

Giới thiệu Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert

Đặc công Triệu Cường , bởi vì chấp hành nhiệm vụ ở Lâm Phong trung học đệ nhị cấp bên trong cực phẩm trong lớp làm tới một gã cực phẩm lão sư .

không có cái đó bộ cánh cam , ta không ôm kia nghề đồ gốm !

trên ta có người ta sợ người nào .

thu hắc đạo trùm công tử khi tiểu đệ , làm thị trưởng thiên kim gia giáo , cùng mỹ nữ lão sư giai điệu tình yêu . . .

Triệu Cường quỳ tung trong sân trường bên ngoài !

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Thái công câu cá

Kính bạo ! Thế Giới Thủ Phú đột tử trong nhà , lớn tài sản người thừa kế tung tích không rõ . . .

Mới vừa ở trên báo chí nhìn qua , Triệu Cường liền nhìn không được rồi. 【 】 báo chí không hồ là báo chí , còn thật là khiến người ta dễ dàng "Bạo" phát ah ! Viết lộn xộn cái gì đồ đặc , giới tính không rõ , tuổi không rõ , tính danh không rõ . . . Đều không rõ người viết những vật này làm gì đó .

Lúc này chánh trị cuối tháng tám , nhà ga dòng người cuộn cuộn , mà ngay cả tìm xe taxi cũng là cái vấn đề .

Triệu Cường cảm thấy mình bây giờ rất biệt khuất .

Nguyên lai là ý định vì nước vì dân dốc sức liều mạng công tác , đánh lại coi là thăng cái nhất quan bán chức . Mãi mới chờ đến lúc đến Boss tòng khâu , không nghĩ tới một cái đột phát tình huống , lại đem mình khiến trả lại rồi.

Đang buồn bực ngăn người thời điểm , không biết lúc nào , Triệu Cường bên cạnh vây quanh một đám người , cũng không biết đang nhìn cái gì . Định vô sự , cũng hãy theo đi qua nhìn một chút .

"Không . . . Không phải ta đụng hấn . . ." Một đứa bé gái đứng ở trong đám người , trong ánh mắt nén lệ hoa .

Chỉ thấy mấy cái hỗn tử bộ dáng vây quanh nữ hài nhi , tha cái Tiểu Yên , trên cánh tay một cái to lớn hình xăm , chỉ sợ người khác không biết hấn là đi ra lần lộn .

"Người nói không phải thì không phải người rồi . Mấy người chúng ta cũng ở phía sau nhìn rõ ràng , ta bằng hữu này vốn là trái tim liền không được , người va vào hấn thành như vậy , người nói bây giờ nên làm gì chứ?"

"Thật không phải ta . . ." Nữ hài nhi gấp đến độ lớn chừng hạt đậu nước mắt phốc phốc đi xuống .

Người kia từ trong lỗ mũi nhẹ nhàng hừ hạ xuống , khiêu khích nói: "Không phải người , còn có thể là ai ? Chẳng lẽ hấn có thể tự mình rớt đến trên đất rồi hả?"

"Không đúng , đúng hấn xô vào người ta đấy , thật , thật không phải ta . . ." Nữ hài lắc đầu còn giống bạt lẳng cổ .

"Người nói không phải thì không phải ."

Nhìn té trên mặt đất còn đó , giọng cô bé gái cũng có chút run rẩy rồi , "Kia . . . Vậy các người nói , kia . . . Như vậy nên làm cái gì bây giờ ."

"Làm sao bây giờ . Ha ha , người đem bằng hữu của ta vỡ thành như vậy , người nói còn có thể làm sao đâu này?" Hoàng mao không nhịn được khoát tay áo , "Được , nhìn người một tiểu nha đầu , chúng ta cũng không làm khó người rồi . Bồi chút tiền thuốc men tổng là có thể a ."

"Được . . . Tốt . . . Ta bồi ." Nữ hài cuống quýt từ khóa bao của mình trong móc ra một cái tinh xảo ví đựng tiền , luống cuống tay chân muốn lấy tiền .

Hoàng mao khoe miệng mang theo cười lạnh , đối với bên cạnh hai người thủ hạ đưa mắt liếc ra ý qua một cái , kia hai người thủ hạ liền muốn tiến lên đem té trên mặt đất hôn mê bất tỉnh người cấp nâng lên .

"Không nên cử động hấn !" Triệu Cường thấy lập tức ván đã đóng thuyền , vội vàng lớn tiếng ngăn lại .

Đồng nhất cuống hống , khiến cho nguyên bản bốn phía âm ỉ tiếng nghị luận lập tức liền lắng xuống . Ánh mắt mọi người cũng chuyển dời đến trên người

của hắn . Mọi người nhìn ánh mắt của hắn có chút mê hoặc , hết sức khó hiểu , theo lẽ thường , ở thời điểm này , hắn là cũng cướp cứu người , trả như nào đây có thể không động .

Hoàng mao cũng có chút kinh ngạc nhìn Triệu Cường , "Ngươi là ai . Ngươi dựa vào cái gì không cho động . Bằng hữu của ta xảy ra điều gì ngoài ý muốn làm sao bây giờ . Ngươi có thể phụ được cái này trách sao?"

Sau đó , đối với mình bên người kia hai cái ngây ngốc đứng ở nơi đó chính là thủ hạ phát phát tay , "Nhanh lên , đưa hắn bệnh viện . Xảy ra điều gì ngoài ý muốn , ta không có biện pháp hướng cha nuôi ta mẹ nuôi nhún nhủ !"

Kia hai người thủ hạ cũng không do dự nữa , liền muốn tiến lên .

Mà lúc này , Triệu Cường lại trong đám người bất động thanh sắc đứng dậy , "Không được nhúc nhích !"

"Ái chà , bạn thân đây , ngươi đây là ý gì . Không cho ta động . Ngươi muốn thế nào . Nếu như ngươi làm trễ nãi ta cứu bằng hữu của ta , ta muốn phải báo cảnh sát !" Hoàng mao nổi giận , ở mảnh này nhất mẩu tam phần địa , mình mặc dù không phải lão đại , nhưng là thật đúng là không có gặp phải ai dám chọc tới mình .

Triệu Cường liếc hoàng mao liếc , trấn định nói : "Ta là bác sĩ , ta nói không được nhúc nhích thì không cho động ! Các ngươi đây không phải đang cứu người , là ở hại người !"

Thấy Triệu Cường vẻ mặt nghiêm túc , người chung quanh cũng không khỏi tin thêm vài phần . Hoàng mao đồng dạng trong nội tâm lạnh lẽo , nhìn thoáng qua nằm dưới đất đồng bạn , chẳng lẽ nói . . .

"Ngươi xác định ngươi có thể trị hết hắn ." Hoàng mao cau mày hỏi.

"Xác định !" Không đợi hoàng mao nói chuyện , Triệu Cường nói tiếp : "Đi nhà thuốc Đông y , mua một hộp châm cứu châm ."

"Đừng không cần ." Hoàng mao có chút không tin .

Triệu Cường nhìn nằm trên mặt đất không nhúc nhích côn đồ , lại nhìn một chút tri độn đứng ở nơi đó , nháy ngáp nước mắt to nử hài nhi , trong lòng có chút khinh thường , nói : "Không cần ."

Hoàng mao nhìn nhìn mọi người vây xem , cắn răng một cái , để cho thủ hạ đi mua .

Rất nhanh , hoàng mao chính là thủ hạ sẽ đem châm cầm về rồi.

Triệu Cường ngồi xổm người xuống , từ đó lấy ra một cây châm , đối với té trên mặt đất côn đồ liền nhất châm ghim xuống .

"Ah . . ."

Hét thảm một tiếng , tên kia côn đồ trực đỉnh đỉnh nhảy dựng lên .

Người vây xem thấy tên côn đồ kia như là hoàn hồn như vậy . Nhất thời vang lên một mảnh tiếng vỗ tay nhiệt liệt .

"Ha ha , cái này còn chân thần !"

"Chắc chắn , nhìn tuổi tác , còn không có con của ta lớn đâu rồi , bất quá thật đúng là tuần tú lịch sự ."

Không biết cái này tiểu tử có bạn gái hay không a , ta nhưng có nữ nhi tốt!

". . ."

Triệu Cường trong nội tâm rét run , liền tùy tiện "Cứu" một người , mình trở thành con rể tới nhà rồi , cái này ai chịu nổi .

Quay đầu , đối với thất kinh nữ hài nhi nói : "Tốt rồi , ngươi có thể đi nha."

"Chậm đã !" Hoàng mao mặt của lúc đỏ lúc trắng , ác hung hăng tròn mắt nhìn liếc cái đó giả chết đồng bạn , "Mặc dù bằng hữu của ta hiện tại tốt rồi , nhưng là người nào biết có cái gì đi chứng . Nếu như trở về vừa ngắt xiu làm sao bây giờ ."

Triệu Cường âm thầm cau mày , buồn rười rượi cười cười , "Bằng hữu , làm người lưu một đường , ngày sau dễ nói chuyện ."

"Gặp nhau đầu của mẹ ngươi ! Đừng thấy cho chút mặt mũi mà lên mặt ! Nói thiệt cho ngươi biết , hôm nay ngươi và cái đó con quý nhỏ , một người xuất ra 1 vạn tệ tiền ra , bằng không thì cũng đừng nghĩ rồi đi nơi này !"

"Ha ha , giờ sao? Diễn trò để cho ta đâm xuyên , liền thẹn quá thành giận ." Triệu Cường không có học qua Trung y , nhưng là đối với huyết vị vẫn là hiểu rất rõ đây . Một ít châm , Triệu Cường ghim chính là một chỗ đau huyết , Nhưng đối với thân thể thì không có nguy hại .

"Hừ , đúng thì thế nào , không đúng thì thế nào ." Hoàng mao cũng bất chấp tất cả , trước lừa gạt đến tiền nói sau .

Vài tên côn đồ chậm rãi ép tới gần Triệu Cường, xoa tay, mang trên mặt nụ cười âm lạnh.

Thời điểm này, quần chúng vây xem cũng rất cuộc minh bạch được rồi, nguyên lai là một đám hạc người thật! Bất quá gặp phải chuyện này, bọn hắn toàn bộ đô tị nhĩ viễn chi, nhìn tình huống này, trong chốc lát muốn đánh rồi.

Triệu Cường bắt đầu dể lỏng đầu, tự mình đốt lên một điếu thuốc, hơi hoạt động một chút thân thể, một giây sau, kia mấy tên côn đồ cũng đã lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai ngã trên mặt đất.

Triệu Cường phui phui ống tay áo, trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, "Diễn trò, ta không bằng người... Đánh nhau, người không như ta!" Nói xong, xoay người rồi đi.

Thấy không có có trò hay để nhìn, quần chúng vây xem cũng liền từ từ tán đi rồi.

"Xin mời... Mời người chờ một chút..."

"Còn có việc sao?"

"Không... Không... Không có..." Nữ hài nhi đối với mình bối rối tức bực giậm chân, "Ta... Ta muốn cảm ơn người, vừa rồi vừa rồi nếu không phải người, ta... Ta..."

"Cảm ơn cái gì, tiện tay mà thôi mà thôi." Sau đó, Triệu Cường tao tao cười cười, "Người nếu là thật cảm giác phải thật xin lỗi, sẽ đem tên của người, tuổi, đơn vị làm việc, gia đình địa chỉ, ba vòng..."

Nữ hài nhi nghe xong, theo bản năng bật thốt lên: "Ta là Vương Vũ xưa kia, hai mươi bốn tuổi, là Lâm Phong trung học đệ nhị cấp Anh ngữ lão sư, ba vòng phải... Không đúng! Ta làm gì nói với người những thứ này."

Đang lúc nữ hài nhi cúi đầu không nói thời điểm, Triệu Cường đã đi xa.

Nữ hài ngăn người, gấp giọng hô: "Ta còn có thể gặp lại người sao."

"Hữu duyên, sẽ..."

Ở âm ỉ trong đám người, nữ hài không có nghe được Triệu Cường mà nói..., chỉ là thấy hắn không câu chấp cười cười, đi ra.

Ở một xó xỉnh không người trong, Triệu Cường lấy điện thoại cầm tay ra, bấm một cái mã số.

"Quốc an số thứ tự 9527 phản hồi, đã thành công tiếp xúc Số 1 mục tiêu nhân vật."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Thiên kiều bá mị

Xe ở một dãy biệt thự khu trước ngừng lại.【】 Triệu Cường đẩy cửa xe ra, vẻ mặt tò mò đánh giá trước mặt nhà này biệt thự màu trắng. Không khỏi phát ra từ nội tâm cảm thán, làm hiệu trưởng đây, thật đúng là xa hoa!

Triệu Cường nhẹ nhàng dể lên biệt thự đáng nhìn chuông cửa, một cái bảo mẫu mô dạng người từ đáng nhìn chuông cửa trong nhô đầu ra, nhìn từ trên xuống dưới Triệu Cường, sau đó rất lễ phép hỏi "Xin hỏi, người có chuyện gì không."

"Ta tìm lỗi ngọc sông."

"Được rồi, xin ngài chờ một chút xuống." Bảo mẫu đầu từ đáng nhìn chuông cửa trong biến mất, Triệu Cường đang đợi đợi chán đến chết thời điểm, cái đó bảo mẫu mô dạng người từ biệt thự đi ra, cũng nói nói: "Để cho ngài đợi lâu, lỗi hiệu trưởng xin ngài đi vào."

"Cảm ơn."

Triệu Cường một cước bước vào đại sảnh, liền gặp được một cái hơn 50 tuổi khô gầy lão đầu nhĩ ngồi ở trên ghế sa lon uống nước trà.

"Ngươi là Triệu Cường ." Lỗ ngọc sóng nhìn từ trên xuống dưới Triệu Cường , hỏi.

"Vâng."

"Uh, chuyện của ngươi ta không muốn biết , ta cũng vậy không có quyền lợi hỏi quá nhiều , đã như vậy , vậy ngươi ngay tại trường học của chúng ta trước tiên làm cái lão sư đi, vừa đúng ngày mai sẽ là trở lại trường thời điểm rồi, đến lúc đó nữa giới thiệu ngươi cấp các lão sư khác ." Lỗ ngọc sóng nói . "Nếu như có gì cần , ngươi có thể đề cập với ta đi ra , nhưng là không được khiến cho quá huy động nhân lực , ngươi có thể hiểu ý của ta không ."

"Ta minh bạch , cảm ơn ngài ." Tại nơi này Lão Hiệu Trường trước mặt , Triệu Cường xuất kỳ biểu hiện ra cẩn thận . Biểu tình có chút đàn động , đi ra ngoài tại ngoại , những thứ này mặt nạ là ắt không thể thiếu .

Làm lão sư . Một cái chịu khổ không được cảm ơn đồ ngọc chuyện này . Liên vì vậy chuyện này , Triệu Cường ước chừng soi gương soi nửa giờ , sừng sốt không nhìn ra mình đáng về này cái lão sư .

Trước khi đến , Boss còn thân thiết vỗ vỗ bờ vai của hắn , nói một câu ý vị thâm trường lời nói . . .

Không được dạy hư học sinh !

Triệu Cường cảm động đến lệ rơi đầy mặt .

Nhớ lần trước nghỉ phép thời điểm , một cái lão đầu coi bói nói mình là mình tinh bộ đáng nô tài mệnh . Bà mẹ ngươi chứ gấu à đấy, gặp lại hắn nhất định chém chết tươi hắn !

Mỏ quạ đen !

Lỗ ngọc sóng gật đầu cười , "Ngươi ở đây Bắc cảng còn không có chỗ đặt chân chứ? Sẽ không phải ở bên ngoài thuê phòng rồi, tiền thuê nhà đất tiền dọa người , cũng bất tiện , ha ha . Nhà của ta gian phòng nhiều, nếu như ngươi không chê , liền ở tạm ở nhà của ta đi, lúc không có chuyện gì làm , cũng có thể bồi ta cái lão nhân này tâm sự ."

"Ha ha , lỗ hiệu trường cũng không già , đang tuổi lớn ah !" Triệu Cường vỗ một cái không lớn không nhỏ nịnh bợ .

Quả nhiên lỗ ngọc sóng tán dương cười to , đột nhiên một hồi chuông điện thoại dồn dập vang lên .

Lỗ ngọc sóng tiếp xong cú điện thoại này về sau, liền đem một đồng lớn hồ sơ , giản lịch bày tại Triệu Cường trước mặt , "Những điều này đều là trường học của chúng ta lão sư tài liệu , ngươi xem một chút , có lẽ sẽ đối với ngươi có chút trợ giúp . Ta còn có việc , trước đi ra ngoài một chút , nửa giờ sau trở về ."

"Được rồi , ngài bận rộn !" Triệu Cường từ trên ghế salon đứng dậy , đưa mắt nhìn lỗ ngọc sóng vội vã rời đi .

Hắn từ trong hồ sơ tùy tiện rút ra một phần , mở ra hồ sơ , nhìn nhìn trên lý lịch sơ lược hình , đột nhiên cười cười , nguyên lai trên tấm ảnh nữ hài nhi đúng là mình tại trên xe lửa gặp phải cô bé kia .

Đang tự mình nghĩ đến , Triệu Cường nghe thấy cửa C-K-Í-T..T...T một tiếng .

Từ ngoài cửa đi tới hai đứa bé gái , để cho Triệu Cường hung tợn nuốt một chút nước miếng .

Hoàng Sơn , Hoa Sơn , nào có cái này hai tòa sơn đẹp mắt .

Triệu Cường không khỏi bị hai cái mỹ nữ tuyệt sắc cấp hấp dẫn .

Áo choàng mái tóc , thật to ánh mắt linh động , bộ ngực cao vút , màu trắng T-shirt cùng quần jean móc khóa xúng , lộ ra phá lệ thanh xuân , ánh mắt trời .

Triệu Cường trong lòng đột nhiên xuất hiện một cái từ mặt trẻ vú to !

"Há, Thương Lão Sư , ngươi là của ta kiều ngao !" Triệu Cường trong nội tâm rên rỉ một tiếng , biểu hiện ra lại vẫn bảo trì phong độ thân sĩ .

"Này ! Ngươi là ai ."

Triệu Cường không có nhìn nói chuyện chính là cái người kia , cũng đã cả người như được kích thích , trong nội tâm kia kích động ngọn lửa bị tan vỡ hơn phân nửa .

Lạnh !

Nàng trong lời nói , giống như không có chút nào cảm tình .

Nữ nhân thấu tới ánh mắt , giống như là Touko giống như, để cho người ta cột sống lạnh cả người .

"Ta là Triệu Cường ." Triệu Cường dùng sức bài trừ đi ra một cái nụ cười mê người , ánh mắt tại cái đó Bằng mỹ nhân cùng thanh xuân nữ hài nhi chính giữa đảo quanh .

"Không biết ."

". . ." Triệu Cường há to miệng , còn muốn nói tiếp chút gì đó .

"Đi ra ngoài !"

". . ."

Thấy Triệu Cường vẫn không nhúc nhích , thanh thuần nữ hài nhi liền dịu dàng nói: "Này, đại sắc lang , bình Tâm tỷ tỷ để cho ngươi đi ra ngoài đâu rồi, ngươi không nghe thấy à?"

". . . Ách . . . Ta là lỗ hiệu trưởng khách nhân ." Triệu Cường sâu đã kích nặng nề , mình đây là thế nào , như thế nào bị dán lên sắc lang tiêu thiêm rồi hả?

Bất quá cũng tốt , đầu năm nay sắc lang nổi tiếng .

"Ngươi là lỗ gia khách nhân ."

"Vâng!"

"Ngươi gọi Triệu Cường ."

"Vâng!"

"Ngươi là từ đại môn vào ."

"Vâng!"

"Ngươi là đón xe đi tới ."

"Vâng!"

"Ngươi tới nhà của chúng ta là vì trộm bình Tâm tỷ tỷ đồ lót ."

"Vâng. . . Ách . . . Không phải !" Triệu Cường miễn cưỡng hắc tuyến , ánh mắt lại thỉnh thoảng hướng bị gọi là bình tâm nữ trên thân người nghiêng mắt nhìn .

Nàng hôm nay mặc là màu gì .

". . ." Bình tâm không nghĩ tới chiến hỏa sẽ đốt tới trên người mình , hung hăng trừng mắt liếc hồ ngôn loạn ngữ nữ hài nhi , mặt lạnh lấy đối với Triệu Cường nói: "Vu khống , ngươi dựa vào cái gì nói ngươi là ông nội của ta khách nhân ."

"Bằng ta hiện tại ngồi ở chỗ này !" Triệu Cường híp mắt nói .

Triệu Cường rất tức giận , ngươi xem ta đáng đáp thuận khiết liền khi dễ ta . Ta lại không cho ngươi như nguyện ! Ta gần đây ăn mềm không ăn cứng , nếu như ngươi tới mỹ nhân mà tính, nói không chừng ta liền thúc thủ chịu trời , mặc kệ ngươi bài bố nữa nha !

"Ồ , ngươi tại sao lại ở chỗ này ."

Hả? Lại là thanh âm một nữ nhân , như thế nào như vậy quen tai .

Triệu Cường ngẩng đầu nhìn lên , đây không phải Vương Vũ xưa kia sao?

Wương Vũ xưa kia đã đi tới , đỏ mặt , vẻ mặt tò mò nhìn Triệu Cường .

"Áy. . . Là lỗ hiệu trưởng bảo ta tới ." Triệu Cường không tự chủ được cúi đầu , Vương Vũ xưa kia ánh mắt của quá sắc bén , giống như là đang nhìn trong vườn thú con khỉ .

Triệu Cường trong nội tâm rất buồn bực , cái này lỗ ngọc sống trong nhà , như thế nào thoáng cái bỗng xuất hiện ba mỹ nữ .

"Ta không tin !" Bình tâm mặt mũi địch ý .

Wương Vũ xưa kia tự nhiên đã nhìn ra sự thái vi diệu , vội vàng giải thích nói: "Bình tâm tỷ , vị này chính là ta vừa mới nói với các ngươi chính là cái người kia , hẳn không thể nào là người xấu ."

Mạnh như nhếch miệng , "Như thế nào không phải , hấn mới vừa rồi còn thừa nhận muốn trộm bình Tâm tỷ tỷ đồ lót!"

". . ."

"Ngươi . . . Như thế nào . . ." Vương Vũ xưa kia hoảng sợ há rồi há cái miệng nhỏ nhắn .

"Ta không có . . ." Triệu Cường vẻ mặt ủy khuất , cái này tính toán chuyện gì đâu này? Ta đây thật là nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch , sớm biết vừa rồi liền thật đi trộm .

Triệu Cường nhìn thoáng qua bình tâm , "Ngươi cấp gia gia của ngươi gọi điện thoại , chẳng phải toàn bộ cũng biết không ."

Bình tâm hung hăng tròn mắt nhìn Triệu Cường liếc , " được ! Ngươi ngốc tại chỗ đừng nhúc nhích ! Cho ta thành thành thật thật chờ !"

Nàng bước nhanh ra ngoài . Hiển nhiên , là cho gia gia gọi điện thoại tìm tòi nghiên cứu sự thật đi .

"Này, đại sắc lang , ngươi thật là gia gia khách nhân . Tìm gia gia có chuyện gì ." Mạnh như kiều Man Địa hỏi.

". . ."

"Đại sắc lang , ngươi trộm bình Tâm tỷ tỷ mấy cái quần lót , cũng là màu gì ."

". . ."

"Sẽ không cũng trộm Vũ Tích tỷ tỷ đồ lót chứ?"

". . ." Triệu Cường mắt thấy Vương Vũ xưa kia mặt của một mực đỏ đến trên cần cổ .

"Đại sắc lang , ngươi tại sao không nói chuyện . Không nói gì á!"

Triệu Cường nhếch miệng , ngươi mở miệng một tiếng đại sắc lang , ai dám đáp ứng . . . Gặp quỷ đi thôi !

Không đầy một lát , bình tâm liền đi đến , mắt hạnh tròn lên , giống như Triệu Cường thiếu nàng bao nhiêu tiền tựa như .

Thấy bình tâm biểu tình , liền biết tiêu diệt, đứng người lên , "Gian phòng của ta ở đâu ."

"Minh tìm !" Bình tâm lạnh giọng nói .

"Bình Tâm tỷ tỷ , hấn thật là gia gia khách nhân ." Mạnh như nháy mắt to , nhìn trên mặt che kín sương lạnh bình tâm .

Bình tâm không nói gì , chỉ là tức giận ngồi ở ghế sa lon một bên .

"Vậy ta muốn là tìm sai rồi, thật trở thành trộm quần lót tặc , vậy coi như . . ."

"Ngươi . . . Lâu hai , bên trái người cuối cùng gian phòng !" Bình tâm thờ phỉ phò nói .

"Cảm ơn ."

Triệu Cường nhìn cũng không nhìn bình tâm liếc , xoay người liền đi lên lầu .

Nữ nhân này , biến thái !

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Đánh bậy đánh bạ

Sau khi trở lại phòng , đốt một điếu thuốc , nặng nề bắt đầu hút . 【 】 Triệu Cường trong nội tâm lướt qua từng tia dễ dàng , nhẹ nhàng ỏi thở một hơi ,

nữ sâu đậm hút vào một ngụm, ai. Mùi vị kia như thế nào không đúng nè. Triệu Cường hít hà, lúc này mới phát hiện trên người mình đang tản ra một cỗ hơi chua vị, trước khi chen xe lửa chen lấn một thân mồ hôi thối, hiện tại đang đang chậm rãi phát huy.

Sau đó, vội vàng cởi bỏ quần áo vọt vào buồng vệ sinh. Một bên khẽ hát, một bên trong phòng tắm rửa sạch rạo rạt.

Hướng roi mắt trên người bọt, Triệu Cường liền đi ra ngoài tìm quần áo mới xuyên qua a.

"Râm ẩm..."

Trong lúc đó, cửa phòng lại bị đẩy ra.

"Ah..."

"Ah..."

Một nam một nữ, hai đạo tiếng kêu thê thảm vang vọng cả căn biệt thự.

Mạnh như thất kinh nhìn cả người cao thấp quang lưu lưu Triệu Cường, mắt to nháy mắt đều không nháy mắt xuống. Nhìn Triệu Cường hạ thân, không khỏi tinh thần một hoảng hốt, lòng bàn chân vừa trượt, một cái lão đảo, thẳng tắp đánh về phía Triệu Cường.

Bộ ngực quá lớn, ngay cả đường cũng đi bất ổn rồi.

Triệu Cường mở to hai mắt nhìn, nhìn đem mình đẩy đến trên giường, nằm sấp ở trên người mình mạnh như, trong nội tâm "Lộp bộp" xuống.

Nàng muốn làm gì. Chẳng lẽ trời không phụ người có lòng, rốt cuộc có mỹ nữ thấy được phía dưới của mình chính là cái kia hùng hậu vốn liếng.

Mạnh như ngây ngốc nhìn mình dưới người Triệu Cường, bộ ngực hai con bé trắng đẽ xuống Triệu Cường lồng ngực, bất tri bất giác, tới hơi có chút nam nhân phản ứng tự nhiên...

Triệu Cường sợ ngây người, chẳng lẽ mạnh như muốn vô lễ với mình sao?

Không khỏi, Triệu Cường trong đầu nổi lên một tấm hình, nữ sắc lang mạnh như nâng cao kiều ngạo ngực, thiên chân vô tà trên khuôn mặt lộ ra nụ cười tà ác, gương nanh múa vuốt, đối với Triệu Cường nói, người kêu đi! Càng lớn tiếng càng tốt, la rách cổ họng, cũng sẽ không có người tới cứu người đấy. Ha ha ha ha ha ha...

Cứu mạng!

Nghĩ tới đây, Triệu Cường cả người như được kích thích, cắn môi, nhắm mắt lại, u oán nói: "Muốn nhẹ một chút, người ta vẫn là lần đầu tiên..."

Mạnh như rốt cuộc phục hồi tinh thần lại, con người càng lúc càng lớn.

"Ah..."

"Đình... Đình... Đình..."

Một hồi dồn dập tiếng lên lầu truyền tới, sau đó bình tâm ra hiện tại trong phòng, mở to hai mắt nhìn, giường cái miệng nhỏ nhắn, khó có thể tin nhìn lấy một màn này.

Nguyên bản bình tâm đang ở phòng ăn lầu dưới trong, đang nghĩ ngợi mạnh như gọi kia người nam nhân đáng ghét ăn cơm như thế nào như vậy cả buổi còn chưa có đi ra, chỉ nghe thấy một trận tê tâm liệt phế kêu to.

Hơn nữa là một nam một nữ!

Chẳng lẽ nói...

Cũng không gấp đa tường, bình tâm liền một đường chạy chậm tới Triệu Cường căn phòng. Có thể nhưng vào lúc này, nàng sợ ngây người...

Chuyện gì xảy ra.

Không phải Triệu Cường đối với mạnh như...

Như thế nào trái ngược.

Bị tùy ý ném xuống đất quần áo, hai người đang nằm ở trên giường. Mạnh như... Lại cỡi ở không mảnh vải che thân Triệu Cường trên người của!

Bình Tâm Giác phải đại não giống như thiếu dưỡng khí rồi, cảm giác một hồi trời đất quay cuồng.

Tốt không cho Dịch Thanh tỉnh lại, nhìn Triệu Cường kia cường kiện khí lực, trên mặt xuất hiện một vòng đỏ ửng, nhìn cũng không dám nhìn hai người

liếc , lạnh giọng nói: "Mạnh như , ngươi đang làm gì đó . Còn không mau đứng lên !"

Mạnh như ngơ ngác quay đầu lại nhìn thoáng qua bình tâm , lại nhìn một chút dưới người mình Triệu Cường .

"Ah . . ."

Hét thẳm một tiếng , mạnh như liền vội vàng đứng lên , lui xuống .

Triệu Cường cười khò lắc đầu , tiếng thứ ba rồi.

Cũng không biết cái này giọng của nữ nhân như thế nào như vậy nhón , màng nhĩ của mình đều phải bị đánh vỡ rồi.

"Làm phiền ngươi cửa đi ra ngoài trước làm xong sao?" Triệu Cường bùm lấy hạ thể , làm bộ đáng thương nói .

Thấy bình tâm không nói một lời , dắt lấy sắc mặt tái nhợt trong mang theo một ít đồ ừng mạnh như đi ra ngoài . . .

Khép cửa phòng lại , bình tâm đứng trong hành lang , nhìn mạnh như , để cho thanh âm của mình hết sức nhu hòa , "Như nhi , làm sao ngươi . . ."

"Ta . . . Ta không biết . . . Ta đi vào , hấn liền quang lưu lưu đứng trước mặt ta . . ." Mạnh như cúi đầu , trong ánh mắt nén lệ nước , mặt đỏ đỏ khuôn mặt nhỏ nhắn , vênh lên cái miệng nhỏ nhắn .

Đồ điên .

Bình tâm tâm trong tức giận không thôi , nàng hoàn toàn có thể tưởng tượng đến mạnh như vào nhà về sau, bị Triệu Cường kéo lên giường trắng cảnh .

Ah . . . Ah . . . Ah . . . Ah . . .

Cảm thú !

Hấn nhất định là một cảm thú !

Muốn đuổi hấn đi ! Không thể để cho hấn ở tại chỗ này !

Phải !

Nếu như hiện tại bình tâm trong tay có một thanh thái đao , nàng sẽ không chút do dự xông vào trong phòng ngủ .

Nàng muốn giết người !

"Đổi xong . . ." Lúc này , Triệu Cường cũng đổi xong quần áo , đứng ở cửa miệng .

Bình tâm hung hăng nhìn chằm chằm Triệu Cường , lời kéo mạnh như thịt núc ních bàn tay nhỏ bé đi vào trong phòng .

Bình tâm cùng mạnh như ngồi trong phòng trên mặt ghế , Triệu Cường cúi đầu , đứng ở nơi này hai tính cách huynh đệ trước mặt nữ nhân , biểu tình rất ủy khuất .

Nhìn chằm chằm Triệu Cường , bình trái tim băng giá âm thanh hỏi "Xin mời ngươi lúc này rời đi thôi , nhà của chúng ta không chào đón ngươi !"

"Vì cái gì ." Triệu Cường ngạc nhiên , mình bị người thấy hết không nói , còn cũng bị người đuổi đi ra .

Đây không phải diễn hình nâng lên quần liền chạy lấy người sao?

"Không có vì cái gì , nếu như ngươi không đi , ta không ngại báo động bắt ngươi !"

"Vì cái gì bắt ta ."

"Nếu không phải ta kịp thời xuất hiện , ngươi . . . Ngươi . . . Cũng đem mạnh như cấp . . ." Nói đến đây , bình tâm trên mặt bay lên một mảnh đỏ ửng , rốt cuộc nói không được nữa .

Nói đến đây , Triệu Cường coi như là đã minh bạch , nguyên lai mình là bị oan uổng !

Triệu Cường tức giận nói: "Ngươi như thế nào biết là ta mạnh như cấp . . . Cấp cái kia . . ."

"Sự thật !"

"Ngươi trông xem rồi hả?"

"Không có ."

"Vậy ngươi dựa vào cái gì cho là cái này là sự thật ."

"Ta nguyện ý ."

"Ngươi đây là vũ nhục ta !"

"Không, không chỉ là vũ nhục, ta kỳ thị tất cả nam nhân . . . Trừ gia gia ."

". . ." Triệu Cường ấp úng nói không nên lời bảo .

Nguyên lai nữ nhân này không chỉ là biến thái, còn có bệnh !

"Như thế nào . Nói không ra lời . Thừa nhận đi!"

"Không có, là ngươi đã cho rằng, ta còn có thể nói cái gì ."

Bình tâm không phải không giảng đạo lý người, chỉ là đối với trừ mình ra gia gia ngoại trừ nam nhân đều có bản sinh chán ghét . Nhìn thoáng qua mạnh như, lại nhìn một chút trong lúc tức giận Triệu Cường, chẳng lẽ mình thật đã hiểu lầm .

"Được rồi, vậy ngươi nói một chút chuyện gì xảy ra ."

Rốt cuộc có cơ hội nói chuyện rồi, Triệu Cường bắt đầu đi giang tay, "Rất đơn giản, ta tắm rửa xong đi ra, liền thấy nàng đứng trước mặt ta rồi."

"Kìa Như nhi như thế nào nằm sấp ở trên thân thể ngươi rồi hả?"

Triệu Cường nhún vai, trợn trắng mắt, "Ta như thế nào biết ."

". . ." Quay đầu, đối với mạnh như nói: "Như nhi, là thế này phải không ."

Mạnh như cúi đầu, quệt mồ hôi không nói lời nào, thoát nhìn rất là Kallen .

Bình tâm nhìn mạnh như bộ dạng liền biết là sự thật, nói cách khác, lấy cái này tiểu cơ Linh Quý tính cách, không đem ngày đêm mới là lạ chứ ! Bất quá bình tâm hay là đối với Triệu Cường trợn mắt nhìn, "Ngươi tắm như thế nào không khóa cửa ."

"Ta...ta nhớ ta khóa . . ." Triệu Cường làm bộ đáng thương nói .

"Ngươi khóa Như nhi trả như nào đây có thể đi vào ."

". . ."

Quả thật, Triệu Cường cũng buồn bực, mình cũng khóa cửa tốt rồi, mạnh như là vào bằng cách nào .

Nghiên nghĩ, Triệu Cường đi tới cửa, néo néo chốt cửa khóa, tội nghiệp nói: "Các ngươi nhìn, khóa cửa hư mất . . ."

". . ."

"Đứng rồi, các ngươi tới gọi ta làm gì ."

"Ăn cơm !" Bình trái tim băng giá trong tiếng lộ ra bắt đầu dĩ .

"Há, vậy ta đi xuống trước rồi." Triệu Cường chạy trốn chết, lại cùng cái này Lãnh mỹ nhân ở một lúc, là gặp người chết đấy.

Cái này gọi bình tâm nữ nhân điển hình là kinh nguyệt mất cân đối Diệt Tuyệt sư thái ! Nhìn ánh mắt của mình cùng nhìn cừu nhân tựa như, còn sao? May mắn mình không có để cho nàng bắt được nhược điểm gì, nói cách khác lúc này chỉ sợ mình đã ở đồn công an uống trà .

Bình tâm trong phòng đồ mạnh như trong chớp lát, mặc dù mạnh như cảm xúc vẫn còn có chút sa sút, bất quá thoát nhìn đã tốt hơn nhiều .

"Như nhi, ngươi mới vừa mới nhìn thấy không ."

"Gì vậy?" Vừa rồi mạnh như một mực ở vào kinh hoàng trong đó, cho nên không thấy gì cả .

"Há, không có gì."

Bình tâm thấy được .

Ở Triệu Cường trên người, kia đan xen ngang dọc dữ tợn vết sẹo !

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xẻ thể giới , sáng tác cải biến nhân sinh

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Suu tầm mục tiêu

Ai nói khi Tây Môn Khánh liền nhất định là người nam hay sao? Nếu có một mỹ nữ chịu khi Tây Môn Khánh mà nói..., Triệu Cường nhất định xung phong nhận việc khi một người soái ca Phan Kim Liên !

"Đại gia . . . Tới sao !" Bình tâm nói như vậy . 【 】

"Cường cường , người ta không chịu nổi á!" Mạnh như nói như vậy .

"Bảo bối , người ta trái tim nhỏ bịch bịch trực nhảy , người sờ sờ , chính là trong chỗ này . . ." Vương Vũ xưa kia nói như vậy .

Nhưng là thực tế nhưng thủy chung sẽ không để cho mơ mộng thực hiện .

Chỉ có điều Triệu Cường đi chậm hơi có chút , bị bình tâm cùng mạnh như chạy đi lên . Ở bình tâm kinh qua bên cạnh mình thời điểm , rõ ràng nghe thấy nàng lạnh lẽo thanh âm nói hai chữ , "Cầm thú !"

Ta là cầm thú sao?

Thật sao?

Triệu Cường quyết định , đợi cơm nước xong xuôi , trở về phòng theo một giờ gương , không phải biết rõ ràng mình rốt cuộc có hay không khi cầm thú tiềm chất .

Nếu quả như thật có , hần vẫn thật là không ngại đem bình tâm làm rồi!

Hần rất muốn biết , như vậy một cái Lãnh mỹ nhân , trên giường sẽ là cái dạng gì nữa trời đầu này?

"Lỗ hiệu trưởng ." Triệu Cường cười lên tiếng chào hỏi , trên bàn cơm lỗ ngọc sáng cùng ba mỹ nữ đã ngồi xong , cũng đang đợi mình .

"Ha ha , ngồi đi . Không cần cùng ta khách khí như vậy , không chê , bảo ta một tiếng gia gia thì tốt rồi , cũng ở cùng nhau , cái kia chính là người một nhà ." Lỗ ngọc sáng cười nói .

Bình tâm chán ghét nhũ mày , "Gia gia , người thật để cho hần ở tại nơi này vậy?"

"Đúng vậy a , làm sao vậy ." Lỗ ngọc mặt sáng bên trên hòa ái cười , trong nội tâm lại đang chờ dài .

"Ta không đồng ý ."

"Vì cái gì ."

"Đúng vậy a , bình Tâm tỷ tỷ , vì cái gì à? Triệu Cường hần còn đã cứu ta đâu rồi , ta cảm thấy phải Triệu Cường người này không tệ , chắc có lẽ không cho chúng ta mang đến làm phức tạp đấy." Vương Vũ xưa kia vội vàng nói .

"Bởi vì . . . Được rồi , không có sao ." Bình tâm không có nói tiếp , nàng cũng không thể nói cho Vương Vũ xưa kia , bởi vì mạnh như cùng mình đều thấy được hần đi à nha .

Wương Vũ xưa kia không giải thích được nhìn thoáng qua bình tâm , nàng cảm giác , cảm thấy hôm nay có điểm gì là lạ . Bình tâm đuổi Triệu Cường , mà mạnh như cũng là không nói một lời , cái này vẫn là lần đầu tiên phát hiện mạnh như miệng nhỏ có nhân rồi thời điểm .

"Như Như , người làm sao vậy ." Vương Vũ xưa kia thấp giọng hỏi .

"Hà? Ah . . . Không có gì . . . Không có gì . ." Mạnh như đầu dao động cùng trống lức lức tựa như , Vương Vũ xưa kia nhìn ánh mắt của nàng càng hiểu kỳ , nét mặt của nàng lại càng thất kinh .

Một lát sau , trên bàn cơm yên tĩnh trở lại , tất cả đều ở đang ăn cơm , không nói một lời . Triệu Cường ngược lại là không có cảm giác gì , Nhưng là những người khác cảm giác hết sức quái dị .

Một lát sau , Triệu Cường trông mắt trực chuyển , nghi ngờ hỏi "Gia gia , bọn họ ba cái cũng là cháu gái của ngoại ."

"Đúng vậy a !" Lỗ ngọc sòng cười híp mắt nói .

"Ngu ngốc nhân tài hỏi loại vấn đề ngu ngốc này ." Bình tâm trong miệng nói lầm bầm .

"Ồ . Ngoại không phải là nói ta là cầm thú sao? Ta tại sao lại là người rồi hả?" Triệu Cường kinh ngạc nói .

"Ngoại không phải là người ."

"Con người của ta một mực tuân theo lời của mỹ nữ , ngoại nói ta là đúng là ta , ngoại nói ta không phải ta cũng không phải là , vậy ngoại nói ta đến cùng phải hay không ."

". . ."

Thấy bình tâm không nói lời nào , Triệu Cường liền nói tiếp: "Vậy tại sao Vũ Tích họ Vương ."

Lỗ ngọc sòng tròn trắng mắt , "Với hần mẹ họ không được à?"

". . ."

"Khanh khách , đúng vậy , ta là cùng mẹ ta họ , Như Như cũng vậy a ! Nàng họ Mạnh sao !" Vương Vũ xưa kia cười duyên nói .

Triệu Cường tay run một cái , cổ nào khai sáng lão đầu nhi ah ! Lại để cho cháu gái đều đi theo họ mẹ .

"Gia gia , ngoại có mấy cái nhi tử ." Triệu Cường yếu ớt mà hỏi.

"Một cái ."

". . ."

Một cái họ Vương , một cái họ Mạnh , giờ khắc này , Triệu Cường bắt đầu hâm mộ lỗ ngọc sòng con trai .

"Ha ha , có một đi theo ta họ là đủ rồi , cũng không thể nặng bên này nhẹ bên kia sao !"

". . ."

Triệu Cường không nói , trong nội tâm vì Lỗ lão đầu mà lau một vệt mồ hôi a , hoàn hảo cũng may , hần không có tuyệt hậu . . .

Hả?

Không đúng!

Ba cái . . . Một cái họ Lỗ đấy , chẳng lẽ là . . .

Triệu Cường xoay đầu hướng về phía bình tâm nơi nào , bình tâm . . . Lỗ bình tâm . . . Nguyên lai là như vậy . . .

Triệu Cường không nói , cúi đầu bới ra cơm .

Thấy bộ dáng của hần , lỗ ngọc sòng liền cười nói: "Ngoại cảm thấy bình tâm cái tên này như thế nào đây?"

"Uh, rất êm tai ."

"Đúng thế, ta nảy sinh đấy!"

". . ."

"Triệu Cường ah ! Ngoại cảm thấy ta đây ba cái cháu gái lớn lên trông thế nào ."

"Uh, không sai ." Triệu Cường cười nói ."Ha ha , có cái này ba cái như hoa như ngọc cháu gái , là Lỗ gia gia ngài phúc phận ah !"

Lỗ bình tâm nhếch miệng , đối với Triệu Cường nịnh bợ , một chút cũng không để trong lòng .

Người như vậy nàng hiểu rất rõ rồi , ngoài miệng nói rất đúng "Được rồi " trong lòng nghĩ nhưng lại "Mẹ nó!"

Ăn xong bữa tối, Triệu Cường liền đi về phòng rồi. Trong đầu không ngừng hồi tưởng đến cơm tối thời điểm đối thoại. Nhanh như vậy liền loại bỏ một mục tiêu nhân vật, là Triệu Cường tuyệt đối không ngờ rằng đây.

"Quốc an số thứ tự 9527 phản hồi, bài trừ Số 1 mục tiêu nhiệm vụ."

Không, cũng có thể nói là loại bỏ ba mục tiêu nhân vật. Ba con cái một cái cha, cái này rõ ràng cùng nhiệm vụ của mình bên trong nhân vật trọng yếu không phù hợp.

Triệu Cường tự giễu cười cười, quyết định không hề tổng hướng lên trên hồi báo cho, trường học lão sư cùng đệ tử có nhiều như vậy, điều kiện phù hợp hơn không biết sẽ có bao nhiêu, nếu như như là như vậy hồi báo, cũng không biết muốn hồi báo tới khi nào đi.

Tướng ở bên ngoài, quân mệnh có thể không nhận.

Tùy cơ ứng biến đi!

...

Vì để cho thân thể của mình tùy thời cũng ở vào trạng thái tốt cùng, Triệu Cường mỗi ngày đều sẽ sáng sớm đánh một bộ quyền, sau đó tùy ý đi một chút, thuận tiện hô hấp thoáng một phát không khí mới mẻ.

Khi Triệu Cường lúc xuống lầu, lỗ ngọc sáng đã trong sân đã khởi Thái Cực rồi.

"Triệu Cường, làm sao người này sinh tới sớm như thế." Lỗ ngọc sáng hơi kinh ngạc, nhưng mà nghĩ tới sau lưng của hắc thân phận, cũng liền bình thường trở lại.

Triệu Cường một thân đồ thể thao, ở lỗ ngọc sáng bên người triển khai tư thế, nhếch miệng cười nói: "Vẫn luôn như vậy, thói quen. Mỗi ngày rèn luyện rèn luyện, sẽ cảm thấy một ngày thân thể cũng sẽ rất nhẹ nhàng."

"Khó ah!" Lỗ ngọc sáng tán dương nhẹ gật đầu. Trên tay vẽ tròn, trong miệng nói: "Chúng ta lão tổ tông lưu lại đồ đặc, người tuổi trẻ bây giờ còn có mấy cái có thể nhớ. Ngủ sớm dậy sớm, mà ngay cả cuộc sống như vậy quy luật, cũng không có mấy người có thể tiếp tục kiên trì."

"Một thể hệ thì có một thể hệ hoạt pháp, có nhiều thứ là không cưỡng cầu được đấy."

"Ha ha, nghe khẩu khí của người, ngược lại là so với ta còn như là lão đầu tử."

Triệu Cường cười cười, không nói gì, thân thể huyền hóa ra rất nhiều tình hình.

Bộ này quyền là 《Ngũ Cầm đũa giỡn》, mặc dù rất bình thường, nhưng lại rất thực dụng, nhiều năm qua, Triệu Cường thụ ích lương đa.

"Người đây là 《Ngũ Cầm đũa giỡn》."

"Uh, Lỗ gia quả nhiên sáng suốt rất cao minh ah!"

"Đừng cho ta mang mũ cao, cùng ta cái này Thái Cực so tài một chút." Lỗ ngọc sáng tới hào hứng, kích động nói.

Triệu Cường lắc đầu, "Vẫn là không muốn rồi..."

Nhớ tới Triệu Cường thân phận, lỗ ngọc sáng con phải gật đầu bất đắc dĩ, "Uh, vậy sau này hãy nói đi, vừa đúng ta hôm nay có chút mệt mỏi."

Cùng biến thái như vậy đánh nhau...

Muốn chết!

Đánh nhau quyền, ba nữ nhân cũng đi lên. Năm người cùng một chỗ đã ăn rồi bữa sáng, liền đều phải ra cửa.

Lỗ ngọc sáng nhìn đồng hồ, "Không còn kịp rồi, ta trước đi trường học, bốn người các người có thể chờ tới trễ."

"Uh, đã biết!" Trái qua cả đêm giấc ngủ, mạnh như cũng không thấp hơn chìm, khéo léo nhẹ gật đầu.

Ở lỗ ngọc sáng sau khi đi, mạnh như lớn ánh mắt trong nháy mắt nhìn Triệu Cường, đem Triệu Cường thấy cả người không được tự nhiên.

"Người... Như vậy nhìn ta làm gì?"

Nàng không sẽ vừa ý mình chứ?

oh, no!

Chẳng lẽ lại nằng xem qua thân thể của mình, liền muốn lấy thân báo đáp .

Ặc, Lão Từ còn không có nói ra!

Huống chi , tuổi của nàng quá nhỏ chút chứ? Triệu Cường rất rõ ràng nhìn ra , mạnh như trên người của mặc chính là đồng phục học sinh .

Nàng còn là một đệ tử!

Vân vân . . .

Đệ tử .

Triệu Cường ánh mắt của không tự chủ được chuyển qua mạnh như trên bộ ngực .

Một đệ tử , làm sao có thể lớn như vậy .

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tái đọc chia xê thể giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Mới đến

Không thể phủ nhận , Triệu Cường ưa thích ngực lớn nữ sinh , nhất là mạnh như vậy , giống như là một cái quả táo xanh , đối người nào thấy cũng hận không thể cắn một cái cảm giác . 【 】

Bất quá Triệu Cường đồng dạng ưa thích xinh đẹp ngực tỷ cùng đáng yêu ngực ngừng ngực tỷ . . . Mặc đồng phục y tá ngực tỷ , đồng phục cảnh sát ngực tỷ , trang phục nữ bộc ngực tỷ , thỏ nữ lang ngực tỷ . . .

Kỳ thật , Triệu Cường mình cũng cho là mình quá thuần khiết rồi.

Ưa thích ngực tỷ liền ưa thích thôi!

Mặc quần áo gì đâu này?

Cho nên , nghiêm khắc mà nói , Triệu Cường ưa thích mỹ nữ !

Nhất là không mặc quần áo mỹ nữ !

"Này, đại sắc lang , nhìn cái gì vậy . Chuyện tối ngày hôm qua bà cô còn không có tìm người tính sổ đây !" Mạnh như ngang ngược khê nói . Tối hôm qua làm sao sẽ phát sinh sự tình như này .

Quá vô sỉ !

Đúng! Tên đại sắc lang này nhất định là cố ý cho ta xem đấy!

Đại sắc lang ! Đồ điên ! Cảm thú Triệu Cường !

Lão nương quyết định , nhất định phải lột sạch quần áo hắn trói trên tầng cây ! Để cho chó hoang cắn hần tiểu jj !

Mạnh như rất tức giận , hậu quả rất nghiêm trọng !

"Tối hôm qua . Tối hôm qua làm sao vậy ." Triệu Cường ra vẻ không hiểu hỏi .

"Tối hôm qua , người . . ."

"Như Như !" Lỗ bình trái tim băng giá âm thanh đánh gãy .

Đáng chết cảm thú ! Lại cấp thiên chân vô tà mạnh như gài bẫy .

Ngây thơ như cún sao?

Nghĩ đi nghĩ lại , lỗ bình tâm đã nghĩ không nổi nữa , nếu như nói mạnh như cái này Tiểu Ma Nữ là ngây thơ như cún , kia Vương Vũ xưa kia không phải là Athena rồi hả?

"Tôi hôm qua . . . Các ngươi làm sao vậy ." Vương Vũ xưa kia nghi hoặc nhìn ba người .

"Không có gì , đã đến giờ , chúng ta nên đi học ." Lỗ bình trong lòng tự nhủ lấy liền đi ra ngoài . Mạnh như cùng Vương Vũ xưa kia theo ở phía sau , mạnh như trước khi đi vẫn không quên hung hăng trừng Triệu Cường liếc .

Triệu Cường thấy ba mỹ nữ bóng lưng , cười vuốt vuốt lỗ mũi . Không có sao cùng ba mỹ nữ đấu đấu võ mồm , cũng là một việc chuyện vui sướng .

Triệu Cường đi ra cửa bên ngoài , vừa vận dụng phải ba mỹ nữ ngồi ở một chiếc trong xe BMW . Hắn đi qua mở ra cửa xe chỗ ngồi cạnh tài xế , lại nghe thấy một cái rét lạnh thanh âm của .

"Ngươi làm gì ." Lỗ bình Tâm Lãnh nghiêm mặt hỏi.

"Lên xe ah !" Triệu Cường nhếch miệng , cái này cá bà nương , cả ngày mặt băng bó , chẳng lẽ không mệt mỏi .

"Tại sao phải lên xe ."

"Đi trường học !"

"Mình đi !" Nói , lỗ bình tâm muốn kéo lên xe cửa .

"Dựa vào cái gì ."

"Ta không thích nam nhân ngồi xe của ta !"

"Ngươi đây là kỳ thị giới tính !"

"Rầm ầm . . ."

". . ."

Xe lái đi , Triệu Cường một thân một mình hậm hực đứng tại chỗ , bắt đắc dĩ cười khổ .

Yên tĩnh chọc Diêm vương , đừng chọc nữ nhân ah !

. . .

Lâm Phong trung học đệ nhị cấp lịch sử đã lâu , ở nhớ năm đó chính là một cái tư thực , mặc dù thay đổi mấy cái hiệu trưởng , nhưng là cái này tư lập trung học đệ nhị cấp nhưng vẫn không có biến dời , một mực sừng sững ở chỗ này , hơn nữa càng làm càng được , đã trở thành Bắc cảng Ichi số một số hai trung học đệ nhị cấp . Trong nhà có tiền không có tiền đây , có quyền không có quyền đây , cũng sẽ tìm kiếm nghỉ cách tới nơi này đi học .

Triệu Cường xuống xe taxi , liên tục cười khổ , nhất định phải biết rằng xe buýt đường thẳng , nếu không mà nói..., chỉ sợ làm lão sư những thứ kia tiền lương , cũng không đủ mình thuê xe được rồi .

Mới vừa vừa bước vào trường học , thì có một cổ thanh xuân khí tức đập vào mặt .

Triệu Cường ánh mắt của bốn phía dò xét , mỗi khắp ngõ ngách cũng không chịu buông tha cho .

Kia thanh xuân khí tức , kia tinh xảo gương mặt , kia phát dục cùng không có phát dục đây. . . Ách . . .

"Tuổi trẻ thật tốt !" Triệu Cường đáy lòng phát ra một tiếng kêu gọi .

"Triệu Cường , ngươi tới rồi ! Triệu Cường . . . Triệu Cường . . ."

"Hả? Chuyện gì . Ách . . . Tại sao là ngươi ." Triệu Cường nhìn đứng ở mình đối diện Vương Vũ xưa kia , lúng túng gãi đầu một cái . Ai , chính mình làm người làm quá thất bại ! Thấy được nhiều như vậy thanh sáp đệ tử , lại quên mất trước mặt mình còn có một đại mỹ nữ!

Vương Vũ xưa kia thấy Triệu Cường bộ dạng , thề lưỡi , tình hình đáng yêu cực kỳ ."Ta ngày hôm qua nghe gia gia nói ngươi cũng là đến trường học của chúng ta làm lão sư , cho nên ta chờ ở chỗ này ngươi rồi . Ngày đầu tiên báo danh sự tình không ít , ta sợ ngươi không biết ."

"Uh, vậy cảm ơn nhiều ." Triệu Cường nở nụ cười, trong biệt thự ba nữ nhân, cũng liền muốn thuộc Vương Vũ xưa kia coi là là người bình thường .
Chẳng những trước sau lời lẩm, hơn nữa trường cũng đẹp . . .

Dựa theo tổ bối truyền đến xuống cách nói, ngực mông lớn lớn nữ nhân nhất định sẽ sinh con đấy!

Ừ . . . Về sau tìm lão bà cứ dựa theo Vương Vũ xưa kia tiêu chuẩn này tìm !

"Tối rồi, chính là trong chỗ này ." Ở Vương Vũ xưa kia dưới sự dẫn dắt, rất dễ dàng đã tìm được phòng hiệu trưởng .

"Người không đi vào sao ."

"Không được, lớp học bên kia còn có việc phải xử lý ."

Triệu Cường cười gật đầu, đưa mắt nhìn Vương Vũ xưa kia rời đi .

Nói thật dễ nghe chút được kêu là làm trở lại trường, nói không sai êm tai chút được kêu là làm công nhân tình nguyện !

Tiết kiệm tiền không mời gia chính, để các học sinh tới thu thập phòng học .

Cái này Lâm Phong trung học đệ nhị cấp mặc dù không phải là cái gì Quý Tộc Trường Học, nhưng là bên trong phú Đệ nhị cũng không phải số ít .
Những người này ở đây trong nhà cũng không lao động, ở trường học lại muốn làm loại chuyện này, cũng là có chút châm chọc .

Mới vừa vừa đi vào phòng hiệu trưởng, Triệu Cường liền kinh ngạc há to miệng, "Người tại sao lại ở chỗ này ."

"Ta vì cái gì không thể ở chỗ này ." Lão bình Tâm Lành nghiêm mặt hỏi ngược lại .

"Không phải, ý của ta là . . ."

"Ha ha, đã quên nói cho người biết, bình tâm cũng là trường học của chúng ta lão sư ." Lão ngọc sóng vòng qua bàn công tác đi ra, ý bảo Triệu Cường cùng lão bình tâm ngồi ở trên ghế sa lon .

Triệu Cường ngồi ở ghế sa lon một bên, nhẹ giọng cười nói: "Lão hiệu trưởng, ta vừa tới đất hiệu, có rất nhiều chuyện còn làm không rõ ràng, còn phải mời chỉ giáo nhiều hơn rồi."

"Ha ha, đó là tự nhiên . Đúng rồi, người đem của người giản lịch cùng giáo viên tư cách chứng nhận, cũng cho ta xem một chút . Chúng ta tư giao thuộc về tư giao, trên loại sự tình này không được qua loa ."

"Đó là tự nhiên ." Mặc dù lão ngọc sóng biết Triệu Cường bên trên có người, những vật này khẳng định không thể thiếu, nhưng là có lão bình lòng đang trảng, những trình tự này vẫn là nhất định phải đi một chút đấy.

"Uh, tốt, hoan nghênh người tới đến Lâm Phong trung học đệ nhị cấp chấp giáo ."

Triệu Cường đứng người lên, cùng lão ngọc sóng nắm tay, "Cái này là vinh hạnh của ta ."

"Mười giờ hơn có một hội yếu mờ, bây giờ còn có chút thời gian . Như vậy, để cho bình tâm mang người ra ngoài dạo dạo đi!"

"Uh, tốt."

"Ta không đi !" Lão bình tâm cường ngạnh nói .

"Ây. . . Cái này . . . Triệu Cường, người đi ra ngoài trước, ta cùng bình tâm trước hàn huyên một chút ."

"Uh, tốt ." Triệu Cường nhìn cũng không nhìn lão bình tâm liếc, nhếch miệng liền đi ra ngoài .

Choáng nha người không tới tốt hơn !

Lão bình tâm mặc dù bộ dạng xinh xắn một điểm, muốn bộ ngực có bộ ngực, muốn bờ mông có rầm cổ, hơn nữa cũng so với Vương Vũ xưa kia lớn một chút . . .

Nhưng là nữ nhân này tính tình quá lạnh rồi!

Tháng Kinh Bất pha Diệt Tuyệt sư thái, muốn bọn nàng: nàng chờ với chơi bạc mạng ah !

"Gia gia, sau khi người đi cửa !" !

". . . Ách . . . Bình tâm, người tại sao có thể nói như vậy ." Lão ngọc sóng có chút xấu hổ, lớn như vậy mấy tuổi, trên mặt thậm chí có ta không nhận được .

"Chẳng lẽ không đúng sao ." Lỗ bình Tâm Lãnh nghiêm mặt nói . Cho dù ở trước mặt mình chỉ có lỗ ngọc sóng , lỗ bình tâm cũng cười không đứng dậy .

"Người xem một chút cái này đi!" Lỗ ngọc sóng đem Triệu Cường gián lịch đưa cho lỗ bình tâm .

Lỗ bình tâm nhìn qua , nhất thời trên tay run lên .

Bắc Kinh đại học . . .

Tiến sĩ !

Hắn mới bấy lớn .

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xê thể giới , sáng tác cải biến nhân sinh

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Tiểu thí ngư dao

Sáng sớm là giáo sư cùng mua ve chai đấy,

Ngủ trễ là giáo sư cùng mát xa viện đấy,

Lo lắng hải hùng là giáo sư cùng phạm án đấy,

Không có giờ cơm mà là giáo sư cùng này ăn mày ,

Nam nhân không có nhà là giáo sư cùng hoa thiên tử địa ,

Nữ nhân không để ý em bé là giáo sư cùng làm ngoại tình đấy,

Hề kêu là tới là giáo sư cùng phát phát chuyển nhanh mà đấy,

Tăng ca không nghỉ thêm là giáo sư cùng bày hàng vỉa hè đấy,

24 giờ tiếp khách là giáo sư cùng Thiên Thượng Nhân Gian đấy,

Ngày nghỉ lễ không ngớt là giáo sư cùng đào bảo mở cửa tiệm đấy,

Không thể nói sai lời nói là giáo sư cùng khi MC đấy,

Không thể ra chút nào sai lầm là giáo sư cùng phóng ra phi thuyền vũ trụ đấy,

Đánh không hoàn thủ là giáo sư cùng làm quyền anh bồi luyện đấy,

Mắng không nói lại là giáo sư cùng khai mở bị mắng cửa hàng online ,

Lấy cuộc thi mà sống là giáo sư cùng lên lớp mười hai đấy,

Sống đến già học đến già là giáo sư cùng làm khoa học thí nghiệm đấy,

Tiếp nhận đủ loại kiểm tra là giáo sư cùng lên làm chính xác con mẹ nó ,

Người khác ngủ người đứng là giáo sư cùng trông chừng Bát Bảo núi đấy,

Vào được sẽ rất khó thối lui ra là giáo sư cùng băng đảng ,

Vào được liền thẻ không bao giờ ... nữa để cho con cháu dính là giáo sư cùng bán heroin đấy. . .

Ngay một khắc này , vừa mới trở thành một tên quang vinh giáo sư Triệu Cường đồng chí đang ngồi xỏm tại hiệu trưởng của phòng hút thuốc . 【 】 phần đông tới nơi này quét dọn các học sinh nhìn ánh mắt của hắn phải nhiều quái có nhiều quái .

Nhưng mà Triệu Cường nhưng thật giống như không có phát hiện đồng dạng , ánh mắt linh lợi trực chuyển , nguyên một đám ngây thơ vị thoát khuôn mặt , thật đáng yêu ah !

Ừ . . . Đương nhiên , phải là tóc dài đấy.

"Ai , người kia , ngươi là ai . Ngươi tại sao lại ở chỗ này hút thuốc ." Từ đằng xa đi tới một cái nâng cao đại tướng quân bụng trung niên mập mạp , quát lớn .

". . ."

Mập mạp cũng không còn chú ý Triệu Cường nói không nói chuyện , ngẩng đầu nhìn liếc đỉnh đầu bằng hiệu . Co quắp khóe miệng , toát ra vẻ khinh bỉ nụ cười , trên mặt thịt mỡ cũng theo sau run lên một cái , "Ngươi là đến tìm hiệu trưởng hay sao? Ngươi là kia một học sinh gia trưởng chứ? Ngươi là tân sinh gia trưởng chứ? Trường học của chúng ta chế độ Nghiêm Minh , là không cho phép đi cửa sau đấy, nếu như ngươi cần trợ giúp gì , có thể nói với ta . . ."

Triệu Cường ngẩng đầu nhìn liếc mập mạp , đứng người lên , nhếch miệng , dùng chân đạp diệt tàn thuốc , xoay người rời đi .

Người này , đối trá !

"Này, ngươi cái này người chuyện gì xảy ra ." Nói , mập mạp thò tay muốn vịn Triệu Cường bả vai .

"Rầm àm . . ."

Toàn trường sợ ngây người !

Bất luận là quét dọn học sinh hay là đi ngang qua lão sư , tất cả đều kinh ngạc há to miệng , dùng tay lại bên trên cùng dưới chân động tác , không nhúc nhích nhìn như vậy một cái buồn cười một màn .

Hơn 200 cân mập mạp , lại bị cái này thoát nhìn lớn lên thập phần thanh niên đẹp trai một cái ném qua vai cấp ném ra ngoài . . .

Hắn là làm sao làm được .

Nói ra , người nào tin tưởng .

"Hắn rất đẹp trai !" Một cái học sinh nữ tự đáy lòng nói .

"Tiểu a , ngươi cũng đừng lộ vẻ háo sắc rồi, nhưng hắn là cái đại thúc ài . . ."

"Thôi đi pa oi..., ngươi biết cái gì . Thành thực nam nhân mới có hương vị!"

". . ."

"Hắn nhất định luyện qua ! Ặc, so với Lý Tiểu Long đẹp trai hơn nhiều, ngươi thấy không , hắn giống như rất nhẹ nhàng bộ dạng !"

"Đúng vậy a ! Đúng a! Ta quyết định muốn bái ông ta làm thầy !"

". . ."

Các học sinh đối với Triệu Cường vô cùng sùng bái , nhưng là các tuổi trẻ nữ lão sư liền tương đối căng thẳng , mặc dù không có nói chuyện , biểu tình nghiêm trang , nhưng là bí mật mỉa mai , lại làm cho Triệu Cường thân Thượng Đế tê dại rồi.

Nhưng là , bị thôi mập mạp cũng không phải là may mắn như thế . Triệu Cường chứng tình lóng lánh , mập mạp chỉ có thể làm một mảnh lá xanh , nằm trên mặt đất thống khổ rên rỉ .

Nhưng mà , không người nào nguyện ý đưa ra viện trợ chi thủ .

"Làm sao vậy ." Lỗ ngọc sáng hiển nhiên là nghe thấy được động tĩnh , từ phòng hiệu trưởng đi ra . Đằng sau đi theo lỗ bình tâm , y nguyên mặt mũi sương lạnh .

Nghiêng đầu sang chỗ khác , lỗ ngọc sáng thấy được nằm dưới đất mập mạp , khẽ nhăn một cái khóe miệng , muốn cười , nhưng mà là không dám cười . "Mấy người các ngươi còn đứng ngây đó làm gì . Mau đưa Triệu phó hiệu trưởng đỡ dậy , cái dạng này còn thể thống gì ."

Ở đây hai gã Nam Lão Sư tâm bất cam tình bất nguyện đi tới , chặt vật đem mập mạp kéo lên .

"Triệu phó hiệu trưởng , người làm như vậy rất có mắt thể thống rồi, cho dù thời tiết nữa nóng , người cũng không có thể tại nhiều như vậy để tử cùng trước mặt lão sư nằm rạp trên mặt đất chứ?"

Trời quá nóng .

Nằm rạp trên mặt đất .

Chúng nhiều vị lão sư cùng các học sinh cũng muốn cười , nhưng là ngại vì cái tên mập mạp này thân phận , ngành sinh sinh đích cấp nén trở về .

Đáng chết mập tử , thù rất dai đây!

"Lỗ hiệu trưởng , không đứng , đứng hần . . ." Mập mạp một bên nhe răng toét miệng chịu đựng đau đớn , một vừa chỉ Triệu Cường .

Đây là có chuyện gì . Mặc dù nói mập mạp mình không có sao nằm rạp trên mặt đất lý do này có chút gượng gạo , nhưng mà là thế nào sẽ cùng Triệu Cường có liên quan .

Lỗ bình lòng có ta im lặng , chẳng lẽ cái này Triệu Cường là tên sát tinh sao? Ngày đầu tiên tới biệt thự liền phát sinh chuyện như vậy , hôm nay mới vừa tới trường học báo cáo lại . . . Lại đem phó hiệu trưởng cấp khiến cho nằm trên mặt đất . . .

Bất quá , là rất giải hận đây.

"Hả? Hần . Triệu Cường , chuyện gì xảy ra . " Lỗ ngọc sóng nghi ngờ nhìn về phía Triệu Cường .

"Là như vậy . . ." Mập mạp nói việc đã qua một lần .

"Là thế này phải không . Triệu Cường ."

"Vâng " Triệu Cường nhẹ gật đầu .

"Uh, Triệu phó hiệu trưởng , vị này chính là trường học của chúng ta mới tới lão sư ngữ văn , mọi người hiểu lầm một hồi , để Triệu Cường nói lời xin lỗi , cho dù đã xong chứ?" Lỗ ngọc sóng đã ra động tác giảng hòa , "Ra, ta cấp giới thiệu một chút , vị này chính là Triệu Cường , vị này chính là trường học của chúng ta phó hiệu trưởng , Triệu Sơn Bạch."

Triệu Cường thấy lỗ ngọc sóng cho mình sử một cái ánh mắt , trong nội tâm hiểu ý . Đi tới , vươn tay , cười nói: "Nguyên lai là Triệu phó hiệu trưởng , chúng ta cùng họ , không đúng năm trăm năm trước là một nhà! Ha ha , chúng ta coi như là không đánh nhau thì không quen biết , ta nói xin lỗi . . ."

Thấy Triệu Cường vươn tay rồi, Triệu Sơn bạch cũng không tiện ở trước mặt nhiều người như vậy mất mặt , không có cam lòng cùng Triệu Cường nắm tay , chặt vật ở một cái cùng loại với đầu heo là không rõ ràng vật thể hình cầu bên trên cổ nặn ra vẻ tươi cười , "Không có sao ."

"Ha ha , tốt rồi , Triệu phó hiệu trưởng , phòng làm việc của ta có tốt nhất Long Tinh , đi tới ném thử . " Lỗ ngọc sóng cười tươi như hoa nói .

Triệu Sơn bạch nhẹ gật đầu .

Lỗ bình tâm đi tới Triệu Cường bên người , thân nhiên nói: "Theo ta đi !"

Triệu Cường nhẹ gật đầu , vừa muốn nhắc chân , lại quay đầu lại nói: "Đúng rồi, Triệu phó hiệu trưởng , có chuyện ta phải nói với người hạ xuống, vừa rồi ta nhìn thoáng qua người , một thẳng đến hiện tại ánh mắt còn đau đầu rồi, ta liền mặc kệ người muốn tiền thuốc !" Lúc nói chuyện , Triệu Cường cường điệu đột xuất rồi" phó" chữ .

Đối với những người bề trên này mà nói , "Phó" cái chữ này , vĩnh viễn là bọn họ khó khăn Ngôn Chi ảm .

"Người . . ."

Mới vừa đẩy cửa ra lỗ ngọc sóng một cái lão đảo , thiếu chút nữa ngã xuống đất , "Tốt rồi, tốt rồi, Triệu phó hiệu trưởng , chúng ta vào nói lời nói . . ." Lỗ ngọc sóng vội vàng đem Triệu Sơn bạch lôi kéo vào văn phòng .

Đi ở phía trước lỗ bình tâm lòng bàn chân vừa trượt , suýt nữa ngã nhào , hung hăng oan Triệu Cường liếc .

Được tiện nghi còn ra về , bộc lộ tài năng !

Bất quá . . . Quá giải hận !

Triệu Cường ở bên trái đi , lỗ bình tâm ở bên phải đi .

Nam đẹp trai , cười rất rực rỡ .

Nữ vẻ đẹp , cảm giác rất rét lạnh .

Kim Đồng Ngọc Nữ , trời đất tạo nên !

Nhìn đi ngang qua các học sinh đưa tới ánh mắt khác thường , lỗ bình tâm biết , ngày mai lại muốn có xi căng đan truyền tới rồi.

"Đúng rồi, bình tâm, nguoi là học ngành gì."

"Không nên gọi ta là bình tâm."

"Được kêu là nguoi . . . Tiểu Tâm Tâm."

". . ."

"Oa , cây này hình thù thật là lạ , là cố ý tu bỏ sao ."

". . ."

"Ồ , đường chạy là nhựa plastic đấy, thiết thi tốt đầy đủ hết !"

". . ."

"Ái chà , nguoi xem , có phi cơ !"

". . ."

"Ha ha , những học sinh kia đều ở đây xem chúng ta đâu rồi, chúng ta là không phải rất xứng đôi , có thể trao đổi một chút cảm tình à?"

". . ."

Chịu không được Triệu Cường kia ba tấc không nát miệng lưỡi lỗ bình tâm , bước chân càng lúc càng nhanh , bằng tốc độ nhanh nhất đi khắp trường học , trong lúc nàng lại chẳng hề nói một câu .

Bởi vì đi quá nhanh , lỗ bình tâm thấp giọng thở hào hển , sắc mặt triều hồng , trên bộ ngực xuống phập phồng , để cho Triệu Cường mở rộng tầm mắt .

Lỗ bình tâm hung hăng trọn mắt nhìn Triệu Cường liếc , người nam nhân này quá đáng giận , hấn lại cái gì cũng có thể phê bình một phen . Mà ngay cả nhà cầu , hấn đều có thể nói ra một đồng lớn , cái gì bốn tiểu tiện có lẽ rất cao , ngôi cầu địa phương có lẽ rộng bao nhiêu tài năng không cho béo phệ đi ở lại bên ngoài . . .

Người nam nhân này , thật là buồn ói !

"Tốt rồi , mang nguoi đi thăm đã xong . Còn có nửa giờ họp , phòng họp ở lầu chót ." Nói xong , lỗ bình tâm quay đầu đã đi , nàng không bao giờ ... nữa nguyện ý cùng hấn ngây ngốc một phút đồng hồ rồi.

"Này, nguoi còn không có nói cho ta biết nguoi là học ngành gì!" Triệu Cường không cam lòng hỏi.

Lỗ bình tâm nghe được Triệu Cường mà nói..., mau đi hai bước , lại lại đột nhiên dừng lại , xoay người đi trở về , hàn Thanh Thuyết đạo: "Nguoi có thể không thừa nhận đấy."

Triệu Cường hiểu ý nàng nói chính là mình té Triệu Sơn bạch chuyện tình , "Như thế nào . Triệu Sơn bạch thanh danh rất thú vị ."

"Vâng!"

"Kia bình tâm thanh danh của nguoi phải hay là không rất thom à?"

". . ." Lỗ bình tâm lát sau lại xoay người đi ra . Nàng phát hiện , ở Triệu Cường trước mặt , mình luôn bảo trì không được bình tĩnh .

Đi tới phía trước , lỗ bình tâm nhú mày .

Người nam nhân này , nàng xem không hiểu .

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xê thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

Chương 7: Tự đề cử mình

"Hôm nay , là các học sinh trở lại trường thời gian !"

Người mặc đồ công sở người nữ chủ trì đối với lấy trước máy truyền hình vô số người xem nói . 【 】 hình ảnh đích bối cảnh , là Lâm Phong trung học đệ nhị cấp đại môn , lơ mờ có thể thấy được bên trong các học sinh cần cù bộ dáng .

"Lâm Phong trung học đệ nhị cấp lịch sử đã lâu , bồi dưỡng được vô số cao tài sinh , kỳ thật ta cũng là tốt nghiệp ở Lâm Phong trung học đệ nhị cấp , đối với nơi này ấn tượng cực kỳ khắc sâu ."

"Nhưng là hiện nay , vào nghề cùng học lên đã trở thành vấn đề khó khăn lớn nhất . Thanh Hoa Bắc Đại học sinh đều chưa hẳn có thể tìm tới một cái vừa lòng đẹp ý công tác , những thứ này tuổi trẻ khinh cuồng đệ tử trên người của , đã mặc lên nặng nề gông xiềng ." Người nữ chủ trì mặt mang ưu sầu , phảng phất là tại vì đám thiếu niên này cửa lo lắng.

BA~ !

Lâm Phong trung học đệ nhị cấp hiệu trưởng lỗ ngọc sáng tắt đi TV , đối với các vị đang ngồi nói: "Trong quá khứ trong vài năm , chúng ta dạy học chất lượng trực bộ đề cao , trường học bình quân thành tích đã ở bên trong tỉnh đứng đầu trong danh sách . Nhưng là , chúng ta làm còn còn thiếu rất nhiều !"

"Kỳ thật ta có thể cùng đang ngồi nói một câu lời nói thật , liền coi như chúng ta bình quân thành tích rất cao , nhưng mà đó cũng là ở một ít học sinh bất lương nghị học dưới tình huống hoàn thành . Nhưng là chúng ta không nên quên thân phận của chúng ta , chúng ta là lão sư ! Là thần thánh chấp giáo người ! Chúng ta không đơn thuần là muốn cho thành tích đề cao đi lên , càng là muốn cho những thứ kia không muốn phát triển học sinh bất lương cửa cái tà quy chính !"

"Lỗ hiệu trưởng , ý của ngài ta hiểu được , chúng ta lão sư mỗi người đều ở đây hết sức làm được tốt nhất , Nhưng là có chút người là không phục quản ah ! Cũng tỷ như nói là lớp mười một , nhị ban kia đám trẻ con , chúng ta đã đối qua bao nhiêu Vị lão sư . Nhưng là không có đưa đến một chút hiệu quả ." Triệu Sơn bạch nói chuyện đồng thời , trên mặt thịt mỡ run lên một cái , hơn nữa còn là một cái vẻ mặt nghiêm túc , thoạt nhìn hết sức tức cười .

Lỗ ngọc sáng nhẹ gạt đầu , nói: "Đây chính là chúng ta phải đối mặt vấn đề thứ nhất , lớp mười một , nhị ban ai tới mang ."

"Lớp hai đám con nít kia phản nghịch tâm lý rất mạnh , thập phần có cá tính . Ta cảm thấy chúng ta muốn đúng bệnh hốt thuốc , nhưng mà hiện tại ngay cả triệu chứng cũng không biết , chúng ta như thế nào hạ được ." Một người trung niên giáo viên đầy mắt kiếng , lo lắng nói .

Ai nguyện ý nhận chuyện xui xẻo này . Cái kia chính là đối với tánh mạng của mình không chịu trách nhiệm !

Nếu như đem đám con nít kia mang tốt rồi , kia là chức trách sở tại của ngài .

Nếu như mang không được , kia tiền đồ của mình muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát rồi.

"Lớp hai tình huống hết sức đặc thù , ta này muốn mọi người có lẽ dù sao cũng hơi hiểu rõ , ta muốn chư vị có thể chọn lựa một người ra , đại biểu mọi người , cho dù không có gì thành quả , ta cũng sẽ không quái mọi người ." Lỗ ngọc sáng tận lực bảo trì mỉm cười nói .

Lỗ ngọc sáng hiểu rõ nhị ban , kia căn bản chính là một đám tiểu lão hồ !

Ai dám chọc bọn hắn .

Một ngụm ăn các ngài , xương đều không thừa !

Lỗ ngọc sáng sau khi nói xong , trong phòng họp chính là một mảnh yên lặng .

Ai nguyện ý mang nhị ban .

Ở trong mắt mọi người , không cần nghĩ , mang tốt . Đó là đơn thuần nói lão!

Cái này điển hình chính là chịu tiếng xấu thay cho người khác hành động !

Cho nên , không có người trả lời , lỗ ngọc sáng ánh mắt chạm tới người nào , người kia ánh mắt sẽ tránh thoát .

Đáy lòng khê thờ dài một cái .

Thoạt nhìn , hôm nay phải có một người cuộc đời huấn luyện viên muốn đã xong .

Có lẽ , người kia chính là mình .

"Ta nghĩ, ta có thể thử một chút ." Có người đột nhiên lên tiếng phá vỡ phòng họp nặng nề yên lặng .

Nghe được thậm chí có ngu ngốc nguyện ý tiếp được công việc này , ở đây sở hữu tất cả lão sư cũng đem tầm mắt tụ tập tới rồi trên người của hắn .

Hắn ngồi ở phòng họp góc , nếu như không phải hắn lên tiếng, đại khái hắn sẽ bị tất cả mọi người xem nhẹ.

Tóc đen nhánh mềm mại , vừa mới qua lông mày . Gò má thanh tú , ánh mắt lấp lánh hữu thần , thanh tú trên mặt lộ ra cương nghị . Bộ dáng ngược lại là coi là một người soái ca , nhưng là hắn nói ra câu nói này chấp nhất cùng kiên định , lại làm cho vô số nhân tâm đáy ngọn nguồn thờ dài .

Kallen thanh niên .

Hơn đề cho người ta buồn bực chính là , người ở chỗ này ở bên trong, cơ hồ hơn phân nửa cũng không nhận ra hắn !

Hắn mỉm cười nhìn mọi người , nhưng là mí mắt lại hơi khẽ rũ xuống , hình như là coi rẻ chúng sinh cảm giác .

Chúng sinh chính là hắn thầy của hắn .

Cho nên , loại ánh mắt này , khiến người ta cảm thấy rất không thoải mái .

Nghe được người nói chuyện thanh âm của , lỗ ngọc sáng trong nội tâm vui vẻ .

Như thế nào quên hắn rồi hả?

Nhân tài như vậy , không cần uống phí ah !

Lỗ ngọc sáng cười nói: "Triệu Cường, người tin chắc người có thể được ."

"Có chút nắm chắc đi! Bất quá là một đám con nít chưa mọc lông mà thôi ."

Con nít chưa mọc lông tơ .

Bọn hắn có thể gọi tiểu hài nhi sao?

Các sư phụ về mặt ngạc nhiên , đối với Triệu Cường loại này nghe mới sinh không sợ cợt tính thần rất là khâm phục , cũng rất là khinh bỉ . Hơn nữa là thương cảm .

Người trẻ tuổi này . . .

Không còn sống lâu nữa ah !

"A , người mới bây giờ . Lớp học đó đừng nói là người rồi , liền ngay cả chúng ta đều không nắm chắc mang được, người có thể nói người được ."

"Đúng đấy, người như thế nào biết lớp học đó là chuyện gì xảy ra . Người là mới tới ."

"Mới tới . Mới tới lão sư đã muốn làm chủ nhiệm lớp ? Có phải lớp hai . Ha ha , chỉ sợ lúc đó làm trò cười cho người trong nghề đấy."

". . ."

Thấy châm chọc khiêu khích thanh âm của không sai biệt lắm đã xong , Triệu Cường nhếch miệng , chỉ vào một người , nói: "Ta không đem cảm mang được, người được, người tới mang ."

"Ta . . ."

"Còn người nữa , ta không biết lớp này cấp là chuyện gì xảy ra , ta thì ra là cái mới tới , người còn có vấn đề sao?"

". . ."

"Đúng, chính là người, nhìn đâu vậy . Nhìn ta ! Ta nói chính là người ! Mới tới lão sư không thể chỉ huy trực ban . Người quy định ."

"Người . . ."

"Tốt rồi , không được ầm ỹ ." Lỗ ngọc sáng dùng ngón tay gõ bàn một cái nói .

Triệu Cường trong nội tâm cười lạnh , cũng không nói lời nào . Chỉ huy trực ban lời của có thể càng thêm thân cận đệ tử , đối với Triệu Cường mà nói , là một lớn lao cơ hội tốt .

Hơn nữa , Triệu Cường chính là không phục cái này nhiệt tình !

Bạn hẳn dựa vào cái gì nói ta không được .

Ta mạn phép phải làm cho bạn hẳn nhìn !

Chỉ cần gắng sức , Fuyou gầy thành châm; chịu một thân quả , Phụng tử cầm thẻ xanh (thẻ sử dụng cho những người định cư ở nước ngoài) !

Trên thế giới này còn có chuyện gì là không thể thực hiện sao?

"Ta ngược lại thật ra cảm thấy dễ cho Triệu lão sư khi nhậm chức nhiệm vụ chuyện này , có thể thử một lần ." Triệu Sơn bạch đột nhiên mở miệng nói .

Nghe xong Triệu Sơn bạch mở miệng , nhất thời liền có mấy cái lão sư liên tục gật đầu , trong miệng còn nói lấy "Đúng vậy a, đúng vậy a " trong lúc này có ít người , là vừa vận công kích qua Triệu Cường đấy.

"Triệu lão sư mặc dù có chút tuổi trẻ , nhưng là chỉ bằng mượn điểm này , có thể cùng các học sinh hoà mình , có thể tốt hơn cùng đệ tử câu thông . Ha ha , chúng ta cũng già rồi , tư tưởng quá cũ kỹ . . . Đúng rồi , lão hiệu trưởng , ngài thấy thế nào ."

"Uh, ta cảm thấy phải có thể thực hiện ." Nói chuyện đồng thời , lão ngọc sóng còn nghi ngờ nhìn Triệu Sơn bạch liếc , lão tiểu tử đó luôn cùng mình làm trái lại , hôm nay là thế nào .

Lão ngọc sóng đánh nhịp , sự tình cũng cứ như vậy định xuống rồi. Hội nghị lại khai mở trong chốc lát , cũng liền đã xong .

Tan họp thời điểm , Triệu Cường mới vừa vừa đi đến cửa miệng , chỉ thấy Triệu Sơn bạch vỗ vỗ bờ vai của mình , "A , chúc bạn may mắn ."

"Cảm ơn ." Triệu Cường bảo trì ưu nhã mỉm cười .

"Triệu Cường , ta tin tưởng ngươi có thể làm !" Lão ngọc sóng kiên định nói .

"Cảm ơn ."

"Triệu Cường . . . Không đúng, ta hiện tại phải gọi ngươi Triệu lão sư rồi. Ngươi nhất định phải coi chừng nhậm chức ở !" Vương Vũ xưa kia vội vã cuống cuống nói .

"Uh, ta đã biết ." Triệu Cường cười cười .

Lão bình tâm đi tới Triệu Cường bên người , nhìn cũng không nhìn Triệu Cường liếc , lạnh lùng nói: "Không muốn chết đi."

". . ."

Giờ khắc này , Triệu Cường lệ rơi đầy mặt .

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Sắc đẹp cũng có thể ăn

Đối với những lão sư kia ánh mắt , Triệu Cường vẫn thật là không cho là đúng . 【 】

Dạy không được, đó là bọn họ không có bản lĩnh .

Chẳng lẽ liền bởi vì ngươi là Vũ đại lang , liền cho là Diêu Minh là hai người thế thành hay sao?

Triệu Cường trở lại biệt thự thời điểm , liền gặp được mạnh như còi bỏ bàn chân nhỏ , mặc màu hồng quần áo ngủ , tùy ý nằm trên ghế sa lon nhìn tạp chí .

"Hả? Người nào đã trở về."

Đứng ta." Triệu Cường ngồi xuống ghế sa lon một bên.

Mạnh như sợ đến vội vàng đứng lên, "Đại sắc lang, người muốn làm gì."

Một ngày bị rắn cắn, mười năm sợ dây thừng ah!

Thấy mạnh như bộ dạng, Triệu Cường cười khò lắc đầu. Chuyện này có thể tự trách mình sao? Là người nhào vào trên người ta được không.

Dựa theo trên luật pháp điều lệ mà nói, người đây không phải là lẽ chưa toại!

"Ta có thể gì vậy? Một mối, ngồi xuống nghỉ một lát." Triệu Cường nói. "Ngược lại là người... người như thế nào không đi học."

"Người chẳng lẽ không biết trở lại trường chỉ có cả buổi sao?"

". . ."

Mạnh như nũng nịu nhẹ nói: "Người cái gì cũng không biết, còn đi làm lão sư."

"Không thể sao?" Triệu Cường ánh mắt càng phát ra tà ác lên.

"Có thể . . . Có thể . . ." Mạnh như tránh Triệu Cường tầm mắt, nói: "Đại sắc lang, ta đói rồi, đi nấu cơm cho ta."

"Vũ Tích cùng bình tâm đầu này?"

"Bọn họ trường học có chuyện, không trở lại ăn cơm trưa."

"Đây không phải là còn có bảo mẫu đó sao." Triệu Cường làm bộ đáng thương nói.

"Bảo mẫu ngã bệnh."

". . ."

Roi vào đường cùng, Triệu Cường đành phải đi làm một lần trừ nam rồi.

Triệu Cường xoay người Setsuna, mạnh như kia mập đô đô trên mặt toát ra một tia Akuma vậy nụ cười.

Tiểu tử, lão nương chơi chết người!

Rất buồn bực, phi thường buồn bực!

Dù nói thế nào mình cũng là người khách, kia có khách nhân cho chủ nhân nấu cơm đạo lý.

Không biết làm cơm cũng có thể mời mình đi ra ngoài ăn sao!

Cho dù không phải bữa tối dưới nền, Lan Châu mì sợi cũng có thể ah!

"Hả? Đây là cái gì hương vị. Thơm quá . . ." Mạnh như buông tạp chí, từ trên ghế salon nhảy dựng lên, nâng cao cái mũi nhỏ bốn phía loạn ngửi.

Không bao lâu, Triệu Cường liền bụng lên hai mâm rang thức ăn.

Mạnh như thật nhanh chạy tới phòng ăn, lớn ánh mắt trong nháy mắt nhìn thức ăn trên bàn, "Đại sắc lang, đây là người làm."

"Nói nhảm!" Triệu Cường nhếch miệng. Có một câu nói rất hay, muốn phải bắt được lòng của phụ nữ, nhất định phải bắt lấy miệng của nữ nhân! Cho nên, Triệu Cường ở trừ nghệ bên trên khổ bỏ công sức, rốt cuộc đã trở thành một gã lên được phòng, xuống được phòng bếp tuyệt thế nam nhân tốt!

Lúc đầu . . . Triệu Cường mình thì cho là như vậy đấy.

Mạnh như hiện tại đã chẳng quan tâm triệu cường, một tay cầm chiếc đũa gấp thức ăn, cái tay còn lại cầm một cái chén không, tiểu miệng Riese đầy thức ăn, mơ hồ không rõ nói: "Đi, cho ta thịnh chén cơm."

". . ."

"Triệu Cường, cho ta rót ly nước."

". . ."

"Triệu Cường, chiếc đĩa roi trên mặt đất dơ bẩn, lại cho ta cầm một đôi đi tới."

". . ."

"Triệu Cường, thêm một chén nữa cơm."

". . ."

Trong bất tri bất giác, Triệu Cường đã trở thành một gã bảo mẫu, đem cái này tiêu tởn tông hầu hạ hải lòng về sau, đột nhiên phát hiện . . .

Mẹ nó, món ăn không có!

Mình còn một ngụm đều không có ăn!

Liền . . . Cứ như vậy không có.

Triệu Cường nghi hoặc nhìn mạnh như, đây chính là suốt hai cái mâm món ăn ah!

Mạnh như trừ ngực to điểm, kia cũng không lớn, nhiều món ăn như vậy, nàng . . . Như thế nào nuốt trôi.

Chẳng lẽ . . . Nàng nơi nào dài hai cái dạ dày, một bên một cái.

Cho nên mới lớn như vậy.

Triệu Cường trên mặt âm tình bất định, nhìn hưởng thụ dựa vào ghế mạnh như, trong nội tâm một hồi cảm tức, âm hiểm cười nói: "Ăn no rồi."

"Uh, no rồi. Triệu Cường, tài nấu nướng của ngươi còn thật đúng là đỉnh đấy, về sau nhà của chúng ta thức ăn, liền muốn nhờ ngươi nữa à! Ai, sớm biết ngươi làm đồ ăn ngon, đêm qua để ngươi . . ." Nói xong, mạnh như liền không ra rồi, bởi vì Triệu Cường sắc mặt quá dọa người rồi!

Triệu Cường nụ cười trên mặt dần dần thu lại, phần nộ quát: "Ăn no rồi phải đi nấu cơm cho ta!"

"Có thể . . . Nhưng là ta không biết. . ." Mạnh như liếc qua rỗng tuếch cái khay, trong ánh mắt hiện lên nước mắt.

"Người nào quản ngươi có hay không, nhanh đi làm!"

Lúc này, mạnh như tính khí cũng nổi lên. "Không làm!"

"Có làm hay không."

"Sẽ không làm!"

"Ngươi chắc chắn chứ?" Triệu Cường mắt để thâm quang, cười híp mắt nhìn mạnh như.

Mạnh như vội vàng lui về phía sau vài bước, người nam nhân này, quá kinh khủng!

Sau đó, một đường chạy chậm chạy vào phòng bếp.

Thời điểm này, Triệu Cường mới mười phân đắc ý ngồi xuống ghế.

Tiểu tử, cùng ta đấu.

Lão Tử đi ra lẫn lộn thời điểm ngươi còn ở trong lòng ma ma bú sữa mẹ!

Trước trước sau sau vội vàng la cả buổi, lại đem mình làm bảo mẫu sai sự, chuyện như vậy để cho Triệu Cường trong lòng hết sức không công bằng.

Chẳng lẽ mình cao siêu trừ nghệ chính là cho người khi bảo mẫu hay sao?

"Ah . . ."

Đang lúc Triệu Cường đắc ý thời điểm, chỉ nghe thấy một tiếng kêu thê thảm, là từ phòng bếp truyền tới.

Triệu Cường lập tức chạy tới, liền gặp được mạnh như bụm lấy một ngón tay, bạch trê con ngón tay của lên, giữ lại máu tươi, phá lệ đẹp mắt. Cũng không kịp đa tưởng, vội vàng chạy đến trong phòng của mình, lấy cái băng dán cá nhân, thận trọng giúp nàng đem ngón tay cột chắc.

"Cũng may, miệng vết thương không miệng lớn" Triệu Cường thở phào một cái.

Mạnh như nước mắt lưng tròng nhìn Triệu Cường, tình hình cực kỳ đáng thương, "Vậy ta còn cần làm sao?"

"Không . . . Phải làm !" Triệu Cường âm thầm lau một vệt mồ hôi , cái tiểu nha đầu này , tuổi tác không lớn , như thế nào như vậy sẽ câu nhân . Suýt nữa để cho mình từng khâu .

Choáng nha ta làm thời gian dài như vậy bảo mẫu , sao có thể dễ dàng bỏ qua người .

"Nhưng mà ta sẽ không thái thịt ." Mạnh như chu cái miệng nhỏ nhắn nói .

Nếu như lỗ bình tâm thấy như vậy một màn , nhất định sẽ cảm thán , ác nhân tự có ác nhân trị ah !

Triệu Cường nhìn mạnh như một hồi , mới chậm rãi thở dài , nói: "Được rồi , ta giúp người thái thịt , nhưng là người phải rang thức ăn ."

"Ừ!" Mạnh như không cần suy nghĩ , liền vội vàng gật đầu .

Triệu Cường cầm lấy tấm thớt bên trên thái đao , cầm lấy cà chua cùng dưa leo liền thật nhanh cắt...mà bắt đầu .

Không đến một phút , mấy cái cà chua cùng dưa leo đã bị cắt thành chính tề từng khối từng khối được rồi .

"Oa , Triệu Cường , người rất lợi hại ờ !" Mạnh như nháy mắt to , giật mình nói .

Triệu Cường căn bản không đem mạnh như nịnh nọt coi vào đâu , nhếch miệng , nói: "Tốt rồi , người rang thức ăn đi , ta đi ra ngoài chờ đi ."

"Yên tâm đi , lần này nhất định sẽ không có vấn đề !" Mạnh như đột nhiên kiên định lên.

Triệu Cường ngạc nhiên nhìn mạnh như , "Người . . . Chắc chắn chứ?"

"Ừ! Ta xác định !" Mạnh như nhẹ gật đầu .

"Được rồi , vậy ta đi ra ngoài chờ người ."

Triệu Cường ngồi trên ghế sofa trong phòng khách , ngâm Tiểu Yên , khẽ hát , hết sức tự tại .

Mười phút đồng hồ trôi qua . . .

Mười năm phút đồng hồ trôi qua . . .

Nửa giờ đi qua . . .

Triệu Cường ngồi không yên , làm hai cái món ăn mà thôi , còn lao碌 như vậy sao?

Ngay tại Triệu Cường mau mau đến xem thời điểm , mạnh như lại tội nghiệp đứng ở Triệu Cường trước mặt của .

"Làm sao vậy ."

". . ."

"Đã lâu như vậy , món ăn phải làm xong chưa ." Thấy mạnh như biểu tình , Triệu Cường dùng sức bài trừ đi ra một cái tự nhận là thập phần nụ cười hòa ái .

Nhưng khi nhìn đến Triệu Cường cười , mạnh như lại khóc . Lớn chừng hạt đậu nước mắt phốc phốc đi xuống .

Thấy mạnh như khóc , Triệu Cường lại luống cuống tay chân .

"Như Như ngoan , là ta không được , ta xin lỗi người , ta không nên cho người đi làm đồ ăn đấy."

". . ."

"Kia . . . Vậy ta buổi tối cho người thêm làm được không ."

". . ."

"Hắc hắc , người là Lâm Phong học sinh trung học phổ thông chứ? Người đã quên ấy ư , ta nhưng là Lâm Phong trung học đệ nhị cấp lão sư ah ! Thi trong kỳ thời điểm ta giúp người đổi phân , đổi thành toàn trường số một?"

". . ."

Mạnh như này giờ không nói gì , chỉ là không ngừng lắc đầu .

Triệu Cường không có biện pháp , hần sắp khóc rồi, "Mạnh như bạn học , ngươì ngược lại là nói a, đến cùng làm sao vậy ."

"Món ăn . . . Món ăn không có làm thành . . ."

"không sao, ta vẫn chưa đói ." Triệu Cường vội vàng nói .

"Nhưng mà . . . Nhưng là tài liệu không có ."

"Tài liệu . Đi đâu rồi . Ta cắt gọn cả chùa cùng đưa leo đầu này?"

"Ta ăn hết ."

". . ."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Quan mới tiền nhiệm

Ăn hết .

Liên . . . Đơn giản như vậy tiêu diệt hết rồi hả?

Phải biết rằng , nàng vừa mới nếm qua hai mâm lớn món ăn ah !

Chẳng lẽ còn không có ăn no sao?

Triệu Cường đột nhiên phát hiện , cái này mạnh như bụng liên là một cái động không đáy , mặc kệ nhiều Thiếu Đông tây cũng không đủ điền . 【 】

Giờ khắc này , Triệu Cường thật bị mạnh như đánh bại .

Mà nhưng vào lúc này , lỗ bình tâm cùng Vương Vũ xưa kia lại đã trở về .

"Như Như , ngươì làm sao vậy ." Vương Vũ xưa kia thấy mạnh như đôi mắt đẹp rung rung , khăn trương chạy đến mạnh như bên người . Lỗ bình tâm mặc dù không có nói chuyện , nhưng lại ở hung hăng nhìn chăm chăm Triệu Cường .

Triệu Cường cười khan nói: "Không phải ta làm cho . . ."

"Lừa gạt ngườì nào ."

". . ."

Cái này tên gì chuyện .

Mình chẳng hề làm gì cả nàng nhất định là mình chọc đúng không?

Không phải là rống nàng hai câu sao ! Nói sau ta cũng xin lỗi nữa à !

Nữ nhân a, chính là lòng dạ hẹp hòi .

"Như Như , đến cùng là thế nào . Ngươì tại sao khóc ." Vương Vũ xưa kia đau lòng lôi kéo mạnh như tay của . Nàng không tin là Triệu Cường đem mạnh như làm khóc đấy, Nhưng là trong phòng lúc đó liên hai người bọn họ , không phải Triệu Cường còn có thể là ai ?

Người ta Triệu Cường đem mình cấp cứu rồi, mình liền một cái chính thức "Cảm ơn" cũng không có nói qua , nếu như thời điểm này nữa oan uổng người ta , vậy mình cũng không cần làm người rồi.

Wương Vũ xưa kia rất rầu rĩ , nhưng là lỗ bình tâm không cần . Nhìn mình nhà tiểu tổ tông để cho người khác cấp làm khóc , mặc dù mặt ngoài bình tĩnh , nhưng là trong nội tâm đã trong cơn giận dữ rồi.

"Như Như , không có sao , nói là người nào làm người khóc hay sao?"

"Uh, Như Như , ăn ngay nói thật đi!" Triệu Cường "Hòa ái" cười cười .

Mạnh như thấy Triệu Cường nói chuyện , giống như nai con bị hoảng sợ đồng dạng , trốn được Vương Vũ xưa kia sau lưng , "Không phải hấn , thật không phải là hấn . Ta khóc là bởi vì chính mình , tay ta chỉ phá cũng là bởi vì chính mình ."

". . ."

Mình có đáng sợ như vậy sao?

Triệu Cường đột nhiên phát hiện , mình đi tới nơi này biệt thự về sau, liền không có lý khai nhìn gương , luôn dùng gương xem tường tận vận mệnh của mình .

Hơn nữa , cái này gọi là giải thích .

Cái này không gọi người hiểu lầm mới là lạ !

Quả Bất Kỳ nhưng , Vương Vũ xưa kia vội vàng nắm lên mạnh như bị thương bàn tay nhỏ bé , nhìn lại .

"Như Như , như thế nào đây? Có đau hay không . Không có sao chứ ." Nói , còn đối với ngón tay thoải bay khí tới .

"Như vậy một đứa bé , làm sao người xuống nặng tay ." Lỗ bình tâm cũng đã không thể giữ yên lặng rồi.

Hấn lại có thể lật thủ Tàn Hoa , tàn người khác mặc kệ , Nhưng là tàn chính là mạnh như , chuyện này không thể chết già rồi.

Quay mặt về phía như vậy một cái nữ nhân yếu đuối , hoạt bát đáng yêu tiểu muội muội , là cái gì cho hấn lớn như vậy dũng khí .

Nếu như không phải hiện tại lỗ bình tâm rất tức giận , nàng thật rất muốn phồng vãn thoáng một phát hấn .

"Nhỏ . . . Sao?" Triệu Cường nhìn chằm chằm mạnh như bộ ngực mãnh liệt nhìn .

Cầm thú !

Lỗ bình tâm trong lòng phun một tiếng , đứng ở Triệu Cường cùng mạnh như chính giữa , "Người thừa nhận ."

"Ta thừa nhận cái gì ." Triệu Cường ngăn người .

"Người chấp nhận ."

". . ."

"Người lại chấp nhận ."

". . . Ta . . . Không có . . ." Triệu Cường bị lỗ bình tâm đánh bại rồi.

"Người đang nói sao ."

"Ta là đang giải thích ."

"Chẳng lẽ Như Như sẽ cố ý khóc , cố ý cắt vỡ ngón tay , sau đó chúng ta nữa cố ý oan uổng người ."

"Sự thật chính là như vậy ."

"Lừa gạt ai đó ."

"Lừa người ."

"Người thừa nhận ."

". . ."

Triệu Cường thật rất muốn chửi ầm lên , cái này rõ ràng chính là cùng bản thân chơi chơi chữ sao !

Nào có người khi dễ như vậy .

"Bình tâm tỷ , phải hay là không có hiểu lầm gì đó ." Vương Vũ xưa kia thấy hai người cũng mau muốn đánh lên rồi, liền vội vàng tiến lên khuyên nhủ .

"Chính hần cũng thừa nhận , còn có cái gì hiểu lầm ." Lỗ bình trong lòng tự nhủ nói."Vũ Tích , không được bởi vì hần lúc trước cứu được ngươi , liền cho rằng hần là người rất tốt . Không đúng hần là vì tham đồ sắc đẹp của ngươi!"

"Ta . . ." Vương Vũ xưa kia trên mặt đỏ thành một mảnh , không biết nói cái gì cho phải .

Cái... cái gì .

Tham đồ sắc đẹp .

Triệu Cường trong nội tâm lòng đầy căm phẫn , dù nói thế nào vậy cũng là cái anh hùng cứu mỹ chứ?

Cái này cũng bị đương thành sắc lang rồi hả?

Trời ạ ! Thiên Lý ở đâu ah !

Triệu Cường quyết định , về sau tuyệt đối sẽ không gặp chuyện bất bình rồi!

Điều kiện tiên quyết là . . . Người bị hại không có Vương Vũ xưa kia đẹp mắt !

"Ngươi còn có lời gì nói sao ." Lỗ bình Tâm Lãnh cười nói .

"Ngươi thật để cho ta nói ."

"Nói."

"Được rồi , kia trước tiên ta hỏi ngươi làm ở trước người ta làm gì ." Triệu Cường bắt đầu nói .

"Ngươi vừa rồi ánh mắt đang nhìn ở đâu ." Lỗ bình tâm khinh bỉ nhìn Triệu Cường .

Triệu Cường nhìn nhìn lỗ bình tâm cao ngạo chỗ , nói: "Ta thừa nhận , của ngươi lớn hơn nàng !"

"Ngươi . . . Vô sỉ !" Lỗ bình tâm đỏ mặt lên , lui về phía sau hai bước , hai tay ôm ngực .

"Ta biết ."

". . ."

Lúc này , đột nhiên cửa bị gõ mở , lỗ ngọc sóng nghi hoặc nhìn mấy người , "Các ngươi đang làm gì đó ."

. . .

Trong trường vĩnh viễn tràn đầy thanh xuân khí tức .

Vô số học sinh ừn ừn kéo tới Lâm Phong trung học đệ nhị cấp , Triệu Cường kẹp ở đệ tử trong đó , ngậm lấy điều thuốc cuộn , ánh mắt tùy tiện nhìn một chút , thoạt nhìn vô cùng thích ý .

Hôm nay Triệu Cường lại là đi nhờ xe tới , hết cách rồi, ai bảo ba mỹ nữ mình đắc tội hai đầu này?

Nguyên bản lỗ ngọc sóng vốn định mang Triệu Cường tới trường học , nhưng là ở lỗ bình tâm ánh mắt giết người trong , vẫn là buông tha cho .

Bước chậm với trong sân trường , Triệu Cường phát ra từ phé phủ cảm thán . . . Tuổi trẻ , rất tốt !

"Triệu lão sư , ngươi đã đến rồi ."

"Há? Vũ Tích . Ngươi ở nơi này . . . Các loại ta ."

Đúng nha !" Vương Vũ xưa kia ngòn ngọt cười , "Ngươi vừa tới trường học , ta sợ ngươi không biết đường , tìm không thấy ngữ văn tổ , làm trễ nãi đi học sẽ không tốt ."

"Ha ha , kia cảm ơn ngươi ." Triệu Cường cười cười , ở ngày hôm qua trong chiến tranh , tin tưởng mình cũng chỉ có Vương Vũ xưa kia một người mà thôi, coi như là sau vào lỗ ngọc sóng , cũng là bán tín bán nghi trạng thái . Nếu không phải mình hậu trường cứng rắn , đoán chừng lỗ ngọc sóng đã sớm đem mình đuổi ra khỏi cửa .

Kỳ thật ngữ văn tổ đường Triệu Cường đã sớm nhớ kỹ , nhưng là đã có một mỹ nữ phải dẫn đường, kia Triệu Cường liền cung kính không bằng tòng mệnh .

"Triệu Cường , ta còn không có cơ hội cảm ơn ngươi đây , có thời gian ta mời ngươi ăn cơm đi!" Vương Vũ xưa kia cười nói .

"Đại ân không lời nào cảm tạ hết được , lấy thân báo đáp thì tốt rồi ."

". . ." Vương Vũ xưa kia mặt của qua trong giầy lát đỏ trở thành một mảnh , ấp úng nói không ra lời , đi ở phía trước , cũng không để ý Triệu Cường .

"Tối rồi , chính là trong chỗ này , ta còn có việc , ta đi trước ." Sau đó chạy trốn chết .

"Uh, người có chuyện trước mau lên !" Triệu Cường đứng ở ngưỡng cửa , cười khoát tay áo .

Bước vào ngưỡng cửa , trong văn phòng lão sư tất cả đều dừng tay lại đầu công tác , đồng loạt nhìn về phía mình .

Triệu Cường thoải mái vừa cười vừa nói: "Mọi người khỏe , ta là Triệu Cường ."

"Ha ha , Triệu lão sư , ngày hôm qua ta đã nhìn thấy người rồi , thật đúng là kẻ tài cao gan cũng lớn ah !" Một cái nam giáo viên đứng lên cười cùng Triệu Cường nắm tay , "Há, đúng rồi , cũng đã quên tự giới thiệu mình . Ta là Cao Tường , là cao hai , năm ban chủ nhiệm lớp ."

"Triệu Cường ." Triệu Cường cười cùng Cao Tường nắm tay .

Hắn thầy của hắn cũng đều xông tới , cùng Triệu Cường nắm tay , nhưng là biểu tình liền không có mấy người biểu hiện được như vậy thành khẩn rồi , vậy ánh mắt đều là khinh bỉ hoặc là nhìn có chút hả hê .

Kỳ thật Triệu Cường hiện tại đã có thể nói là trong trường nhân vật phong vân rồi.

Không nói nổi tiếng , nhưng là lúc đầu lão sư cùng các học sinh cũng mọi người đều biết rồi.

Triệu Cường không cho là đúng , một đám con nít mà mà thôi , có cái gì đáng sợ . Hơn nữa là mình hù dọa mình mà thôi , chẳng lẽ nhị ban có thể quý nhất .

Bị giáo dục cao đẳng Triệu Cường vậy mới không tin mấy chuyện này kia . Bây giờ thiên khí còn rất nóng , phần lớn đệ tử cũng đều mặc một nửa tay áo , giấu lại những thứ kia học sinh nữ đám bọn chúng là lột vóc người . . . Nghĩ kỹ hai ngày này ở trong biệt thự bị lỗ bình tâm cái kia ta điều khí cũng rất cuộc có địa phương tất khí . . .

Tổng thể mà nói , Triệu Cường hiện tại cảm giác mình rất hạnh phúc .

Vân vân . . .

Năm lớp .

Đây không phải là mạnh như lớp học sao? Suy nghĩ kỹ một chút ngày hôm qua mạnh như để hủy bộ dáng của mình , Triệu Cường giận ghê gớm . Một cái Tiểu Ác ma , hết lần này tới lần khác sinh ra một bộ người thấy càng thương bộ dáng , cái này còn có Thiên Lý sao?

Triệu Cường vỗ vỗ Cao Tường bả vai , ngữ trọng tâm trường nói: "Chăm sóc tốt mạnh như ."

"Há? Người và mạnh như nhận biết ." Cao Tường ngăn người , sau đó cười nói: "Ha ha , mạnh như đứa nhỏ này cũng không dùng chiêu cổ , nằng nhưng mà toàn trường thứ nhất!"

Toàn trường số một?

Triệu Cường gạt mình há to miệng , nghĩ đến ngày hôm qua đồ nàng thời điểm , còn nói cấp cho nàng đổi thành tích lên làm toàn trường thứ nhất . .

Mẹ nó , mất thể diện !

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Thầy trò so chiêu

"Trưởng lớp , người nghe nói chưa? Chúng ta nhậ ban lại tới nữa một lớp chủ nhiệm . 【 】" một cái nhóc béo đầy trên sống mũi kia cùng mặt kém xa tiểu nhân kính , nói .

Trưởng lớp nhếch miệng , hừ lạnh nói: "Sợ cọng lông . Một cái nho nhỏ chủ nhiệm lớp mà thôi ."

"Hắc hắc , ta ngược lại thật ra không sợ , chỉ có điều cuộc sống lại thêm chút niềm vui thú ."

"Ta cảm thấy mà vượt lần đối phó cái đó lão vu bà , chúng ta vẫn có chút lòng dạ quá mềm yếu rồi, lúc này đây nhất định phải làm cho hắn có đi không về !" Một cái thái muội tựa như nữ hài âm hiểm cười nói .

"Lần này các người cũng không cần như vậy giày vò , trực tiếp để cho ta gọi chọn người cho hắn đánh gần chết thì tốt rồi ." Một cái hoàng mao nói .

"Uh, cái chủ ý này cũng không tệ , tính thì tính lực ." Trưởng lớp sát có chuyện lạ nhẹ gật đầu , "Hừ! Chúng ta nhậ ban từ trước đến nay liền không cần chủ nhiệm lớp !"

. . .

Triệu Cường rất buồn bực .

Không ! Phải nói là tương đối buồn bực .

Hắn cảm giác hắn đã không mặt mũi thấy người , cái này nếu là trở lại biệt thự , còn thể nào đối mặt mạnh như .

Nói , Như Như a, làm sao người không nói cho ta người là toàn trường thứ nhất đầu này?

Hỏi như vậy không phải đợi lấy để cho người ta tổn hại đó sao .

Hoặc là nói , Như Như ngoan , chỉ cần người ngoan ngoãn , Triệu Cường ca ca mua cho người đường kẹo ăn . . .

Móa! Nàng lại không là tiểu hài tử .

Chẳng lẽ nói , hôn nhẹ Như Như , chỉ cần Như Như ngoan ngoãn , ca ca ta liền lấy thân báo đáp !

Ừ . . . Như thế có thể , nhưng là nhất định không thể để cho lỗ bình tâm nghe được .

Hắn cũng không muốn không nhà để về .

Cao Tường giờ tay lên , nhìn nhìn trên cổ tay đồng hồ , nói: "Ái chà , sắp không còn kịp rồi , bắt đầu học rồi."

"Cái đó . . . Chỗ ngồi của ta ở đâu ."

Triệu Cường trong nội tâm cái này oán giận ah !

Đám này người cùng chính mình nhiệt tình cả buổi , sừng sốt không có tự nói với mình vị trí ở đâu .

Tài liệu giảng dạy và văn bản cũng ở vị trí của mình đây được không .

Các người vừa nói đi học , liền vội vàng đi , cứ như vậy không để ý đến .

Triệu Cường rất Kallen .

"Người liền ở cạnh ta , cầm lên sách , đi nhanh một chút đi!" Cao Tường từ Triệu Cường trên vị trí rút ra một quyển ngữ văn tài liệu giảng dạy , bỏ vào Triệu Cường trong tay .

"Cảm ơn ." Triệu Cường cảm kích cười cười .

Cao Tường thờ dài , vỗ vỗ Triệu Cường bả vai , "Chúc bạn may mắn !"

"Ừm" Nhìn Cao Tường biểu tình , Triệu Cường cũng không biết nên nói cái gì cho phải rồi.

Nhưng mà , đây chỉ là một bắt đầu mà thôi . . .

"Ta tin tưởng người sẽ thành công ."

". . ."

"Còn sống trở về !"

"..."

"Thuận buồm xuôi gió !"

"..."

"Ta tin tưởng ngươi , Triệu Cường . Chờ ngươi trở về , ta xin mọi người hỏa ăn cơm !"

"Lý lão sư , đây chính là ngươi nói ah !" Triệu Cường nhận biết nói chuyện người này , là ngũ văn tổ tổ trưởng , Lý Giang bách . Một cái nhìn về phía trên giống như là một cổ giả hòa ái lão đầu tử .

"Ha ha , là ta nói !" Lý Giang bách nghĩ nghĩ , lại bổ sung một câu , "Điều kiện tiên quyết là ngươi có thể đủ trở về ."

"..."

Triệu Cường mau khóc , đây là cái gì tình huống à?

Không biết đây, vĩnh viễn là đáng sợ nhất đây.

Triệu Cường chưa thấy qua lớp hai đệ tử , không biết bọn họ là Satan nhi tử , vẫn là Son Goku hậu đại , tại sao có thể để cho đám này lão sư như vậy .

Bọn hắn không giống như là ở giúp đỡ chính mình , cho mình đánh nhiệt tình , nhưng thật giống như là đang vì mình tiến hành . . .

Thời điểm này , duy nhất một cái ở ngũ văn tổ còn nhìn sơ qua nữ lão sư đã đi tới , hai mắt rung rung nhìn lấy Triệu Cường , "Triệu lão sư , ta tiết thứ nhất không có lớp , ta sẽ ở văn phòng trong lặng lẽ chúc phúc của ngươi , mặc dù ngươi là mới nhậm chức lão sư , nhưng là ta tin tưởng ngươi có thể làm !"

"Cảm ơn !" Triệu Cường cảm động đến rơi nước mắt , rốt cuộc có một người bình thường , nói với chính mình bình thường rồi!

"Lên đường bình an , chú ý vệ sinh !"

"..."

Chú ý vệ sinh .

Chú ý cái gì vệ sinh .

Ặc , ta cũng không phải ngươi , vừa rồi không có đại di mục , hơn nữa chưa bao giờ đi bên ngoài làm loạn , mỗi ngày tắm , buổi tối sẽ còn đánh răng!

Như vậy một cái tổ chất cao người, chú ý cộng lòng vệ sinh .

Triệu Cường che mặt mà chạy , hắn thật sự rất muốn trở lại biệt thự trong phòng ngủ , nằm ở trên giường , dùng bị che lấy đầu , khóc rống một phen .

...

Trường học rất lớn , từng cái năm học tổ cũng có một lầu dạy học .

Mặc dù lớn học nhiều sinh cũng không nhận ra Triệu Cường , nhưng là thấy Triệu Cường bộ dạng , trên đường vẫn có rất nhiều bạn học nhiệt tình nói: "Lão sư tốt."

Triệu Cường từng cái đáp lại , trong lúc đó hắn cảm giác , nếu có một ngày mình về hưu , trong trường học làm một gã giáo viên cũng là chọn lựa không tồi .

Có lẽ . . . Ở chỗ này có thể hoàn thành giấc mộng của hắn .

Giấc mộng của hắn là cái gì .

Ngự tỷ , La Ly , thanh thuần thiếu nữ đẹp . . . Toàn bộ cũng đến bên cạnh hắn !

Râu tinh ngày , nhìn Trụ vương đã sử , hết sức Yêu Nhiều .

Nhưng là Triệu Cường cũng biết , mọi thứ đều phải chủ động .

Tỷ như . . . Có thể nằm sấp ở chớp tường chờ Hồng Hạnh .

Đi tới lớp mười một , nhị ban , khe khẽ đẩy mở cửa , bước đi lên giảng đài .

Ánh mắt quét mắt đám kia ngây thơ vị thoát bọn nhỏ , đột nhiên phát hiện , đám hài tử này thật thật đáng yêu .

Oa , nàng thật lớn , mặc dù không có mạnh như lớn, nhưng là cũng tương đối có thể .

Ồ . Tiểu thái muội . Đáng đáp thật là vô cùng đáng yêu ah !

Lại nhìn nơi nào , mặc dù nói có chút Thái Bình công chúa , nhưng mà là không phải bình thường có thể .

Hả? Cô bé này lạnh quá , hắc hắc . . . Bất quá ta thích .

Triệu Cường trong lòng đếm từ số một phê bình một phen .

Mà lúc này , lại đột nhiên đã nghe được một thanh âm , đem Triệu Cường kéo về thực tế .

"Đứng dậy !"

"Lão sư tốt!"

Triệu Cường gật đầu cười , "Các học sinh tốt." Trên mặt cười , trong nội tâm cũng tại bồn chồn .

Đám hài tử này cũng không giống là những thứ kia lão Sư Thuyết cái kia dạng ah !

Nhìn các học sinh ngồi nghiêm chỉnh bộ dạng , Triệu Cường trong nội tâm có một chút dễ dàng .

Xoay người , ở trên bảng đen viết xuống tên của mình , nói: "Ta là Triệu Cường , từ hôm nay trở đi , ta liền là chủ nhiệm lớp của các ngươi rồi. Mọi người có vấn đề gì , có thể tới tìm ta . Trưởng lớp là ai ?"

Đúng ta ." Một cái thanh tú đệ tử đứng lên , nói .

"Uh, ngươi về sau phải phối hợp công tác của ta , trong lớp có vấn đề gì , phải kịp thời cho ta biết , biết không ." Triệu Cường trong nội tâm lau một vệt mồ hôi , những điều này đều là hẩn từ trên TV học được , cũng không biết ở trong hiện thực sinh hoạt phải hay là không có chuyện như vậy .

"Ừm."

"Tốt rồi , chúng ta bắt đầu điểm danh đi!"

"Từ Dịch Thiên ."

"Không có tới ."

"Thương nhân Tuyết Văn ."

"Không có tới ."

"Dương Hoa Hồng ."

"Không có tới ."

". . ."

". . ."

Đọc tới rồi một nửa , Triệu Cường liền khép lại sổ điểm danh .

Ở Triệu Cường vừa mới đi vào phòng học thời điểm , cũng đã đếm qua , bốn mươi hai danh học sinh một cái đều không có ít. Nhưng mà hiện tại điểm danh điểm hai mươi một , liền không có một cái nào đáp "Đến " , toàn bộ đều là không có tới .

Rất rõ ràng , đây là đối phó với chính mình .

Biểu hiện ra nghe lời quai bảo bảo (con ngoan) , sau lưng sử dụng ám chiêu .

Đám hài tử này , rất muộn tao ah !

"Trưởng lớp ."

"Đến ." Trưởng lớp đứng lên , nói .

"Ngươi gọi gì vậy?"

Từ Dịch Thiên cái này mới lộ ra nụ cười tà ác, mẹ nó, lão tử hôm nay để ngươi có đi không về!

Triệu Cường một bên giảng bài , một bên nhìn chăm chú lên phía dưới bạn học , trong nội tâm ngao nghể tình hiện ra.

Thấy không . Thấy không .

Cái này là những thứ kia lão Sư Thuyết tiểu lão hồ , hiện tại ở trước mặt ta không phải là cũng cùng mèo đồng dạng đằng hoàng .

Giờ khắc này , Triệu Cường đã biết , nguyên lai mình cũng có trong truyền thuyết vương bá chi khí ah !

Một bài giảng xuống , Triệu Cường miệng đắng lưỡi khô . Nghe thấy tiếng chuông , liền lập tức từ cửa chạy trốn ra ngoài .

Thấy Triệu Cường đi ra , từ Dịch Thiên mới đứng dậy , cười lạnh nói: "Ha ha, vĩ hồng , chuẩn bị cho tốt , tất cả mọi người chuẩn bị đi xem trò vui đi! Mập mập , ngươi đừng quên dùng máy chụp ảnh đem Triệu Cường khứu dạng cũng cấp chiếu xuống."

"Hắc hắc , được rồi !" Nhóc béo nhẹ gật đầu .

"Ta làm việc , ngươi yên tâm !" Cao vĩ hồng âm hiểm cười nói .

"Ha ha , toàn trường người nào không biết ngươi cao vĩ hồng có một tốt cha a , lớp chúng ta ta liền đối với ngươi làm việc yên tâm ."

" Thiếu vô nghĩa , của ngươi những lời kia hay là đối với những bạn học khác nói đi ! Dù sao buổi tối hôm nay tan học các ngươi xin mời được rồi !" Ba người cười âm hiểm một đoàn .

. . .

Triệu Cường trở lại ghế văn tử , phát hiện ghế văn tử lý còn không có mấy người người trở về . Ngay cả vội rút ra một cái ly giấy , tiếp thượng một chén nước , ực mạnh mấy ngụm .

Không thể không nói , cái này giảng bài thật đúng là cái việc tổn thể lực , không nghĩ qua là , liền khiến cho miệng đắng lưỡi khô đầy.

Vẫn là hôn môi tốt , mặc kệ ngươi hô hấp khó khăn dường nào , miệng của ngươi vĩnh viễn là ẩm ướt .

"Triệu . . . Triệu lão sư , ngươi tại sao trở lại ."

". . ."

Cái gì bảo ta tại sao trở lại .

Chẳng lẽ ta không thể trở về .

Thời điểm này , Cao Tường cũng đẩy cửa vào được , "Ồ . Triệu lão sư , ngươi tại sao trở lại ."

". . . Cái đó . . . Ta không thể trở về sao?" Triệu Cường không giải thích được hỏi.

"Ha ha , không phải ý kia , chỉ là trên đường ta đều muốn , nếu như ta ở trở lại văn phòng thời điểm không nhìn thấy ngươi , liền quyết định cấp cấp cứu trung tâm gọi điện thoại ."

"Không đến mức chứ? Ta cảm thấy cho bọn họ rất ngoan đó a ."

"Ngao sao?" Cao Tường ngạc nhiên , "Hừm . . . Đó nhất định là lỗi của ngươi cảm giác , nhất định là !"

"Thật sự ." Triệu Cường vẻ mặt đau khổ nói . "Đi học nghiêm túc nghe giảng , không đùa giỡn , cái này còn không ngoan sao?"

Cao Tường nghi ngờ nhìn về phía Triệu Cường , "Ngươi không phải là đi nhầm lớp học đi à nha ."

"Không có . . ."

"Đó nhất định là ngươi phải chứng vọng tưởng , ngươi chính là đi bệnh viện xem một chút đi !" Cao Tường lời thề son sắt nói .

". . ."

Triệu Cường im lặng ngồi xuống ghế , đem giấy ly nước uống cái không còn một mảnh . Đột nhiên hỏi "Đúng rồi, Cao lão sư , Lý lão sư đâu này?"

Lão đầu nhi này cũng không thể chạy , hiện tại mình hoàn hảo không chút tổn hại đã trở về .

Nói cách khác , hần còn thiếu mình một bữa cơm!

"Lý lão sư là dạy lớp mười hai đấy, lớp mười hai vấn đề nhưng mà rất nhiều a, cho nên bình thường là tiết thứ hai đi học , hần mới có thể trở về đi!"

"Hắc hắc , cuối tuần này mọi người cùng nhau đi ăn cơm đi ! Dù sao là Lý lão sư mời khách , càng nhiều người càng tốt ." Triệu Cường cười nói .

"Ha ha , đúng rồi , Lý lão sư nói nếu như Triệu Cường đã trở về , Lý lão sư xin mời mọi người ăn cơm !"

"Có tiện nghi không chiếm là đồ ngọc , ta đi ! Ta đi !"

"Uh, lúc này đây nhất định phải hung hăng cái hồ Lý lão sư một bà !"

"Ha ha , kia mọi người liền cũng đi thôi , một cái cũng không thể ít ờ ! Vừa đúng coi như là chúc mừng Triệu lão sư ở chúng ta Lâm Phong trung học đệ nhị cấp dạy học đi!"

". . ."

Mọi người nghị luận âm ỉ , cuối cùng nhất trí cho rằng , cũng đi !

Phải đi !

Nhất định phải hung hăng làm thịt Lý lão đầu một lần .

"Đúng rồi, Triệu lão sư , trong nhà người có mấy vi tính sao?" Cao Tường đột nhiên hỏi.

"Làm sao vậy ."

"Chúng ta những thứ này làm lão sư , sự tình đặc biệt nhiều . Không phải có cái gì bài tập , chính là muốn nghe giảng bài , diễn nói cái gì đấy. Bình thường có chuyện gì cũng sẽ ở QQ trong đám thông báo , cho nên người nếu là không có mấy vi tính , mau chóng làm một cái ."

"Hừm . . . Mấy vi tính . . . Ta sẽ nghĩ biện pháp , người trước đem QQ Group số nói cho ta biết đi!"

"Uh, được rồi !" Cao Tường nói ra một cái mã số , Triệu Cường dùng di động ghi xuống .

Ở một buổi sáng , trừ Lý Giang bách bị mọi người điều khiển một phen bên ngoài , đơn giản chính là không có việc gì .

Theo lý mà nói , một cái lão sư là muốn dạy nhiều cái lớp học đấy, nhưng vì Triệu Cường các là nhị ban , một cái thấp phần kinh khủng lớp học , cho nên lỗ ngọc sóng cũng liền lòng từ bi , không để cho hắn sẽ dạy ban khác cấp .

Triệu Cường nhắm chán cho tới trưa , cái đó ngay cả lưới đều không bên trên mấy vi tính cũng bị một cái nữ lão Sư Bá chiếm .

Qua cho tới trưa , Triệu Cường cũng đi ngủ cho tới trưa .

Mãi cho đến giữa trưa , Triệu Cường mới bị Cao Tường cấp kêu lên , "Ta nói Triệu lão sư , người cũng thật giỏi , cái này cho tới trưa người là thế nào ngủ . Như thế nào . Đêm qua lão bà phạt người ngủ trên sofa nữa à ."

"Thôi đi , ta ngay cả một người bạn gái đều không có , còn lão bà!"

Mà nhưng vào lúc này , Vương Vũ xưa kia từ bên ngoài đi vào , "Triệu . . . Triệu lão sư , người ăn cơm chưa ."

Triệu Cường nhìn Vương Vũ xưa kia ngẩn người , nàng sao lại tới đây .

Chẳng lẽ nàng xem bên trên chính mình rồi .

Sau đó , dùng lực lắc đầu .

Mình cũng không phải tự sướng trong tiểu thuyết nhân vật chính , nào có cái loại đó người gặp người thích tướng mạo đi .

Mặc dù bản thân cảm giác tương đối tốt đẹp , đó cũng không phải là vừa thấy đã yêu loại hình .

Chủ yếu là nén lòng mà nhìn xem lần hai !

"Ha ha , Triệu lão sư , người còn gat ta không có bạn gái! Người cái này cũng đem trường học của chúng ta hai lớn mỹ nữ lão sư một trong Vương lão sư đều làm tốt rồi! Không được , chuyện này người nên mời ta ăn cơm ah !" Cao Tường cười to nói .

"Ha ha , không có vấn đề ." Chuyện này , càng giải thích càng loạn , chẳng không giải thích , bọn hắn thích nghĩ như thế nào thì cứ nghĩ như thế đó đi thôi !

"Vậy ta sẽ không quấy rầy các người vợ chồng son rồi , ta đi ra ngoài trước ăn cơm rầu !"

"Không . . . Không phải , ta . . ." Vương Vũ xưa kia áp ứng cả buổi không nói ra lời nói , mà Cao Tường lại đã đi ra ngoài rồi.

Triệu Cường nháy mắt , nhìn Vương Vũ xưa kia sắc mặt ửng đỏ tình hình , càng xem càng đáng yêu .

Nếu như cười một cái như vậy con dâu về nhà , chết cũng không tiếc ah !

Bị Triệu Cường như vậy xem xét , Vương Vũ xưa kia mặt càng đỏ hơn , thấp giọng nói: "Ngươi . . . Làm sao ngươi không cùng Cao lão sư giải thích xuống ah !"

"Giải thích ." Triệu Cường ra vẻ đáng vẻ nghi hoặc hỏi "Giải thích gì vậy?"

"Liên giải thích chúng ta . . . Chúng ta không có gì đây. . ." Vương Vũ xưa kia tức bực giậm chân , tiếng nói lại càng ngày càng nhỏ .

Triệu Cường cười ha ha , cũng không mở lại Vương Vũ xưa kia nói giỡn , biết tiểu nha đầu này da mặt mỏng . Nói sang chuyện khác , hỏi "Đúng rồi, vừa rồi cao lão Sư Thuyết có hai đại mỹ nữ , mặt khác một đại mỹ nữ là ai à?"

Đúng Lỗ lão sư ah !" Vương Vũ xưa kia ánh mắt của trong thoáng qua một tia bướng bỉnh .

"Nha. . . Lỗ lão sư ah !" Triệu Cường búng tỉnh đại ngộ nhẹ gật đầu , sau đó phát giác được có điểm gì là lạ . . .

Vân vân . . .

Lỗ lão sư .

Triệu Cường nhìn ý cười đầy mặt Vương Vũ xưa kia , yếu ớt mà hỏi: "Ngươi nói sẽ không phải là lỗ bình tâm chứ?"

"Đúng rồi , chính là bình Tâm tỷ tỷ ah !"

Triệu Cường cả người một hồi run rẩy .

Giờ ạ , cùng hai lớn mỹ nữ lão sư cùng ở chung một mái nhà , ca thật đúng là diễm phúc sâu ah !

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xê thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Oan gia ngõ hẹp

Lỗ bình tâm cái loại đó nhìn thấy nam nhân hãy cùng nhìn thấy cừu nhân tựa như tính cách có thể bị định giá Lâm Phong trung học đệ nhị cấp hai lớn mỹ nữ lão sư một trong .

Đám này cảm thú Nam Lão Sư cũng là cái gì khẩu vị .

Như thế nào nặng như vậy .

Cái này là trong truyền thuyết không có được chính là tốt nhất .

Tương tượng muốn lỗ bình tâm cùng mình cãi nhau thời điểm tư thế , Triệu Cường liền cả người ác hàn . 【 】

Bất quá nói trở lại , nếu như lỗ bình tâm hơi sửa lại tính cách , cũng hẳn là một cái tương đối chọn lựa không tồi rồi.

Cùng ở chung một mái nhà , sau đó lại cộng lỗ ngọc sóng lão nhân kia , lén lút , hơn nữa Vương Vũ xưa kia , trái ôm phải ấp . . .

Sau đó . . . Hai đôi bé tỏ trắng cùng một chỗ bùng lên . . .

Thần tiên thời gian ah !

Lý tưởng tựa như đồ lót , phải có , nhưng mà là không thể gặp người cũng chứng minh ngươi có .

Cho nên , Triệu Cường quyết định làm một cái nam biến thái !

Triệu Cường đi theo Vương Vũ xưa kia đi trường học phòng ăn , hiện tại trong phòng ăn đã kín người hết chỗ rồi . Điều này làm cho Triệu Cường nhớ tới lúc trước lúc lên đại học đội xếp hàng mua com trắng cảnh .

Dù sao trung học đệ nhị cấp ba năm là trọng yếu nhất ba năm , thời gian nghỉ trưa muốn muốn đi ra ngoài ăn một chút gì , bọn hắn cũng không muốn lãng phí phần thời gian đó . Phòng ăn tiện nghi lại lợi ích thực tế , cách còn gần , có sao mà không làm đầu này?

"Nhiều người như vậy , chúng ta vẫn là đi ra ngoài ăn đi !" Triệu Cường nhìn một mảnh đen kịt , trong nội tâm có chút sợ hãi .

"Đi theo ta là được rồi !" Vương Vũ xưa kia cười ở phía trước dẫn đường , đi tới một cái bên cạnh bàn ngồi xuống "Bình Tâm tỷ tỷ ."

"Ừm ." Lỗ bình tâm bụng ngồi trên ghế dựa , nhìn Triệu Cường liếc , nhú mày , "Hắn sao lại tới đây ."

"Cái đó . . ."

Không đợi Vương Vũ xưa kia nói xong , Triệu Cường liền ngắt lời nói: "Ta vì cái gì không thể tới ."

Choáng nha ba ngày không đánh nhảy lên đầu lật ngói !

Người khác thói quen ngươi , ta mới không quen còn ngươi !

"Ta ghét ngươi ."

"Ngươi là ghét tất cả phái nam ."

"Ồ ta ghét tất cả phái nam trong , ta ghét nhất chính là ngươi ."

"Tốt rồi . . . Tốt rồi . . . Chớ ồn ào , các ngươi muốn ăn cái gì . Ta đi giúp các ngươi mang về ." Vương Vũ xưa kia thấy hai người lại bắt đầu đầu vờ mồm , vội vàng đã ra động tác giảng hòa .

Sớm biết hai người kia ở trường học cũng là vừa thấy mặt đã cãi nhau , không biết thu liễm , sẽ không dẫn hắn tới .

Triệu Cường bất đắc dĩ thở dài , "Hay là ta đi thôi , ta ở chỗ này đây , nào có để cho nữ sinh đi đạo lý . Nói đi , muốn ăn cái gì ."

Wang Vũ xưa kia nói ra mấy thứ , mà tới được lỗ bình tâm nơi nào , nàng con là lạnh lùng nói "Tùy tiện" hai chữ .

Triệu Cường nhếch miệng , liền đứng dậy .

Ặc, tùy tiện sẽ theo liền .

Cấp nhân ta chuẩn bị cho ngươi mấy thứ dưa muối cùng một cái bánh bao trở về ăn !

Ai , vẫn là nhà của chúng ta Vũ Tích được , từ lúc nào , đều là như vậy khéo hiểu lòng người . . .

Triệu Cường mới vừa vừa đi đến trong đám người , lại đột nhiên có một bàn tay nhỏ bé từ phía sau đập bờ vai của hắn , "Này, đại sắc lang , ngươi có phải hay không lại chọc bình Tâm tỷ tỷ tức giận ."

Triệu Cường cả người như được kích thích , vội vàng đem mạnh như lời đến một bên , về mặt đau khổ nói: "Tiểu tổ tông của ta , ngươi liền nói nhỏ chút đi!"

Nơi này chính là trường học ah !

Mạnh như mở miệng một tiếng đại sắc lang kêu . . .

Người khác cũng sẽ ra sao .

Phải hay là không sẽ cho rằng . . . Hắn là một cầm thú lão sư .

Lạt thủ tội hoa , khi dễ nũng nịu yếu điệu đáng yêu đệ tử mạnh như bạn học .

"Hừ! Ai cho ngươi khi dễ bình Tâm tỷ tỷ đấy."

"Ta nào có khi dễ nàng à? Là nàng khi dễ ta được không à?"

Triệu Cường trong lòng nghĩ , mình chẳng qua là trong lòng nói nàng vài câu Diệt Tuyệt sư thái mà thôi , nàng lại nghe không được , này làm sao có thể gọi khi dễ đầu này?

"Nàng kia như thế nào gương mặt lạnh lùng ."

"Cái đó . . . Nàng cười qua sao?" Triệu Cường thận trọng hỏi. Xem quen rồi lỗ bình Tâm Lĩnh nghiêm mặt bộ dạng , còn thật nghĩ không ra tới nàng cười là dạng gì .

Bách mị chúng sinh .

Hàn trong hoa mai .

Triệu Cường muốn không nổi nữa .

"Nàng . . . Nàng hiện tại so với trước kia càng lạnh hơn !"

". . ."

Triệu Cường không nói , tiểu nha đầu này rõ ràng chính là bói móc sao !

"Hừ! Chấp nhận chứ?" Mạnh như vẩy lên cái miệng nhỏ nhắn giữa đầu nói . "Ta muốn thay bình Tâm tỷ tỷ trừng phạt ngươi , hiện tại liền còn lớn tiếng hơn bảo ngươi 100 âm thanh đại sắc lang , nhìn làm sao ngươi làm !"

"Đừng . . . Ta sai lầm rồi còn không được sao?" Triệu Cường mau khóc , mình làm gì không được , làm sao lại không phải trêu chọc cái này Tiểu Ác ma đầu này?

Mạnh như ánh mắt lóe lên một tia giảo hoạt , âm hiểm cười nói: "Tốt lắm a, ngươi đêm nay phải cho ta làm Mãn Hán toàn tịch ."

"Mãn Hán toàn tịch . Ngươi nuốt trôi sao?" Triệu Cường kinh ngạc hỏi .

Thứ này hẳn còn thật không phải làm không được , lúc đầu có thể làm ra tới phần lớn nửa đi!

Bất quá lãng phí là đáng xấu hổ .

"Có ăn hay không xuống được không mượn ngươi xen vào , ta liền hỏi ngươi có làm hay không ."

"Không làm !" Triệu Cường từ chối thẳng thắn , bất quá nhìn mạnh như kia ánh mắt uy hiếp , yếu ớt nói: "Cái đó . . . Nhiều nhất hai đạo !"

"Mười hai đạo !"

"Hai đạo !"

"Lục đạo !"

"Hai đạo !"

"Ba đạo , không thể nữa thiếu."

"Được rồi, vậy thì ba đạo món ăn đi!" Ở mạnh như Akuma vẩy miệng dưới mặt , Triệu Cường lựa chọn khuất phục .

"Khanh khách , ta liền biết , Triệu Cường ca ca là tốt nhất . Ta đi trước cùng bạn học ăn cơm á! Bye bye !" Sau đó mạnh như đầy sức sống rồi đi rồi .

". . ."

Triệu Cường buồn bực nhìn mạnh như bóng lưng , chỉ đơn giản như vậy gọi ca ca của mình rồi hả?

Bất quá dùng ba đạo món ăn đổi lấy mạnh như một người ca ca , cũng là có lợi nhất .

Ngẫm lại mạnh như nũng nịu yếu điệu ôm cánh tay của mình , gọi mình một tiếng Triệu Cường ca ca , Triệu Cường liền cả người tê dại .

Triệu Cường đem Vương Vũ xưa kia muốn thức ăn đồng dạng đánh tứ phần , liền trở về đến trên chỗ ngồi .

Tứ phần , Vương Vũ xưa kia cùng lỗ bình tâm một người một phần , Triệu Cường mình hai phần . . .

"Thật là heo ." Lỗ bình trong lòng tự nhủ nói.

". . ."

Triệu Cường vô lực phản bác , chỉ phải vui đầu khổ ăn .

...

"Lão đại, hiện tại cũng mau ra về, tiểu tử kia tại sao vẫn chưa ra." Một cái hoàng mao đứng ở Lâm Phong trung học đệ nhị cấp cửa trường học nói.

"Gấp cái rắm, hiện tại cái gì in tờ nét cũng khoa trương như vậy, hần vẫn cái chủ nhiệm lớp, hần không sợ bị trên web những người kia mắng sao?" Một người mặc áo sơ mi đen thanh niên ngậm lấy điều thuốc cuốn mắng. "Người đi đem người cũng gọi tới cho ta, mắt thấy liền tan học rồi, không thể rơi xuống thái tử mặt mũi của. Không ném vũ khí cho nhau cũng không cần dẫn theo, một cái tiểu lão sư mà thôi, đừng làm phải như vậy hưng sư động chúng."

"Ha ha, thành rồi!" Hoàng mao nhẹ gật đầu, hai ngày trước mình ở trạm xe để cho người khác cấp mập đánh một trận, một mực không tìm được người trút giận, lần này có thể rốt cuộc có cơ hội. Cho nên, hoàng mao sức mạnh mười phần.

Không chỉ trong chốc lát, hoàng mao liền mang đến hơn ba mươi thanh niên lêu lổng, nguyên một đám cả lợ phát phơ đứng ở cửa trường học, đem trường học đại môn vây quanh cái chặt như nêm cối.

Trung học đệ nhị cấp vì phòng ngừa trường học gây chuyện, luôn sẽ có hai cái phiên trực cảnh sát thủ tại chỗ này.

Thấy trận thế này, có một người cảnh sát cảnh giác đi ra, "Các người đang làm gì. Không được trễ nãi bọn nhỏ tan học về nhà, nhanh lên tản ra!"

"Ha ha, cảnh sát đồng chí, chúng ta cũng là vì nhận trẻ con sao! Ai, Kallen lòng cha mẹ trong thiên hạ ah!" Thanh niên mặc áo đen nịnh nọt vậy nói. Còn trộm đạo kín đáo đưa cho hai cảnh sát một người một tá màu đỏ sao phiêu.

"Uh, đúng a!" Cảnh sát vỗ vỗ áo khoác da thanh niên bả vai, vẻ mặt tươi cười, "Ồi chào, ta đau bụng, đi trước chuyển WC toa-lét."

"Ai, đều tại người, giữa trưa không phải muốn ăn hải sản, ta bụng cũng đau, cùng đi... Cùng đi..."

Hai cảnh sát đi xa, thanh niên mặc áo đen mới hung hăng ném ra tàn thuốc, vỗ vỗ vừa mới bị cảnh sát chạm qua bả vai, "Móa, cái gì đó!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Lấy một chọi mười

Rốt cuộc nhìn đến ra về.【】

Triệu Cường cảm giác mình có chút ngỏi ăn rồi chờ chết ý tứ.

Ở các lão sư khác đi học, hoặc là trong phòng làm việc viết giáo án thời điểm, mình liền nằm sấp ở trên bàn ngủ, đông đi một chút tây đi dạo một chút. Đi trên bãi tập tìm xem đang bên trên khóa thẻ dục nữ sinh, đi nhà vệ sinh nam nhìn một chút có hay không đi thông cách vách nhà vệ sinh nữ mất mèo.

Tóm lại, có chút nhảm chán.

Chính giữa trừ lỗ ngọc sáng lớn (ngực bự) giá quang lâm, giao cho Triệu Cường một cái USB bên ngoài, sẽ không có những người khác tới tìm mình.

Không có việc gì.

Kỳ thật cũng có thể nói, hần là nhất lười biếng chủ nhiệm lớp.

Bình thường những thứ khác chủ nhiệm lớp, một ngày lấy được lớp học bảy tám lần, hoặc là liền đứng ở lớp học không đi. Nhưng Triệu Cường ngược lại là được, ngày hôm nay cũng liền sáng sớm đi học đi một lần.

Tan học Triệu Cường cũng là mình rời đi trước đây, không đợi Vương Vũ xưa kia bọn họ.

Dù sao bọn họ cũng không thể có thể mang mình về nhà, còn không bằng trực tiếp tự mình đi!

Bất quá Triệu Cường cũng phát hiện, mình cũng có lẽ tìm một đại bộ công cụ liễu.

Sờ sờ mình khô quắt túi , không khỏi một hồi thờ dài .

Thật sự nếu không suy nghĩ chút biện pháp , đoán chừng mình muốn đi kiến trúc công trường bàn chuyên đầu khi kiểm chức .

Không được !

Mình dù nói thế nào coi như là quốc gia bồi dưỡng ra người tới mới , nhất định phải nghĩ biện pháp mới được !

Vừa nghĩ , một bên đi ra ngoài . Lại phát hiện cửa trường học một mảnh đen kịt người , tiếng ồn ào hết sức chói tai , không biết đang nói cái gì .

Triệu Cường đi vào xem xét , liền rõ ràng . . .

"Mời các người mau lúc này rời đi thôi , nữa không ly khai , ta liền phải báo cho cảnh sát ." Một cái thoạt nhìn phải có năm, sáu mươi tuổi lão sư âm thanh lạnh lùng nói .

"Móa nó , lão đầu nhi , hù dọa ai đó . Có bản lĩnh người đã kêu đi ! Ta cho người biết , đem cái đó gọi Triệu Cường kêu đi ra , chúng ta lập tức đã đi , nói cách khác chúng ta liền xông trong trường học đi bắt hần đi ra !"

"Báo động !" Lão nhân kia đối với bên cạnh một người tuổi còn trẻ lão Sư Thuyết nói.

Hiện tại cửa trường học đã bu đầy người , các học sinh ra không được , các gia trưởng vào không được , chặt như nêm cối .

Hả? Tìm mình .

Triệu Cường ngăn người , mình mới đến Bắc cảng Ichi không có một tuần lễ , cũng không còn chọc tới người nào , thế nào lại là tìm mình đâu này?

Chẳng lẽ là trùng tên rồi hả?

Bất quá nghĩ thì nghĩ , Triệu Cường vẫn là đẩy ra trước đám người nội dung . Vừa muốn đứng ra đi , chỉ nghe thấy một cái lão sư ngăn cản mình , "Triệu lão sư , người sao lại ra làm gì . Mau trở về , đám người này là tới tìm người ."

"Ha ha , không có sao ." Triệu Cường vỗ vỗ lão sư kia bả vai , đi ra ngoài .

Đối với cái này dạng trợ giúp người của mình , Triệu Cường vẫn là trong lòng còn có cảm kích .

Triệu Cường một người đứng ở lão sư cùng kia đám lưu manh trung gian trên đất trống , thần nhiên nói: "Ta chính là Triệu Cường ."

"Hần thật đứng đi ra !" Mạnh như trong đám người dùng mập đồ đồ bàn tay nhỏ bé che miệng nói .

"Ngu ngốc !"

"Hần chính là người như vậy ." Vương Vũ xưa kia cười cười , bất quá cười có chút giả , rất rõ ràng nàng rất hồi hộp .

"Hi hi , Vũ Tích tỷ tỷ , người có phải hay không ưa thích Triệu Cường à?" Mạnh như cười hi hi hỏi. Một bên lỗ bình tâm cũng nghi ngờ nhìn về phía Vương Vũ xưa kia .

Wương Vũ xưa kia nhất thời sắc mặt ửng đỏ , thanh âm cũng thấp không ít , "Đâu có đâu !"

Bên kia , hoàng mao cũng có chút giật mình .

Người này không phải ở nhà ga đánh mình tiểu tử kia sao?

Thật là đập phá thiết hại vô mịch xử ah !

Nguyên bản hoàng mao tìm Triệu Cường đã tìm mấy ngày , mình đề cho người ta đánh , nếu như còn không rên một tiếng , kia ở trên đường , mình còn có cái gì mặt mũi .

Cho nên , hoàng mao quyết định trả thù .

Nhưng mà , Bắc cảng Ichi mặc dù không lớn , nhưng là tìm một người cũng là tương đối khó khăn rồi.

Nhưng là , hôm nay rốt cục làm hần cấp gặp !

Hơn nữa cạnh mình có hơn ba mươi người , cho dù Triệu Cường có thể một người đánh năm , cũng không có thể một người đánh nhiều như vậy chứ?

Hoàng mao trong nội tâm cái này đắc ý .

Sau đó , vội vàng hô to: "Móa nó , các huynh đệ , chơi chết hần !"

Hơn ba mươi Đại Hán ulla lên, ngược lại là đem trừ trừ Triệu Cường ngoại trừ lão sư cùng đệ tử sợ đến liền tiếp lui về phía sau, chỉ sợ lan đến gần mình.

"Hô . . ."

Triệu Cường chạy mau vài bước, nhảy lên một cái, một cái bay chân chính giữa ở phía trước nhất chạy nhanh nhất gia hỏa.

"Rầm ầm . . ."

Triệu Cường để giày cùng bộ mặt của hắn tới một cái tiếp xúc thân mật, ngay cả kêu thảm thiết đều không có phát ra tới, tên kia liền bay ngang ra ngoài.

Một cước này làm ra có tính chấn động tác dụng. Còn lại hơn ba mươi người thấy trước hết xông tới người thoáng cái liền bị nhảy mất giết chết rơi mất, trong nội tâm đều có chút nhút nhát.

Nhất là xông vào vị thứ hai hoàng mao, hiện tại chỉ có hắn cách Triệu Cường là gần đây. Nhưng là muốn nảy sinh Triệu Cường thân thủ, trong nội tâm có chút chột dạ, thật lâu không dám lên trước.

Nhưng mà, đằng sau có nhiều huynh đệ như vậy đi theo đâu rồi, cũng không được phép hắn lui về phía sau. Nếu như hiện tại chạy, vậy hắn về sau cũng không cần ở trên đường lẫn lộn.

Triệu Cường phát giác được hoàng mao đang nhìn mình, quay đầu, đối với hoàng mao thiện ý cười cười.

Vậy mà, như vậy một cái nụ cười thân thiện, lại bị hoàng Mao Đương trở thành Akuma giống như, hét to một tiếng, hướng Triệu Cường vọt tới.

Triệu Cường không trốn không tránh, ngay tại hoàng mao quả đấm của đến trước người mình lúc, bắt lấy cánh tay của hắn, dùng sức kéo xuống dưới, đồng thời đầu gối nâng lên. "Răng rắc" một tiếng, hoàng mao cánh tay liền gãy xương. Sau đó thuận thế đem hoàng mao vung ra một bên.

Khi Triệu Cường đập bay thứ một tên lưu manh thời điểm, tất cả mọi người cho rằng đó bất quá là trùng hợp mà thôi. Nhưng khi hoàng mao xông lên bị nhảy mất giết chết rơi mất về sau, mọi người mới biết, bạn thân này mà luyện qua ah!

Sau đó, liền cũng vỗ tay bảo hay. Những thứ kia nghĩ lên mà không dám lên giáo viên TD đem mặt ghen đến đỏ bừng, đặc biệt muốn xông tới, nhưng là bắp chân phát run, không thể như ý.

Kia đám học sinh liền càng không cần phải nói, bọn hắn nguyên bản là thuộc về tuổi trẻ khinh cuồng niên kỉ. Chuyện như vậy bọn hắn tự nhiên thập phần muốn xem đến. Thấy Triệu Cường uy vũ một mặt về sau, những học sinh kia đều giống như ăn hết thuốc kích thích đồng dạng hoan hô trầm trồ khen ngợi.

Cùng lúc đó, rất nhiều bộ đội đã đi tới Triệu Cường trước người của. Mà Triệu Cường lại như cũ đứng tại chỗ, không tránh không né, cùng đợi đám côn đồ này chủ động công kích.

Triệu Cường sau lưng còn có những lão sư kia cùng đệ tử, bất luận đám người này là bởi vì sao chuyện tìm đến mình đây, hắn cũng không muốn bởi vì chuyện của mình suy giảm tới người vô tội.

Hơn nữa trong đó còn có nhiều như vậy đóa hoa của tổ quốc, Triệu Cường mình cũng không có tàn phá, sao có thể để cho người khác động thủ.

Lúc này đây không bao giờ... nữa là 1 - 2 cá nhân đơn giản như vậy, nhưng mà là đối với Triệu Cường mà nói, cũng không có gì bất đồng. Triệu Cường hai chân đứng vững, chưa từng rời đi nửa bước, ra quyền, xuất chương, về tròn, nửa ngồi vô số chiêu thức không kịp nhìn. Những thứ kia vây công Triệu Cường tên côn đồ tất cả đều kêu thảm ngã tại mặt đất.

Có mấy người muốn từ phía sau làm đánh lén, nguyên bản Triệu Cường là không sao cả, nhưng là lo lắng suy giảm tới người vô tội, cho nên bọn hắn ruộng bỏ cùng hoàng mao đồng dạng vận mệnh.

Sau đó, sẽ không có người dám làm đánh lén, toàn bộ cũng từ ngay mặt tiến công.

Kỳ thật Triệu Cường vẫn là rất nhân từ nương tay đấy.

Trừ hoàng mao cùng với mấy cái chút lưng muốn làm đánh lén tên côn đồ bên ngoài, tất cả đều là nằm trên mặt đất mà thôi, cũng không có bị cái gì lớn tổn thương.

Nếu như làm chút gì đó động tĩnh lớn, rất rõ ràng đối với trường học lợi ích cùng danh dự sẽ có ảnh hưởng rất lớn.

Đội đến Triệu Cường một cái vả miệng đánh bay người cuối cùng có can đảm tiến lên tên côn đồ thời điểm, toàn trường sư phụ sinh cùng với cửa trường học đi ngang qua cùng nhận hải tử gia trường, người làm công cửa cũng đã điên cuồng. Đây không thể nghi ngờ là kích thích nam nữ hormone loại thuốc tốt nhất, vô số không nhận biết nam nữ đang ôm nhau, coi như là muốn chấm dứt, cũng không người biết được.

Cái gì là cao thủ võ lâm.

Cái này là !

Cái gì gọi là các ông .

Cái này là !

Một người giải quyết ba mươi Đại Hán , lại mặt không biến sắc tim không đập .

Hơn nữa không ai có thể đụng phải hắn mấy may .

"Hắn thật sự rất đẹp trai . . ." Một người dáng dấp coi như dấu hiệu nữ hài nhi kích động nói .

"Hắn thật là lão sư sao? Không được , chờ ta trưởng thành , ta nhất định phải gả cho nàng !" Một cái mặt mũi có mụn trên mặt cô gái hình như là trên giường hoan du đi qua triều hồng .

"Móa nó , lần trước ta liền nói muốn bái ông ta làm thầy đấy , đúng rồi , hắn là kia lớp lão sư . Gì vậy? Lớp mười một , lớp hai . Kia hay là thôi đi . . ."

". . ."

Các học sinh phần đông phân vân , tâm tình kích động không lời nào có thể diễn tả được .

Mà tâm tình như vậy , cũng lấy nhiễm cách đó không xa mạnh như , mạnh như gương nanh múa vuốt liền muốn tiến lên , lại bị lỗ bình tâm cùng Vương Vũ xưa kia cùng một chỗ kéo lại .

"Như Như , ngươi muốn làm gì ." Thấy mạnh như cử động , Vương Vũ xưa kia một hồi hãi hùng khiếp vía .

Nàng không phải Triệu Cường , nàng chính là một cái tay trái gà không chặt tiểu nữ sinh .

Nửa ngồng cuồng cũng là trong nhà , có người nhà nuông chiều , đám côn đồ này cũng sẽ không nuông chiều mạnh như đó a !

"Không được , ta muốn đi giúp Triệu Cường , quá đẹp trai xuất sắc !" Mạnh như mặt đỏ khuôn mặt nhỏ nhắn nghẹn đến đỏ bừng .

"Không cần đi , đã cũng đánh xong ." Lỗ bình tâm dù là thấy loại này kích động nhân tâm tràng diện , thực sự vẫn là lạnh lùng ngữ điệu .

"Thật là keo kiệt !" Mạnh như nhếch miệng , bất mãn nói .

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Trận chiến mở màn báo cáo thắng lợi

Hôm nay Triệu Cường đại phát thần uy , lấy một chọi mười , lại không có một cái nào côn đồ bước vào lấy Triệu Cường làm tâm điểm , lấy cánh tay làm bán kính tròn bên trong nửa bước . 【 】

Tạm thời không đề cập tới những tên côn đồ các kè kia phải hay là không đến tìm Triệu Cường đấy , chỉ bằng Triệu Cường biểu hiện , bảo vệ trường học thầy trò , riêng một điểm này đã làm cho mọi người tán thưởng .

Mà đồng thời , hôm nay một màn này , cũng làm cho lỗ bình tâm nhớ tới Triệu Cường trên người kia dư tồn vết sẹo . Một loại nữ nhân nhạy cảm nguy hiểm tín hiệu từ lỗ bình tâm trong lòng dâng dâng vọt lên .

Người nam nhân này , rất nguy hiểm !

"Chết Triệu Cường , hư Triệu Cường , phá Triệu Cường , lại không biết lưu cho ta hai cái vui đùa một chút , thật là tức chết ta rồi !" Mạnh như có thể không biết lỗ bình tâm đang suy nghĩ gì , hắn còn đang là Triệu Cường không có lưu hai người đánh mà tức giận .

"Tốt rồi , Như Như , đừng nóng giận , chờ một lát đám người tản ra , chúng ta hãy về nhà đi !" Vương Vũ xưa kia cùng lỗ bình tâm liền hẹn chẳng khác gì

là mạnh như người giám hộ rồi, nếu như nàng xảy ra vấn đề gì, vậy cũng thật sự là thứ vấn đề lớn rồi.

Duy nhất không có nằm dưới đất thanh niên mặc áo đen trong lòng có chút buồn bực, mình dẫn theo nhiều người như vậy, dĩ nhiên cũng làm như vậy để dàng bị đối phương cấp đếm từ số một đập phát chết luôn. Cái này việc vui có thể chơi lớn rồi!

Sớm biết như thế, liền mang gia hỏa đến rồi!

Đều do thái tử, nói đó bất quá là cái tâm thường lão sư, hù dọa một chút liền xong việc, nhưng mà hiện tại tình huống này... Là ai hù dọa ai vậy.

"Huynh đệ thân thù không tề." Thanh niên mặc áo đen cười lạnh đến gần Triệu Cường. Thấy người ta còn đồ đầu lĩnh đi ra, vốn là muốn tiến lên chúc mừng lão sư cùng đệ tử kia đang muốn tiến lên bước chân của cũng ngừng lại.

Triệu Cường không coi ai ra gì đốt một điếu thuốc, liếc thanh niên mặc áo đen liếc, "Cũng thích."

"Luyện một chút."

Triệu Cường nhìn thanh niên mặc áo đen trong chốc lát, lại cười lắc đầu.

"Như thế nào. Xem thường ta." Thanh niên mặc áo đen nhướng nhướng lông mi, sắc mặt âm trầm dọa người.

"Vậy cũng được không có." Triệu Cường chỉ chỉ nằm dưới đất những tên côn đồ kia, nói: "Dưới loại tình huống này ngươi còn có gan số lượng đi lên, ngươi rất có dũng khí. Bất quá ngươi không phải là đối thủ của ta."

"Quả thật." Thanh niên mặc áo đen không có phủ nhận, hắn nguyên bản cũng liền qua vài năm tán đả, đối với Triệu Cường thân thù, hắn cũng có biết một hai. "Bất quá vàng mệnh với người nào đó, ta không được không làm như vậy."

Triệu Cường lắc đầu, "Hay là thôi đi, dù sao cũng phải có người nhặt xác đúng không?"

"Ngươi đã cũng nói như vậy, ta cũng vậy không bắt buộc rồi." Thanh niên mặc áo đen cũng không kiêu cách, nói: "Ta là mã bác duy."

"Triệu Cường."

"Ta biết, chuyện ngày hôm nay ta nhớ kỹ rồi, sau này còn gặp lại đi!"

Triệu Cường nhàn nhạt nhẹ gật đầu.

Từ nơi này mã bác duy biểu hiện đó có thể thấy được, đám người này cũng không phải thông thường tên côn đồ cái đó đơn giản. Minh vừa tới trường học không lâu, đến tốt cùng là chọc cái gì đại nhân vật.

Triệu Cường cúi đầu trầm tư một chút, mãi cho đến mã bác duy đám người tất cả đều chạy trốn chết về sau, Triệu Cường mới đột nhiên ngừng đầu.

Liền ở cửa trường học đối diện trong quán cà phê, thấy được mấy cái không tưởng được, cũng là trong dự liệu người.

"Triệu Cường, ngươi chọc - hảo sự!" Một ông lão đi tới Triệu Cường bên người nổi giận dùm dùm nói.

Triệu Cường ngăn người, lão đầu nhi này có chút quen mặt...

Giống như đã gặp nhau ở nơi nào...

Sửng sốt một hồi, Triệu Cường mới hỏi: "Ngươi là ai."

"Ta là Dương Khánh!" Lão đầu cảm giác buồng tim của mình bệnh cũng mau phạm vào.

Nguyên bản mình là muốn cho Triệu Cường một hạ mã uy, dù sao chuyện này là hắn gây ra đấy. Đám người kia rõ ràng chính là tìm Triệu Cường, Nhưng là hắn lại không biết mình là người nào, để cho mình ăn hết một cái ghen!

"Hắn là thầy tổng giám thị." Một người tuổi còn trẻ Nam Lão Sư ở Triệu Cường bên tai thấp giọng nói.

"Há, nguyên lai là thầy tổng giám thị, có gì muốn làm." Triệu Cường thần nhiên nói. Ánh mắt lại cũng không thèm nhìn hắn một cái.

Ồ. Cái đó là nhà trường vẫn là lão sư. Bờ mông như vậy tròn, tương lai nhất định sinh con!

"Triệu lão sư, ngươi dẫn đến như vậy nhiều phía ngoài lưu manh du côn, dù sao cũng phải có lời giải thích chứ?"

"Ngươi dựa vào cái gì cho là đó là ta dẫn tới."

"Bọn hắn luôn miệng nói phải đem Triệu Cường giao ra đây, chẳng lẽ hay là ngươi sao?"

"Chẳng lẽ trong trường học chỉ một mình ta gọi Triệu Cường hay sao?"

"Đúng!"

"Há, kia là vinh hạnh của ta."

"Ngươi..."

Chuyện này còn vinh hạnh đâu này?

Dương Khánh cảm giác mình mau muốn nổ tung rồi.

Hắn nguyên bản chính là cái loại đó đặc biệt nghiêm túc người, bất luận là lão sư, vẫn là đệ tử, ai mà không đối với chính mình rất cung kính, Nhưng là cái này Triệu Cường, lại cùng bản thân tranh đấu miệng.

Đây quả thực là mới nghe lần đầu, thấy những điều chưa hề thấy chuyện tình.

Những thứ kia không hề rời đi lão sư cùng đệ tử cũng là một hồi xôn xao, cái này Triệu Cường... Thật ngu bức!

"là ai cấp dừng khí của hắn cùng Dương lão đầu đối nghịch." Mạnh như giạt mình giương cái miệng nhỏ nhắn, mắt to nháy mắt đều không nháy mắt hạ xuống, chăm chú nhìn chăm chăm Triệu Cường.

"Ta cũng không biết." Vương Vũ xưa kia cười khổ lắc đầu.

"Bởi vì hắn là người ngu ngốc!" Lỗ bình tâm không thêm chịu nể mặt mũi nói: "Đi, về nhà!"

"..."

Ngay tại ba nữ nhân lúu rúu thời điểm, Triệu Cường đã cùng Dương Khánh đấu.

"Ngươi còn không thừa nhận là ngươi tìm."

"Ta vì cái gì thừa nhận là ta tìm đến hay sao?"

"Rất rõ ràng chính là ngươi tìm đến đấy!"

"Chẳng lẽ liên bởi vì bọn họ tìm ta, chính là ta tìm đến hay sao?"

"Không sai!"

"Ngươi sai lầm rồi."

"Ta kia sai lầm rồi."

"Bọn họ là đến nhằm trường học."

"Ngươi như thế nào biết."

"Bọn hắn nói cho ta biết."

"Bọn hắn lúc nào nói cho ngươi."

"Ước chừng ở mùa đông."

"..."

"Ngươi thích tin hay không, ta đi nha." Triệu Cường xoay người rồi đi, mặc kệ bằng Dương Khánh ở phía sau như thế nào kêu, hắn cũng giả dạng làm không nghe thấy.

Mà lúc này, Triệu Sơn bạch từ trong đám người đi ra, nhìn Triệu Cường bóng lưng, ánh mắt có chút xảo trá, "Dương chủ nhiệm, ta có chút chuyện muốn tìm ngươi nói chuyện một chút."

...

Lâm Phong trung học đệ nhị cấp đối diện trong quán cà phê, mấy một học sinh ngồi ở trước cửa sổ sát đất, nhìn Triệu Cường uy phong bát diện một màn.

"Bà mẹ nó, cái này gọi Triệu Cường gia hỏa xấu như vậy ép." Một nàng tiểu thái muội ăn mặc nữ hài giạt mình nói.

"Tính sai ." Từ Dịch Thiên bắt đầu đi lắc đầu .

"Móa nó, không nghĩ tới đám người kia vô dụng như vậy , ta về nhà nhất định phải hỏi một chút Mã thúc thúc là chuyện gì xảy ra ." Cao vĩ hồng khi không được không xong , những người này đều là hần tìm đến đây, nhưng mà bây giờ lại bị Triệu Cường một người dễ dàng đánh trở về , ngược lại là để cho Triệu Cường ra một lần danh tiếng .

Mặt mũi này không có chỗ để ah !

"Vĩ hồng , không có sao . Lần này là ta tính sai , đang không có biết đối phương tình huống thời điểm , liền sớm động thủ ." Từ Dịch Thiên cái này học sinh cấp 3 , lộ ra lớn hết sức thờ ơ mạnh , trong nội tâm rất âm ỉc đồng thời , ngược lại là khích lệ nổi lên cao vĩ hồng ."Mập mạp , như thế nào, tra được chưa ."

Nhóc béo đẩy trên sống mũi kia kém xa gọng kiếng , nói: "Ta xâm lấn trường học hồ sơ kho , tra được một ít ."

"Vậy người nói nhanh lên ah !" Từ Dịch Thiên chắc hỏi vội .

Thù này không báo , bắt cộng đãi thiên!

"Triệu Cường , nam, 25 tuổi , tốt nghiệp ở Thanh Hoa Đại Học , tiến sĩ học vị . . ."

25 tuổi tiến sĩ .

Mấy người tất cả đều giật mình không thôi . . .

Hơn nữa là Thanh Hoa tốt nghiệp !

Vậy hần tại sao phải tới nơi này làm một gã nhỏ nhỏ lão sư .

Không thể tưởng tượng ah !

"Nói tiếp đi ." Từ Dịch Thiên nói .

"Không có ."

"Cái này sẽ không có ."

"Uh, không có ." Nhóc béo nói .

". . ."

"Này, mau nhìn , Triệu Cường đi ra ."

"Móa, hần ở đây đối với bên chúng ta cười !"

"Hần phát hiện chúng ta !"

Từ Dịch Thiên cắn răng , "Đã phát hiện , chúng ta cũng không cần che giấu được rồi , có biện pháp gì tốt , tất cả mọi người ngấm lại , đến lúc đó để cho hần đẹp mắt !"

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Đêm vào hương khuê

Triệu Cường trở lại biệt thự thời điểm, Vương Vũ xưa kia chờ ba người đã tất cả đều đến nhà, chỉ có lỗ ngọc sóng chưa có trở về. 【】 Triệu Cường phỏng đoán, hẳn nhất định là tại xử lý đúng với chuyện của mình.

Liền nhìn Dương Khánh lão nhân kia chanh chua dạng, liền biết nhất định sẽ đi phòng hiệu trưởng nói mình không ít nói bậy.

Dù sao hẳn không có quyền lợi đem mình khai trừ đúng không?

"Oa, Triệu Cường ca ca, người đã về rồi!" Mạnh như ánh mắt lấp lánh ánh sao, kích động nói. "Người biểu hiện hôm nay, thật sự là quá đẹp trai xuất sắc!"

"Thật sao? Còn có thể chứ?"

"Làm sao người có thể đánh như vậy."

"Ai, chuyện này nói rất dài dòng. Ở trăm mười năm trước, chính ta tại trên đỉnh Hoa Sơn gặp phải một cái Bạch Phát Lão Giả, hẳn đã dạy cho ta Độc Cô..."

"Thật." Mạnh như hưng phấn mà hỏi.

"Tuyệt Vô Hư nói!" Triệu Cường rất nghiêm túc bảo đảm nói. "Ai, bắt quá chuyện này là đòi ta bí mật lớn nhất, người nhất định phải giúp ta giữ bí mật ah! Ta cũng không muốn bị quốc gia bắt đi khi chuột bạch nghiên cứu."

"Uh, ta nhất định sẽ giúp người bảo mật!"

Triệu Cường trong nội tâm cười trộm, tiểu nha đầu này thật tốt lừa gạt, cái này đều tin rồi.

Cái này là truy tình tộc bi ai.

Người ta mình tình nói cái gì, bọn hắn sẽ tin rồi.

Mình tình nói mình còn là một "Chim non" bọn hắn tin.

Mình tình nói mình là xử nam ngồi đây, bọn hắn tin.

Mình tình nói mình luyện qua 《Quỷ Hoa bảo điển》, bọn hắn tin.

Mình tình nói mình đến từ Namek tinh cầu, bọn hắn lại tin.

Sùng bái mù quáng ah!

Thấy mạnh như đáng về hưng phấn, lỗ bình tâm trong lòng "Lộp bộp" một chút.

Lần này cũng không hay rồi, vừa mới cấp Triệu Cường định vị vì nhân vật nguy hiểm, mạnh như liền đối với Triệu Cường có ấn tượng tốt rồi, đây cũng không phải là một dấu hiệu tốt.

Đuổi hắn đi!

Đúng! Nhất định phải đuổi hắn đi!

Không thể lại để cho hắn ở tại chỗ này rồi, người nam nhân này rõ ràng cho thấy một cái phản tử nguy hiểm!

"Như Như, người đang làm gì đó." Lỗ bình Tâm Lãnh lấy thanh âm nói.

Mạnh như quay đầu lại, thấy lỗ bình tâm ánh mắt giết người, đành phải quệt mồm ngồi về trên ghế sa lon. Nàng không biết lỗ bình tâm vì cái gì tức giận, nhưng mà dù sao coi như là cùng một cái trên chiến tuyến người.

Triệu Cường lúng túng vuốt vuốt lỗ mũi, trong lòng mình còn có nhiều như vậy từ hồi đều không địa phương dùng. Cái này lỗ bình tâm đối với địch ý của mình còn không phải bình thường sâu ah!

"Triệu Cường, làm sao người biết nhận biết những người xấu kia." Vương Vũ xưa kia lo lắng hỏi.

"..."

Triệu Cường không biết nên trả lời như thế nào cho phải rồi, hắn ở đâu nhận biết ah!

Hơn nữa, nhà ai biết một câu không nói, trước đánh một châu.

Đây không phải là đầu để cho cái rắm băng sao.

"Bọn hấn vì cái gì tìm làm phiền người." Lỗ bình trái tim băng giá âm thanh hỏi.

"Ta như thế nào biết."

"Bọn hấn tìm người...người vì cái gì không biết."

"Ta cũng muốn biết, nhưng là bọn hấn không có nói cho ta biết, cho nên ta không biết."

"Người không biết vì cái gì không hỏi, chẳng lẽ người không muốn biết."

"Chẳng lẽ ta hỏi bọn hấn tự sẽ khiến ta biết. Bọn hấn gặp mặt liền đầu võ, rất rõ ràng chính là không muốn làm cho ta biết."

"Vu oan giả hoá, người đánh bọn hấn, bọn hấn liền sẽ nói cho người biết, để cho người biết."

"Nhưng là bọn hấn cũng không nói gì, ta vẫn là không biết."

"Người tất nhiên râu biết."

"Ta vì cái gì phải tất nhiên râu biết."

Vương Vũ xưa kia cùng mạnh như liếc nhau một cái, hai song trong mắt to tất cả đều là mê mang. Cái gì biết không biết đấy, hai người các nàng đã sớm nghe mộng.

"Nếu như bọn hấn nữa tới tìm người gây chuyện làm sao bây giờ." Lỗ bình tâm cau mày hỏi. "Lần trước là ở trường học, nếu như tiếp theo là trong nhà làm sao bây giờ."

Lỗ bình tâm phân tích không phải không có lý, nhưng là Triệu Cường lại không cho là đúng, "Ồ chỗ này. Lỗ đại tiểu thư, người coi nơi này là khu nhà lầu rồi hả? Nơi này là ai cũng có thể vào được địa phương sao?"

Bắc cảng Ichi trọng điểm đồng thời khu biệt thự, còn thật không phải tốt như vậy vào đấy.

Đang lúc Triệu Cường cùng lỗ bình tâm hai người nước miếng văng tung tóe thời điểm, lỗ ngọc sáng từ bên ngoài đi vào, sững sờ nhìn trước mắt con người trùng lưu viên hai người, nghi ngờ nói: "Các người đang làm gì đó."

". . ."

. . .

Com tôi là Triệu Cường làm, có mạnh như cái này Tiểu Ma Nữ uy hiếp, Triệu Cường không dám không nghe theo.

Tất cả mọi người cũng đối với Triệu Cường tài nấu nướng của khen không dứt miệng, coi như là lỗ bình tâm tính tình nữa lạnh, cũng là ăn hơn vài miếng.

Cuối cùng, ở lỗ ngọc sáng điều chỉnh xuống, Triệu Cường cùng lỗ bình tâm chiến hòa coi như là tạm thời dập tắt.

Không ra Triệu Cường đặc ý liệu, quả nhiên Dương Khánh đi lỗ ngọc sáng nơi nào đánh mình báo nhỏ cáo đi, hơn nữa trong đó còn có Triệu Sơn bạch một cái.

Bất quá là bị lỗ ngọc sáng dễ dàng hóa giải.

Triệu Cường cười thầm, nếu để cho bọn hấn biết mình cùng trong miệng bọn họ hiệu Trương đại nhân cùng ở chung một mái nhà, vậy bọn họ biết làm cảm tưởng gì đâu này?

Trở lại phòng ngủ, đột nhiên nhớ tới QQ bày chuyện tình, vì vậy, phải đi tìm Vương Vũ xưa kia đi.

Triệu Cường nhẹ nhàng gõ vài cái cửa phòng, Vương Vũ xưa kia liền mặc đồ ngủ đi ra. "Làm sao vậy."

Vương Vũ xưa kia quần áo ngủ là màu tím, mặt trên còn có một con chó con đồ án. Triệu Cường hung hăng nuốt nước miếng một cái, nàng vì cái gì mặc như vậy mê người quần áo ngủ liền đi ra.

Vì cái gì.

Đây là dễ dàng để cho người ta phạm tội đấy!

"Cái đó . . . Ta muốn hỏi một chút nơi này có hay không dư thừa máy vi tính." Sau đó, Triệu Cường nói hết sự tình một chút.

Có thể tiết kiệm liền tính ah!

Như vậy nhất đại gia từ , không có cái máy vi tính , Triệu Cường không tin .

Chẳng qua là hỏi một chút có hay không dư thừa mà thôi .

"Người muốn để bàn vẫn là Laptop (bút kí) ."

"Tùy tiện đi!" Triệu Cường đối với những vật này không chọn .

"Ta có hai cái máy vi tính , ta liền đem để bàn cho người đi! Ta bình thường thói quen nằm ở trên giường trên web ."

"Uh, cảm ơn người ." Triệu Cường cười cười .

"Khanh khách , khách tức cái gì . Coi như là người làm sơ cứu ta hồi báo đi!" Vương Vũ xưa kia cười duyên nói . "Há, đúng rồi , người vào đi !"

Triệu Cường đi vào , liền ngửi được một cỗ hương thơm , cái này không giống với không khí trong lành tẻ hoặc là những mỹ phẩm kia và vân vân hương vị , giống như là trên người cô gái mùi thơm của cơ thể đồng dạng .

Nhưng mà cùng với nàng thời điểm như thế nào không có ngửi được .

Cả căn phòng bên trong bị chất đầy mao nhưng món đồ chơi , xem ra giống như là bé gái gian phòng đồng dạng .

Triệu Cường nhìn Vương Vũ xưa kia vài lần , nàng đều đã lớn , trà như nào đây như là đứa con nít không lớn đâu này?

"Nhìn cái gì ." Vương Vũ xưa kia cũng biết mình gian phòng bất đồng , sắc mặt ửng đỏ , cúi đầu không dám nâng lên .

Đem vào hương khuê .

Đây là cho tới bây giờ không thể nào .

Nếu như thời điểm này hấn . . .

Nha !

Vương Vũ xưa kia , người đang miên man suy nghĩ cái gì!

Hắn đã cứu mình , coi như là ân nhân của mình!

Hắn làm sao có thể . . .

Nhưng mà là thế nào hấn thật làm , mình sẽ đồng ý sao?

Kỳ thật người này đáng đáp còn rất đẹp trai , tâm địa lại thích . . .

"Cái này là máy vi tính kia ."

"YAA.A.A.. !" Vương Vũ xưa kia từ trong huyền tường tỉnh táo lại , " Đúng, chính là cái này ."

Triệu Cường ba chân bốn cẳng đem máy vi tính cấp phân gia rồi, sau đó ở Vương Vũ xưa kia dưới sự trợ giúp , hai người cùng một chỗ đem máy vi tính cấp mang lên Triệu Cường trong phòng của .

Sau đó , lại lần nữa lắp ráp lên.

Triệu Cường hai tay thật nhanh ở trên máy tính vận hành , đánh lên mình QQ số , lại bỏ thêm QQ bày , mới quay đầu hỏi "Vũ Tích , của người q số bao nhiêu ."

"Của ta phải . ." Vương Vũ xưa kia báo ra một cái mã số .

Triệu Cường tăng thêm đi sau hiện , nàng nick name gọi là "Độc dược". Triệu Cường cảm thấy , cái này nick name cùng tính cách của nàng vẫn thật sự là không thể nào xứng đôi .

"Khanh khách , của người nick name tốt thú vị a, cứ xa một chút . . . Như vậy không chừng có người tán dóc với người đi à nha ."

"Ừm." Triệu Cường ứng phó rồi một tiếng , nói: "Đúng rồi, người trở về đi !"

"Uh, cũng đã muộn , ta nên ngủ ." Vương Vũ xưa kia trong lòng có chút không giải thích được thất vọng .

"Ngủ sớm như vậy làm gì . Chúng ta ở trên mạng nói chuyện phiếm ah !" Triệu Cường hưng phấn nói .

". . ."

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xẻ thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Gặp chiêu phá chiêu

Có lời gì không thể làm nội dung lao , không phải chạy về phòng mình đánh chữ .

Vương Vũ xưa kia suy nghĩ , phải hay là không hôm nay đánh nhau , ai đánh đến đầu của hắn , để cho hắn đã bị cái gì kích thích đầu này?

Nhìn đáng vẻ của hắn rất bình thường ah !

Không có đau đầu nhức óc đấy, cũng không phải điên điên khùng khùng . 【 】

Sao có thể đuổi ra loại này hai . . . Ách . . . Chuyện tình đầu này?

Bất quá Vương Vũ xưa kia vẫn là trở lại gian phòng của mình , đăng lục QQ .

"Chào người."

"Khanh khách , khách tức cái gì sao !" Vừa mới phát ra ngoài , Vương Vũ xưa kia phát hiện , Triệu Cường nick name không biết lúc nào đã đổi thành rồi" giải được " cùng mình "Độc được" vừa lúc là một cái tình lữ nick name , không khỏi trên mặt ửng đỏ .

Mà cũng bởi vậy , Vương Vũ xưa kia không có cùng Triệu Cường nói cái gì lời nói , liền vội vàng hạ tuyến .

Nữ nhân này , sức chống cự quá kém !

Triệu Cường phần hận mình quá nóng nảy . Bất quá cũng từ chỗ của nàng , đã biết lỗ bình tâm cùng mạnh như QQ số .

Mạnh như q không online, nick name là "Thanh thuần bé thỏ trắng " như thế phụ họa tính cách của nàng , Nhưng là đến lỗ bình tâm nơi nào Triệu Cường liền không hiểu được .

Nàng nick name gọi là "Nhân sinh giống như chỉ mới gặp gỡ lần đầu".

Chuyện này... Dường như cùng với nàng quá không giống với lúc trước !

Triệu Cường lác đầu liên tục , thấy nàng online, tự lấy trò đùa dai tâm tư tán dóc với nàng vài câu .

"Chào người."

"Người là ai ."

"Ta là của người bạn mới ."

Là nàng !

Nhất định là nàng !

Căn bản không cần hoài nghi !

Nhìn nàng đánh đi ra ngoài chữ , Triệu Cường hoàn toàn có thể đoán ra ngữ khí của nàng .

"Ta không biết người."

Triệu Cường không biết nói cái gì cho phải.

Đều nói là bạn mới rồi, đương nhiên không nhận ra!

Nếu như cái này còn nhận biết, nàng kia nhất định sẽ coi bói!

Sau đó, Triệu Cường vội vàng nói một câu, "Không nên dùng hình của mình làm ảnh chân dung, như vậy online logout hơn không Jilly ah!" Nói xong, hắn muốn logout.

"Triệu Cường, người cút cho ta!"

". . ."

Triệu Cường vội vàng logout, Nhưng là trong đầu một mực nghĩ, nàng như thế nào biết là của mình.

Vương Vũ xưa kia nói cho nàng biết.

Nhưng mà nàng sớm tự logout đây nữa à!

Triệu Cường trăm mối vẫn không có cách giải.

Nghĩ đi nghĩ lại, liền mệt mỏi.

Mệt mỏi mệt mỏi, liền nằm ở trên giường ngủ.

. . .

Triệu Cường lại nổi lên một cái sớm tinh mơ, thay đổi đồ thể thao, liền đi xuống lầu.

"Ồ, Lỗ gia gia, ngài lại sớm như vậy."

"Ha ha, đã lớn tuổi rồi, không có nhiều như vậy cảm giác. Ngược lại là người, tuổi còn nhỏ, không dễ dàng ah!" Lỗ ngọc sóng cười nói. "Của ta ba người kia cháu gái, đến bây giờ còn năm ý đó sao."

"Cái này tên gì năm ý, bây giờ còn sớm sao!"

"Uh, ha ha, ta ngày hôm qua đưa cho người USB người xem sao?"

"Còn không có." Vừa nhắc tới ngày hôm qua, Triệu Cường liền vội vàng nói: "Đúng rồi, ngày hôm qua để cho Lỗ gia gia phí tâm."

"Ha ha, vậy cũng là việc nhỏ." Lỗ ngọc sóng cười nói. "Triệu Cường a, ta mặc dù biết người là có nhiệm vụ trong người, mới tới chỗ này, nhưng là ta cũng vậy hi vọng người có thể đủ cho chúng ta Lâm Phong trung học đệ nhị cấp làm vài việc ah!"

"Đó là nhất định được." Triệu Cường muốn nảy sinh mình lớp Nina ta biểu hiện ra nói gì nghe này, sau lưng đùa bốn ám chiêu bọn nhỏ, liền có chút cảm giác buồn cười.

Đồng thời cũng có chút mong đợi, hắn rất muốn biết, đám này con nít chưa mọc lông tơ của sẽ còn đùa bọn ta trò xiếc gì.

Vội vàng ăn sáng xong, Triệu Cường liền đi trường học.

Triệu Cường lúc này đây không có đánh xe, mà là cỡi xe đạp!

Kỳ thật nguyên bản Triệu Cường đi ra sớm, vốn định đi tới đây, coi như là Đoán Luyện Thân Thể rồi.

Vừa lúc ở trên đường đụng phải cái thân luyện trở về lão đầu nhi, cỡi một cái hai tám xe đạp, Triệu Cường sẽ dùng hai trăm đồng tiền giá tiền rất lớn, từ lão đầu nhi kia trong tay cấp mua được.

Lão đầu nhi vui cười sao tư ước lượng yêu tiền về nhà, Triệu Cường vui cười sao tư cỡi xe đạp đến trường đi.

Bất quá không thể không nói, xe đạp này ít dầu ah! Một con đứng lên "Kèo kẹt kẹt kẹt" thanh âm, cũng mau đuổi SAIC cỡi xe đạp thanh âm của lớn.

Tới rồi trường học, Triệu Cường tự nhiên lại một lần nữa đã trở thành mọi người chú mục chính là tiêu điểm.

Ngày hôm qua uy phong bát diện, một người giải quyết ba mươi côn đồ.

Nhưng là hôm nay , hần lại cỡi một cái bị gì hai tám lốn xe đạp đi lên học . . .

Cái này trưng phần có chút lốn quá rồi đó .

Các học sinh đều có chút không tiếp thụ được .

"Triệu lão sư , người đã đến rồi ." Triệu Cường đi tới văn phòng thời điểm , Cao Tường đã tại nơi nào tưới hoa rồi.

"Ồ , Cao lão sư , rất chịu khó ah ! Vốn là yêu mến hoa hoa thảo thảo , sau đó lại yêu mến đóa hoa của tổ quốc ."

"Cái rắm đóa hoa , liền là một đám nụ hoa mà thôi ."

"Ta nhưng không cho là như vậy , ta ngược lại thật ra thấy được một ít đáng giá xem xét đóa hoa ." Triệu Cường trầm tư hồi đáp .

"Thật . Kia ban ."

"Cái này sao . . ."

Mà lúc này , đang tới một người nữ lão sư đi đến , Triệu Cường cùng Cao Tường vội vàng không nói .

"Hả? Triệu lão sư , người tới thật sớm sao ! Trên đường ta gặp phải Dương chủ nhiệm rồi, hần cho người đi đến về sau đi hần văn phòng một chuyến ."

Dương chủ nhiệm .

Dương Khánh .

Lão đầu nhi kia vẫn không tính là xong việc .

Hoa thủy tiên không ra , giả trang cái gì tởi , mũi heo chọc vào hành tây. , giả trang cái gì giống !

Triệu Cường nhếch miệng , "Không đi ! Yêu người nào đi người nào đi ."

Đề cho ta theo ta phải đi , kia nhiều thật mất mặt ah !

Dù sao Triệu Cường bản thân liền là lộn chết không sợ nước nóng , mặt trên có lỗ ngọc sáng bảo bọc , yêu người nào người nào , ai đến cũng không có cự tuyệt !

Lại một lát sau , Triệu Cường sẽ cầm sách giáo khoa đi lớp mười một , nhị ban đi học đi .

Cũng không biết cái này thời khoá biểu sắp xếp như thế nào đấy.

Vì cái gì mỗi ngày tiết khóa thứ nhất đều là ngữ văn lớp đầu này?

Nếu như là cái khác lớp , Triệu Cường còn có thể trở về ngủ bù lại!

Triệu Cường sai bước đi tới trên giảng đài , nhìn ngồi nghiêm chỉnh các học sinh , thần nhiên nói: "Tốt rồi , chúng ta bắt đầu đi học ."

"Bên trên tiết khóa chúng ta nói đến . . . Hả? Phấn viết đâu này?" Triệu Cường ngạc nhiên phát hiện , nguyên vốn hần nên bày trên bàn giáo viên phấn viết , lại không cánh mà bay rồi.

"Lão sư , phấn viết dùng hết rồi ." Cũng không biết là ai ở dưới mặt kêu một câu .

Dùng hết rồi .

Hôm qua mới khai giảng ah !

Nói cách khác , cái này phấn viết là ngày hôm qua mới vừa lấy ra một hộp .

Chẳng lẽ là ăn phấn viết sao? Nhanh như vậy hay dùng hết .

Thoạt nhìn , bày học sinh này đùa giỡn , cái này là muốn bắt đầu !

Triệu Cường đối với từ Dịch Thiên nói: "Trưởng lớp , người đi lấy chút phấn viết."

Từ Dịch Thiên đứng lên nói: "lão sư , ta đã đi qua rồi, bọn hần cũng nói không có rồi."

"Uh, vậy được rồi ! Hiện tại chúng ta bắt đầu đi học ." Nhưng Hậu Triệu mạnh xoay người , từ trong túi quần móc ra một cây phấn viết .

Hắn . . . Hắn như thế nào kèm theo phần viết .

Nào có như vậy .

Chẳng lẽ hắn ngay cả phần viết cũng chuẩn bị xong .

Lớp hai các học sinh cũng không thể tin được , mở to hai mắt nhìn giật mình nhìn , tuy nhiên lại một câu cũng không nói ra được .

. . .

Dương Khánh rất tức giận , sống lớn như vậy mấy tuổi , còn chưa từng có tức giận như vậy qua !

Một cái lão sư , một cái mới tới lão sư , cũng dám như vậy tự nhủ lời nói .

Được rồi , đã chính giữa có lỗi hiệu trưởng điều chỉnh , chuyện này coi như là được rồi đó !

Nhưng mà dù sao cũng phải cho mình dưới bậc thang (tạo lối thoát) chứ?

Để cho hắn đi tới , hai người hàn huyên một chút , chuyện này coi như là bỏ qua rồi.

Nhưng mà hắn lại chút mặt mũi này cũng không cho mình , lại một chút động tĩnh đều không có !

Khai trừ hắn !

Nhất định phải khai trừ hắn !

Chúng ta Lâm Phong trung học đệ nhị cấp tuyệt đối không cho phép có như vậy độc lữ tồn tại !

Nhị ban , là Lâm Phong trung học đệ nhị cấp sở hữu tất cả lão sư ác mộng .

Lớp này cấp huyền não trình độ đã sâu sắc vượt ra khỏi trường học điểm mấu chốt , nhưng lại không có chút nào biện pháp .

Nếu như lấy lý do này , liền nhất định có thể khai trừ Triệu Cường !

Nhưng khi Dương Khánh đi tới nhị ban cửa , từ cửa sổ nhìn vào trong đi thời điểm , lại cả kinh một câu cũng không nói ra được .

Lớp hai các học sinh tất cả đều nhìn không chuyển mắt tám bảng đen , Triệu Cường đứng ở trên giảng đài , mặt mỉm cười .

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xè thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Tương kế tựu kế

Hắn là làm sao làm được .

Lúc này mới khai giảng hai ngày , hắn đến rốt cuộc đã làm cái gì .

Hắn là người Siêu Xayda biến thân trở thành Transformers .

Hắn là nước Mỹ Tổng Thống Áo Ba con lừa thân thích .

Hắn tại sao phải có cường đại như vậy lực thu hút cùng lực ngưng tụ .

Thấy không được cái gì tin tức hữu dụng , ngược lại phát hiện cái này Triệu Cường là một văn võ toàn tài , Dương Khánh liền buồn bực đã đi ra . 【 】

Kỳ thật , Dương Khánh không biết chính là , lớp mười một , lớp hai kia đám trẻ con nhìn cũng không phải tám bảng đen , mà là Triệu Cường trong tay

cái kia phản viết !

Đúng, không sai, chính là cây phản viết !

Hắn vì cái gì mang phản viết .

Hắn làm sao lại dẫn theo cùng phản viết đầu này?

Hắn mang phản viết là muốn đầu này?

Không đúng!

Có nội gian !

Từ Dịch Thiên linh quang lóe lên, liền tóm lấy mấu chốt của vấn đề .

Nhị ban chưa tính là đoàn kết, nhưng là đang khi dễ lão sư vấn đề này, vẫn là vắn thành một sợi thừng đồng dạng .

Ở phương diện này, từ Dịch Thiên rất có lòng tin .

Huống chi, cái này Triệu Cường là trường học mới tới, một cái người bên ngoài, càng không khả năng nhận biết mình trong lớp người nào đó .

Hắn là như thế nào biết đến đầu này?

Triệu Cường một bên nói lỏp, một bên trong nội tâm cười lạnh .

Tiểu tử, tại đây chút đo còn dám lấy ra bêu xấu . Chiều này ta đi nhà trẻ thời điểm liền chơi qua .

Đám hài tử này, vẫn là quá non nớt à !

Từ Dịch Thiên hướng phía sau một chỗ hẻo lánh nhìn thoáng qua, trong lúc lơ đãng nháy mắt một cái .

Từ Dịch Thiên vừa mới xoay đầu trở về, chỉ nghe thấy Triệu Cường thanh âm của truyền tới, "Từ Dịch Thiên, ngươi trả lời xuống cái vấn đề ."

Đáng chết ! Hắn ở đây chú ý mình !

Từ Dịch Thiên vừa mới trả lời xong vấn đề ngồi xuống, phía sau một cái thái muội trang phục nữ hài nhi liền đứng lên nói: "Lão sư, ta muốn đi nhà nhỏ WC ."

"Hả? Ah, đi thôi !" Triệu Cường nhẹ gật đầu, người có ba gấp, thứ này có thể ghen không được ah !

Sau năm phút, nữ hài đã trở về . . .

Lại đã ngồi năm phút đồng hồ, "Lão sư, ta muốn đi nhà nhỏ WC ."

"Đi thôi !"

Sau năm phút, nữ hài lại đã trở về . . .

Lại đã ngồi năm phút đồng hồ, "Lão sư, ta còn muốn đi nhà nhỏ WC ."

"Dụ nhỏ, làm sao ngươi tổng đi nhà nhỏ WC ."

"Lão sư, con gái một tháng luôn có vài ngày như vậy sao !" Dụ tiểu nhãn nhỏ nói .

"Uh, được rồi, ngươi đi đi !"

Sau năm phút, dụ tiểu lại một lần nữa đã trở về . . .

Lại đã ngồi năm phút đồng hồ, "Lão sư, ta muốn đi nhà nhỏ WC ."

Triệu Cường bất đắc dĩ nhìn chằm chằm dụ nhỏ, "Dụ tiểu đồng học, ngươi xác định ngươi không có vấn đề sao?"

"Ừm."

"Ý của ta là, ta có thể giúp ngươi đánh 1 20 đấy."

"Đánh 1 20 làm gì ." Dụ nghi hoặc nhỏ mở trừng hai mắt .

"Vạn nhất nguoi mất máu quá nhiều làm sao bây giờ."

". . ."

"Lão sư, ta cũng vậy muốn đi nhà nhỏ WC."

Vừa nghe thấy nói chuyện là nam sinh, nguyên bản vẻ mặt ôn hòa Triệu Cường lập tức chuyển đổi một cái dữ tợn sắc mặt, quát: "Từ hiện tại bắt đầu, cũng không được xin nghỉ! Có cứt có đi tiêu đấy, liền ở quần của mình trong giải quyết, chờ sau đó khóa ta phụ trách cho các nguoi nguyên bộ mua mới!

Nói chuyện nam sinh hậm hực ngồi xuống.

Rốt cuộc làm xong một dãy chuyện, Triệu Cường bùng lấy sách, vừa đi, một bên giảng bài.

Cái này ngực, chân này, trắng bóng ah trắng bóng!

Ồ ó ó! oh! my Phật chủ a, bọn họ tại sao có thể trắng như vậy.

Ồ. Uy uy uy, vị này nữ đồng học, của nguoi Lace tiểu tráo tráo rò đi ra. . .

Cái này rõ ràng chính là cảm dỗ!

Đương nhiên, bọn họ đều là vô tình.

Tiếng chuông tan học rốt cuộc gõ vang, Triệu Cường như trút được gánh nặng.

Đi qua giảng đài, Triệu Cường hữu ý vô ý một cước dẫm nát một cây thập phần tầm thường trường tuyến bên trên. Thân thể thuận thể trốn được một bên.

"Rầm ầm. . ."

Một viên gạch đầu vỗ vào trên bảng đen về sau, rơi trên mặt đất. Theo sát lấy rơi xuống đất đấy, còn có mấy khối vỡ vụn tấm bảng đen khối.

Triệu Cường trầm nghĩ trong lòng, đám này tiểu thí hải nhi thật đúng là dụng tâm lương khô a, lại có thể để cho một sợi dây thừng kéo một viên gạch đầu. Cơ quan ở này bàn giáo viên trong, bất quá Triệu Cường cũng lười nhìn, hi vọng bọn họ có thể thu liễm một chút đi!

Triệu Cường dùng ngón tay Liễu Chi tàn phá tấm bảng đen, nói: "Các nguoi giao điểm quỹ lớp, mua nữa khối tấm bảng đen đi! Tan học!" Sau đó, Triệu Cường liền đi ra phòng học.

"Bà mẹ nó, lão sư này còn thật sự là ngoan độc!" Từ Dịch Thiên trong miệng nói lầm bầm. Sau đó trở lại nhìn nhìn một chút cổ đảo máy vi tính nhóc béo, "Mập mập, như thế nào đây?"

"Trị số trí lực 100, võ lực trị giá 100." Mập mập ngẩng đầu, nói: "Lão sư này rất khó đối phó."

"Hừ! Ta mới mặc kệ hắn có khó không đối phó! Hắn để cho ta ở nhiều bạn học như vậy trước mặt xấu mặt, lão nương nhất định phải cho hắn đẹp mặt!"

Từ Dịch Thiên nhú mày, "Mập mập, nguoi nói hắn trị số trí lực 100, phải hay là không quá thảo suất."

"Trên hắn lớp đi qua bên cạnh ta thời điểm, ta trộm nhìn thoáng qua, hắn cầm sách là một quyển sách mới, mặt trên căn bản cũng không có bất kỳ ghi lại nào, hơn nữa ta cũng không có thấy giáo án các loại đồ đạc."

"Cái này cũng không đúng là dưới lưng hắn tới." Từ Dịch Thiên chưa từ bỏ ý định nói.

"Trường học của chúng ta phòng học rất lớn, mà lớp chúng ta nhân số của lại không nhiều. Nói cách khác, ở hàng thứ nhất chỗ ngồi cùng bàn giáo viên tầm đó, có một mảnh đất trống, hắn vì cái gì hết lần này tới lần khác muốn từ trên giảng đài đi."

"Nguoi nói là. . . Hắn là cô ý hay sao?"

Nhóc béo nhẹ gật đầu.

"Ồi vãi lồn! Cái này âm hiểm gia hòa!" Từ Dịch Thiên nghiêng răng nghiêng lợi, rõ ràng chính là để cho mình đẹp mắt.

"Cái đó Triệu Cường, thật là tức chết ta rồi!" Một nguoi nữ sinh đi tới phần hận nói.

"Làm sao vậy."

"Khi đi học , hần luôn liếc trộm ta đấy. . . Cửa ta nơi nào !"

". . ."

Từ Dịch Thiên triệt để bó tay rồi .

Cái này Triệu Cường rốt cuộc là cái gì khẩu vị , làm sao có thể coi trọng . . .

Nữ sinh này cũng quá Kỳ Jura đi à nha .

Kỳ thật thật đúng là oan uổng triệu cường , Triệu Cường nào có nhìn nàng đâu này?

Là nhìn nàng ngồi cạnh nữ sinh .

Nhóc béo hai tay của lập tức ở trên bàn phím gỗ đánh nhau , "Háo sắc trị giá , 100 ."

"Hừ! Ta mới không bắt kẻ hần là cái gì có đáng giá hay không đấy, khi dễ lão nương , lão nương muốn để cho hần trả giá thật nhiều !"

Từ Dịch Thiên thương hại nhìn dụ tiểu Nhất mắt , nói: "Người đánh không lại hần ."

"Người cho ta ngu ngốc à? Ai sẽ cùng tên biến thái kia động thủ ." Dụ tiểu nũng nịu nhẹ nói ."Ta sáng sớm hôm nay đến trường , vừa vặn trên đường gặp phải hần . Biết hần làm sao tới sao ."

"Ta như thế nào biết ."

"Hần là cỡi xe đạp tới ."

". . . Cái đó . . . Trường học của chúng ta cỡi xe đạp đi học lão sư , có rất nhiều được không ." Từ Dịch Thiên cái trán đầy mồ hôi , đối với một người nữ sinh , hần cũng không phát tác được .

"Ta này đương nhiên biết , chỉ có điều . . . Hần kỳ chính là cái loại đó lớn hai tám xe đạp ! Hơn nữa còn là rí sắt cái chủng loại kia !"

"Gì vậy?" Từ Dịch Thiên giựt giựt khoe miệng , lão sư này cũng quá ngu bực chứ?

Liên . . . Cứ như vậy tới .

Cũng không phải nói hai tám xe đạp không thể kỳ , chỉ có điều cái này cũng bị hư hỏng hình tượng đúng không?

"Hừ, hiện tại ta liền đi cùng toàn trường tới đại đi mục đích nữ sinh muốn băng vệ sinh đi , tất cả đều ném trên xe hần . . . Ừ, đúng rồi , đại lớp trưởng , còn làm phiền người đi phòng học mỹ thuật tìm một chút thuốc nhuộm trở về , nhớ muốn màu đỏ ah !"

Từ Dịch Thiên cả người run lên , choáng nha đáng sợ nhất chính là nữ nhân ah !

Yên tĩnh chọc loạn thần tặc từ 3000 , chó cười nữ từ một người ah !

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thể giới , sáng tác cải biến nhân sinh

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Biến khéo thành vụng

Đi học tâm tình so sánh với mộ phần còn trầm trọng hơn . 【 】

Mặc dù Triệu Cường là một gã lão sư , nhưng là hần cảm động lây .

Khô khan nhàm chán một ngày , hần cảm giác quá tương đối chậm . Trừ buổi tối có thể cùng lỗ bình tâm đầu đầu vớ mồm , cùng mạnh như chém gió , cùng Vương Vũ xưa kia nói chuyện một chút chuyện bên ngoài , liền không việc để làm rồi.

Hơn nữa , sự kiện kia cũng căn bản cũng không có cái gì tiến triển .

Cuối cùng đã tới tan học thời gian , Triệu Cường cái thứ nhất từ ngữ văn tổ lý liền xông ra ngoài .

"Hà? Triệu Cường như thế nào gấp gấp như vậy ."

"Ha ha , người đại khái không biết chứ? Cái này Triệu Cường , sau lưng ta của chơi một tới tay lớn ." Cao Tường cười to nói .

"Có ý tứ gì ."

"Biết không biết , Vương Vũ xưa kia cùng Triệu Cường . . ."

"À? Thiệt hay giả ."

"Không thể giả được !"

"Chắc chắn , thật không nghĩ tới , hắn còn có ngón này , trách không được hắn chạy nhanh như vậy , nguyên lai là đi đi hẹn hò rồi !"

". . ."

Triệu Cường đi tới giáo viên nhà xe , đột nhiên một tiếng quát lên vang vọng trong nhà xe bên ngoài , đúng con mẹ nó ai làm ."

Xe toàn thân toàn bộ bị băng vệ sinh ôm lấy , mà ngay cả bánh xe cũng không có rơi xuống .

Như thế không có gì . .

Quan trọng nhất là , những thứ này băng vệ sinh như thế nào đều đỏ .

Triệu Cường nhìn kia thậm chí không nỡ nhìn hai tám xe đạp , lớn như vậy xe đạp , phải có bao nhiêu băng vệ sinh à?

Quá lãng phí !

Sau đó , "Kèo kẹt kẹt kẹt " thanh âm lại truyền ra . . .

Triệu Cường ngậm lấy điều thuốc cuốn , cỡi hai tám xe đạp , khí vũ hiên ngang kỳ đi nha . .

Tránh ở một bên dụ tiểu mở to hai mắt nhìn , hoàn toàn không thể tin được đây hết thầy , "Hắn . . . Hắn như thế nào kỳ đi . Chúng ta đúng không?"

"Đúng vậy a , ta mới vừa rồi còn nghe thấy hắn chửi mẹ nữa nha !" Từ Dịch Thiên cũng không thể tin được đây hết thầy , chuyện này rốt cuộc là như thế nào .

"Đi , chúng ta đi nhìn một chút !" Dụ tiểu cùng từ Dịch Thiên hai người chui vào giáo viên nhà xe .

Lại phát hiện . . .

Tự mình dùng băng vệ sinh bao trùm hai tám xe đạp còn đặt ở nơi nào .

Chẳng lẽ nói . . .

Mẹ nó , túi sai lầm rồi !

Từ Dịch Thiên cùng dụ tiểu khóc không ra nước mắt ah !

Chuyện này Triệu Cường dùng gót chân muốn cũng biết là ai làm .

Trong trường học cỡi cao đương như vậy xe đạp , trừ mình ra giống như cũng không có người khác .

Nhưng mà là bọn hắn không có nghĩ tới , mà ngay cả Triệu Cường cũng không nghĩ tới chính là , lại trùng hợp như vậy ở trong nhà xe còn có một chiếc bị bỏ hoang hai tám xe đạp .

Hơn nữa kia cỗ xe đạp thoát nhìn so với chính mình còn phải mới chút .

Nguyên bản Triệu Cường còn đánh coi là nếu như kia cỗ xe đạp không ai muốn , buổi tối liền cấp gánh về nhà . . .

Người nào biết đám này đứa trẻ phá của tử lại cấp bao nhiêu như vậy đã biến thành màu đỏ băng vệ sinh .

Điều này làm cho Triệu Cường làm sao chịu nổi à?

Hắn sao có thể tức giận giận .

Bọn hắn nhưng mà đem Triệu Cường hai tám số 2 cấp tiêu hủy ah !

Trở lại biệt thự , mạnh như Chính Quang lấy chân nhỏ ngồi trong phòng khách làm lấy đề . Thấy Triệu Cường đã trở về , cau mày hỏi "Này, đại sắc lang , người nghe thấy mới vừa rồi là động tĩnh gì không vậy? Kêu kệt kêu kệt đấy, tạp âm như thế nào lớn như vậy ."

"Đó là của ta xe yêu ." Triệu Cường nhếch miệng , tiểu thí hài nhi hiểu cái gì .

"Gì vậy? Người có xe rồi hả?" Mạnh như đề cây viết trong tay xuống , chạy đến Triệu Cường bên người , "Nói nhanh lên , xe gì ."

"BMW ! Nay Thiên Tân mua ! Như thế nào đây?"

"Ở chỗ nào . Mang ta đi nhìn một chút ."

"Thôi đi, ta mệt mỏi , muốn muốn nghỉ ngơi một hồi ."

"Cùng bình Tâm tỷ tỷ BMW so với , như thế nào đây?"

"Người cũng quá nhỏ nhìn ta chứ? Xe của nàng tính là gì ."

"Thật vậy chẳng . Vậy người ngày mai cũng nhất định phải dẫn ta đến trường !"

"Uh, tốt ." Triệu Cường trong nội tâm cười thầm , tiểu nha đầu này , thật đúng là dễ bị lừa ah !

"Ồ . Triệu Cường đã trở về a, vừa đúng muốn ăn cơm rồi." Vương Vũ xưa kia trên người cột cái tạp dề , ngược lại là lộ ra còn có hương vị .

"Ừm." Triệu Cường cười cười , liền đi ăn cơm .

Hôm nay ăn cơm chỉ có Vương Vũ xưa kia , mạnh như cùng mình , còn lỗ ngọc sáng cùng lỗ bình tâm cũng không biết đã chạy đi đâu .

Không có lỗ bình tâm cùng mình cãi nhau , Triệu Cường cũng vui vẻ trở nên rõ ràng tỉnh , cũng không có hỏi nhiều .

Ăn cơm tối xong , Triệu Cường liền vội vàng đi trở về phòng .

Nằm ở trên giường , Triệu Cường mà bắt đầu suy tư .

Hắn lý ứng từ mình lớp bắt tay vào làm , Nhưng là mình lớp học hiện trạng , chính là muốn làm chút gì , cũng không có biện pháp làm ah !

Đúng rồi , Lỗ lão đầu mà cho mình một cái USB !

Triệu Cường lập tức mở ra máy vi tính , cắm lên USB .

Mở ra về sau, Triệu Cường ngạc nhiên phát hiện , trong lúc này là mình lớp các học sinh tư liệu !

Ha ha , cái này Lỗ lão đầu mà thật đúng là sẽ làm chuyện ah !

"Triệu Cường , một mình người ở chỗ này ngu cười cái gì ."

"Ây. . . Không có gì , Vũ Tích , người tại sao cũng tới ." Vương Vũ xưa kia lúc tiến vào , Triệu Cường chính tự mình đối với màn ảnh máy vi tính cười ngây ngô , thấy Vương Vũ xưa kia đi vào , vội vàng đem USB cấp rút ra .

"Ta hôm nay mua đi một tí trái cây , cho người đưa tới một ít ." Vương Vũ xưa kia vừa cười vừa nói . "Như thế nào đây? Kia đám trẻ con hoàn hảo mang sao?"

"Ha ha , ta đều đã nói , một đám con nít chưa mọc lông tơ mà thôi ." Triệu Cường tùy ý cười cười , cầm lấy một cái quả táo liền bắt đầu ăn . "Đúng rồi, làm sao người biết làm lão sư ."

"Làm lão sư có cái gì không đúng ."

"Ha ha , cũng không phải không đúng, chỉ có điều người còn trẻ như vậy , đem thanh xuân toàn bộ lãng phí ở kia đám trẻ con trên người ."

"Vậy người nói ta không làm lão sư , ta có thể làm cái gì ."

"Tỷ như đi đâu cái công ty đi làm ah . . . Và vân vân . . ."

Triệu Cường ngoài miệng nói đẹp , trong nội tâm cũng không nghĩ như vậy .

May mắn nàng là tôi làm lão sư rồi, nếu như ở đâu cần xí nghiệp làm bí thư, vậy còn không để cho đại lão bản cấp lặn rồi hả?

Có chuyện bí thư làm, không việc làm thư ký.

Đây là nhiều năm qua phần đông học giả tìm kiếm đi ra ngoài quy luật ah!

"Khanh khách, nói nhẹ nhàng linh hoạt." Vương Vũ xưa kia cười duyên nói. "Gia gia là làm lão sư, bình Tâm tỷ tỷ cũng thế, cho nên ta cũng vậy nghĩ là. Kỳ thật mỗi ngày cùng những hài tử kia cùng một chỗ, cũng thật thú vị."

"Ừm" Triệu Cường khẽ cười một cái, không có ở về đề tài này quá nhiều ngôn luận.

Đột nhiên, Triệu Cường vươn tay, liền hướng Vương Vũ xưa kia bộ ngực phương hướng tìm kiếm.

Hắn muốn làm gì. Vương Vũ xưa kia mở to hai mắt nhìn, thân thể lại không thể nhúc nhích rồi.

Chẳng lẽ hôm nay, mình muốn...

Mặc dù mình đối với hắn rất có cảm tình...

Hắn đáng đáp lại khá tốt, thân thủ lại thích, nói chuyện cũng phong thú ẩn dấu...

Có thể là mình không muốn lần thứ nhất cứ như vậy không có ah!

"Ai. Ngươi cái này sợi dây chuyền thật đẹp mắt ah!" Triệu Cường dùng ngón tay Liễu Chi Vương Vũ xưa kia trên cổ sợi dây chuyền.

Kia sợi dây chuyền là nửa viên tâm hình dạng, thoát nhìn phá lệ hoa lệ.

Wang Vũ xưa kia trên mặt ửng đỏ, thắm má mình nghĩ ngợi lung tung. Lúng túng cười nói: "Thật sao? Ta cảm thấy phải còn có thể đi..."

"Tình lữ hay sao?"

"Không phải." Vương Vũ xưa kia liền vội vàng lắc đầu, trên mặt đỏ hơn, "Đây là một đối với ta mà nói người rất trọng yếu cho ta duy nhất lễ vật."

"Hắn người kia đầu này?"

Wang Vũ xưa kia cười khổ lắc đầu.

...

Ngày hôm sau sáng sớm, mạnh như liền dây đưa Triệu Cường, không phải là phải ngồi hắn "Xe yêu" đi học.

"Cái này... Không tốt lắm đâu. Ngươi chính là ngồi bình tâm xe đi thôi!"

Lỗ bình Tâm Lãnh hừ một tiếng, không thêm để ý Triệu Cường, thì ngồi vào trên xe mình.

"Ta không! Ta liền không! Ngươi không để cho ta ngồi, ta hôm nay liền đi trường học kêu ngươi đại sắc lang!"

"Không được chứ?" Triệu Cường cái trán đầy mồ hôi, không nghĩ tới tới hôm qua mình tùy tiện nói một chút đấy, nàng thật đúng là tin.

"Muốn!"

"Vậy được rồi..." Triệu Cường đem mạnh như mang đến trong góc khuất, "Tại đây cái."

Mạnh như giật mình nhìn trước mắt hai tám xe đạp, đột nhiên hô lớn: "Triệu Cường, ngươi khốn kiếp!"

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thế giới, sáng tác cải biến nhân sinh

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Yêu nữ vu hãm

Mạnh như sắp điên rồi . 【 】

Cái này là cái gọi là BMW .

Nói là bảo con lừa cũng đánh giá cao nó !

Hắn tại sao có thể như vậy .

Hắn tại sao có thể lừa gạt mình .

Tốt !

Đã như vậy , bà lão kia đã kêu hắn đẹp mắt !

Mạnh như xoay người liền chui vào lỗ bình tâm trong xe , nghênh ngang rời đi .

Triệu Cường vuốt vuốt lỗ mũi , dựa vào , còn sao?

Đây vốn chính là của ta BMW sao !

Đây là của ta bảo bối , cười đi lên giống như mã đồng dạng , gọi tắt BMW . . .

Có kia không đúng .

Bất quá nghĩ thì nghĩ , hôm nay Triệu Cường chỉ sợ là phải hành sự cẩn thận rồi.

Nếu quả thật chọc tới mạnh như , vậy cũng so với chọc lỗ bình tâm còn kinh khủng hơn ah !

Hôm nay đi học , lại một chút việc đều không có phát sinh .

Tám bảng đen đổi thành mới , nữa cũng không có có cái gì Âm Mưu Quỷ Kế , mỗi bạn học mặc kệ thật học giả học , tất cả đều mặt hướng tám bảng đen , cẩn thận nghe giảng .

Triệu Cường có thể không tin tưởng bọn họ có thể vòng vo tính , hắn ngược lại là cảm thấy , cái này rất có thể là đang nổi lên cái gì đại âm mưu .

Triệu Cường đã thăm dò đám hài tử này tính tình , không đến Hoàng Hà chưa từ bỏ ý định ah ! Hắn cũng không tin đám này tiểu thí hài nhi có thể cứ như vậy buông tha mình .

Đến trưa , Triệu Cường một thân một mình đi phòng ăn ăn cơm .

Có thể giống như là đã hẹn ở đồng dạng , mạnh như lại đứng ở cửa phòng ăn chờ đợi mình .

Thấy Triệu Cường tới , mạnh như đi lên liền ôm Triệu Cường cánh tay , bộ ngực nhỏ ở Triệu Cường trên cánh tay cọ ah cọ . "Triệu Cường ca ca , người đã đến rồi ah !"

Cái này nũng nịu yếu điệu thanh âm , qua trong giây lát hấp dẫn vô số nam nữ lão sư cùng bạn học rút Ý Lực .

Đây không phải là Triệu Cường sao?

Hắn tại sao cùng trường học của chúng ta tiểu thiên tài nhận biết .

Hơn nữa . . . Quan hệ còn thân mật như vậy .

Triệu Cường là người nào .

Ừ . . . Không sai , hắn là một người nam nhân !

Hơn nữa là một cái phát dục nam nhân bình thường !

Chuyện như vậy , điều này làm cho Triệu Cường như thế nào chịu được .

Triệu Cường ngay cả vội rút ra cánh tay , lúng túng nói : "Như Như , cái này đại đình quảng chúng , không tốt sao ."

"Hừ! Có cái gì không tốt , cũng không biết tới hôm qua người nào không phải muốn ta ôm !" Mạnh như mân mê miệng nhỏ , gất giọng .

"Cái này . . . Như Như , com có thể ăn bậy , nhưng là lời nói cũng không thể nói loạn ah !" Triệu Cường nhìn một chút người bên ngoài ánh mắt giết người , lúng túng nói .

"Gì vậy? Ngươi . . . Ngươi lại không thừa nhận ." Mạnh như lui về sau hai bước , hai mắt rung rung , nguyên bản kia sờ sờ bộ dáng đáng thương , bây giờ nhìn đi lên ai cũng muốn che chở một bữa , "Ta thật không nghĩ tới ah ! Triệu Cường , ngươi lại là người như vậy ! Ngươi . . . Ngươi lại nâng lên quần liền chạy lấy người , ngươi cái này đại lừa gạt !" "

Sau đó , mạnh như che mặt mà chạy .

"Gì vậy? Triệu Cường lại đem mạnh như cấp . . ."

"Ôi trời ơi!! , nhìn hần tuần tú lịch sự , không nghĩ tới hần lại là người như vậy !" "

"Bà mẹ nó ! Ta lúc đầu còn muốn bái ông ta làm thầy , hiện tại ta muốn sống róc xương lóc thịt hần choáng nha , hần lại đem trong nội tâm của ta Nữ Thần cấp . . . Cấp . . . Ồ ! Ông trời...σ...i ! Ta không sống á!" "

". . ."

Triệu Cường sợ đến cả người mồ hôi lạnh , chạy trời chết .

Giữa trưa com cũng không ăn , đây trường học tìm mạnh như .

Nhưng mà , mạnh như giống như là cố ý trốn đi đồng dạng , Triệu Cường tìm n lần mỗi khắp ngõ ngách , còn kém nhà vệ sinh nữ không có đi , cũng vẫn không có tìm được mạnh như tung tích .

Roi vào đường cùng , đành phải trở lại văn phòng đang ngồi .

Mới vừa trở về văn phòng không lâu , liền có mấy cái lão sư đã trở về , mỗi người nhìn ánh mắt của mình cũng hết sức quái dị , sau đó lại tụ chung một chỗ xì xào bàn tán .

Triệu Cường cười khổ không thôi , chuyện này cũng giải thích không rõ ah !

Đột nhiên , Cao Tường từ bên ngoài vọt vào , duệ khỏi Triệu Cường cổ áo của , liền tức giận nói: "Triệu Cường , ngươi nói ngươi đem mạnh như làm sao vậy ." "

"Cao lão sư , ngươi đừng xúc động , ta có thể làm gì nàng à?" Triệu Cường cười khổ đẩy ra tay của hần .

"Mạnh như cũng chính miệng nói , ngươi còn không thừa nhận thật sao?" Cao Tường khí không chịu được , mạnh như là mình lớp . . . Không đúng , phải nói là toàn trường , thậm chí toàn thành phố số một nằm mộng , tương lai là phải báo đưa , chuyện này... Đây làm sao sẽ xuất hiện chuyện như vậy .

Quan trọng nhất là , thành tích của nàng là cùng mình công trạng quả câu ah !

"Hả? Ngươi nghe thấy được ." "

"Ta . . . Tất cả mọi người nói như vậy , vậy còn có thể có giả sao?" "

Triệu Cường bắt đắc dĩ vỗ vỗ bờ vai của hần , "Ngươi trước xin bớt giận ." "

Nguyên vốn còn muốn đề phòng ngươi mang mạnh như , nhưng mà bây giờ nhìn lại . . . Khó lòng phòng bị ah !

"Ngươi để cho ta như thế nào không khí ." "

"Từ trong miệng nàng nói ra được , cũng chưa hẳn là thật ." "

Chung sống mấy ngày , Triệu Cường đối với mạnh như tính cách đó là tương đối hiểu rồi.

Mang trên mặt ngây thơ nụ cười , cầm trong tay cây đao giết người , cái này nói đúng là người như nàng .

Quá con mẹ nó kinh khủng !

"Cầm thú !" "

"Làm còn không thừa nhận ." "

"Ta làm sao sẽ cùng hần một phòng làm việc , hần sẽ không về sau cũng đem ta . . ."

". . ."

"Thật không phải ta . . ." Triệu Cường cười khổ nói .

Xin nhờ ah !

Các người xì xào bàn tán không được lớn tiếng như vậy được không .

Đám này nghe văn tử lão sư "Xì xào bàn tán" không thể nghĩ ngờ là lừa cháy đồ thêm dầu , Cao Tường nổi giận dùng dùng muốn vung quyền đầu , nhưng mà tưởng tượng muốn Triệu Cường kia cao thâm thực lực , cũng liền buông tha ý nghĩ này .

"Cao lão sư , người tức giận cái gì à? Người đem mạnh như tìm đến , chúng ta đối chất nhau được không ."

"Hừ! Tốt !"

"Ra, Cao lão sư , xin bớt giận , xin bớt giận ." Triệu Cường đưa cho Cao Tường một điều thuốc , nói: "Là ta mà nói..., ta có thể không thừa nhận sao? Ai , kỳ thật ta cũng không quá đáng là cùng mạnh như có chút ít mâu thuẫn mà thôi, không cần khoa trương như vậy đấy."

"Người nói là . . ." Cao Tường nghi hoặc nhìn Triệu Cường , mạnh như tính cách hắn là hiểu rất rõ rồi. Lúc trước có một nam sinh đuổi nàng , để cho nàng chửi mắng một trận không nói , còn ép nam sinh kia thiếu một chút nhảy lầu tự sát .

Chuyện này trong trường học cũng đã truyền ra . . .

Thật chẳng lẽ chính là . . .

Thời điểm này , Cao Tường cũng có chút không phân rõ đến cùng ai đúng ai sai rồi.

Cuối cùng nghĩ lại , coi như rồi, này làm sao nói cũng là người nhà nhà của mình chuyện , chỉ cần không ảnh hưởng mạnh như học tập , những thứ khác liền cũng ok đi!

Ngay tại Cao Tường buông tha thời điểm , Dương Khánh lại nổi giận dùng dùng vào được .

Nguyên bản Dương Khánh chuẩn bị gọi một cái bạn học giúp hắn đi phòng ăn chuẩn bị cơm trở về , vừa vặn đã nghe được chuyện này .

Rốt cuộc tìm được cơ hội !

Dương Khánh như là ăn hết thuốc nổ đồng dạng , đỏ bừng cả khuôn mặt , một đường chạy như điên , đi tới ngữ văn tử , muốn chất vấn Triệu Cường , tranh thủ đuổi hắn ra trường học đi !

"Triệu Cường , đến cùng chuyện gì xảy ra ."

"Cái gì chuyện gì xảy ra ." Triệu Cường bất mãn nhíu mày . Lão đầu nhĩ này quá đáng ghét rồi, như thế nào chuyện gì đều có hắn .

"Bên ngoài bây giờ nghị luận âm ỉ , người còn không thừa nhận ." Dương Khánh mặt mũi dữ tợn , khuôn mặt nhăn nhoe cũng vằn lại với nhau .

Nhất định phải khai trừ hắn !

Hắn như vậy không có một người sư đức lão sư , tại sao có thể ở chúng ta Lâm Phong trung học đệ nhị cấp dạy học .

Hơn nữa , hắn lại cùng một cái học sinh nữ làm ra sự tình như này !

"Người để cho ta thừa nhận gì vậy?" Triệu Cường giang tay ra , vô tội nói .

"Người và mạnh như là quan hệ như thế nào ."

"Ồ trường học , là thầy trò quan hệ , ở bên ngoài , là bằng hữu quan hệ , có vấn đề sao?" Triệu Cường thật không muốn phản ứng lão đầu nhĩ này rồi.

Bởi vì , lão đầu nhĩ này đáng ghét quá xấu .

"Hừ! Thật sao? Vậy tại sao bên ngoài đồn đãi các người . . ."

"Phía ngoài đồn đãi quan hệ gì tới ta . Chẳng lẽ Dương chủ nhiệm lớn như vậy số tuổi , còn Bát Quái ."

"Người . . ." Dương Khánh bị nghẹn một chút , thiếu chút nữa muốn sặc khí , "Chuyện như vậy , thế nào lại là không có lừa thì sao có khói ."

"Người là ánh mắt thấy được vẫn là lỗ tai đã nghe được ."

"Hừ! Chẳng lẽ người nào không có sao có thể truyện như vậy lời đồn sao?" Dương Khánh quả thật không thấy được cũng không nghe thấy , hắn bắt quá

là nghe thấy một học sinh trong lúc vô tình nhắc tới .

"Chẳng lẽ không có chuyện thì không thể truyện như vậy lời đồn sao?"

"Chuyện như vậy tồn tại đến một đệ tử thanh danh , ta còn hi vọng Triệu lão sư thật tốt giải thích một chút !"

"Ta bây giờ đang ở giải thích ."

"Người đang nói sáo !"

"Được rồi , vậy ta liền chứng minh một chút đi !" Triệu Cường bắt đầu đi lắc đầu thờ dài , đột nhiên đối với trong văn phòng chứng nhiều vị lão sư cùng một ít thỉnh giáo vấn đề các học sinh nói: "Mọi người nghe cho kỹ , kỳ thật Dương Khánh là một Lão Xử Nam !"

". . ."

Ừ...c !

Dương Khánh rút . . .

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục

Xe cứu thương tới , Dương Khánh đi nha. . .

Triệu Cường buồn khổ không thôi . 【 】

Mình chỉ là lấy một ví dụ mà thôi , còn như vậy sao?

Tại đây năng lực kháng đòn còn làm cái gì thầy tổng giám thị .

Dứt khoát trực tiếp bởi vì công hi sinh vì nhiệm vụ thôi.

Triệu Cường cùng mạnh như lớn chơi thầy trò yêu nhau , Triệu Cường văn phòng tức giận Dương Khánh .

Ngăn ngừa một cái trung ngo , vây quanh Triệu Cường hai đại sự kiện coi như là ở trong trường truyền ra .

Chuyện thứ nhất để cho vô số lão sư cùng các học sinh tức giận không thôi .

Trong lòng mình Nữ Thần , lại cho tên cầm thú kia lão sư !

Kết quả này nói cái gì cũng vô pháp để cho phần đông các nam sinh tiếp nhận .

Bắt quả chuyện thứ hai thật ra khiến mọi người vỗ án tán dương !

Dương Khánh ở Lâm Phong trung học đệ nhị cấp thanh danh vốn là không thể nào được , làm người cũ kỹ , đối đãi phạm sai lầm đệ tử nhẹ thì nhục mạ , nặng thì động thủ . Có thể nói , các học sinh đều hận đối với hắn trình độ , còn phải vượt qua đối với Triệu Sơn bạch đầu.

"Trường lớp , nghe nói chưa?" Cao vĩ hồng cả lợ phát phơ tiêu sái đến từ Dịch Thiên bên người nói .

"Uh, nghe nói ."

"Hắc hắc , chúng ta nữa làm chút thủ đoạn gì ."

"Không cần phải . " Từ Dịch Thiên lắc đầu , "Liền để cho bọn họ phát triển tiếp đi! Người không biết là rất thú vị sao?"

"Chúng ta có thể tăng lớn truyền độ mạnh yếu, đem sự tình truyền đi ah!"

"Hiện tại đã dư luận xôn xao rồi, còn cần ta của truyện gì vậy? Chúng ta con mắt xem náo nhiệt, chuyện khác không cần phải xen vào. Chớ quên, ngày mai kế hoạch."

"Yên tâm đi! Vừa đứng bên ngoài ta có chút việc!"

Nói xong, cao vĩ hồng cùng từ Dịch Thiên hai người gian trá đối với cười rộ lên.

Mà người trong cuộc Triệu Cường, là một bộ không sao cả tình hình.

Dương lão đầu mà bị xe cứu thương đón đi, Triệu Cường mà ngay cả một điểm bày tỏ đều không có.

Bày tỏ gì vậy?

Lương tử đã kết, vậy thì không phải là như vậy mà đơn giản có thể cời ra rồi.

Lão gia hỏa này rõ ràng hay là tại tìm tòi xấu của chính mình, ngày hôm qua ở lớp hai cửa sổ nơi nào nhìn lên mình, đừng cho là ta không biết!

Chỉ có điều... Chung quanh nơi này người ánh mắt, thật là để cho người ta chịu không được ah!

Triệu Cường thân là lớp mười một, lớp hai chủ nhiệm lớp, đã là để cho rất nhiều đệ tử cùng lão sư không dám dễ dàng đã đến gần. Hôm nay tái xuất hiện như vậy một sự việc, Triệu Cường thật có thể nói là là xú danh chiếu rọi.

"Triệu Cường, vừa rồi lễ hiệu trưởng đã gọi điện thoại, cho người đi phòng hiệu trưởng một chuyến." Lý Giang bách nói.

Hiện tại ngữ văn tổ lý đã không có người sẽ cùng mình chào hỏi và vân vân rồi, nhìn mình cùng nhìn ôn thần tựa như.

Bất quá cũng không trách bọn hắn, thầy trò yêu nhau ở Nhật Bản trong trường học, vốn là thuộc Vu Cấm kị.

Huống chi, một cái lớp mười một bé gái, vị thành niên hoặc là vừa mới trưởng thành chứ?

Hắn đây là... Cảm thú ah cảm thú!

"Uh, đã biết." Triệu Cường cũng không phải để ý, người khác không nói với hắn lời nói, hắn ngược lại là có thể dành thời gian suy nghĩ vấn đề.

Triệu Cường đi tới phòng hiệu trưởng, nhẹ nhàng gõ cửa, liền đi vào. Phát hiện lễ ngọc sông cùng Triệu Sơn bạch đang trò chuyện với nhau cái gì, đồng nhất nhìn liền đã biết, nhất định là tên mập mập chết bầm này đánh mình tiểu báo cáo.

"Uh, Triệu phó hiệu trưởng, người đi về trước đi, ta cùng Triệu Cường nói chuyện một chút."

"Ha ha, được, các người chậm trò chuyện." Triệu Sơn Bạch Khởi thân, vỗ vỗ Triệu Cường bả vai, ngữ trọng tâm trường nói: "Triệu lão sư a, muốn cùng lễ hiệu trưởng thật tốt thừa nhận xuống sai lầm, không có chuyện ghê gớm gì, chúng ta sẽ xử lý khoan dung đây!"

"Ai, may mắn Triệu phó hiệu trưởng người là trước đây nội dung đập bả vai ta ah!" Triệu Cường cảm thán nói.

"Há? Có ý tứ gì."

"Nếu như người từ phía sau đập ta, khó bảo toàn ta sẽ không phản xạ có điều kiện ah!"

"Người..." Triệu Sơn mặt trắng lúc đỏ lúc trắng, nhất thời nhớ tới lúc trước lần thứ nhất cùng Triệu Cường gặp mặt cho hắn đi đến một cái ném qua vai tràng cảnh.

Một thẳng đến hiện tại, hơi dùng sức không đối với hắn eo sẽ còn đau!

Bất quá... Đường như không có mấy người sẽ phát hiện eo của hắn ở nơi nào chứ?

Triệu Sơn bạch cũng không muốn cùng Triệu Cường đấu võ mồm, chỉ sợ chọc hắn mao, như một lần khói chui ra ngoài.

"Người tiểu tử này, quá phong mang tất nhiên lộ." Lễ ngọc sông gắt Triệu Cường, lắc đầu cười khổ.

Triệu Cường cười ngồi ở trên ghế sa lon, "Người sống một đời, khẩn yếu nhất là vui vẻ, làm gì che giấu mình, sống một đời như vậy đâu này?"

Lễ ngọc sông chẳng biết hay không cười, thầm nghĩ trong lòng, người là không cần phải sợ, cho dù đem ngày chọc thùng cũng có người giúp người chia vào, không làm được đáng lo phải mong chạy lấy người, sau đó cách khác mới kính đến điều tra.

"Người tiểu tử này, nói bảo hôm nay là chuyện gì xảy ra đi!" Lễ ngọc sông đi thẳng vào vấn đề, cười hỏi.

"Ta nói Lỗ gia gia a, cái này thật là chuyện không liên quan đến ta con a !" Triệu Cường cười khỏ nói .

"Người nói là Như Như chuyện không liên quan tới người mà , vẫn là Dương Khánh chuyện không liên quan tới người vậy?"

"Đều không đúng !" Triệu Cường nghiêm nét mặt nói . "Kỳ thật ta là vô tội !"

"Người chắc chắn chứ?"

"Ta . . . Xác định !"

Triệu Cường cái này buồn bực ah ! Chẳng lẽ mình cứ như vậy khó có thể để cho người khác tin tưởng sao .

Đây là cái gì giọng nói .

"Uh, vậy là tốt rồi . . . Người cũng không cần lo lắng những lời đồn kia , nên làm gì thì làm cái đó , thời gian dài , loại này lời đồn sẽ tự sụp đổ đấy." Lỗ ngọc sáng cười nói .

Nói nhẹ nhàng linh hoạt , hiện tại mình cũng trở thành trường học công địch , nói không chừng ngày nào đó đi học trên đường sẽ có người đi trên người mình giội cứt , sự tình là dễ dàng như vậy giải quyết sao? Trong lòng là nghĩ như vậy , nhưng là ngoài miệng nhưng lại nói như vậy, "Uh, ta biết ."

"Như Như còn nhỏ , có chuyện gì nhiều thông cảm thông cảm nàng . Ở trường học người là thầy của nàng , trong nhà người cũng là của nàng thúc thúc đúng không?"

"Hừm . . Phải . . Đi . . ." Triệu Cường không xác định nói .

Cái này Lỗ lão đầu mà nội dung mà bên trên nói thật dễ nghe , giống như là đang an ủi mình .

Kỳ thật đâu này?

Hắn chính là đem con đường của mình phong kín !

Mình là thầy của nàng , là của nàng thúc thúc , nếu như mình lại cùng nàng phát sinh chút gì , đó không phải là loạn . . . Ách . . . Cái gì luân sao .

Khẩu Phật tâm xà !

Đáng đâm ngàn đao đấy!

Lão già chết tiệt mà !

Triệu Cường trong lòng đem lỗ ngọc sáng mắng 100 - 80 lần về sau, liền đứng dậy cáo từ .

Ở lão sư cùng các học sinh ánh mắt khinh bỉ trong đã vượt qua đến trưa , rốt cuộc rất tối rồi tan học , Triệu Cường như trút được gánh nặng .

May mắn Triệu Cường trước hết phô bày công phu quyền cước của mình , nói cách khác , đoán chừng hiện tại muốn cùng mình quyết đấu có thể đem ngũ văn tổ ngưỡng cửa giẫm bằng đi à nha .

Đi tới nhà xe , Triệu Cường kinh ngạc phát hiện . . .

Hắn đại gia đấy, xe đạp của mình như thế nào bị tháo thành tám khối rồi hả?

Không sai ! Lần này tuyệt đối là của mình "BMW" ah !

Chuyện này... Cái này ngay cả bánh xe cũng chia làm hai nửa .

Ai làm .

Nếu như đổi thành ngày hôm qua , Triệu Cường không cần suy nghĩ , liền biết là nhị ban kia dám trêu con làm .

Nhưng là hôm nay , toàn trường phái nam đệ tử cũng có thể , muốn bắt hung thủ cũng bắt không được ah !

Ngày hôm qua không có để cho bọn họ thực hiện được , hư hao xe đạp của mình , hôm nay lại biến thành cái dạng này .

Khỏ rồi ah !

Triệu Cường thở dài , nhìn xe đạp của mình , trong nội tâm yên lặng nói: "Lên đường bình an !"

Sau đó , ra trường , thuê xe về nhà .

Triệu Cường lúc trở lại , vừa vặn cùng Vương Vũ xưa kia gặp nhau .

"Ồ . Triệu Cường !"

"Ha ha , Vũ Tích a, làm sao ngươi mình đã trở về . Bình tâm cùng Như Như đâu này?"

"Nhà không có thức ăn , đi ra ngoài mua một ít trở về ." Vương Vũ xưa kia khoát khoát tay trong mang theo bao lớn tiểu bao lấy .

"Ha ha , Vũ Tích thật đúng là một cô gái tốt ah !" Triệu Cường cảm thán nói .

Vương Vũ xưa kia nhất thời sắc mặt ửng đỏ , "Nói nhăng gì đấy !"

"Ta thực sự nói thật ah !"

"Đúng rồi, ngươi và Như Như . . ."

"Chuyện này . . . Các loại về nhà rồi nói sau !" Triệu Cường bắt đầu tiếp nhận Vương Vũ xưa kia trong tay món ăn , liền đi vào biệt thự .

Mới vừa vừa đi vào đại sảnh , liền gặp được mạnh như một người ngồi ở trên ghế sa lon , đem món ăn giao cho Vương Vũ xưa kia trong tay , liền tiến tới mạnh như bên người .

Mạnh như thấy Triệu Cường , hừ lạnh một tiếng , cũng không để ý Triệu Cường .

"Của ta Như Như đại tiểu thư , ta biết sai lầm rồi , ngài giờ cao đánh khẽ , hãy tha cho ta đi !" Triệu Cường cười khổ nói .

"Ngươi thật biết sai lầm rồi ." Mạnh như nhảy mắt to nhìn Triệu Cường .

"Thật đã biết ."

"Ái chà , ta như thế nào đối như vậy đâu này?"

"Hừm . . Hai ngày món ăn , như thế nào đây?"

"Không được !"

"Nhiều nhất một cái cuối tuần !"

"Được rồi , thành giao !" Mạnh như nghĩ nghĩ , gật đầu nói . "Ngày mai ta sẽ đi trường học cõi ra lời đồn đấy, ta chỉ ủy khuất một điểm , liền nói ngươi là bạn trai của ta đi!"

". . ."

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Tìm kiếm thăm dò

Triệu Cường một đêm chưa ngủ , bất quá đây đối với hắn biến thái như vậy mà nói , ngược lại là đối với hắn không có ảnh hưởng gì . 【 】

Biểu hiện bị mạnh như giằng co quá sức , làm xong cơm tối còn phải làm bữa ăn khuya , làm xong bữa ăn khuya còn phải làm salad , rồi cuộc đem nạng tứ Hậu Minh liếc , thời gian cũng qua mười hai giờ .

Triệu Cường không thể không cảm thán , học sinh cấp 3 lúc ngủ đang lúc thật đúng là con mẹ nó ít ah !

Rồi sau đó , Triệu Cường lại bắt đầu nhìn kỹ nổi lên lỗ ngọc sáng cho mình USB , hơn nữa đem một vài nhân vật khả nghi ghi lại trong danh sách . Cái

này gãy vỡ xuống , ngày cũng đã sáng .

Đã điều tra nhiều như vậy kết quả , Triệu Cường có chút không kịp chờ đợi muốn đi quan sát .

Mặc dù nơi này có cùng ba mỹ nữ ở chung hương điểm sự tình , nhưng là Triệu Cường vẫn là không nhận được muốn sớm một chút trở về .

Bởi vì Boss nói qua , muốn cho mình thắng quan .

Nhưng khi Triệu Cường bung lấy sách tới rồi phòng học thời điểm , lại phát hiện . . .

Mẹ nó , trong phòng học không ai !

Mọi người đi đâu rồi .

Chẳng lẽ là mình đến sớm . Nhìn đồng hồ , còn có mười lăm phút tám giờ .

Hoặc là . . . Là bọn hắn có thần luyện thói quen , ở thao trường .

Triệu Cường càng nghĩ càng không đúng sức lực , mà sau đó xoay người nhanh chân bỏ chạy .

"Cái này Vị lão sư , người có nhìn thấy hay không lớp hai đệ tử ."

"Không có . . . Không có . . ."

"Cái này Vị lão sư , người trông xem lớp hai học sinh sao?"

"Ah . . ."

". . ."

Kêu to gì vậy?

Triệu Cường cái này ủy khuất a, mình bắt quá là hỏi một chút có thấy hay không lớp hai đệ tử , cũng không phải vô lễ với người...người hô cái gì kêu đâu này?

Trên đường đi , Triệu Cường trên căn bản là nhìn thấy lão sư liền hỏi , Nhưng là toàn đều nói không biết , nhìn đến bản thân cũng nhìn thấy ôn thần tựa như .

Kỳ thật cái này cũng không trách những lão sư kia , mạnh như còn không có trong trường học giải thích rõ ràng . Mà mình hiện tại cũng liền là một nhân vật tiêu điểm , người nào dính vào mình người nào không may , cho nên mới phải như vậy .

Nhưng là hiện tại Triệu Cường cũng không có tâm tình quan tâm bọn họ cái gì ánh mắt , tìm được cái này bày hải Tử Tài là khẩn yếu nhất .

Đám hải tử này nhưng cũng là trọng điểm điều tra đối tượng ah ! Nếu như xảy ra điều gì ngoài ý muốn , mình nhưng là không còn biện pháp khai báo .

Huống chi , mình bây giờ là một gã lão sư !

"Triệu lão sư , người ở đây tìm lớp hai đệ tử ." Một cái học sinh nữ hỏi.

"Uh, đúng a!" Triệu Cường liền vội vàng gật đầu , "Người biết bọn hắn ở đâu sao?"

"Người không cần thôi lại , bọn hắn hôm nay căn bản cũng không có đến!"

". . ."

"Ta biết bọn hắn ở đâu ." Cái khác học sinh nữ đi tới nói ."Bọn hắn ước định cẩn thận tập thể trốn học đấy, đoán chừng hiện tại cũng ở nhà , hoặc là ở nơi nào chơi!"

". . ."

Đây không phải nói nhầm sao?

Cái này kêu là biết ở đâu .

Ở nhà .

Hay là tại bên ngoài chơi .

Tại nơi nào chơi .

Nhưng là Triệu Cường là không rõ những thứ này còn mang theo tính trẻ con hơi thờ con gái trong nội tâm suy nghĩ ah ! Ở trong lòng của các nàng, như vậy một cái đại suất ca , làm sao có thể nhường cho mạnh như .

Đoạt lấy đến!

Nhất định phải đoạt lấy đến!

Đã trong trường học không tìm được , Triệu Cường xoay người nhanh chân liền hướng phía ngoài trường học chạy .

Nhất định phải đem đám này đứa trẻ phá của tử tìm trở về ! Nếu như bọn hắn xảy ra chút vấn đề gì , vậy mình chỉ sợ là chịu không nổi rồi.

"Ồ . Triệu lão sư , người đi đâu ."

Triệu Cường dừng bước , nhìn lại , Vương Vũ xưa kia trong tay bụng lấy một quyển sách đứng ở nơi đó .

"Vũ Tích a, lớp chúng ta kia đám trẻ con cũng không biết đã chạy đi đâu , ta đi tìm một chút ."

Không biết đã chạy đi đâu .

Trốn học .

Vương Vũ xưa kia vội vàng nói: "Người chờ một chút , ta cùng đi với người tìm !"

"Không cần , người chính là đi học đi!"

"Cùng đi chứ , dù nói thế nào nhiều người , cũng nhiều một đôi mắt ." Vương Vũ xưa kia nói liền chạy về văn phòng .

Triệu Cường thở dài , tha nẩy sinh một điều thuốc . Trong đầu nhanh quay ngược trở lại , muốn tìm ra manh mối gì .

Chỉ chớp lát , Vương Vũ xưa kia liền chạy ra rồi."Đi thôi , bọn hắn trước kia cũng đã từng làm chuyện như vậy!"

"Kia người biết bọn hắn cũng đi đâu không ."

Vương Vũ xưa kia lắc đầu , "Lần trước là gia gia cho bọn hắn gia trưởng gọi điện thoại , mới gọi bọn họ trở về ."

Triệu Cường nhẹ gật đầu , "Lần lượt cái địa phương tìm đi , nếu như tìm không được , ta cũng vậy liền không thể ra sức ."

"Xin hỏi . . . Người có hay không thấy mặc Lâm Phong đồng phục cao trung đệ tử ."

"Lâm Phong trung học đệ nhị cấp ."

"Đúng!"

"Đây chính là trường chuyên cấp 3 , con nhà ai có thể ở bên ngoài loạn sáng ngời , người ngu ngốc à?"

". . ."

"Xin hỏi người thấy mấy cái học sinh cấp 3 bộ dáng bé trai sao?"

"Không có ."

"Cảm ơn ."

Hai người một bên hỏi một bên tìm , thậm chí là đem từng nhà phòng ăn , quán cà phê chờ phe Liệt Địa phương cũng đi toàn bộ , nhưng là vẫn không có một điểm đầu mối , ngay cả đám cái người quen Ảnh Đô không có nhìn thấy .

Triệu Cường thấy Vương Vũ xưa kia cái trán đầy mồ hôi , trong lòng có chút không đành lòng . Đại nhiệt thiên cùng mình chạy nhiều như vậy đường . Hoặc là nói lúc trước mình Na Anh hùng cứu mỹ nhân khoản nợ hiện tại đã trả sạch .

"Ai , xe đạp của ta không có hư thì tốt rồi ." Triệu Cường bắt đầu đi thờ dài .

"Hiện tại mới đi không xa , ta trở về đem bình Tâm tỷ tỷ xe lái ra đi!"

"Hay là thôi đi !" Triệu Cường nghĩ tới lỗ bình tâm bộ dạng , liền không nhịn được tại dưới thái dương rùng mình một cái .

Cùng với nàng mượn xe .

Vậy còn không như mình kỳ con lừa!

"Ha ha , bắt quá Vũ Tích a, cuối tuần này người nên mang ta đi mua chiếc xe , nếu như về sau còn có chuyện như vậy , ta cũng không thể suốt ngày như vậy Đoán Luyện Thân Thể ah !"

"Được." Vương Vũ xưa kia lời của thiếu, trải qua thời gian dài như vậy sức chạy , Vương Vũ xưa kia một thở hồng hộc . Bộ ngực hai khối hương trên thịt xuống phập phồng , để cho Triệu Cường mở rộng tầm mắt .

Hai người liền một hơi chạy ba giờ , đi không ít con đường, nhưng là cả kia đám trẻ con Ảnh Đô không nhìn thấy .

Nếu để cho ta bắt được bọn hắn , nhất định phải giết bọn chúng đi !

Nhất định phải !

Triệu Cường nghiêng răng nghiêng lợi , bắt quá dưới chân cũng không dám ngừng , một mực đang không ngừng tìm kiếm .

Mãi cho đến mặt trời chói chan giữa trưa , Vương Vũ xưa kia thật sự đi không được rồi , Triệu Cường mới khiến cho nàng ở ven đường trên ghế dài ngồi nghỉ ngơi một hồi .

"Cấp ." Triệu Cường trong tay cầm một lọ ướp lạnh thức uống , đưa cho Vương Vũ xưa kia .

"Cảm ơn ." Vương Vũ xưa kia tiếp nhận thức uống , nhìn ở bên mình ngồi xuống Triệu Cường , hỏi "Làm sao bây giờ ."

"Vũ Tích , người đi về trước đi ! Tự chính mình tìm thì tốt rồi ." Triệu Cường lau một mồ hôi trên trán nước , "Đám hài tử này , thật có thể tìm cho mình công việc làm ."

"Bọn hắn giống như đều là có cái gì khó Ngôn Chi ẩn , mới có thể như vậy đây."

"Khó khăn Ngôn Chi ẩn ."

"Uh, bọn hắn mới vừa bên trên lúc học lớp mười , học tập thái độ cũng phi thường tốt . Nhưng là cũng không biết chuyện gì xảy ra , bọn hắn đối với lão sư , nhất là chủ nhiệm lớp liên đặc biệt chán ghét . Từ đó về sau , đừng nói là lớp hai lão sư , mà ngay cả ban khác cấp lão sư , bọn hắn có đôi khi cũng sẽ không bỏ qua ." Vương Vũ xưa kia nói ."Lúc trước gia gia cũng nghĩ qua cho bọn hắn chia lớp , nhưng mà là bọn hắn mãnh liệt chống cự , gia gia cũng không khỏi không buông tha cho ."

Đã xảy ra chuyện gì sao .

Nếu như đã tìm được mấu chốt của sự tình , vậy thì vô cùng dễ giải quyết !

Triệu Cường hoàn toàn có thể tưởng tượng đạt được , kia đám trẻ con huyền ảo điên thời điểm , sẽ là cái dạng gì nữa trời đây.

Nhìn nhìn người đi bên đường , Triệu Cường thấp giọng ở Vương Vũ xưa kia bên tai nói: "Vũ Tích a, người nhìn chúng ta hiện tại giống như không như là một đôi tình lữ ."

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thể giới , sáng tác cải biến nhân sinh

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Không hẹn mà gặp

Triệu Cường cùng Vương Vũ xưa kia hai người tìm rất nhiều nơi , nhưng không có phát hiện đám con nít này tung tích . 【 】

Bọn hắn đến cùng ở đâu .

"Triệu Cường , không được nữa phải đi nhà bọn họ tìm đi !"

Triệu Cường lắc đầu , "Không đến cuối cùng , tuyệt đối đừng làm như vậy . Chúng ta đi bên kia nhìn một chút . . ."

Hai người cùng đi buôn bán phố , Triệu Cường tùy ý kéo lại một người , hỏi "Xin hỏi có hay không thấy mấy cái học sinh cấp 3 bộ dáng thanh niên ."

"Học sinh cấp 3 ." Người nọ lâm vào nhớ lại , "Ta vừa rồi ở buôn bán giữa đường nội dung thấy mấy cái học sinh cấp 3 bộ dáng , nhìn bộ dáng của bọn hấn cũng không giống là côn đồ , ta còn ở kỳ quái bọn họ như thế nào không có đi học!"

"Uh, tốt , cảm ơn !" Triệu Cường mừng rỡ nhẹ gật đầu , cùng Vương Vũ xưa kia hai người liền hướng người nọ chỉ phương hướng chạy tới .

"Triệu Cường , sẽ là bọn hấn sao?"

"Nhìn một chút mới biết là không phải ." Triệu Cường nhìn từ từ đã rơi vào phía sau Vương Vũ xưa kia , không hề nghĩ ngợi liền giữ nàg lại tay của .

Vương Vũ xưa kia nhất thời sắc mặt ửng đỏ , nhăn nhó quấy người một cái , cuối cùng vẫn là tùy ý Triệu Cường lôi kéo rồi .

. . .

"Hiệu trưởng , lớp hai người đâu ." Một gã lão sư đi vào phòng hiệu trưởng .

"Làm sao vậy ." Vừa nghe đến nhị ban , lỗ ngọc sáng cũng không khỏi thần sắc khẩn trương lên .

"Ta vừa mới đi giáo viên , Nhưng là nhị ban không ai ah ! Mà ngay cả Triệu lão sư cũng không biết đã chạy đi đâu ."

Lỗ ngọc sáng nhẹ gật đầu , "Uh, đã biết , người đi về trước đi ! Tìm được nhị ban đệ tử ta sẽ thông báo cho người ."

"Ừ!" Lão sư kia đi ra phòng hiệu trưởng sau thở phào một cái .

Choáng nha người nào thích cấp nhị ban đi học .

Kia là có sinh mạng nguy hiểm !

Lỗ ngọc sáng mảy nhận lại , cấp Triệu Cường gọi một cú điện thoại , "Này, Triệu Cường , người ở đâu . Ừ . . . Ừ . . . Gì vậy? Lớp hai đệ tử tập thể trốn học . Ừ . . . Được rồi , ta đã biết . . ."

Lỗ ngọc sáng buông điện thoại xuống , xụi lơ tại lão bản trên ghế , dùng sức nhéo nhéo sống mũi .

Lần thứ hai . . .

Đám con nít này , còn thật không biết cho người ta tình tâm ah !

Mà lúc này , lỗ bình tâm từ ngoài cửa đi đến , vừa hay nhìn thấy lỗ ngọc sáng xụi lơ ở trên chiếc ghế một màn , bước nhanh đến , khẩn trương hỏi: "Gia gia , làm sao vậy ."

"Lớp hai đệ tử lại tập thể cúp cua ." Lỗ ngọc sáng cười khổ nói .

"Gì vậy?" Nghe được tin tức này , lỗ bình tâm cũng nhin không được nữa sắc mặt đại biến , "Chuyện gì xảy ra . Triệu Cường đâu này? Bọn hấn không có đi học , đã chạy đi đâu ."

"Ta như thế nào biết . Vừa rồi Phùng lão sư đi tới nói cho ta biết , ta đây cũng là mới biết ."

"Triệu Cường nói như thế nào ."

"Hắn ở đây tìm ."

Lỗ ngọc sáng nghĩ đến đã lớn tuổi rồi , nữa tại hiệu trưởng trên vị trí này tiêu đình ngây ngô vài năm , liền thay người được .

Nhưng mà không nghĩ tới , lại để cho hấn trên quán như vậy một cái nhị ban !

Cái này nhóm Khủng Bố tiểu quỷ đầu !

Sự tình lần trước , thiếu chút nữa đến tai bộ giáo dục đi , nếu không phải mình tìm người đem sự tình đè ép xuống , hiện tại chỉ sợ mình ở bên ngoài quét đường!

Chẳng lẽ cho hấn thêm cửa gia trường gọi điện thoại .

Kia chỉ sợ cũng không phải Triệu Cường một người bị khai trừ đơn giản như vậy .

Quan trọng nhất là , nhị ban kia đám học sinh có thật nhiều đều là thân phận không đơn giản , nếu như xuất hiện chút gì đó ngoài ý muốn , vậy phải làm

thế nào .

Ở Lâm Phong trung học đệ nhị cấp trong , trong trường chế độ là phi thường Nghiêm Minh đấy. Nhưng mà là đối với cái này đám học sinh mà nói , một vài vấn đề căn bản cũng không coi như là vấn đề . Bọn hần dám trốn học , chứng minh bọn hần căn bản cũng không quan tâm kết quả này . Nếu như đổi thành một học sinh bình thường , là căn bản cũng không có can đảm này đấy.

"Chuyện khi nào ." Lỗ bình tâm hỏi.

"Đại khái là sáng sớm hôm nay đi! Triệu Cường nói , Vũ Tích ở bên cạnh hần!"

Vũ Tích ở Triệu Cường bên người .

Cái này cũng không hay !

Nếu mà có được một điểm đã vượt qua nào đó giới hạn chuyện tình , kia hồi hận cũng không kịp rồi!

"Ta cũng đi tìm !"

"Không cần , Triệu Cường cùng Vũ Tích hai người cũng không tìm tới , người đi cũng vô dụng . Có Triệu Cường một người có lẽ như vậy đủ rồi . . ."

Lỗ ngọc sóng an ủi cháu gái của mình , không cho nàng lo lắng , Nhưng là tâm lý chính hần vẫn là hết sức lo lắng . Lấy Triệu Cường bản lĩnh đến bây giờ còn chưa tìm được một người , tình huống cũng không phải là lạc quan như vậy được rồi .

Bắc cảng Ichi nói lớn cũng lớn , nói nhỏ thì cũng nhỏ . Đại khái mấy ngày có thể để cho một cái người từ ngoài đến quen thuộc Bắc cảng Ichi phố lớn ngõ nhỏ , nhưng là muốn tìm một người , vẫn là hết sức khó khăn đấy.

Lỗ ngọc sóng thầm than , lớp hai đám kia tiểu tổ tông a , nếu như có vấn đề gì , ở trước mặt giải quyết thì tốt rồi sao ! Lấy cái gì ám chiêu không tốt . Chẳng lẽ liền không phải trốn học .

Lỗ ngọc sóng muốn an tọa vài năm hiệu trường mộng nghĩ , thoát nhìn là không dễ dàng như vậy thực hiện .

Hiện tại cũng chỉ có thể đem tất cả hi vọng tất cả đều ký thác vào Triệu Cường trên người , nếu như tới rồi tan học thời gian còn không tìm được , vậy cũng chỉ có thể cấp đệ tử gia trường gọi điện thoại , đáng lo chính hần một hiệu trường không cứ duy trì như vậy là được rồi!

"Gia gia , người cũng không cần lo lắng . Nhị ban kia đám trẻ con tính tình người cũng biết , mặc dù hồ nháo , nhưng là vẫn tính là vô cùng hiểu chuyện ."

Lỗ ngọc sóng cười khổ gật đầu .

Bọn hần hiểu chuyện .

Bọn hần nếu là hiểu chuyện , kia các lớp khác đứa bé hiểu chuyện , vậy hần là tính thế nào .

. . .

Kim bác hữu là một Hip-hop cuồng nhiệt phần tử . Từ trường cấp hai bắt đầu , hần liền mê luyện lên Hip-hop . Mỗi khi gặp ngày nghỉ lễ , cũng sẽ cùng mấy cái hồ bằng cầu hữu đi tới nhảy lên một đoạn .

Thời gian mấy năm qua , Kim bác hữu Hip-hop coi như là hơi có tiểu Thành . Coi như là trong trường học có việc gì động , hần Hip-hop cũng có thể một mình gánh vác một phương , cũng coi là một cái tiết mục .

Mà đoạn thời gian gần nhất , hần càng là bằng vào mình thân thể linh hoạt , để cho người ta sợ hãi than Hip-hop , công khác mấy cái thái muội thân thể , để cho hần từ một đứa bé trai , chính thức chuyển vì một người nam nhân !

Hip-hop nhảy được , không có nghĩa là thành tích học tập của hần tốt.

Mấy môn công khóa , hần cơ hồ là cửa cửa đèn đỏ . Một loạt thành tích , liền để cho chúng ta biết , hần cùng với trường chuyên cấp 3 Lâm Phong trung học đệ nhị cấp vô duyên .

Nhưng là Kim bác hữu Đại Ái Lý Ninh .

Cho nên , hết thầy đều có khả năng !

Không có tiền , hết thầy lông gà vô tội đều là vấn đề . Có tiền , hàng không mẫu hạm cũng không là vấn đề !

Vừa vặn , Kim bác hữu gia thế hiển hách . Cho nên , hết thầy vấn đề liền đều đã Kinh Bát nữa là vấn đề .

Mà đang ở ngày hôm qua , mới vừa hảo chính mình lớp học trưởng lớp từ Dịch Thiên định ra rồi kế hoạch , hôm nay muốn tập thể trốn học . Cái này vừa đúng hợp Kim bác hữu tâm ý , hôm nay nổi lên một cái sớm tinh mơ , so với lúc đi học đều phải đúng giờ , gọi lên mấy cái hồ bằng cầu hữu , ở một

cửa hàng cửa vũ động mình thân thể trẻ trung .

Trong những người này , Kim bác hữu coi là là một lính loại . Bởi vì hần mặc chỉ là thông thường quần áo thể thao , cũng không có hoa tiếu tóc , nhưng là cái kia Hip-hop , cũng đã đầy đủ hấp dẫn một nhóm lớn tiểu thái muội hét lên .

Kim bác hữu điên cuồng vũ động thân thể của mình , làm lấy làm cho người cảm thấy không thể tưởng tượng được động tác thời điểm , hần đột nhiên thấy . . .

Người kia như thế nào như vậy quen mặt .

Bà mẹ nó !

Là Triệu Cường cùng Vương Vũ xưa kia !

Bọn hần tại sao lại ở chỗ này .

Chẳng lẽ bởi vì nhị ban tập thể trốn học , Triệu Cường trong lúc rảnh rỗi , cùng với Vương Vũ xưa kia ước hẹn .

Nghĩ đi nghĩ lại , Kim bác hữu liền dừng động tác lại , đem mấy cái hồ bằng cầu hữu tất cả đều gọi đến bên cạnh , "Mấy anh em , ta nhờ các người ít chuyện vậy?"

"Ồ , Kim ca lúc nào khách khí như vậy rồi hả? Có chuyện gì ngài hãy nói , có thể làm đây, chúng ta tuyệt đối không giả bộ ngớ ngẩn để lừa đảo ." Bởi vì Kim bác hữu có tiền , cùng nhau chơi đùa mà trong cuộc sống đám này mấy anh em tất cả đều có thể Kim bác hữu một người cái hồ , mà Kim bác hữu cũng không ở hồ .

Lát sau , bọn hần từ tiền , thẳng ra tình bạn .

"Nhìn thấy người kia chưa? Chính là sát người lấy mỹ nữ cái đó ! Chúng ta đi tìm chút phiền toái , như thế nào đây?"

"Như thế nào . Kim ca cùng hần có cừu oán ."

"A , hần là của ta chủ nhiệm lớp !" Kim bác hữu cười lạnh nói ."Bất quá các người nhớ kỹ , tuyệt đối không nên động thủ , người này thân thù tốt !"

"Được rồi , yên tâm đi ! Chắc chắn , cô nàng này mà đáng đáp thực là không tồi ah !"

Kim bác hữu mặt mang nụ cười âm hiểm , trong nội tâm mừng thầm nói: " Triệu Cường ah Triệu Cường , người đi đâu không được , vì cái gì không phải muốn tới nơi này đâu này?"

Hiện tại ta liền phải nói cho người , nhị ban không phải người có thể đứng vững được bước chân địa phương !

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thể giới , sáng tác cải biến nhân sinh

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Vũ lâm kỳ tài

"Người nơi đâu nhiều, đi vào trong đó tìm một chút đi !" Triệu Cường chỉ chỉ phía trước . 【 】

"Uh, tốt ." Vương Vũ xưa kia nhìn chung quanh một lần , người nào nhiều người ít à? Nơi nào người đều là giống nhau hơn .

Triệu Cường cùng Vương Vũ xưa kia vừa mới đi qua , liền bị một đám tiểu thanh niên bao bọc vây quanh . Mấy cái xã hội tiểu thanh niên mô dạng người cười hi hi nhìn Triệu Cường cùng Vương Vũ xưa kia , cũng không biết đang đánh cái gì mưu mà chúc quý .

"Có chuyện ."

"Hừm . . Công việc đâu rồi, cũng là không có . Chính là xem người trưởng không được tốt lắm , còn lĩnh một cái bạn gái xinh đẹp , trong nội tâm của ta khó chịu !" Một cái giữ lại mái tóc màu vàng , ghim lỗ tai tiểu thanh niên nói .

". . ."

Cái gì gọi là hình dáng không ra sao .

Hả? Há? Há?

Ca dù nói thế nào cũng là soái ca được không .

Chẳng lẽ cái này tiểu bằng hữu này đây xấu xí vì đẹp .

Vậy hẳn có thể quá đẹp trai xuất sắc !

Triệu Cường sững sờ nhìn về phía đã sắc mặt ửng đỏ Vương Vũ xưa kia , "Ta lớn lên trông thế nào ."

". . ."

Wang Vũ xưa kia không biết nên trả lời như thế nào .

Đẹp trai . Có chút khó lấy mở miệng .

Không đẹp trai . Càng thêm khó có thể mở miệng .

Bất quá quả thật thật đẹp trai .

"Nhìn một chút , bên cạnh người tiểu nữ nhi cũng không nể mặt người ."

"Chủ yếu là da mặt của người quá dày rồi." Triệu Cường khinh bỉ nhìn hắn , rất rõ ràng , đám người này liền là cố ý kiếm chuyện tới đây.

Triệu Cường cũng căn bản cũng không cần sợ bọn họ , mặc dù người bọn họ nhiều. Nhưng là ở cửa trường học hơn ba mươi thanh niên lêu lổng đều không làm gì mình , liền mấy người này , thật đúng là không đủ đánh một lần .

"Con mẹ nó người muốn chết đúng hay không?" Một người mặc hip-hop dùng , trên cánh tay một cái lớn xăm người , cứng rắn giả bộ băng đảng tiểu thanh niên khuôn mặt lệ khí .

"Người nguyện ý muốn chết sao ."

". . ."

"Người chấp nhận . . ."

Triệu Cường thờ dãi , bất đắc dĩ nói ."Được rồi , ta biết , ta sẽ giải thích , bình thường nguyện ý muốn chết đều là loại ngu vk nờ~ ."

"** . . ." Cái đó tiểu thanh niên nói để xông về phía trước , lại bị ghim lỗ tai gia hỏa cấp ngăn lại .

"Các ông , thật điên à? Nghe nói người là cái gì chó má trường học lão sư . Rất trâu bò đúng không?"

"Vật kia ta không có dài, người dài ."

". . ."

Hắn ở bên ngoài cũng nghe nói một ít Lâm Phong trung học đệ nhị cấp nghe đồn , mà vừa rồi đã ở Kim bác hữu miệng ở bên trong lấy được chứng thật .

Chính là cái này nam nhân !

Nhẫn !

Nhất định phải nhẫn !

Không đành lòng cũng là bị đánh !

"Ha ha , Triệu lão sư rất ngông cuồng ah !" Kim bác hữu từ trong đám người vây xem ép ra ngoài , mang trên mặt tươi cười đắc ý .

Triệu Cường nhìn chòng chọc Kim bác hữu trong chốc lát , sau đó ngay ngốc nói: "Ta biết người ."

"Uh, là, ta cũng vậy nhận biết người ." Kim bác hữu giựt giựt khoe miệng , cái này Triệu Cường sẽ không tới nhị ban trở thành mấy ngày chủ nhiệm lớp , lớp học còn không có nhớ toàn bộ đây chứ?

Bất quá cũng rất có thể .

Kể từ hần lên làm chủ nhiệm lớp về sau , giống như liền không sao cả ở lớp học đã xuất hiện .

"Ngươi là lớp hai đệ tử ." Vương Vũ xưa kia kinh ngạc nói . Nàng tuyệt đối không thể tưởng được , ở Lâm Phong trung học đệ nhị cấp cao như vậy chớ trong trường học , lại sẽ có đệ tử cùng một đám tên côn đồ pha trộn cùng một chỗ .

Nghiêm chỉnh mà nói , vẫn là Vương Vũ xưa kia xử thế quá nhỏ bé .

"Hả? Thật sao? Ta nói như thế nào như vậy quen mặt đâu rồi, ngươi tên là gì ."

"Ngươi . . ." Kim bác hữu khí không chịu được .

Triệu Cường cười cười , "Nếu như các ngươi nữa không tránh ra , ta muốn phải báo cảnh sát ."

"A , báo động ." Kim bác hữu như là nhìn đồ ngốc vậy ánh mắt nhìn Triệu Cường ."Long ca , hần nói hần phải báo cảnh ."

Vòng vây ở Triệu Cường một đám người cười vang , ngược lại là đem Triệu Cường cười không hiểu thấu .

"Ha ha , người ta Bạch Long cha của hần là Hình Cảnh Đội người đứng đầu , ngươi nói ngươi muốn báo động ."

Hình Cảnh Đội người đứng đầu hung hăng càn quấy cái rắm !

Lý Khải Minh cha của hần vẫn là phó cục trưởng!

"Ngươi chắc chắn chứ?" Triệu Cường không thể tin mà hỏi.

"Xác định !"

"Vậy được rồi , Kim bác hữu , cùng ta trở về trường học ."

"Dựa vào cái gì ." Kim bác hữu lui về sau hai bước .

Trên mặt hần hung hăng càn quấy , thật ra thì vẫn là rất sợ hãi Triệu Cường ở thời điểm này động thủ .

Trong lòng của hần rất rõ ràng , mấy người này căn bản sẽ không đủ đánh chính là !

"Bằng ta là của ngươi lão sư !"

"Đừng tới đây bộ ! Triệu Cường , một bộ này vô dụng ." Kim bác hữu cười lạnh nói ."Đây không phải cũng rất tốt sao? Chúng ta chơi chúng ta , ngươi liền mang theo chúng ta Lâm Phong trung học đệ nhị cấp mỹ nữ lão sư , Vương lão sư đi dạo một chút phố , điều, tìm một chỗ mở mang phòng , nhiều thoải mái ."

"Ngươi . . ." Vương Vũ xưa kia vốn chính là da mặt mỏng người , nghe thấy Kim bác hữu mà nói..., trong nội tâm nàng có thẹn thùng vừa tức .

"Vậy ngươi nói kia bộ hữu dụng ."

Kim bác hữu trông mắt nhanh quay ngược trở lại , đột nhiên nghĩ ra một cái đề cho Triệu Cường thân bại danh liệt mưu kế ."Vậy dạng này , chúng ta so với vũ đi! Nếu như ngươi thắng , ta liền trở về với ngươi , nếu như ngươi thua , vậy cũng chớ để ý đến , như thế nào đây?"

"Tỷ võ . Ngươi kia cánh tay nhỏ tiểu chân muốn đánh nhau với ta ."

Đúng vũ điệu vũ . . ."

"Uh, được rồi , kỳ thật ta vẫn đối với vũ điệu cảm thấy rất hứng thú đấy."

Kim bác hữu trong nội tâm cười lạnh , hần không tin , hoàn toàn không tin Triệu Cường sẽ là cái toàn tài , mà ngay cả Hip-hop cũng sẽ !

Triệu Cường thân là một gã lão sư , ở buôn bán trên đường khiêu vũ , nếu như còn bêu xấu mà nói..., mình một lần nữa cho làm bản sao , truyền đến trong trường trên web đi , kia chỉ sợ sẽ oanh động toàn trường chứ?

"Triệu Cường , ngươi . . ." Nghe nói Triệu Cường muốn khiêu vũ , Vương Vũ xưa kia kinh ngạc không được .

"Ha ha , không có sao , cùng trẻ con chơi cũng là chúng ta lão sư trách nhiệm cùng nghĩa vụ . Ngươi liền chờ ở tại đây đi!" Triệu Cường cười cười , đối với Kim bác hữu đám người nói: "Các người người nào tới trước ."

"Nếu là so với vũ , lại là bằng vào ta đến trường làm tiền đặt cược , đương nhiên là ta với ngươi so ." Kim bác hữu đối với mình Hip-hop rất có lòng tin , cho dù Triệu Cường sẽ nhảy , hần cũng tin tưởng vững chắc sẽ nhảy tốt hơn hần !

Kim bác hữu trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng , thân thể thật nhanh uốn éo , làm ra các loại độ khó cao động tác .

hiphop !

Phiên dịch thành Trung văn gọi là Hip-Hop , đây là điển hình Hip-hop loại hình một loại !

Triệu Cường liếc thấy đi ra , sau đó thân thể làm ra cùng Kim bác hữu động tác giống nhau , thậm chí so với hắn còn có tiêu chuẩn vài phần .

Kim bác hữu ngây ngẩn cả người , mặc dù cần rắng , thoát nhìn phải lấy ra chút bản lĩnh thật sự rồi!

poppi mẹ !

Poppin !

Kim bác hữu làm được giống như đúc , mà một bên Triệu Cường nhưng thật giống như không có cảm giác gì , vẻ mặt hờ hững nhìn Kim bác hữu vũ điệu .

Sau đó , Triệu Cường lại cùng dạng làm đi ra .

Kim bác hữu sợ ngây người , hắn đã lấy ra mình bản lĩnh xuất chúng , Nhưng là ở Triệu Cường nơi nào giống như là đồ chơi cho con nít đồng dạng . . .

Chuyện này...

Điều này sao có thể .

Kim bác hữu bất luận như thế nào cũng không thể tin vào hai mắt của mình .

"Được rồi , đến phiên ta chứ?"

Triệu Cường nói chuyện đồng thời , liền bắt đầu vũ động . Tới tay đột nhiên làm ra "Khóa " thủ thế , sau đó lại đột nhiên định dạng .

Toàn bộ vũ điệu gọn gàng , lại làm cho người hoa mắt , chung quanh người xem tất cả đều vỗ tay báo hay .

Coi như là bọn hắn không biết cái này vũ điệu , bọn hắn không hiểu vũ điệu , bọn hắn cũng có thể nhìn ra , Triệu Cường động tác đến cỡ nào tiêu chuẩn , cỡ nào linh xảo .

"Người . . . Đây là cái gì vũ điệu ."

"krump , như thế nào . Không có học qua ."

". . ."

"Tốt rồi , người đã thua , liền cùng ta rời đi !"

"Móa, quý tài trở về với người ! Mấy anh em , chạy !"

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xê thể giới , sáng tác cải biến nhân sinh

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Phức tạp

Chạy .

Chạy chỗ nào .

Trừ phi người là Lưu Tường, Andrew Bogut, trong máy bay máy bay chiến đấu, hàng không gà mái bên trong mvp!

Bằng không thì Triệu Cường sẽ bỏ qua người sao.

Đáp án dĩ nhiên là phủ định!

Kim bác hữu không có chạy vài bước, đã bị Triệu Cường một cái thò người ra, cấp dất trở về, ném đến trên mặt đất.【】

Triệu Cường lần này có chút dùng sức, Kim bác hữu đặt mông ngồi trên mặt đất, "Ồi chào" một tiếng, mặc kệ hắn có đau hay không, hắn cũng không dám đi lên.

Bởi vì, chỉ là bởi vì lúc này Chính Nhất mặt nộ cười nhìn hắn.

Cái này vui vẻ có chút tà ác...

Hắn không sẽ có cái gì những thứ khác yêu thích chứ?

Kim bác hữu bấp chân như nhũn ra, lại sợ Triệu Cường đánh hắn một trận, lại sợ Triệu Cường kéo hắn đến tiểu lỗ điếm đi làm một ít nguyên thủy động tác...

Móa! Nữ nhân lão tử còn chưa chơi đủ đâu rồi, không muốn cùng nam nhân chơi!

Đương nhiên, những ý nghĩ này Kim bác hữu là tuyệt đối không dám nói ra đấy. Giả như nói ra, đoán chừng hắn là không thể sống đã đi ra.

"Cạn!" Hình như là băng đảng thanh niên mắng một câu, quay đầu liền lại chạy về.

Hắn đối với Triệu Cường rất ám ức đã lâu rồi, không nghĩ tới Kim bác hữu Hip-hop cũng thua bởi hắn, hắn hiện tại rất muốn đánh cái này trang bức nam nhân một chầu!

Tên kia phi thân ra quyền, nghe nói Triệu Cường rất lợi hại, hắn đã nghĩ chiếm được tiên cơ.

Triệu Cường không tránh không né, ngược lại lấy tốc độ nhanh hơn một chân rút ra.

"Rầm ầm" một tiếng, tên kia bay ngang ra ngoài, nện xuống đất.

"Tiểu quý, không có sao chứ."

Mấy người vây lại, muốn đem tên kia đỡ dậy. Nhưng là hắn đau nhe răng nhếch miệng, chính là không nói nổi một lời nào.

"Bằng hữu, ra tay rất ác độc ah!" Bạch Long sắc mặt dữ tợn, âm ngoan nói.

"Hà? Ta làm sao vậy." Triệu Cường thần sắc ngạc nhiên nhìn Bạch Long.

"Móa nó, người đem tiểu quý đánh thành như vậy, còn hỏi ta làm sao vậy."

"Đúng vậy a, ta làm sao vậy." Triệu Cường vẻ mặt vô tội nói.

"..."

Nhiều như vậy người vây xem, hắn lại điềm nhiên như không có việc gì, còn một bộ dáng vẻ ủy khuất.

Bạch Long cắn răng, "Mấy anh em, chơi hắn!"

Mấy cái tiểu thanh niên ủa lên, mà ở sau một phút, mấy cái tiểu thanh niên tất cả đều rầm rì nằm trên mặt đất, mặt mũi bầm dập, mà ngay cả nhìn Triệu Cường liếc dừng khí cũng không có.

Hắn là cái ma quỷ!

Nhất định là!

Hắn tại sao có thể như vậy nha.

Hắn tại sao có thể bạo lực như vậy.

Hắn không phải cái lão sư sao?

Kim bác hữu tròn mắt hốc mồm nhìn Triệu Cường đại phát thần uy, mặc dù vừa rồi ở cửa trường học đã biết Triệu Cường thực lực, nhưng là khoảng cách gần quan sát hiệu quả, tuyệt đối không giống người thường!

"Vũ Tích , người mang theo tiểu tử này trở về trường học đi! Tiểu tử , người nếu là đám cùng Vương lão sư khiêu chiến , hừ hừ , người nên hiểu ."

"Ta biết . . . Ta biết . . ." Hiện tại hắn trừ gập đầu đáp ứng , đã không có đường khác có thể đi nữa.

"Vậy còn người ." Vương Vũ xưa kia hỏi.

"Ta đi tìm những người khác , mang theo tiểu tử này , là thứ gánh nặng ." Triệu Cường cười nói . "Đúng rồi, từ Dịch Thiên bọn hắn ở đâu , ta nhớ người ứng với nên biết ."

. . .

Từ Dịch Thiên hôm nay cái này thoải mái ah !

Mình định ra rồi nhiều như vậy sửa chữa người cao chiêu , Nhưng đều bị hắn từng cái phá giải .

Liền có một loại mang tiểu hài nhi chơi cảm giác , Triệu Cường là đại nhân , mình là tiểu hài nhi .

Loại cảm giác này rất không dễ chịu .

Sáng sớm làm bộ như đi học tình hình , đi ra khỏi nhà . Nhưng là nghĩ đến mình cũng không có chỗ để đi , mà những thứ khác bạn học cùng lớp càng là không có việc gì , liền mang theo mặt khác không chỗ nào có thể đi bạn học cùng đi này đi .

Buổi sáng ở quán Internet chơi cho tới trưa , buổi chiều một đám người phải đi địch ba đi chơi .

Địch ba ở buổi tối mới là náo nhiệt nhất đấy, mặc dù hiện tại địch ba lộ ra phải trống không một ít , nhưng là những cái này đầu đường côn đồ , cũng sớm đã trú đóng ở nơi này , uống vào bia , lao lấy nói chuyện , không không sung sướng .

"Trưởng lớp , đi long uy thật tốt , không phải tới nơi này làm gì ." Cao vĩ hồng bất mãn nói .

"Cái đó địch ba toàn bộ là nhà người người, chơi lấy không thoải mái . Vẫn là nơi này được, không có người quen biết , nghĩ thế nào chơi liền chơi như thế nào."

", nghe lời người đi." Cao vĩ hồng tròn trắng mắt , bất đắc dĩ nói .

Một đám học sinh cấp 3 muốn vài chai bia , chọn một cái ghế ló , liền uống .

"Ta nói trưởng lớp , lần này đều là lần thứ hai dùng chiêu này rồi, còn tác dụng sao?" Dụ tiểu cầm một chai bia tiến đến từ Dịch Thiên bên người .

"Tác dụng , chiêu này tuyệt đối lần nào cũng đúng !" Từ Dịch Thiên âm trầm cười cười , "Ta ngược lại thật ra muốn nhìn , lúc này đây Triệu Cường ứng đối như thế nào !"

"Hắn sẽ không ra được tìm chứ?"

"Tìm thôi!" Cao vĩ hồng không thêm để ý nói ."Bác cả Ichị mặc dù không lớn , nhưng là hắn muốn tìm chúng ta , còn thật là khó khăn một chút . Yên tâm đi , chính là hắn đã tìm được , chúng ta cũng không về đi , hắn có thể như thế nào đây?"

"Hắc hắc , cũng thế." Dụ tiểu cười cười , "Ta đi toilet một chuyến , các người trò chuyện ."

"Mập mập , bận việc cái gì chứ ?" Từ Dịch Thiên ực một hộp bia , nói .

"Tính toán Triệu Cường tìm tới nơi này xác suất ." Nhóc béo đầy gọng kiếng .

"Không cần được rồi, hắn tìm không thấy đấy."

"Không , kết quả là 80% ."

". . ."

"Nói tất cả , tìm không thấy cũng không về đi , nhìn hắn có thể thế nào . . . Cái đó người nào , người đi gọi phục vụ viên , chúng ta muốn ca hát ." Cao vĩ hồng nói .

Mấy người uống vào bia , lao lấy rồi rảnh rỗi , hoan thanh tiểu ngữ , đều đã có một loại ngày nghỉ cảm giác .

"Không xong . . . Không xong . . ." Vừa mới đi gọi phục vụ viên người kia không kịp thở chạy trở về .

Từ Dịch Thiên trong nội tâm "Lộp bộp" hạ xuống, sẽ không phải là Triệu Cường tìm tới nơi này đi? Vội vàng hỏi: "Làm sao vậy ."

"Dụ nhỏ. . . Dụ chần nhỏ mấy tên côn đồ ngăn cản."

"Cái Lê Gì Thôn!" Cao vĩ hồng mắng một câu, "Nam cũng theo ta đi!"

Ở đây hơn mười nam sinh tất cả đều đi theo cao vĩ hồng đằng sau, chạy ra ngoài. Vừa xong cửa phòng rửa tay, liền gặp được dụ tiểu một người bị hai cái nhuộm tóc vàng, ghim lỗ tai, mặc thập phần lãnh loại quần áo xã hội tiểu thanh niên ngăn cản đường đi.

"Các người đang làm gì đó." Cao vĩ hồng một cuống họng kinh hãi hai tên côn đồ, "Dụ nhỏ, đi tới."

Dụ tiểu liền vội vàng thừa cơ hội này chạy tới.

Kỳ thật không thể không nói, dụ tiểu đáng đáp hết sức đẹp mắt, chỉ có điều luôn nùng trang điểm mặt, ngược lại là che lại cô ấy là thanh thuần dung mạo.

Mà cao vĩ hồng, là là của nàng hâm mộ người một trong.

Vừa nghe đến dụ chần nhỏ trên đầu, cao vĩ hồng như thế nào chịu được. Hắn không có đi lên sẽ dạy hai người kia, đã rất tốt.

"Móa nó, hù dọa Lão Tử nhảy dựng, ta còn tưởng rằng chuyện gì xảy ra đâu này? Nguyên lai là một đám oắt con, giả bộ cái bướm á. Không phục sẽ tới đánh ta!" Một tên lưu manh phách lối nói. Nhìn hắn lấy đám này nam sinh mặc dù nhiều, nhưng là liếc mắt liền nhìn ra vẫn là ta trẻ con.

Bởi vì. . . Trên người bọn họ mặc Lâm Phong trung học đệ nhị cấp đồng phục học sinh.

Cho nên, bọn hắn căn bản sẽ không sợ.

Bọn hắn không tin, đám này tiểu thí hải nhi thật dám động thủ.

"Chớ trang bức, trang bức gặp sét đánh!" Từ Dịch Thiên thân là trưởng lớp, nhất định phải dũng cảm đứng ra rồi.

"Ồi chào, con mẹ nó người biết không biết người là ở nói chuyện với người nào. Chờ người lông dài đủ lại đến cùng ta hai khiêu chiến đi! Đem cô nàng kia mà giao ra đây, chuyện gì không có, nói cách khác, hừ hừ. . ."

"Cái Lê Gì Thôn! Đổng mẹ của người ah!" Cao vĩ hồng có thể không phải là cái gì tốt tính khí, thấy cái này hai tên côn đồ phách lối thái độ, lập tức xông lên phía trước, một cước đem nói chuyện tên côn đồ đạp ngã trên mặt đất.

Thấy cao vĩ hồng ra tay, những nam sinh khác cũng không chịu yếu thế, qua trong giây lát, hai tên côn đồ đã bị đánh thành đầu heo.

Một lát sau, từ Dịch Thiên để mọi người dừng tay.

Đánh lại.

Đánh lại muốn xảy ra nhân mạng!

Cao vĩ hồng không cam lòng lại đi một tên côn đồ trên đầu đạp một cước, mắng: "Móa nó, về sau trang bức muốn thấy rõ ràng là ai, hiểu không."

Sau đó, một nhóm lớn nam sinh cùng dụ tiểu liền hoan thanh tiểu ngữ về tới ghế lô.

"Vĩ hồng, bọn hắn không thể tìm người đến báo thù chứ?" Từ Dịch Thiên đối với bên cạnh cao vĩ hồng hỏi.

"Sợ cái gì. Ta cũng không tin bọn hắn dám đến." Cao vĩ hồng ngoài miệng nói đẹp, trong nội tâm cũng tại bồn chồn.

Loại này tên côn đồ đánh thua, nửa dẫn người đến tìm trả, thật là thường gặp sự tình.

Nghĩ nghĩ, hãy cùng từ Dịch Thiên nói đi nhà cầu, liền đi ra ngoài.

Cao vĩ hồng tìm không có một người người góc, gọi một cú điện thoại, sau đó vừa mới muốn đường cũ trở về, liền gặp được một đám người, ít nhất đã có hơn ba mươi tên, cầm trong tay cương quản, liền hướng bao sương phương hướng đi.

Hắn thấy rất rõ ràng, mình vừa mới đánh kia hai tên côn đồ, liền ở trong đó!

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thế giới, sáng tác cải biến nhân sinh

Chương 25: Đợi làm thịt cao dương

Từ Dịch Thiên cái đó mở quạ đen, thật đúng là bị hấn nói trúng rồi !

Làm sao bây giờ .

Bây giờ gọi người đi tới cũng là không còn kịp rồi . 【 】

Mình chạy trước .

Vậy tuyệt đối không phải cao vĩ hồng tác phong !

Huống chi, dụ tiểu còn tại trong phòng bao riêng đầu rồi, coi như là chạy, cũng phải mang nạng cùng một chỗ chạy !

Không kịp đa tương, cao vĩ hồng quay đầu liền chạy về ghế lô, sau đó dụng lực té lên cửa, đối với những bạn học kia hô: "Ngớ ra làm gì, mau giữ vững vị trí cửa !" !

"Làm sao vậy ." Từ Dịch Thiên thấy cao vĩ hồng lấy bộ dáng gấp gáp, đẩy lòng trầm xuống. Hấn biết cao vĩ hồng trong nhà không tầm thường, hấn người này cũng không phải biểu hiện ra đơn giản như vậy.

Nhưng mà hấn như bây giờ kinh hoàng thất thổ tình hình, nhất định là xảy ra chuyện gì !

"Hai người kia tìm đến như vậy một đám người, như chúng ta chút nhân thủ căn bản không phải đối thủ ! Nhanh lên chặn cửa, không cho bọn họ đi vào !" Cao vĩ hồng thật nhanh giải thích nói. Hấn hết chỗ chê là, trong phòng nhân số của chẳng những không phải là đối thủ của bọn họ, mà ngay cả chiến Đấu Lực cũng là hết sức thấp .

Một đám phòng ẩm trong lớn lên đóa hoa, mỗi ngày trừ học tập chính là đi ngủ, có cái gì chiến Đấu Lực .

Có thể cùng bên ngoài đám kia cơ hồ suốt ngày đánh nhau tên côn đồ đánh đồng sao?

Vừa nghe thấy cao vĩ hồng nói như vậy, ai cũng không dám không tin .

Chuẩn xác mà nói, là không thể không tin !

Mọi người tất cả đều có vẻ hơi thất kinh, tất cả nam sinh tất cả đều kháo long đến cửa bao sương nơi nào, dùng thân thể, dùng lực chia vào đại môn .

Chỉ chớp lát sau, chỉ nghe thấy lư thừa Lala tiếng bước chân cửa. Sau đó, là dùng sức tiêng phá cửa .

"Mở cửa, nhanh lên mở cửa !" !

"Móa, cho các người mở cửa có nghe thấy không ."

Bên ngoài hò hét ầm ĩ, đối với cửa lại là gỗ, lại là đập. Một nhóm lớn nam sinh dùng sức chặn cửa, cái trán đã thấy mồ hôi .

Mặc dù nói . . . Hơn phân nửa là hù dọa đi ra ngoài .

"Rầm ầm . . ."

"Rầm ầm . . ."

Bên ngoài cũng không biết bao nhiêu người dùng sức xô cửa, chỉ bất quá đám bọn hấn cảm giác được, cửa đã lung lay sắp đổ rồi.

Một bên chia vào cửa, một bên nghe bên ngoài thanh âm cao vĩ hồng, đột nhiên mở to hai mắt nhìn, vội vàng kêu lên: "Không được, mọi người mau tản ra, bọn hấn phải dùng búa bở cửa !" !

Các học sinh nghe xong, vội vàng tản ra, chỉ sợ cái này một búa giữ cửa bở ra, sau đó lại không nghĩ qua là bở tới trên đầu của mình .

Những thứ này vẫn chưa ra khỏi cửa trường đệ tử, có ít người là trường không có như vậy đều không có đánh qua một lần chiếc, gặp phải trường hợp như vậy, hoặc nhiều hoặc ít có một chút khẩn trương .

Mà các học sinh vừa mới tản ra, liền có một đạo lệ quang lóe lên một cái rồi biến mất, trên cửa xuất hiện một đạo không lớn không nhỏ khe hở .

"Rầm ầm " một tiếng , cửa đã bị đập ra .

Một đám nhuộm đủ mọi màu sắc tóc đầu đường còn đồ chính là hình thức nam nhân ngăn ở cửa , cầm đầu là một người mặc áo ba lỗ màu đen thanh niên . Ánh mắt có chút hài hước nhìn trong rạp người, hình như là ở thường thức một hồi hấn cảm thấy rất hứng thú động vật đồng dạng .

Từ Dịch Thiên cắn răng , nhìn hằm hằm ngăn ở cửa , một mảnh đen kịt người, âm thanh lạnh lùng nói: "Các ngươi là ai ."

"Đồng Tử , ngươi tới chỉ chỉ , là ai đánh chính là ngươi ."

Sung mặt sung mũi trước kia bị đánh đích tên côn đồ một trong đi ra , chỉ của bọn hấn , đứng hấn , còn có hấn , ở . . . Còn có hấn !"

"Nói cách khác , đều có phần rồi hả?" Áo đen nam méo mó cái đầu , thấp phần tiêu sái đốt lên một điều thuốc . Sau đó nói: "Nam chân giảm giá , nữ mang đi ."

"Móa, ta xem hôm nay Ai dám động thủ ." Cao vĩ hồng "Rầm ầm " một tiếng , đập ra một rượu bình , ánh mắt bén nhọn nhìn cửa những tên côn đồ kia , "Chuyện ngày hôm nay là ta thọt đi ra ngoài , người cũng là một mình ta đánh chính là , có chuyện gì mà nhằm vào ta đi!"

"Ồ , như thế nào cái ý tứ . Tiểu bằng hữu , ngươi còn muốn can thiệp vào ." Áo đen nam hít một ngụm khói , ánh mắt khinh bỉ quét mắt sợ hãi không được không xong bọn nhỏ , đùa cợt nói: "Các ngươi vẫn là đệ tử chứ? Lâm Phong trung học đệ nhị cấp . Ủ . . . Ngược lại là cái trường học tốt , các ngươi vì cái gì không đi học , mà tới nơi này đầu rồi, ha ha , dù sao chuyện này cũng không Quy Ngã quản . Nhưng là ta khuyên các ngươi tốt nhất cũng đi góc tường ngồi cạnh , trong chốc lát dập đầu lấy đặng , ta nhưng trả không nổi trách nhiệm kia ."

Cao vĩ hồng cắn môi một cái , âm thanh lạnh lùng nói: "Ngồi cạnh . Ha ha , sau đó tùy ý các ngươi bài bố . Nam chân giảm giá , nữ mang đi ."

"Ha ha , đây chẳng qua là nhìn đến ta tiểu đệ bị các ngươi đánh , nói lấy . . . Nói lấy mà thôi . . ." Áo đen nam nhú mày , cười nói: "Các ngươi nhưng cũng là đóa hoa của tổ quốc , ta làm sao nhịn tâm đánh các ngươi đầu này? Dem nữ mang đi thì tốt rồi ."

Cao vĩ hồng nhất thời tiến lên một bước , trong tay giơ lên kia tàn phá chai rượu , "Móa, ta xem ai dám đi tới ."

"Giờ sao? Ngươi thật đúng là muốn sính năng đầu này?"

Cao vĩ hồng ánh mắt đỏ ngầu , hung ác nhìn kia đám lưu manh , "A , ta phải hay là không ở sính năng ta không biết , ta chỉ là biết , các ngươi còn dám tiến lên một bước , trong tay của ta cái này chai rượu quán tới người nào , ta nhưng liền mặc kệ ."

"Ha ha , lá gan rất lớn , ngươi dám uy hiếp ta ."

Cao vĩ hồng toát ra dữ tợn vui vẻ , "Như thế nào . Sợ . Có bản lĩnh ngươi đứng tại chỗ chờ mười lăm phút , ta cam đoan cho các ngươi có đi không về ."

Áo đen nam trong lòng cảm giác nặng nề , chẳng lẽ cái này mấy tên nhóc mà trong cục có người .

Nói như vậy . . . Nhưng liền không xong !

Bất quá hiện tại lương tử đã kết , nếu như thả bọn họ , mình mặt mũi không có không nói , về sau không đúng còn phải đợi lấy trả thù .

Áo đen nam lạnh lùng nói: "Ta hiện tại thay đổi chủ ý , nam chân giảm giá , nữ mang đi , tốc chiến tốc thắng !"

"Ha ha , chỉ có ngàn ấy lá gan sao?" Từ Dịch Thiên cũng đứng dậy , lúc này đã Kinh Bất là sợ hãi hoặc là cầu xin tha thứ liền có thể giải quyết vấn đề được rồi , ở nhiều nữ sinh như vậy trước mặt , chính hấn một lớp hai đại lớp trưởng cũng phải giống như người đàn ông mới được .

"Móa, có lá gan cứ tới đây !"

"Móa nó, Lão Tử còn sợ các ngươi ."

". . ."

Tất cả nam sinh tất cả đều đứng dậy .

Nhân số đại khái là 1-2 cục diện , lớp hai đệ tử là một .

Hơn nữa , bọn họ chiến Đấu Lực thì ra là đối phương một nửa mà thôi, dưới tình huống như vậy , là thập phần thua thiệt .

"Ta khuyên các ngươi một câu , dám đụng đến chúng ta hạ xuống, ta cam đoan để cho ngươi tìm không thấy lối ra Bắc cảng Ichi !"

"Móa nó, còn dám uy hiếp ta !" Áo đen nam bị chọc giận , trong tay đoạt lấy một gã tiểu đệ trong tay cương quản , đối với cao vĩ hồng đầu liền đập tới .

Áo đen nam ở mảnh này mà vẫn còn có chút danh hào đấy, dựa vào dưới mình tới tay hung ác , chiêu mộ một chút tiểu đệ , nhưng là tiểu tử này lại dưới loại tình huống này còn dám uy hiếp mình .

Bất kể nói thế nào , chuyện này sau khi kết thúc , hấn phải đi ra ngoài hít thở một chút .

Cái này mấy tiểu cô nương đáng ghét cũng tươi tắn đấy, nhìn bộ dáng kia , nói không chừng còn là một chim non .

Nếu như cái này mấy tên nhóc mà thật sự có hậu trường , đáng lo mình làm xong cái này phiếu vé tụt ra đi tránh một thời gian ngắn , tránh đầu gió . Sau khi trở về , mình còn là một lão đại !

"Rầm ầm . . ."

"Ah . . ."

Nữ sinh tất cả đều khàn giọng kiệt lực hét lên , nam sinh cũng tất cả đều nhắm mắt lại , qua một hồi lâu , đại gia hỏa tất cả cũng không có nghe thấy gào thán thanh âm , thậm chí ngay cả một chút xú thanh âm cũng không có .

Làm sao vậy .

Đến cùng chuyện gì xảy ra .

Từ Dịch Thiên liễu mạng cường tráng nổi lên lá gan , mở mắt , lại kinh ngạc phát hiện , không có máu . Bất luận là áo đen nam trên người của , vẫn là cao vĩ hồng trên người của , tất cả cũng không có vết máu .

Đột nhiên , từ Dịch Thiên con ngơ phóng đại , nhìn kẹ ở đồng dạng biểu hiện ra kinh ngạc áo đen nam cùng cao vĩ hồng trung gian nam nhân , kinh ngạc nói: "Triệu Cường .!"

Nghe thấy từ Dịch Thiên thanh âm của , các học sinh cũng đều mở hai mắt ra ,

Triệu Cường nụ cười dữ tợn làm người ta phát rét , "Học sinh của ta là người đùng ."

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26:

"Người nam nhân này là ai ? Cửa đều bị tiểu đệ của mình ngăn chặn , hấn là vào bằng cách nào ." Áo đen nam nghĩ như vậy . 【 】

"Triệu Cường như thế nào sẽ ra hiện tại nơi này . Hấn là làm sao tìm được nơi này . Như thế nào mình gọi những người kia còn chưa tới , ngược lại là hấn tới trước ." Cao vĩ hồng nghĩ như vậy .

"Triệu Cường . Thật là Triệu Cường . Không phải mắt của ta hoa sao? Thật để cho mập mạp nói trúng rồi , hấn thật tìm tới nơi này rồi hả?" Từ Dịch Thiên nghĩ như vậy .

"Triệu Cường ! Ồ ! mygod ! Hấn khi mình là Ultraman sao? Luôn sẽ ở nhất thời gian nguy hiểm xuất hiện . . . Chính là không biết có thể hay không chờ bộ ngực hấn đèn đỏ sáng lên thời điểm , mới bùng nổ thực lực chân chính đâu này?" Tất cả bạn học cũng là nghĩ như vậy .

Triệu Cường đơn tay nắm lấy vừa mới áo đen nam đánh xuống cương quản , trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng , còn có một tia dữ tợn .

Không biết vì cái gì , nguyên bản thân kinh bách chiến áo đen nam , tiếp xúc Triệu Cường ánh mắt sắc bén , giống như là có chút không chịu nổi giống như , không tự chủ được tránh .

Triệu Cường buông lỏng ra cương quản , xoay người , đối với đứng sau lưng hấn còn đang ngăn người cao vĩ hồng cười nói: "Như thế nào . Sợ chàng vắng ."

Cao vĩ hồng bị Triệu Cường lời của bùng tỉnh , âm thanh lạnh lùng nói: "Hừ! Ngươi ngu ta cũng sẽ không ngu !"

Bị mình chán ghét lão sư cứu được , cao vĩ hồng trong nội tâm rất cảm giác khó chịu .

Mặc dù mình trong nhà ở Bắc cảng Ichi một tay che trời , nhưng mà là vừa vịn một ít xuống hấn có thể hay không thống hạ đi , hoặc là nói cái đó áo đen nam mau còn là tốc độ của mình nhanh, chính hấn cũng không dám vọng thêm bình luận .

Chỉ là ở Triệu Cường đến một khắc này , cao vĩ hồng ngăn người đồng thời , cũng có một loại cảm giác như trút được gánh nặng .

"Người là ai ." Áo đen nam thấy mình bị Triệu Cường không thấy , trong nội tâm rất không công bằng .

"Ta là thầy của hấn !" Triệu Cường dùng vô cùng kiêu ngạo cùng tự hào thanh âm của nói .

Lão sư .

Lão sư người kiêu ngạo cái rầm !

Lão sư liền ngu bức à? Lão sư nếu là thật như vậy ngu bức , đổi ngày mai ta cũng vậy đi làm lão sư đi rồi!

Áo đen nam khinh thường nói: "Ha ha , lão sư . Người rất có dũng khí , dám đi tới ."

"Hả? Người thật thông minh , người như thế nào biết ta là đi tới . Người vì cái gì liền không cho rằng ta là chạy vào đây này ."

". . ."

Áo đen nam bó tay rồi , các học sinh cũng là dùng ánh mắt phức tạp nhìn Triệu Cường .

Hấn thật là tới cứu chúng ta sao?

Tại sao ta cảm giác . . . Hấn có bệnh .

"Ha ha , người người này ngược lại là thú vị ." Áo đen nam mặt mang vẻ châm chọc , nói: "Một cái nho nhỏ lão sư mà thôi, thậm chí có dũng khí chạy vào . Như thế nào . Tiểu bằng hữu , cái này là người tìm người ."

Thấy Triệu Cường xuất hiện , áo đen nam ngược lại trong nội tâm có một loại buông lỏng cảm giác , không phải so với chính mình ngu bức người là tốt rồi ah !

"Không phải !" Cao vĩ hồng rất không nể mặt nói .

Hấn có thể là mình tìm người sao?

Quá coi thường chính mình rồi đi "

"Hả? Người không phải là nói ta đi tới sao?"

"Người . . ." Áo đen nam đối với Triệu Cường thật là cảm thấy bó tay rồi , nghĩ lại , hấn nhất định là tại kéo dài thời gian , sau đó tìm cơ hội đột xuất vòng vây ! Nghĩ đến , áo đen nam đối với người phía sau nháy mắt một cái , giữ cửa miệng chặn lại cực kỳ chặt chẽ ."Người cho rằng người là Spiderman . Người nghĩ một người cứu nhiều người như vậy . Ha ha , bằng hữu , quá không thực tế đi à nha ."

"Thực tế không thực tế còn chưa tới phiên người định đoạt !" Ngược lại , Triệu Cường ánh mắt một lần nữa lảng lệ ác liệt...mà bắt đầu .

Áo đen nam chẳng biết tại sao , sau lưng mồ hôi lạnh toát ra , không tự chủ được lui về phía sau mấy bước . Tình hồn lại thời điểm , hấn đã thối lui đến tiểu đệ của mình trước người , nhìn Triệu Cường kia ánh mắt hài hước , trong nội tâm mắng một câu , đối với bên người tiểu đệ âm thanh lạnh lùng nói: "Trên các người !"

Cái này là xã hội đen cùng cảnh sát điểm giống nhau .

Ở một ít thông thường băng đảng lão Yamato cảnh sát bình thường tiểu lãnh đạo trong miệng , bình thường có thể nghe được bọn hấn đối với thuộc hạ của mình nói , trên các người ! Lại không phải chúng ta lên!

Cao vĩ hồng từ nhỏ đã đánh nhau vô số , nhà cha cũng là mời người dạy mình một ít công phu , võ thuật , Teakwondo chờ một ít gì đó , hấn đều có chỗ thiệp cập .

Lúc này đây , hấn không muốn nữa mất mặt !

Cao vĩ hồng nói lấy trong tay tàn phá chai rượu liền muốn tiến lên , lại bị Triệu Cường kéo lại ."Đứng đến phía sau ta !"

"Không cần !"

"Đứng đến phía sau ta !"

"Không muốn !"

"Đứng đến phía sau ta !" Triệu Cường như là ăn hết Repeater đồng dạng , tái diễn đồng dạng một câu , mặc dù không có nhìn cao vĩ hồng , nhưng là thanh âm lại một lần so với một lần kiên định , hình như là có một loại không cách nào kháng cự ma lực , để cho cao vĩ hồng chậm rãi thối lui đến từ Dịch Thiên bên người . Mà lúc này , Triệu Cường mới liếm miệng một cái sừng , lộ ra hiện ra vẻ dữ tợn vui vẻ , "Lão sư ở chỗ này , sao có thể cho các người đám hài tử này động thủ ."

"Chúng ta đã trưởng thành ." Không biết là ai , ở Triệu Cường sau lưng đích lắm bầm một câu .

Triệu Cường trong lòng suy nghĩ đám này đứa trẻ phá của từ một điểm cũng không biết nhận thức không khí , biểu hiện ra lại nói: "Các người đã trưởng thành , vậy thì bảo vệ tốt lớp chúng ta con gái đi! Nhớ , chúng ta nhị ban vĩnh viễn là một tập thể ! Chọc ra tới ngày cái sọt lớn , cũng có lão sư giúp các người chống đỡ !"

Nói chuyện đồng thời , đám kia xông lên còn đồ cái thứ nhất đã đến Triệu Cường trước mặt của . Nhưng là , ngay tại thời gian trong nháy mắt , hấn liền bụm lấy trong quần bụi lơ trên mặt đất , gào khóc thảm thiết .

Rất nhanh , thứ hai còn đồ cũng tới rồi , kết quả giống nhau , mà ngay cả thời gian cũng không có thay đổi , đều là nháy một cái ánh mắt công phu .

Sau đó , là người thứ ba , căn cứ trở lên kết luận , hấn cũng bỏ ra giống nhau một cái giá lớn .

Khi thứ bốn tên còn đồ xông lên thời điểm , đi tới một nửa , liền dừng bước .

Người nam nhân này . . . Có chút quý dị . . .

Chẳng lẽ hấn thật là Spiderman chuyển thể .

Bởi vì trong rạp tương đối mờ , hơn nữa Triệu Cường động tác ra tay cực nhanh , bọn hấn căn bản là không cách nào ở vào tình thế như vậy nhìn rõ ràng Triệu Cường động tác .

Giống như là Triệu Cường thân thể giật giật , ba người kia liền ngã trên mặt đất đồng dạng .

Cao thủ !

Ngưu bức !

Áo đen nam trong mắt hàn quang lóe lên , cười lạnh nói: "Ha ha , thật không nghĩ tới , vẫn là cái người luyện võ . Trách không được dám một mình đi tới , các người cùng tiến lên !"

Ở áo đen nam trong mắt của , công phu cao tới đâu , cũng sợ thái đao . Nhiều người như vậy cùng một chỗ cầm cương quân tua hấn , nhìn hấn như thế nào chống đỡ !

Các học sinh cũng là trong lòng căng thẳng .

Cho dù bình thường cùng Triệu Cường đối đầu vậy thì thôi , nhưng là hiện tại nhưng mà môi hồ răng lạnh ah !

Nếu như Triệu Cường bị ko rồi , như vậy kế tiếp chính là mình .

Mặc dù nói Triệu Cường có một người đại chiến hơn ba mươi người chiến tích , lúc này đây cũng là người Số Tướng kém chẳng bao nhiêu , nhưng mà là người ta trong tay có gia hỏa ah !

Một đám người quơ cương quân ủa lên , cho dù người ngu bức nữa , có thể có cương quân ngu bức sao?

Nhưng mà là bọn hấn lúc này đây sai lầm rồi , sai rất ngoạn hạng .

Triệu Cường thật nếu so với cương quân còn ngu bức .

Những thứ này cương quân cầm ở trong tay bọn họ , nhưng là Triệu Cường lại có mắt không trông .

Hoặc ra quyền , hoặc xuất cước , thân thể ngang di động , trong đám người xuyên qua , lại không khiến người ta đến gần Triệu Cường sau lưng đệ từ nửa bước .

Thần hồ kỳ kỳ !

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tái đọc chia sẻ thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Đại khai sát giới

Triệu Cường là siêu nhân sao .

Hắn không phải . 【 】

Hắn cũng là cha sinh nung dưỡng , hắn cũng là bú sữa mẹ nước lớn lên .

Chỉ có điều trước kia bỏ ra thường nhân chỗ không cách nào tưởng tượng cố gắng , mới có hôm nay thân thủ như vậy .

Nhưng là Triệu Cường hắn là một người , hắn không phải thần .

Cho dù hắn là thần , Nhưng thần cũng là người .

Cho nên , cá lọt lưới vẫn phải có .

Một ít phát hiện Triệu Cường là thứ kẻ khó chơi còn đồ liền chuẩn bị từ phía sau cái kia đám học sinh ra tay , nhưng mà là kế hoạch của bọn hắn lại bị cái này đám học sinh vô tình đã kích rồi.

Triệu Cường một phen lay nhiễm nam sinh , thấy có người đánh lén lấy đánh tới , những nam sinh này không nói hai lời , cầm lấy rượu trên bàn bình liền đập , quả thực là so với phía trước Triệu Cường chiến cuộc còn phải hung mãnh , còn phải tàn nhẫn .

Kỳ thật , Triệu Cường cũng không còn làm gì , chính là hướng mỗi người tiểu đệ đệ bên trên đập một cước mà thôi .

Chỉ trong chốc lát , còn đồ đã nằm xuống thất thất bát bát . Ghế lô mặc dù rất lớn , nhưng là đứt nhiều người như vậy đi vào , vẫn là có vẻ hơi hẹp hòi .

Triệu Cường mặt mang dư tợn vui vẻ , giẫm ở té trên mặt đất tên còn đồ trên người , từng bước từng bước ép tới gần còn đứng lấy những người kia . Cái đó áo đen nam , tâm Trung Canh là e ngại không thôi .

Ở Triệu Cường trước mặt , hắn cảm giác trước kia mình đánh lộn đánh lạo cái kia ta chiêu số bất quá là đồ chơi cho con nít mà thôi .

Hắn không riêng hung ác , còn tao !

Người nói người đá kia không được , tại sao phải đá tiểu đệ đệ đầu này?

Đây không phải rõ ràng để cho người ta đoạn tử tuyệt tôn đó sao .

Cẩn rằng một cái , áo đen nam từ bên hông móc ra một bả đen nhánh súng lục , nhắm ngay Triệu Cường , "Người . . . Người cho ta lui về phía sau , không được qua đây !" Áo đen nam tiếng nói có chút phát run , đang nhìn nhìn súng ngắn về sau , mới xem như ổn định tâm thần .

Quả nhiên , Triệu Cường dừng bước , chỉ bất quá hắn chân của dẫm nát áo đen nam tiểu đệ trên người , điều này làm cho áo đen nam rất không dễ chịu .

Thấy Triệu Cường ngừng lại , áo đen nam trong nội tâm cuối cùng là hết tức giận . "Móa nó , cho ta lui về phía sau !"

Triệu Cường không hề động .

"Ta để cho người lui về phía sau người có nghe thấy không ." Áo đen nam điên cuồng giờ súng ngắn , Triệu Cường đã kích thích được hắn .

Kỳ thật cái này đem khẩu súng hắn một lần đều không hữu dụng qua , chẳng qua là mua được trang bức dùng .

Ở đô thị , người có thể đánh nhau , có thể chém người , nhưng là tuyệt đối không nên động súng . Một khi động súng , như vậy tính chất liền thay đổi .

"Ta tại sao phải lui về phía sau ." Triệu Cường mặt mang châm biếm , ánh mắt lại ở bốn phía không ngừng đảo quanh .

"Người thật sự nếu không lui về phía sau , ta vừa muốn nổ súng rồi!" Còn có một chút đứng tên còn đồ , thấy áo đen nam rút súng , đã sớm trốn phía sau của hắn đi .

Nhưng hẳn là cho tới bây giờ chưa bao giờ dùng qua cái đồ chơi này a, nếu như suy giảm tới vô tội làm sao bây giờ .

Triệu Cường sau lưng các học sinh cũng là khăn trương không thôi , bọn hắn mặc dù có rất nhiều điều gặp người thiệt , Nhưng là bị cái này hòng sủng đến nhánh đối với thời điểm , luôn có một loại cảm giác bị đè nén . Bọn hắn ngay cả thờ mệnh cũng không dám , mặc dù vẫn không nhúc nhích , nhưng là cái trán cũng đã thấy mồ hôi .

"Há, vậy được rồi ." Những tên côn đồ các ké kia lui về phía sau đến áo đen nam sau lưng , Triệu Cường tầm mắt cũng liền rộng lớn...mà bắt đầu .

Triệu Cường vừa mới lui về phía sau nửa bước , lại đột nhiên phát lực , thẳng vọt tới .

Hắn . . . Hắn điên rồi sao .

Hắn như thế nào thật dám xông lại .

Hắn cho là mình là kim cương Hồ Lô Oa , đao thương bất nhập .

Áo đen nam con người phóng đại , kinh ngạc vô cùng , cái loại đó không thể tin cùng thất kinh thần sắc phù hiện tại cả mặt bên trên .

"Rầm ầm . . ."

Triệu Cường một cước đem áo đen nam cấp đạp bay ra ngoài , cây súng lục kia cũng trượt rơi trên mặt đất .

Triệu Cường xoay người nhắt lên trên đất súng ngắn , nhìn cũng không nhìn bị một cước đạp ra ngoài cửa áo đen nam liếc , mà là cười tươi như hoa rất đúng bên người những thứ kia trợn mắt hốc mồm tên côn đồ nói: "Các người còn muốn tiếp tục sao?"

"Má ơi !" Một tên côn đồ xoay người chạy trốn chết .

Có cái thứ nhất , thì có thứ hai , sau đó , liên tiếp .

Trong rạp trong nháy mắt , trong rạp chỉ còn lại có Triệu Cường cùng những học sinh kia .

Các học sinh trợn mắt hốc mồm nhìn Triệu Cường , ánh mắt kia . . . Giống như là đang nhìn phi nhân loại .

Nếu như hắn vừa rồi thật nổ súng làm sao bây giờ .

Kia Triệu Cường thẳng này không liền nghèo rồi sao?

Hắn như thế nào như vậy hổ đầu này?

Kỳ thật áo đen nam thật vẫn có cơ hội nổ súng , cho dù Triệu Cường tốc độ mau nữa , cũng cản không nổi đạn . Nhưng là ngay tại mới vừa một khắc này , áo đen nam bị sợ ngây người , phản xạ cung vô hạn dài , cho nên cũng lại vừa vận cho Triệu Cường thời cơ .

"Chuyện này... Cứ như vậy xong việc ." Dụ tiểu chạt vật nuốt nước miếng một cái , nói .

"Quá khoa trương đi ."

"Hắn là siêu nhân ."

"Không , ta cảm thấy cho hắn càng giống như là Ultraman chuyển thể ."

"Không đúng hắn cũng là từ trong tảng đá bỗng xuất hiện đây này !"

". . ."

Các học sinh thấy sự tình lắng lại , nhất thời bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận , rối loạn lung tung .

Đột nhiên , bên ngoài một hồi thanh âm huyền ảo vang lên , bởi vì cửa bao sương không có có Cerrada , Triệu Cường thấy vừa mới chạy đi những thứ kia tên côn đồ , lấy áo đen nam cầm đầu , lại chạy trở về .

Đã xảy ra chuyện gì .

Chẳng lẽ vừa tìm được đồng lõa .

Nhưng khi nhìn trên mặt bọn họ thất kinh biểu tình , thật đúng là không giống .

Triệu Cường chậm rãi đi ra ngoài , cặp mắt hờ hững nhìn đám này ô Hợp Chi chúng , "Như thế nào . Còn không có bị đánh đủ ."

"Phù phù" một tiếng , áo đen nam quỳ trên mặt đất , một bả nước mũi một đồng lệ nói: "Lão đại , ta sai lầm rồi , ta có mắt không trông , không nên đối

với những hài tử kia ra tay , van cầu người để ta đi ."

"Thà người . Ta không phải sớm sẽ tha cho người sao ." Triệu Cường không giải thích được nói .

Đột nhiên ngừng đầu , liền gặp được toàn bộ địch thủ đã đen ngòm một mảnh , đứng đầy mặc chỉnh tề màu đen áo người , cầm đầu người chính là vừa rồi ở cửa trường học dẫn người tìm đến mình phiền toái mã bác duy !

"Tại sao là người ." Triệu Cường nhú nhú mày , sau đó đem đầu tìm được trong rạp , "Này, cái đó gọi mã bác duy là ai tìm người tới . Nhanh lên đi ra ."

Cao vĩ hồng sững sờ , sau đó tìm đi ra ngoài , bất quá nhìn Triệu Cường , sắc mặt của hắn có chút lúc đỏ lúc trắng , có chút âm mưu bị vạch trần cảm giác . "Mã thúc , nơi này ."

Mã bác duy đã đi tới , "Thái tử , người không sao chứ !"

"Không có sao ." Cao vĩ hồng lắc đầu .

Mà lúc này mã bác duy cũng chú ý tới Triệu Cường , "Ha ha , ta nghĩ không sai mà nói..., là Triệu lão sư giúp một tay chứ?"

"Ừm." Triệu Cường nhẹ gật đầu , trong lòng mặc dù không mâu thuẫn , nhưng là cũng cũng không muốn cùng bọn hắn qua cát bên trên cái gì .

"Sự tình lần trước , lão đại của chúng ta cũng nghe nói , hắn nói rất muốn gặp một lần ngài còn trẻ như vậy tuấn kiệt ." Mã bác duy giống như đối với Triệu Cường ôn hoà thái độ nhìn không ra tựa như , y nguyên vẻ mặt nụ cười nói .

"Có cơ hội ta sẽ đi bãi phòng ."

Lão đại .

Thái tử .

Nói cách khác . . . Cao vĩ hồng là xã hội đen con trai của lão đại .

Là Bắc cảng Ichi hắc đạo thái tử gia .

Mẹ nó , không nghĩ tới cái này tiểu thí hài nhi tên tuổi vẫn còn lớn !

Mà lúc này , một người trung niên mập mập một bên lau mồ hôi , một bên chạy tới , "Cái đó . . . Ta là cái này địch ba lão bản , vị đại ca kia , phải hay là không có hiểu lầm gì đó à?"

Hiểu lầm .

Mã bác duy đối với người như vậy hiểu rất rõ rồi , rất rõ ràng cái đó áo đen nam hành động là người này ngầm cho phép đấy.

"Ha ha , Triệu lão sư , ta phải đem đám người này mang đi , chúng ta có rảnh rồi trò chuyện tiếp ." Mã bác duy cười đối với Triệu Cường nhẹ gật đầu , sau đó đối với áo đen nam đập một cước , "Móa nó , ngay cả chúng ta nhà thái tử cũng dám động , cũng không đi ra hỏi thăm một chút , chúng ta Hùng ca là ai . Cái tên mập mập kia , cái này địch ba người cũng không cần mở , bằng không thì người liền chờ xem ! Chúng ta đi !"

Vừa nghe thấy "Hùng ca " áo đen nam cùng kia cái trung niên mập mập lập tức xụi lơ trên mặt đất , ánh mắt tan rã .

Đám này mã bác duy mang tới nam tử áo đen đến nhanh , đi nhanh hơn , trong nháy mắt , những thứ kia áo đen nam Từ Hòa đám kia tên côn đồ liền biến mất ở địch ba trong .

"Chúng ta cũng đi thôi !" Triệu Cường lắc đầu , mang theo những học sinh này liền đi ra địch ba .

Mới vừa đi ra địch ba , đã tới rồi hai chiếc xe cảnh sát đứng tại trước người của mình .

"Người là Triệu Cường ." Từ trên xe đi xuống một gã cảnh sát lạnh lùng mà hỏi.

"Ta là."

Triệu Cường trong nội tâm cảm thán , thật là thời buổi rối loạn ah !

Vừa nghe đến đối phương nói nảy sinh tên của mình , Triệu Cường liền biết là chuyện gì xảy ra .

Sau đó , xoay người đối với từ Dịch Thiên nói : "Đem tất cả bạn học cũng gọi tới trường học đi học , một cái cũng không thể ít ! Nói cách khác , những tên côn đồ kia như thế nào đối với các người đấy , ta cũng vậy sẽ làm thế nào !"

"Hừ! Người chính là trước quân tốt chính người đi!" Từ Dịch Thiên nhếch miệng , nói .

"Ít nói lời vô ích , đi với ta một chuyến ." Cảnh sát không nhận được nói .

Sau đó , Triệu Cường bị còng lên còng tay , mang vào xe cảnh sát , mau chóng đuổi theo . . .

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Nhân tâm Sở Hướng

Từ Dịch Thiên ánh mắt của trần đầy không thể tưởng tượng nổi . 【 】

Hắn như thế nào lại trêu chọc tới những cái này cảnh sát .

Nếu như là chuyện mới vừa phát sinh đưa tới , từ Dịch Thiên nói cái gì cũng sẽ không tin tưởng .

Kia là nguyên nhân gì .

Chẳng lẽ hắn ở đây qua trên đường tới còn đùa giỡn hai cái phụ nữ đảng hoàng .

Ừ . . . Nhìn người này nhân phẩm , vô cùng có khả năng !

"Chuyện này rốt cuộc là như thế nào ." Một gã nam sinh ngạc nhiên hỏi.

"Đúng vậy a , cảnh sát làm sao sẽ tìm tới hắn đâu này?"

Từ Dịch Thiên cau mày , một lát sau , nói: "Chúng ta hay là trước trở về trường học đi , đem bạn cùng lớp cũng gọi trở về ."

"Thật trở về ."

"Ừm."

Một đám người đánh mấy chiếc xe , trở về trường học đi . Các học sinh không biết tại sao phải trở về trường học , chỉ là còn nhớ rõ , Triệu Cường ở định ba thảo luận câu nói kia , trong lòng bọn họ thật lâu không thể bình tĩnh .

Bọn hắn chưa từng có gặp phải lão sư như vậy .

Nếu như nói , năng lực của hắn thấp kém , hắn căn bản là đánh không lại những tên côn đồ kia .

Như vậy , hắn còn biết được sao?

Khi từ Dịch Thiên đám người tới phòng học thời điểm , Kim bác hữu đã ngồi ở chỗ này rồi.

Từ Dịch Thiên thấy Kim bác hữu , ngăn người , hỏi "Lão Kim , làm sao người ở chỗ này ."

Kim bác hữu ngẩng đầu , lắc đầu cười khò , "Triệu Cường tìm ta về đây."

"Gi vậy? Triệu Cường ."

"Hừm . ." Kim bác hữu không có giấu giếm , nói hết sự tình một lần .

Kim bác hữu bởi vì gia thế , ai cũng không rõ dùng , nhưng là liền dùng cái này từ Dịch Thiên . Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra , ngay cả chính hắn cũng nói không rõ ràng .

Cao vĩ hồng nội dung sắc mặt ngưng trọng , "Nói như vậy , là người báo động đem Triệu Cường bắt đi vào ."

"Gi vậy? Triệu Cường đã bị bắt ." Kim bác hữu kinh ngạc nói .

"Gi vậy? Triệu Cường đã bị bắt ." Đồng dạng một câu , thanh âm từ cửa truyền đến .

Mọi người theo thanh âm nhìn sang , liền gặp được Vương Vũ xưa kia kinh ngạc đứng ở cửa miệng . Cũng không kịp nghĩ nhiều , Vương Vũ xưa kia xoay người chạy ra ngoài .

Kim bác hữu cười khổ nói: "Nhất định là Bạch Long giờ trò quý , cha của hắn là đồn công an sở trưởng ."

"Kia là được rồi !" Từ Dịch Thiên nhẹ gạt đầu , "Mọi người trước thông báo những bạn học khác đi tới đi học , ta đi ra ngoài một chút , lập tức quay lại ."

Sau đó , từ Dịch Thiên liền đi ra ngoài , đi tới góc rẽ trong nhà vệ sinh , nhìn kỹ một chút WC toa-lét bốn phía . Bởi vì là thời gian lên lớp , cho nên cũng không có người .

Từ Dịch Thiên lấy điện thoại cầm tay ra , bấm một cái mã số , "Này, cha , ta có việc cầu người hỗ trợ . Ủ , chúng ta lão sư bị vào đi . . . Cụ thể chuyện gì chờ ta về nhà nữa nói với người , người trước chỉnh hắn xuất hiện đi , là ở một cái trong sở công an , gọi Triệu Cường , đúng . . Ủ . . ."

Sau đó , từ Dịch Thiên cúp điện thoại .

"Ha ha , người cầu ba của người hỗ trợ , vẫn là lần đầu tiên!" Cao vĩ hồng ngâm lấy điều thuốc cuộn , cười nói .

Từ Dịch Thiên thờ phào một cái , nói: "Chuyện lần này gây có chút lớn ."

"Cho nên người liền giúp ."

"Ha ha , đừng hiểu lầm , ta chỉ là không thói quen thiếu người khác nhân tình . Hôm nay là hắn giúp chúng ta , chúng ta cũng phải giúp hắn . Nếu như thiếu hắn , về sau ta còn liền không có ý tứ đối phó với hắn rồi." Từ Dịch Thiên cười nói .

"Ta như người đã nghĩ , nếu như hắn không hiện ra , nói không chừng ta đều mặt mày hốc hác rồi. Ta cũng vậy đánh đi !"

"Dẫn ta một cái !" Kim bác hữu cũng đi đến , "Nói như thế nào chuyện này cũng là ta đưa tới , chúng ta khi dễ hắn là chúng ta khi dễ , ta phải làm đến công và tư rõ ràng sao !"

"Còn có ta !"

"Ta cũng vậy đánh một cái !"

Trong lớp , có chút thực lực đệ tử cũng lục tục đi đến .

Thấy tràng cảnh này , từ Dịch Thiên có chút ngạc nhiên .

Thật là công và tư rõ ràng sao?

Từ Dịch Thiên cũng nghĩ không ra hắn giải thích của hắn , nói không chừng đây cũng là một loại nhân cách mị lực đi!

Nhớ , nhị ban là một tập thể , gây ra họa tày đình , cũng có lão sư giúp các người chống đỡ . . .

Những lời này , từ Dịch Thiên cùng các lớp khác cấp bạn học đồng dạng , luôn trong đầu oanh nhiễu . Thật lâu không có cảm giác như vậy rồi. Lúc trước bị lão sư tổn thương thấu , Nhưng lại thích giống như ở Triệu Cường trên người , bọn hắn lại lần nữa tìm về hi vọng .

. . .

"Tính danh ."

"Triệu Cường . . . Triệu là Triệu Cường Triệu , mạnh cũng không phải cường gian gian , là kiên cường mạnh . . . Ai , mỹ nữ , người đem tên của ta viết xấu , sửa lại nặng viết , thấy tên của ta bị viết khó coi , ta sẽ rất không thoải mái ." Triệu Cường oán giận nói .

"Ít nói nhảm , chúng ta ngọc tốt viết cái gì , chính là cái gì , không rất nhiều miệng ." Cảnh sát bên cạnh một thân đồng phục cảnh sát , tư thế hiên ngang , đáng đáp có chút tiểu bạch kiểm ý tứ .

"Bà mẹ nó , vị này cảnh sát đồng chí , người không phải là chứ? Ngài coi như là vì đòi hỏi mỹ nữ , cũng không có thể xâm phạm của ta liberdade ngôn luận quyền ah !"

"Người còn dám khiêu chiến ." Nam cảnh sát mặt mũi nộ khí vỗ bàn một cái .

"Hả? Khiếu bản sao? Ha ha , nhất định là cảnh sát đồng chí người nghe lầm . Không có chuyện , cô gái đẹp kia cảnh sát đồng chí , tiếp tục hỏi đi !"

"Làm việc gì ." Mỹ nữ cảnh sát không bị hai người quấy rầy , tốt giống như không có nghe đến , tiếp tục hỏi.

"Lão sư . . . Còn là một chủ nhiệm lớp!"

Chủ nhiệm lớp có lẽ so với bình thường Koren lão sư Quan nhì lớn chứ? Triệu Cường không xác định nghĩ đến , nếu như nói đem mình ưu tú một mặt hiện ra ở cô gái đẹp này cảnh sát trước mặt , không đúng còn có thể làm cho nàng đối với chính mình phương tâm ám hứa , mở một mặt lưới!

"Lão sư . Liền như ngươi vậy còn có thể làm lão sư ." Nam cảnh sát châm chọc nói . Triệu Cường trong miệng hoa hoa thấy bà luôn, nam cảnh sát trong nội tâm rất không dễ chịu , Nhưng là thấy mỹ nữ cảnh sát một chút phản ứng cũng không có , mình cũng không phát tác được .

Nếu như thời điểm này mình thể hiện ra âm u một mặt , kia chỉ sợ cái này hơn một tháng qua cố gắng , liền tất cả đều uổng phí .

"Hả? Cảnh sát đồng chí , ta cái dạng này làm sao vậy . Ta tự nhận là chưa tính là phong lưu phóng khoáng , nhưng là ta cũng vậy cũng coi là Bắc cảng một đại tài tử . Quý ta dưới quần bò mỹ nữ ngàn vạn . Ta tài cán không đến một tuần lễ lão sư , hơn nữa là một lớp chủ nhiệm! Như thế nào đây? Rất giỏi chứ?" Triệu Cường kiêu ngạo lắc đầu cái đuôi sáng ngời , nếu không phải trên tay mang công tay , hẳn có lẽ có thể nhảy một đoạn ballet .

"Đáng tiếc ah ! Không tới một tuần lễ , ngươi là được tù nhân ."

"BA~ !"

Đẹp nữ cảnh sát Sát Hợp lên bản ghi chép , trên mặt lãnh nhược sương lạnh mà hỏi: "Hai người các ngươi trò chuyện đủ chưa . Không đúng sự thật tiếp tục trò chuyện , chờ các ngươi đã xong ta lại tiếp tục !"

"Cùng nam nhân nói chuyện phiếm . Ừ . . . Mặc dù ta không thể nào thích , nhưng mà là cũng không phải là không thể được . Nhưng là cùng nam nhân nói chuyện phiếm không có khối , không có rượu sao được . Phiền toái . . . Ách . . . Ngươi gọi ngọc tốt chứ? Ừ , vậy thì phiền toái ngọc tốt cho chúng ta mua hai bình rượu trắng , một túi củ lạc cùng hai hộp khối đi! Ách . . . Tốt . . . Tốt . . . Không mua sẽ không mua đi! Không mua , vậy hai chúng ta hàn huyên một chút như thế nào đây? Bàn luận cuộc sống , nói một chút lý tưởng , kỳ thật ta mơ ước lúc còn nhỏ chính là làm một gã cảnh sát , nhiều đẹp trai ah ! Đương nhiên , ngọc tốt ngươi là một lính loại , bởi vì ngươi là mỹ nữ nha, sao có thể dùng đẹp trai chữ này để diễn tả đâu này? Ái chà , nói lâu như vậy , ta đều khát . Ngươi cảnh sát kia đồng chí , cho ta tới chén nước trà , không lấy cái gì tốt , qua qua loa loa Long Tinh là được rồi ."

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xê thể giới , sáng tác cải biến nhân sinh

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Điềm nhiên như không có việc gì

Vương Vũ xưa kia cáo tố sự tình cho cho lỗ ngọc sóng , lỗ ngọc sóng nghe xong , chuyện này còn phải rồi , bận rộn lo lắng đem lỗ bình tâm kêu đến , để cho hắn mạng theo luật sư phải đi cục cảnh sát rồi. 【 】

Ở lỗ bình trong tưởng tượng , Triệu Cường chính là một cái lính loại . Vừa tới Bắc cảng Ichi không tới một tuần lễ , tất cả mọi chuyện lớn nhỏ gây ra một động lớn , đến hiện tại cũng đến phiên mình cho hắn chịu đựng .

Lỗ bình tâm rất không dễ chịu , nếu không phải gia gia xin nhờ mình , nàng ước gì để cho Triệu Cường ở trong bót cảnh sát ngây ngô đã đến năm .

"Ngươi tìm ai ." Một gã cảnh sát thấy lỗ bình tâm ở trong bót cảnh sát đông xông tây xông đấy, liền lên trước hỏi.

Quan trọng nhất là , nàng là mỹ nữ !

"Ta tìm Triệu Cường ."

"Triệu Cường . Trong cục chúng ta không có người này ah !"

"Hắn là phạm nhân !"

". . ." Người cảnh sát kia trở về suy nghĩ một chút , nói: "Hả, vừa rồi đúng là có phạm nhân bị áp đã tới , ta dẫn ngươi đi đội trưởng nơi nào hỏi một chút tình huống đi!"

"Cảm ơn."

Ở đằng kia tên cảnh sát dẫn đường xuống, rất nhanh đã tìm được địa phương, "Chính là trong chỗ này, các người vào đi thôi!"

Lỗ bình tâm lễ phép gõ cửa, đặt được trong văn phòng cho phép, lỗ bình tâm mới dẫn luật sư đi vào.

"Người là..." Hình Cảnh Đội trưởng thấy một đại mỹ nữ đi đến, liền vội vàng đứng lên chào đón.

Chỉ có điều nữ nhân này quá lạnh rồi, nàng thậm chí ngay cả nhìn đều không nhìn mình một lần!

Trong lòng của hắn rất bị đá kích.

"Ta muốn mang Triệu Cường đi, người và luật sư của ta nói đi!" Sau đó, lỗ bình tâm sẽ không để ý hắn, tự mình ngồi ở một bên.

Trong lòng của hắn không thoải mái, nhưng là cũng không có phát tác, lễ phép cùng luật sư nắm tay, nghi ngờ nói: "Triệu Cường. Hắn là phạm vào cố ý tổn thương tội, hiện tại đang làm cái gì, nếu như người muốn thấy hắn, còn phải muốn chờ một chút..."

"Cố ý đã thương người. Xin hỏi đội trưởng có chứng cứ sao?" Luật sư hỏi.

"Nhân chứng vật chứng đều tại!"

"Đội trưởng họ Bạch, bị thương là con của người, gọi Bạch Long, đúng không." Một bên lỗ bình tâm đột nhiên xen vào nói.

"..."

Nàng không phải nói không nói lời nào sao?

Nàng không phải nói để cho ta cùng nàng luật sư nói sao?

Nữ nhân ah nữ nhân, chính là không giữ chữ tín ah!

"Ta có thể cho là bạch đội trưởng là ở quan báo tư thù sao?"

"Người..." Bạch đội trưởng chỉ vào lỗ bình tâm, tức giận bốc khói trên đầu, nhưng là do thân phận hạn chế, bạch đội trưởng vẫn là nhịn được, hừ lạnh nói: "Chuyện bây giờ còn không có điều tra rõ ràng, các người không thể dẫn hắn đi! Hiện tại đã Kinh Hữu ba người nằm ở trên giường bệnh, giống như là biến thái như vậy, nhất định phải hung hăng xử lý!"

"Người như thế nào biết hắn là biến thái."

"..."

"Người như thế nào biết ba người kia là hắn đánh chính là."

"..."

"Hết thấy đều là của người tự cho là!" Lỗ bình tâm châm chọc nói.

"..."

"Bạch đội trưởng, người là một nhân vật công chúng, ta hi vọng người nói chuyện có thể có ý tứ chứng cứ rõ ràng!" Luật sư lạnh lẽ lau trán một cái mồ hôi lạnh, cái này lỗ bình tâm cũng quá độc ác, cái chính mình này còn tới hay không có ý gì đâu này? Nàng một người thoát nhìn có thể toàn bộ làm xong.

"Ha ha, ta hiểu được, ta cũng là quá mức tức giận, ta nhận lỗi với các người." Bạch đội trưởng cười cười, nói: "Vậy dạng này, ta lại để cho hai người đi qua, nắm chặt một ít thời gian, cũng tốt để cho ngài báo cáo kết quả công tác, như thế nào đây?"

"Ha ha, kia không thể tốt hơn rồi."

"Hai vị chờ." Bạch đội trưởng cười đi ra ngoài.

Khi hắn đóng cửa lại một Setsuna, lỗ bình tâm liền đặt câu hỏi: "Như thế nào đây?"

Luật sư nhíu mày, "Chuyện này xử lý không tốt, nếu như là vậy người bình thường, ngược lại là không sao. Nhưng mà là đối phương là cái này hình Cảnh Đội trưởng nhĩ tử, sự tình muốn phức tạp."

"Vậy hắn nói..."

"Đoán chừng là muốn làm dụng tư hình đi!" Luật sư cười khò lắc đầu, ở loại trường hợp này lẫn lộn đã bao nhiêu năm, đối với tương tự sáo lộ, hẳn không thể quen thuộc hơn nữa.

"Không được, ta muốn đi ngăn cản hần!" Lỗ bình tâm đứng lên muốn đi ra ngoài.

"Đừng... Nếu như chúng ta hiện tại đi qua, không còn gì để nói." Luật sư vội vàng ngăn lại nói. "Kỳ thật để cho vị kia Triệu tiên sinh đã bị một ít tổn thương cũng vị thường bất khả, như vậy là chúng ta chiếm sửa lại."

Lỗ bình tâm cười khò lắc đầu, ngồi biết trên ghế sa lon.

Nàng ở đâu là sợ hãi Triệu Cường bị thương a, nàng là sợ Triệu Cường đánh lên cảnh sát!

...

Hần đang làm gì đó.

Hần lấy vì cảnh sát (ván) cục là tiệm com, cảnh sát là phục vụ viên.

Nói cái ba hoa chích choè, không có một câu đứng đắn lời nói, còn để cho mình cho hần pha trà.

Hoàn... Con mẹ nó rất đúng Long Tinh.

Móa! Đồ chơi kia Lão Tử mình cũng không bỏ uống được, có thể cho người sao?

Nam cảnh sát tức muốn chết, hiện tại thật rất muốn dùng roi da từ quất hần 300 hiệp.

Mỹ nữ cảnh sát nhìn thoáng qua nam cảnh sát, thân nhiên nói: "Ta cũng vậy khát."

"...Ừ, ta đi pha trà." Vừa ra đến trước cửa, nam cảnh sát vẫn không quên hung hăng trừng Triệu Cường liếc.

"Tốt rồi, ngọc ngon nữ, hiện tại liền hai người chúng ta rồi. Ai, người nói cô nam Quả Nữ chung sống một phòng, nếu như ta một sẽ làm ra cái gì làm trái luân lý chuyện tình, còn hi vọng người bao dung ah!"

Ngọc tốt vốn định trừng trừng hần, nhưng là ở mới vừa tiếp xúc ánh mắt của hần thời điểm, ánh mắt liền không tự chủ được dời đi, sắc mặt ửng đỏ nói: "Nói chuyện một chút động cơ của người."

"Động cơ. Cái gì động cơ. Bọn hần thua chống chế, muốn chạy, để cho ta bắt trở lại một cái, sau đó liền đánh ta, chẳng qua là không có đánh qua ta mà thôi."

Mỹ nữ cảnh sát cười khẩy nói: "Theo như người nói, người vẫn tính là phòng vệ chính đáng đâu này?"

"Không thể như vậy sao!" Triệu Cường toát ra một tấm ủy khuất mặt.

"Sau đó đánh người ở bệnh viện uống được thủy, bị đánh đích ở bót cảnh sát uống Long Tinh."

"Đúng vậy a, ai... Tiểu hài tử bây giờ, thật là thiếu thiếu rèn luyện. Ta chẳng qua là mặc dù so sánh lại tìm hai cái, liền đến trên đất rồi. Uy... Ngọc ngon nữ, bọn hần sẽ không xảo trá ta đi. Ai, người cũng có thể có thể biết, ta từ nhỏ đã là thứ tam hảo học sinh ah!"

Tốt đánh nhau, tốt mắng chửi người, tốt tán gái, chuyện này... Có lẽ... Đại khái... Có lẽ coi như là Tam Hảo chứ?

"Uh, há? Ta như thế nào biết." Mỹ nữ cảnh sát trên mặt óng ánh trong suốt trên da còn có một cổ Tử Anh khí, Triệu Cường càng xem càng ưa thích.

"Người không biết." Triệu Cường kinh ngạc hỏi. "Ai, thoát nhìn ta đây sống vẫn còn quá bi ai ah!"

"... Người... Nói một chút bọn hần vì cái gì đánh người." Mỹ nữ cảnh sát cảm thấy, nửa để cho mình cùng nàng ở một lúc, đoán chừng sẽ bị hần ép điên rồi. Nếu như vừa mới người nam kia cảnh sát ở chỗ này ngắt lời, vậy mình có lẽ còn sẽ khá hơn một chút.

"Ai, chuyện này nói rất dài dòng ah!" Triệu Cường cảm thán nói.

"Vậy thì nói ngắn gọn."

"Há, vậy được rồi! Lúc ta còn nhỏ đặc biệt sùng bái cảnh sát, cũng ưa thích Ultraman, Saint Seiya, kim cương Hồ Lô Oa, Son Goku, Quách Tinh, còn có..."

"Nói chánh sự!" Mỹ nữ cảnh sát miễn đầu hắc tuyến.

"Há, được rồi, kỳ thật ta nói sau, người đứa bé này tuổi còn trẻ làm sao lại không có kiên nhẫn đâu này?"

"..."

"Tổng mà Ngôn Chi đâu rồi, ta từ nhỏ ngay cả có một viên lòng hiệp nghĩa . Lúc đó một mình ta trên đường đi bộ , vừa vặn thấy một cái mặt mày đang tốt con gái muốn băng qua đường ! Chắc chắn , thật đúng là đừng nói , cô bé gái kia trường thật đúng là đẹp ah ! Ủ . . . Bất quá cùng ngọc ngon nữ người là không có cách nào so . . . Ách . . . Khụ khụ , nói chánh sự . . . Sau đó ta liền nhất thời ngửa tay , đã nghĩ làm một ít người tốt chuyện tốt . Bài hát kia là thể nào hát tới . Học tập Lôi Phong , gương tốt . . ."

"Nói chánh sự !" Mỹ nữ cảnh sát muốn điên rồi, hấn hiện tại rất muốn đi ra ngoài đem nam cảnh sát kéo trở về .

"Uh, sau đó ta liền đi lên lôi kéo nàng băng qua đường rồi." Đột nhiên , Triệu Cường lắc đầu cảm thán nói: "Ai , người nào biết bạn trai của hấn ngay tại mã lộ đối diện , liền có mấy người bao vây ta lên muốn đánh ta ."

"Người quả thật đáng đánh ."

"Này, mỹ nữ , cũng không thể nói như vậy . Ta cũng là nhiệt tâm trợ giúp ah ! Cảnh sát các người không để cho ta phát một mặt cờ thưởng vậy thì thôi , cần gì phải nói ta như vậy đâu này? Chẳng lẽ ta học Lôi Phong sai lắm rồi sao . Chẳng lẽ ta là nhân dân an khang hạnh phúc ta có lỗi sao?" Triệu Cường nói than thở khóc lóc , thiếu một chút sẽ đem mỹ nữ cảnh sát cấp cảm động .

Mà lúc này , nam cảnh sát từ bên ngoài đi vào , ở mỹ nữ cảnh sát bên tai thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ vài câu .

Sau đó , mỹ nữ cảnh sát đứng người lên , thương hại nhìn Triệu Cường liếc , xoay người đi ra ngoài .

Thấy mỹ nữ cảnh sát đi ra ngoài , Triệu Cường kia ánh mắt trời nụ cười sáng lạn chậm rãi biến thành một nụ cười lạnh lùng , thoạt nhìn đám này quốc gia công bộc cửa là muốn làm "Chánh sự " .

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xê thể giới , sáng tác cải biến nhân sinh

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Bạo lực đánh lên cảnh sát

Mỹ nữ cảnh sát vừa mới đi ra ngoài , người nam kia cảnh sát liền về mặt oán giận , "Người mới vừa rồi cùng ngọc tốt nói cái gì rồi hả?"

"Ta không nói gì ah !" Triệu Cường về mặt mờ mịt . 【 】

Vốn là không nói gì sao !

Chính là trêu đùa một chút mà thôi ah !

Kỳ thật Triệu Cường còn có một câu nói chưa nói đâu rồi, nàng có lẽ đi bộ ngực lớn rồi!

Ai , có lời không ra , thật rất ghen người ah !

"Hừ, còn có thể không có gì . Ta ở chỗ này người đều tâm địa gian xảo nhiều như vậy , ta không ở nơi này , người còn không chừng nói ra nói cái gì tới! Thăng thần được khoan hồng , kháng cự bị nghiêm trị !" Nam cảnh sát dùng sức vỗ bàn một cái .

"Cái đó . . . Cảnh sát đồng chí . . ."

"Làm gì ." Nam cảnh sát nổi giận dùng dùng nói .

"Tay người đau không ."

"Uh, đau . . . Mẹ nó , con mẹ nó người quản nhiều như vậy làm gì ." Nam cảnh sát mặt lúc đỏ lúc trắng , người nam nhân này điển hình càng già càng lão luyện , khó đối phó ah !

Cũng may mắn sở trường tiếp đó sẽ có chút động tác , nói cách khác , kia đoán chừng là mình sẽ bị hấn giận đến giận sôi lên chứ?

"Bang . . ."

Một tiếng vang thật lớn , cửa phòng bị người đá văng . Một cái cả người đầu mờ , thân hình cao lớn trung niên cảnh sát đi đến . Cái này đồng phục cảnh sát mặc vào ở trên người hắn , thấy thế nào như thế nào không đúng . Hơn nữa mặt đỏ lừ lừ , một thân mùi rượu .

Người như vậy có thể làm cảnh sát .

Triệu Cường ngạc nhiên nhìn kia cái trung niên cảnh sát , bạn thân này mà có phải là uống nhiều hay không đi nhầm cửa rồi hả?

Kia cái trung niên cảnh sát dò xét Triệu Cường liếc , liền ngồi trên ghế ở một bên . Lão đảo từ trong túi móc ra một điều thuốc , nam cảnh sát vội vàng cấp đốt lên .

Trung niên cảnh sát nặng nề hít một hơi , say mê nhắm mắt lại , động tác kia , hãy cùng k phần tựa như . "Chúng ta thanh người bắt trở lại , chính là đã nắm giữ chứng cứ . Ta khuyên người một câu , thẳng thắn được khoan hồng , kháng cự bị nghiêm trị ."

Triệu Cường nhếch miệng , không nói chuyện . Thẳng thắn được khoan hồng , Tân Cương cục gạch , kháng cự bị nghiêm trị , về nhà ăn tết . Đây một ít công việc không dứt sửa tiểu hài nhi đều hiểu , mập mạp này lừa gạt ai đó .

Trung niên cảnh sát thấy Triệu Cường không nói lời nào , tiểu hí mắt lại , "Thoạt nhìn ta nói còn chưa đủ hiểu được a , ta là một thô nhân , người có thể dùng ép ta dùng một điểm khác người đích thủ đoạn !"

"Thô nhân . Ha ha , người to không to nói với ta có làm được cái gì . Người đi về hỏi nhà của người thiếu phụ lưng tuổi có chồng đi thôi !" Bộ này đối với Triệu Cường căn bản là chẳng có tác dụng gì có .

"Rầm ầm . . ."

Trung niên cảnh sát dùng sức vỗ bàn một cái , đứng lên , trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng , "Ha ha , tốt ! Thời gian rất lâu không có gặp phải như người vậy xương cứng rồi , ta ngược lại thật ra muốn nhìn , xương cốt của người có thể cứng rắn tới khi nào !"

"Ta đơn giản chỉ cần khẳng định , đêm qua còn có mỹ nữ nói ta cứng rắn cùng tảng đá tựa như đây , còn người sao . . . Mạo muội hỏi một chút , người còn có thể cứng sao?" Triệu Cường khinh bỉ nhìn trung niên cảnh sát trong quần .

"Móa nó , rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt , người cũng đừng trách ta không khách khí !" Trung niên cảnh sát vén tay áo lên , tới tay thật cao nâng lên , sau đó muốn hung hăng phiến ở Triệu Cường trên mặt của .

Triệu Cường lông mày nhướn lên , mặt mũi này có thể là mình vật quý nhất , so với trình tiết đều phải quý giá ah ! Sao có thể để cho người nói đánh là đánh .

Triệu Cường nhanh chóng thăm dò vron tay , cầm chặt trung niên cảnh sát thủ đoạn . Sau đó đứng người lên , cầm chặt trung niên cảnh sát tới tay đột nhiên dùng sức , theo sát lấy thân thể triệt thoái phía sau , trung niên cảnh sát vội vàng không kịp chuẩn bị , tới một cái ngã gục .

Lần này trung niên cảnh sát té không nhẹ , mặt mũi đầy máu , điển hình gương mặt chạm đất ah !

Triệu Cường cười lạnh ngồi xổm người xuống , vỗ nhẹ trung niên cảnh sát kia mặt phì nộn , "Không phải cùng ta hai trang bức , người như vậy sẽ chết rất khó coi ."

"Người . . . Người dám đánh lén cảnh sát ." Mặt khác tên kia nam cảnh sát cũng kinh ngạc đứng lên , chỉ vào Triệu Cường , thanh âm có chút run rẩy .

Hắn nguyên bản còn trông cậy vào trung niên cảnh sát hung hăng đánh Triệu Cường một chầu , cũng để cho mình qua quá ải , ai bảo hắn trên đùa trong mộng của mình tình nhân .

Nhưng mà người nào biết . . .

Người nam nhân này xấu như vậy ép , ngay cả cảnh sát cũng dám đánh !

Chuyện như vậy ở trong trí nhớ của mình , là xưa nay chưa từng có đó a !

"Đánh lén cảnh sát ." Triệu Cường nhếch miệng , đứng người lên , nói làm bầm "Cũng không phải không có tập (kích) qua ."

". . ."

Hắn trước kia tập (kích) qua cảnh .

Nói như vậy . . . Hắn là một kẻ tái phạm , có lẽ còn là một đào phạm .

Nam cảnh sát lòng bàn chân Từ Hữu chút đảo quanh , nhưng hắn là cho tới bây giờ chưa từng gặp qua như vậy cùng hung cực ác ngạo đồ ah !

Triệu Cường cũng không để ý người nam kia cảnh sát , một tay dắt lấy trung niên cảnh sát cổ áo , đem hắn nhấc lên . "Người không phải là muốn đánh ta

sao . Ta cấp ngươi cơ hội , đến đây đi !"

". . ."

"Đánh ta !" Triệu Cường đột nhiên chột quát một tiếng , may mắn có Triệu Cường dẫn theo hắn , bằng không thì hắn bấp chân mềm nhũn , không đứng liền tê liệt trên mặt đất rồi.

"Đề . . . Thả ta ra . . ."

Nghe được trung niên cảnh sát nói chuyện , Triệu Cường mới phát hiện , nguyên lai vừa rồi té kia hạ xuống , đem hắn răng cửa cấp té rơi mất một viên .

"BA~ . . ."

Triệu Cường cũng không nói nhảm , một cái bàn tay liền tát vào mặt hắn , "Biết ta tại sao đánh ngươi không ."

"Không . . . Không biết ." Nam tử trung niên nói chuyện có chút lậu phong rồi.

"BA~ . . ."

"Bởi vì ngươi trưởng quá xấu rồi!"

". . ."

"BA~ . . ."

"Bởi vì ngươi muốn đánh ta !"

". . ."

"BA~ . . ."

"Bởi vì ngươi còn là một cảnh sát !"

". . ."

"BA~ . . ."

"Bởi vì ta không biết ngươi !"

". . ."

"BA~ . . ."

"Bởi vì ngươi không cứng nổi !"

". . ."

"BA~ . . ."

"Bởi vì . . . Bởi vì ngươi thất đại cô bát đại di muốn giới thiệu cho ta bạn gái !"

". . ."

"BA~ . . ."

"Bởi vì ta chính là muốn đánh nhau ngươi !"

". . ."

Mười cái bàn tay xuống dưới , nam tử trung niên mặt của đã hơn mập , cùng đầu heo so với , chỉ có hơn mà không thua ah !

Mà lúc này , người nam kia cảnh sát đã choáng váng , trơ mắt ếch ra nhìn Triệu Cường đánh nam tử trung niên , mình dĩ nhiên là một câu cũng nói không nên lời .

Hắn là cái Akuma !

Nhất định là như vậy !

Nơi này là bót cảnh sát a, hấn tại sao có thể trắng trợn đánh cảnh sát !

Triệu Cường thả trung niên cảnh sát cổ áo , mặc kệ từ hấn té xuống đất , nhìn thoáng qua mỹ nữ cảnh sát viết bút lục ."Chắc chắc , chữ này viết cũng không tệ lắm!"

Sau đó , Triệu Cường đem bút lục xé kéo xuống , vắn về trở thành một đoàn , ngồi xổm ở trung niên mập mạp bên người .

Trung niên mập mạp mặt mũi bầm dập , mà ngay cả ánh mắt cũng không mở ra được , mặt càng là sưng như ông già .

Nhìn xem ra xấu xí sắc mặt , Triệu Cường đột nhiên có một loại buồn nôn cảm giác .

Người làm sao có thể đáng đáp xấu như vậy .

"Mở miệng !"

". . ."

"BA~ . . ."

"Ta để cho ngươi mở miệng !"

Một bên nam cảnh sát sắp khóc rồi , cứ như vậy đánh , miệng của hấn có thể mở ra mới là lạ chứ !

"Ngươi ! Đi tới , đem miệng của hấn cạy mở !" Triệu Cường chỉ vào nam cảnh sát nói .

Nam cảnh sát chiến chiến nguy nguy đã đi tới , thuận theo cạy mở trung niên cảnh sát miệng .

Hấn không dám không nghe lời nói , hấn cũng sợ biến thành đầu heo ah !

Nhưng hấn là nương tựa theo gương mặt này ăn cơm , liền gương mặt này , cũng không biết đã mê đảo nhiều thiếu nữ cảnh . Nếu như biến thành đầu heo , về sau đã có thể không mặt mũi thấy người .

Triệu Cường đem cục giấy nhét vào trung niên cảnh sát trong miệng , sau đó đứng người lên , liên tục gật đầu , đối với mình thành quả hết sức hài lòng .

Nam cảnh sát ngã tại mặt đất , mình tại sao lăn lộn đến phần này cơ chứ?

Vân vân . . .

Nam cảnh sát con ngươi phóng đại , hoảng sợ nhìn Triệu Cường .

Vào lúc hấn tới là mang còng tay đấy , nhưng mà hiện tại . . . Còng tay đâu này?

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Phân đình đối kháng

Nam cảnh sát hiện tại cảm giác được , cái này gọi Triệu Cường nam nhân nhất định là điên rồi !

Mặc dù nhưng trong căn phòng này không có giam khổng khí , chuyên môn làm một ít công người hoạt động . 【 】

Nhưng là . . . Hấn cũng không có thể ở chỗ này đánh cảnh sát ah ! Nơi này dù sao cũng là cái bót cảnh sát ah !

Biến thái !

Người điên !

Nam cảnh sát rất nhanh liền định vị Triệu Cường .

Triệu Cường ở trên ghế lại lần nữa ngồi xuống rồi, "Có thuốc không ."

". . . Há? A, có . . . Có . . ." Nam cảnh sát vội vàng móc ra trong túi mình gói đưa cho Triệu Cường , lại tự mình đốt cho hắn .

"Cảm ơn ." Triệu Cường say mê hít một hơi , nói . "Đánh xong người , nữa hút thuốc , thật đúng là con mẹ nó thoải mái ah ! Đúng rồi , người tiếp tục thăm vấn ta đi ! Ta vốn chính là yêu dân tuân theo luật pháp tốt hơn công dân , tuyệt đối phối hợp cảnh sát đồng chí công tác ."

"Ha ha , đó là tự nhiên ." Nam cảnh sát bồi tiểu nói. Ánh mắt lại thỉnh thoảng hướng ngất xỉu trên mặt đất , đã biến thành đầu heo trung niên cảnh sát trên người nghiêng mắt nhìn .

Yêu dân tuân theo luật pháp .

Tuyệt đối phối hợp .

Hai cái này từ hồi có cái nào có thể cùng hắn chịu lên bên .

Chẳng lẽ thế đạo thay đổi .

Nam cảnh sát không dám nhiều lời , bồi tiểu ngồi ở chỗ kia , nhưng là cũng không dám hỏi thăm .

Qua một hồi , cửa đột nhiên vang lên một tràng tiếng gõ cửa , nhưng mà là không có Triệu Cường phản phó , nam cảnh sát là động cũng không dám động rồi.

"Tiểu Lưu , người có ở bên trong không . Lão Lý , mở cửa khai mở !"

Là đội trưởng chính là thanh âm !

Nam cảnh sát có chút như trút được gánh nặng , vụng trộm nhìn Triệu Cường liếc .

Triệu Cường cười nói: "Đã cấp trên của người tới , liền mở cửa khai mở đi , như vậy đem người đóng ở bên ngoài , luôn không tốt ."

Nam cảnh sát liền vội vàng gạt đầu đồng ý , sau đó hấp tấp đi đem cửa mở ra .

Cầm đầu vào chính là cái bạch đội trưởng , đằng sau còn đi theo mỹ nữ cảnh sát cùng lỗ bình tâm , còn có một Triệu Cường không nhận biết nam nhân .

Bất quá mỹ nữ cảnh sát cùng lỗ bình tâm đứng chung một chỗ , thật đúng là một đạo xinh đẹp phong cảnh tuyến ah !

Triệu Cường có chút ghen , đây không phải để cho những cái này nam cảnh sát trên ánh mắt chiếm tiện nghi sao !

"Ah . . . Người . . . Làm sao người đánh lên cảnh sát ." Mỹ nữ cảnh sát liếc mắt liền thấy được nằm trên mặt đất "Hấp hối " trung niên cảnh sát , kinh ngạc lui về sau hai bước .

Đánh lên cảnh sát .

Vừa nghe thấy mỹ nữ cảnh sát nói như vậy , cái đó Triệu Cường không nhận biết nam nhân liền không vui , lập tức nói: "Vị này cảnh sát đồng chí , xin hỏi người con mắt kia nhìn đến ta đương sự đánh lên cảnh sát rồi hả? Mọi thứ phải để ý chứng cứ !"

Người trong cuộc .

Luật sư .

Triệu Cường cười cười , không nghĩ tới lỗ bình tâm chuẩn bị như vậy đầy đủ , thoát nhìn mình là không cần sáng chiều bài rồi.

"Tiểu Lưu , đây là có chuyện gì ." Bạch đội trưởng sắc mặt âm trầm dọa người .

"Vâng . . . Phải . . ." Nam cảnh sát trộm nhìn lên Triệu Cường liếc , ấp úng cũng không dám nói ra .

"Nói mau !"

". . ."

Đúng ta làm ." Triệu Cường gạt đầu cười , trong phòng này liền ba người , nằm kế tiếp , chẳng lẽ nói là một cái khác cảnh sát cùng kia cái trung niên cảnh sát đã đánh nhau .

Nói ra , người nào tin tưởng .

Lỗ bình tâm bất mãn liếc Triệu Cường liếc , "Ngu ngốc ."

". . ."

Triệu Cường yên lặng im lặng hai nước mắt , nguyên bản mình chính là muốn tiêu sái một bà mà thôi .

Rất ngu ngốc sao?

Móa! Ta thế nào cảm giác ta rất tuần tú ah !

Ngươi xem , ngươi xem , cô gái đẹp kia cảnh sát đều ở đây nhìn mình . . .

Ồ ! Ca ca ta đào túy .

"Hắn thật rất ngu ngốc ." Mỹ nữ cảnh sát sát có chuyện lạ nhẹ gật đầu .

"Ta nói rồi đấy." Lỗ bình trái tim băng giá lấy thanh âm nói tiếp .

". . ."

Triệu Cường thật không lời có thể nói .

Lỗ bình tâm thật là tới cứu mình sao .

Như thế nào cảm giác như là ở xem náo nhiệt đâu này?

Nghe thấy hai nữ đối thoại , bạch đội trưởng giận đến nổi trợn lồi đình , nhưng là ngại vì hai nữ nhân thân phận , vẫn là cố kiềm nén lại , hướng về phía bên người nam cảnh sát quát : "Còn đứng ngây đó làm gì . Nhanh đi gọi xe cứu thương !" "

Nam cảnh sát cái này mới hồi phục tinh thần lại , đối với mình chủ thừa nhận Triệu Cường cảm kích nhìn thoáng qua , có chút như trút được gánh nặng chạy ra ngoài .

"Lá gan không nhỏ , ngươi cũng dám đánh lên cảnh sát !" Bạch đội trưởng khí không chịu được , trước là con mình bị đánh , sau đó còn chọc xảy ra lớn như vậy nhiễu loạn , đây là tuyệt vô cận hữu sự tình .

Hiện tại con của hắn còn ở trong bệnh viện nằm gào khóc thảm thiết đâu rồi , cái này gọi là làm cha như thế nào chịu được .

"Nơi đó có áp bách , ở đâu thì có phản kháng ." Triệu Cường hít một ngụm khói , nói ra một câu kinh điển lời kịch .

"Có ý tứ gì ." Bạch đội trưởng ngăn người .

"Hắn muốn đánh ta , kết quả không có đánh qua ta , chính là cái này ý tứ ." "

". . ."

Lỗ bình lòng có ta không giải thích được .

Nếu như nói là ở tên côn đồ trước mặt , hắn dám hung hăng càn quấy , cái này không gì đáng trách , coi như là hắn thâm thụ rất cao minh .

Nhưng mà hiện tại đối mặt là cảnh sát ah !

Hắn làm sao dám đánh lên cảnh sát .

Chẳng lẽ hắn còn có cái gì hậu trường .

Không đúng . .

Hắn . . . Ở đối với chính mình liếc mắt đưa tình .

Có ý tứ gì . Hắn còn phải ta hỗ trợ .

Cần ta hỗ trợ chính ra nhiều chuyện như vậy làm gì .

Lỗ bình tâm rất tức giận , hắn thật rất muốn xoay người rồi đi .

"Đứng rồi, bình tâm, Hấn là ai vậy." Triệu Cường chỉ chỉ bạch đội trưởng, nói.

Lỗ bình tâm mặc dù rất phản cảm Triệu Cường gọi nàng xưng hô thế này, nhưng là ngại vì nơi, vẫn là nhịn được, "Cảnh sát hình sự chi đội đại đội trưởng, cũng là người đánh chính là cái người kia cha ruột."

"Ta đánh nhiều người như vậy, là người nào cha ruột. Chẳng lẽ còn có bố dượng."

". . ."

Triệu Cường nhớ lại hạ xuống, tự giới thiệu cũng chỉ có Kim bác hữu người bạn kia rồi.

Họ gì tới.

Đột nhiên, Triệu Cường vỗ đùi, lớn cười lên đi tới bạch đội trưởng trước mặt, thân thiết cầm tay của hấn nói: "Ồi chào, nguyên lai là bạch đội trưởng ah! Ai, thật không phải người một nhà bắt nhập một nhà cửa. Mặc dù người trưởng đối với ta đẹp trai, vóc người đối với ta được, tính cách đối với ta ca tụng, chiến Đấu Lực cũng không có ta bèn bi, nhưng là dù sao ta và người nhà nhi tử là tới quen biết sao! Cái đó người nào, ngọc ngon nữ, đi cho ta cùng bạch đội trưởng cả chút Mẩu Thụ chính là cái kia đại hồng bào, ta cùng bạch đội trưởng uống một chút."

". . ."

Mỹ nữ cảnh sát bắt đắc dĩ lắc đầu, không hề động.

Đừng nói trong cục cảnh sát không có Mẩu Thụ đại hồng bào, ngay cả có cũng không cho hấn ah!

Phải biết rằng, loại này Mẩu Thụ hiện tại trong nhảy mất ba cây mà thôi nữa à!

Lúc đó đấu giá cái này lá trà, cũng là đấu giá gần hai cái giá mười vạn!

May mắn phụ thân của mình thích uống trà, mình cũng hơi có hiểu rõ, bằng không thì thật liền ngậy ngốc đi ra ngoài chuẩn bị đi.

Vốn là Long Tĩnh, cuối cùng đại hồng bào, người nam nhân này như thế nào vô sỉ như vậy.

"Đội trưởng, cục trưởng tìm ngài." Nam cảnh sát đi đến, ở bạch đội trưởng bên tai nhẹ nhàng nói.

Bạch đội trưởng nhẹ gật đầu, đối với lỗ bình tâm cùng kia cái luật Sư Thuyết tiếng xin lỗi, liền xoay người đi ra ngoài.

Ở bạch đội trưởng sau khi đi ra, lỗ bình tâm bước nhanh đi tới Triệu Cường bên người, cũng không nói chuyện, chính là chăm chú nhìn chăm chăm Triệu Cường nãy liệt nhìn.

Triệu Cường bị nhìn thấy cả người sợ hãi, "Người. . . Nhìn ta làm gì."

"Người còn sống."

". . . Đúng, ta còn sống. Nhưng là ta nghĩ, xe cứu thương không tới sớm một chút, hấn muốn chết rồi." Triệu Cường chỉ chỉ nằm dưới đất trung niên cảnh sát.

Nữ nhân này là chuyện gì xảy ra.

Người tự cũng không nùng nịu yếu điệu hỏi một câu, Triệu Cường, người không sao chứ.

Triệu Cường, về sau cẩn thận một chút.

Triệu Cường, người nhất định quan trọng bảo hộ cho tốt mình, bằng không thì người bảo ta làm sao xử lý thế nào? Ô ô ô. . .

Sau đó, nửa hung hăng ôm lấy mình, dùng bộ ngực nhũ chim bồ câu đè ép mình lồng ngực nở nang.

Nhiều như vậy tốt.

Thật đẹp.

Hiện tại tính là gì à?

Lỗ bình tâm nhú mày, nhìn thoáng qua nằm dưới đất trung niên cảnh sát, lại bắt mắt hết sức nhìn lấy Triệu Cường, "Người vì cái gì còn sống."

". . ."

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thế giới, sáng tác cải biến nhân sinh

Bạn đang đọc truyện *Cục Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Không hẹn mà cùng

Bạch đội trưởng rất biệt khuất . 【 1 】

Mặc dù nói nơi này chẳng qua là một cái phân cục đi, nhưng là mình coi như là ở bên ngoài đi ngang nhân vật , ai không cũng phải hiếu kính mình một điểm .

Nhưng là hôm nay đây là thế nào .

Đơn giản chính là đồ tám đời huyết môi rồi!

Lúc trước cô gái đẹp kia đừng nói cái gì , ai bảo nàng là mỹ nữ đầu này?

Nhưng mà hiện tại mà ngay cả cái đồ người hiểm nghi phạm tội , đánh con mình chính là cái người kia , cũng dám cùng mình khiêu bản .

Chẳng lẽ là sắp thay người lãnh đạo rồi sao?

Bạch đội trưởng bước nhanh đi tới cục trưởng văn phòng , mặc dù chỉ là phân cục , nhưng lại là của mình người lãnh đạo trực tiếp , mình không cung kính một điểm là không được .

"Lý cục trưởng , ngài tìm ta ."

"Ha ha , bạch đội trưởng tới , mau ngồi ." Lý cục trưởng cười ha hả nói ."Bạch đội trưởng a, người hôm nay phải hay là không bắt cái gì người ."

Bắt cái gì người .

Chẳng lẽ cũng là chạy cái đồ gọi Triệu Cường gia hỏa tới .

Bạch đội trưởng không nắm chắc được , chỉ phải gạt đầu , "Bắt mấy cái tiểu mao tặc , cũng không là đại sự gì ."

"Có hay không cái gọi Triệu Cường hay sao?"

Bạch đội trưởng trong nội tâm "Lộp bộp" hạ xuống, quả nhiên là hắn !

Hắn như thế nào có năng lực mời được tôn đại thần này .

Thoạt nhìn hôm nay thù này , là không báo đáp tốt nữa à !

"Quả thật có một người gọi là Triệu Cường người, bởi vì hắn cố ý tổn thương , bây giờ còn đang làm cái ghi , người xem chuyện này . . ."

"Nhận biết Cao Hùng sao?"

"Cao Hùng ." Bạch đội trưởng ngăn người , nhớ lại hạ xuống, vội vàng nói: "Người nói đúng lắm . . ."

"Đúng đấy hắn !" Lý cục trưởng nặng nề gạt đầu , "Thân phận của hắn đặc thù , không dám tới bắt cảnh sát , nhưng là hắn nói cái này Triệu Cường là bằng hữu của hắn , người bảo ta làm sao xử lý thế nào?"

"Ta nói Lý cục trưởng , ngài không sẽ biết sợ một cái . . ."

"Ta không sợ hắn , ta sợ hắn người ra mặt !"

"Ngài là nói . . ."

"Ha ha , ngươi cho rằng không có Bắc Kinh có thể làm lớn như vậy ." Lý cục trưởng cười khẩy nói ."Ta bất kể ngươi và Triệu Cường có cái gì thù , ta khuyên ngươi chính là trước thả hần đi!"

Lý cục trưởng đối với vị này bạch đội trưởng hiểu rất rõ rồi, nhìn nét mặt của hần liền biết là chuyện gì xảy ra . Nếu như không phải là bởi vì bạch đội trưởng cùng cái đó gọi Triệu Cường có cừ oán , mình tới tìm hần , đoán chừng dăm ba câu phải đã xong .

"Chuyện này..."

"Lý cục trưởng , bên ngoài có người tìm ngài ." Một người lính cảnh sát đi đến nói .

"là ai ."

"Hần nói là hằng xa tập đoàn chủ tịch ."

"Gi vậy?" Lý cục trưởng kinh ngạc đứng lên , vị này hằng xa tập đoàn chủ tịch cùng mình cũng không có gì cùng xuất hiện , nhưng mà là danh hào của hần mình nhưng mà nghe qua , đây chính là cái đại tài đoàn chủ tịch ah ! Không kịp đa tưởng , Lý cục trưởng vội vàng nói: "Mau mời hần đến phòng họp đi ."

"Đã biết ."

"Bạch đội trưởng , ngươi trước theo ta tới đây đi!" Lý cục trưởng sắc mặt có chút âm trầm , hần luôn cảm giác cái này cùng Triệu Cường chuyện kia có thể chuỗi liên cùng một chỗ .

Nếu như người nam nhân này thật có thể chiêu đến như vậy nhiều Bắc cảng Ichi số một số hai nhân vật , chính mình như vậy liền không thể không đối xử chu đáo rồi.

"Ha ha , nguyên lai là Kim đồng , như thế nào có thời gian đến chỗ của chúng ta rồi hả?" Lý cục trưởng hàn huyên nói.

"Lý cục trưởng đi vào OK? Ha ha , kỳ thật cũng không có gì lớn chuyện , ta có một tiểu huynh đệ giống như ở nơi này của các ngươi , ta có một số việc muốn tìm hần ."

Kim đồng nói rất mật mờ , nhưng là Lý cục trưởng hay là nghe đã hiểu , "Xin hỏi Kim đồng , ngài chính là cái kia tiểu huynh đệ phải . ."

"Há, hần gọi Triệu Cường ."

Quả nhiên là hần !

Bạch đội trưởng chính là trong nội tâm "Lộp bộp" hạ xuống, lúng túng nói: "Cái này . . . Kim đồng , Triệu tiên sinh chính ở chỗ này làm xuống bút lục , một hồi liền ra tới rồi."

"Há, vậy ta chờ ở chỗ này hần đi!"

". . ."

Bạch đội trưởng trong nội tâm thầm mắng , người như vậy còn tưởng là chủ tịch đầu này? Rõ ràng chính là chơi xỏ lá , khi dễ người sao !

"Ha ha , kia Kim đồng trước ở chỗ này nghỉ ngơi một hồi , ta đi phòng thẩm vấn nhìn một chút ." Lý cục trưởng bồi tiểu nói. Sau đó đối thoại đội trưởng nháy mắt một cái , hai người liền đi ra phòng họp .

Cái này Triệu Cường rốt cuộc là người nào .

Mình trước kia tại sao không có nghe qua cái tên này đầu này?

"Lý cục trưởng , làm sao bây giờ ." Lý cục trưởng đang nghĩ ngợi , bạch đội trưởng lại hỏi .

"Ai , lão Bạch , ngươi nói thật với ta , cái đó Triệu Cường đến cùng đánh người nào ."

"Hần . . ." Bạch đội trưởng ngăn người , trong lòng cũng biết nếu như không nói ra tình huống thật , sự tình hôm nay là không dễ làm rồi, "Hần đánh con của ta , mới vừa rồi còn đánh lén cảnh sát rồi."

"Đánh lén cảnh sát ." Lý cục trưởng câu dẫn ra một nụ cười âm hiểm , "Hắc hắc , cái này thì không thể trách chúng ta không nhân nghĩa rồi. Đánh chấp pháp nhân viên , đây chính là tội lớn . Không liên quan là cái đó Kim đồng , vẫn là cái gì Cao Hùng , cũng đừng nghĩ dẫn hết hần đi !"

"Có Lý đội trưởng những lời này ta an tâm ." Bạch đội trưởng cúi người gạt đầu bồi tiểu nói. Trong lòng thầm mắng đầu óc mình thiếu tuyến , như thế nào đem hần đánh lén cảnh sát chuyện tình đem quên đi .

Lý cục trưởng cùng bạch đội trưởng trở lại văn phòng , kéo lên thuốc lá , bất luận là Triệu Cường , lỗ bình tâm vẫn là cái đó Kim đồng , cũng cấp gạt tại đó mặc kệ , xem bọn hần có thể như thế nào .

"Lý cục trưởng , quảng phát tập đoàn từ đồng tìm ngài ."

"Đề cho hấn đi phòng họp ."

"Lý cục trưởng , Vương lão gia từ tìm ngài ."

"Đề cho hấn đi phòng họp ."

"Lý cục trưởng , cục Công Thương cục trưởng tìm ngài ."

"Đề cho hấn đi văn phòng ."

"Lý cục trưởng . . . Ah , được rồi , đề cho hấn đi văn phòng ."

". . ."

"Móa nó , không nghĩ tới tiểu tử này thật đúng là ngu bực , nhiều như vậy đại nhân vật cũng làm cho hấn tìm tới ." Bạch đội trưởng chửi bới nói .

"Ha ha , bạch đội trưởng tức cái gì . Chính là đề cho bọn họ tùy tiện tìm , Triệu Cường đây chính là đánh lén cảnh sát , không phải một hai câu liền có thể nói rõ sở chuyện tình ."

Lý cục trưởng hình như là bắt được Triệu Cường tay cầm đồng dạng , âm hiểm cười nói .

"Nhưng mà Lý cục trưởng , chúng ta bước tiếp theo làm như thế nào ."

"Đã hấn đã nhận đánh lén cảnh sát điều này tội , còn có thể xử lý như thế nào . Muốn xử lý như thế nào liền xử lý như thế nào !"

Bạch đội trưởng hai mắt tỏa sáng , giờ ngón tay cái lên cười nói: "Lý cục trưởng , cao ah !"

Mà lúc này , Lý cục trưởng văn phòng điện thoại của đột nhiên vang lên .

Điện thoại vang lên một hồi , Nhưng là Lý cục trưởng không hề động , mãi cho đến chuông điện thoại hủy bỏ .

"Lý cục trưởng , ngài như thế nào không tiếp ."

"Liên tình huống của hôm nay , ngại cho là là có chuyện gì ."

Bạch đội trưởng bình tĩnh đại ngộ , cùng Lý cục trưởng liếc nhau , ngầm hiểu lẫn nhau cười cười .

Đột nhiên , Lý cục trưởng điện thoại di động vang lên mà bắt đầu..., Lý cục trưởng nhìn thoáng qua , là cục thành phố cục trưởng điện thoại , đây cũng không phải là chính hấn một phân cục có thể so sánh được rồi , sau đó cười khổ nói: "Cái này cũng không thể không tiếp rồi."

"Này, ngài khỏe chứ, khang cục trưởng , có chuyện gì không ."

"Tốt cái rắm ! Lý cục trưởng , ngại nói thật với ta , ngại có phải hay không mang đi một thứ tên là Triệu Cường ." Bên đầu điện thoại kia âm thanh nam nhân thật giống như nổ tung lựu đạn đồng dạng , tràn ngập mùi thuốc súng .

Lý cục trưởng sững sờ, nhìn bạch đội trưởng liếc , "Đúng, khang cục trưởng ."

"Tốt ngại Lý cục trưởng , ngại bắt người nào không được , không phải bắt hấn . Ta biết , hiện tại Kim Đồng Hòa từ đồng những người kia cũng ở chỗ của ngại chứ?"

". . . Phải . ." Lý cục trưởng không dám phản bác , thận trọng đáp trả .

"Ngươi là gan cũng không nhỏ , lại vẫn dám giam giữ Triệu Cường , ta hiện tại thật hoài nghi , đề cho ngọc tốt ở chỗ của ngại thực tập , đến cùng có đúng hay không !"

"Ây. . . Nhưng phải . . . Khang cục trưởng , hấn là đánh lén cảnh sát . . . Cho nên . . ."

"Cho nên cái rắm ! Nhanh lên cho ta thả người !" Khang cục trưởng ra lệnh . "Ta nói thiệt cho ngại biết , vừa rồi thương nhân thị trường đã gọi điện thoại cho ta , nếu như ngại còn muốn bảo trụ của ngại mũi cánh chuồn (quan tước) , liền cho ta thả người !"

Lý cục trưởng há to miệng , còn muốn nói gì , Nhưng là bên kia đã dập máy .

"Cái đó . . . Lý cục trưởng , khang cục trưởng nói như thế nào ." Bạch đội trưởng thận trọng hỏi.

Lý cục trưởng thay đổi cười tươi như hoa bộ dáng , hung ác đối thoại đội trưởng quát: "Xem ngại cấp Lão Từ chọc - hảo sự , thả người ! Cho ta thả người !"

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xè thể giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Vô tội phóng ra

Đưa đến những thứ kia khoản gia , Lý cục trưởng lúc này mới thở phào một cái . 【 】 sau đó , đột nhiên nhớ tới Triệu Cường còn đang tra hỏi thất đầu rồi , vội vàng cùng bạch đội trưởng chạy tới phòng thẩm vấn .

"Ha ha , cái đó . . . Vị nào là Triệu tiên sinh ."

"Ta là ." Triệu Cường cũng không có đứng lên , tùy ý hồi đáp . Kia cái trung niên cảnh sát ngay tại vừa rồi , cũng đã bị xe cứu thương đón đi , mỹ nữ cảnh sát cùng người nam kia cảnh sát cũng không biết đã chạy đi đâu , chỉ có lỗ bình tâm cùng luật sư ở chỗ này phụng bồi hấn .

"Nguyên lai ngài chính là Triệu tiên sinh a , kính đã lâu . . . Kính đã lâu . . ."

Triệu Cường ngồi ở chỗ kia cùng Lý cục trưởng nắm tay , sau đó nói: "Ta mới đến Bắc cảng Ichi không có một tuần lễ , ngài là tại sao biết ta sao?"

". . ."

Lý cục trưởng nghe hấn không phải Bắc cảng người , vội vàng nhẹ nhàng thở ra .

Đã không phải Bắc cảng người , như vậy tự nhiên mà vậy cũng ít đi rất nhiều phiền toái .

"Cái đó . . . Chúng ta tuyệt đối sẽ không buông tha một người xấu , nhưng là cũng sẽ không bỏ qua một người tốt . Sự tình hiện tại đã điều tra rõ ràng , Triệu tiên sinh ngài là bị oan uổng . Nhiều có đặc tội , xin hãy tha lỗi . " Sau đó , Lý cục trưởng cấp bạch đội Trưởng Sử một cái ánh mắt .

Bạch đội trưởng hội ý đã đi tới , bồi tiểu nói: "Ha ha , Triệu tiên sinh , là ta có mắt không trông , xin lỗi rồi ."

"Uh, ta không trách ngài ."

". . ."

Bạch đội trưởng trong nội tâm rất không thoải mái .

Cái gì gọi là ta không trách ngài .

Trách ta lại có thể làm gì ta .

Triệu Cường đứng người lên , vỗ vỗ bạch đội trưởng chính là bả vai , ngữ trọng tâm trường nói: "Bạch đội trưởng , chăm sóc tốt con của ngài , nếu như tiếp theo nữa đập đầu lấy đựng , Nhưng cũng đừng có lại trách ta ."

"Đó là tự nhiên . . . Đó là tự nhiên . . ." Bạch đội trưởng âm thầm nắm chắc nắm đấm , nhưng là cái loại đó tức giận biểu tình cũng không dám phù hiện tại trên mặt .

"Đi !" Thấy sự tình đã xong , lỗ bình tâm cũng sẽ không nói nhảm nữa , trực tiếp mang theo luật sư xoay người rời đi , không thêm quan tâm Triệu Cường .

Triệu Cường cười cười xấu hổ , đợi đến lỗ bình tâm sau khi đi ra , mới lên tiếng: "Kia cái gì , bạch đội trưởng , ngài còn có chuyện gì sao?"

"Ta không có , ngài có cái gì . . ."

"Uh, ta quả thật có chuyện !"

". . ."

"Ta khát ."

"Nha. . ." Bạch đội trưởng bưng tỉnh đại ngộ nhẹ gật đầu , trong lòng thầm mắng Triệu Cường không chân chính , trên mặt lại vừa cười vừa nói: "Ha ha , ta biết Triệu tiên sinh thích uống trà , không biết Triệu tiên sinh thích gì nhất là trà . Đồi ngày mai ta một định tự mình đưa đi ."

"Đặt tiền nhất cái chủng loại kia ."

". . ."

Triệu Cường ở Lý cục trưởng cùng bạch đội trưởng chính là đưa tiền xuống , đã đi ra phân cục cao ốc .

Lại nói tiếp , Triệu Cường vẫn là tương đối buồn bực .

Không ngờ như thế nháo đảng đến trưa , chuyện gì đều không có phát sinh , chuyện này phải tính thế nào .

Ai , cái này chính là mình tâm địa thật tốt quá , nếu là gặp phải tâm địa không tốt , yếu điểm tổn thất tinh thần phí đều là cần phải vậy.

Phải biết rằng , mình đến trưa đây chính là tốt mấy đồng tiền cao thấp!

Đang nghĩ ngợi , cũng cảm giác một cổ mùi thơm hương mình đánh tới , ngay sau đó , giống như có cái gì vật thể đựng ở trên thân mình tựa như .

"Ah . . ."

Nghe được thanh âm , Triệu Cường mới hồi phục tinh thần lại , ngay cả vội ngồi xổm xuống , đem bị mình đựng té xuống đất nữ hài nhi nâng dậy , "Thật là thực xin lỗi , mới vừa rồi không có gặp lại người ."

"Nói như vậy , là ta đáng đáp quá lùn , không vào được Triệu tiên sinh pháp nhãn ."

Triệu tiên sinh .

Nàng nhận biết ta .

Còn có , cái thanh âm này như thế nào như vậy quen tai đâu này?

Triệu Cường nhìn kỹ , há to miệng , kinh ngạc phải nói không ra lời .

"Như thế nào . Thay quần áo khác người liền không nhận ra ." Mỹ nữ cảnh sát người mặc ngưu tử giả bộ , thoát nhìn vẫn là anh khí mùi phản .

"Nguyên lai là ngọc ngon nữ , ta còn tưởng rằng là ai đó ! Ai , đừng nhìn bây giờ là ban ngày , nếu như ta không hảo hảo bảo vệ mình mà nói..., thật là dễ dàng thất trình đây!"

Mỹ nữ cảnh sát gất một cái , nói: "Người sao lại ra làm gì ."

"Cấp trên của người để đây chứ ! Bằng không thì tại đây ban ngày ban mặt , ta dám vượt ngục ."

Mỹ nữ cảnh sát "PHỤT" cười cười , "Khanh khách , người ngay cả cảnh sát cũng dám đánh , còn có chuyện gì là người không làm được ."

"Cái này . . . Là hai chủng tính chất sao !" Triệu Cường cười cười xấu hổ .

"Ta là khang ngọc tốt ."

"Ta biết ."

"Người như thế nào biết ."

"Bởi vì ta nhìn ngực của người . . . Ách . . . Ngực bài ."

Khang ngọc tốt sắc mặt ửng đỏ , "Ta tan tâm phải đi , người thì sao?"

"Không phải làm quan mà đây, ai nguyện ý tại nơi này ở lại ." Triệu Cường cười khổ lắc đầu .

Hai người sóng vai đi ra bớt cảnh sát , vừa vận một ra taxi trải qua , bị ngăn lại .

"Người lên đi!" Triệu Cường khách khí nói .

"Không được , vẫn là người lên đi!"

"Vậy được rồi , vẫn là trên ta đi!"

". . ."

Người nam nhân này như thế nào như vậy không có phẩm .

Mình chính là khách khí khách khí không biết sao?

Thấy Triệu Cường mở cửa xe muốn lên xe , Khang ngọc tốt đột nhiên hỏi "Người tại sao phải đánh hấn ."

"Bởi vì hấn đáng đánh !"

"Lừa gạt ai đó ."

"Ha ha , bị người phát hiện , nhưng thật ra là vì hấp dẫn người rớt Ý Lực mà thôi ." Sau đó , Triệu Cường đóng cửa xe lại , xe taxi chậm rãi khai mở xa .

Khang ngọc tốt một người ngu đứng ở nơi đó , trong nội tâm có chút không cách nào bình tĩnh .

Bên cạnh của nàng không thiếu hụt theo đuôi nam nhân của nàng , nhưng lại không có một cái nào nam nhân đặc biệt .

Triệu Cường chưa có trở về trường học , mà là trực tiếp về tới trong biệt thự .

Biệt thự này , có thể coi như là Triệu Cường tạm thời nhà . Nơi này , so với từ bản thân vốn là nhà , mặc dù người thiếu rất nhiều , nhưng lại nhiều hơn không ít nhân tình vị .

Mình ở trong biệt thự trong phòng khách đã ngồi một hồi , hấn liền ngồi không yên .

Vương Vũ xưa kia tráo tráo là màu gì .

Lỗ bình tâm sẽ mặc vào Lace sao .

Còn có mạnh như đây. . .

Triệu Cường đứng lên , ngược lại lại ngồi xuống.

Không được !

Không thể làm như vậy !

Nếu quả như thật lắm , vậy mình chẳng phải thật trở thành trộm tráo tráo tặc sao .

Đang nghĩ ngợi , cửa liền được mở ra , tam nữ cùng đi đi vào .

Triệu Cường âm thầm lau một vệt mồ hôi lạnh , may mắn không có động thủ , nếu không mình cả đời anh danh sẽ phá hủy .

"Triệu Cường , người không sao chứ ." Vương Vũ xưa kia thấy Triệu Cường đã trở về , vội vàng đi tới dò hỏi .

"Không có sao ." Triệu Cường cười lắc đầu .

Lỗ bình tâm liếc Triệu Cường liếc , hấn có thể có chuyện gì .

Người nên hỏi , cảnh quan , người không sao chứ .

"Triệu Cường , người trở về lúc nào ." Mạnh như nháy mắt to hỏi.

"Một giờ trước đi!"

"Vậy người có hay không trộm Vũ Tích tỷ tỷ đồ lót ."

"Không có !"

"Vậy người có hay không trộm bình Tâm tỷ tỷ đây. . ."

"Tuyệt đối không có !" Triệu Cường nghĩa chánh ngôn từ nói .

"Như Như , người nói cái gì đó !" Mạnh như sắc mặt ửng đỏ , thẹn thùng nói .

Lỗ bình tâm trên mặt cũng xuất hiện một vòng đỏ ửng , mặt lạnh lùng tron mắt nhìn mạnh như liếc , liền xoay người đi lên lầu .

Triệu Cường nhưng mà thiên đại oan uổng ah !

Hắn vốn là không có trộm ah !

Mà ngay cả không chút suy nghĩ !

Hắn vốn là muốn trộm tráo tráo ấy. . .

"Triệu Cường."

"Làm sao vậy ." Triệu Cường nhìn Vương Vũ xưa kia , thấy nàng gương mặt thần sắc lo lắng .

"Nhị ban đệ tử cúp cua chuyện tình , bị trường học đã biết ." Vương Vũ xưa kia nói ."Không đơn giản phải xử phân đệ tử , còn phải xử phạt lão sư , có lẽ người sẽ bởi vì chuyện này . . ."

"Yên tâm đi !" Triệu Cường cười cười , "Vũ Tích , có một việc người thật giống như không có nói cho ta biết ."

Wang Vũ xưa kia ngăn người , "Gì vậy?"

"Nguyên lai người có mùi thơm của cơ thể !"

". . ."

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xê thể giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Chúng thuyết phân vân

"Hiện tại trên lầu tình huống thế nào ."

"Nghe nói đang đang họp , mẹ nó , tùy tiện hẳn khai mở ! Đến cuối cùng cũng là Triệu Cường quán chuyện , chúng ta chuyện gì đều không có . 【 】 "

"Ngày hôm qua sự kiện như thế nào?"

"Nghe nói vô tội phóng ra ."

"Vậy là tốt rồi , chúng ta thiếu hẳn đã còn , lần này nếu là hẳn bị khai trừ , Nhưng không thể nói chúng ta không có đạo nghĩa rồi."

". . ."

Lớp hai các học sinh nghị luận âm ỉ , cái gì cũng nói .

"Trường lớp , làm sao người nhìn ." Cao vĩ hồng cả lợ phát phơ đã đi tới hỏi.

"Ha ha , còn có thể làm sao . Tới rồi hiện tại , không phải là chúng ta định đoạt lúc . Mập mập , bên kia như thế nào đây?"

Mập mập ánh mắt nhìn chằm chằm laptop , trong máy vi tính thỉnh thoảng truyền tới một hồi thanh âm . Trên máy vi tính , chính là trong phòng họp họp trắng cảnh . Mập mập nhếch miệng , "Còn không phải những lời kia , chưa từng nghe qua liền cũng đã biết ."

. . .

"Ta muốn mọi người có lẽ cũng biết , kể từ Triệu Cường đi tới trường học của chúng ta trong một tuần , đã xảy ra bao nhiêu sự tình . Vốn là còn đồ tới ta hiệu gây chuyện , sau đó lời đồn nổi lên bốn phía , Dương chủ nhiệm bị tức vào bệnh viện , lớp hai đệ tử lại tập thể trốn học , thậm chí đồn đãi ngày

hôm qua Triệu Cường còn vào cục cảnh sát ! Người như vậy có thể khi lớp hai chủ nhiệm lớp sao? Không ! Phải nói , người như vậy xứng làm lão sư sao?" Triệu Sơn Bạch Nghĩa đang lời nói nói .

"Ta cảm thấy phải Triệu phó hiệu trưởng nói rất có lý , mọi người lắng lại , sự tình nên xử lý như thế nào ." Lỗ ngọc sóng không muốn nói như vậy , Nhưng là không có cách nào , sự tình đã run đi ra , cũng không phải là nửa ước lượng vào Kabuto Nina sao đơn giản .

"Ta cảm thấy phải có lẽ khai trừ Triệu lão sư , người như vậy , sao có thể ở chúng ta Lâm Phong trung học đệ nhị cấp làm lão sư đâu này?"

"Không , ta ngược lại thật ra cảm thấy khai trừ Triệu lão sư có chút quá vô đoán . Bây giờ còn chưa có biết rõ ràng chuyện gì xảy ra , liền khai trừ , cách làm như vậy ta không thể tiếp nhận . Mọi người đều biết nhị ban là một cái dạng gì lớp học , những tên côn đồ kia đến tìm Triệu Cường chẳng lẽ tự không khả năng là lớp hai người tìm đến hay sao? Bọn hắn cũng không phải không trải qua chuyện này ! Dương chủ nhiệm nắm viện công việc chính ta tại tràng , kia toàn bộ là vì Dương chủ nhiệm bởi vì một ít đồn đãi chất vấn Triệu lão sư đưa tới , mọi người cảm thấy , chuyện như vậy có thể trách Triệu lão sư sao?"

Lỗ ngọc sóng đối với nói chuyện Cao Tường hài lòng nhẹ gật đầu , "Cao lão Sư Thuyết cũng rất có đạo lý sao ! Những chuyện này ta cũng vậy đã nghe được một ít nghe đồn , huống chi những chuyện này cũng lúc trước nhị ban đã làm , bởi vậy tới trách cứ Triệu lão sư , chúng ta đây cũng cũng có chút quá tiểu nhân rồi."

"Kia lỗ hiệu trưởng nói làm sao bây giờ . Nếu như chuyện này xử lý không tốt , đến tai gia trường nơi nào , kia trường học của chúng ta sẽ phải thân bại danh liệt !" !

"Chẳng lẽ cũng bởi vì để cho trường học của chúng ta cao cao tại thượng , có thể bại hoại chúng ta lão sư danh dự sao?" Lỗ ngọc sóng cười khẩy nói . "Triệu phó hiệu trưởng , trường học vỡ rồi , chúng ta có thể đi trường học khác làm lão sư , làm hiệu trưởng , Nhưng là thế nào Triệu lão sư bị chúng ta sa thải rồi , còn có trường nào dám muốn hắn . Ngươi phải nhớ kỹ , nhị ban là chúng ta Lâm Phong trung học đệ nhị cấp nhị ban ! Không được bởi vì bản thân tư lợi , để Triệu lão sư một người thừa gánh trách nhiệm ah !"

Bại Bad Teacher danh dự .

Danh dự của hắn còn dùng bại hoại sao?

"Kia lỗ hiệu trưởng có ý tứ là gì vậy?" Triệu Sơn bạch nheo mắt lại , cho dù như thế , hôm nay Triệu Cường cũng là chạy trời không khỏi nắng rồi!

Mình vừa mới kéo đến một cái Dương Khánh cái này cùng một chiến hào chiến hữu , Nhưng bị Triệu Cường đâm ba câu liền cấp khí nhập viện rồi .

Điều này làm cho Triệu Sơn bạch như thế nào chịu được .

"Ta cảm thấy phải có lẽ để cho Triệu Cường ra , cùng mọi người giải thích một chút ." Lỗ ngọc sóng nói thật .

Các lão sư khác cũng toàn bộ đều đi theo liên tục gật đầu .

Oan uổng Triệu Cường , khai trừ hắn là chuyện nhỏ , Triệu Cường bị đã khai trừ , nhị ban lần nữa chọn chủ nhiệm lớp mới là đại sự ah !

Nếu quả như thật chọn được mình , vậy thì nhanh lên về với ông bà chọn cái phong thủy địa phương tốt , lưu làm mình mộ phần đi!

"Uh, lỗ hiệu trưởng vừa nói như vậy ta mới nhớ tới , hôm nay Triệu Cường vì cái gì không có dự họp ." Dù sao đã vạch mặt rồi , vậy thì xé ra đến cùng đi!

Đúng ta để cho đấy." Lỗ ngọc sóng cười ha hả nói . Bất quá các lão sư khác thấy rất rõ ràng , lỗ ngọc sóng trong đôi mắt của tràn đầy khinh bỉ , "Hôm nay sẽ mẩu chốt chính là thảo luận Triệu Cường , Triệu Cường dự họp ngược lại không tốt . Ha ha , Triệu phó hiệu trưởng , ngươi xem ta nói đúng chứ ."

"Uh, lỗ hiệu trưởng mưu tính sâu xa ." Triệu Sơn bạch trong nội tâm thâm hận cái này lỗ ngọc sóng , hắn vì cái gì cứ như vậy che chở Triệu Cường đâu này?

"Cao lão sư , còn phải làm phiền ngươi đi một chuyến , đi lấy Triệu Cường gọi tới ."

"Uh, tốt ." Cao Tường đứng dậy liền đi ra ngoài .

Cao Tường ngựa không dừng vó , không dám thất lễ , một đường đi tới ngữ văn tổ văn phòng , lại phát hiện Triệu Cường đang nằm sấp ở trên bàn làm việc ngủ Đại Giác , nước miếng chảy ra đều không có phát giác .

Thật đúng là cái không có tim không có phổi gia hòa !

Cao Tường trong nội tâm cười khở , đi ra phía trước , khe khẽ đẩy đẩy Triệu Cường , "Triệu lão sư . . . Triệu lão sư . . ."

"Hả? Ah , nguyên lai là Cao lão sư ah ! Tan việc ." Triệu Cường lau một cái mép nước miếng , còn buồn ngủ nói .

"Xuống cái gì lớp à? Là lỗ hiệu trưởng tìm ngươi ." Cao Tường cười khở không thôi , nhị ban trên quán như vậy cái lão sư , chẳng biết là phúc là họa .

Triệu Cường đứng lên xoay xoay lưng , nói: "Vậy thì đi thôi !"

"Triệu lão sư , cái đó Triệu Sơn bạch hướng ngươi làm khó dễ , thoát nhìn là nhất định phải khai trừ ngươi không thể , ngươi cũng phải cẩn thận ah !"

"Ta biết ." Triệu Cường cười cười , Triệu Sơn bạch . Chọc giận ta hôm nay cho ngươi thêm đến ném qua vai !

Khi Triệu Cường đi theo Cao Tường sau lưng đi tới cửa phòng hội nghị thời điểm , chỉ nghe thấy bên trong tiếng ồn ào một mảnh , như là đã đánh nhau tựa như .

"Triệu phó hiệu trưởng , ta hi vọng ngươi có căn cứ mà nói lời nói , ngươi dựa vào cái gì nói Triệu Cường là một phế vật ." Vương Vũ xưa kia tức giận nói .

"Còn dùng căn cứ sao? Những gì hần làm cũng bị mọi người nhìn ở trong mắt ."

"Nhìn ở trong mắt . Hảo một cái nhìn ở trong mắt . Trong mắt của ngươi trừ hiệu quả và lợi ích cùng kim tiền còn có những vật khác sao? Luôn miệng nói là vì đệ tử , Nhưng là ngươi lại đem bao nhiêu đệ tử đã khai trừ . Ta thật rất hoài nghi , người như ngươi sao có thể lên làm phó hiệu trưởng đây!"

"Rầm ầm . . ."

Triệu Sơn bạch hung hăng vỗ bàn một cái , đứng người lên tức giận nói: "Ngươi biết không biết ngươi ở đây nói chuyện với người nào . Ta khai trừ những học sinh kia cũng là trong trường học của chúng ta sâu một , khai trừ có cái gì không đúng ."

"Sâu một . Thật sao? Lưu Khải đâu này? Lưu Khải phạm cái gì sai lầm . Cũng là bởi vì trong nhà hần không tiền không thể , đắc tội một cái rầm , Nhưng là ngươi là làm sao làm . Lưu Khải lệnh cường chế nghỉ học , kia cái rầm lông tóc không tổn hao gì , cái này là trong miệng ngươi sâu một . Tạm thời bắt luận những thứ này , coi như là sâu một làm sao vậy . Bọn hần không phải chúng ta Lâm Phong học sinh trung học phổ thông sao? Chúng ta những người này vì cái gì làm lão sư . Chính là vì khai trừ đệ tử ."

"Ngươi . . . Hồn trưởng ! Ta còn không phải là vì trường học đoàn kết ."

"Đoàn kết . Hảo một cái đoàn kết ! Triệu phó hiệu trưởng , xin hỏi ngươi vừa rồi đang gọi người nào hồn trưởng . Mời cho ngươi lời nói mới rồi nói xin lỗi !" Lúc này đây nói chuyện , là lỗ bình tâm .

Hai người bọn họ như thế nào cùng Triệu Sơn bạch đối mặt .

Hơn nữa còn giống như có quan hệ tới mình tựa như .

Triệu Cường trong nội tâm có chút cảm động , đẩy ra Cao Tường , một cước đạp ra phòng họp đại môn , đốt lên một điếu thuốc , nhẹ nhẹ phun ra , ánh mắt ở trong phòng họp quét mắt , ánh mắt mọi người cũng nhìn về phía cạnh mình .

Triệu Cường phát hiện , lỗ bình tâm mặt như sương lạnh , lỗ ngọc sáng sắc mặt âm trầm dọa người , Vương Vũ xưa kia càng là trên mặt hiện đầy nước mắt .

Triệu Cường trong nội tâm thầm hận Triệu Sơn bạch , chậm rãi đi tới Triệu Sơn trắng tay bên , "Nói xin lỗi ."

Triệu Sơn bạch sửng sò , "Gi vậy?"

"Ta để cho ngươi nói xin lỗi !"

"Dựa vào cái gì ." Triệu Sơn bạch cắn răng , ở trước mặt nhiều người như vậy , hần nên không dám xuống tay với chính mình chứ?

"Bằng nàng là mẹ của ngươi !" Triệu Cường chỉ chỉ sau lưng không đứng nơi xa Vương Vũ xưa kia , nói .

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Giải quyết dễ dàng

Cái... cái gì .

Nàng là Triệu Sơn bạch mẹ .

Mọi người buồn cười , chỉ phải cái này Triệu Cường vừa bước tràng , luôn muốn có một chút không biết nên khóc hay cười hoặc là chán nhiep nhân tâm chuyện tình . 【 】

Tạm thời không nói đến Triệu Sơn bạch tuổi thọ nếu so với Vương Vũ xưa kia lớn, chính là Vương Vũ xưa kia đẹp như thế nữ hài nhi có thể sinh ra Triệu Sơn bạch loại này tai to mặt lớn nhĩ tử sao?

Nguyên bản ngưng trọng bên trong phòng họp không khí nhất thời có chút dễ dàng .

Lỗ bình tâm tâm trong lại là hơi nghi hoặc một chút , ở nhà thời điểm , nàng rất chú ý đừng cho Vương Vũ xưa kia cùng mạnh như quá mức tiếp cận Triệu Cường , Vương Vũ xưa kia cũng còn được tốt , nhưng mà hiện tại như thế nào . . .

Nhất định là bởi vì Triệu Cường trước kia đã cứu nàng !

Nhất định là như vậy !

Triệu Sơn mặt trắng lúc đỏ lúc trắng , chỉ vào Triệu Cường , "Ngươi . . . Ngươi đem lời nói lại cho ta nói một lần ."

"Ta nói nàng là mẹ của ngươi !"

". . ."

"Triệu Cường , chú ý không chỉ nói thô tục !" Lỗ ngọc sóng cũng nhũ mây , nhưng mà là ánh mắt của hắn đang cười . Thân thể hắn vì hiệu trưởng , coi như là Triệu Sơn bạch đem cháu gái của mình chọc khóc , hắn cũng chỉ có thể nhẫn nhịn lấy , nhưng là thấy đến Triệu Cường xuất đầu , trong nội tâm nhưng mà trong bụng nở hoa rồi.

"Ta nói thô tục sao? Vũ Tích vốn chính là mẹ nó , kỳ thật ta cũng có thể khi hắn cha đấy!" Triệu Cường nói thật .

Mình là mẹ , Triệu Cường là cha . . .

Vậy ta cùng hắn không phải là . . .

Nghĩ tới đây , nguyên bản còn đang khóc Vương Vũ xưa kia sắc mặt có chút hơi hồng hồng .

"Ngươi làm càn !"

"Ngươi nói láo!"

". . ."

"Một ngày vì sư , chung thân vì phụ , không sai chứ? Vũ Tích là một gã giáo viên , ta nói nàng là mẹ của ngươi , có lỗi sao?" Triệu Cường cười khẩy nói . Mặc dù là một phen mậu luận , nhưng là mọi người tất cả đều thích thú , người nào cũng không có phản bác .

Triệu Sơn bạch đưa cọt cười cười , "Nói như vậy , ta cũng là phụ thân của ngươi rồi hả?"

"Dựa vào cái gì ."

"Bằng ta cũng là một gã lão sư !"

"Ngươi làm qua lão sư sao?" Triệu Cường khinh bỉ nhìn Triệu Sơn bạch liếc , "Nếu như ngươi làm qua lão sư , đoán chừng cũng không còn người sẽ đi coi trọng ngươi lớp , bởi vì đều bị khai trừ hết !"

"Có thể ta cũng là cái phó hiệu trưởng !"

"Tiêu tiền đi lên ."

"Ngươi . . ." Triệu Sơn bạch cũng mau tức học máu , hắn và Triệu Cường hai người có điểm giống là tiểu hài tử cãi nhau , nhưng là lúc này lại người nào cũng không muốn nhận thua .

"Ta cái gì ta . Mau cho ngươi mẹ nói xin lỗi !"

". . ."

. . .

"Cái này Triệu Cường thật ngu bức ah ! Ngay cả Triệu Sơn bạch kia mập mập chết bầm cũng dám mắng !" Cao vĩ hồng mở to hai mắt nhìn , không thể tin nói .

"Ta cũng là mập mập !" Nhóc béo đẩy mắt kiếng , nói .

"Ha ha , ta không phải là đang nói nguoi ." Cao vĩ hồng chê cười hai tiếng , cái này nhóc béo nhưng mà cái máy vi tính quái tài , hấn cũng không muốn về nhà lên mạng xem phim sex thời điểm , đột nhiên hắc bình rồi.

"Ha ha , là rất hiểu rõ tức giận!" Dụ tiểu đã lại gần nói . "Cái này Triệu Sơn bạch hơi quá đáng , thậm chí ngay cả nữ lão sư đều mắng , nguoi như hấn , sao có thể lên làm lão sư đâu này?"

"Mặt trên có nguoi thôi!" Từ Dịch Thiên cười cười , "Theo nghe nói , cái này Triệu Sơn bạch hình như là bộ giáo dục xuống mạ vàng đấy, ai có thể quản được hấn . Nguoi ta mặt trên có nguoi !"

"Móa, có nguoi thì ngon à? Ngày mai ta tìm nguoi đánh cho hấn một trận , nhìn hấn còn có ai hay không !" Cao vĩ hồng thiên cứ không tin cái này tà .

"Hắc hắc , hãy chờ xem , có lẽ trong chốc lát không cần nguoi động thủ , Triệu Cường cái này bạo lực nam liền động thủ!" Từ Dịch Thiên âm hiểm cười nói .

...

"Tốt rồi, Triệu Cường, chuyện này trước hết được rồi đó !" Lỗ ngọc sóng thấy Triệu Sơn ăn chùa quất , trong nội tâm đều phải trong bụng nở hoa rồi, nhưng là cái này Triệu Sơn bạch là phó hiệu trưởng , quá mức tóm lại vẫn là không tốt đấy.

Triệu Cường ngẩn ra một chút , "Vì cái gì tính ."

"Bởi vì chúng ta còn có chánh sự ."

"Được rồi, chúng ta đây trước tiên là nói về chánh sự ." Triệu Cường cũng không ngồi xuống, ngay tại Triệu Sơn bạch cùng lỗ ngọc sóng chính giữa đứng , ánh mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm Triệu Sơn bạch , ánh mắt có chút âm ngoan .

Lỗ ngọc sóng trong nội tâm thở phào một cái , "Triệu lão sư , nguoi tới trường học không đến một tuần lễ công phu , gây ra không ít phiền toái , nguoi cần giải thích một chút sao?"

Triệu Cường thần sắc ngạc nhiên , một bộ ủy khuất bộ dáng , "Ta chọc phiền toái gì ."

"Nguoi đưa tới một đám tên côn đồ . . ." Triệu Sơn bạch ở một bên nói . Chỉ cần có thể đem hấn đuổi ra trường học , coi như là lần lượt bỗng nhiên đánh cũng đáng !

"Người nào nói cho nguoi biết là ta rước lấy . Ta đã cùng Dương chủ nhiệm giải thích qua rồi, kia căn bản là chuyện không liên quan đến ta . Bọn hấn tới tìm ta , cũng không phải ta tìm bọn hấn ."

"Nhưng là bọn hấn đúng là nguoi dẫn tới !"

"Ta nhớ được một năm trước bởi vì Triệu phó hiệu trưởng đã khai trừ một đệ tử , nguoi học sinh kia tìm một đồng côn đồ ở cửa trường học gây chuyện , đúng không ." Lỗ bình tâm ngồi ở một bên xen vào nói . "Nếu như dựa theo Triệu phó hiệu trưởng hiểu , như vậy Triệu phó hiệu trưởng ngài phải hay là không có lẽ trước hết mời Từ Ly khai giảng hiệu đâu này?"

"Cái này . . . Tính chất bất đồng !" Triệu Sơn bạch cái trán đầy mồ hôi , cũng không biết cái này Triệu Cường vì cái gì mới đến trường học một tuần lễ cứ như vậy đặc nhân tâm . Hiện tại lại đảo ngược , làm cho nguoi ta đem chuyện trước kia mà toàn bộ đều tuôn ra rồi.

"Nguoi như thế nào biết tính chất bất đồng . Nguoi như thế nào biết Triệu Cường không phải là bị nguoi bày cái bẫy ."

"Ta . . ."

"Uh, bình tâm nói rất có lý , còn có Dương chủ nhiệm bị nguoi tác phong cũng chuyện tình . . ."

Triệu Cường há to miệng , còn chưa lên tiếng , Cao Tường liền nói: "Lỗ hiệu trưởng , chuyện này ta giải thích qua rồi."

"Hừ! Vậy các nguoi nhị ban tập thể trốn học chuyện tình nguoi còn có cái gì giải thích ." Triệu Sơn bạch mặt âm trầm hỏi.

Rốt cuộc đến chánh đề !

Tất cả mọi người ngừng hô hấp , muốn nghe xem Triệu Cường đến cùng sẽ giải thích như thế nào .

Triệu Cường đem đã còn thừa không nhiều lắm tàn thuốc lại sau khi hít một hơi , tùy ý ném ở trên bàn trong cái gạt tàn thuốc , lạnh nhạt nói: "Là của ta quá thất ."

"Của người quá thất . Gần kề một câu quá thất là được rồi sao?"

"Vậy người còn muốn thế nào ." Triệu Cường khinh bỉ nhìn Triệu Sơn bạch liếc , tương tự cũng là họ Triệu , cái này làm người chênh lệch người lại lớn như vậy bốp .

Triệu Sơn bạch cũng không để ý Triệu Cường , mà là đối với lỗ ngọc sóng nói "Lỗ hiệu trưởng , người cũng nghe thấy rồi, hiện tại Triệu Cường chính miệng thừa nhận , phải hay là không phải làm một chút gì . Ta cảm thấy phải có lẽ khai trừ Triệu Cường !"

"Dựa vào cái gì ."

"Bằng người để cho nhị ban tập thể cúp cua !"

"Người là hiệu trưởng ."

"Ta . . ."

"Người ta lỗ hiệu trưởng còn cũng không nói gì , người cảm thấy gì vậy? Người cho rằng người là ai . Người cho rằng người so với lỗ hiệu trưởng quan lớn ."

". . ."

"Chuyện này Triệu lão sư cố nhiên có lỗi , nhưng là những học sinh kia cũng là hẩn tìm trở về đấy, ta cảm thấy phải có lẽ từ nhẹ xử lý ." Một gã nữ lão Sư Thuyết nói.

". . ."

Lúc này đây đến phiên Triệu Cường bó tay rồi .

Cái này cái nữ lão Sư Thuyết đã nói chứ, người ném tới ta cái gì mị nhãn à?

Người đều ba, bốn mươi tuổi , bạn thân đây ta còn đang tuổi lớn ah !

Lỗ ngọc sóng sát có chuyện lạ nhẹ gật đầu .

"Lỗ hiệu trưởng , người cần phải hiểu rõ , như vậy độc lữ cũng không thể ở lại chúng ta Lâm Phong trung học đệ nhị cấp ah !"

"Triệu phó hiệu trưởng , người dựa vào cái gì nói Triệu Cường là trường học của chúng ta độc lữ . Triệu lão sư gặp những thứ này , toàn bộ đều là chúng ta trước kia mang lớp hai lão sư gặp qua sự tình , chẳng lẽ không đúng sao . Nếu như người cảm thấy người có thể , hoàn toàn có thể người đi mang ! Triệu lão sư ở trường học thời khắc nguy nan , tự chủ đưa ra phải dân nhị ban , như vậy tinh thần là đáng giá mọi người đề xướng đấy." Lỗ bình tâm cười khẩy nói .

Triệu Cường ngây ngẩn cả người , lúc nào lỗ bình tâm bắt đầu thay chính mình nói chuyện rồi hả?

Triệu Cường lệ rơi đầy mặt , trái ôm phải áp cuộc sống không phải là mộng ah !

"Nhưng mà . . ."

"Không có nhưng mà !" Lỗ ngọc sóng đột nhiên nói ."Triệu lão sư ở trường học cái này một tuần lễ hành động là rõ như ban ngày đấy, hơn nữa ta cũng vậy đi tra qua , trong lớp hiện tại đã trên cơ bản không có gây chuyện học sinh , cái này không chính là một cái hiện tượng tốt sao? Lớp hai bọn nhỏ có lẽ là quá mức sống động một điểm , nhưng là Triệu Cường lại có thể mỗi một lần cũng biến nguy thành an , có thể quản giáo tốt lớp hai trẻ con , lão sư như vậy ta cũng không muốn từ bỏ !"

"Ta không đồng ý !" Triệu Sơn bạch cố chấp nói .

"Ha ha , người dựa vào cái gì không đồng ý ." Triệu Cường ở một bên cười lạnh nói ."Người thật đúng là cầm cái bánh nhân đậu làm cạn lương thực rồi hả?"

". . ."

Triệu Sơn bạch đột nhiên nhớ tới vừa mới Triệu Cường nói với chính mình cái kia mấy câu , mình người hiệu trưởng này chức vị phía trước , vĩnh viễn có một "Phó" chữ ah ! Triệu Sơn bạch khi phải học máu , tuy nhiên lại không có biện pháp nào .

"Triệu Cường chuyện tình trước hết như vậy đi , như vậy lớp hai đệ tử nên xử lý như thế nào ." Lỗ ngọc sóng không để ý tí nào sắc mặt đỏ lên Triệu Sơn bạch , nói ."Dựa theo trước kia quy củ , nghiêm trọng như vậy chuyện tình , nhẹ nhất cũng phải cần cấp một cái xử phạt đấy."

"Ta cảm thấy phải xử phạt và vân vân liền cũng thôi đi, còn không bằng đem xử phạt cho ta , trừ ta mấy tháng tiền lương!" Triệu Cường cười cười , sau đó thái độ đột nhiên trở nên mạnh cứng rắn , "Lớp hai hài tử là của ta đệ tử , ta chính là bọn họ cha ! Bọn hẩn phạm sai lầm , ta quản !"

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xê thể giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Trích địa hữu thanh (nói năng có khí phách)

"Hắn . . . Mới vừa nói gì vậy? Ta không có nghe lầm chứ ." Dụ tiểu ngân ra một chút . 【 】

"Đoán chừng người là không có nghe lầm ." Từ Dịch Thiên cười khổ lắc đầu .

"Móa nó, hắn con mẹ nó là của ai cha . Bất quá lời nói này thật là có chút để cho ta có chút hơi cảm động ."

"Có lẽ trên quán như vậy chủ nhiệm lớp cũng không xấu ."

"Uh, đúng vậy a, hắn còn có thể thay chúng ta kháng công việc , thật tốt !"

". . ."

Nghe thấy các học sinh mà nói..., từ Dịch Thiên trong nội tâm thầm nghĩ không được, vội vàng nói: "Mọi người không cần loạn trận cước . Suy nghĩ kỹ một chút lấy trước kia cá bà nương là thế nào đối với chúng ta , chúng ta có thể cứ như vậy từ bỏ ý đồ sao?"

"Không thể !" Cơ hồ toàn lớp đệ tử cùng một chỗ hô , nhưng là trong thanh âm có chút oán độc .

Từ Dịch Thiên thở phào một cái , nhưng là thần sắc có chút âm đạm .

. . .

"Chuyện này..." Lỗ ngọc sóng có chút hơi khó , Triệu Cường lời của rõ ràng cho thấy có chút không nói đạo lý , nếu như đã xảy ra chuyện không làm , vậy sau này còn phải rồi hả?

Triệu Cường quay đầu , đối với trên mặt có ta không cam lòng Triệu Sơn nói vô ích nói: "Triệu phó hiệu trưởng , ngài không là hy vọng khai trừ ta sao . Kỳ thật đi, ta cảm thấy phải ngài muốn khai trừ lý do của ta , đơn giản chính là vì khi lớp hai chủ nhiệm lớp đúng hay không . Vậy được rồi , quyền quyết định cấp người...người nói làm không làm ."

Triệu Sơn bạch cần rằng , bắt bỏ không đến sư tử , bắt cái con thỏ cũng được ."Làm !"

"Ta liền nói người làm lão sư phải toàn bộ triển khai trừ sao !" Triệu Cường nhếch miệng , "Làm, sau đó thì sao . Để cho các học sinh không tốt nghiệp . Để cho các học sinh sau này trong hồ sơ có một điểm như , không tìm được việc làm ."

". . ."

"Tất cả Vị lão sư , các vị lãnh đạo , mời các người nhớ thân phận của các người , các người là một gã lão sư ! Là người làm vườn ! Chúng ta là muốn đào tạo những hài tử kia thành tài , không phải ở chỗ này ngăn cản bọn hắn ! Nếu như phi yếu xử phạt những hài tử kia , vậy ta không làm lão sư cũng không sao ! Bởi vì là lão sư cái nghề nghiệp này , đã để ta thất vọng rồi ."

Triệu Cường buổi nói chuyện hình như là đem mình đồ lên bên bờ vực , không nghĩ qua là sẽ té xuống . Nhưng kỳ thật là đem tất cả lão sư trên đầu đeo đỉnh đầu chụp mũ , nếu như xử lý , như vậy không chính là nói rõ mình không xứng làm lão sư sao?

Mặc dù bị một cái vừa mới lên làm lão sư Triệu Cường nói như vậy , trong nội tâm rất cảm giác khó chịu . Nhưng là vẫn toàn bộ đều gạt đầu , bày tỏ đồng ý Triệu Cường quan điểm .

Triệu Sơn bạch thấy ván đã đóng thuyền , trong nội tâm có chút chán nản , mình chuẩn bị nhiều lời như vậy phải nói , Nhưng là toàn nhưng chưa dùng tới . Ngược lại là để cho Triệu Cường ngược lại đem Nhất Quân , thiếu chút nữa kéo mình xuống ngựa , Triệu Sơn bạch trong nội tâm thầm hận , nhưng là nhưng bây giờ chứ không có cách nào khác rồi.

Lỗ ngọc sóng đôi với Triệu Cường lời của hết sức hài lòng, cười gật đầu, nói: "Triệu Cường, về sau nhất định phải đốc thúc tốt lớp hai trẻ con, kỳ thật bản tính của bọn hần không xấu, tuyệt đối không nên để cho bọn họ lầm đường lạc lối ah! Cụ thể làm như thế nào, vẫn là dựa vào chính ngươi rồi!"

"Yên tâm đi, lỗ hiệu trưởng." Triệu Cường gật đầu cười.

"Uh, đã như vậy, vậy thì tan họp đi!" Lỗ ngọc sóng cười đứng dậy.

Triệu Cường thấy Triệu Sơn bạch đứng lên muốn đi ra ngoài, vội vàng hô: "Chậm đã! Triệu phó hiệu trưởng, ngươi còn không có cho ngươi mẹ nói xin lỗi!"

Nói xin lỗi.

Nếu quả như thật nói xin lỗi, kia không sẽ chờ với biến tướng thừa nhận Vương Vũ xưa kia là của mình mẹ sao?

Triệu Sơn bạch không tiếp thụ được.

"Nói xin lỗi. Ta tại sao phải nói xin lỗi." Triệu Sơn bạch đỏ mặt tía tai, hình như là một lời không hợp sẽ đánh đập tàn nhẫn, "Triệu Cường, ngươi không cần được một tác lại muốn tiến một thước!"

"Triệu Cường, sự tình đã xong, để hần đã xong đi!" Lỗ ngọc sóng cũng đi lên phía trước khuyên nhủ.

Nếu như Triệu Cường cùng Triệu Sơn bạch hai người chơi cứng, đây đối với Triệu Cường là thật không tốt.

Triệu Cường lắc đầu, "Ta là theo đạo hần đạo lý làm người! Đem một nữ hài tử chọc khóc, còn một câu không nói, cứng rắn giả bộ lãnh đạo, người như vậy còn cũng coi là nam nhân sao."

". . ."

Lỗ ngọc sóng cũng á khẩu không trả lời được, đã Triệu Cường muốn náo, để hần náo đi thôi! Dù sao xảy ra đại sự gì việc nhỏ, hần cũng gánh được rất tốt! Cháu gái của mình bị khi phụ sĩ nhục, lỗ ngọc sóng trong lòng cũng là rất khó chịu.

"Triệu Cường, ngươi nói ai mà không người đàn ông." Triệu Sơn bạch mặt của âm trầm dọa người.

"Ngươi!" Triệu Cường nói như đinh chém sắt. "Chuẩn xác mà nói, ngươi cách làm như vậy, ngay cả cảm thụ cũng không bằng!"

"Ngươi. . ."

"Triệu Cường, coi như đi à nha!" Vương Vũ xưa kia hốc mắt rung rung, ánh mắt bởi vì sự tình vừa rồi, đều có chút khóc sưng lên. Thấy Triệu Cường cùng Triệu Sơn bạch bởi vì chính mình bắt đầu ồn ào lên, vội vàng sợ đến tiến lên khuyên giải.

"Ngươi vừa mới thể ta nói chuyện, nếu như bây giờ còn cứ tính như vậy, vậy ta chẳng phải giống như hần sao." Triệu Cường dùng ngón tay Liễu Chi Triệu Sơn bạch, ngược lại rồi hướng lỗ bình trong lòng tự nhủ nói: "Ngươi nói hần giống như không giống heo."

"Không giống."

"Vì cái gì."

"Bởi vì hần vốn chính là!"

Triệu Cường hài lòng nhẹ gật đầu, cùng lỗ bình tâm phối hợp là càng ngày càng ăn ý.

"Triệu Cường, ngươi nói ai là heo. Ngươi không là tiểu hài tử, ngươi nói chuyện là muốn phụ luật pháp trách nhiệm!" Triệu Sơn bạch đòi này hận nhất người khác nói mình là heo, nhưng là hết lần này tới lần khác nói mình là heo liền đứng trước mặt của hần, Nhưng là mình lại bất lực.

"Vậy ngươi vừa rồi nhục mạ Triệu Cường cùng Vũ Tích, ngươi có cần hay không phụ luật pháp trách nhiệm." Lỗ bình tâm trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, nhưng là cái này cười lạnh ở mỹ nhân trên mặt, lại cứ thiên làm cho nhân sinh không giận nổi.

"Ta đó là nói sai!"

"Ta cũng là nói sai!" Triệu Cường rất nghiêm túc nhẹ gật đầu, "Bất quá Triệu phó hiệu trưởng, vậy ngươi đến cùng phải hay không heo."

". . . Không phải!"

"Ngươi chắc chắn chứ?"

"Xác định!"

"Vậy ngươi là thứ gì."

"Ta đáo phải thứ tốt !"

"Uh, ta hiểu rồi." Triệu Cường nhẹ gạt đầu, đối với Vương Vũ xưa kia nói: "Vũ Tích ngoan, chúng ta bắt sinh không phải thứ gì khi, hẳn ngay cả cái gì cũng không phải, chúng ta lại có cái gì đáng giận đâu này?"

Vương Vũ xưa kia sắc mặt ửng đỏ, lại cảm thấy có chút buồn cười, khẽ gạt đầu một cái, trên mặt còn có lưu lại vệt nước mắt, người thấy càng thương.

"Cô gái như vậy, cái này Triệu Sơn bạch như thế nào mắng lỗi ra."

"Đừng rồi! Quá ghê tởm! Người còn nhớ hay không, lúc trước ta bắt quá là không chú ý đập hấn mới mua đũa giày da một cước, làm hại ta năm tiền thương cũng không cầm được!"

"Cái này Triệu Cường, ta xem trọng hấn!"

"Uh, có lẽ nhị ban được hấn dẫn dắt, có thể đi lên chánh đồ!"

"Kỳ thật chỉ cần chúng ta trường học không có cái này Triệu Sơn bạch, phong khí sẽ tốt rất nhiều!"

". . ."

Trong phòng họp còn không hề rời đi lão sư cũng tại đó xì xào bàn tán.

Quan trọng nhất là, những lời này tất cả đều vào Triệu Sơn bạch trong tai.

Triệu Sơn bạch là một tâm nhãn rất nhỏ nam nhân, nhưng là hiện tại hấn cũng chỉ có thể thúc thủ vô sách.

Nếu như đem những lão sư này cũng làm rồi, như vậy Lâm Phong trung học đệ nhị cấp đã có thể phải bởi vì không có lão sư mà đảo bể ah!

"Ta không thích cùng không phải thứ gì đối thoại, đuổi mau xin lỗi đi! Ừ. . . Ta đổi ý rồi, Vũ Tích không phải mẹ của người rồi, bởi vì Vũ Tích là nhân loại!"

". . ."

Triệu Sơn bạch mặt của lúc đỏ lúc trắng, lại sừng sốt một câu cũng nói không nên lời.

Nói xin lỗi đi!

Dù sao cũng không thiếu cánh tay thiếu chân, cũng không có thể thiếu ăn một bữa cơm.

Đáng lo về sau nữa tìm trở về!

Huống chi đã Triệu Cường đã nói mình không phải là Vương Vũ xưa kia đấy. . .

Nói xin lỗi cũng không có gì.

Triệu Sơn bạch trong ánh mắt vẫn vện tia máu, mặt bốc lên dầu trên mặt của có chút vẻ dữ tợn, "Thực xin lỗi!"

Sau khi nói xong, Triệu Sơn bạch liền cũng không chịu được nữa ánh mắt của mọi người, chạy trốn chết.

Triệu Cường cười lạnh nhìn lấy dần dần biến mất Triệu Sơn bạch bóng lưng, ngược lại nhìn về phía Vương Vũ xưa kia, cười lạnh cũng bị một loại nhu hòa nụ cười thay thế, "Hài lòng không."

"ừ!" Vương Vũ xưa kia ngâm tại trong hốc mắt nước mắt lại một lần nữa hiện lên đi ra. Trên mặt che kín vui vẻ, giống như là sáng sớm dính đầy lộ thủy hoa sen.

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xê thể giới, sáng tác cải biến nhân sinh

Chương 37: Dụng tâm lương khổ

Vương Vũ xưa kia sống Mellie , cá tính nhu nhược , có thể nói là người thấy càng thương cảm giác . 【 】

Ở lúc bình thường , nếu như không phải cô ấy là động nhân mặt mũi , chỉ sợ không ai sẽ nhớ nàng một người như vậy .

Rất ít nói , lại rất yếu đuối . Có thể liên là cô gái như vậy , lại vì mình cùng Triệu Sơn bạch tên mập mạp chết bầm kia đại sáo một trận .

Triệu Cường cùng nàng không có gì đây. . .

Thật không có gì. . .

Lúc đầu người trong cuộc thì cho là như vậy đây.

Nhưng mà là chuyện như vậy sao có thể để cho Triệu Cường không cảm động .

Đã đi ra phòng họp , Triệu Cường cùng Cao Tường mấy cái ngữ văn tổ người cùng một chỗ về tới ngữ văn tổ . Nhưng là không thể nghi ngờ Triệu Cường trở thành tiêu điểm của mọi người .

Ác nhân tự có ác nhân trị ah !

Đoán chừng không ra một ngày , Triệu Cường cùng Triệu Sơn bạch đấu hung ác hơn nữa đắc thắng tin tức , nhất định sẽ truyền khắp Lâm Phong trung học đệ nhị cấp trong ngoài , trở thành một đoạn giai thoại , lưu truyền xuống .

"Triệu Cường , ta có việc tìm ngươi ." Từ Dịch Thiên đứng ở cửa phòng làm việc , ánh mắt cố chấp cùng Triệu Cường ánh mắt sắc bén kia nhìn nhau .

Triệu Cường cười một tiếng , lắc đầu than nhẹ , "Thật đúng là cái không biết lễ phép tiểu gia hỏa , đi thôi , chúng ta đi ra ngoài nói !" .

Từ Dịch Thiên nhẹ gật đầu , đi theo Triệu Cường sau lưng đi ra ngoài .

Cao Tường ngậy ngốc mở trừng hai mắt , "Ta . . . Ta không nhìn lầm chứ? Lớp hai trưởng lớp lại tìm Triệu Cường , đây là tuyệt vô cận hữu sự tình ah !" .

"Ta tin tưởng ánh mắt của ta , có lẽ Triệu Cường hẳn có thể làm được các lão sư khác vĩnh viễn không làm được sự tình ." .

"Nếu như Triệu Cường có thể làm được , vậy cũng tốt ." .

"Vậy có thể được !" .

". . . "

Triệu Cường mang theo từ Dịch Thiên đi tới lầu dạy học cửa trước một chỗ trong tiểu hoa viên , Triệu Cường đốt lên một điếu thuốc , thờ dài ra một hơi , vẫn là việc này mà tốt , có thể tùy tiện hút thuốc .

Triệu Cường ngồi ở trong hoa viên trên mặt ghế đá , hỏi "Nói đi , chuyện gì ." .

"Vì cái gì ." Từ Dịch Thiên cúi đầu , hẳn không rõ , hẳn cũng không hiểu , mình một mực cảm hận lấy lão sư , vì cái gì lúc đó sẽ nói ra nói như vậy .

"Cái gì vì cái gì ." .

"Vì cái gì giúp chúng ta ." .

"Không phải là các ngươi , là chúng ta , chẳng lẽ ngươi đã quên ngươi cùng ta là một tập thể sao ." Triệu Cường cười nói ."Ngươi là như thế nào biết đến ." .

"Mập mạp là mấy vì tính cao thủ , chúng ta lại ở trong phòng hội nghị xoa bóp mấy nghe trộm ." .

"Ha ha , chính cùng chiến tranh tình báo mảnh tựa như ." Triệu Cường cười lắc đầu .

"Ngươi còn không có nói cho ta biết vì cái gì ." .

"Ngươi cảm thấy làm lớp trưởng quan trọng nhất là gì vậy?" .

Từ Dịch Thiên ngạc nhiên , nhú nhú mày , "Đoàn kết bạn học , hoặc là nói để cho các học sinh một lòng . . . "

"Người con nói đúng phân nửa ." Triệu Cường nói ."Đoàn kết bạn học , cái này rất đúng , nhưng là trường lớp cũng cùng lão sư đồng dạng , là lớp học lãnh đạo , không sai chứ? Đã thân là lãnh đạo , sẽ vì lớp học đại gia hóa mà cân nhắc , mà không phải là vì bản thân tư lợi ."

"Ừm ." Từ Dịch Thiên không biết Triệu Cường nói những thứ này làm gì , nhưng là mình không có được câu trả lời , hắn không cam lòng cứ như vậy rời đi .

"Người làm được sao?"

"Ta không có làm đến sao?"

"Người không có làm đến !"

". . ."

Thấy từ Dịch Thiên không phục ánh mắt , Triệu Cường cười nhạt một tiếng , nhẹ nhẹ hít một hơi khói , mê ly nheo lại hai mắt , "Các người lớp mười một rồi, đúng lý hiểu rõ xã hội này , khôn sống mong chết mình bạch chưa . Ta biết nhị ban không tầm thường , nếu như là tầm thường lớp học , cứ như vậy náo , đoán chừng cái này nhị ban cũng sẽ không là bây giờ nhị ban rồi, sớm nên lần nữa quấy rầy chia lớp đi à nha . Cho dù lớp các người cấp bên trong hơn phân nửa bộ phận đệ tử gia trưởng cũng rất có khả năng , nhưng là vẫn có gần một nửa đệ tử gia trưởng chỉ là người bình thường , không phải sao ."

"Người muốn nói cái gì ."

"Người không học tập , có thể , bởi vì người trong nhà sẽ an bài cho người ! Nhưng là những thứ kia nhà không có khả năng đệ tử đâu này? Mười năm sau các người sẽ chạy BMW đi đây đường đi loạn , người bạn học ngày xưa ở quét đường , người là tâm tình gì . Hắn là tâm tình gì . Người cân nhắc qua sao?"

"Ta . . . Ta cũng có thể giới thiệu với hắn !"

"Được kêu là bố thí ! Hoặc cho bọn họ sẽ tiếp nhận , nhưng là bố thí cùng chính bọn hắn hoàn thành giấc mộng của mình , người cảm thấy người càng tốt hơn một chút ."

". . ."

"Sự tình hôm nay cũng là như thế này , có lẽ một người bình thường xử phạt người trong nhà của người câu nói đầu tiên hủy bỏ , cũng có lẽ hủy bỏ cùng không hủy bỏ không có gì khác nhau . Nhưng mà là bọn hắn không thể , cái này cũng cho phép chính là bọn họ phải gánh cả đời gông xiềng ."

". . ."

Từ Dịch Thiên yên lặng không nói , ánh mắt như có điều suy nghĩ .

Triệu Cường đứng dậy vỗ vỗ bờ vai của hắn , nói : "Các người có thể không phục ta , sau lưng chơi ta , nhưng là nhất định phải cân nhắc lợi hại , chiếu cố đến hết thầy mọi người mới được . Nếu như người thật nhìn hôm nay mở biết , các người sẽ phải hiểu rõ , có rất nhiều lão sư coi các người như ngu ngốc , nếu như không phải là bởi vì trong nhà các người có năng lực nhện , đã sớm đem các người đuổi ra khỏi cửa , người cảm thấy người của cam tâm sao?"

"Ta . . ."

"Ta không biết các người cùng trước kia lão sư từng có quan hệ gì , mới có thể phát triển trở thành hôm nay như vậy . Nhưng là ta muốn nói cho người biết , tiền cuối cùng có hoa quang một ngày , huống chi là một ít gia đình bình thường đệ tử đâu này?"

"Ta hiểu được ." Từ Dịch Thiên cắn răng nhẹ gạt đầu , hắn không muốn thừa nhận , nhưng là Triệu Cường nói quả thật rất đúng , "Có thể là chúng ta đã rơi xuống hơn nửa năm khóa trình . . ."

"Các người mới vừa lên lớp mười một , gấp cái gì . Lên cao ba trước khi , đem rơi xuống bộ phận tất cả đều bù lại đi! Không cần các người khắc sâu đi tìm hiểu , đem kiến thức căn bản nắm giữ là tốt rồi , cao Tam Ngã sẽ nghĩ biện pháp ."

"Vậy thì xem người có thể hay không kiên trì đến lớp mười hai rồi."

"Ha ha , tiểu hài tử hay là không nên quá điên ." Triệu Cường cười đã đi ra .

Từ Dịch Thiên đứng ở nguyên ý , phát một hồi ngây ngô , mới trở lại lớp học .

"Trường lớp , người đi đâu ."

Từ Dịch Thiên lắc đầu , đi lên giảng đài , đối với hò hét loạn cào cào bạn học phui tay , hô : "Mọi người im lặng hạ xuống, ta có chuyện muốn cùng mọi người nói một chút ."

"Trường lớp , người có chuyện gì đã nói thôi!"

"Đúng vậy a, lúc này làm sao chính Triệu Cường , người nói , chúng ta đang nghe ."

". . ."

Đối với phía dưới người nói đùa , từ Dịch Thiên y nguyên mặt không biểu tình , thần sắc có chút ảm đạm , ảm đạm xuống vừa có mấy Phân Quang màu . Thấy phía dưới các học sinh âm ỉ huyền tiếng huyền nào từ từ bình thần , từ Dịch Thiên mới chậm rãi nói: "Không biết mọi người có nghĩ tới hay không về sau ."

Đã trầm mặc , vẻ mặt của mọi người ngac nhiên , bọn hắn không rõ từ Dịch Thiên đến tột cùng muốn nói gì , nguyên bản tràn đầy phấn khởi không khí hiện tại cũng có chút buồn bực .

"Trưởng lớp , người muốn nói cái gì , người cứ nói đi !" Cao vĩ hồng ở dưới mặt nói .

Từ Dịch Thiên nhẹ gật đầu , "Ta muốn nói là , chúng ta có thể hồ nháo , có thể cùng Triệu Cường đối đầu , chinh hấn , trêu đùa hí lộng hấn . Nhưng mà là chúng ta không thể dùng chúng ta cả đời làm tiền đặt cược !" "

"Liên coi như chúng ta đem Triệu Cường đuổi đi , hấn còn có thể đi trường học khác làm lão sư , Nhưng là chúng ta đã đi ra trung học đệ nhị cấp , chúng ta có thể làm cái gì ."

Các học sinh như có điều suy nghĩ , quả thật là như thế . Mặc dù hiện tại sáng , nhưng mà là lúc sau đâu này? Quét đường . Bàn chuyên đầu . Mua vé chai . Mặc dù có chút khoa trương , nhưng là cả đời làm một cái đi làm cho người khác tiểu nhân vật , không cam lòng !

Thật rất không cam tâm !

"Trưởng lớp , người cứ nói đi , muốn để cho chúng ta làm như thế nào ."

"Mọi người thêm chút sức , chúng ta mới lên lớp mười một , dùng một năm thời gian đem chúng ta rơi xuống chương trình học cũng bù lại như thế nào đây?"

Nhìn từ Dịch Thiên cổ chấp ánh mắt , cao vĩ hồng giơ tay lên , "Đồng ý !" "

"Đồng ý !" "

"Đồng ý !" "

"Đồng ý !" "

". . ."

Có một người dẫn đầu , những người khác liền dễ nói rồi , toàn lớp đệ tử một cái không rơi , cũng đã giơ tay lên .

Nhị ban ngoài cửa trong góc , Triệu Cường cười cười , xoay người đã đi ra .

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xê thể giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Ca làm tâm uồn khúc

Trên thế giới nhất xa khoảng cách xa , chính là thứ Hai buổi sáng đến thứ sáu buổi chiều . 【 】

Chịu đựng qua một tuần lễ , Triệu Cường cảm giác mình so với cái kia cái mộng nhỏ đệ tử đều phải gian khổ .

Nghỉ không phải là không việc để làm rồi , cái này một tuần lễ thức ăn , bởi vì bị mạnh như tra tấn , Triệu Cường không thể không toàn bao .

Hơn nữa , còn có ngũ văn tổ tổ trưởng Lý Giang bách mời khách ăn cơm , vì Triệu Cường mời khách từ phương xa đến dùng cơm , Triệu Cường cũng

không có không đi lý do . Hon nữa ngữ văn tổ long trọng mời Vương Vũ xưa kia cũng đi theo Triệu Cường đi .

Trước kia từ Cao Tường trong miệng đã nghe được Triệu Cường cùng Vương Vũ xưa kia lời đồn , mọi người toàn bộ đều không tin . Nhưng là trải qua phòng họp chuyện tình về sau, mọi người liền không thể không tin rồi.

Không phải như vậy thân mật vô gian quan hệ , ai có thể như vậy hỗ trợ .

Ngữ văn tổ nguyên bản có bảy người , bốn nam tam nữ , hon nữa Triệu Cường cùng Vương Vũ xưa kia , chín người cùng đi một nhà địch ba uống rượu .

Triệu Cường hỏi , "Không phải ăn cơm không ."

Mọi người nói , "Ai nói là ăn cơm đi . Muốn là này !"

Được rồi , chúng ta đáng thương Triệu Cường vì bữa cơm này , đói một ngày , kết quả . . . Vẫn là không có ăn được .

Ban đêm địch ba là điên cuồng . Vô số độc thân nam nữ ở chỗ này tìm kiếm kích tình , tìm kiếm khoái hoạt , tìm kiếm phóng ra .

Ở đương kim đề nén trong xã hội , tại nơi này âm ỉ trong hoàn cảnh , phóng xuất ra điên cuồng bản thân , là lựa chọn tốt nhất . Nhưng là , nơi này cũng là dễ dàng nhất bị lạc tự chỗ của ta .

"Làm sao vậy . Vũ Tích ." Triệu Cường thấy Vương Vũ xưa kia sắc mặt trắng bệch , có chút quan tâm mà hỏi.

"Không có sao ." Vương Vũ xưa kia gương gao lắc đầu . Nàng không thích hoàn cảnh như vậy , cho nên hần xưa nay chưa từng tới bao giờ nơi này . Nếu như không phải mọi người cùng nhau mời , thịnh tình khó chối từ , còn có Triệu Cường ở bên cạnh của mình , bằng không thì Vương Vũ xưa kia nói cái gì cũng sẽ không tới .

Cùng Vương Vũ xưa kia đồng dạng không thích hợp như vậy hoàn cảnh , còn có Lý Giang bách lão đầu nhi này .

Mặc dù lần này là hần mời khách , nhưng là hần sống lớn như vậy mấy tuổi , thành linh đến nơi này sao thanh xuân có sức sống địa phương , thật là có ta không chịu đựng nổi .

Nhất là nghe trong sàn nhảy nặng ký âm nhạc , Lý Giang bách cảm giác phải trái tim của mình đều phải nhảy ra ngoài .

Chúng thí sinh một gian phòng , đang ở bên trong k nổi lên bài hát trẻ em

Đương nhiên , loại này hát Karaoke hoạt động là cùng Triệu Cường là không liên hệ đấy.

Triệu Cường tự tiện làm chủ gọi hai phần bít tết , hần và Vương Vũ xưa kia một người một phần .

Bất quá cái này bít tết cũng quá nhỏ điểm, Triệu Cường tam khẩu lưỡng khẩu liền làm xong . Thấy Vương Vũ xưa kia chỉ là ăn vài miếng sẽ không ăn rồi. Triệu Cường ngừng đầu , hỏi "Người còn ăn sao?"

"Không ăn ." Vương Vũ xưa kia ngần ra một chút , ngay sau đó nói .

"Há, kia không khách khí ." Triệu Cường cảm qua Vương Vũ xưa kia cái khay , đem kia tiết kiệm hai phần ba bít tết toàn bộ tiêu diệt .

Ừ . . . Coi như là tắc lại kẻ răng .

Thấy Triệu Cường ăn như hổ đói ăn mình ăn còn dư lại bít tết , nhưng lại ăn rất ngon lành , Vương Vũ xưa kia sắc mặt ửng đỏ .

Miệng của mình dính vào đĩa ăn , đĩa ăn lại dính vào bít tết , bít tết để cho Triệu Cường ăn hết , như vậy là không phải nói rõ mình và hần gián tiếp hôn môi đâu này?

"Vị đạo như thế nào đây?" Cao Tường hỏi."Ta xem người ăn thom như vậy , ngay cả ta đều có chút đói ."

"Cũng không tệ lắm ." Triệu Cường cũng không ngừng đầu lên hỏi đáp . Kỳ thật hần có thể ăn không ra vị đạo trường nào đó đích tốt xấu , ăn thứ này , chỉ là vì nhét đầy cái bao tử mà thôi .

Ghế lô rất lớn , đủ dung nạp xuống hơn ba mươi người , chín người ngồi ở chỗ này , ngược lại là có vẻ hơi trống trải . Tắt đi bên trong căn phòng đèn , trong phòng liền trở nên thâm phai nhạt , một đám người vội vàng chút ca , chỉ có Triệu Cường một người tại đó ăn mấy thứ linh tinh .

Triệu Cường vừa mới cho ăn hết hai phần bít tết , phục vụ viên liền lên đây hai phần đĩa trái cây cùng vài chai bia .

Phục vụ viên thấy mọi người ngồi cũng rất phân tán , do dự một chút , nói với mọi người nói: "Có cần hay không một ít phục vụ ."

"Phục vụ . Cái gì phục vụ ." Triệu Cường nhanh chóng tiêu diệt hết hai phần đĩa trái cây , nghi ngờ hỏi .

Phục vụ viên ngạc nhiên nhìn Triệu Cường , cũng không biết là bởi vì hắn vô tri , vẫn là bởi vì hắn ăn cái gì quá là nhanh . "Ày . . Chính là đặc thù phục vụ . . ."

Nghe thấy nam phục vụ viên lời nói , những lão sư này cũng có chút lúng túng .

Cái này nhưng cũng là lão sư ah !

Làm gương sáng cho người khác , làm sao có thể muốn cái loại đó phục vụ đâu này?

Cho dù muốn rồi, cũng không thể khiến chó người biết không phải là .

"Há, đặc thù phục vụ cũng không cần rồi, chúng ta cũng không đặc thù ." Triệu Cường suy đoán hiểu được giả bộ hồ đồ , đem phục vụ viên triệt để đánh bại rồi.

Lý Giang bách đang lúc mọi người giựt dây xuống, cho ghé lô công chúa 100 đồng tiền tiền boa , đuổi hắn đi liễu chi về sau, mà bắt đầu hi hi ha ha huyền nháo lên .

"Không được , ca khúc thứ nhất nhất định phải làm cho Triệu Cường hát , chúng ta hôm nay nhưng mà cấp Triệu Cường mời khách từ phương xa đến dùng cơm đây, chúng ta đều là phôi giãc ah !"

"Ha ha , đúng! Triệu Cường , tới một người !"

"Triệu Cường , tới một người !"

"Triệu Cường , tới một người !"

". . ."

Mọi người tất cả đều vỗ tay gọi Triệu Cường trước hết hát một cái , mà ngay cả Vương Vũ xưa kia cũng bị loại này phân vi lây , cười duyên vỗ bàn tay nhỏ bé .

Triệu Cường lắc đầu liên tục , "Không được . . . Không được . . . Ta không biết hát ."

"Không biết hát cũng phải hát , đáng lo chạy điều sao ! Sợ cái gì . Đại lão gia có mấy cái ca hát không chạy pha ." Cao Tường rất giăng nghĩa khí vỗ vỗ Triệu Cường bả vai .

"Ta thật không biết hát ." Triệu Cường vẻ mặt đau khổ nói .

"Không hát hôm nay nguoi tính tiền !"

"Cái đó . . . Không hát thật không được ."

"Không được !" Mọi người miệng đồng thanh nói .

"Vũ Tích , nguoi hi vọng nghe ta ca hát sao?" Triệu Cường đột nhiên quay đầu hướng ngồi ở bên mình Vương Vũ xưa kia hỏi.

"ừ!" Vương Vũ xưa kia đỏ mặt nhẹ gật đầu .

Hắn làm gì muốn hỏi mình .

Chẳng lẽ là muốn hát cho mình nghe .

Nghĩ đi nghĩ lại , Vương Vũ xưa kia mặt của liền đỏ hơn .

"Vây được rồi, ta hát !" Triệu Cường nhẹ gật đầu , hướng về phía Vương Vũ xưa kia ôn nhu cười cười , nàng đỏ mặt bộ dạng , càng xem càng đẹp mắt .

"Hát gì vậy?" Một gã nữ lão sư đem Mike đưa cho Triệu Cường , hỏi.

"《 yêu nguoi một vạn năm 》 ."

"Gì vậy?" Nữ lão sư mặt của nhất thời liền đỏ lên .

Tự mình đa tình nữ nhân !

Triệu Cường nói thầm trong lòng một câu , trong miệng lại nói: "Lưu Đức Hoa cái kia đầu 《 yêu nguoi một vạn năm 》 ."

"Há, tốt ." Nữ lão sư như là con thỏ con bị giật mình đồng dạng chạy đến chút ca trước sân khấu .

Kỳ thật . . . Cái này người nữ lão sư trẻ lại mười tuổi , Triệu Cường thật đúng là không ngại để cho nàng thụ tinh đấy.

Triệu Cường nhu hòa cười cười , cũng không nhìn màn hình lớn , mà là dùng tự nhận là nhu hòa nhất ánh mắt nhìn chăm chăm sắc mặt ửng đỏ , lại dùng cảm cùng Triệu Cường nhìn nhau Vương Vũ xưa kia .

Động nhân giai điệu, nhịp điệu vang lên , thanh âm quen thuộc ở bên tai xoay tròn , Triệu Cường dừng ở Vương Vũ xưa kia thật to hai con ngươi , thủy uông uông trong mắt to , xuất hiện Triệu Cường bóng dáng .

Trái Đất tự chuyển một lần là một ngày

Đó là đại biểu đa tương ngươi một ngày

Chân thiện mỹ yêu

Không có cực hạn cũng không có thiếu sót

Trái Đất quay quanh một lần là một năm

Đó là đại biểu nhiều yêu ngươi một năm

Vĩnh cửu đường chân trời

Cùng lòng ta vĩnh viễn không thay đổi

Yêu ngươi một vạn năm

Yêu ngươi chống lại khảo nghiệm

Bay vùn vụt thời gian cực hạn

Kéo gần lại địa vực mặt bằng

Thật chắc tương liên

Chắc quán quýt

Có sự xuất hiện của ngươi

Chiếm cứ hết thấy tầm mắt của ta

Ta yêu ngươi một vạn năm

. . .

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xê thể giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Gây chuyện thị phi

Tay tổ vừa ra khỏi miệng , đã biết có hay không . 【 】 ở đây hiểu rõ còn lại bảy tên nam nữ lão sư , đại đa số đều là dùng kén chọn thái độ tới nghe Triệu Cường ca hát đấy.

Nam Lão Sư là vì Triệu Cường bên người là Vương Vũ xưa kia .

Nữ lão sư là vì Vương Vũ xưa kia bên người là Triệu Cường .

Những thứ kia có thể nói móc câu nói bọn hắn đã biết , bây giờ là không cần dùng .

Không có có thể bắt chước Lưu Đức Hoa thanh âm của , tang thương thanh âm , thâm tình hai con người , nhìn Triệu Cường kia cũng không rộng đầy thân thể , luôn có một loại cô đơn cảm giác .

Người có dám ở một mờ trong cuộc sống , bày chia lìa cư , di thể cô lập . Ngồi nhìn rộn ràng đám người , không đếm xỉa tới , an với cô tịch , giống như trong sa mạc một đóa vô tình ý hương thơm hoa , lạnh lẽo nhìn gió tây vỗ cánh chim .

Vương Vũ xưa kia cảm thấy , khi hắn hữu ý vô ý đối với chính mình kể rõ yêu đồng thời , còn giống như nói mình hèn mọn cùng cô độc .

Loại cảm giác này , Vương Vũ xưa kia nói không rõ ràng . Nàng chỉ là biết , nước mắt đã thấm ướt gương mặt của nàng .

Vương Vũ xưa kia cùng các lão sư khác đều được Triệu Cường trung thành nhất người nghe , trên mặt không còn có vui vẻ . Liền coi như bọn họ trong đó có ít người không hiểu âm nhạc , nhưng lại vẫn đang nghe thấy được từ Triệu Cường trong miệng bỗng xuất hiện mỗi một chữ , đều giống như là có linh hồn đang nhảy nhót . Giống như giải khai một đạo cái khăn che mặt thần bí , thấy được Triệu Cường kia thâm đậm cùng bi thương quá khứ của .

Một khúc ca tắt , không có người nói chuyện . Cả căn phòng được bao trong trừu tượng một ca khúc tiếng âm nhạc bên ngoài , không còn có hắn thanh âm của hắn rồi . Tất cả mọi người còn y nguyên đắm chìm trong Triệu Cường bài hát kia uốn khúc trong .

Kia nguyên bản biểu đạt tình yêu , một bài xưng chỉ mà vượt tô tình ca khúc , tuy nhiên lại bị Triệu Cường không giải thích được hát ra cái loại đó xào xạc hương vị .

"Ta vốn cho là hắn mỗi ngày hi hi ha ha , không nghĩ tới kia dĩ nhiên là hắn ngụy trang ." Cao Tường tự lẩm bảm .

"Hoặc cho chúng ta là bị trong trường học lời đồn cấp cảm dỗ ở , chúng ta không thể bởi vì hắn là lớp hai chủ nhiệm lớp , hay dùng lánh loại mắt chỉ nhìn hắn ." Lý Giang bách cái này chỉ biết hát kinh kịch lão đầu tử , cũng là than nhẹ lắc đầu .

"Ta thật không hiểu nổi , hắn bài hát này là vì hướng Vương lão sư tỏ tình , vẫn là cái gì ." Một gã nữ lão sư cười khổ nói .

Vương Vũ xưa kia sớm đã rơi lệ mặt mũi , thật giống như không có nghe được trong phòng lời nói nhỏ nhẹ thanh âm của , tràn đầy lệ quang mắt to có chấp nhìn chăm chăm Triệu Cường ôn nhu hai con người , "Người thật giống như đã ăn tảng chân chính mình ."

"Người thích người , người liền là chân chính ta ."

"Từ cùng người gặp nhau đến hiện tại , giống như là một thế kỷ dài như vậy , lại hình như là một cái một thoáng Nana sao ngắn . Có đôi khi ta thật không làm rõ được , người là thực tế , người là mộng ảo ."

Triệu Cường vươn tay , nhẹ nhàng dùng ngón tay lau sạch vệt nước mắt trên mặt nàng , "Không cần sợ hãi , không cần so đo , không việc gì đâu , chính ta tại ."

Vương Vũ xưa kia nhoen miệng cười , bách mị chúng sinh .

Triệu Cường cũng cùng cười theo một cái , đột nhiên phát giác được phân vi có chút không đúng , "Ây. . . Mọi người như thế nào đều không ca hát , nhìn ta làm gì ."

"Triệu Cường . . . Người cũng quá ngu bức chứ? Ngay trước mặt chúng ta cùng Vương lão sư mất đi mây lại , ân ân ái ái đấy , cái này bảo chúng ta như thế nào chịu được ả?" Cao Tường kinh ngạc nói .

Lý Giang bách thờ dài một cái , "Ai , già rồi . . . Già rồi ah !"

Triệu Cường lúng túng gãi đầu một cái , Vương Vũ xưa kia càng là ngượng ngùng phải cúi đầu tới rồi trong trái tim .

Nhìn Vương Vũ xưa kia hai nơi cao vút , Triệu Cường hung tợn nuốt nước miếng một cái .

Tiểu nương tử này , quá mê người rồi!

"Ai , ca hát hay là thôi đi , chúng ta xuống dưới nhảy một lát đi , nghe thấy Triệu Cường hát xong , ta đã không có cầm lấy Microphone dừng khí ." Nữ lão sư sầm mi khổ kiểm lắc đầu .

"Cùng đi chứ !" Chúng nhiều vị lão sư tất cả đều đứng dậy đi ra ngoài .

Trong rạp chỉ có hai ba tên tuổi thiên đại lão sư , không có ý tứ xuống dưới , cũng là chịu không được cái loại đó phân vi .

"Người đi không ." Triệu Cường đối với Vương Vũ xưa kia hỏi.

Vương Vũ xưa kia nhẹ khề lắc đầu , "Ta không đi , người đi đi !"

"Vì cái gì không đi ."

"Bên ngoài quá loạn , ta chịu không được cái loại đó không khí ."

Triệu Cường dùng tay chỉ mặt của mình hỏi "Người xem ta đẹp trai không ."

". . ."

Vương Vũ xưa kia ngây ngốc mờ mờ hai mắt , đẹp trai . . . Còn chưa phải đẹp trai đâu này?

"Có như vậy anh tuần đại suất ca cho người sung làm hộ vệ , người còn không có cảm giác an toàn ."

Vương Vũ xưa kia "PHỤT" cười cười , nói: "Khanh khách , ta chưa từng thấy qua như người tự luyện gia hỏa ."

"Ha ha , giáo viên là một rất đề nén công tác , nếu như không chiếm được thích đương bụng lòng , rất dễ dàng phải Bệnh Uất Úc đấy, đi thôi !" Triệu Cường kéo Vương Vũ xưa kia tay của liền đi ra ngoài .

Vương Vũ xưa kia sắc mặt ửng đỏ , lại xuất kỳ không có giấy dựa , liền trước mắt bao người , bị Triệu Cường kéo đi ra ngoài .

Triệu Cường một bên tùy ý giấy dựa thân thể , một bên lôi kéo Vương Vũ xưa kia hướng trong sân nhảy đi .

Vương Vũ xưa kia thân thể căng thẳng , nàng chịu không được như vậy nơi . Loại này huyền gây hoàn cảnh , để cho nàng cảm giác không thấy cảm giác an toàn . Cúi đầu xuống , nhìn bị Triệu Cường lôi kéo tay của , nàng mới chậm rãi buông lỏng xuống .

Nếu như có thể cả đời đều như vậy lôi kéo tay của hắn , thì tốt rồi .

Thiệt là ! Mình đang suy nghĩ gì đấy !

Ngay tại Vương Vũ xưa kia suy nghĩ lung tung thời điểm , Triệu Cường đã lôi kéo nàng đi tới giữa sân nhảy .

Vương Vũ xưa kia nhìn vẻ mặt thông dong nụ cười Triệu Cường , ánh mắt trong lòng dần dần buông lỏng xuống , học Triệu Cường bộ dạng , chậm rãi giấy dựa thân thể của mình .

Vương Vũ xưa kia mặc dù không biết nhảy , hơn nữa biểu tình thẹn thùng lạng lạng , nhưng là vẫn là trong sân nhảy nhất đẹp mắt một người . Giống như là vô tình ý tranh giành phương hoa sen đồng dạng , nàng cùng Triệu Cường hai người nam tuần tú , nữ Mellie , mà ngay cả bên cạnh một ít đã ghép thành đôi thành công cả trai lẫn gái đều có chút hâm mộ .

Đương nhiên , Vương Vũ xưa kia tướng mạo tự nhiên là hấp dẫn một ít sắc lang , muốn muốn tiến lên chiếm chiếm tiện nghi . Lại nhìn Triệu Cường bộ dạng , cũng không giống là cái loại đó ngoan nhân , một ít nam nhân cũng liền yên lòng , không ngừng đến gần hai người .

Triệu Cường tính cảnh giác rất mạnh , hắn chú ý tới có chút mưu đồ bất chính nam người đang đang không ngừng tiếp cận Vương Vũ xưa kia cùng mình . Hôm nay là cho hắn mời khách từ phương xa đến dùng cơm đấy , cho nên hắn cũng không muốn gây phiền toái , cho nên liền lôi kéo Vương Vũ xưa kia hướng một bên thối lui .

Nhưng mà là tốc độ của bọn hắn vẫn là chậm hơi có chút , những cái này nam nhân đã tất cả đều xông tới .

"Ha ha , bạn thân đây , như vậy một cô bé , một mình người độc chiếm có chút quá là không từ tế chứ? Nếu không hai ta thay đổi ." Một người có mái tóc nhuộm thành màu xanh biếc còn đồ nói .

Triệu Cường nhìn thoáng qua tên côn đồ kia , liền không nhìn hắn nữa rồi , nhẹ nhàng giấy dựa thân thể , cấp thần sắc khảm trương Vương Vũ xưa kia một cái yên tâm mỉm cười .

Không phải Triệu Cường coi thường hắn , là tên côn đồ này tóc màu sắc quá chói ngay ngắn .

Người nhuộm cái gì sắc không được , vì cái gì không phải nhuộm thành màu xanh biếc đâu này?

Côn đồ thấy mình bị không để ý tới rồi , tức miệng mắng to: "Móa , cho người mặt mũi có phải không? Con mẹ nó chứ nói chuyện với người không nghe thấy à?" Nói , tên côn đồ muốn thò tay túm Triệu Cường cổ áo của .

Triệu Cường nhẹ nhàng lóe lên , đột nhiên xuất cước , một cước sẽ đem tên côn đồ cấp đập bay ra ngoài .

"Ah . . ."

Trong sân nhảy tiếng kêu sợ hãi một mảnh , mà ngay cả tiếng âm nhạc cũng đình chỉ , vây quanh Triệu Cường , khuếch trương ra một mảnh đất trống nhỏ .

"Cái Lề Gì Thốn!" Bên cạnh con đồ thấy lông xanh con đồ bị đập bay , nhất thời mấy người cùng tiến lên trước, nhưng là không tới một phút đồng hồ , liền lại bị Triệu Cường một người một cước cũng cấp đập bay ra ngoài .

Tình cảnh này , sợ ngay người Vương Vũ xưa kia , lại đã kích thích chung quanh quần chúng vây xem , những người kia toàn bộ đều điên cuồng gào thét , tuyền thượng thân nhất thời đề cao tám cấp bậc .

"Triệu lão sư , chuyện gì xảy ra ." Các lão sư khác lúc này cũng tất cả đều chạy tới , mà ngay cả lưu tại trong phòng bao riêng lão sư cũng đều đã tới . Bọn hắn nhìn nằm dưới đất mấy tên con đồ , tất cả đều kinh ngạc nói không ra lời .

"Việc nhỏ , đã giải quyết ." Triệu Cường cười cười .

Vương Vũ xưa kia đây là lần thứ hai bị Triệu Cường anh hùng cứu mỹ rồi, kinh hãi đi qua , sắc mặt có chút hơi hồng hồng .

"Chúng ta hay là đi thôi !" Lý Giang bách nói . Ai , sớm biết như vậy , cũng không tin bọn hắn , tùy tiện tìm tiệm cơm ăn cơm thì tốt rồi .

Triệu Cường nhẹ gật đầu , hiện tại đã Kinh Bất thích hợp sống ở chỗ này , vẫn là sớm chút rời đi tương đối khá .

Mấy người mới vừa mới vừa đi tới dịch ba cửa , đã có người ở phía sau gọi lại Triệu Cường , "Triệu lão sư ."

Triệu Cường sững sờ, quay đầu lại nhìn nhìn gọi lại mình người nọ , khẽ cau mày , "Tại sao là ngươi ."

Mã bác duy cười cười , nói: "Hùng ca phải gấp ngai ."

"Gặp ta . Vì cái gì ."

"Không biết , Hùng ca phân phó , ta liền phải làm theo ."

"Kia ta có thể coi việc này như tác giả tìm hiểu không ."

"Ha ha , tùy tiện Triệu tiên sinh lý giải ra sao , ta chẳng qua là dẫn đường mà thôi, Hùng ca nghĩ như thế nào , ta cũng không biết ." Mã bác duy trên mặt cười , trong nội tâm cũng tại nói thầm , cái này Triệu Cường là như thế nào biết thái tử cùng Hùng ca quan hệ , chẳng lẽ là thái tử nói . Lấy thái tử cùng Triệu Cường quan hệ , cũng không thể có thể ah !

Triệu Cường nhìn nhìn chung quanh lão sư , nhẹ gật đầu , "Được rồi , bất quá nhất định phải khiến cái này người rời đi ."

"Ha ha , tốt , ta là xe đưa bọn hắn ."

"Không cần ." Triệu Cường lắc đầu , để cho hắn đưa những lão sư này trở về , Triệu Cường thật đúng là không yên lòng ."Chư Vị lão sư , làm phiền người của đem Vương lão sư đưa về nhà ."

"Không có vấn đề ." Cao Tường cười cười , nhưng trong lòng ở trong tối nghĩ, cái này Triệu Cường quả nhiên cùng lúc trước cửa trường học chặn Triệu Cường tên con đồ nhận biết , Nhưng là lần trước còn lưỡi đao tương hướng , lúc này đây như thế nào . . .

Bất quá chuyện này nhất định phải giữ bí mật !

"Ta . . . Ta lưu lại cùng ngươi ." Vương Vũ xưa kia không biết từ ở đâu ra dũng khí , đột nhiên nói .

"Nghe lời !" Triệu Cường vỗ nhè nhẹ Vương Vũ xưa kia đầu .

"Triệu lão sư , một mình ngươi ở tại chỗ này . . . Không có vấn đề đi!" Lý Giang bách nhìn thoáng qua mã bác duy , hỏi.

"Yên tâm đi , là bằng hữu của ta , không có sao ." Triệu Cường cười nói .

Vương Vũ xưa kia không nói thêm gì nữa , mặc dù trong ánh mắt toát ra vẻ mặt ân cần , nhưng là y nguyên nói: "Ta chờ ngươi về nhà ."

"Ừ!" Triệu Cường cười gật đầu .

Cái... cái gì .

Vương Vũ xưa kia đã cùng Triệu Cường ở cùng một chỗ .

Vương Vũ xưa kia không phải lỗ hiệu trưởng cháu gái , ở tại lỗ hiệu trưởng trong nhà sao?

Kinh thiên bí văn ah !

Chúng lão sư tất cả đều kinh ngạc phải mở to hai mắt nhìn .

Triệu Cường có thể không biết bọn hắn đang suy nghĩ gì , xoay người đã đi ra , Vương Vũ xưa kia không hề động , chỉ là ân cần nhìn Triệu Cường bóng

lưng, thời gian dần trôi qua dung nhập vào đèn nhánh chính giữa . . .

Lúc này Vương Vũ xưa kia giống như đọc hiểu Triệu Cường, hần mỉm cười, là bi ai ác độc nhất trào phúng, hần nói chuyện, là nghĩ một đằng nói một nẻo lãnh ngôn lạnh khang.

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tái đọc chia xê thể giới, sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Hắc đạo cho mời

Khi Triệu Cường trở lại địch ba bên trong thời điểm, địch ba trong đã khôi phục ca múa mừng cảnh thái bình bộ dạng, cuồng này đám người đã hoàn toàn không để ý đến vừa rồi đại phát thần uy Triệu Cường tồn tại. 【 】

Mã bác duy đem Triệu Cường dẫn tới tận cùng bên trong nhất một cái ghế lô trong.

Ghế lô nếu so với Triệu Cường hần thì ra là cái đó còn muốn lớn hơn, đứng một mảnh đen kịt người. Nơi này và mặt khác ghế lô bất đồng, bọn hần mở ra đèn, đánh thẳng lấy mặt chược.

Mã bác duy đi qua, đang ngồi ở bên trái bên tai lời nói nhỏ nhẹ vài câu.

Người kia chỉ có thể dùng một chữ để hình dung, mập !

Không chỉ là mập, hơn nữa bần !

Mặc màu trắng lão đầu áo . . . Ủ . . . Ít nhất trước kia là màu trắng, lê lấy dép lê, một bộ mới từ công viên đi bộ trở về tình hình.

Mập mập kia nhẹ gạt đầu, cũng không nói gì thêm, chỉ là cùng còn lại ba người đập vào mặt chược.

Mã bác duy đối với Triệu Cường áy náy cười cười, sau đó cúi đầu, không nói một lời.

Đánh vài vòng, Triệu Cường cũng liền không nhúc nhích đứng vài vòng, cả căn phòng được bao trong, trừ mặt chược thanh âm của, liền nghe không được hần thanh âm của hần rồi.

Nhưng mà Triệu Cường không có ý định nữa ở chỗ này đông dài rồi, từ bên cạnh kéo qua tới một người ghế, liền ngồi xuống.

Đồng thời, Triệu Cường bên người những thứ kia hắc y nhân toàn bộ sờ tay vào ngực, hơn có mấy người chắn trước mặt của mình.

Triệu Cường có mắt không trông móc ra một điều thuốc, nhẹ nhàng gõ đốt.

"Rút ra cái này." Mập mập đã đi tới, đưa cho Triệu Cường một điều xì gà.

Triệu Cường cũng không đứng lên, tùy ý tiếp nhận xì gà, lấy tay nhẹ nhàng nhéo nhéo, sau đó một bên đem xì gà ước lượng vào trong túi, vừa nói: "Hùng ca tốt phẩm vị, Mont Christopher, xì gà Cuba, hộp này mà vượt ngàn khối đây chứ? Tốt như vậy khối ta nhưng không nở rút ra."

"Ha ha, Triệu lão sư chỉ là nhìn thoáng qua liền biết xì gà này lai lịch, thật là không giống người thường ah ! Nói đến của ta phẩm vị, không bằng nói Triệu lão sư phẩm vị cao ah !"

"Ta . Ha ha . . ." Triệu Cường cười lắc đầu.

"Triệu lão sư có thể ngâm đến đẹp như vậy Little Girl, cái này vẫn chưa thể nói rõ vấn đề sao?"

"Hùng ca nói đùa, một kẻ thảo dân mà thôi, không cần phải nói."

"Nếu như Triệu lão sư thật là một kẻ thảo dân mà nói..., kia đâu còn đáng giá ta cấp bớt cảnh sát gọi điện thoại đầu này?"

"Ha ha , ta còn tưởng rằng là bởi vì sao chuyện , mới khiến cho cái đó bạch đội trưởng lòng từ bi thả chúng ta , nguyên lai là Hùng ca hỗ trợ , có thời gian lời nói ta nhất định sẽ tới cửa bái tạ ."

"Cải lương không bằng bạo lực !"

Triệu Cường cười khê lắc đầu , "Thật xin lỗi, bạn gái của ta vẫn chờ ta về nhà! Hùng ca , có cơ hội lại tụ họp đi!" Triệu Cường nói liền đứng dậy muốn đi ra ngoài , Nhưng là mấy hắc y nhân nhanh hơn hẳn một bước , chặn lại cửa . Triệu Cường quay đầu lại nhìn thoáng qua trên người bản thủ mập mạp , "Hùng ca , đây là ý gì ."

"Không có ý gì , chẳng qua là muốn mắt thấy thoáng một phát Triệu lão sư phong thái ."

"Ha ha , ta có thể có cái gì phong thái , tiểu nhân vật một cái thôi ."

"Triệu lão sư quá khiêm nhường , nếu như ngươi con là một tiểu nhân vật , sẽ dễ dàng đem ngựa con bức lui sao?" Mập mạp ngồi xuống nguyên bản Triệu Cường ngồi trên chiếc ghế dựa kia , tha nẩy sinh một điệu xì gà .

"Ha ha , khi còn bé liên qua một ít trang giá bả thức , rồi không được Hùng ca pháp nhãn . Tiểu Mã Ca lúc đó cũng là quá mức khiêm nhường rồi , nếu như hẳn thật ra tay , đoán chừng ta cũng không phải là đối thủ ."

"Là thế này phải không ." Mập mạp khép nhãn tình , liếc mã bác duy liếc .

Mã bác duy cúi đầu , hồi đáp: "Ta không phải Triệu lão sư đối thủ ."

Đúng Tiểu Mã Ca quá khiêm nhường ." Triệu Cường cười khê lắc đầu , trong lòng thầm mắng ngựa này bác duy là con rùa đen vương bát đản !

Loại chuyện này cũng biết thì tốt rồi , cần gì phải nói ra đầu này?

"Ha ha , được rồi , sự kiện kia cho dù nhìn không ra chút gì đó , như vậy đệ nhị kiện đâu này?"

"Đệ nhị kiện . Còn có chuyện gì ." Triệu Cường ra vẻ vô tri mà hỏi.

"Quay mắt về phía súng , ngươi lại hồn nhiên không sợ , nhưng lại đem đối phương đạp đi ra ngoài , không sai chứ?"

Triệu Cường không có trả lời , mà là neho lại hai mắt , nhìn thoáng qua mã bác duy , "Lúc đó ngươi đã đến rồi ."

"Vâng, ta đến thời điểm vừa vận dụng phải người kia cầm súng , ta cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ ." Mã bác duy chi tiết đáp .

Triệu Cường sớm đã có hoài nghi , ba chuyện làm sao có thể trùng hợp như vậy đầu này? Minh vừa mới đem côn đồ kiện đảo , mã bác duy là đến , mã bác Duy Cường đi , cảnh sát là đến , nghĩ như thế , ba chuyện mặc dù là bất đồng sự tình , nhưng là trong đó liên quan , chính là cái này mập mạp .

"Cảnh sát cũng là các ngươi tìm đến hay sao?"

"Mặc dù chúng ta cùng cảnh sát có chút quan hệ , nhưng mà chắc là sẽ không bởi vì ngươi chút chuyện nhỏ như vậy đi tìm cảnh sát ." Mập mạp cười nói .

Triệu Cường thở dài ra một hơi , đi tới mặt chược bên cạnh bàn đối với mập mạp ngồi xuống , một tay cầm điều thuốc , một tay vuốt vuốt mặt chược , "Được rồi , đến một bước này , ta cũng sẽ không nói những thứ vô dụng kia bảo , có chuyện gì nói thẳng đi!"

"Kỳ thật cũng không phải là cái gì đại sự , chính là bởi ta ba người bằng hữu đánh vài vòng mặt chược ."

"Chỉ đơn giản như vậy ."

"Dĩ nhiên không phải !" Mập mạp nhú mày , "Chúng ta Bắc cảng Ichi lớn bang phái có bốn người , chiến hồn giúp , Long Hồ Đường , tin Nghĩa Bang cùng chúng ta Hùng Bang , loại nhỏ càn là nhiều vô số kể . Bất quá chúng ta Bắc cảng Ichi vẫn là quá nhỏ , một núi không thể chứa hai hồ , cho nên . . . Ta muốn xác nhập !"

"Kia là vấn đề của ngươi , ngươi là nghĩ như thế nào , không có quan hệ tới ta , ta chỉ là ở hỏi . . . Cần ta làm cái gì ."

Mập mạp hút miệng xì gà , trong ánh mắt phát ra hàn quang , "Giết người !"

"Ngươi gọi ta giúp các ngươi Hùng Bang giết người . Như thế nào . Các ngươi Hùng Bang không ai rồi hả?"

"Hả?!" Một đám Hắc y nhân tiến lên vài bước , muốn ủa lên , Triệu Cường một câu , thật là kích thích đến bọn họ .

Mập mạp khoát tay áo , để cho bọn họ lui xuống đi , "Chúng ta Hùng Bang người có rất nhiều , nhưng là chuyện lần này rất trọng yếu , không cho phép có mất . Ngựa con là chúng ta trong bang có thể đánh một cái , nhưng là hẳn cũng không có nắm chắc !"

Triệu Cường liếc mắt nhìn nhìn mập mạp một hồi , cười lạnh nói: "Cho nên lại tìm ta . Liền tin tưởng ta như vậy . Đánh nhau ta có thể , nhưng là giết người ta không biết."

"Cũng chưa chắc thật muốn giết người , chỉ cần để cho bọn họ đề cử ta làm xác nhập sau lão đại , vậy lưu bọn hắn một cái mạng chó thì như thế nào ."
Mập mạp nheo cặp mắt lại nói . Hắn mặc dù không có học qua Đế Vương Chi Thuật , chưa có xem 《 Tư Trì Thông Giám 》 , nhưng là đơn giản điều khiển Nhân Chi Đạo vẫn là hiểu được đầy.

Thế kỷ hai mươi mốt thiếu nhất là cái gì .

Nhân tài !

Hùng Bang nhân số không ít , nhưng là nói đến nhân tài , cũng chỉ có vì số không nhiều mấy cái mà thôi . Nếu như có thể đem mặt khác ba cái bang phái toàn bộ hấp thu đi tới , này sẽ là một bộ cảnh tượng như thế nào .

"Nhưng mà ta tại sao phải giúp người ."

"Không có vì cái gì !" Thời điểm này , mập mạp cũng khởi xướng hung ác tới , "Sau khi chuyện thành công , cho người 500 vạn !"

Triệu Cường cười lắc đầu .

"1000 vạn !"

Triệu Cường vẫn đang cười lắc đầu .

"2000 vạn !" Mập mạp cắn răng nói . "Nhiều hơn nữa ta nhưng cấp không nổi rồi."

"Ha ha , Hùng ca thật đúng là tài đại khí thô ah !" Triệu Cường cười nói .

"Nói như vậy , người đã đáp ứng ."

"Không đồng ý !"

"Móa, con mẹ nó người chơi ta !" Mập mạp vỗ một cái trong diễn đàn người trả lời bài viết thứ hai , đứng lên , chỉ vào Triệu Cường lạnh lùng nói:
"Người cũng không đi ra hỏi thăm một chút , ta Cao Hùng là một người như thế nào vật , ta cho người nhiều như vậy , người đừng được một tác lại muốn tiền một thước !"

"Cao Hùng , bốn mươi ba tuổi , mười sáu tuổi thôi học tại ngoại làm công , bởi vì ý đã thương người tội bỏ tù , vị thành niên , cho nên chậm lại hình pháp . Sau khi ra tù , mình từ từ bang phái , lấy mình đầu ngoan sức lực , ở Bắc cảng Ichi để xuống một phiên thiên địa ." Triệu Cường hai câu ba lời nói ra Cao Hùng lại lịch , "Hùng ca , ta nói không sai chứ ."

Cao Hùng triệt để ngậy ngậy cả người , những chuyện này coi như là những cái này cảnh sát cũng chưa chắc có thể biết cận kề như vậy , hắn như thế nào biết .

"Người rốt cuộc là người nào ."

"Ta là một gã lão sư , con trai người lão sư ! Ta cũng vậy đồng dạng xem ở con trai người trên mặt mũi , mới có thể ngậy ngậy đến hiện tại , Hùng ca , người nói hai ta rốt cuộc là người nào được voi đòi tiên đâu này?"

Cao Hùng trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng , "Tốt , kia đã như vậy , ta chỉ có thể ở thu thập đám người kia trước khi , trước đem người ở tại chỗ này rồi."

Nhất thời , kể cả mã bác duy ở bên trong , tất cả mọi người cũng hướng Triệu Cường ép tới gần .

Triệu Cường có mắt không trông , thần nhiên nói: "Hùng ca , làm khoản giao dịch như thế nào ."

"Giao dịch gì ."

"Ta giúp người chinh hợp Bắc cảng Ichi hắc đạo , nhưng là ở ta có khó khăn xin người giúp đỡ thời điểm , người phải toàn lực giúp ta ."

Hùng ca không nói một lời , trong đầu quyền hành lấy lợi và hại . Không thể không nói , cái này Triệu Cường hiện tại đối với hắn mà nói , là nguy hiểm lớn nhất nhân vật .

Nhưng mà Triệu Cường cũng không cho hắn suy tính thời gian , tiếp tục nói: "Người cảm thấy bằng những người này có thể cho ta ở tại chỗ này sao? Ha ha , cho dù có thể lưu lại , ta dám cam đoan với người , ta sẽ không để cho người trông xem ngày mai mặt trời !"

"Người uy hiếp ta ."

"Chính ta tại nói chuyện thực !" Triệu Cường nói . "Bất quá cụ thể làm như thế nào , quyền quyết định ở trên người của người ."

Cao Hùng trên mặt âm tình bất định, Hùng Bang ở bốn đại bang phái ở bên trong, chỉ có thể ở vào trung bình tài nghệ, nếu như không có Triệu Cường hỗ trợ, Cao Hùng vẫn thật là không có nắm chắc đem mặt khác ba cái bang phái giải quyết hết.

Nhưng mà... Cái này Triệu Cường thật có thể làm được sao?

Triệu Cường nhìn Cao Hùng bộ dạng, liền biết hắn đang suy nghĩ gì, "Được rồi, vậy cứ như thế! Đợi đến sau khi chuyện thành công nói sau như thế nào."

Cao Hùng hai mắt tỏa sáng, "Ừ!"

Cao Hùng trong lòng thầm nghĩ Triệu Cường là thứ đầu đất! Đợi đến song phương lưỡng bại câu thương thời điểm, mình cá hồi tận diệt, như vậy nguy hiểm của mình không tồn tại, Bắc cảng Ichi cũng dưới tay hắn rồi, chuyện như vậy có sao mà không làm đâu này?

Triệu Cường trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, ở đằng đằng sát khí Hùng Bang trong thành viên, Triệu Cường vẻ mặt tựa như, hồn nhiên không sợ.

Mặc dù tình huống hiện tại có chút địch ta không thanh, nhưng là Cao Hùng vẫn đang trong lòng vụng trộm gio ngón tay cái lên, chỉ bằng phần trấn định này, kia liền không phải người bình thường có thể so sánh được rồi.

"Còn bao lâu nữa, ta thời gian đang gấp." Triệu Cường nhíu mày, hỏi.

Cao Hùng cũng nhíu mày, "Theo lý thuyết có lẽ tới rồi, chờ một chút đi!"

Vừa dứt lời, liền đi tới ba đại hán, hai người mập mạp, một cái gầy gò. Kia hai người mập mạp mặc dù không bằng Cao Hùng hình thể, nhưng là vẫn làm cho Triệu Cường âm thầm tức giận.

Đây đều là ăn kích thích tố lớn lên sao?

"Hùng ca, đã trở thể như vậy bảo chúng ta ra, đến cùng là chuyện gì." Gầy gò nam ngâm lấy thuốc cuốn, cả lơ phát phơ mà hỏi. "Bỏ của ta còn trên giường chờ ta đâu rồi, có chuyện nói nhanh một chút."

Cao Hùng kéo ra trên mặt thịt mỡ, lộ ra nụ cười, nói: "Ha ha, sợ từ, ngươi còn thiếu Little Girl. Chờ một lát ta cấp ngươi tìm hai cái chánh điểm đấy! Hiện tại đánh trước hai vòng mặt chược, có chuyện trong chốc lát nói sau!"

Thình thịch khó chối từ, ở Cao Hùng kết hợp một chút, ba người ngồi ở trên bàn mặt chược.

"Tiểu tử này là người nào." Gầy gò nam chỉ vào Triệu Cường hỏi.

"Ha ha, ta hôm nay có chút không thoải mái, không thể cùng ba vị đánh bài, để hắn cùng các ngươi đi!"

"Không phải, Hùng ca, chuyện này có chút không chân chính chứ? Ngươi tìm chúng ta ra, sau đó để cho tiểu đệ của ngươi cùng chúng ta. Uy, tiểu tử, mau đứng lên, các ngươi Hùng ca còn đứng lắm, ngươi dựa vào cái gì ngồi?"

"Chúng ta đây Hùng ca còn đứng lắm, ngươi lại dựa vào cái gì ngồi." Triệu Cường nheo cặp mắt lại, thẳng tắp cùng gầy gò nam đối mặt.

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thể giới, sáng tác cải biến nhân sinh

【】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Án mạng nơi tay

Người khác sợ hắn, Triệu Cường cũng không sợ!

Choáng nha trang bức cũng phải phân người, đang nói chuyện phương diện này, Triệu Cường vẫn thật là không có dùng qua ai đó!

Gầy gò nam đột nhiên cười cười, nói: "Vị bằng hữu kia còn thật biết điều, Hùng ca, làm sao ngươi nói."

"Đây là Triệu Cường, ta tuyên định hạ nhiệm người nổi nghiệp, hần bình thường nói chuyện cứ như vậy, sẹo từ chớ đề ý ah!" Cao Hùng cười dặt một cái băng ngồi xuống, sau đó rồi hướng mã bác duy bọn hần hô: "Chúng ta tại đây đánh bài, các ngươi đứng làm cái rầm, cũng *** đi ra ngoài cho ta!"

Hùng Bang nhẹ gặt đầu, liền đi ra ngoài. 【】 mặt khác ba cái lão đại cũng đứng tiểu đệ đưa mắt liếc ra ý qua một cái, để cho bọn họ đi ra ngoài.

Chỉ chốc lát, nguyên Bense đầy trong rạp, lộ ra trống không lên. Chỉ có Bắc cang Ichi hắc đạo bốn vị đại ca cùng Triệu Cường ở chỗ này.

"Hùng ca cũng nói như vậy, vậy ta cũng sẽ không nói cái gì, đánh đi!" Một người mang kính mắt, thoát nhìn còn thập phần nho nhã mập mạp nói.

"Ha ha, vẫn là Pháo ca thông cảm người ah!"

"Kia Hùng ca, nhà của ngươi tiểu tử kia làm sao bây giờ." Một cái khác mập mạp nói.

"Ta cũng không muốn để cho hần làm cái này được, chúng ta đều là khô cái này được, có thể không biết sao? Một cước giẫm ở cục cảnh sát, một cước giẫm ở Diêm Vương Điện, vẫn là để cho ta nhà kia tiểu Tử Kiên chút hành trình tương đối khá." Cao Hùng cười lắc đầu.

"Được rồi, Ngốc Ca, Pháo ca, chớ lao rồi rảnh gặm rồi, một hồi thua tiền cũng đừng ý lại tiểu đệ ta à!" Gầy gò nam cười nói.

Mặt chược thanh âm của chột vang lên, trong rạp chướng khí mù mịt, cả phòng mùi thuốc lá. Một mực đánh hơn một giờ, gầy gò nam đem bài đây, nằng: "Móa, đừng đánh! Ta nói Hùng ca, ngươi ở đâu tìm tiểu tử này. Hần không là người thừa kế của ngươi, là con mẹ nó đồ thân người thừa kế chứ?"

"Ha ha, ta còn thực sự liên không biết, hần mặt chược đánh cho tốt như vậy." Cao Hùng cười to nói.

"Hùng ca, có chuyện gì ngươi cứ việc nói thẳng đi! Các huynh đệ cũng đều có chuyện." Mắt kiếng mập mạp nói.

"Vẫn là vấn đề cũ, xác nhập!" Cao Hùng nghiêm túc nói. "Một núi không thể chứa hai hổ, bốn người chúng ta đấu lâu như vậy, cũng chia không ra cái thắng bại, nếu như còn như vậy đầu nữa, khó bảo toàn sẽ không bị những thành thị khác bang phái chiếm đoạt."

Gầy gò nam tha này sinh một điều thuốc, "Xác nhập không có vấn đề, Nhưng là lão đại người nào làm."

"Đây cũng chính là ta đem tất cả gọi tới nguyên nhân. Sẹo từ, ngươi cảm thấy người nào phù hợp."

"Ha ha, đương nhiên là tự chính mình thích hợp nhất."

"Dựa vào cái gì." Khác một tên mập lạnh giọng hỏi.

"Như thế nào. Ngốc Ca, còn làm một tháng trước kia ta cướp ngươi địa bàn công việc tức giận chứ? Về phần sao, liền một con đường mà thôi."

"Móa, sẹo từ, ngươi mẹ nó đứng nói chuyện không đầu thất lung, làm sao ngươi không để cho ta một con đường đầu này?"

"Móa nó, ngươi cũng không cần nhiều lời, có loại đoạt lại đi!" Gầy gò nam âm hiểm cười nói.

"Tốt rồi, trước không được âm ỹ, hôm nay là thảo luận xác nhập vấn đề." Cao Hùng nheo mắt lại nói. "Nếu như các ngươi để cho ta làm lão đại, ta sẽ thiết trí bốn đường miệng, mỗi cái đường khâu vẫn đang cho ngươi cửa quản, như thế nào đây?"

"Không được tốt lắm!" Gầy gò nam nói. "Hùng ca, con mẹ nó chứ tiến cái nhà này liền biết ngươi không án hảo tâm rồi, ngươi nghĩ làm chúng ta bốn người bang phái lão đại. Ta nhờ vào! Ngươi mẹ nó dựa vào cái gì."

"Không dựa vào cái gì!"

"Cái gì đều không bằng, còn muốn làm lão đại. Hùng ca, ngươi không phải là uống lộn thuốc chứ."

"A..."

Một tiếng cười khê, hấp dẫn bốn cái người rút Ý Lực.

Gầy gò nam hiện tại đang đang bức bối lên, thấy Triệu Cường bật cười, trong nội tâm tự nhiên có chút cảm giác khó chịu, "Móa, con mẹ nó ngươi cười cái gì. Ta có thể cho ngươi ngồi ở chỗ này đã đủ cho ngươi mặt mũi được rồi, ngươi còn cười."

"Không có gì, ta chính là muốn nói cho ngươi biết Hùng ca dựa vào cái gì có thể làm lão đại!"

Gầy gò nam sững sờ, tùy theo âm hiểm cười nói: "Tốt, ngươi nói một chút, dựa vào cái gì."

"Dựa vào chúng ta sẽ sống sót, ngươi lập tức lại phải chết."

Gầy gò nam "Đằng " thoáng một phát đứng lên , mặt khác hai người mập mạp Dã Tiên sau đứng lên .

Mắt kiếng mập mạp đẩy trên sống mũi gọng kiếng , lạnh giọng nói: "Hùng ca , ngươi nghĩ để lại chúng ta ở chỗ này ."

"Nếu như đồng ý xác nhập , hơn nữa để cho ta làm lão đại , ta không ngại các ngươi rời đi ." Cao Hùng cười lạnh nói .

"Ta cho ngươi biết , Cao Hùng , ta con mẹ nó sớm liền biết ngươi sẽ chơi chiêu thức ấy , tới địa bàn ta sao có thể không cẩn thận một chút đâu này? Hiện tại cái này bốn phía toàn bộ cũng là người của ta , nếu như ngươi đem ta ở tại chỗ này , ngươi cũng đừng nghĩ sống khá giả !"

"Nếu như ta nói bọn hần không dám động thủ , ngươi tin hay không ." Triệu Cường cười lạnh nói .

Gầy gò nam ánh mắt quét ngang , "Ngươi tiểu tử này thật là có chút được voi đòi tiên , mẹ nó , lão từ hôm nay sẽ phải mạng của ngươi !"

"Rầm ầm . . ."

Tiếng súng vang lên , kèm theo vòi máu binh tiên ra .

Nhưng là , máu không phải Triệu Cường chảy , mà là cái đó gầy gò nam .

Triệu Cường tay phải lập tức , trong tay còn có một đem đen nhánh súng ngắn , cây súng này , đang là đương thời cứu từ Dịch Thiên đám người thời điểm , kia tên côn đồ dùng cây thương kia !

Triệu Cường không có ném , cũng không có hiển , mà thật là tốt giấu ở trên người của mình .

Gầy gò nam chết rồi , kể cả Cao Hùng ở bên trong ba người mập mạp tất cả đều ngây ngẩn cả người , bọn hần như thế nào cũng không nghĩ ra , Triệu Cường sẽ có súng , hơn nữa cũng dám nổ súng !

Cao Hùng càng là khó có thể tưởng tượng , Triệu Cường thật không ngờ lời lệ phong hành (quyết định nhanh chóng) , một lời không hợp , liền giờ súng giết chết một người .

Cao Hùng cúi đầu nhìn thoáng qua đã nằm trên mặt đất đoạn tuyệt hít thở gầy gò nam , một súng , vừa đúng đánh vào mi tâm của hần !

Lại không kém chút nào !

Giết người , lại sẽ trấn định như thế .

Huống chi , hần còn biết mình lai lịch , người nam nhân này . . . Rốt cuộc là người nào .

Cao Hùng trong nội tâm không quyết định chắc chắn được rồi , nguyên bản còn đánh coi là tiêu diệt Triệu Cường , nhưng là chỉ bằng mượn hần vừa mới một ngón kia , Cao Hùng đã không có nắm chắc , hoặc là nói không có dũng khí làm như vậy .

Nhìn kinh ngạc đến ngây người ba người , Triệu Cường nhẹ nhàng cười cười , tùy ý khẩu súng kẹp ở lưng quần lên , "Hiện tại hai vị còn có cái gì bất đồng ý kiến sao?"

". . ."

Hai người liếc nhau một cái , ai dám không có cùng ý kiến à?

"Được rồi , không có ta coi như làm các ngươi là chấp nhận ." Triệu Cường nhẹ gạt đầu .

"Ha ha , cái này là được rồi sao ! Ngốc Ca , Pháo ca , về sau ba người chúng ta người liền cùng một chỗ giành chính quyền !" Cao Hùng cười to nói .

"Hùng ca , ít đến bộ này , chờ ngươi tập hợp người của chúng ta Mã Hậu , ngươi có thể lưu hai người chúng ta sao?" Mắt kiếng mập mạp nói .

Cao Hùng biểu tình nghiêm túc , nói thật: "Pháo ca , lúc này đây ngươi nói là sai lầm rồi , ta căn bản sẽ không đối với hai người các ngươi ra tay ."

"Vì cái gì ." Mắt kiếng mập mạp ngăn người .

"Bởi vì ta không chỉ là con bất xương một người Bắc cảng Ichi đơn giản như vậy , ta muốn toàn bộ tỉnh thành ! Nhưng là bên cạnh ta thiếu hụt nhân tài , Ngốc Ca đánh đầu thắng đó ; không gì cản nổi , Pháo ca trí khôn hơn người , chính là ta muốn nhất nhân tài ah !" Cao Hùng nói . "Nếu như nhị vị không tin ta , đáng lo chúng ta kết bái như thế nào . Mặc dù ta là trên danh nghĩa lão đại , nhưng là có chuyện gì muốn ba người chúng ta cùng một chỗ tham trường mới có thể !"

"Nếu quả như thật là như thế này , ta không ngại ." Khác một tên mập nói .

"Vậy được rồi !" Mắt kiếng mập mạp cũng nhẹ gạt đầu .

"Đã như vậy , kia ta đi trước ."

"Ây. . . Triệu lão sư , khoan hãy đi , chúng ta một hồi uống nữa chút !" Cao Hùng thấy Triệu Cường phải đi , ngăn lại nói . Đã không thể làm roi hấn , vậy thì kết giao hấn , cũng không phải một chuyện xấu .

"Hả? Hùng ca , vị này không là của ngươi. . ."

"Ha ha , đó là nói đùa mà thôi , ta nhưng không có tư cách để cho Triệu lão sư khi ta người nổi nghiệp ."

"Lão sư . Ngươi nói là . . ."

Triệu Cường cười cười , nói: "Ta là lão sư !"

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xê thể giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Có nhà khó khăn trở về

Lão sư .

Lão sư có thể cùng xã hội Lão đại ngồi cùng một chỗ hoàn toàn không sợ .

Lão sư có thể đeo thương .

Lão sư có thể giết người cùng giết gà đồng dạng đơn giản .

Hấn nói hấn vẫn lão sư , ai tin .

Nhưng mà , sự thực là không thể sửa đổi . 【 】

"Ha ha , Triệu tiên sinh Đại Ân Ân Vu Thị , ta Lý Thiên bội phục ah !" Mắt kiếng mập mập cười nói .

"Cao Hùng , Lưu Phong dục , Lý Thiên , ba người các ngươi tên của người ta nhớ không lầm chứ ." Triệu Cường cười cười , "Được rồi , các ngươi cũng không cần tiền , ta đi thôi!"

Nói , Triệu Cường muốn đi ra ngoài , đi tới cửa , lại lại đột nhiên dừng lại , "Đúng rồi , ba vị xin nhớ kỹ rồi , không nên đánh của ta ý định gì , ta đã có thể làm thịt sẹ từ , ta cũng vậy đồng dạng có thể làm thịt ba người các ngươi ." Sau đó , đẩy cửa đi ra ngoài .

Đối với Triệu Cường uy hiếp , ba người không có một chút nghi ngờ .

Tay tổ vừa ra tay , đã biết có hay không .

Bằng vào Triệu Cường một súng , liền hoàn toàn có thể cho hấn định vị rồi.

"Ta giống như chưa từng có nói qua tên của mình à?" Một cái khác mập mập ngẩn ra một chút nói .

Cao Hùng thờ dài , cười khổ nói: "Cái này Triệu Cường là mê đồng dạng nhân vật , hôm nay ta đều bị hấn sắp xếp vào bẫy ."

. . .

Triệu Cường thuê xe trở lại biệt thự thời điểm , đã là hơn hai giờ sáng rồi. Xuống xe , đứng ở biệt thự trước cửa , sờ tay vào ngực , lại đột nhiên phát hiện . . .

Mẹ nó , cái chìa khóa đầu này?

Đã xong , đi ra ngoài quên mang chìa khóa !

Triệu Cường tội nghiệp nhìn rất lớn cửa , cái này nên làm thế nào cho phải à?

Nhìn nhìn trước mặt mình cửa sắt lớn , bắt đầu lùi về phía sau mấy bước . Sau đó vài bước chạy lấy đà , nhẹ nhàng vượt qua cửa sắt lớn .

Nhưng là mấu chốt tới , chìa khóa phòng cũng không còn mang , làm như thế nào đi vào đây?

Ngang đầu nhìn lâu hai nguyên một đám phòng ngủ , từ bên ngoài nhìn , thật vẫn rất khó phân biệt cái nào là của mình.

Nơi này để phòng biện pháp phi thường tốt , bên ngoài khắp nơi đều là cameras . Những thứ này máy thu hình nhiệm vụ liên là bảo vệ ở chỗ này ở người thân người an toàn cùng không để cho người khác leo tường .

Nhưng là Triệu Cường liền coi là chuyện khác rồi , ai bảo hắn là người một nhà đâu này?

Huống chi , lấy Triệu Cường thân thủ cùng leo tường vị trí mà nói , cameras là rất khó bắt được hắn .

Triệu Cường tưởng là không có ít lật , nhưng là trở về nhà mình còn phải leo tường nên tính là lần đầu rồi.

Vòng quanh biệt thự đi một vòng , Triệu Cường phát hiện biệt thự này căn bản cũng không có cái gì mụn lực địa phương . Nhưng là biệt thự bức tường cũng không cao , một cái chạy nước rút liền đủ rồi.

Bất quá nhất định muốn cẩn thận từng li từng tí , nếu như kinh động đến ngủ ở bên trong ba mỹ nữ cùng lão đầu tử kia , Nhưng sẽ không tốt .

Mạnh như vẫn cho rằng mình là một trộm quần lót tặc , nếu như bị nàng phát hiện , như vậy cũng được sao .

Bất quá. . . Muốn hay không leo tường đồng thời , thuận tay trộm một cái đầu này?

Triệu Cường lùi về phía sau mấy bước , kéo ra cùng vách tường ở giữa khoảng cách . Thân thể chậm rãi cong xuống , rón mõi chân , thân thể thật nhanh khải bắt đầu chuyển động .

Mãi cho đến vách tường trước cách đó không xa thời điểm , Triệu Cường nhảy lên một cái , nương tựa theo bàn tay mình treo lực cùng chân đạp lực , nhanh chóng bò lên .

Bên trên vừa vặn có một Tiểu Dương cái , Triệu Cường đơn tay nắm chặt , nhảy tới trên ban công .

Cửa sổ là mở ra đấy , chỉ là có một rèm cửa sổ che dấu , nhìn không tới tình cảnh bên trong .

Triệu Cường nghĩ nghĩ , mình lúc nào kéo rèm che cơ chứ?

Chẳng lẽ là sáng sớm tỉnh ngủ đã quên kéo ra .

Xốc lên rèm cửa sổ , Triệu Cường liền đi vào .

Bởi vì có rèm cửa sổ che giấu , trong phòng lộ ra hết sức đen nhánh .

Triệu Cường trải qua cả đêm giày vò , cũng có chút mệt mỏi . Thật nhanh coi bỏ y phục của mình quần , chỉ mặc một cái quần nhô liền chui vào vào trong chăn mền .

Nhắm mắt lại , trở mình lật qua lật lại .

Hả?

Ghim ở trên mặt mình là cái gì .

Tóc !

Nhưng lại Hương Hương đấy!

Trên tay bắt là cái gì .

Mềm nhũn , hoạt hoạt , thật lớn !

Sau đó , dùng sức nhéo nhéo . Đột nhiên truyền đến một hồi kiều sân um âm thanh .

Triệu Cường con người phóng đại , phía dưới tiểu đệ đệ lớn hơn !

Mẹ nó , đi nhầm phòng rồi!

Kia nữ nhân này là ai ?

Vương Vũ xưa kia . Không đúng, Vương Vũ xưa kia trên người của không phải loại này mùi thơm của cơ thể .

Mạnh như . Mạnh như còn giống như không có cái này lớn đi . .

Chẳng lẽ là . . .

Bà mẹ nó ! Chơi bạc mạng nữa à !

Triệu Cường thiếu chút nữa sợ đến nhảy dựng lên .

Bất quá lỗ bình tâm như thế nào lớn như vậy . Bình thường như thế nào cũng không nhìn ra được chứ . Ai , làm vì một người nam nhân , quá thất bại ! Vừa nghĩ , một bên nhẹ nhàng vuốt vuốt .

Lỗ bình tâm "Ừm" một tiếng , quyền rút lại thân thể của mình , hình như là muốn thoát khỏi Triệu Cường ma chướng . Nhưng là , trong lúc ngủ mơ lỗ bình tâm làm sao sẽ biết mình ta đã làm gì đâu này?

Hắn không co rúc thân thể cũng may, đồng nhất co rúc , vừa vặn đem Triệu Cường tay của gấp ở trước ngực .

Triệu Cường không dám dùng quá sức , sợ bưng tỉnh lỗ bình tâm, Nhưng là khí lực tiêu đã rút ra không được ah !

Không thể không nói , lỗ bình tâm da được bảo dưỡng tốt , bộ ngực một đôi cao vút , Triệu Cường là yêu thích không buông tay ah !

Đã không thể phản kháng , vậy thì thân nhiên tiếp nhận đi!

Mà lúc này , lỗ bình tâm đột nhiên xoay người , còn buồn ngủ mờ mắt , mơ mơ màng màng nhìn Triệu Cường liếc , nói: "Ngu ngốc !" "

.. ."

Triệu Cường dễ dàng sao?

Con mụ này Từ Minh lộ về mơ hồ trạng thái , còn không thể nói là tỉnh ngủ . . .

Nhưng mà vì cái gì thời điểm này nàng còn gọi mình ngu ngốc .

Chẳng lẽ mình thật sự có ngu ngốc như vậy sao?

Phải hay là không đem nàng cấp bảy răng rắc có thể thay đổi thông minh đâu này?

Lỗ bình tâm cũng cảm giác buồn bực , vì cái gì ngủ nằm mơ đều có thể nhìn thấy tên cầm thú kia không bằng gia hỏa !

Hả?

Ngủ .

Nằm mơ .

Lỗ bình tâm vụng trộm ở trên đùi của mình bấm một cái .

Đau !

Không phải là mộng !

Sau đó , lỗ bình tâm "Ah " một âm thanh hét lên .

Cho dù lỗ bình tâm một mực biểu hiện được cỡ nào lãnh đạm , cỡ nào trấn định , nhưng là bị một cái mình thập phần chán ghét nam nhân tập (kích) ngực , lỗ bình tâm vẫn là phát ra nữ tính bản năng thét lên .

Vừa mới phát ra tiếng vang , Triệu Cường liền sợ đến đặt ở lỗ bình tâm trên người của , một cái đại thủ che miệng nàng lại . Chuyện này nếu là truyền đi , kia Triệu Cường đoán chừng cũng sẽ bị đuổi ra khỏi cửa !

"A... A... .." Lỗ bình tâm dùng sức giãy dụa , không còn có lúc trước tỉnh táo , con mắt tròn to trong đã nổi lên lệ quang .

Hắn muốn làm gì .

Chẳng lẽ hắn muốn . . .

Không thể !

Tuyệt đối không thể như vậy !

Nam nhân thật bản đày!

"Ta buông ra ngươi , nhưng là ngươi không cần gọi , được chứ ." Triệu Cường dùng giọng thương lượng nói .

"A... . ." Lỗ bình tâm nhẹ gật đầu .

"Được rồi , đây là ngươi đáp ứng ta đấy." Sau đó , Triệu Cường buông lỏng ra lỗ bình tâm , tùy ý nằm ở giường một bên khác , một bộ mặc ngươi xử trí bộ dạng .

"Ngươi đối với ta làm cái gì ." Lỗ bình lòng đang Triệu Cường buông ra mình về sau , liền liền vội vàng đứng lên , ôm bị che lại mình chân ty dưới nội y phong tình .

"Không hề làm gì cả !" Triệu Cường thâm cười khổ , nam nhân cũng không dễ dàng làm ah ! Chẳng qua là muốn trở về ngủ mà thôi , còn sao?

"Thật không có . Ta như thế nào mơ thấy . . ."

"Ngươi mơ thấy cái gì ."

". . . Không có gì." Lỗ bình tâm thật đúng là bị Triệu Cường đang hỏi . Nàng cũng không thể nói mơ thấy Triệu Cường sờ nàng . . . Cái đó gì chứ?

"Ai , bình tâm , mặc dù hai người chúng ta tổng đầu vô mồm , nhưng là ngươi nhất định phải tin tưởng nhân phẩm của ta ."

"Nhân phẩm . Ngươi có người phẩm sao? Hơn nửa đêm chạy tới phòng ta , còn nói với ta nhân phẩm ." Lỗ bình Tâm Lãnh cười nói .

Người nam nhân này , quá vô sỉ !

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xê thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Mắt chó nhìn người

Lỗ bình tâm thông tuệ , tri tính , đối với nam tính cách của người hết sức lãnh đạm . 【 】 đối với Triệu Cường lại là hết sức chán ghét .

Nếu như nói Triệu Cường không nguyện ý nhất tiếp xúc mỹ nữ , phải là vị này lỗ bình tâm nữ sĩ rồi.

Nhưng là luôn không như mong muốn , lại đã xảy ra chuyện như vậy , Triệu Cường có biện pháp nào . Triệu Cường có thể làm sao . Lão Thiên chọc ghẹo người ah !

"Ta không phải cố ý ." Triệu Cường làm bộ đáng thương nói .

"Vậy là ngươi cố ý . Ngươi là ngày đầu tiên ra , sẽ vào lỗi phòng ."

"Ta không phải từ cửa vào ."

"Vậy là ngươi vào bằng cách nào ."

"Leo tường vào đại môn , sau đó từ lầu bên ngoài bò lên ."

". . ."

Lỗ bình tâm gây ngại cả người , thật là tặc sao? Trả như nào đây leo tường đầu này?

"Ta đã về trễ rồi , lại quên mang chìa khóa , cho nên liền . . ." Triệu Cường có vẻ hơi xấu hổ , chuyện cho tới bây giờ , chỉ có thể đem mình móng vuốt sói cấp che kín rồi .

"Vũ Tích không phải cho người để cửa sao ."

"Ây. . . Lulu . . . Sao ."

*** , để cửa tại sao không nói một tiếng . Làm hại xuất hiện như vậy vừa ra .

"Người xác định người không hề làm gì cả ."

"Ta xác định !" Triệu Cường kiên định gật đầu .

"Vậy người còn ở nơi này đứng làm gì ."

". . . Được rồi , ta đi ." Triệu Cường trong nội tâm muốn mắng lên , ai nguyện ý đứng ở chỗ này lấy à?

"Cái đó . . . Chuyện này chớ nói ra ngoài ."

Loại ngu vk nờ~ mới nói! Triệu Cường nói thầm trong lòng lấy , trên mặt nhưng lại nhẹ gật đầu , đi ra ngoài .

Mới vừa mới mở cửa phòng , cất bước đi ra ngoài , lại phát hiện Vương Vũ xưa kia đang mở to hai mắt nhìn đứng ở cửa miệng .

Triệu Cường nhẹ nhàng đóng cửa lại , mở trừng hai mắt , lúc này mới xác định đứng ở cửa miệng đúng là Vương Vũ xưa kia .

Không là ảo giác . . .

Bị nàng phát hiện !

Móa! Muốn mạng già nữa à !

"Làm sao người . . ."

"Há, bình tâm tìm ta nói một chút sự tình , ai . . . Cái này tuần lễ nào chuyện tình nhiều lắm , người cũng biết , cho nên hẳn liền đại biểu Lỗ gia gia giáo huấn ta thôi!" Triệu Cường ra vẻ bắt đắc dĩ nói .

"Bình tâm tỷ kỳ thật người rất tốt , nàng cũng là quan tâm người ."

"Ta biết . . . Ta biết . . ." Triệu Cường liên tục gật đầu .

"Người là trở về lúc nào ."

"Vừa trở về , vừa đứng đưng phải bình tâm , cho nên liền trò chuyện một hồi . Làm sao người không ngủ ."

"Ta vừa vặn giống như nghe được bình tâm tỷ kêu , cho nên liền tới xem một chút , hơn nữa . . . Ta . . . Ta . . . Ta lo lắng người . . ." Mấy chữ cuối cùng tiếng nói rất nhỏ , nhưng là hơn nửa đêm trong hành lang rất yên tĩnh , cho nên Triệu Cường còn là nghe thấy rồi.

Triệu Cường trong nội tâm âm áp , nói: "Không sao , người đi ngủ đi , chớ quên ngày mai còn phải bồi ta mua xe ở !" "

"Uh, đã biết , ngủ ngon !"

"Ngủ ngon ."

. . .

Ngày hôm sau , kinh thiên Đại Tin Tức đánh cho hắc bạch hai nhà một trở tay không kịp . Bốn đại hắc bang xác nhập , đổi tên là Bắc cảng giúp , tiếng tăm lừng lẫy sọ tử chết trận , còn lại ba người kết bái , đề cử Cao Hùng vì lão đại , Lulu Phong đục thứ tịch , Lý Thiên vì lão Tam .

Nghe được tin tức này thời điểm , Triệu Cường cũng nhin không được phình bụng cười to .

Vì cái gì .

Great Bear , hai ngu , Tam Pháo , đây là tên khốn kiếp nào cấp bày bài danh , làm sao lại như vậy khít khao .

Triệu Cường đối với Bắc cảng Ichi còn không phải quá quen thuộc , cho nên liền xin nhờ Vương Vũ xưa kia cùng mình cùng đi xem xe . Xe đạp , xe gắn

máy quá không an toàn , dễ dàng để cho đám kia đưa trẻ phá của tử phá hủy , mua cái xe hơi , bọn hần có lẽ hủy đi không được nữa chứ? Ừ . . . Đại khái là như vậy .

"Triệu Cường , ngươi thích gì xe ." Vương Vũ xưa kia méo mó lấy cái đầu nhỏ hỏi.

"Ta thích Hummer . . . Nhưng tiếc ta mua không nổi ."

". . ."

"Liên nó đi!" Triệu Cường chỉ vào một chiếc xe hơi nói .

"Sản phẩm trong nước xe . Chery a3 . Tại sao là . . . Triệu Cường , chẳng lẽ ngươi không đủ tiền . Ta chỗ này còn có chút , có thể trước cho mượn ngươi , phía trước còn có . . ."

Triệu Cường lắc đầu , "Mệnh môn Nhật Bản , có thể có một chiếc thuộc tại chúng ta người trong nước mình xe hơi , rất không dễ dàng , liên nó !"

"Được rồi , ngươi đã quyết định , ta cũng vậy không miễn cưỡng rồi."

Lúc này , nhân viên bán hàng thấy Triệu Cường là muốn mua xe , vội vàng qua mà nói: "Tiên sinh thật là tốt ánh mắt , chiếc này Chery a3 chính thể thời thượng , vẻ ngoài lưu loát , sống động , hình thù mới lạ tiền vệ , ngoại hình cùng đồ vật bên trong thiết kế Thượng Đô khái dụng lập thể giao thoa vượt qua thiết kế mạch suy nghĩ . . ."

"Tốt rồi , những thứ này đừng bảo là , đã nói xe này bao nhiêu tiền đi!"

"Hiện tại chúng ta Chery hệ liệt đang cử hành bán tháo hoạt động , toàn trường tám ba gây ."

"Bà tám gây không được sao ."

"Cái này . . ."

"Được rồi , ta liền biết không được , đóng khoản đi!"

Chiếc xe này vẫn không tính là đắt , ở Triệu Cường kế hoạch trong phạm vi , cộng lại vẫn chưa tới 10 vạn khối , như vậy khai mở đến trong trường học , cũng sẽ không khiến cho cái gì oanh động .

"Ồ , đây không phải Vương lão sư sao , như thế nào . Muốn mua xe ." Một cái nữ nhân xinh đẹp rúc vào một người mặc huren nhân màu trắng T-shirt thanh niên trong ngực , hướng Triệu Cường bên này đã đi tới .

Thấy nữ nhân kia , nguyên bản khoe miệng còn mang theo nụ cười thần nhiên Vương Vũ xưa kia nhất thời lãnh nhược sương lạnh ."Không phải , cùng bằng hữu ."

"Bằng hữu . Là bạn trai nhỏ của ngươi chứ?" Nhìn Triệu Cường mặc trên người thảm giả bộ , nữ nhân xinh đẹp gương mặt khinh bỉ .

Nữ người khuôn mặt rất thanh tú , lại nùng trang điểm mặt , hoàn toàn mất đi mỹ cảm . Lại thêm vào chanh chua cường điệu , Triệu Cường đối với loại nữ nhân này cũng rất là chán ghét .

"Chúng ta không phải loại quan hệ đó , Triệu Cường , chúng ta đi thử xe đi!"

"Được." Triệu Cường nhẹ gật đầu , hần không nghĩ tới cái này Vương Vũ xưa kia vẫn còn có lỗ bình tâm cái loại đó lãnh ngạo tiềm chất .

"Vương lão sư trong trường học chính là cái đại chúng tình nhân , đừng nói là lão sư , mà ngay cả đệ tử cũng sẽ cho ngươi viết thư tình . Có tiền cậu ảm càng là không biết có bao nhiêu rồi , làm sao lại thích như vậy cái cùng toan nam nhân đầu này?" Giọng của nữ nhân ở sau lưng vang lên .

Nghe xong lời này , Triệu Cường liền không vui . Dừng bước , xoay người đi trở về , dùng tay chỉ cái mũi của mình , nói: "Ngươi nói ta cùng toan ."

"Chẳng lẽ không đúng sao ."

"Vậy ngươi có tiền ."

"Lão công có , đúng hay không nha , lão công !" Nữ nhân thân mật ôm lấy nam nhân cánh tay .

"Hả? Ừ , đúng . . . Đúng . . ." Nam nhân nhìn Vương Vũ xưa kia đã đắm đắm .

"Ồ . . ." Triệu Cường ra vẻ bình tĩnh đại ngộ hình, vươn tay , cùng nam nhân nắm chặt lại , "Triệu Cường ."

"Chu sau đòi ." Ngại vì có mỹ nữ ở đây , Chu sau đòi liền giả bộ làm thân sĩ bộ dáng cùng Triệu Cường nắm chặt lại .

Heo sau đòi .

Tên đọc lên nghe thật hay à nha !

"Phú Đệ nhị."

"Ha ha , coi như đúng không !" Chu sau đôi cười cười , nói: "Ta nữ nhân nói chuyện nếu để cho Triệu tiên sinh có cái gì không hài lòng địa phương , ta thay nàng hướng ngài nói xin lỗi."

"Uh, vậy người nói xin lỗi đi !"

". . ."

Mình cũng bất quá chỉ là khách khí khách khí , hấn như thế nào thật để cho mình nói xin lỗi .

Người nam nhân này , lòng dạ hẹp hòi !

"Kỳ thật không xin lỗi cũng là không được , mỹ nữ phạm sai lầm cũng là có thể tha thứ sao !" Triệu Cường vừa cười vừa nói .

"Hừ!" Nữ nhân ngạo nghễ rất đúng Vương Vũ xưa kia sử xuất một cái ánh mắt khinh bỉ , đầu mang phải thật cao , hình như là ở đối với Vương Vũ xưa kia nói , thấy được chưa . Mà ngay cả của người cùng toan nam nhân cũng nói ta đẹp , người có tư cách gì so với ta .

"Nhưng mà . . . Dáng dấp tuy đẹp cũng là ba mẹ công lao , sống đẹp mới là thật bản lĩnh !" Triệu Cường thông dong mà cười .

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xê thể giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Tranh giành nghiên khoe sắc

Dương Nghệ cùng Vương Vũ xưa kia đều là mỹ nữ , vẫn là trước kia đồng sự . 【 】 hơn nữa lỗ bình tâm , vốn là Lâm Phong trung học đệ nhị cấp ba đóa hoa .

Ba người cùng là mỹ nữ , nhưng là tính cách sai biệt lại là rất lớn . Lỗ bình Tâm Lân ngạo , Vương Vũ xưa kia uyển chuyển hàm xúc , Dương Nghệ nhiệt tình .

Nhưng là , đó bất quá là mặt ngoài hiện tượng .

Một núi không thể chứa hai hồ , trừ phi một trống cùng một mái . Trừ lỗ bình tâm cùng Vương Vũ xưa kia dính người mang cổ bên ngoài , Dương Nghệ rất rõ ràng là được ngoại nhân .

Nữ nhân là rất dễ dàng ghen tỵ .

Một khi bắt đầu ghen tỵ , ganh đua so sánh là không thể ít đấy . So với tướng mạo , so với đồng phục nhãn hiệu , so với trên mặt nhẫn kim cương lớn nhỏ , so với nam nhân của mình thân phận địa vị , so với bộ ngực lớn nhỏ , so với trên giường . . .

Nhưng là , Triệu Cường không biết những thứ này , hấn chỉ là biết mình rất tức giận .

Nếu như nói đổi thành mạnh như hoặc là lỗ bình tâm , người ta đối với các nàng như vậy , Triệu Cường còn có thể tiếp nhận . Nhưng là Vương Vũ xưa kia cô bé này an tĩnh như vậy , như vậy nhu nhược , có thể làm gì người rồi hả? Người làm gì liên đối với nàng như vậy .

Huống chi còn mang tới mình đau này?

Cho nên , Triệu Cường rất tức giận , Triệu Cường tức giận hậu quả liền nhất định là nàng rất khó chịu .

Triệu Cường vỗ vỗ Chu sau đôi bả vai , "Ai , có một câu ta vốn là không muốn nhắc nhở của người , bởi vì đó là người tự mình chuyện tình , nhưng là

hiện tại ta vẫn là không nhận được muốn nói , người nói ta có nên hay không nói sao ."

". . . Người . . . Nói đi !" Chu sau đòi không có sạch sẽ , nhưng là bị một cái "Người nghèo" đập bờ vai của mình , hắn vẫn cảm giác có chút không thoải mái .

"Vậy ta có thể đã nói ah !"

"Ừm."

"Ta thật nói ah !"

". . ."

"Nếu như dùng máy vi tính tới tỷ dụ mà nói... , lão bà là Operating system , một khi lắp đặt lên , tháo dỡ liền hết sức phiền toái; Tiểu Mật là mặt bàn , chỉ cần tâm tình người dễ dàng Tenten đổi; tình nhân là internet , phong quang vô hạn tiêu tiền không ngừng; tiểu thư là đạo bản Software , thời gian sử dụng nhớ trước hết giết độc ." Triệu Cường nhìn Dương Nghệ liếc , nói: "Ta nhớ người dùng trước trước hết giết diệt Virus ."

"Người nói cái gì . Người . . . Người nói ai là . . . Cái đó ."

"Chẳng lẽ người không phải là sao?" Triệu Cường kinh ngạc nói . "Ai , không nên gạt của người hiện đảm nhiệm bạn trai rồi. Biết ta vì cái gì chia tay với người sao? Cũng là bởi vì người là một tên lừa gạt ! Mặc dù trong nội tâm của ta còn người nữa , nhưng là người lại lừa gạt tình cảm của ta , ta hận người người biết không . Ai , huynh đệ , chuyện cho tới bây giờ ta cũng không khỏi không nói thật với người rồi. Kỳ thật nàng không phải sinh Vũ Tích khí , là giận ta ah ! Bởi vì ta lúc trước vứt bỏ nàng rồi, biết tại sao không . Mặc dù ta mỗi lần dùng trước cũng diệt Virus , nhưng là trong lòng vẫn là rất không thoải mái ah ! Đúng rồi , huynh đệ , người giết độc sao ."

Triệu Cường than thở khóc lóc , đem Chu sau đòi cấp lừa dối mơ mơ màng màng , lắc đầu lẳng nhõ nói: "Ta . . . Không có ."

"Người không vậy?" Triệu Cường vẽ mặt kinh ngạc , lập tức cùng Chu sau đòi kéo dài khoảng cách , "Vậy người có hay không cảm thấy phía dưới . . . Hơi ngứa chút ."

"Hả? Không có ah !"

"Người nữa cảm giác cảm giác . . ."

"Nghe người vừa nói như vậy , thật là có một chút . . ."

"Ai , những lời khác ta không nói , Vũ Tích , chúng ta đi thôi !" Sau đó , hai người rời đi rồi . Triệu Cường cố nén cười , loại tâm lý này ám chỉ là hắn bình thường nhầm lẫn đọc sách học được , không nghĩ tới thật tác dụng .

Thử qua xe , lại chọn một cái bảng số , lần này tới cũng qua hơn một canh giờ .

Vậy đối với Triệu Cường trong mắt gian phu dâm phụ cũng không biết chạy đi đâu .

Mở ra xe mới , chỗ Vương Vũ xưa kia , sẽ phải về nhà .

Vừa mới lái đi ra ngoài , liền nghe phía sau có một chiếc Hummer dùng sức thổi còi .

Khai mở Hummer cùng mình trang bức .

Triệu Cường vẫn thật là không phục bộ kia , người càng kêu to , ta liền càng chậm . Triệu Cường giả dạng làm tân thủ bộ dạng , từ từ ra bên ngoài mở ra .

"Bang đương..."

"Ah . . ."

Triệu Cường vội vàng tới thẳng gấp , nhưng là phía sau Hummer đã cùng xe của mình bờ mông tới một cái tiếp xúc thân mật .

Hai chiếc xe tất cả đều ngừng lại , Triệu Cường lừa giận trong lòng vẫn là bay lên , trước nhìn thoáng qua ngồi ở vị trí kế bên tài xế Vương Vũ xưa kia , thấy nàng thất kinh bộ dạng , liền vội vàng hỏi: "Vũ Tích , người làm sao vậy . Không có sao chứ ."

"Không có sao ." Vương Vũ xưa kia lắc đầu , trong nội tâm thở phào một cái .

"Mẹ nó !" Triệu Cường mắng một câu , liền đi xuống xe , nổi giận dùng dùng đi tới Hummer bên cạnh , kéo cửa xe ra , không khỏi nhũn mày , "Tại sao là người ."

Khai mở Hummer không phải ai khác , chính là cái đó phú đệ nhị , Chu sau đòi !

Đúng ta thì thế nào ." Chu sau đôi về mặt lệ khí xuống xe , bên cạnh còn đi theo Dương Nghệ .

Thấy tình hình này , Triệu Cường sẽ hiểu .

Nguyên lai là mình bị đâm xuyên , hai người kia tới mượn cơ hội kiểm chuyện tới rồi.

"Xe của ta bị đụng hư rồi." Triệu Cường chỉ mình vừa mới mua đến tay Chery a3 nói .

"Vậy thì sao ." Chu sau đôi cười lạnh nói .

"Triệu Cường , coi như rồi." Vương Vũ xưa kia ở Triệu Cường sau lưng kéo hần một cái ống tay áo .

"Tính . Cái gì gọi là tính . Xe của ta đều bị cạo nước sơn rồi, người đã nói tính ." Chu sau đôi trả đũa nói .

Triệu Cường phản bắt lấy Vương Vũ xưa kia bàn tay nhỏ bé , lại nhìn cũng không nhìn sắc mặt ứng đo Vương Vũ xưa kia liếc , đối với Chu sau đôi cười lạnh nói: "Vậy người muốn thế nào ."

"Như thế nào đây? Người *** nói lão nương ta là cái đó . . . Lão nương hôm nay muốn chơi mà chết người !" Chu sau đôi còn chưa lên tiếng , Dương Nghệ liền ngông cuồng nói.

"Là thế này phải không ."

"Nàng..., chính là ta lời nói . Lão tử hôm nay muốn chơi chết người !" Chu sau đôi hung hãn nói .

"Choi ta . Dựa vào cái gì . Là của người xe đụng phải xe của ta , người còn phải Choi ta ." Triệu Cường cười lạnh nói . Nghĩ thầm , ta không Choi người cũng không tệ rồi !

"Thật sao? Là ta đụng người . Được rồi , coi như là ta đụng người...người lại có thể làm gì ta . Của ta là Hummer , của người bất quá là một chiếc phá Chery mà thôi ."

"Uh, là như thế này , sau đó thì sao ."

"Móa, người là thật khờ hay là giả ngu à? Xe của ta giá trị hơn 100 vạn , làm sao người nói cũng phải hoặc nhiều hoặc ít bồi chút chứ?"

Triệu Cường bị chọc giận quá mà cười lên , mẹ nó người đụng ta , còn để cho ta bồi . Không có địa phương nói rõ lí lẽ rồi!

"Thường tiền đúng không?"

"Đúng thì thế nào ."

"Vậy được rồi, bọn người sẽ !" Sau đó , Triệu Cường đi tới ven đường , nhặt lên một cái khác người bỏ hoang đã gỉ sét nồi hơi khí quản (radiator) từ . Sau đó , nhắm ngay Hummer kính chắn gió , chính là một gây .

"Rầm ầm . . ."

Kính chắn gió lên tiếng mà nát , nghe tiếng những người vây xem đã vây quanh hai chiếc xe tạo thành một cái chuông . Triệu Cường có mắt không trông , Nhất Côn Nhất Côn kích đánh tiếp .

"Này, người đang làm gì đó . Mau dừng tay !" Chu sau đôi hoảng sợ nói .

Triệu Cường nhếch miệng cười cười , "Không làm gì , bồi nhiều bồi ít không đều là bồi sao? Ai , gần đây áp lực công việc quá lớn , để cho ta phát tiết một chút , người cách ta xa một chút , nếu như không nghĩ qua là cái này cây gây rút ra trên người của người , có thể không là trách nhiệm của ta ah !"

"Người biết không biết ba ta là người nào . Người làm như vậy là phải trả giá thật lớn !"

"Ba của người là Lý Cương ."

". . ."

"Vậy người cha là ai ?"

"Ba ta là Tiểu Thiên tập đoàn chủ tịch , Chu Hiếu Thiên !"

Hao Thiên Khuyến .

Triệu Cường mở trừng hai mắt , nghi ngờ hỏi: "Ba của người rốt cuộc là heo vẫn là chó ."

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 45 trấn định tựa như

Thằng này là Hồn Thế ma vương .

Có một tốt cha liền dám ở Bắc cảng Ichi đi ngang .

Nhìn rồi trên web nhiều như vậy cái này cha kia cha đây, Triệu Cường rất không dùng !

Không phải là bởi vì hắn không có như vậy cha , mà là hắn muốn trở thành như vậy cha !

"Người . . . Người chờ ta !"

Triệu Cường dùng sức đập một cái Hummer cửa xe , gương mặt tương lưu manh , "Như thế nào . Muốn gọi người đến . Cùng ta hai liều cha ."

Chu sau đòi đánh nhau điện thoại , âm ngoan nói: "Đúng thì thế nào , người có năng lực nhìn người cũng tìm một , hôm nay ta không có khả năng để cho người hoàn hảo không chút tổn hại trở về !"

"Được rồi , nếu như người muốn liều với ta cha , ta cũng không có thể mất mặt . 【 1 】 vậy hãy để cho tự chính mình cùng cha người liều đi , người thấy thế nào . Đại chất tử ."

Mọi người vây xem nhanh chóng truyền đến một hồi tiếng cười , nhìn một hồi , tự nhiên cũng hiểu là chuyện gì xảy ra . Hơn nữa đối với loại này trang bức phú Đề nhị , quần chúng rất là chán ghét .

Trong nhà có tiền không là của người lỗi , nhưng là có tiền người đi ra mò mẫm trang bức , vậy chính là người không đúng .

"Người . . . Con mẹ nó người muốn chết !" Chu sau đòi mặt lúc đỏ lúc trắng , nhưng là đối mặt tay cầm nồi khí quản (radiator) từ Triệu Cường , Chu sau đòi còn thật vẫn còn không có biện pháp nào .

Hummer đã bị đập đến mình đầy thương tích , như vậy Hummer mặc dù còn có thể gợn gợn được , nhưng là kia sửa Hummer tiền , còn không bằng lần nữa mua một cái!

Đập một hồi , Triệu Cường cũng liền mệt mỏi , tùy ý đem nồi khí quản (radiator) từ ném vào một bên , "Một nồi , ta đi trong xe nghỉ một lát , người đến bảo ta một tiếng ah !" Sau đó , mang theo Vương Vũ xưa kia tùy ý ngồi về trong xe .

Chu sau đòi ngăn ra một chút , đã lớn như vậy còn không có gấp qua như vậy liều lĩnh người.

Có thể hiện tại cũng không biết bạn thân này mà rốt cuộc là đủ ngông cuồng , vẫn là đủ hai . . .

Trở về vào trong xe , Vương Vũ xưa kia lo lắng nhìn Triệu Cường , mang theo tiếng khóc nức nở nói: "Triệu Cường , chúng ta đi thôi !"

Wương Vũ xưa kia đã cảm thấy thế lực của đối phương , đồng thời cũng đúng Triệu Cường hiểu rất rõ .

Một cái vừa mới đến Bắc cảng Ichi một tuần lễ người bên ngoài , có thể ở Bắc cảng Ichi có cái gì thế lực . Cùng Chu sau đòi đấu , rõ ràng cho thấy ăn thiệt thòi đây.

Triệu Cường cười lấy tay vỗ vỗ Vương Vũ xưa kia đầu , không nói gì . Nhưng là một cử động kia , lại cho Vương Vũ xưa kia rất lớn cảm giác an toàn , thay đổi khuôn mặt u sầu , đối với Triệu Cường cười cười .

Triệu Cường lấy điện thoại cầm tay ra , trên tay vuốt vuốt mà một hồi. Không nghĩ tới nhanh như vậy muốn dùng đến bọn họ . . .

Không đến nửa giờ , liền ở ven đường ngừng hai chiếc xe tải , một đám nông dân công mô dạng người nhảy xuống tới . Một cái trong đó cao lớn vạm vỡ , đi bộ hoành tráng ngồi đi tới Chu mùa thu bên người , cũng không biết ở cùng hắn đang nói gì đó .

"Triệu Cường , bọn hần tới ." Vương Vũ xưa kia thần sắc khấn trương . Trong tay đối phương lấy cái gì đều có , hơn nữa những người này xem xét liền biết là mới từ cái nào trong công trường đi ra , khí lực rất lớn . Nếu như Triệu Cường đánh với bọn họ , là ăn thiệt thòi đấy.

Triệu Cường nhẹ gật đầu , cười đối với Vương Vũ xưa kia nói: "Ngoan ngoan thành thật ở trong xe ."

Sau đó , Triệu Cường liền đẩy cửa xe ra đi ra ngoài .

Triệu Cường cười ôm một người nông dân công bả vai , "Ha ha, huynh đệ , người ta cho ngươi bao nhiêu tiền , để cho ngươi thật xa đi một chuyến ."

Nông dân công thấy Triệu Cường thân mật ôm mình , mặc dù quần áo không phải băng hiệu , nhưng là sạch sẽ , lại không chê , lộ ra nụ cười thân thiện , "100 ."

"Cám ơn !" Sau đó , Triệu Cường cười đi ra phía trước , đối với Chu sau đòi nói: "Ngươi tìm người tới rồi ."

"A , cái này không cũng thật sao?" Chu sau đòi cười lạnh nói .

"Nhiều người như vậy , cái nào là cha ngươi ."

"Ngươi . . . Hừ! Liền ngươi tiểu nhân vật như vậy , phải dùng tới cha ta ra mặt sao?"

"Nhưng mà người này thiếu một chút ." Triệu Cường thành thật nói .

"Thật sao? Ha ha , vậy ngươi trước tiên đem đám người này cấp đánh ngã nữa nói mạnh miệng đi!"

Triệu Cường lấy điện thoại cầm tay ra , nhìn đồng hồ , "Không cần ta động thủ , nên động thủ người có lẽ tới ."

Vừa dứt lời không lâu , ven đường theo sát lấy kia hai chiếc xe tải , liền có mấy cái bánh bao xe dừng tại ven đường . Mã bác duy đứng mũi chịu sào đã đi tới , "Triệu ca , chuyện gì xảy ra ."

Bởi vì Triệu Cường thân thủ cùng bây giờ đang ở Cao Hùng trong lòng địa vị , mã bác duy rất thức thời đem "Triệu lão sư" cấp đổi thành rồi "Triệu ca " bày tỏ tôn trọng .

"Nao , ngươi xem một chút sẽ hiểu ." Triệu Cường chỉ chỉ Chu sau đòi .

Mã bác duy định nhân xem xét , cái đó Chu sau đòi bên người vây quanh một đám nông dân công mô dạng người , bên cạnh Hummer bị đập nhào nhọt .

"Ồ , như thế nào . Muốn đối với chúng ta Triệu ca ra tay ." Mã bác duy cười âm hiểm nhìn lấy Chu sau đòi .

Mã bác duy mang cũng không có nhiều người , chỉ có hơn ba mươi , nhưng mà là đối với cao thấp không đều nông dân công cửa , cái này hơn ba mươi người còn có lực chấn nhiếp .

Nhất là Chu sau đòi thấy mã bác duy bên hông như ẩn như hiện dao phay thời điểm , bấp chân mà bắt đầu không ngừng run rẩy rồi.

"Ngươi . . . Ngươi muốn làm gì ."

Mã bác duy khinh bỉ cười cười , "Liền như ngươi vậy còn ra để chứa đựng ép đầu này?"

". . ."

"Triệu ca , ngươi nói đi , làm sao làm ."

"Nam chân giảm giá , nữ mặt cạo sòn ."

"Chắc chắn , các nàng này mà ngoại hình vẫn không lỗi , cạo sòn phải hay là không thật là đáng tiếc ."

"Ngươi ưa thích . Ngươi ưa thích vậy ngươi mang đi đi!"

"Hắc hắc , được rồi !" Mã bác duy cười đậm đang vươn tay ra cầm lấy Dương Nghệ cánh tay , "Mỹ nữ , cùng ca đi , ca ca cam đoan không làm bị thương ngươi ."

"Này, ngươi làm gì ." Chu sau đòi bắt lấy mã bác duy cánh tay , tức giận nói .

"Như thế nào . Không được ." Mã bác duy mặt lạnh lùng nhìn chằm chằm Chu mùa thu .

Chu sau đòi sợ đến vội vàng buông lỏng tay ra , lui về phía sau mấy bước .

Những người này, không thể trêu vào ah !

Nghĩ nghĩ, mã bác duy cũng buông lỏng tay ra, cả lơ phất phơ tiêu sái đến Chu sau đòi trước mặt của, "Dù thế nào, bạn thân đây, nhìn ánh mắt của người, không phục à?"

"Ta..." Chu sau đòi ánh mắt của có chút bối rối, chỉ sợ mã bác duy đột nhiên rút đao, hướng trên người mình thọt xuống.

"Người thật đúng là không phục thế nào." Mã bác duy lạnh lùng cười cười, "Mấy anh em, thảo (xx) gia hỏa, trước tiên đem đám người này cấp quật ngã rồi!"

"Đừng... Biệt giới, ta phục... Ta phục..." Chu sau đòi vội vàng nói. Hắn nguyên bản cũng không có ý định để cho đám này nông dân công động thủ, chỉ có điều ý định là dùng chiến thuật biến người hù dọa một chút đối phương, thật không nghĩ đến cái này Triệu Cường chân nhân bất lộ tướng, dĩ nhiên là một cái kẻ tàn nhẫn.

"Đừng là được, vậy ta nhưng làm cô nàng này mà mang đi ah!" Nói, mã bác duy muốn đi túm Dương Nghệ.

"Người không được qua đây..." Dương Nghệ sợ đến liên tiếp lui về phía sau, nàng thật không ngờ bởi vì chính mình hành động theo cảm tính, lại sẽ náo thành như bây giờ.

"Cái đó... Vị đại ca kia, cầu ngài giờ cao đánh khẽ, liền thả chúng ta đi!" Chu sau đòi bây giờ còn nào có mới vừa cái loại đó trang bức phạm nhi, cầu xin tha thứ.

Mã bác duy không quyết định chắc chắn được, quay đầu lại nhìn thoáng qua Triệu Cường, vậy nghe Triệu Cường âm thanh lạnh lùng nói: "Bỏ qua người. Ta dựa vào cái gì bỏ qua người. Người vừa rồi tại sao không nói buông tha ta đầu này?"

"..."

"Hắc hắc, ta Triệu ca lời của người cũng nghe thấy đi à nha. Đừng nói ta không có suy nghĩ ah! Tiểu nữ nhi, cùng ca đi thôi!" Mã bác duy lại một lần nữa đưa tay ra.

"Lão đại, sẹo từ là ba của ta bằng hữu, làm phiền người cho chút mặt mũi đi!"

"Sẹo từ. Cái đó sẹo từ." Mã bác duy trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng nói. "Móa, con mẹ nó người loại ngu vk nờ~ à? Người không biết sẹo từ tối hôm qua bị giết chết sao?"

"Bị... Giết chết." Chu sau đòi thật mông.

Sẹo từ có thể nói là ở phương diện này hắn ngăn cản Tiến Bại, có đôi khi có hại chịu thiệt nói tên của hắn khẳng định dễ dùng, đơn giản chính là lần nào cũng đúng.

Nhưng mà là hôm nay lại không được...

Sẹo từ... Chết.

Chu sau đòi không thể tin được, nhưng là có tin hay không đã Kinh Bất trọng yếu, rất rõ ràng, người nam nhân này căn bản cũng không sẽ cho sẹo từ mặt mũi.

"Còn có những lời khác nói sao."

"Ta..."

"Không có mà nói..., ta liền đem cô nàng này mà mang đi."

"Không được, lão công mau cứu ta." Dương Nghệ sợ đến núp ở Chu sau đòi sau lưng.

Chu sau đòi cắn răng, ánh mắt quét ngang, đem Dương Nghệ từ phía sau của mình dắt đi ra, "BA~" tát một cái, "Móa nó, gái điếm thú, người ta Lão đại muốn người, vậy là người vinh hạnh, con mẹ nó người ở đằng kia lải nhải cái gì."

Dương Nghệ ngây ngốc bụm mặt, qua một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, "Chu sau khâu, người *** dám đánh ta, lão nương cong chết người!"

Trong nháy mắt, vốn là song phương quần đấu biến thành Dương Nghệ cùng Chu sau đòi hai người đơn độc chọn.

Triệu Cường bắt đầu đi lách đầu, đối với mã bác duy nói: "Để cho hai người bọn họ đánh trước lấy, ta đi trước, nơi này người đến giải quyết đi! Đúng rồi, ta chính là cái kia xe, để cho hắn cho ta đã sửa xong đưa trường học đi."

"Được rồi." Mã bác duy cung kính nói.

Sau đó, Triệu Cường đem Vương Vũ xưa kia từ trong xe kêu đi ra về sau, thuê xe đã đi ra.

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xẻ thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Nửa nổi sóng

"Này, đại sắc lang, đạo này đề ta sẽ không !" Mạnh như giọng điệu dằn hò . 【 】

"Hả? Ta xem một chút , cái này rất đơn giản nha. . ."

Trở về có thể có gần nửa ngày rồi, Nhưng ở mạnh như dưới chỉ thị , Triệu Cường một phút đồng hồ đều không có nghỉ ngơi . Vốn là nấu cơm , sau đó cấp mạnh như hiểu rõ sẽ không đầu đề .

Mạnh như hình như là nếm đến ngon ngọt đồng dạng , một bên khen lấy Triệu Cường sẽ nói đề , một bên đem trầm trọng luyện tập sách bày tại trước mặt của hắn .

Triệu Cường cũng không biết đây rốt cuộc là khen hắn vẫn khi dễ hắn đâu rồi, bất quá vì kia rất rõ ràng trái đu đủ nước uống nhiều quá mạnh như , Triệu Cường sẽ không tiếc .

Ai bảo tháng chín thì khí trời vẫn là như vậy nóng bức đâu này?

Kia nhỏ nhỏ dai dai , sâu đậm giữa hai khe núi như ẩn như hiện , mở rộng tầm mắt ah !

Mãi cho đến chạng vạng tối , Triệu Cường nhận được một chiếc điện thoại .

"Này, là Triệu tiên sinh sao?"

"Ta là , người là vị nào?" Cái số này rất xa lạ , nghe cái thanh âm này còn có chút quen tai .

"Ta là Cao Hùng ."

"Ha ha , Hùng ca , có chuyện ."

"Uh, là như vậy , chúng ta có một số việc muốn cùng Triệu tiên sinh thương lượng một chút , không biết Triệu tiên sinh có thời gian hay không tới nhà của ta dùng cơm ."

"Đây coi như là đi thăm hỏi các gia đình không ."

"Ha ha , coi như đúng không !"

"Được rồi , cho ta nhà các người địa chỉ , ta một hồi đi ra . " Sau đó , chờ Cao Hùng nói xong địa chỉ về sau, Triệu Cường cúp điện thoại .

Triệu Cường lên lầu gõ nhẹ một cái Vương Vũ xưa kia cửa , chỉ chốc lát Vương Vũ xưa kia liền mở cửa ra . "Làm sao vậy ."

"Ta có việc trước đi ra ngoài một chút , không cần lưu cho ta cửa , ta mang chìa khóa ." Triệu Cường biết , kỳ thật vừa rồi mình trở về tới lúc đêm khuya , Vương Vũ xưa kia nhưng thật ra là một mực chờ đợi mình . Đối với thằng ngốc này ngu nữ hài nhi , Triệu Cường trong nội tâm có chút đau lòng .

"Vậy người cẩn thận một chút , ta lo lắng buổi sáng người kia sẽ trả thù người . . ."

Mình thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng , bất quá đoán chừng cái đó gọi Chu mùa thu gia hỏa cũng không có can đảm kia .

Triệu Cường đối với Vương Vũ xưa kia làm một cái để cho nàng an tâm nụ cười , nhưng sau xoay người rồi đi .

Gọi xe , báo ra Cao Hùng nói cho hắn biết địa chỉ , rất nhanh sẽ tới rồi .

Cao Hùng nhà biệt thự là độc lập , cũng không phải một cái khác thự khu . Tình huống như vậy ở Bắc cảng trong thành phố là phi thường hiếm thấy .

Triệu Cường lúc xuống xe , mã bác duy đã tại cửa chờ .

Triệu Cường cười nói: "Không cần long trọng như vậy chứ? Còn phiền toái Tiểu Mã Ca tự mình ở chỗ này chờ đợi ."

"Ha ha , Triệu ca nói đùa , Hùng ca ở bên trong ." Mã bác duy khiến một đưa tay ra hiệu xin mời , sau đó cùng tại Triệu Cường bên người , như có như không so với Triệu Cường phải chậm hơn nửa bước , "Triệu ca , cái đó xe ta đã để cho người kia sửa , đoán chừng trong một tuần liền có thể đuổi về."

"Uh, không việc gì ." Triệu Cường cười cười , sau đó đi vào trong biệt thự .

Thấy Triệu Cường , Cao Hùng , Lưu Phong dọc cùng Lý Thiên toàn bộ đều đứng lên .

Cao Hùng đi lên phía trước , cười nói: "Triệu tiên sinh , ngài đã tới ."

"Ha ha , cũng khách khí với ta cái gì , có chuyện gì chúng ta ngồi xuống nói đi !" Ngày hôm qua ba người này vẫn còn ở lúc mới bắt đầu nhất không coi trọng chính mình , nhưng bây giờ đối với chính mình tôn kính như vậy , tương phản to lớn , để cho Triệu Cường trong nội tâm cười thầm không thôi .

Xã hội này chính là như vậy , người nào ngu ngốc , người đó là lão đại !

"Triệu tiên sinh uống gì ." Sau khi ngồi xuống , Cao Hùng hỏi.

"Tùy ý đi." Triệu Cường nói ."Ha ha , các người vừa mới xác nhập , không hảo hảo ở tại cùng một chỗ hiệp thương hạ xuống, gọi ta tới làm gì . Cao vĩ hồng đâu này?"

"Tiểu tử kia trên lầu học tập đâu rồi , cũng không biết hán uống nhằm cái thuốc gì rồi , còn để cho ta cho hán mời giáo sư dạy kèm ở nhà ." Mặc dù Cao Hùng là thứ Đại lão to , rồi hướng cao vĩ hồng quản giáo sơ từng , nhưng là thấy đến con của mình đột nhiên bắt đầu học tập , Cao Hùng vẫn là trong lòng vui vẻ .

Mặc dù nói chính hán là lẩn lộn hắc đạo , nhưng là hán cũng không muốn con của mình cũng vẫn là như thế . Vũng nước này nhiều bao nhiêu , dưới nước bùn có nhiều chìm , chính hán rất rõ ràng .

"Ha ha , trẻ con phải học tập , người nên ủng hộ sao !"

"Đó là tự nhiên . . . Đó là tự nhiên . . ." Cao Hùng liên tục gật đầu .

"Được rồi , cũng đừng nói những thứ vô dụng này bảo , có chuyện gì cứ nói thẳng đi !"

"Hừm . . . Vậy dạng này , chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện đi!" Lý Thiên ở một bên đề nghị .

"Được." Cao Hùng đối với mã bác duy đưa mắt liếc ra ý qua một cái , để cho hán xuống dưới an bài một chút .

Chỉ chớp lát , một bàn phong phú món ngon liền tất cả đều chuẩn bị xong .

"Không cần gọi cao vĩ hồng ."

"Không cần , tiểu tử kia cho tới bây giờ không cùng chúng ta ăn cơm ." Cao Hùng tùy ý cười cười .

Triệu Cường ánh mắt nhắm lại , nhẹ nhàng gật đầu .

"Ha ha , ngày hôm qua vốn là muốn cảm ơn Triệu tiên sinh , nhưng lại bị Triệu tiên sinh ngài từ chối , hôm nay có cái này cơ hội này , ta Cao Hùng uống trước rồi nói ."

Triệu Cường nâng chén lên , đi theo Cao Hùng đằng sau , đem nghiêm chỉnh ly rượu trắng trực tiếp tràn vào trong bụng .

Cao Hùng lập tức giơ ngón tay cái lên , " được ! Triệu tiên sinh quả nhiên rất đàn ông ."

Triệu Cường lắc đầu cười cười , nói: "Những thứ kia lời nịnh nọt đừng nói là rồi , có chuyện gì cứ nói thẳng đi !"

Ba người cùng liếc mắt nhìn nhau một cái , cuối cùng Lý Thiên nói: "Hay là ta nói đi , chuyện là như vậy . Bởi vì chúng ta mấy cái bang phái hợp lại với nhau , ở Bắc cảng Ichi hiện tại có thể nói là đi ngang cũng không người nào dám ngăn đón . Nhưng là không biết vì cái gì , tin tức này rất nhanh sẽ truyền khắp toàn bộ tỉnh . Mà ngày hôm nay , Long Bang cho chúng ta phát ra mời , để cho chúng ta tham gia cái gì hắc Đạo Đại hội."

"Long Bang . Tỉnh thành cái đó Long Bang ."

"Triệu tiên sinh thật là lão sư sao?" Lý Thiên đột nhiên hỏi.

"Có ý tứ gì."

"Ngài đối với chúng ta tiết kiệm hắc đạo hiểu rõ sao!"

"Không được sao." Triệu Cường nheo mắt lại, trong ánh mắt hàn quang lóe lên.

Lý Thiên không khỏi cả người như được kích thích, "Ha ha, không có... Không có gì."

Triệu Cường nhẹ nhàng nhắm mắt lại, thản nhiên nói: "Long Bang là bên trong tinh mạnh nhất Hắc bang, những thứ khác Hắc bang tất cả đều theo không kịp, hôm nay bọn hắn tổ chức cái gì Hắc bang đại hội, nhất định là có ý đồ."

Lưu Phong dục nhẹ gạt đầu, "Chúng ta cũng nghĩ như vậy, huống chi chúng ta tối hôm qua vừa mới xác nhập, hôm nay liền nhận được thư mời, hơn nữa đây là chúng ta lần thứ nhất thu được loại vật này, chúng ta suy nghĩ... Sự tình phải hay là không sẽ cùng chúng ta có chút liên quan."

Triệu Cường khẽ cau mày, "Cái này chính là các ngươi tìm nguyên nhân của ta."

"Quả thật!" Cao Hùng nhẹ gạt đầu, "Nếu như chúng ta không đi, cái kia chính là mất mặt. Nhưng mà là chúng ta cảm giác lần này tiến đến, nguy hiểm nặng nề, cho nên..."

"Cho nên các ngươi xin mời ta đi làm bảo tiêu của các ngươi."

"Cái này..." Ba người liếc nhau một cái, cuối cùng Cao Hùng vẫn là cắn răng, nói: "Đúng!"

"Thù lao đâu này?" Triệu Cường lại cười nói: "Tiền. Ta thật không quan tâm những vật kia, các ngươi còn có thể cho ta gì vậy?"

"..."

Ba người tất cả đều không nói. Đúng là như vậy, bọn hắn bây giờ còn có thể cấp Triệu Cường gì vậy?

Lần trước đưa ra mấy ngàn vạn giá tiền, nhưng là người ta ở đều không để ý, dưới loại tình huống này, mình còn có thể cho hắn gì vậy?

"Triệu tiên sinh cần gì." Lý Thiên đẩy gọng kiếng, hỏi. Tại nguyên bản tự lập môn phái thời điểm, Lý Thiên chính là lấy trí thắng người, hiện tại bang phái xác nhập, tự nhiên mà vậy là trở thành hôm nay Bắc cảng trong bang quân sư.

Triệu Cường cười nhạt một tiếng, lại đột nhiên biểu tình nghiêm túc, trong mắt hàn lãnh, "Ta muốn toàn bộ tiết kiệm hắc đạo!"

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thế giới, sáng tác cải biến nhân sinh

【】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Tận tình khuyên bảo

Gì vậy?

Toàn bộ tiết kiệm hắc đạo.

Hắn muốn làm gì.

Bang phái vừa mới xác nhập, còn có rất nhiều chuyện cần phải xử lý, vào lúc đó liền muốn đoạt được toàn bộ tinh, điều này sao có thể.

Hơn nữa, cho dù đem hết thầy sự vật đều làm tốt rồi, cũng bắt không được toàn bộ tinh ah!

Hắn cho là hắn là Vô Địch Tiểu Cường, làm đánh đánh không chết Seiya.

Ba người trợn mắt hốc mồm ngồi ở chỗ kia, thậm chí ngay cả phản bác cũng không biết làm như thế nào phản bác. 【】

"Như thế nào . Cảm thấy không thể tưởng tượng nổi ."

"Chúng ta không rõ Triệu tiên sinh là đang nói cái gì ." Lý Thiên cau mày hỏi.

"Ta có thể giúp các ngươi giải quyết cửa trước mắt chuyện tình ." Triệu Cường nói thật . Bốn đại hắc bang xác nhập , trong đó vấn đề lớn tiểu vô số . Không phục , muốn muốn thượng vị đấy, còn có muốn thay mình lão Đại Báo thù đấy, hôm nay loạn trong giấc ngoài , nhất định phải nhanh chóng giải quyết mới được .

Cao Hùng ba người bọn họ hiểu được , Triệu Cường tự nhiên cũng rõ ràng Bạch.

Cao Hùng ánh mắt nóng rực , ba người cùng liếc mắt nhìn nhau một cái , trong ánh mắt có chút không thể tin , nhưng lại vừa có một ít mong đợi .

Đội đến chinh hợp mình bang phái về sau, mục tiêu tiếp theo là làm gì .

Thống trị toàn bộ tỉnh !

Đó là cỡ nào chí cao vinh dự ah !

"Triệu tiên sinh mới vừa nói là muốn toàn bộ tỉnh , như vậy nói cách khác . . . Ngươi muốn khi lão đại của chúng ta ."

"Chuẩn xác mà nói , là sau lưng đấy." Triệu Cường cười nói ."Ta không nghĩ ra hiện tại mọi người trước mắt , cũng có thể nói , Bắc cảng giúp thủ lĩnh , vẫn là ba người các ngươi , ta chỉ biết ở các ngươi không giải quyết được vấn đề thời điểm ra tay , nhưng mà một cái giá lớn chính là ta lời nói các ngươi không cho cự tuyệt !"

"Chuyện này..." Ba người có chút không quyết định chắc chắn được rồi, Triệu Cường chuyện cần phải làm , để cho trong lòng bọn họ dấy lên vẻ mong đợi , nhưng là trả giá cao có một chút quá lớn . Trước khi cần phải nói , Cao Hùng hẳn chịu vị trí hiện tại , trở thành dưới một người sao?

"Hắc Đạo Đại sẽ từ lúc nào ."

"Mười một Quốc Khánh cùng ngày !"

"Vậy thì tốt, mười một trước khi , ta cho các ngươi suy tính thời gian , cụ thể muốn thế nào , vẫn là phải nghe ngươi đám bọn chúng ." Triệu Cường nói xong cũng đứng người lên , chuẩn bị rồi đi .

Mà nhưng vào lúc này , một hồi vội vàng xuống lầu tiếng vang lên , sau đó một cái nhuộm mái tóc màu vàng thiếu niên đi xuống .

"Triệu Cường , tại sao là ngươi ." Cao vĩ hồng kinh ngạc nhìn Triệu Cường .

Triệu Cường cười mở trừng hai mắt , "Để làm cái đi thăm hỏi các gia đình ."

"Gì vậy? Đi thăm hỏi các gia đình . Ngươi . . ."

"Hừm . . Cao tiên sinh , cảm ơn ngươi phối hợp , ta đi trước ."

"Ha ha , tốt , Triệu lão sư có cơ hội lại đến , vĩ hồng đứa nhỏ này liền nhờ ngươi rồi." Cao Hùng hết sức phối hợp nói .

Triệu Cường gật đầu cười , liền xoay người đi ra ngoài .

"Ta đi đưa hấn ." Sau đó , cao vĩ hồng đi theo Triệu Cường sau lưng , đi ra ngoài .

Hai người cùng đi ra khỏi biệt thự , nhưng là cao vĩ hồng lại không hề rời đi ý tứ , một mực đi theo Triệu Cường bên người .

"Ngươi phải cùng ta về nhà ." Triệu Cường thấy cao vĩ hồng một mực đi theo mình , liền cười nói .

"Ngươi tới nhà của ta đến cùng là vì cái gì ."

"Ta đã nói rồi là nhà tìm hiểu ."

"Ai tin ."

"Ta tin !"

". . ."

"Nghe nói ngươi gần đây bắt đầu học tập ." Triệu Cường ở ven đường trên ghế dài ngồi xuống.

"Đúng thì thế nào ."

Triệu Cường tha này sinh một điều thuốc , sau đó lại đưa cho Cao vĩ hồng một cây , cười nói: "Đem tập học tốt được , mới là thật ."

"Được rồi, đừng nói những thứ kia chính thức bảo , nghe tâm phiền ." Cao vĩ hồng không nhịn được nói ."Còn có , có lão sư nào có thể cấp học sinh của mình hút thuốc hay sao?" Ngoài miệng nói như vậy , nhưng là Cao vĩ hồng vẫn là đốt lên thuốc lá của mình .

"Đây không phải ở trường học , cái gì lão sư học sinh đây, cùng cái đó cũng không có vấn đề gì ." Triệu Cường cười nói ."Đó cũng không phải là cái gì chính thức lời nói , đó là thật . Ba của ngươi đối với ngươi mong đợi thật lớn . . ."

"Là hán . A , ngươi cũng quá để mắt hán !" Cao vĩ hồng nhếch miệng , "Cái kia mỗi ngày đều không có nhà , động một chút lại máu me đầy người đã trở về , tâm tình không tốt liên đới với ta chửi ầm lên , cuộc thi thất bại muốn lấy đao chém ta , nào có chém con mình cha ."

"Cho nên ngươi rất hận hán ."

"Đúng thì thế nào . Ta quả thật rất hận hán !" Cao vĩ hồng nói ."Bên trên trường cấp hai thời điểm , ta mang cùng ta bằng hữu tốt nhất tới nhà của ta , vừa đứng đứng phải hán máu me đầy người đã trở về , kết quả có thể nghĩ , đem ta người bạn kia hù chạy , từ đó về sau không. . .nữa bạn học dám tiếp cận ta ."

"Kia hiện tại từ Dịch Thiên bọn hán biết không ."

"Biết một ít đi! Không phải rất cụ thể , cũng là bởi vì từ Dịch Thiên không có xem thường ta , ngược lại đối với ta rất tốt , cho nên ta mới sẽ tín nhiệm hán ."

Tiểu hài tử tín nhiệm rất đơn giản ah ! Triệu Cường không khỏi cảm thán .

"Có một số việc là không cải biến được đấy, ngươi cho rằng ba của ngươi muốn đi lẫn lộn xã hội đen sao? Ngươi cẩn thận suy nghĩ một chút , một cái 40 - 50 tuổi lão đầu tử , cầm đem phá thái đao đi ra ngoài chém người đi , chém thắng , vậy thì sẽ thêm nhiều tiền như vậy , thua , mệnh liền mất rồi, đáng giá không ."

"Ta . . . Ta như thế nào biết . Kia còn không phải là vì tiền sao ."

"Tiền là cho ai hay sao?" Triệu Cường thở dài , "Ta nói các ngươi là tiểu hài tử , các ngươi thật đúng là là tiểu hài tử , tiền kia , là dùng mệnh đổi lấy ah ! Mà số tiền kia , cũng cho người nào ."

". . ."

"Ba của ngươi không có bằng cấp , không có văn bằng , ở xã hội này là rất khó xài được đấy, nếu như không phải là vì để cho ngươi được sống cuộc sống tốt , hán làm gì đi mà chênh lệch đầu này?"

"Có quỷ mới tin hán là vì ta ." Cao vĩ hồng nhếch miệng , ánh mắt nhưng có chút lấp lánh không yên rồi.

"Được rồi, vậy ta đổi loại góc độ nói , nếu như ba của ngươi bị người chém chết , ngươi sẽ làm thế nào ."

"Ta . . ."

"Ba của ngươi hai bàn tay trắng , ngươi có hay không hận ngươi cha không có năng lực kiếm tiền cho ngươi hoa ."

". . ."

"Ngươi tìm chính là cái kia đánh ngựa của ta bác duy , có phải là ngươi hay không cha."

". . ."

"Có rất nhiều chuyện đều là không cải biến được đấy, tỷ như ba của ngươi là xã hội đen lão đại , tỷ như ngươi là xã hội đen con trai của lão đại , tỷ như ngươi là đệ tử của ta , có lẽ ngươi có thể cải biến ta là sư phụ ngươi sự thật này , nhưng là ngươi và ba của ngươi phụ tử quan hệ , là vĩnh viễn không cải biến được đấy." Triệu Cường thở dài , lớn như vậy tuổi trẻ con , đang đứng ở phản nghịch kỳ , hơn nữa Cao Hùng lại là đi đường tối , trẻ con không thể lý giải , là chuyện rất bình thường .

"Kia ta nên làm thế nào ." Cao vĩ hồng cười khổ nói . Giống như là đã tìm được một cái chịu nghe mình kể bằng hữu đồng dạng , thần nhiên nói: "Ta sợ hãi bị các học sinh xem thường , có chuyện gì ta đều muốn cái thứ nhất xông đi lên , ở các học sinh trong nội tâm lưu lại một ấn tượng khắc sâu , ta còn có thể làm như thế nào . Chẳng lẽ ta muốn đi những bạn học kia trước mặt , nói ba ta là xã hội đen lão đại ."

"Không thể thay đổi thay đổi , kỳ thật thần nhiên tiếp nhận cũng không tệ . Coi thường ngươi đấy, sợ hãi của ngươi , kia chính là nói rõ hán không đáng khi bằng hữu của ngươi , mình bạch chưa . Ba của ngươi không có văn hóa gì , có lẽ giáo dục phương thức có vấn đề , nhưng là ngươi suy nghĩ một chút , nếu như hán đối với ngươi đã không có lòng tin , hán sẽ còn đánh ngươi sao?"

"Ta . . ."

Triệu Cường đứng người lên , ném ra tàn thuốc , nhẹ vỗ một cái cao vĩ hồng bả vai , "Các người đám hài tử này luôn luôn miệng nói mình trưởng thành , vậy người tựu lấy đại nhân ánh mắt một lần nhìn sự tình đi! Ta và các người nhị ban đám hài tử này tiếp xúc vẫn không tính là sâu , nhưng là ta biết người đứa bé này trừ tính khí có một chút xúc động bên ngoài , nếu so với những hài tử khác thành thực nhiều , suy nghĩ thật kỹ đi , ta phải đi ."

Sau đó , Triệu Cường cũng không để ý tới cúi đầu trầm tư cao vĩ hồng , xoay người liền phải ly khai .

"Triệu Cường !" Cao vĩ hồng đột nhiên hô .

"Gì vậy?" Triệu Cường cũng không quay đầu lại hỏi.

"Người cho rằng người nói những ta này có thể bỏ qua người sao?"

"Không cần người buông tha ta , bỏ qua người cha là tốt rồi ." Sau đó , đưa lưng về phía cao vĩ hồng phát phát tay , biến mất trong bóng đêm .

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Mã lộ kinh hồn

Cao vĩ hồng lưng la lưng lay về đến nhà , thấy phụ thân của mình cùng hai cái nguyên bản cùng phụ thân tranh đấu thúc thúc ngồi trong phòng khách nói chuyện phiếm . 【 】

Cao Hùng đối với con của mình trở về có mắt không trông , mà là cau mày , không biết suy nghĩ cái gì

Cao vĩ hồng trong nội tâm khẽ thở dài một cái , muốn xoay người lên lầu thời điểm , đột nhiên nhớ tới vừa mới Triệu Cường đối với lời của mình đã nói .

Dùng ánh mắt của đại nhân xem kỹ sự tình . . .

Sau đó , cao vĩ hồng đi phòng bếp pha ba chén trà , lại tự mình đã bung lên , "Cha , hai vị thúc thúc , uống trà ."

"Uh, tốt." Cao Hùng trong trầm tư bung lên nước trà , đột nhiên tay run một cái , nước trà suýt nữa rơi vãi trên mặt đất , vội vàng buông xuống nóng bỏng nước trà , kinh ngạc nhìn cao vĩ hồng , " . . . Nhi tử , người vừa rồi bảo ta gì vậy?"

Cao vĩ hồng tròn trắng mắt , "Buổi tối sớm nghỉ ngơi một chút , mệt như vậy , coi chừng Trường Số 3 ."

"Được . . . Tốt . . . Ta đã biết , ta tuyệt đối nghe lời của con !" Cao Hùng cười cùng Hoa nhi tựa như , nhưng là khóe mắt lại ẩm ướt .

Thấy Cao Hùng bộ dạng , cao vĩ hồng ánh mắt của cũng không khỏi đỏ lên , nhanh chóng xoay người , "Ta lên lầu ." Sau đó , cao vĩ hồng liền chạy đi lên lầu .

Thấy cao vĩ hồng bộ dạng , Cao Hùng trực tiếp liên tưởng đến Triệu Cường . Bởi vì đây là hai người cùng đi ra về sau , mới có cải biến . Cao Hùng cắn răng , "Sự tình quyết định như vậy đi !"

. . .

Ở đâu có người ở đó có giang hồ .

Triệu Cường hơi hơi cảm thán , có đôi khi mình không muốn quản những chuyện này , nhưng mà là vì mình có thể tốt hơn hoàn thành nhiệm vụ , vẫn là cuốn vào .

Hôm nay Triệu Cường , đã mơ hồ cảm giác được , nhiệm vụ lần này cũng không phải đơn giản như vậy là có thể giải quyết hết , giấu nghề , chung quy rất là ngon đấy.

Triệu Cường không có đánh xe , mà là một người lão đạo đi lúc , sau lưng vang lên mãnh liệt tiếng động cơ ô tô .

Nhìn lại , hai chiếc xe một trước một sau , nhanh như điện chớp bình thường hướng đúng ở giữa đường cái Triệu Cường chạy tới . Ánh đèn chói mắt càng ngày càng gần , nhanh chóng che kín rồi Triệu Cường thân thể .

Chạy ở phía trước màu đỏ Ferrari cuồng quít ở giữa thẳng .

Nhưng mà là do ở tốc độ xe quá nhanh , cho dù phanh lại bị đạp đến sát sao đấy, xe vẫn là dựa vào quán tính xông về trước gai.

Xe chậm rãi trải qua Triệu Cường nguyên bản chỗ đứng sau ngừng lại , một nữ nhân mở cửa xe chạy xuống dưới . Hướng sau xe xem xét , không có thi thể , chẳng lẽ . . . Là bị mình đặt ở gầm xe .

Chiếc xe này sàn xe thật là thấp .

Ai , mặc dù không thấy rõ ràng người kia , nhưng là mơ hồ thoát nhìn , hần mấy tuổi cũng không lớn , anh niên tảo thế ah !

Vậy mình phải làm sao .

Chạy .

Đó là gây chuyện sống chạy , sẽ ngồi tù đấy, Nhưng phải . . Hiện tại lại nên làm cái gì bây giờ , chẳng lẽ không dùng ngồi tù sao?

Nữ nhân củ kết .

Cố nén trong lòng mình sợ hãi , quý người xuống hướng gầm xe nhìn , tuy nhiên lại rỗng tuếch , thậm chí ngay cả một điểm vết máu đều không có .

Kỳ quặc rồi!

Vừa rồi rõ ràng thấy người , Nhưng phải . . Người đâu .

Quý .

Nữ nhân trong nháy mắt nổi lên một thân nổi da gà , nằng cảm giác cả người sợ hãi , vội vội vàng vàng bò lên . Sau đó , bận rộn lo lắng mở cửa xe , chui vào .

Nàng bây giờ trong nội tâm chỉ có một ý niệm , mau chóng rời đi nơi này , quá dọa người rồi!

Đang muốn nổ máy xe lúc , ánh mắt xéo qua nhìn đến bên cạnh chỗ ngồi kế bên tài xế , hả? Như thế nào nhiều người . Hơn nữa vóc người này , hình thể , mơ hồ lớn lên , cùng vừa mới mình đụng vào chính là cái người kia giống như đúc .

"Quý nha !" Nữ nhân lên tiếng kinh hô , kéo cửa xe ra muốn chạy ra ngoài .

Quý .

Ặc, mình giống quý sao?

Tự nhận là ngọc thụ lâm phong tiêu sái lỗi lạc Triệu Cường , tâm hồn sâu đã kích nặng nề .

Cho nên , hần quyết định muốn trả thù cái này thoát nhìn đáng đáp thập phần hăng hái mỹ nữ .

Triệu Cường kéo lại nữ nhân cánh tay , nhe răng nhếch miệng , thanh âm trầm thấp run rẩy nói: "Hoàn. . . Ta . . . Mệnh"

"Thả ta ra , không được kéo ta ! Cứu mạng , cứu mạng ah !" Nữ nhân hô to gọi nhỏ , nước mắt thuận thế chảy xuống .

Triệu Cường trong nội tâm vui vẻ , kêu to lên ! Kêu to lên ! Gọi rách cổ họng cũng sẽ không có người cứu người tới !

Tranh thủ dọa nàng khi không nhìn hiểu thì nói , sau đó kéo đến cái nào vắng vẻ trong ngõ hẻm làm một ít nam nhân nhất có lẽ làm chuyện tình .

Triệu Cường đối với loại nữ nhân này vốn là không có hảo cảm gì đấy , mở Ferrari ngạo cho rằng người chính là nhân vật ngưu bức à? Hơn nữa đêm mở ra xe rôm khắp nơi đi loạn , đụng ta địa phương khác ta bất kể , nhưng mới rồi kia hạ xuống, nếu không phải mình lãnh trốn nhanh , liền trực tiếp đụng vào tiểu đệ đệ rồi.

Đây chính là đại sự ah !

Tiểu đệ đệ còn chưa bao giờ dùng qua đâu rồi, sao có thể cứ như vậy báo tiêu đâu này?

Hả? Trên tay như thế nào cảm giác ẩm ướt , còn có chút đau đâu này?

"Ah . . . Dừng tay ! Không đúng, im miệng !" Triệu Cường đau đến hết lớn . Dùng sức đem tay của mình từ nữ nhân cái miệng anh đào nhỏ nhả trong

rút ra , sau đó cẩn thận kiểm tra rồi lên.

May mắn còn không có căn nát , chỉ là có một đống hàng dầu rã mà thôi, bắt quá dầu rã chung quanh lại tràn đầy nước miếng .

Lại nhìn một chút hoa dung thất sắc nữ nhân , Triệu Cường liền quyết định rồi.

Choáng nha một tuần lễ không rửa tay rồi!

Nữ nhân tròn mắt hốc mồm nhìn Triệu Cường , một lát sau , kinh ngạc kêu lên: "Má ơi , quý nói chuyện ."

"Ngươi mới là quý , cả nhà ngươi đều là quý , vẫn là chúc cầu quý !" Triệu Cường tức giận nói .

Nữ nhân cầm lấy Triệu Cường cánh tay , trong xe dưới ánh đèn chiếu chiếu , "Ồ . Hữu ảnh tử , ngươi không có chết ."

"Ta nói mỹ nữ , nghe ý lời này của ngươi , là mong đợi ta chết đi ." Nếu như Triệu Cường là người bình thường , đoán chừng hiện tại đã thiếu cánh tay ít chân nằm ở giữa đường cái rồi. Nếu thật là nói như vậy , mưa kia xưa kia hôn nhẹ , Như Như bảo bối , còn có bình tâm . . . Ừ . . . Bình tâm coi như xong đi .

"Không có . . . Không có . . . Nhưng là ta vừa rồi tốc độ xe nhanh như vậy , làm sao ngươi biết không có sao ."

"Run chân rồi, ngã xuống trên mặt đất rồi, trên mặt đất có tảng đá , roi đau , bản năng hướng bên cạnh một phen, liền cút qua một bên rồi." Triệu Cường tức giận mà nói .

Nữ nhân lòng vẫn còn sợ hãi vỗ vỗ kia để cho Triệu Cường miệng ăn liên tục ngực , "Vậy là tốt rồi , vừa rồi làm ta sợ muốn chết ."

"Hà? Ngươi cũng không còn hù chết a, ngươi không phải là còn sống thật khỏe sao?"

"Đó là khoa trương . . . Nói rõ bị hù nghiêm trọng , hiểu không ." Nữ nhân cảm thấy người nam nhân này có chút không thể nói lý .

"Được rồi , coi như ta nói sai rồi , Nhưng là chúng ta phải hay là không có lẽ nói chuyện một chút vấn đề bồi thường rồi hả?"

"Bồi thường . Bồi thường gì vậy?" Nữ nhân nháy mắt to , nghi ngờ hỏi .

"Ngươi đụng phải ta , chẳng lẽ không ý tứ ý tứ ." Triệu Cường xoa ngón tay cười gian nói .

"Nhưng mà ngươi không có sao ah !"

"Biểu hiện ra không có sao , người nào biết ta có hay không đã bị nội thương , hơn nữa ngươi đều đem ta trái tim nhỏ sợ đến phù phù phù phù trực nhảy , không tin ngươi sờ sờ ."

"Ngươi . . ." Trên mặt nữ nhân đỏ bừng , nghĩ lại , đúng là mình bắt hấn cho đụng phải , hấn nói bồi ít tiền , kỳ thật cũng là hợp tình lý đấy."Được rồi , ngươi nói , muốn bao nhiêu ."

"Để cho ta suy nghĩ a, ừ . . . Tâm can tỳ phổi thận , những thứ này nội tạng không nhất định xấu ở chỗ nào đâu rồi, còn có tổn thất tinh thần phí . Ai , ta là một gã lão sư , mỗi ngày đứng đi học , ngày mai chân sưng lên làm sao bây giờ . Còn có a, cái gì năm hiểm một Kim a, lương tạm a, chia hoa hồng ah . . . Ai , con người của ta tâm địa tốt , cũng không đành lòng gài ngươi , ý tứ ý tứ cấp cái 100 - 80 vạn thì tốt rồi ."

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xê thể giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Càn quấy

Còn có lương tạm .

Coi như chia hoa hồng .

Vô sĩ nam nhân !

Lòng của nữ nhân đầy ngọn nguồn thâm mắng , biểu hiện ra cổ nén tức giận khuynh hướng , "Thoạt nhìn người cũng không giống là có chuyện bộ dạng .
【 】 "

"Người như thế nào biết ta không sao ."

"Có chuyện ."

"Có chuyện !"

"Đại di mục tới ."

". . ."

Nam nhân nào có đại di mục . Nam nhân có chính là cái kia gọi di cả phu ! Nữ nhân này như thế nào một điểm thương thức đều không có . Triệu Cường tức giận nghĩ đến .

"Được rồi , người đã nói người có chuyện , ta không ngại dẫn người đi bệnh viện kiểm tra một chút ."

"Ây . . . Cái này liền không làm phiền người ."

"Vậy thì mời người xuống xe đi!"

"Người còn không có cho ta tiền đâu !"

"Người không có sao ta cấp tiền gì ."

"Được rồi , ta thừa nhận ta biểu hiện ra là một chút việc cũng không có đấy , ừ . . . Kết cấu bên trong cũng không có vấn đề gì . Nhưng mà là tâm linh của ta bên trên bị thương là thật khó khép lại . Ta đã nói rồi ta là một gã lão sư , hôm nay bị dọa đến uể oải không phấn chấn , nếu để cho trường học đã khai trừ làm sao bây giờ . Ai , làm người khó khăn , làm nam nhân càng khó hơn ah ! Chúng ta một nhà già trẻ tốt vài miếng ăn chờ ta nuôi sống! Hơn nữa , vừa mới người đều dọa hống ta rồi , nếu như đem phía dưới xuống phải héo , bất lực làm sao bây giờ . Vậy ta chẳng phải là thái giám . Mạng của ta a , làm sao lại khổ như vậy ah !" Triệu Cường nói than thở khóc lóc , nếu như không phải câu nói kế tiếp có chút hạ lưu , nữ nhân đã bị hấn cảm động .

"Người . . . Vô sĩ !" Nữ sắc mặt người đỏ bừng .

"Ta như thế nào vô sĩ . Ta thực sự nói thật ah ! Được rồi , cho dù ta còn có thể giờ , về sau còn có thể sanh con dưỡng cái . Nhưng là ta không có công tác ài , kia con của ta làm sao bây giờ . Lên hay không lên học . Đọc không đi học . Con của ta nhi tử làm sao bây giờ . Tuân hoàn ác tính , đoán chừng con của ta nhi tử nhi tử phải bên đường xin cơm , không lấy được con dâu rồi!"

Nữ nhân bị Triệu Cường nói đầu óc choáng váng , mơ mơ màng màng hỏi "Người không biết ta ."

"Đừng cùng ta lôi kéo làm quen , đưa tiền !" "

"Người . . . Được rồi , người muốn bao nhiêu . Nói cụ thể số ."

Nữ nhân nhẹ gạt đầu , có tiền hay không cũng đã là chuyện nhỏ rồi , vội vàng đuổi đi tên ôn thần này mới là trọng yếu nhất .

"Uh , vậy ta tính tính toán toán ." Triệu Cường hai bàn tay cùng sử dụng , bề ngón tay coi là nước cờ , nếu như không phải ngại vì mỹ nữ ở đây , hẳn đều có tin cời xuống võ rồi ."Người có máy kế toán chưa?"

"Không có !" Nữ nhân tức giận mà nói .

"Vậy ta liền ăn chút thiệt thòi , 100 vạn đi!"

Nữ nhân mở to hai mắt nhìn , người nam nhân này thật đúng là chặt đẹp , 100 vạn . 100 vạn đem trong cơ thể kết cấu tất cả đều đổi một lần cũng đủ . "Quá nhiều !"

"Vậy thì 80 vạn !"

"Nhiều nhất 1 vạn !"

"50 vạn !"

"1 vạn !"

"10 vạn ! Không thể nữa thiếu."

"5000 !"

"Này, nào có như ngươi cò kè mặc cả đấy, làm sao ngươi còn có thể xuống giá ."

"Ai cho ngươi 1 vạn không đáp ứng ."

"Vậy ngươi cũng có thể đi lên thêm ah !"

"Ta mạn phép không !"

"Được rồi , ngươi thắng , 1 vạn đi!"

"Ta đã nói rồi , 5000 !"

". . . Thành giao !" Triệu Cường cắn răng nói .

Keo kiệt nữ nhân , về sau có cơ hội nhất định phải tiếp tục cái hố nàng !

5500 ngàn cái hố , góp gió thành bão !

"Hừ! Cái này còn tạm được ." Nữ nhân điệu Vũ Dương uy cười cười . Nói là kinh hãi , nữ nhân không có chút nào so với Triệu Cường ít. Một cái vốn nên là chết hết đột nhiên ra hiện tại trước mặt của nàng , điều này làm cho nàng sao có thể không sợ . Không có khi không nhìn hiểu thì nói rồi cũng không tệ rồi .

"Nhanh lên lấy tiền đi , ta chạy về nhà ngủ !" Cái này 5000 đồng tiền cũng gần như tương đương với Triệu Cường một tháng tiền lương , bởi vì tập thể trốn học chuyện tình Triệu Cường bị cái đó Lỗ lão đầu mà cúp nửa năm tiền lương cùng chia hoa hồng , không kiếm chút khoản thu nhập thêm sao có thể được .

"Ừ!" Nữ nhân móc ra màu hồng tinh xảo ví tiền , mở ra trong ví tiền , nói: "Ta không mang nhiều tiền như vậy ."

"Gì vậy? Mở ra xấu như vậy ép Ferrari , thậm chí ngay cả 5000 đồng tiền đều không có mang ."

"Không được sao . Ta đi ra ngoài liền không thích mang tiền , như thế nào ." Nữ nhân gắt giọng .

"Không ra hồn , ngươi nói làm sao bây giờ ."

"Vậy ta mang ngươi trở về lấy tiền đi!" Nữ nhân nghĩ nghĩ , nói .

"Đi nhà của ngươi ."

"Không đi !"

"Vì cái gì ."

"Cô nam Quả Nữ chung sống một phòng , còn thể thống gì ."

"Nhà của ta còn có người khác!"

"Chồng ngươi ."

"Chưa có chồng ."

"Bạn trai ngươi ."

"Không có bạn trai ."

"Há, vậy ta an tâm !"

"Gì vậy?"

"Kỳ thật ta còn có một cái biện pháp tốt hơn !"

"Biện pháp gì ."

Triệu Cường thượng hạ nhìn nhìn nữ nhân , vóc người nhất lưu , lớn lên nhất lưu , trước sau lồ lổm , da bạch trẻ con , "Hắc hắc , kỳ thật ngươi có thể lấy thân báo đáp ."

"Cút!" Nữ nhân tức giận mắng . 5000 đồng tiền đã nghĩ để cho lão nương bán mình , quá xem thường lão nương rồi!

"Ngươi còn không có cho ta tiền đâu , ta tại sao phải cút ."

"Tiền tiền tiền , ngươi chui vào tiền trong mắt à?" Nữ nhân tức giận nói .

Triệu Cường vừa muốn phản bác , liền gặp được kia nguyên bản vốn đã đã vượt qua nữ nhân Ferrari chiếc xe kia lại gãy trở lại , ánh đèn chướng mắt , nhưng là Triệu Cường vẫn mơ hồ nhìn đến đó là một chiếc màu trắng Maserati .

Triệu Cường có chút giật mình , lúc nào Bắc cảng Ichi trở nên có tiền như vậy . Không phải Ferrari chính là Maserati đấy, nữa tưởng tượng muốn mình chiếc kia Chery a3 , chênh lệch ah ! Làm người tại sao có thể có chênh lệch lớn như vậy . Huống chi đối phương vẫn là một cái nữ nhân !

Maserati cửa sổ xe mở ra , lộ ra một tấm nghiêng nước nghiêng thành mặt , đối với màu đỏ Ferrari đánh một cái ngón tay cái hướng đã hạ thủ thế .

Khiêu khích !

Nàng đang hướng về mình nữ nhân bên cạnh khiêu khích !

Ra mắt trang bức , cho tới bây giờ chưa từng thấy nữ nhân trang bức . Triệu Cường ôm xem trò vui tâm tình , muốn nhìn một chút hai người kia làm sao bây giờ .

"Oa , là mỹ nữ !" Triệu Cường nước miếng đều phải chảy ra .

Nữ nhân nhếch miệng , "Chẳng lẽ ta không đẹp sao?"

"Hừm . . Ngươi cũng đẹp !" Đã cảm đối phương tiền , vậy thì nhất định phải nói thật .

"Vậy ngươi vì cái gì xem ta thời điểm không có chảy nước miếng ."

"Kỳ thật ta gặp được ngươi thời điểm ta cũng vậy chảy , chính là ngươi không phát hiện mà thôi ."

"Thật sao? Lúc nào ." Nữ nhân ngây ngốc hỏi.

Ai , thuần khiết nữ nhân , Triệu Cường cũng không thể nói cho nàng biết là phía dưới phải chảy nước miếng đi à nha .

Nữ nhân nhìn ngời ở Maserati trong nữ nhân kia khiêu khích ánh mắt , giận ghê gớm , "Xuống xe !"

"Ta tại sao phải xuống xe . Ngươi muốn đi tìm nàng , chính ngươi đi thì tốt rồi ."

"Ta sợ ngươi ở đây trên xe ta xoay loạn !"

"Như thế nào . Chẳng lẽ trên xe ngươi ngươi được lắm Nội Nội cùng tráo tráo , sợ ta nhìn thấy . Ai , không việc gì đâu , ta từ nhỏ đã để cho ta mẹ mang đến nữ sĩ đồ dùng chuyên bán , những vật kia ta đều xem qua đấy." Kỳ thật , Triệu Cường thật đúng là chuẩn bị xoay loạn ấy.

Nữ sắc mặt người ửng đỏ , giận không chỗ phát tiết , nàng cảm giác mình nếu bị Triệu Cường giận đến nổi điên .

Ra mắt vô sỉ , nhưng là từ trước tới nay chưa từng gặp qua vô sỉ như vậy đấy!

Nữ nhân giận đến xuống xe , té lên xe cửa , sau đó đi vòng qua tay lái phụ bên này , kéo cửa xe ra , đối với còn ngồi ở trong xe Triệu Cường tức giận nói: "Ngươi cút cho ta xuống !" "

"Xuống đã đi xuống tới nha , tức cái gì nha . Thiệt là . . ." Triệu Cường ủy khuất nói .

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Quán quít chặt lấy

Triệu Cường cùng nữ nhân cùng đi đến Maserati bên cạnh . 【 】

Trong xe mỹ nữ thấy hai người đã đi tới , cũng đẩy cửa xe ra , xuống xe .

Không nhìn không biết , xem xét đã giật mình .

Nào chỉ là đẹp, nàng còn yêu !

Mặc trên người chính thống nữ tính trang phục nghề nghiệp , trên mặt cũng chỉ là vẻ đậm trang mà thôi, nhưng là không biết vì cái gì , Triệu Cường nhìn nàng liền có một Chùng Yếu tươi đẹp cảm giác .

Maserati nữ nhân kia cùng bên cạnh mình cô gái đẹp này không giống với .

Bên người cô gái đẹp này thuộc về nửa thanh thuần , nửa gợi cảm . Mà Maserati mỹ nữ cái kia chính là liếc mắt nhìn chảy nước miếng , nàng động một cái tiểu đệ đệ liền cứng rắn ah !

Thấy Triệu Cường nhìn Maserati nữ nhân đều nhìn thẳng mắt , Triệu Cường nữ nhân bên cạnh không biết từ ở đâu ra tính khí , ở Triệu Cường hông của bên trên hung hăng nhéo một cái .

"Này, ngươi làm gì ." Triệu Cường nhảy lên cao ba thước , nữ nhân này cũng không biết chuyện gì xảy ra , không phải cần người chính là bắt người .

"Hả? Ta làm cái gì ." Nữ nhân nhếch miệng , nói . "Này, mới vừa mới không coi là , chúng ta lần nữa so với ."

"Dựa vào cái gì ." Mỡ ra Maserati thanh âm nữ nhân hình như là có sức hấp dẫn đồng dạng , để cho Triệu Cường ngay cả cùng bên cạnh nữ nhân cãi nhau tâm tình cũng không có .

"Ta vừa mới thiếu một chút đụng vào người , bằng không thì nhất định là ta thắng ."

"Vừa mới vốn là không có bại thắng , là ngươi gặp phải ta , muốn cùng ta so với , chỉ có khởi điểm , nhưng lại cũng không nói gì điểm cuối ." Maserati nữ nhân nhẹ giọng nói ra .

"Chúng ta đây lần nữa so với !" Thấy Triệu Cường bộ dạng , nàng không biết vì cái gì , chính là muốn tranh cái thắng bại .

"Chúng ta đây chơi một điểm kích thích , người nào tới trước bắc cảng bến tàu coi như người đó thắng , như thế nào đây?"

"được ! Ai sợ ai ." Nữ nhân nũng nịu nhẹ nói .

Sau đó , hai nữ nhân toàn bộ đều lên xe của mình . Ferrari bên trên nữ nhân lại nhô đầu ra , "Này, cái đó người nào , còn chưa lên ."

Triệu Cường mở trừng hai mắt , đi theo .

Mặc dù hắn rất muốn về nhà ngủ , nhưng là ngủ cùng cùng mỹ nữ cùng một chỗ so sánh , hắn vẫn lựa chọn thứ hai .

"Này, chỉ cho ta đường ." Nữ nhân dụ dăng nói .

Triệu Cường ngăn người , "Chỉ cái gì đường ."

"Đi bắc cảng bến tàu đường ah ! Nói nhanh một chút , ngươi xem bọn ta đi nha ." Nữ nhân một bên nóng nảy nói , một bên khởi động màu đỏ Ferrari . Nàng hình như là nơi khác tới , đối với Bắc cảng Ichi tình huống hoàn toàn không biết gì cả .

"Ta như thế nào biết ."

"Ngươi không biết người nào biết à? Ta mới đến Bắc cảng lạ thiên, kia cũng không nhận ra ."

"Đại tỷ , ta mới tới một tuần lễ ah !" Triệu Cường vẻ mặt đau khổ nói .

Dân mù đường gặp được dân mù đường , làm sao bây giờ .

Đáp viết: Hỏi đường !

Nguyên bản nữ nhân còn đánh coi là đi theo Maserati đằng sau , Nhưng là không bao lâu , liền bị người ta cấp bỏ xa rồi, đây cũng không phải nàng so ra kém người ta , mà là vì không biết đường , tổng là không dám khai mở toàn lực , mới đưa đến như vậy .

Ven đường vừa vặn có một người đi đường trải qua , Triệu Cường bị chỉ điểm xuống xe hỏi đường, Ferrari mới chậm rãi đi về phía trước .

"Này, mỹ nữ , chớ tổng mặt lạnh lùng sao ! Ra, cười cười , học ta , hi . . ."

". . ."

"Ngươi tại sao không nói chuyện đâu này? Ai , người không nói lời nào là biết biệt xuất bệnh tới . Nói đôi lời nha, ta thật rất buồn bực ah !"

". . ."

"Ta nói ngươi và nữ nhân kia so cái gì à? Lại không có gì phản thưởng , như vậy không có tâm nhân chuyện tình đổi thành ta mới mặc kệ!"

". . ."

"Ngươi đến cùng có thể hay không thắng nữ nhân kia à? Nếu không hai ngươi lần nữa so với , nữa đánh cuộc chút gì đó . Tỷ như . . . Các ngươi người nào thắng , ta liền thuộc về người nào sở hữu tất cả . Ai , kỳ thật ta rất kỳ đối đãi các ngươi đặt song song đấy. Đúng rồi , còn không có hỏi mỹ nữ phương danh ."

"Câm miệng !"

"Há, đóng tiểu thư , chào ngươi."

"Ta là bảo ngươi câm miệng !"

". . ."

Màu đỏ Ferrari nhanh như điện chớp , dựa theo vừa mới người đi đường kia chỉ con đường, một đường chạy như điên . Nhưng là ngại vì đã qua lâu như vậy , cho nên lộ trình hơn phân nửa , lại còn không có thấy Maserati bóng dáng .

Triệu Cường ngồi trên xe buồn ngủ , bên trong xe lộ ra mùi thơm càng là kích thích Triệu Cường truyện dờ .

"Phía trước có hai con đường , nên đi bên nào ." Nữ nhân đi tới chữ T đầu đường , vội vàng hỏi .

". . ."

"Này, chính ta tại hỏi ngươi lời nói!"

". . ."

"Này, nói chuyện ! Chẳng lẽ ngươi chết à?"

"Ta nói vị mỹ nữ kia tiểu thư , ta lúc nói chuyện , ngươi để cho ta câm miệng , ta hiện tại ngậm miệng , ngươi lại nường nói chuyện , ngươi đến cùng muốn cho ta thế nào à? Làm nam nhân làm sao lại khó như vậy đâu này?" Triệu Cường buồn bực cảm thán nói .

Bên cạnh mỹ nữ đột nhiên đem xe ngừng lại , im ắng rơi lệ .

"Cái đó . . . Ngươi . . . Ngươi đừng khóc , ngươi khóc cái gì chứ ?" Triệu Cường tự nhận là không sợ trời không sợ đất , Nhưng vừa thấy được mỹ nữ khóc , vậy hắn chỉ sợ rồi. Đây chính là nam nhân không nên nhất phạm sai lầm ah !

". . ."

"Ây. . . Ngươi chớ khóc được không . Ta phạm sai lầm , ta trong chớp lát về nhà quỳ mì ăn liền không hết mảnh vụn đấy."

". . ."

"Ngươi đánh ta đi, được không . Đánh ta miệng , dùng miệng của ngươi đánh , hung hăng đánh , đánh sung lên cho phải đây !"

"."

"Ta nói mỹ nữ , ta liền đừng khóc , hoặc là dùng lực gào thét , hoặc là liền nước mắt thu trở về đi ." Triệu Cường cảm giác , chính hắn cũng muốn khóc .

". . ."

"Vậy được rồi , ta kể cho ngươi chề cười nghe , trước kia có một cái tiểu học sinh , thăm mến thầy của hắn đã rất lâu rồi , rốt cuộc có một ngày hắn cố lấy dũng khí cùng lão sư cáo Bạch. Lão sư một mực khai đạo hắn , nói hắn làm là không đúng như vậy vân vân . . . Nhưng là học sinh tiểu học rất quật cường , nói cái gì chính là không nghe , nói tình yêu phải không phân tuổi đấy. Cuối cùng lão sư rốt cuộc không chịu nổi , hô to 'Ta không thích tiểu hài tử á!' học sinh tiểu học lại cười cười , nói 'Không có sao , ta sẽ cần thận .' "

"Ngươi . . . Vô sỉ !"

"Này, này làm sao có thể gọi vô sỉ đâu này? Đây chính là ta tiểu học thời điểm trải qua sự tình a, ta dùng chân nhân chuyện thật cũng ngại cười còn không được sao?" Triệu Cường ủy khuất nói .

"Không được !" Ngoài miệng nói không được , bắt quá nữ người đã đành chỉ thút thít nỉ non .

Nữ nhân a, luôn khẩu thị tâm phi , nam nhân nhất định phải coi chừng mới là !

"Hô . . . Thật tốt quá , ngại rút cuộc đừng khóc , ra, Little Girl , cấp ca ca cười một cái ."

"Không cười ."

"Không phải đâu , mỹ nữ , như ngại vậy đã có thể không nể mặt rồi!" Triệu Cường cả giận nói . "Vậy dạng này đi, ta cấp ngại hát một bài , nhảy đoạn vũ , được không ."

"Ngại biết ca hát ."

"Phải sẽ a, ta tiểu học thời điểm vẫn là ủy viên văn nghệ! Hơn nữa ta còn đã làm trưởng lớp , ủy viên học tập , ủy viên lao động , đại đội trưởng , ba đạo cán . . ."

"Ngại nhóc học là OFK đi ra ngoài ."

"Này, cái gì gọi là OFK à?"

"Vậy sao ngại đã làm nhiều như vậy cán bộ ."

"Một mình ta kiểm nhiệm không được sao . Ai bảo ta cùng chúng ta lão sư lén phếng đâu này?" Nói , Triệu Cường còn đối với nữ nhân bay cái mắt .

"Ngại thật cùng sự phụ ngại . . ." Nữ nhân kinh ngạc phải che miệng lại .

"Đúng vậy a, ai . . . Bắt quá tiếc vui chóng tàn , nàng nói ta quá nhỏ . " Triệu Cường buồn khổ nói . "Ngại nói ta tiểu sao? Ta một điểm không nhỏ a, nhưng lại sẽ trở nên lớn hơn! Không tin ngại sờ sờ . . ."

Nói , Triệu Cường liền tóm lấy tay của nữ nhân , hướng dưới háng của mình dùng sức . . .

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xê thể giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Quyển 1:

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Yêu thương nhưng nhớ

"Ngại muốn làm gì ." Nữ sắc mặt người ửng đỏ , chịu không được Triệu Cường trực tiếp như vậy phương thức . 【 】

"Ta để cho ngại sờ sờ ah !"

"Không cần ." Nữ nhân dùng sức rút tay ra , trong nội tâm thờ phào một cái , "Ngại không phải là nói ngại biết ca hát sao? Như thế nào không hát ."

"Ngại thật để cho ta hát ."

"Đúng vậy a, ngại không phải là nói ngại phải cho ta ca hát khiêu vũ sao?"

"Ca hát còn có thể , khiêu vũ coi như xong đi ."

"Vì cái gì ."

"Bởi vì . . . Cửa ta vũ ở chỗ này nhảy không đứng dậy ."

"Ha ha , còn phải đại khai đại hợp ah !"

"Đó là rồi, ngươi không hiểu . Thoát y vũ ý tứ chính là một cái kích tình cùng sống động , ai . . . Không qua một số năm không luyện , đều có chút sanh sơ rồi . Nơi này cũng không thích hợp ta nhảy , nếu không chúng ta chọn một tiểu lầu điểm , ta cấp ngươi nhảy một đoạn , học tập một chút ."

". . . Không cần , ngươi chính là ca hát đi!" Nữ nhân bị Triệu Cường nói gan Chiến Tâm kinh , dăm ba câu là có thể đem mình bị dọa cho phát sợ , người nam nhân này cũng đủ cũng được rồi.

"Vậy ngươi phải nói cho ta biết trước tên của ngươi ."

"Đường Đường ."

"Há, nguyên lai là Đường Đường tiểu thư , ta là Triệu Cường , hạnh ngộ ." Triệu Cường đưa tay ra .

Đường Đường cùng Triệu Cường nắm chặt lại , "Hạnh ngộ . . . Ngươi có thể nói lỏng tay . . ."

"Há? Tùng cái gì tới tay ."

"Tay của ngươi !"

"Tay của ta làm sao vậy ."

"Tay của ngươi dắt lấy tay của ta!"

"Dắt lấy liền dắt lấy thôi!"

". . . Ngươi tại sao phải lôi kéo , mau buông ra !"

"Sẽ không tùng ! Như vậy ca hát tương đối có cảm giác !"

". . ."

"Ta muốn bắt đầu hát a, hừ hừ . . . Hai con hổ hai trẻ con con cọt chạy trốn mau , chạy trốn mau . . ."

"Ngừng ngừng ngừng, cái này không tính ."

"Vì cái gì không tính ."

"Bởi vì không đáng yêu !"

". . ."

Đáng yêu .

Để cho một cái Đại lão gia đáng yêu .

Cái này có chút để cho người ta không tiếp thụ được .

"Mau hát ah !"

"Không hát !" Triệu Cường nổi giận nói ."Ngươi chính là nhanh lên lái xe đi, trong chốc lát không đuổi kịp ."

"Đã không đuổi kịp ." Đường Đường nhẹ nhàng thờ dài nói .

"Kỳ thật cũng chưa chắc đuổi không kịp ." Triệu Cường cười nói .

"Ngươi có biện pháp ." Đường Đường trong ánh mắt phát ra kỳ dị sắc thái .

"Đó là đương nhiên ." Triệu Cường ghéch đầu lên , xem ra rất là kiêu ngạo .

"Vậy ngươi nói cho ta biết ah !"

"Ta tại sao phải nói cho ngươi biết ."

"Ngươi cũng biết , còn không nói cho ta , ngươi hẳn tâm nhìn ta thua sao?"

"Nhẫn . . . Ách . . . Không đành lòng ." Triệu Cường thấy Đường Đường lại muốn khóc , vội vàng đổi giọng , "Bất quá ngươi dù sao cũng nên trả giá một chút chứ?"

Đường Đường ngẩn người , "Cái gì một cái giá lớn ."

"Kia ngươi xem đó mà làm thôi!"

Nghĩ nghĩ , Đường Đường nói: "Vậy ta cho ngươi thêm 5000 , cho ngươi góp cả !"

"Thôi đi , cái đó 5000 ngươi còn không có cho ta!" Triệu Cường khinh bỉ nói .

". . . Kia . . . Vậy ngươi gọi ta thế nào sao !"

"Thua bạc đền thân ah !"

"Gì vậy?" Đường Đường tùy theo sẽ sờ .

"Lấy thân báo đáp sao !" Triệu Cường cười đùa tí tưng nói . "Đến lúc đó hai người chúng ta chính là người một nhà , vậy cũng không cần cái gì có trả hay không được rồi , của ngươi không chính là ta , của ta thì vẫn còn là của ta sao !"

Đường Đường vốn là đỏ mặt lên , sau đó con ngươi trực chuyển , đột nhiên hỏi "Ngươi năm nay bao nhiêu tuổi ."

"Ta năm tám năm đấy, hơn ngươi lớn ." Triệu Cường không nhịn được nói .

"Vậy được rồi , về sau ngươi chính là ca ca ta rồi, chúng ta như vậy chính là người một nhà , ngươi mau nói cho ta biết làm như thế nào đi thôi !"

". . ."

Nữ nhân thông minh là họa thủy ah !

Không tìm được con dâu trước tìm người muối muối , cái này gọi là chuyện gì xảy ra đâu này?

Trước nhận thức tỷ , sau nhận thức muối , cuối cùng nhận thức con dâu . Minh vẫn tính là tóm tắt một bước , có lẽ . . . Đại khái . . . Có thể tiếp nhận đi . .

"Hai ta thay cho vị trí ." Triệu Cường bắt đầu đi thẳng lắt đầu .

"Ngươi phải lái xe ." Đường Đường giật mình nói .

"Không được sao ." Triệu Cường nhếch miệng , nói . "Ta lái xe rất tuần tú đấy."

"Không nhìn ra ."

"Ngươi ra mắt ta lái xe sao?"

"Chưa thấy qua ."

"Kia ngươi như thế nào biết ta có đẹp trai hay không ."

". . ."

"Tốt rồi , chớ nói nhảm rồi, trong chốc lát người ta cũng tới rồi ."

Bên trong xe không gian cũng không lớn , nhưng là cũng may hai người cũng cùng heo vô duyên , ở trong không gian nhỏ hẹp , chen một chút vẫn là có thể trao đổi vị trí .

Chỉ có điều tại trong lúc vô tình Đường Đường cái mông cùng Triệu Cường một cái bộ vị có đi một tí tiếp xúc , hơn nữa Triệu Cường còn vui cười sao tư đội lên trên đồng ý . . .

Thật con mẹ nó thoải mái ah !

"Được rồi , ta muốn bắt đầu xe bay ! Chơi qua cực phẩm xe bay chưa? Ca ca ngươi ta nhưng so với kia lợi hại hơn ."

"Khoác lác !"

"Có khoác lác hay không ngươi xem rồi liền đã biết ."

"Chờ một chút !" Đường Đường vội vàng hô .

"Để làm chi ."

"Ta muốn hệ xuống dây an toàn ."

"Không cần , người phải tin tưởng kỹ thuật của ta !" Triệu Cường nói thật .

"Ta chính là không tin người , sợ xảy ra tai nạn xe cộ , mới chịu hệ đây."

Triệu Cường nhếch miệng , không đợi Đường Đường hệ xong, Triệu Cường liền dụng cả tay chân , thật nhanh sống bắt đầu chuyển động . Đồng thời chân đạp lút cần ga . Xe gào thét bay tới đằng trước . . .

"Này, ta còn không có nịt chắc giầy an toàn!"

"Đến bắc cảng bến tàu nữa hệ ."

". . ."

Một chiếc màu đỏ ảo ảnh , kèm theo từng đợt tiếng rít chói tai , phá vỡ bầu trời đêm .

. . .

Khi Maserati mỹ nữ tạt tri đến bắc cảng bến tàu thời điểm , thấy màu đỏ Ferrari đã đứng tại nơi nào . Đường Đường ngồi ở vị trí kế bên tài xế hướng ra phía ngoài nồn mưa , ngay cả xuống xe khí lực cũng không có .

Triệu Cường ngồi ở vị trí tài xế , thấy Đường Đường ỏi không sai biệt lắm , đưa cho nàng một lọ nước khoáng , bắt đắc dĩ nói: "Ta nói rồi để cho người nhắm mắt đây."

"Ta mạn phép không . . . Ờ . . ."

". . ."

Maserati mỹ nữ xuống xe , nhìn thoáng qua ngồi ở vị trí tài xế Triệu Cường , "Người mở ."

Triệu Cường liên tục gạt đầu , có thể có được đẹp như vậy nữ thanh lâu , đây chính là Quang Tông Diệu Tô ah !

"Nàng như thế nào nhỏ ra ."

"Bởi vì nàng có con của ta ."

"Triệu Cường , người cho ta . . . Ờ . . ." Đường Đường muốn nói chút gì đó , nhưng là lời nói vẫn không nói gì , liền lại ỏi ra .

"Người thắng ."

"Ta biết ."

Nữ nhân cúi đầu xuống , ở Triệu Cường bên tai nói khẽ: "Trời tối ngày mai 7h đúng , Bắc cảng quán rượu 70 số 5 gian phòng chờ người ." Nói xong , vẫn còn ở Triệu Cường bên tai nhẹ nhàng thổi ngậm khí .

Triệu Cường cả người tê dại , nhưng là y nguyên ý chí kiên định nói: "Ta biết người sẽ không đi ."

"Vì cái gì ."

"Bởi vì người quang điên , không tao ."

"Cạp cạp cạp cạp . . . Người thật đáng yêu ."

". . ."

Đường Đường nói mình không đáng yêu , nàng nói mình đáng yêu , chính mình như vậy đến cùng có đánh yêu hay không .

"Kỳ thật . . . Ta nhất định sẽ đi , người muốn biết ta ngày mai đồ lót là màu gì sao?" Nói xong , nữ nhân mang theo vui vẻ , chui vào Maserati , tỷ số rời đi trước .

Triệu Cường hưng hăng nuốt từng ngụm nước bọt , hấn hiện tại rất rầu rĩ .

Ngày mai rốt cuộc là đi . . . Hay là đi đâu này?

Hắn thật rất muốn biết , quần lót của nàng đến cùng là màu gì .

"Này, vừa mới cái kia nữ nhân nói gì với ngươi ." Đường Đường ói không sai biệt lắm , ngồi ngay ngắn hỏi.

"Há, nàng nói nàng cũng muốn khi muối muối của ta ." Triệu Cường tạm thời đem vừa mới nữ nhân kia lời của không hề để tâm , bên cạnh của mình còn có một vừa mới nhận thức đẹp muối muối , vậy có phải hay không có lẽ làm một điểm Nhật bản để quốc huynh muối thường làm ít như vậy công việc đầu này?

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xê thể giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Phía sau màn chụp ảnh

Đường Đường trải qua biểu xe , bị sợ , ở trước mặt người lạ làm cảm xúc lớn , sau đó lại bị một cái khác người trong cuộc tài lái xe bị dọa cho phát sợ , ói khóc như mưa , cũng sớm đã mệt mỏi không chịu nổi , ngồi trên xe buồn ngủ . 【 】

Mà Triệu Cường trong nội tâm thì là rất giận dữ . Một điểm chỗ tốt đều không có gặp may , còn làm trễ nải hơn nửa đêm . Một thắng đến hiện tại , mới mở ra người nữ nhân này Ferrari hướng nội thành trong đuổi .

"Này, đi nhà của ngươi hay là đi nhà của ta ."

"Cái gì đi nhà ai ." Đường Đường mơ mơ màng màng nói .

Triệu Cường tròn trắng mắt , nói: "Đại tỷ , ngươi xem hiện tại cũng mấy giờ rồi , ta còn muốn chạy về nhà ngủ!"

"Hừ! Ai là đại tỷ của ngươi , ngươi đều năm tám năm được rồi , ta nhất định nhỏ hơn ngươi !"

". . ."

Triệu Cường hoài nghi , nữ nhân này đến cùng có hay không ẩn dấu tế bào .

"Vậy trước tiên đi ta vậy đi , ở Bắc cảng quán rượu ."

Triệu Cường tay run một cái , xe thiếu chút nữa đụng cột điện bên trên . Choáng nha may mắn mình lăm miệng hỏi một câu , cái này quả là đêm mai hẹn hò cái đó Maserati mỹ nữ bị Đường Đường bắt được chân tướng , Nhưng liền xảy ra chuyện lớn ah !

Không được , nhất định phải cho Maserati mỹ nữ gọi điện thoại , đổi một cái hẹn hò địa điểm .

Nhưng mà . . . Số di động của nàng là bao nhiêu .

Mẹ nó , đừng nói là số điện thoại rồi, mình mà ngay cả danh tự cũng quên hỏi rồi.

Là một người nam nhân , hơn nữa còn là đối với mỹ nữ có đặc thù tình cảm soái ca , lại sẽ phạm vào loại sai lầm cấp thấp này , không nên ah không nên . . .

Chỉ bằng điểm này , kéo ra ngoài bắn chết cũng có thể đấy!

"Này, người lái xe cẩn thận một chút , thật không biết ngươi mới vừa rồi là như thế nào thắng nữ nhân kia đấy!" Đường Đường bị Triệu Cường loài rắn chạy pháp sợ hãi kêu lên một cái .

"Ây. . . Sai lầm . . . Sai lầm . . . Đúng rồi , Bắc cảng quán rượu đi như thế nào ."

"Ngươi không phải là Bắc cảng Ichi người sao . Trả như nào đây hỏi ta . Ta còn không có hỏi còn ngươi , làm sao ngươi ngay cả bắc cảng bến tàu cái

này cái dấu hiệu tính bến tàu cũng không nhận ra ."

"Vậy người lúc đó chẳng phải không biết sao?"

"Ta mới đến Bắc cảng Ichi một ngày !"

"Ta cũng vậy mới tới một tuần lễ ah !"

Hai người liếc nhau , yên lặng im lặng . . .

Nghe được đường , Triệu Cường đem xe đứng tại Bắc cảng quán rượu cửa , "Được rồi , tới rồi , người xuống xe đi!"

"Đây là của ta xe !"

"Nhưng mà ta cũng vậy phải về nhà ah !" Triệu Cường tức giận nói ."Hơn nữa , tiền người còn không có cho ta!"

"Ta bắt kè , người thuê xe trở về !"

"Không có tiền !"

"Ta cấp người !"

"Đừng!"

"Người . . . Người nữa không xuống xe , ta liền cần người rồi !"

"Có bản lĩnh người liền . . . Ah . . . Uy, im miệng ! Người thật là chúc cầu à? Chớ cần , ta xuống xe !"

Sau đó , Triệu Cường tội nghiệp xuống xe .

Đường Đường di động tới rồi vị trí tài xế lên , mở ra cửa sổ xe , đối với xem ra rất là đáng thương Triệu Cường nũng nịu yếu điệu nói: "Triệu Cường ca ca , ta đi trước á! Bye bye . . ." Nói xong , Đường Đường liền lái xe , đi xa .

Triệu Cường một người thăm hề hề đứng ở cửa tửu điểm , cái này con mẹ nó gọi chuyện gì đâu này? Quả thực là ăn một mồi không được cảm ơn , liền đổi trả lời một câu Triệu Cường ca ca . . .

Đã xong !

Lại đã quên muốn số điện thoại rồi!

Ai . . . Một tuần lễ không tán gái , tay nghề chỉ thấy sanh sơ ah !

Nghĩ đến , Triệu Cường chặn một chiếc taxi , đã đi ra quán rượu .

Hai người tất cả đều đã đi ra về sau , từ quán rượu phụ cận trong khắp ngõ ngách , đi ra một người nam nhân . Thần sắc kích động , cười không khép miệng , trên tay máy chụp hình cũng đi theo tới tay trắng run run .

"Đường Đường . . . Đường Đường lại đêm khuya riêng tư gặp bạn trai , bạo tạc tính chất tin tức ah ! Đem cái này tin tức giao cho tòa soạn báo , đòi ta cũng không cần buồn !" Nam nhân nhảy lên cao ba thước , ven đường thỉnh thoảng có một chút sâu thuộc về người đi đường cũng cho là hắn là thứ bệnh tâm thần đầu rồi, trốn tránh . . .

. . .

Thứ hai trời sáng sớm , Triệu Cường liền thuê xe đi trường học . Bất quá lần ngày trên xe nhiều hơn hai gã hành khách , cái kia chính là Vương Vũ xưa kia cùng mạnh như . Còn lỗ bình tâm, nghe lỗ ngọc sóng nói nàng phải đi Bắc Kinh nhà bà ngoại rồi.

Người ta đi đâu , Triệu Cường cũng lười quản , có thể cùng hai đại mỹ nữ ngồi ở trong một chiếc xe , đã là diễm phúc không cạn .

Hắn nguyên bản còn đánh tính hòa Vương Vũ xưa kia , mạnh như cùng một chỗ chen ở ghế sau trong , Nhưng là bị mạnh như một cước đạp xuống dưới .

Vì cái gì người ta Vương Vũ xưa kia có thể cùng mạnh như cùng một chỗ ngồi ở phía sau .

Vì cái gì người ta mạnh như có thể cùng Vương Vũ xưa kia cùng một chỗ ngồi ở phía sau .

Vì cái gì mình không thể cùng hai người các nàng cùng một chỗ ngồi ở phía sau .

Bây giờ không phải là cũng tôn trọng nam nữ ngang hàng sao? Vì cái gì mình lại không được .

Triệu Cường rất buồn bực , rất khó hiểu , cũng rất biệt khuất .

Tối rồi trường học , Triệu Cường liền chạy thẳng tới phòng làm việc , cái này một tuần hai Thiên Nội chuyện đó xảy ra thật sự là quá nhiều . Vẫn là trong trường học được, nhiều như vậy hoa hoa thảo thảo . . .

Ừ . . . Kỳ thật cô có thể không cần phải nói , quan trọng nhất chính là một ít thuần khiết đóa hoa nhỏ . Ai , cũng không biết bọn họ đều là ăn cái gì lớn lên , như thế nào cũng lớn như vậy , như vậy tròn đầu này?

Bất quá không liên quan các nàng là ăn cái gì lớn lên , có thể mỗi ngày nhìn đám này diệu linh thiếu nữ , Triệu Cường liền lòng tràn đầy vui mừng . Suy nghĩ một chút , trong nội tâm liền ngứa một chút .

"Này, các ngươi có nghe nói không , Đường Đường muốn tới chúng ta Bắc cảng Ichi khai mở buổi hòa nhạc rồi!"

"Đúng vậy a, nghe nói , ngày hôm qua còn có nàng báo cáo!"

"Ai , hôm nay ngươi xem sao? Nhìn xong lòng ta thật giống như rách nát rồi đồng dạng ."

"Thấy được , đẹp như vậy con gái làm sao có thể tìm một cái xấu như vậy bạn trai đầu này?"

"Không đúng vậy a, ta cảm thấy phải người nam kia đáng đáp cũng rất đẹp trai !"

". . ."

"Ồ , mọi người trò chuyện cái gì chứ ?" Triệu Cường mới vừa vào cửa ban công , liền gặp được ngũ văn tổ lão sư tất cả đều vây lại với nhau .

"Ha ha , trò chuyện Đường Đường a, nàng muốn ở chúng ta Bắc cảng Ichi khai mở buổi hòa nhạc nữa nha !"

"Đường Đường . Ca hát hay sao?" Triệu Cường nghi ngờ hỏi . Hắn vẫn thật là nghĩ không ra người là ai vậy này rồi, Nhưng là cái tên này nghe làm sao lại như vậy quen tai đầu này?

"Gì vậy? Triệu lão sư , người là từ rừng sâu núi thẳm trong đi ra ngoài chứ? Đường Đường người không biết ." Cao Tường như là nhìn quái vật nhìn chăm chăm Triệu Cường mãnh liệt nhìn .

"Ha ha , Triệu lão sư đúng là có chút lạc ngũ , ta theo lấy ta kia cháu gái , cũng thỉnh thoảng nghe được một ít Đường Đường tin tức!" Lý Giang bách nói .

"Đúng đấy, người ta Đường Đường bây giờ là Asia đang hot ca sĩ , lên tới vào Thổ lão đầu , xuống đến không có đầy tháng tiểu hài nhi , toàn bộ cũng biết Đường Đường là ai , người tại sao có thể không biết ."

Ta như thế nào lại không thể không biết .

Khinh người quá đáng !

Triệu Cường suy nghĩ , nếu như hỏi hắn Thương Lão Sư là ai , Tiểu Trạch là ai , vậy hắn nhất định đối đáp trôi chảy , mà ngay cả các nàng Constellation cũng sẽ biết đến rõ ràng .

Một gã lão sư cầm ghi lại giải trí tin tức báo chí , nhìn trong chốc lát Triệu Cường , nhìn trong chốc lát báo chí , nhẹ cau mày .

"Tiểu Lý , nhìn cái gì đấy ."

"Cao lão sư , người tới xem một chút , người nam nhân này . . . Tại sao cùng Triệu lão sư giống như vậy ."

"Hả? Thật ah ! Triệu lão sư , làm sao người đáng đáp giống như vậy Đường Đường dưới mặt đất bạn trai , người sẽ không phải . . ."

"Thật vậy chẳng . Cho ta xem một chút , oa , thật là quá giống !"

"Chẳng lẽ Triệu lão sư . . ."

"Nhưng là cái này Đại Hắc Thiên đấy, còn mơ hồ , thấy không rõ ah !"

"Ta cảm thấy phải thật đúng là giống như!"

"Các người nói những gì đấy ." Triệu Cường cười đi tới , tiếp nhận báo chí , thấy trên tấm ảnh một nam một nữ , nhất thời sắc mặt sát Bạch.

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Hương xa mỹ nữ

Kính báo: Chuyện Ca Vương Hậu Đường Đường Bắc cảng đêm khuya riêng tư gặp bạn trai . 【 】

Báo chí bên cạnh , còn có một tấm hình , địa điểm hay là tại Bắc cảng cửa khách sạn trước, Nam Nữ Chủ Giác đương nhiên là Triệu Cường cùng Đường Đường rồi.

Nhưng mà là do ở góc độ cùng tầm mắt vấn đề , chiếu rất mơ hồ .

Ngần muốn vạn nghĩ, Triệu Cường cũng không nghĩ ra ngày hôm qua hơn nửa đêm mình lường gạt mỹ nữ dĩ nhiên là đồ đến phát tím tình ca ngày sau .

Triệu Cường cầm báo chí, tùy ý cười cười, "Ha ha , ta nói các người đã hiểu lầm chứ? Tại sao có thể là ta . Các người cũng không thể tưởng , người ta là ai a, nếu như năng tìm bạn trai , lúc đầu không cũng phải là phú khả địch quốc phú Đệ nhị sao? Có thể tìm ta ."

"Có thể thật sự quá giống sao ! Người xem cái đó quần áo , cùng hôm nay Triệu lão sư mặc đồng dạng ah !"

". . . Kia . . . Đây chẳng qua là cái trùng hợp !" Triệu Cường thăm mắng mình làm sao lại không đổi bộ quần áo đâu này?

"Người thật sự không biết Đường Đường ."

"Không biết !"

"Triệu lão sư , người ra mắt Đường Đường đã nói cho chúng ta nghe sao ! Chúng ta còn có thể ăn người rồi hả?"

"Ha ha , thật chưa thấy qua ." Triệu Cường trong nội tâm thầm nghĩ , ăn hết cũng không phải có thể , bắt quá cấp thiên vẫn là có khả năng . Vì xuống một đời hạnh phúc , giữ bí mật ! Nhất định phải giữ bí mật !

Một buổi sáng sớm , Triệu Cường vẫn là đang lúc mọi người địa bàn hỏi trong vượt qua đây.

Một mực nhìn đến tiếng chuông vào lớp vang lên , Triệu Cường mới hấp tấp đi học đi . Bất quá khiến Triệu Cường vui mừng chính là , lúc này đây đi học một sự kiện đều không có phát sinh .

Từ đầu tới đuôi đều là Triệu Cường ở rất nghiêm túc giảng bài , sau đó , các học sinh rất nghiêm túc nghe giảng bài . Cái này cùng tuần trước bọn hắn làm bộ bất đồng , lúc này đây bọn họ là thật ở ghi chép .

Triệu Cường cảm thấy mỹ mãn ah ! Lại có thể nhìn tròn trịa , còn có thể nhìn nộn nộn , hơn nữa bọn hắn cũng đều rất nghiêm túc nghe giảng bài , cảm giác thành tựu tự nhiên sinh ra ah !

Hạnh phúc một tiết lớp , Triệu Cường còn có một chút lảng lảng cảm giác .

Bất quá tiếng chuông tan học vừa mới vang lên , Triệu Cường còn chưa kịp bước ra phòng học , Triệu Cường liền bị một đám đệ tử vây rồi.

"Triệu lão sư , chúng ta có vấn đề muốn hỏi người !"

Triệu Cường mở trừng hai mắt , đám hài tử này lúc nào ngoan như vậy rồi, biết hỏi vấn đề rồi.

"Uh, vậy người hỏi đi !"

"Người và Đường Đường là quan hệ như thế nào ."

". . . Cái này . . . Ta căn bản cũng không nhận biết cái gì Đường Đường ."

"Nói bậy , trên báo chí rõ ràng là người và hình của nàng !"

"Đúng đây nói ah ! Chúng ta cũng nhận chân một tiết lớp , người liền nói cho chúng ta biết sao !"

". . ."

"Đúng đấy, đáng lo ngại lần sau nhìn lên ngực ta bộ phận , ta liền không nói cho người khác biết á!"

". . ."

Nguyên lai nghiêm túc nghe giảng bài là vì cái này ah !

Ai , Triệu Cường sống rất thất bại ah ! Rình coi tại sao có thể làm cho đối phương biết đầu này?

"Hừm . . Các người thật muốn biết ." Triệu Cường nhìn quay chung quanh ở bên mình một đám nữ sinh , trong đó còn sảm tạp mấy vị nam sinh .

"Muốn !" Các học sinh miệng đồng thanh nói .

"Vậy được rồi , ta sẽ nói cho các người biết ." Triệu Cường nhẹ gật đầu , "Kỳ thật ta cùng Đường Đường là thanh Mai Trúc mã đấy, nam anh tuấn , nữ mạo nữ , bị người khác xem ra là một đôi trời đất tạo nên . Chúng ta cùng tiến lên tiểu học , cùng tiến lên trung học , cùng tiến lên đại học , chúng ta như hình với bóng , liền ngay cả ngủ đều là ở trên một cái giường . . . Ôi chào , ai đánh ta ."

"Nói bậy ! Người ta Đường Đường làm sao có thể cùng người như người thanh Mai Trúc mã ."

"Vị bạn học này , người gọi là cái gì nhỉ . Lời của người là có ý gì , ta làm sao lại không thể cùng Đường Đường thanh Mai Trúc mã . Tối hôm qua ta còn ngồi nàg Ferrari đi ra ngoài biểu xe! Người cho rằng Bắc cảng nhỏ như vậy địa phương có thể làm cho nàg mở ra buổi hòa nhạc . Kỳ thật còn không phải là bởi vì chính ta tại Bắc cảng Ichi sao !"

"Thiệt hay giả ."

"Đương nhiên là thật ah ! Nửa vụng trộm nói cho các người biết một bí mật , kỳ thật ta cùng Đường Đường nói lý ra cũng đính hôn ! Không cần nói cho người khác nhé. . . Ha ha , cứ như vậy đi , các người phải vào lớp rồi . . ." Sau đó , Triệu Cường chạy trốn chết .

Thấy Triệu Cường chạy ra ngoài , dự tiểu cảm di động , cười nói: "Trường lớp , ta đều cấp làm bản sao rồi, bước tiếp theo làm như thế nào ."

"Hắc hắc , không cần biết là thiệt hay giả , có thời gian đem đoạn này ghi âm giao cho tòa soạn báo , để cho chính bọn hấn xử lý . . ." Từ Dịch Thiên âm hiểm cười nói .

"Ha ha , trường lớp rất xấu rồi , bởi như vậy , Triệu Cường đoán chừng là ở trường học không ở nổi nữa ."

"Vậy cũng chưa chắc , không nên xem thường hấn . Chúng ta cùng hấn đấu mấy hiệp , còn không có chiếm được tiện nghi gì!"

. . .

Thời gian một ngày , tất cả tạp chí lớn cùng các trang web lớn , rồi rít báo cáo Đường Đường đêm khuya riêng tư gặp bạn trai chuyện tình .

Nguyên bản xuất đạo trong ba năm chưa bao giờ đóng qua bạn trai Đường Đường , đột nhiên có bạn trai , như vậy một cái bạo tạc tính chất tin tức , ở cả cái Trung Quốc , thậm chí là toàn bộ Asia cũng đưa tới oanh động .

Đồng thời , vô số truyền thông rồi rít tranh đoạt muốn phỏng vấn Đường Đường cơ hội , nhưng lại đếm từ số một bị cự tuyệt .

Đường Đường cùng nàg chỗ ở công ty đĩa nhạc toàn bộ đối với chuyện này giữ vững yên lặng , mặc kệ bằng lời đồn đãi bay đầy trời , bọn họ cũng sẽ không đứng ra nói một câu .

Yên lặng . . . Thay lời khác mà nói chính là cam chịu !

Càng như vậy , liền càng nói rõ vấn đề !

Có người đem chuyện này nhìn trở thành lãg xê , nhưng mà là thanh âm như vậy không đến một phút đồng hồ , liền bị chìm ngập rồi.

Lãg xê .

Người ta Đường Đường đỏ phát tím , nửa đỏ muốn đỏ đến Hòa tỉnh đi , người ta còn xạo làm cái gì . Lấy phá hư danh dự của mình làm như vậy bịa đặt chuyện tình , thuần chúc xả đản !

Hiện nay Đường Đường , lãg xê con sẽ đưa đến phản tác dụng , chẳng lẽ hiện nay công ty giải trí sẽ phạm xuống sai lầm cấp thấp như vậy .

Báo lớn báo nhỏ tí trang đầu toàn bộ đều là Đường Đường tin tức .

"Đường Đường trở thành Nhật Bản nhà giàu nhất tỉnh phụ !"

"Đường Đường bị băng bó nuôi !"

"Trừ danh ca sĩ Đường Đường ngày hôm trước ở Bắc cảng một nhà bệnh viện nhỏ còn lại một bảy cân sáu lượng nam anh."

"Đường Đường thần bí bạn trai thật là người Nhật Bản, bị thiên phú sở chỉ!"

". . ."

Lưu Tuấn ngồi ở lão bản của công ty trên ghế, gõ chân bắt chéo, ngoài miệng ngâm lấy điều thuốc, cầm trong tay tất cả Tòa Soạn Báo Lớn báo chí, gió xuân tươi cười đặc ý rất dễ dàng liền bị nhìn đi ra.

Ngay tại ngày hôm qua, hắn vẫn ở trong tờ báo, một chỗ nghỉ đều không có một cái nhỏ nhỏ đám chó săn thành viên, có thể ngay hôm nay, hắn liền ngồi lên rồi thư thái như vậy địa phương.

Là một người nam nhân, không có xe, không có phòng, nhà thiếu phụ lưỡng tuổi có chồng khóc hô hào muốn cùng mình ly hôn.

Lưu Tuấn sống rất đau xót.

Nhưng mà liền ở một cái trong đêm, hết thầy liền cũng cải biến.

Cảm tạ Đường Đường, cảm tạ Đường Đường chính là cái kia thần bí tình nhân, cảm tạ chính phủ, cảm tạ máy chụp ảnh, cảm tạ Quán Hỉ ca. . .

Có bọn hắn, mới có Lưu Tuấn hôm nay.

Hiện nay, văn phòng có, phòng ở đoán chừng là không cần lo âu rồi, xe đây còn không phải là chuyện một câu nói vậy?

Phải biết rằng, xe này phiếu vé Lưu Tuấn đã thi đã nhiều năm rồi, ngay cả có giấy lái xe, không xe ah! Lúc này đây, Lưu Tuấn cũng đã trở thành nam nhân thành công.

Chủ biên. . . Cỡ nào làm cho người kiều ngạo chức vị, dưới một người trên vạn người tư vị, Lưu Tuấn vào hôm nay rốt cuộc cảm nhận được.

Đột nhiên, một tràng tiếng gõ cửa vang lên, đem Lưu Tuấn từ trong ý dâm kéo lại.

Lưu Tuấn hắng giọng một cái, đang ngồi tư thế cũng đoan chánh lên.

"Đi vào!"

Sau đó, lão bản mỹ nữ thư ký đi đến, trên mặt mang quyền rũ mỉm cười, "Lưu chủ biên, lão bản tìm ngài."

Lưu chủ biên. . .

Ngài. . .

Những danh xưng này trước kia liền chưa từng có theo như ở trên người của mình qua, Lưu Tuấn bị cô gái đẹp này bí thư làm cho trong nội tâm trực dương dương.

Lưu Tuấn đứng dậy đi tới, đóng lại cửa ban công. Dùng sức kéo một phát, đem mỹ nữ thư ký kéo đến trên bàn công tác.

"Ghét, ngươi làm gì sao!" Mỹ nữ thư ký không có tức giận, ngược lại cấp Lưu Tuấn đá lông nheo.

Câu nhân yêu tính!

Lưu Tuấn dùng sức xé rách lấy mỹ nữ thư ký y phục trên người, nhưng lại bị mỹ nữ thư ký cũng ngăn lại.

"Đừng á! Lão bản còn chờ ngươi đấy, buổi tối ở Bắc cảng quán rượu, không gặp không về nhé. . ."

"Hắc. . ." Lưu Tuấn từ mỹ nữ thư ký trên người leo xuống dưới, sửa sửa quần áo, lại đang mỹ nữ thư ký cái mông bên trên bóp một cái, mới chậm rãi đi ra ngoài.

Đường làm quan rộng mở ah!

Có chuyện bí thư làm, không việc làm thư ký!

Mặc dù bí thư này là lão bản đấy, nhưng mà hiện tại mình là lão bản bên người hồng nhân, cái này không cũng người một nhà đúng không?

Lưu Tuấn đi tới lão bản phòng làm việc của, gõ cửa về sau, đi vào, "Chu tổng, ngài tìm ta."

"Uh, Tiểu Lưu a, mệt không. Mau ngồi xuống nghỉ một lát."

Lưu Tuấn nhẹ gật đầu ngồi tại một bên trên ghế sa lon. Minh vừa mới ý dâm lâu như vậy, còn suýt nữa tới một hồi thể giới tính đại chiến, thì hơi mệt

chút rồi.

"Chu tổng, có chuyện gì không." Nhìn vị Đại lão này bản sắc mặt, Lưu Tuấn trong nội tâm sẽ không thoải mái. Dựa vào cái gì lớn lên bộ dáng này cũng có thể tìm xinh đẹp như vậy mỹ nữ thư ký.

Choáng nha ta cũng vậy muốn!

Ngày hôm qua ban ngày thẳng này còn đối với mình hờ hững đấy, cũng không nhìn thẳng nhìn mình một lần, hôm nay thái độ đã tới rồi một cái 180° chuyển biến lớn, Lưu Tuấn cao hứng đồng thời, cũng có chút rất âm ỉ.

"Uh, là có chút chuyện."

"Làm sao vậy. Chẳng lẽ báo chí lượng tiêu thụ không được."

"Ha ha, không phải không được, là thật tốt quá ah!" Lão bản hưng phấn nhếch miệng cười to, "Bất quá... Cái này không thể lừa lần này liền xong việc ah! Cho nên... Chúng ta là không phải cần ở ở phương diện khác nữa đây một cái."

"Không cần!" Lưu Tuấn không cần suy nghĩ, liền lắc đầu, "Hiện tại Đường Đường cùng người nam nhân kia đã là ở danh tiếng đỉnh sóng rồi, chúng ta đây không đây đã không sao. Liền coi như chúng ta không đây, cũng sẽ có người khác đây."

"Kia chúng ta hiện tại phải nên làm như thế nào."

"Ta cảm thấy chúng ta đã không có tất yếu ở Đường Đường trên người bỏ công sức rồi, mà là có lẽ ở trên thân nam nhân kia!"

"Đường Đường chính là cái kia thần bí bạn trai."

"Đúng đây hửn!" Lưu Tuấn nói như đinh chém sắt. "Bây giờ Đường Đường, có nhiều như vậy truyền thông đang chăm chú, chúng ta đóng không chú ý vấn đề đã Kinh Bất quá lớn, chỉ cần tìm người nhìn chăm chăm thì tốt rồi. Mấu chốt hay là tại cái này thần bí trên thân nam nhân! Không có có người biết thân phận của hửn, nhưng là nếu chúng ta điều tra ra được rồi, cái này phải hay là không lại là một bạo tạc tính chất tin tức."

"Đúng rồi!" Lão bản vỗ đùi, đứng lên, sau đó tự mình đến Lưu Tuấn rót một chén nước, "Cái đó... Tiểu Lưu a, ngươi xem chỉ có ngươi ra mắt kia cái dáng vẻ của nam nhân, nếu không... Phiền toái nữa thoáng một phát."

"Cái này...". Lưu Tuấn khổ sở nhíu mày.

"Tiểu Lưu a, nghe nói nhà của ngươi nhà ở có khó khăn đúng hay không? Ngươi xem hiện tại công ty khá bận, chờ công ty giúp xong, ngươi liền chọn phòng, sau đó công ty thay ngươi trả tiền, coi như là tiền thưởng, như thế nào đây?"

"Hửm... Ta lo lo lắng đi!"

"Ha ha, ngươi lên lớp bây giờ là không phải phải chen giao thông công cộng. Chọn cái xe, 10 vạn trở xuống đích ta thay ngươi nghĩ biện pháp!"

"Vậy được rồi, cảm ơn Chu tổng rồi."

"Ha ha, đều là người một nhà, khách tức cái gì."

"Yên tâm đi, Chu tổng, ta nhất định sẽ đào sâu đến cùng!" Lưu Tuấn cười nói.

Đồng thời, ở bên kia, Đường Đường cũng làm ra một cái quyết định...

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thế giới, sáng tác cải biến nhân sinh

【】

Quyển 1:

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Truy tình từng thảng

Hiện nay Triệu Cường , đã trở thành Lâm Phong trung học đệ nhị cấp nhân vật phong vân . 【 】

Bất luận là trong sân trường dư luận , vẫn là ở trong trường trên web , Triệu Cường càng là trở thành dư luận tiêu điểm , bị đánh giá vì sử thượng vô sỉ nhất nam nhân !

Nguyên Bản Nhân vì Triệu Cường cùng mạnh như lời đồn , đã trở thành nam sinh công kích tiêu điểm Triệu Cường , hiện nay trái lại đã trở thành nữ sinh công kích tiêu điểm .

"Mọi người mau nhìn , Triệu Cường là một cái bao nhiêu vô sỉ nam nhân ! Hắn ba tuổi còn đái dầm , năm tuổi tán gái , bảy tuổi không có nộ hôn đầu tiên , mười tuổi liền phá trinh rồi , vô sỉ như vậy nam nhân , làm sao có thể sẽ cùng Đường Đường cùng một chỗ đâu này?"

"đồng ý trên lầu , trước kia ta còn thăm mền qua hắn , nhìn hắn đáng đẹp trai như vậy , nhất định là phẫu thuật thẩm mỹ qua cảm thú !"

"X trên lầu cái đó gì , các ngươi đám nữ nhân này cũng là bởi vì hắn cướp đi thần tượng của các ngươi , còn như vậy để hủy Triệu lão sư sao?"

"Giống như trên !"

"Cùng cái rắm lên , Triệu Cường chính là một cái cảm thú ! Mọi người lên án công khai Triệu Cường ! Đả đảo Triệu Cường cảm Thú Chủ nghĩa ! Đường Đường vạn tuế !"

"Cút đi , mặc dù Đường Đường cũng là chúng ta nam nhân trong suy nghĩ Nữ Thần , nhưng là Triệu lão sư vô tình là chúng ta nam nhân anh hùng ah !"

"Nho nhỏ con em ngươi anh hùng !"

"Đặt con mẹ mày !"

"..."

Vì vậy , vốn chỉ là một cái lời đồn mà thôi , hiện tại lại trở thành một cái gió lửa lượn quanh chiến trường . Thậm chí cho tới trường học , có ít người vẫn còn ở tìm năng người của mình , do đó đưa tới một hồi huyết chiến .

Một cái lời đồn đưa tới huyết án , thật lâu không thể lắng lại .

Mà làm vì người trong cuộc Triệu Cường , thì là ngồi ở trong phòng làm việc uống nước trà , gương mặt thích ý .

"Ta nói Triệu lão sư , làm sao ngươi không nóng nảy ." Cao Tường nhìn Triệu Cường bộ dạng , có chút không thoải mái .

"Ta gấp cái gì ."

"Bên ngoài bởi vì ngươi cùng Đường Đường nghe đồn , cũng đã vỡ tổ rồi , ngươi sẽ không sợ Triệu Sơn bạch mượn đề tài để nói chuyện của mình ."

"Nếu như hắn không ngốc , hắn không thể mượn đề tài để nói chuyện của mình ." Triệu Cường cười nói ."Chuyện này cùng mạnh như chính là cái kia lời đồn không có khác biệt gì , hắn nữa mượn đề tài để nói chuyện của mình , vậy ta chỉ có thể đưa hắn cái tâm biến , mặt trên viết lên loại ngu vk nờ~ hai chữ rồi."

Bất quá thật như là Triệu Cường nói như vậy , Triệu Sơn bạch nhin rất khổ cực ah !

Khi hắn nghe thế cái bạo tạc tính chất tin tức thời điểm , phản ứng đầu tiên là không thể tin , sau đó chính là muốn mượn đề tài để nói chuyện của mình , cả Triệu Cường một bà .

Nhưng mà lần trước Dương Khánh đều bị khí nhập viện rồi , chẳng lẽ lần này cũng muốn để cho mình nằm viện .

Cho nên , Triệu Sơn bạch một mực nhẫn , may mắn Triệu Cường gần đây rất ít xuất hiện , bằng không thì hắn còn chưa hắn có thể nhịn được ờ!

Triệu Cường trở lại trong biệt thự thời điểm , mạnh như cùng Vương Vũ xưa kia đã đến nhà .

Hiện tại Triệu Cường đem phòng bếp công tác toàn bao , Vương Vũ xưa kia cũng liền vô ích nhàn rồi .

Hai người hiện tại đang ngồi ở trên ghế sa lon lúu rú tán gẫu .

Thấy Triệu Cường đã trở về , Vương Vũ xưa kia lại hỏi : "Triệu Cường , Như Như ngày mai phải đi nhìn Đường Đường buổi hòa nhạc , ngươi đi không ."

"Hừ! Vũ Tích tỷ tỷ , ngươi hỏi hắn thì sao , người ta là Đường Đường đích tình nhân , nhất định sẽ đi !" Mạnh như dịu dàng nói . Nàng đối với Triệu Cường loại này trong nhà ba mỹ nữ có mắt không trông , ở bên ngoài trên hoa gheo nguyệt hành động rất không răng , mặc dù nói mình là không thể nào

cùng hân phát sinh chút gì đấy, nhưng mà đây không phải là còn có Vương Vũ xưa kia cùng lỗ bình tâm đó sao .

Cho dù Đường Đường là thần tượng của mình , đó cũng là ở ca khúc lên, những phương diện khác , mạnh như mới chường mắt nàng!

"Ta thật không có ." Triệu Cường tội nghiệp nhìn về phía Vương Vũ xưa kia .

"Ủm." Vương Vũ xưa kia đỏ mặt nhẹ giọng chút đầu . Nàng vốn là sớm liền biết cái chuyện này , nhưng là một mực không có dũng khí đến hỏi Triệu Cường . Hiện tại mạnh như thay mình hỏi , hơn nữa Triệu Cường cũng cùng bản thân trả lời , Vương Vũ xưa kia lòng tràn đầy vui mừng .

Kỳ thật có đôi khi nữ nhân rất dễ dàng thỏa mãn , chỉ là cần ban ngày đêm tối không có nhà nam nhân một tiếng thăm hỏi , một câu giải thích cùng cả đời sẵn sàng .

"Vũ Tích tỷ tỷ , ngươi không phải là chứ? Ngươi thật tin tưởng đại sắc lang lời của ah !" Mạnh như vẽ mặt khoa trương nói.

Triệu Cường hung ác nhìn mạnh như , "Nửa chậu ngồi ly gián , ta liền không nấu cơm cho ngươi ăn !"

"Hừ, không để cho làm sẽ không cấp làm , có Vũ Tích tỷ tỷ!" Mỗi ngày đều là Triệu Cường làm món ăn , luôn sẽ chán đấy. Ngẫu nhiên thay đổi khẩu vị cũng không tệ , mạnh như trong lòng suy nghĩ .

"Vũ Tích cũng không làm cho ngươi !"

"Dựa vào cái gì ."

"Bằng nàng là nữ nhân của ta !"

"Gì vậy?" Mạnh như ánh mắt trừng lưu viên , "Các ngươi cũng phát triển được quá nhanh đi . Hừ! Vũ Tích tỷ tỷ , ta không thích ngươi rồi , làm sao ngươi cùng Triệu Cường phát triển nhanh như vậy cũng không nói cho ta ."

Vương Vũ xưa kia cúi đầu , sắc mặt ửng đỏ , vụng trộm nhìn muốn cùng mạnh như đại chiến 300 hiệp Triệu Cường , thấp giọng nói: "Đâu có đâu !"

". . ."

Cái này Vương Vũ xưa kia cũng quá không nề mặt đi à nha .

Đã nói có , có thể thế nào à?

Hơn nữa , sớm muộn gì không cũng là nữ nhân của ta sao? Sớm ngày chậm một ngày cũng không chỗ nào ah !

"Hừ! Ngươi không đơn thuần là đại sắc lang , vẫn là cái đại lừa gạt , người ta Vũ Tích tỷ cũng nói không có!"

". . . Cái đó . . . Ngày mai sẽ là rồi!" Triệu Cường lúng túng nói .

"Nhanh đi nấu cơm !"

"Được rồi . . . Tốt . . ." Triệu Cường rốt cuộc phát hiện , hân có thể chọc được Vương Vũ xưa kia , có thể chọc được lỗ bình tâm , chính là không thể trêu vào mạnh như cái này tiểu tổ tông ah !

. . .

Đường Đường là Nhật Bản âm nhạc Nữ Thần , điểm này không thể nghi ngờ . Ở trong ba năm nhanh chóng nhảy lên thẳng , đã thẳng tới đến Nhật Bản , thậm chí Asia đỉnh phong Đường Đường , không ai có thể so sánh với nàng .

Ở công ty giải trí dưới sự an bài , Đường Đường đã bắt đầu lưu động buổi hòa nhạc . Một cách không ngờ đấy, trừ Bắc Kinh , Thượng Hải những thứ này thành phố lớn bên ngoài , Đường Đường lựa chọn một cái không lớn cảng khẩu thành thị , Bắc cảng Ichi .

Hơn nữa Đường Đường đêm khuya riêng tư gặp bạn trai tin tức , cái này cũng vì Đường Đường ở Bắc cảng Ichi tổ chức buổi hòa nhạc phủ thêm một tấm khăn che mặt bí ẩn .

Nữ Thần danh hiệu cũng không phải là trung cho đẹp đấy, cái này vốn là một lần Nhật Bản nội bộ lưu động buổi hòa nhạc , vẫn không khỏi phải biến thành cấp Thế Giới buổi hòa nhạc .

Bất luận là Asia , vẫn là Âu Mỹ mê ca nhạc , tất cả đều ríu rít chạy tới vì Đường Đường trợ trận .

Đem bán vé vào cửa ba ngày hơn một vạn tám vé vào cửa , toàn bộ bị chào hàng hết sạch. Mặc dù như thế , ngoài cửa còn có rất nhiều cùng đợi mua phiếu mê ca nhạc , thậm chí có rất nhiều người cũng đã bắt đầu dạo phố thị uy hành động .

Ở bất đắc dĩ dưới tình huống , buổi hòa nhạc đành phải đem đến lộ thiên Bắc cảng sân thể dục , vẫn tính là thờ bình thường chuyện này , Nhưng là không có mua được phiếu vẫn đang có khối người .

Cảnh tượng như vậy ở gần đây là rất hiếm thấy tới rồi . Kể từ Quán Hi ca chuyện tình về sau , giải trí sự nghiệp thật giống như lâm vào thung lũng , buổi hòa nhạc mặc dù cũng có cử hành , nhưng mà là như thế đại quy mô nhưng lại ít càng thêm ít .

Bắc cảng Ichi quán rượu đã toàn bộ đầy ắp , thậm chí là có chút đỉnh không đến người của quán rượu đi tiểu lữ điểm cổ qua một đêm , điều này làm cho rất nhiều các thiếu nam thiếu nữ muốn làm một ít nguyên thủy vận động đều chỉ có thể đánh dã chiến . Còn có Bắc cảng Ichi người địa phương để cho ra bản thân một gian phòng ốc cấp những thứ kia mê ca nhạc ở , kiếm một ít khoản thu nhập thêm .

Tổng mà Ngôn Chi , mấy ngày gần đây tới Bắc cảng Ichi , là điên cuồng .

Phàm là cùng Đường Đường có liên quan , cũng sẽ khiến các giới oanh động . Truyền thông Bát Quái , xí nghiệp tìm nàng quay quảng cáo , chúng mê ca hát không ngừng ngôn luận .

Đường Đường hôm nay mặc trang phục màu đỏ . . .

Đường Đường là chòm sao Song Ngư đấy. . .

Đường Đường cự tuyệt X nho nhỏ mời . . .

Đường Đường ở mỗi tháng nho nhỏ số tới đại di mộ . . .

Chỉ cần là cùng Đường Đường tương quan , thế giới cũng sẽ cùng theo nhảy múa . . .

Triệu Cường , mạnh như cùng Vương Vũ xưa kia đã tại võ đài phía trước nhất ngồi xuống . Sau lưng đã chặt ních đen ngòm một mảnh người , ở một cái góc nào đó trong , thỉnh thoảng sẽ có chính tề khẩu hiệu hô lên , mà chuyện như vậy còn không chỉ là một chỗ .

Triệu Cường bên trái là Vương Vũ xưa kia , bên phải là mạnh như , mình bị kẹp ở giữa .

Khó tiêu nhất bị mỹ nhân ân ah !

Như vậy trái ôm phải ấp tâm tình , kia có thể không phải người bình thường có thể thể cũng tìm được đấy.

Người nói . . . Là tiên sờ sờ mạnh như hay là trước ôm một cái Vương Vũ xưa kia đâu này?

Ai , khó khăn ah khó khăn !

"Như Như , người là thế nào làm được phiếu ." Cái này phiếu vé là mạnh như làm tới , còn như vậy chính , Triệu Cường cũng không biết . Giống như là một mực trong túi nàng suy đoán , trực tiếp lấy ra đồng dạng .

Ở Triệu Cường trong mắt , mạnh như bất quá là một cái một cách tình quái , cộng thêm lớn lên đáng yêu , lại thêm rất lớn Tiểu Mỹ nữ sinh cấp 3 mà thôi . Nàng lại có thể cả đến tốt như vậy vị trí phiếu vé , thật đúng là kỳ quái .

"Như thế nào . Không được sao ." Mạnh như vênh lên cái miệng nhỏ nhắn , giống như là giận dỗi đích vợ bé đồng dạng . Nhưng phải . . Triệu Cường cũng không còn hồng hạnh xuất tường ah ! Xác thực nói . . Là hấn nghĩ ra rồi , kết quả không có cơ hội ra tay .

"Ây. . . Kia cũng không phải là không thể được , kỳ thật VIP phòng không phải càng tốt sao ."

"Có gì tốt , an tĩnh như vậy , nơi này nhiều náo nhiệt , còn có thể gần như vậy nhìn đến Đường Đường . . . Người muốn đi VIP chính người đi , dù sao ta còn lo lắng cho người không được Vũ Tích tỷ tỷ , cùng Đường Đường bỏ trốn!"

Triệu Cường cái trán đầy mồ hôi , cái tiểu nha đầu này quá cảm tưởng rồi . Mặc dù nói mình dung mạo rất đẹp trai , lúc đầu so với kia cái Quán Hi ca mạnh trăm bộ , bởi vì hấn chưa bao giờ dùng máy chụp ảnh ! Nhưng mà coi như là như vậy , kia cũng không trở thành người nào thấy cũng yêu ah !

Triệu Cường bản thân cảm giác vẫn là rất ít xuất hiện đấy.

"Ồ , đây không phải Triệu lão sư sao? Có thời gian mang Vương lão sư đi ra nhìn buổi hòa nhạc tới ." Từ Dịch Thiên mang theo đệ tử cùng cao vĩ hồng chờ người đã đi tới nói .

"Há? Ha ha , là các người a , đi ra nhìn buổi hòa nhạc tới ."

"Đường Đường có thể là thần tượng của ta!" Đệ tử nghĩ tới Đường Đường lập tức liền muốn ra sân , ngay cả cùng Triệu Cường đấu khí công phu cũng không có , lòng tràn đầy vui mừng .

"Ha ha , một ít ngồi dậy đi!" Triệu Cường cười nói . Triệu Cường bản thân không thích cái loại đó trang bức lão sư , ở trường học , mình là thầy của bọn hấn , ở bên ngoài , vẫn là lấy thân phận bằng hữu chung sống tương đối khá .

Mặc dù nói đàm hài tử này không có coi trọng chính mình .

"Không cần , vị trí của chúng ta ở bên kia ." Từ Dịch Thiên chỉ chỉ cách đó không xa .

Ở những học sinh kia đã đi ra về sau , Triệu Cường nhìn trong chốc lát , mới quay đầu hướng Vương Vũ xưa kia hỏi "Lớp chúng ta trẻ con đều là phú đệ nhị ."

"Không hoàn toàn là . . ."

"Há, vậy là tốt rồi ." Triệu Cường thở dài một hơi .

"80% đi!" Vương Vũ xưa kia nói bổ sung .

". . ."

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xê thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Truy tình từng tháng

Hiện nay Triệu Cường , đã trở thành Lâm Phong trung học đệ nhị cấp nhân vật phong vân . 【 】

Bất luận là trong sân trường dư luận , vẫn là ở trong trường trên web , Triệu Cường càng là trở thành dư luận tiêu điểm , bị đánh giá vì sử thượng vô sỉ nhất nam nhân !

Nguyên Bản Nhân vì Triệu Cường cùng mạnh như lời đồn , đã trở thành nam sinh công kích tiêu điểm Triệu Cường , hiện nay trái lại đã trở thành nữ sinh công kích tiêu điểm .

"Mọi người mau nhìn , Triệu Cường là một cái bao nhiêu vô sỉ nam nhân ! Hắn ba tuổi còn đái dầm , năm tuổi tán gái , bảy tuổi không có nộ hôn đầu tiên , mười tuổi liền phá trinh rồi , vô sỉ như vậy nam nhân , làm sao có thể sẽ cùng Đường Đường cùng một chỗ đâu này?"

"đồng ý trên lầu , trước kia ta còn thăm mền qua hắn , nhìn hắn đáng đẹp trai như vậy , nhất định là phẫu thuật thẩm mỹ qua cảm thú !"

"X trên lầu cái đó gì , các người đám nữ nhân này cũng là bởi vì hắn cướp đi thần tượng của các người , còn như vậy để hủy Triệu lão sư sao?"

"Giống như trên !"

"Cùng cái rắm lên, Triệu Cường chính là một cái cảm thú ! Mọi người lên án công khai Triệu Cường ! Đả đảo Triệu Cường cảm Thú Chủ nghĩa ! Đường Đường vạn tuế !"

"Cút đi , mặc dù Đường Đường cũng là chúng ta nam nhân trong suy nghĩ Nữ Thần , nhưng là Triệu lão sư vô tình là chúng ta nam nhân anh hùng ah !"

"Nho nhỏ con em người anh hùng !"

"Địt con mẹ mày !"

". . ."

Vì vậy , vốn chỉ là một cái lời đồn mà thôi, hiện tại lại trở thành một cái gió lửa lượn quanh chiến trường . Thậm chí cho tới trường học , có ít người vẫn còn ở tìm nắng người của mình , do đó đưa tới một hồi huyết chiến .

Một cái lời đồn đưa tới huyết án , thật lâu không thể lắng lại .

Mà làm vì người trong cuộc Triệu Cường , thì là ngồi ở trong phòng làm việc uống nước trà , gương mặt thích ý .

"Ta nói Triệu lão sư , làm sao người không nóng này ." Cao Tường nhìn Triệu Cường bộ dạng , có chút không thoải mái .

"Ta gấp cái gì."

"Bên ngoài bởi vì người cùng Đường Đường nghe đồn, cũng đã vỡ tổ rồi, người sẽ không sợ Triệu Sơn bạch mượn đề tài để nói chuyện của mình."

"Nếu như hần không ngốc, hần không thể mượn đề tài để nói chuyện của mình." Triệu Cường cười nói. "Chuyện này cũng mạnh như chính là cái kia lời đồn không có khác biệt gì, hần nữa mượn đề tài để nói chuyện của mình, vậy ta chỉ có thể đưa hần cái tấm biển, mặt trên viết lên loại ngu vk nờ~ hai chữ rồi."

Bất quá thật như là Triệu Cường nói như vậy, Triệu Sơn bạch nhìn rất khổ cực ah!

Khi hần nghe thế cái bạo tạc tính chất tin tức thời điểm, phản ứng đầu tiên là không thể tin, sau đó chính là muốn mượn đề tài để nói chuyện của mình, cả Triệu Cường một bà.

Nhưng mà lần trước Dương Khánh đều bị khí nhập viện rồi, chẳng lẽ lần này cũng muốn để cho mình nằm viện.

Cho nên, Triệu Sơn bạch một mực nhẫn, may mắn Triệu Cường gần đây rất ít xuất hiện, bằng không thì hần còn chưa hần có thể nhìn được ở!

Triệu Cường trở lại trong biệt thự thời điểm, mạnh như cùng Vương Vũ xưa kia đã đến nhà.

Hiện tại Triệu Cường đem phòng bếp công tác toàn bao, Vương Vũ xưa kia cũng liền vô ích nhàn rồi.

Hai người hiện tại đang ngồi ở trên ghế sa lon lười rầu tán gẫu.

Thấy Triệu Cường đã trở về, Vương Vũ xưa kia lại hỏi: "Triệu Cường, Như Như ngày mai phải đi nhìn Đường Đường buổi hòa nhạc, người đi không."

"Hừ! Vũ Tích tỷ tỷ, người hỏi hần thì sao, người ta là Đường Đường đích tình nhân, nhất định sẽ đi!" Mạnh như dịu dàng nói. Nàng đối với Triệu Cường loại này trong nhà ba mỹ nữ có mắt không trông, ở bên ngoài trên hoa gheo nguyệt hành động rất không răng, mặc dù nói mình là không thể nào cùng hần phát sinh chút gì đây, nhưng mà đây không phải là còn có Vương Vũ xưa kia cùng lỗ bình tâm đó sao.

Cho dù Đường Đường là thần tượng của mình, đó cũng là ở ca khúc lên, những phương diện khác, mạnh như mới chường mắt nàng!

"Ta thật không có." Triệu Cường tội nghiệp nhìn về phía Vương Vũ xưa kia.

"Ừm." Vương Vũ xưa kia đỏ mặt nhẹ giọng chút đầu. Nàng vốn là sớm liền biết cái chuyện này, nhưng là một mực không có dừng khí đến hỏi Triệu Cường. Hiện tại mạnh như thay mình hỏi, hơn nữa Triệu Cường cũng cùng bản thân trả lời, Vương Vũ xưa kia lòng tràn đầy vui mừng.

Kỳ thật có đôi khi nữ nhân rất dễ dàng thỏa mãn, chỉ là cần ban ngày đêm tối không có nhà nam nhân một tiếng thăm hỏi, một câu giải thích cùng cả đời sản sóc.

"Vũ Tích tỷ tỷ, người không phải là chứ? Người thật tin tưởng đại sắc lang lời của ah!" Mạnh như vẻ mặt khoa trương nói.

Triệu Cường hung ác nhìn mạnh như, "Nửa châm ngồi ly gián, ta liền không nấu cơm cho người ăn!"

"Hừ, không để cho làm sẽ không cấp làm, có Vũ Tích tỷ tỷ!" Mỗi ngày đều là Triệu Cường làm món ăn, luôn sẽ chán đấy. Ngẫu nhiên thay đổi khẩu vị cũng không tệ, mạnh như trong lòng suy nghĩ.

"Vũ Tích cũng không làm cho người!"

"Dựa vào cái gì."

"Bằng nàng là nữ nhân của ta!"

"Gì vậy?" Mạnh như ánh mắt trừng lưu viên, "Các người cũng phát triển được quá nhanh đi. Hừ! Vũ Tích tỷ tỷ, ta không thích người rồi, làm sao người cùng Triệu Cường phát triển nhanh như vậy cũng không nói cho ta."

Wang Vũ xưa kia cúi đầu, sắc mặt ửng đỏ, vụng trộm nhìn muốn cùng mạnh như đại chiến 300 hiệp Triệu Cường, thấp giọng nói: "Đâu có đâu!"

"..."

Cái này Vương Vũ xưa kia cũng quá không nể mặt đi à nha.

Đã nói có, có thể thế nào à?

Hơn nữa, sớm muộn gì không cũng là nữ nhân của ta sao? Sớm ngày chậm một ngày cũng không chỗ nào ah!

"Hừ! Người không đơn thuần là đại sắc lang, vẫn là cái đại lừa gạt, người ta Vũ Tích tỷ cũng nói không có!"

"... Cái đó ... Ngày mai sẽ là rồi!" Triệu Cường lúng túng nói.

"Nhanh đi nấu cơm!"

"Được rồi ... Tốt ... " Triệu Cường rất cuộc phát hiện, hẳn có thể chọc được Vương Vũ xưa kia, có thể chọc được lỗ bình tâm, chính là không thể trêu vào mạnh như cái này tiểu tổ tông ah!

...

Đường Đường là Nhật Bản âm nhạc Nữ Thần, điểm này không thể nghi ngờ. Ở trong ba năm nhanh chóng nhảy lên thẳng, đã thẳng tới đến Nhật Bản, thậm chí Asia đình phong Đường Đường, không ai có thể so sánh với nàng.

Ở công ty giải trí dưới sự an bài, Đường Đường đã bắt đầu lưu động buổi hòa nhạc. Một cách không ngờ đấy, trừ Bắc Kinh, Thượng Hải những thứ này thành phố lớn bên ngoài, Đường Đường lựa chọn một cái không lớn cảng khẩu thành thị, Bắc cảng Ichi.

Hơn nữa Đường Đường đêm khuya riêng tư gặp bạn trai tin tức, cái này cũng vì Đường Đường ở Bắc cảng Ichi tổ chức buổi hòa nhạc phủ thêm một tấm khăn che mặt bí ẩn.

Nữ Thần danh hiệu cũng không phải là trung cho đẹp đấy, cái này vốn là một lần Nhật Bản nội bộ lưu động buổi hòa nhạc, vẫn không khỏi phải biến thành cấp Thế Giới buổi hòa nhạc.

Bất luận là Asia, vẫn là Âu Mỹ mê ca nhạc, tất cả đều rối rít chạy tới vì Đường Đường trợ trận.

Đem bán vé vào cửa ba ngày hơn một vạn tám vé vào cửa, toàn bộ bị chào hàng hết sạch. Mặc dù như thế, ngoài cửa còn có rất nhiều cùng đợi mua phiếu mê ca nhạc, thậm chí có rất nhiều người cũng đã bắt đầu dạo phố thị uy hành động.

Ở bất đắc dĩ dưới tình huống, buổi hòa nhạc đành phải đem đến lộ thiên Bắc cảng sân thể dục, vẫn tính là thờ bình thường chuyện này, Nhưng là không có mua được phiếu vẫn đang có khối người.

Cảnh tượng như vậy ở gần đây là rất hiếm thấy tới rồi. Kể từ Quán Hi ca chuyện tình về sau, giải trí sự nghiệp thật giống như lâm vào thung lũng, buổi hòa nhạc mặc dù cũng có cử hành, nhưng mà là như thế đại quy mô nhưng lại ít càng thêm ít.

Bắc cảng Ichi quán rượu đã toàn bộ đầy áp, thậm chí là có chút đỉnh không đến người của quán rượu đi tiểu lỗ điểm cổ qua một đêm, điều này làm cho rất nhiều các thiếu nam thiếu nữ muốn làm một ít nguyên thủy vận động đều chỉ có thể đánh dã chiến. Còn có Bắc cảng Ichi người địa phương đề cho ra bản thân một gian phòng ốc cấp những thứ kia mê ca nhạc ở, kiếm một ít khoản thu nhập thêm.

Tổng mà Ngôn Chi, mấy ngày gần đây tới Bắc cảng Ichi, là điên cuồng.

Phàm là cùng Đường Đường có liên quan, cũng sẽ khiến các giới oanh động. Truyền thông Bát Quái, xí nghiệp tìm nàng quay quảng cáo, chúng mê ca hát không ngừng ngôn luận.

Đường Đường hôm nay mặc trang phục màu đỏ ...

Đường Đường là chòm sao Song Ngư đấy ...

Đường Đường cự tuyệt X nho nhỏ mời ...

Đường Đường ở mỗi tháng nho nhỏ số tới đại di mục ...

Chỉ cần là cùng Đường Đường tương quan, thế giới cũng sẽ cùng theo nhảy múa ...

Triệu Cường, mạnh như cùng Vương Vũ xưa kia đã tại võ đài phía trước nhất ngồi xuống. Sau lưng đã chập ních đen ngòm một mảnh người, ở một cái góc nào đó trong, thỉnh thoảng sẽ có chính tề khẩu hiệu hô lên, mà chuyện như vậy còn không chỉ là một chỗ.

Triệu Cường bên trái là Vương Vũ xưa kia, bên phải là mạnh như, mình bị kẹp ở giữa.

Khó tiêu nhất bị mỹ nhân ân ah!

Như vậy trái ôm phải áp tâm tình, kia có thể không phải người bình thường có thể thể cũng tìm được đấy.

Người nói ... Là tiên sờ sờ mạnh như hay là trước ôm một cái Vương Vũ xưa kia đầu này?

Ai, khó khăn ah khó khăn!

"Như Như, người là thế nào làm được phiếu." Cái này phiếu vé là mạnh như làm tới, còn như vậy chính, Triệu Cường cũng không biết. Giống như là một mực trong túi nàng suy đoán, trực tiếp lấy ra đồng dạng.

Ở Triệu Cường trong mắt , mạnh như bất quá là một cái một cách tình quái , cộng thêm lớn lên đáng yêu , lại thêm rất lớn Tiểu Mỹ nữ sinh cấp 3 mà thôi . Nàng lại có thể cả đến tốt như vậy vị trí phiêu vê , thật đúng là kỳ quái .

"Như thế nào . Không được sao ." Mạnh như vênh lên cái miệng nhỏ nhắn , giống như là giận dỗi đích vợ bé đồng dạng . Nhưng phải . . Triệu Cường cũng không còn hồng hạnh xuất tường ah ! Xác thực nói . . Là hắn nghĩ ra rồi , kết quả không có cơ hội ra tay .

"Áy. . . Kia cũng không phải là không thể được , kỳ thật VIP phòng không phải càng tốt sao ."

"Có gì tốt , an tĩnh như vậy , nơi này nhiều náo nhiệt , còn có thể gần như vậy nhìn đến Đường Đường . . . Người muốn đi VIP chính người đi , dù sao ta còn lo lắng cho người không được Vũ Tích tỷ tỷ , cùng Đường Đường bỏ trốn!"

Triệu Cường cái trán đầy mồ hôi , cái tiểu nha đầu này quá cảm tưởng rồi . Mặc dù nói mình dung mạo rất đẹp trai , lúc đầu so với kia cái Quán Hi ca mạnh trăm bộ , bởi vì hắn chưa bao giờ dùng máy chụp ảnh ! Nhưng mà coi như là như vậy , kia cũng không trở thành người nào thấy cũng yêu ah !

Triệu Cường bản thân cảm giác vẫn là rất ít xuất hiện đấy.

"Ồ , đây không phải Triệu lão sư sao? Có thời gian mang Vương lão sư đi ra nhìn buổi hòa nhạc tới ." Từ Dịch Thiên mang theo dụ tiểu cùng cao vĩ hồng chờ người đã đi tới nói .

"Hả? Ha ha , là các người a , đi ra nhìn buổi hòa nhạc tới ."

"Đường Đường có thể là thần tượng của ta!" Dụ tiểu nghĩ tới Đường Đường lập tức liền muốn ra sân , ngay cả cùng Triệu Cường đấu khí công phu cũng không có , lòng tràn đầy vui mừng .

"Ha ha , một ít ngồi dậy đi!" Triệu Cường cười nói . Triệu Cường bản thân không thích cái loại đó trang bức lão sư , ở trường học , mình là thầy của bọn hắn , ở bên ngoài , vẫn là lấy thân phận bằng hữu chung sống tương đối khá .

Mặc dù nói đám hài tử này không có coi trọng chính mình .

"Không cần , vị trí của chúng ta ở bên kia ." Từ Dịch Thiên chỉ chỉ cách đó không xa .

Ở những học sinh kia đã đi ra về sau , Triệu Cường nhìn trong chốc lát , mới quay đầu hướng Vương Vũ xưa kia hỏi "Lớp chúng ta trẻ con đều là phú đệ nhị ."

"Không hoàn toàn là . . ."

"Há, vậy là tốt rồi ." Triệu Cường thở dài một hơi .

"80% đi!" Vương Vũ xưa kia nói bổ sung .

". . ."

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thể giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Truy tình từng thàng

Hiện nay Triệu Cường , đã trở thành Lâm Phong trung học đệ nhị cấp nhân vật phong vân . 【 】

Bất luận là trong sân trường dư luận , vẫn là ở trong trường trên web , Triệu Cường càng là trở thành dư luận tiêu điểm , bị đánh giá vì sử thượng vô sỉ nhất nam nhân !

Nguyên Bản Nhân vì Triệu Cường cùng mạnh như lời đồn , đã trở thành nam sinh công kích tiêu điểm Triệu Cường , hiện nay trái lại đã trở thành nữ sinh công kích tiêu điểm .

"Mọi người mau nhìn, Triệu Cường là một cái bao nhiêu vô sỉ nam nhân! Hắn ba tuổi còn đái dầm, năm tuổi tán gái, bảy tuổi không có nụ hôn đầu tiên, mười tuổi liền phá trinh rồi, vô sỉ như vậy nam nhân, làm sao có thể sẽ cùng Đường Đường cùng một chỗ đâu này?"

"đồng ý trên lầu, trước kia ta còn thầm mến qua hắn, nhìn hắn đáng đẹp trai như vậy, nhất định là phẫu thuật thẩm mỹ qua cảm thú!"

"X trên lầu cái đó gì, các người đám nữ nhân này cũng là bởi vì hắn cướp đi thần tượng của các người, còn như vậy để hủy Triệu lão sư sao?"

"Giống như trên!"

"Cùng cái rầm lên, Triệu Cường chính là một cái cảm thú! Mọi người lên án công khai Triệu Cường! Đả đảo Triệu Cường cảm Thú Chủ nghĩa! Đường Đường vạn tuế!"

"Cút đi, mặc dù Đường Đường cũng là chúng ta nam nhân trong suy nghĩ Nữ Thần, nhưng là Triệu lão sư vô tình là chúng ta nam nhân anh hùng ah!"

"Nho nhỏ con em người anh hùng!"

"Địt con mẹ mày!"

". . ."

Vì vậy, vốn chỉ là một cái lời đồn mà thôi, hiện tại lại trở thành một cái gió lửa lượn quanh chiến trường. Thậm chí cho tới trường học, có ít người vẫn còn ở tìm năng người của mình, do đó đưa tới một hồi huyết chiến.

Một cái lời đồn đưa tới huyết án, thật lâu không thể lắng lại.

Mà làm vì người trong cuộc Triệu Cường, thì là ngồi ở trong phòng làm việc uống nước trà, gương mặt thích ý.

"Ta nói Triệu lão sư, làm sao người không nóng nảy." Cao Tường nhìn Triệu Cường bộ dạng, có chút không thoải mái.

"Ta gấp cái gì."

"Bên ngoài bởi vì người cùng Đường Đường nghe đồn, cũng đã vỡ tổ rồi, người sẽ không sợ Triệu Sơn bạch mợn đề tài để nói chuyện của mình."

"Nếu như hắn không ngốc, hắn không thể mợn đề tài để nói chuyện của mình." Triệu Cường cười nói. "Chuyện này cùng mạnh như chính là cái kia lời đồn không có khác biệt gì, hắn nữa mợn đề tài để nói chuyện của mình, vậy ta chỉ có thể đưa hắn cái tám biên, mặt trên viết lên loại ngu vk nờ~ hai chữ rồi."

Bất quá thật như là Triệu Cường nói như vậy, Triệu Sơn bạch nhìn rất khổ cực ah!

Khi hắn nghe thế cái bạo tạc tính chất tin tức thời điểm, phản ứng đầu tiên là không thể tin, sau đó chính là muốn mợn đề tài để nói chuyện của mình, cả Triệu Cường một bà.

Nhưng mà lần trước Dương Khánh đều bị khí nhập viện rồi, chẳng lẽ lần này cũng muốn để cho mình nằm viện.

Cho nên, Triệu Sơn bạch một mực nhẫn, may mắn Triệu Cường gần đây rất ít xuất hiện, bằng không thì hắn còn chưa hắn có thể nhịn được ở!

Triệu Cường trở lại trong biệt thự thời điểm, mạnh như cùng Vương Vũ xưa kia đã đến nhà.

Hiện tại Triệu Cường đem phòng bếp công tác toàn bao, Vương Vũ xưa kia cũng liền vô ích nhàn rồi.

Hai người hiện tại đang ngồi ở trên ghế sa lon lười rầu tán gẫu.

Thấy Triệu Cường đã trở về, Vương Vũ xưa kia lại hỏi: "Triệu Cường, Như Như ngày mai phải đi nhìn Đường Đường buổi hòa nhạc, người đi không."

"Hừ! Vũ Tích tỷ tỷ, người hỏi hắn thì sao, người ta là Đường Đường đích tình nhân, nhất định sẽ đi!" Mạnh như dịu dàng nói. Nàng đối với Triệu Cường loại này trong nhà ba mỹ nữ có mắt không trông, ở bên ngoài tiêu hoa gheo nguyệt hành động rất không ràng, mặc dù nói mình là không thể nào cùng hắn phát sinh chút gì đây, nhưng mà đây không phải là còn có Vương Vũ xưa kia cùng lỗ bình tâm đó sao.

Cho dù Đường Đường là thần tượng của mình, đó cũng là ở ca khúc lên, những phương diện khác, mạnh như mới chương mắt nàng!

"Ta thật không có." Triệu Cường tội nghiệp nhìn về phía Vương Vũ xưa kia.

"Ừm." Vương Vũ xưa kia đỏ mặt nhẹ giọng chút đầu. Nàng vốn là sớm liền biết cái chuyện này, nhưng là một mực không có dũng khí đến hỏi Triệu Cường. Hiện tại mạnh như thay mình hỏi, hơn nữa Triệu Cường cũng cùng bản thân trả lời, Vương Vũ xưa kia lòng tràn đầy vui mừng.

Kỳ thật có đôi khi nữ nhân rất dễ dàng thỏa mãn, chỉ là cần ban ngày đêm tối không có nhà nam nhân một tiếng thăm hỏi, một câu giải thích cùng cả đời

sấn sóc .

"Vũ Tích tỷ tỷ , ngươi không phải là chứ? Ngươi thật tin tưởng đại sắc lang lời của ah !" Mạnh như vẻ mặt khoa trương nói.

Triệu Cường hung ác nhìn mạnh như , "Nửa châm ngòi ly gián , ta liền không nấu cơm cho ngươi ăn !"

"Hừ, không để cho làm sẽ không cấp làm, có Vũ Tích tỷ tỷ!" Mỗi ngày đều là Triệu Cường làm món ăn , luôn sẽ chán đấy. Ngẫu nhiên thay đổi khẩu vị cũng không tệ , mạnh như trong lòng suy nghĩ .

"Vũ Tích cũng không làm cho ngươi !"

"Dựa vào cái gì ."

"Bằng nàng là nữ nhân của ta !"

"Gì vậy?" Mạnh như ánh mắt trừng lưu viên , "Các ngươi cũng phát triển được quá nhanh đi . Hừ! Vũ Tích tỷ tỷ , ta không thích ngươi rồi , làm sao ngươi cùng Triệu Cường phát triển nhanh như vậy cũng không nói cho ta ."

Vương Vũ xưa kia cúi đầu , sắc mặt ửng đỏ , vụng trộm nhìn muốn cùng mạnh như đại chiến 300 hiệp Triệu Cường , thấp giọng nói: "Đâu có đâu !"

". . ."

Cái này Vương Vũ xưa kia cũng quá không nể mặt đi à nha .

Đã nói có , có thể thế nào à?

Hơn nữa , sớm muộn gì không cũng là nữ nhân của ta sao? Sớm ngày chậm một ngày cũng không chỗ nào ah !

"Hừ! Ngươi không đơn thuần là đại sắc lang , vẫn là cái đại lừa gạt , người ta Vũ Tích tỷ cũng nói không có!"

". . . Cái đó . . . Ngày mai sẽ là rồi!" Triệu Cường lúng túng nói .

"Nhanh đi nấu cơm !"

"Được rồi . . . Tốt . . ." Triệu Cường rút cuộc phát hiện , hắn có thể chọc được Vương Vũ xưa kia , có thể chọc được lỗ bình tâm , chính là không thể trêu vào mạnh như cái này tiểu tô tông ah !

. . .

Đường Đường là Nhật Bản âm nhạc Nữ Thần , điểm này không thể nghi ngờ . Ở trong ba năm nhanh chóng nhảy lên thẳng , đã thẳng tới đến Nhật Bản , thậm chí Asia đỉnh phong Đường Đường , không ai có thể so sánh với nàng .

Ở công ty giải trí dưới sự an bài , Đường Đường đã bắt đầu lưu động buổi hòa nhạc . Một cách không ngờ đấy, trừ Bắc Kinh , Thượng Hải những thứ này thành phố lớn bên ngoài , Đường Đường lựa chọn một cái không lớn cảng khẩu thành thị , Bắc cảng Ichi .

Hơn nữa Đường Đường đêm khuya riêng tư gặp bạn trai tin tức , cái này cũng vì Đường Đường ở Bắc cảng Ichi tổ chức buổi hòa nhạc phụ thêm một tấm khăn che mặt bí ẩn .

Nữ Thần danh hiệu cũng không phải là trung cho đẹp đấy, cái này vốn là một lần Nhật Bản nội bộ lưu động buổi hòa nhạc , vẫn không khỏi phải biến thành cấp Thế Giới buổi hòa nhạc .

Bất luận là Asia , vẫn là Âu Mỹ mê ca nhạc , tất cả đều rối rít chạy tới vì Đường Đường trợ trận .

Đem bán vé vào cửa ba ngày hơn một vạn tấm vé vào cửa , toàn bộ bị chào hàng hết sạch. Mặc dù như thế , ngoài cửa còn có rất nhiều cùng đợi mua phiếu mê ca nhạc , thậm chí có rất nhiều người cũng đã bắt đầu dạo phố thị uy hành động .

Ở bất đắc dĩ dưới tình huống , buổi hòa nhạc đành phải đem đến lộ thiên Bắc cảng sân thể dục , vẫn tính là thờ bình thường chuyện này , Nhưng là không có mua được phiếu vẫn đang có khối người .

Cảnh tượng như vậy ở gần đây là rất hiếm thấy tới rồi . Kể từ Quán Hi ca chuyện tình về sau , giải trí sự nghiệp thật giống như lâm vào thung lũng , buổi hòa nhạc mặc dù cũng có cử hành , nhưng mà là như thế đại quy mô nhưng lại ít càng thêm ít .

Bắc cảng Ichi quán rượu đã toàn bộ đầy áp , thậm chí là có chút đỉnh không đến người của quán rượu đi tiểu lữ điểm cổ qua một đêm , điều này làm cho rất nhiều các thiếu nam thiếu nữ muốn làm một ít nguyên thủy vận động đều chỉ có thể đánh đã chiến . Còn có Bắc cảng Ichi người địa phương để cho ra bản thân một gian phòng ốc cấp những thứ kia mê ca nhạc ở , kiếm một ít khoản thu nhập thêm .

Tổng mà Ngôn Chi , mấy ngày gần đây tới Bắc cảng Ichi , là điên cuồng .

Phàm là cùng Đường Đường có liên quan , cũng sẽ khiến các giới oanh động . Truyền thông Bát Quái , xí nghiệp tìm nàng quay quảng cáo , chúng mê ca hát không ngừng ngôn luận .

Đường Đường hôm nay mặc trang phục màu đỏ . . .

Đường Đường là chòm sao Song Ngư đấy. . .

Đường Đường cự tuyệt X nhỏ nhỏ mời . . .

Đường Đường ở mỗi tháng nhỏ nhỏ số tới đại di mục . . .

Chỉ cần là cùng Đường Đường tương quan , thế giới cũng sẽ cùng theo nhảy múa . . .

Triệu Cường , mạnh như cùng Vương Vũ xưa kia đã tại võ đài phía trước nhất ngồi xuống . Sau lưng đã chật ních đen ngòm một mảnh người , ở một cái góc nào đó trong , thỉnh thoảng sẽ có chính tề khẩu hiệu hô lên , mà chuyện như vậy còn không chỉ là một chỗ .

Triệu Cường bên trái là Vương Vũ xưa kia , bên phải là mạnh như , mình bị kẹp ở giữa .

Khó tiêu nhất bị mỹ nhân ân ah !

Như vậy trái ôm phải ấp tâm tình , kia có thể không phải người bình thường có thể thể cũng tìm được đấy.

Ngươi nói . . . Là tiên sờ sờ mạnh như hay là trước ôm một cái Vương Vũ xưa kia đầu này?

Ai , khó khăn ah khó khăn !

"Như Như , ngươi là thế nào làm được phiếu ." Cái này phiếu vé là mạnh như làm tới , còn như vậy chính , Triệu Cường cũng không biết . Giống như là một mực trong túi nàng suy đoán , trực tiếp lấy ra đồng dạng .

Ở Triệu Cường trong mắt , mạnh như bất quá là một cái một cách tình quái , cộng thêm lớn lên đáng yêu , lại thêm rất lớn Tiểu Mỹ nữ sinh cấp 3 mà thôi . Nàng lại có thể cả đến tốt như vậy vị trí phiếu vé , thật đúng là kỳ quái .

"Như thế nào . Không được sao ." Mạnh như vênh lên cái miệng nhỏ nhắn , giống như là giận dỗi đích vợ bé đồng dạng . Nhưng phải . . Triệu Cường cũng không còn hồng hạnh xuất tường ah ! Xác thực nói . . Là hần nghĩ ra rồi , kết quả không có cơ hội ra tay .

"Ây. . . Kia cũng không phải là không thể được , kỳ thật VIP phòng không phải càng tốt sao ."

"Có gì tốt , an tĩnh như vậy , nơi này nhiều náo nhiệt , còn có thể gần như vậy nhìn đến Đường Đường . . . Ngươi muốn đi VIP chính ngươi đi , dù sao ta còn lo lắng cho ngươi không được Vũ Tích tỷ tỷ , cùng Đường Đường bỏ trốn!"

Triệu Cường cái trán đầy mồ hôi , cái tiểu nha đầu này quá cảm tưởng rồi. Mặc dù nói mình dung mạo rất đẹp trai , lúc đầu so với kia cái Quán Hi ca mạnh trăm bộ , bởi vì hần chưa bao giờ dùng máy chụp ảnh ! Nhưng mà coi như là như vậy , kia cũng không trở thành người nào thấy cũng yêu ah !

Triệu Cường bản thân cảm giác vẫn là rất ít xuất hiện đấy.

"Ồ , đây không phải Triệu lão sư sao? Có thời gian mạng Vương lão sư đi ra nhìn buổi hòa nhạc tới ." Từ Dịch Thiên mạng theo dự tiểu cùng cao vĩ hồng chờ người đã đi tới nói .

"Hả? Ha ha , là các ngươi a , đi ra nhìn buổi hòa nhạc tới ."

"Đường Đường có thể là thân tượng của ta!" Dự tiểu nghĩ tới Đường Đường lập tức liền muốn ra sân , ngay cả cùng Triệu Cường đầu khí công phu cũng không có , lòng tràn đầy vui mừng .

"Ha ha , một ít ngồi dậy đi!" Triệu Cường cười nói . Triệu Cường bản thân không thích cái loại đó trang bức lão sư , ở trường học , mình là thầy của bọn hần , ở bên ngoài , vẫn là lấy thân phận bằng hữu chung sống tương đối khá .

Mặc dù nói đám hài tử này không có coi trọng chính mình .

"Không cần , vị trí của chúng ta ở bên kia ." Từ Dịch Thiên chỉ chỉ cách đó không xa .

Ở những học sinh kia đã đi ra về sau , Triệu Cường nhìn trong chốc lát , mới quay đầu hướng Vương Vũ xưa kia hỏi "Lớp chúng ta trẻ con đều là phú đệ nhị ."

"Không hoàn toàn là . . ."

"Hả , vậy là tốt rồi ." Triệu Cường thở dài một hơi .

"80% đi!" Vương Vũ xưa kia nói bổ sung .

". . ."

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xẻ thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Truy tình từng thảng

Hiện nay Triệu Cường , đã trở thành Lâm Phong trung học đệ nhị cấp nhân vật phong vân . 【 】

Bất luận là trong sân trường dư luận , vẫn là ở trong trường trên web , Triệu Cường càng là trở thành dư luận tiêu điểm , bị đánh giá vì sử thượng vô sỉ nhất nam nhân !

Nguyên Bản Nhân vì Triệu Cường cùng mạnh như lời đồn , đã trở thành nam sinh công kích tiêu điểm Triệu Cường , hiện nay trái lại đã trở thành nữ sinh công kích tiêu điểm .

"Mọi người mau nhìn , Triệu Cường là một cái bao nhiêu vô sỉ nam nhân ! Hắn ba tuổi còn đái dầm , năm tuổi tán gái , bảy tuổi không có nộ hôn đầu tiên , mười tuổi liền phá trinh rồi , vô sỉ như vậy nam nhân , làm sao có thể sẽ cùng Đường Đường cùng một chỗ đâu này?"

" đồng ý trên lầu , trước kia ta còn thăm mến qua hắn , nhìn hắn đáng đẹp trai như vậy , nhất định là phẫu thuật thẩm mỹ qua cảm thú !"

"X trên lầu cái đó gì , các người đám nữ nhân này cũng là bởi vì hắn cướp đi thân tượng của các người , còn như vậy để hủy Triệu lão sư sao?"

"Giống như trên !"

"Cùng cái rắm lên , Triệu Cường chính là một cái cảm thú ! Mọi người lên án công khai Triệu Cường ! Đả đảo Triệu Cường cảm Thú Chủ nghĩa ! Đường Đường vạn tuế !"

"Cút đi , mặc dù Đường Đường cũng là chúng ta nam nhân trong suy nghĩ Nữ Thần , nhưng là Triệu lão sư vô tình là chúng ta nam nhân anh hùng ah !"

"Nho nhỏ con em người anh hùng !"

"Địt con mẹ mày !"

". . ."

Vì vậy , vốn chỉ là một cái lời đồn mà thôi , hiện tại lại trở thành một cái gió lửa lượn quanh chiến trường . Thậm chí cho tới trường học , có ít người vẫn còn ở tìm mắng người của mình , do đó đưa tới một hồi huyết chiến .

Một cái lời đồn đưa tới huyết án , thật lâu không thể lắng lại .

Mà làm vì người trong cuộc Triệu Cường , thì là ngồi ở trong phòng làm việc uống nước trà , gương mặt thích ý .

"Ta nói Triệu lão sư , làm sao người không nóng này ." Cao Tường nhìn Triệu Cường bộ dạng , có chút không thoải mái .

"Ta gấp cái gì ."

"Bên ngoài bởi vì người cùng Đường Đường nghe đồn , cũng đã vỡ tổ rồi , người sẽ không sợ Triệu Sơn bạch mợn đề tài để nói chuyện của mình ."

"Nếu như hắn không ngốc , hắn không thể mợn đề tài để nói chuyện của mình ." Triệu Cường cười nói ."Chuyện này cùng mạnh như chính là cái kia lời đồn không có khác biệt gì , hắn nữa mợn đề tài để nói chuyện của mình , vậy ta chỉ có thể đưa hắn cái tám biển , mặt trên viết lên loại ngu vk nờ~ hai chữ rồi."

Bất quá thật như là Triệu Cường nói như vậy , Triệu Sơn bạch nhìn rất khổ cực ah !

Khi hắn nghe thế cái bạo tạc tính chất tin tức thời điểm, phản ứng đầu tiên là không thể tin, sau đó chính là muốn mượn đề tài để nói chuyện của mình, cả Triệu Cường một bà.

Nhưng mà lần trước Dương Khánh đều bị khí nhập viện rồi, chẳng lẽ lần này cũng muốn để cho mình nằm viện.

Cho nên, Triệu Sơn bạch một mực nhấn, may mắn Triệu Cường gần đây rất ít xuất hiện, bằng không thì hắn còn chưa hẳn có thể nhịn được ở!

Triệu Cường trở lại trong biệt thự thời điểm, mạnh như cùng Vương Vũ xưa kia đã đến nhà.

Hiện tại Triệu Cường đem phòng bếp công tác toàn bao, Vương Vũ xưa kia cũng liền vô ích nhàn rồi.

Hai người hiện tại đang ngồi ở trên ghế sa lon lú lú tán gẫu.

Thấy Triệu Cường đã trở về, Vương Vũ xưa kia lại hỏi: "Triệu Cường, Như Như ngày mai phải đi nhìn Đường Đường buổi hòa nhạc, người đi không."

"Hừ! Vũ Tích tỷ tỷ, người hỏi hắn thì sao, người ta là Đường Đường đích tình nhân, nhất định sẽ đi!" Mạnh như dịu dàng nói. Nàng đối với Triệu Cường loại này trong nhà ba nữ nữ có mắt không trông, ở bên ngoài trên hoa ghẹo nguyệt hành động rất không răng, mặc dù nói mình là không thể nào cùng hắn phát sinh chút gì đây, nhưng mà đây không phải là còn có Vương Vũ xưa kia cùng lỗ bình tâm đó sao.

Cho dù Đường Đường là thần tượng của mình, đó cũng là ở ca khúc lên, những phương diện khác, mạnh như mới chúm mắt nàng!

"Ta thật không có." Triệu Cường tội nghiệp nhìn về phía Vương Vũ xưa kia.

"Ừm." Vương Vũ xưa kia đỏ mặt nhẹ giọng chút đầu. Nàng vốn là sớm liền biết cái chuyện này, nhưng là một mực không có dũng khí đến hỏi Triệu Cường. Hiện tại mạnh như thay mình hỏi, hơn nữa Triệu Cường cũng cùng bản thân trả lời, Vương Vũ xưa kia lòng tràn đầy vui mừng.

Kỳ thật có đôi khi nữ nhân rất dễ dàng thỏa mãn, chỉ là cần ban ngày đêm tối không có nhà nam nhân một tiếng thăm hỏi, một câu giải thích cùng cả đòi sẵn sốc.

"Vũ Tích tỷ tỷ, người không phải là chứ? Người thật tin tưởng đại sắc lang lời của ah!" Mạnh như vẻ mặt khoa trương nói.

Triệu Cường hung ác nhìn mạnh như, "Nửa châm ngồi ly gián, ta liền không nấu cơm cho người ăn!"

"Hừ, không để cho làm sẽ không cấp làm, có Vũ Tích tỷ tỷ!" Mỗi ngày đều là Triệu Cường làm món ăn, luôn sẽ chán đấy. Ngẫu nhiên thay đổi khẩu vị cũng không tệ, mạnh như trong lòng suy nghĩ.

"Vũ Tích cũng không làm cho người!"

"Dựa vào cái gì."

"Bằng nàng là nữ nhân của ta!"

"Gì vậy?" Mạnh như ánh mắt trừng lưu viên, "Các người cũng phát triển được quá nhanh đi. Hừ! Vũ Tích tỷ tỷ, ta không thích người rồi, làm sao người cùng Triệu Cường phát triển nhanh như vậy cũng không nói cho ta."

Vương Vũ xưa kia cúi đầu, sắc mặt ửng đỏ, vụng trộm nhìn muốn cùng mạnh như đại chiến 300 hiệp Triệu Cường, thấp giọng nói: "Đâu có đâu!"

". . ."

Cái này Vương Vũ xưa kia cũng quá không nể mặt đi à nha.

Đã nói có, có thể thế nào à?

Hơn nữa, sớm muộn gì không cũng là nữ nhân của ta sao? Sớm ngày chạm một ngày cũng không chỗ nào ah!

"Hừ! Người không đơn thuần là đại sắc lang, vẫn là cái đại lừa gạt, người ta Vũ Tích tỷ cũng nói không có!"

". . . Cái đó . . . Ngày mai sẽ là rồi!" Triệu Cường lúng túng nói.

"Nhanh đi nấu cơm!"

"Được rồi. . . Tốt . . ." Triệu Cường rốt cuộc phát hiện, hắn có thể chọc được Vương Vũ xưa kia, có thể chọc được lỗ bình tâm, chính là không thể trên vào mạnh như cái này tiểu tử tông ah!

. . .

Đường Đường là Nhật Bản âm nhạc Nữ Thần , điểm này không thể nghi ngờ . Ở trong ba năm nhanh chóng nhảy lên thẳng , đã thẳng tới đến Nhật Bản , thậm chí Asia đình phong Đường Đường , không ai có thể so sánh với nàng .

Ở công ty giải trí dưới sự an bài , Đường Đường đã bắt đầu lưu động buổi hòa nhạc . Một cách không ngờ đấy , trừ Bắc Kinh , Thượng Hải những thứ này thành phố lớn bên ngoài , Đường Đường lựa chọn một cái không lớn cảng khẩu thành thị , Bắc cảng Ichi .

Hơn nữa Đường Đường đêm khuya riêng tư gặp bạn trai tin tức , cái này cũng vì Đường Đường ở Bắc cảng Ichi tổ chức buổi hòa nhạc phủ thêm một tấm khăn che mặt bí ẩn .

Nữ Thần danh hiệu cũng không phải là trưng cho đẹp đấy , cái này vốn là một lần Nhật Bản nội bộ lưu động buổi hòa nhạc , vẫn không khỏi phải biến thành cấp Thế Giới buổi hòa nhạc .

Bất luận là Asia , vẫn là Âu Mỹ mê ca nhạc , tất cả đều rối rít chạy tới vì Đường Đường trợ trận .

Đem bán vé vào cửa ba ngày hơn một vạn tấm vé vào cửa , toàn bộ bị chào hàng hết sạch. Mặc dù như thế , ngoài cửa còn có rất nhiều cùng đợi mua phiếu mê ca nhạc , thậm chí có rất nhiều người cũng đã bắt đầu dạo phố thị uy hành động .

Ở bất đắc dĩ dưới tình huống , buổi hòa nhạc đành phải đem đến lộ thiên Bắc cảng sân thể dục , vẫn tính là thờ bình thường chuyện này , Nhưng là không có mua được phiếu vẫn đang có khối người .

Cảnh tượng như vậy ở gần đây là rất hiếm thấy tới rồi . Kể từ Quán Hi ca chuyện tình về sau , giải trí sự nghiệp thật giống như lâm vào thung lũng , buổi hòa nhạc mặc dù cũng có cử hành , nhưng mà là như thế đại quy mô nhưng lại ít càng thêm ít .

Bắc cảng Ichi quán rượu đã toàn bộ đầy áp , thậm chí là có chút đỉnh không đến người của quán rượu đi tiểu lữ điểm cố qua một đêm , điều này làm cho rất nhiều các thiếu nam thiếu nữ muốn làm một ít nguyên thủy vận động đều chỉ có thể đánh đã chiến . Còn có Bắc cảng Ichi người địa phương để cho ra bản thân một gian phòng ốc cấp những thứ kia mê ca nhạc ở , kiếm một ít khoản thu nhập thêm .

Tổng mà Ngôn Chi , mấy ngày gần đây tới Bắc cảng Ichi , là điên cuồng .

Phàm là cùng Đường Đường có liên quan , cũng sẽ khiến các giới oanh động . Truyền thông Bát Quái , xí nghiệp tìm nàng quay quảng cáo , chúng mê ca hát không ngừng ngôn luận .

Đường Đường hôm nay mặc trang phục màu đỏ . . .

Đường Đường là chòm sao Song Ngư đấy. . .

Đường Đường cự tuyệt X nho nhỏ mời . . .

Đường Đường ở mỗi tháng nho nhỏ số tới đại di mộ . . .

Chỉ cần là cùng Đường Đường tương quan , thế giới cũng sẽ cùng theo nhảy múa . . .

Triệu Cường , mạnh như cùng Vương Vũ xưa kia đã tại võ đài phía trước nhất ngồi xuống . Sau lưng đã chặt ních đen ngòm một mảnh người , ở một cái góc nào đó trong , thỉnh thoảng sẽ có chính tề khẩu hiệu hô lên , mà chuyện như vậy còn không chỉ là một chỗ .

Triệu Cường bên trái là Vương Vũ xưa kia , bên phải là mạnh như , mình bị kẹp ở giữa .

Khó tiêu nhất bị mỹ nhân ân ah !

Như vậy trái ôm phải áp tâm tình , kia có thể không phải người bình thường có thể thể cũng tìm được đấy.

Ngươi nói . . . Là tiên sò sò mạnh như hay là trước ôm một cái Vương Vũ xưa kia đầu này?

Ai , khó khăn ah khó khăn !

"Như Như , ngươi là thế nào làm được phiếu ." Cái này phiếu vé là mạnh như làm tới , còn như vậy chính , Triệu Cường cũng không biết . Giống như là một mực trong túi nàng suy đoán , trực tiếp lấy ra đồng dạng .

Ở Triệu Cường trong mắt , mạnh như bất quá là một cái một cách tình quái , cộng thêm lớn lên đáng yêu , lại thêm rất lớn Tiểu Mỹ nữ sinh cấp 3 mà thôi . Nàng lại có thể cả đến tốt như vậy vị trí phiếu vé , thật đúng là kỳ quái .

"Như thế nào . Không được sao ." Mạnh như vênh lên cái miệng nhỏ nhắn , giống như là giận dỗi đích vợ bé đồng dạng . Nhưng phải . . Triệu Cường cũng không còn hồng hạnh xuất tường ah ! Xác thực nói . . Là hấn nghĩ ra rồi , kết quả không có cơ hội ra tay .

"Áy. . . Kia cũng không phải là không thể được , kỳ thật VIP phòng không phải càng tốt sao ."

"Có gì tốt , an tĩnh như vậy , nơi này nhiều náo nhiệt , còn có thể gần như vậy nhìn đến Đường Đường . . . Ngươi muốn đi VIP chính ngươi đi , dù sao ta còn lo lắng cho ngươi không được Vũ Tích tỷ tỷ , cùng Đường Đường bỏ trốn!"

Triệu Cường cái trán đầy mồ hôi , cái tiểu nha đầu này quá cảm tưởng rồi. Mặc dù nói mình dung mạo rất đẹp trai , lúc đầu so với kia cái Quán Hi ca mạnh trăm bộ , bởi vì hắn chưa bao giờ dùng máy chụp ảnh ! Nhưng mà coi như là như vậy , kia cũng không trở thành người nào thấy cũng yêu ah !

Triệu Cường bản thân cảm giác vẫn là rất ít xuất hiện đấy.

"Ồ , đây không phải Triệu lão sư sao? Có thời gian mang Vương lão sư đi ra nhìn buổi hòa nhạc tới ." Từ Dịch Thiên mang theo đệ tử cùng cao vĩ hồng chờ người đã đi tới nói .

"Hả? Ha ha , là các người a, đi ra nhìn buổi hòa nhạc tới ."

"Đường Đường có thể là thân tượng của ta!" Đệ tử nghĩ tới Đường Đường lập tức liền muốn ra sân , ngay cả cùng Triệu Cường đấu khí công phu cũng không có , lòng tràn đầy vui mừng .

"Ha ha , một ít ngồi dậy đi!" Triệu Cường cười nói . Triệu Cường bản thân không thích cái loại đồ trang bức lão sư , ở trường học , mình là thầy của bọn hắn , ở bên ngoài , vẫn là lấy thân phận bằng hữu chung sống tương đối khá .

Mặc dù nói đàm hài tử này không có coi trọng chính mình .

"Không cần , vị trí của chúng ta ở bên kia ." Từ Dịch Thiên chỉ chỉ cách đó không xa .

Ở những học sinh kia đã đi ra về sau , Triệu Cường nhìn trong chốc lát , mới quay đầu hướng Vương Vũ xưa kia hỏi "Lớp chúng ta trẻ con đều là phú đệ nhị."

"Không hoàn toàn là . . ."

"Há, vậy là tốt rồi ." Triệu Cường thở dài một hơi .

"80% đi!" Vương Vũ xưa kia nói bổ sung .

". . ."

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Truy tình từng tháng

Hiện nay Triệu Cường , đã trở thành Lâm Phong trung học đệ nhị cấp nhân vật phong vân . 【 】

Bất luận là trong sân trường dư luận , vẫn là ở trong trường trên web , Triệu Cường càng là trở thành dư luận tiêu điểm , bị đánh giá vì sử thượng vô sỉ nhất nam nhân !

Nguyên Bản Nhân vì Triệu Cường cùng mạnh như lời đồn , đã trở thành nam sinh công kích tiêu điểm Triệu Cường , hiện nay trái lại đã trở thành nữ sinh công kích tiêu điểm .

"Mọi người mau nhìn , Triệu Cường là một cái bao nhiêu vô sỉ nam nhân ! Hắn ba tuổi còn đái dầm , năm tuổi tán gái , bảy tuổi không có nộ hôn đầu tiên , mười tuổi liền phá trinh rồi , vô sỉ như vậy nam nhân , làm sao có thể sẽ cùng Đường Đường cùng một chỗ đâu này?"

"đồng ý trên lầu , trước kia ta còn thầm mến qua hắn , nhìn hắn đáng đẹp trai như vậy , nhất định là phẫu thuật thẩm mỹ qua cảm thú !"

"X trên lầu cái đó gì , các người đám nữ nhân này cũng là bởi vì hắn cướp đi thân tượng của các người , còn như vậy để hủy Triệu lão sư sao?"

"Giống như trên !"

"Cùng cái rắm lên, Triệu Cường chính là một cái cảm thú ! Mọi người lên án công khai Triệu Cường ! Đả đảo Triệu Cường cảm Thú Chủ nghĩa ! Đường Đường vạn tuế !"

"Cút đi , mặc dù Đường Đường cũng là chúng ta nam nhân trong suy nghĩ Nữ Thần , nhưng là Triệu lão sư vô tình là chúng ta nam nhân anh hùng ah !"

"Nho nhỏ con em ngươi anh hùng !"

"Đặt con mẹ mày !"

"..."

Vì vậy , vốn chỉ là một cái lời đồn mà thôi , hiện tại lại trở thành một cái gió lửa lượn quanh chiến trường . Thậm chí cho tới trường học , có ít người vẫn còn ở tìm mắng người của mình , do đó đưa tới một hồi huyết chiến .

Một cái lời đồn đưa tới huyết án , thật lâu không thể lắng lại .

Mà làm vì người trong cuộc Triệu Cường , thì là ngồi ở trong phòng làm việc uống nước trà , gương mặt thích ý .

"Ta nói Triệu lão sư , làm sao ngươi không nóng nảy ." Cao Tường nhìn Triệu Cường bộ dạng , có chút không thoải mái .

"Ta gấp cái gì ."

"Bên ngoài bởi vì ngươi cùng Đường Đường nghe đồn , cũng đã vỡ tổ rồi , ngươi sẽ không sợ Triệu Sơn bạch mợn đề tài để nói chuyện của mình ."

"Nếu như hần không ngốc , hần không thể mợn đề tài để nói chuyện của mình ." Triệu Cường cười nói . "Chuyện này cùng mạnh như chính là cái kia lời đồn không có khác biệt gì , hần nữa mợn đề tài để nói chuyện của mình , vậy ta chỉ có thể đưa hần cái tấm biển , mặt trên viết lên loại ngu vk nờ~ hai chữ rồi."

Bất quá thật như là Triệu Cường nói như vậy , Triệu Sơn bạch nhin rất khổ cực ah !

Khi hần nghe thế cái bạo tạc tính chất tin tức thời điểm , phản ứng đầu tiên là không thể tin , sau đó chính là muốn mợn đề tài để nói chuyện của mình , cả Triệu Cường một bà .

Nhưng mà lần trước Dương Khánh đều bị khí nhập viện rồi , chẳng lẽ lần này cũng muốn đề cho mình nằm viện .

Cho nên , Triệu Sơn bạch một mực nhẫn , may mắn Triệu Cường gần đây rất ít xuất hiện , bằng không thì hần còn chưa hần có thể nhin được ở!

Triệu Cường trở lại trong biệt thự thời điểm , mạnh như cùng Vương Vũ xưa kia đã đến nhà .

Hiện tại Triệu Cường đem phòng bếp công tác toàn bao , Vương Vũ xưa kia cũng liền vô ích nhàn rồi .

Hai người hiện tại đang ngồi ở trên ghế sa lon lúu rú tán gẫu .

Thấy Triệu Cường đã trở về , Vương Vũ xưa kia lại hỏi: "Triệu Cường , Như Như ngày mai phải đi nhìn Đường Đường buổi hòa nhạc , ngươi đi không ."

"Hừ! Vũ Tích tỷ tỷ , ngươi hỏi hần thì sao , người ta là Đường Đường đích tình nhân , nhất định sẽ đi !" Mạnh như dịu dàng nói . Nàng đối với Triệu Cường loại này trong nhà ba mỹ nữ có mắt không trông , ở bên ngoài trên hoa gheo nguyệt hành động rất không ràng , mặc dù nói mình là không thể nào cùng hần phát sinh chút gì đấy , nhưng mà đây không phải là còn có Vương Vũ xưa kia cùng lỗ bình tâm đó sao .

Cho dù Đường Đường là thần tượng của mình , đó cũng là ở ca khúc lên , những phương diện khác , mạnh như mới chúm mắt nàng!

"Ta thật không có ." Triệu Cường tội nghiệp nhìn về phía Vương Vũ xưa kia .

"Ủm." Vương Vũ xưa kia đỏ mặt nhẹ giọng chút đầu . Nàng vốn là sớm liền biết cái chuyện này , nhưng là một mực không có dũng khí đến hỏi Triệu Cường . Hiện tại mạnh như thay mình hỏi , hơn nữa Triệu Cường cũng cùng bản thân trả lời , Vương Vũ xưa kia lòng tràn đầy vui mừng .

Kỳ thật có đôi khi nữ nhân rất dễ dàng thỏa mãn , chỉ là cần ban ngày đêm tối không có nhà nam nhân một tiếng thăm hỏi , một câu giải thích cùng cả đời săn sóc .

"Vũ Tích tỷ tỷ , ngươi không phải là chứ? Ngươi thật tin tưởng đại sắc lang lời của ah !" Mạnh như vẻ mặt khoa trương nói.

Triệu Cường hung ác nhìn mạnh như , "Nửa châm ngồi ly gián , ta liền không nấu cơm cho ngươi ăn !"

"Hừ, không để cho làm sẽ không cấp làm , có Vũ Tích tỷ tỷ!" Mỗi ngày đều là Triệu Cường làm món ăn , luôn sẽ chán đấy. Ngẫu nhiên thay đổi khẩu vị cũng không tệ , mạnh như trong lòng suy nghĩ .

"Vũ Tích cũng không làm cho ngươi !" "

"Dựa vào cái gì."

"Bằng nằng là nữ nhân của ta!"

"Gì vậy?" Mạnh như ánh mắt trùng lưu viên, "Các ngươi cũng phát triển được quá nhanh đi. Hừ! Vũ Tích tỷ tỷ, ta không thích ngươi rồi, làm sao ngươi cùng Triệu Cường phát triển nhanh như vậy cũng không nói cho ta."

Vương Vũ xưa kia cúi đầu, sắc mặt ửng đỏ, vụng trộm nhìn muốn cùng mạnh như đại chiến 300 hiệp Triệu Cường, thấp giọng nói: "Đâu có đâu!"

"..."

Cái này Vương Vũ xưa kia cũng quá không nể mặt đi à nha.

Đã nói có, có thể thế nào à?

Hơn nữa, sớm muộn gì không cũng là nữ nhân của ta sao? Sớm ngày chậm một ngày cũng không chỗ nào ah!

"Hừ! Ngươi không đơn thuần là đại sắc lang, vẫn là cái đại lừa gạt, người ta Vũ Tích tỷ cũng nói không có!"

"... Cái đó... Ngày mai sẽ là rồi!" Triệu Cường lúng túng nói.

"Nhanh đi nấu cơm!"

"Được rồi... Tốt..." Triệu Cường rốt cuộc phát hiện, hắn có thể chọc được Vương Vũ xưa kia, có thể chọc được lỗ bình tâm, chính là không thể trêu vào mạnh như cái này tiểu tử tông ah!

...

Đường Đường là Nhật Bản âm nhạc Nữ Thần, điểm này không thể nghi ngờ. Ở trong ba năm nhanh chóng nhảy lên thẳng, đã thẳng tới đến Nhật Bản, thậm chí Asia đỉnh phong Đường Đường, không ai có thể so sánh với nàng.

Ở công ty giải trí dưới sự an bài, Đường Đường đã bắt đầu lưu động buổi hòa nhạc. Một cách không ngờ đấy, trừ Bắc Kinh, Thượng Hải những thứ này thành phố lớn bên ngoài, Đường Đường lựa chọn một cái không lớn cảng khẩu thành thị, Bắc cảng Ichi.

Hơn nữa Đường Đường đêm khuya riêng tư gặp bạn trai tin tức, cái này cũng vì Đường Đường ở Bắc cảng Ichi tổ chức buổi hòa nhạc phủ thêm một tấm khăn che mặt bí ẩn.

Nữ Thần danh hiệu cũng không phải là trung cho đẹp đấy, cái này vốn là một lần Nhật Bản nội bộ lưu động buổi hòa nhạc, vẫn không khỏi phải biến thành cấp Thế Giới buổi hòa nhạc.

Bất luận là Asia, vẫn là Âu Mỹ mê ca nhạc, tất cả đều rối rít chạy tới vì Đường Đường trợ trận.

Đem bán vé vào cửa ba ngày hơn một vạn tấm vé vào cửa, toàn bộ bị chào hàng hết sạch. Mặc dù như thế, ngoài cửa còn có rất nhiều cùng đợi mua phiếu mê ca nhạc, thậm chí có rất nhiều người cũng đã bắt đầu dạo phố thị uy hành động.

Ở bất đắc dĩ dưới tình huống, buổi hòa nhạc đành phải đem đến lộ thiên Bắc cảng sân thể dục, vẫn tính là thờ bình thường chuyện này, Nhưng là không có mua được phiếu vẫn đang có khối người.

Cảnh tượng như vậy ở gần đây là rất hiếm thấy tới rồi. Kể từ Quán Hi ca chuyện tình về sau, giải trí sự nghiệp thật giống như lâm vào thung lũng, buổi hòa nhạc mặc dù cũng có cử hành, nhưng mà là như thế đại quy mô nhưng lại ít càng thêm ít.

Bắc cảng Ichi quán rượu đã toàn bộ đầy ắp, thậm chí là có chút dính không đến người của quán rượu đi tiểu lữ điểm cổ qua một đêm, điều này làm cho rất nhiều các thiếu nam thiếu nữ muốn làm một ít nguyên thủy vận động đều chỉ có thể đánh dã chiến. Còn có Bắc cảng Ichi người địa phương để cho ra bản thân một gian phòng ốc cấp những thứ kia mê ca nhạc ở, kiếm một ít khoản thu nhập thêm.

Tổng mà Ngôn Chi, mấy ngày gần đây tới Bắc cảng Ichi, là điên cuồng.

Phàm là cùng Đường Đường có liên quan, cũng sẽ khiến các giới oanh động. Truyền thông Bát Quái, xí nghiệp tìm nàng quay quảng cáo, chúng mê ca hát không ngừng ngôn luận.

Đường Đường hôm nay mặc trang phục màu đỏ...

Đường Đường là chòm sao Song Ngư đấy...

Đường Đường cự tuyệt X nho nhỏ mời...

Đường Đường ở mỗi tháng nho nhỏ số tới đại di mộ...

Chỉ cần là cùng Đường Đường tương quan , thế giới cũng sẽ cùng theo nhảy múa . . .

Triệu Cường , mạnh như cùng Vương Vũ xưa kia đã tại võ đài phía trước nhất ngôi xuống . Sau lưng đã chật ních đen ngòm một mảnh người , ở một cái góc nào đó trong , thỉnh thoảng sẽ có chính tề khẩu hiệu hô lên , mà chuyện như vậy còn không chỉ là một chỗ .

Triệu Cường bên trái là Vương Vũ xưa kia , bên phải là mạnh như , mình bị kẹp ở giữa .

Khó tiêu nhất bị mỹ nhân ân ah !

Như vậy trái ôm phải ấp tâm tình , kia có thể không phải người bình thường có thể thể cũng tìm được đấy.

Người nói . . . Là tiên sờ sờ mạnh như hay là trước ôm một cái Vương Vũ xưa kia đâu này?

Ai , khó khăn ah khó khăn !

"Như Như , người là thế nào làm được phiếu ." Cái này phiếu vé là mạnh như làm tới , còn như vậy chính , Triệu Cường cũng không biết . Giống như là một mực trong túi nàng suy đoán , trực tiếp lấy ra đồng dạng .

Ở Triệu Cường trong mắt , mạnh như bắt quả là một cái một cách tinh quái , cộng thêm lớn lên đáng yêu , lại thêm rất lớn Tiểu Mỹ nữ sinh cấp 3 mà thôi . Nàng lại có thể cả đến tốt như vậy vị trí phiếu vé , thật đúng là kỳ quái .

"Như thế nào . Không được sao ." Mạnh như vênh lên cái miệng nhỏ nhắn , giống như là giận dỗi đích vợ bé đồng dạng . Nhưng phải . . Triệu Cường cũng không còn hồng hạnh xuất tường ah ! Xác thực nói . . Là hân nghĩ ra rồi , kết quả không có cơ hội ra tay .

"Ây . . . Kia cũng không phải là không thể được , kỳ thật VIP phòng không phải càng tốt sao ."

"Có gì tốt , an tĩnh như vậy , nơi này nhiều náo nhiệt , còn có thể gần như vậy nhìn đến Đường Đường . . . Người muốn đi VIP chính người đi , dù sao ta còn lo lắng cho người không được Vũ Tích tỷ tỷ , cùng Đường Đường bỏ trốn!"

Triệu Cường cái trán đầy mồ hôi , cái tiểu nha đầu này quá cảm tưởng rồi . Mặc dù nói mình dung mạo rất đẹp trai , lúc đầu so với kia cái Quán Hi ca mạnh trăm bộ , bởi vì hân chưa bao giờ dùng máy chụp ảnh ! Nhưng mà coi như là như vậy , kia cũng không trở thành người nào thấy cũng yêu ah !

Triệu Cường bản thân cảm giác vẫn là rất ít xuất hiện đấy.

"Ồ , đây không phải Triệu lão sư sao? Có thời gian mang Vương lão sư đi ra nhìn buổi hòa nhạc tới ." Từ Dịch Thiên mang theo đệ tử cùng cao vĩ hồng chờ người đã đi tới nói .

"Hả? Ha ha , là các người a , đi ra nhìn buổi hòa nhạc tới ."

"Đường Đường có thể là thần tượng của ta!" Đệ tử nghĩ tới Đường Đường lập tức liền muốn ra sân , ngay cả cùng Triệu Cường đấu khí công phu cũng không có , lòng tràn đầy vui mừng .

"Ha ha , một ít ngồi dậy đi!" Triệu Cường cười nói . Triệu Cường bản thân không thích cái loại đó trang bức lão sư , ở trường học , mình là thầy của bọn hân , ở bên ngoài , vẫn là lấy thân phận bằng hữu chung sống tương đối khá .

Mặc dù nói đám hài tử này không có coi trọng chính mình .

"Không cần , vị trí của chúng ta ở bên kia ." Từ Dịch Thiên chỉ chỉ cách đó không xa .

Ở những học sinh kia đã đi ra về sau , Triệu Cường nhìn trong chốc lát , mới quay đầu hướng Vương Vũ xưa kia hỏi "Lớp chúng ta trẻ con đều là phú đệ nhị ."

"Không hoàn toàn là . . ."

"Hả, vậy là tốt rồi ." Triệu Cường thờ dãi một hơi .

"80% đi!" Vương Vũ xưa kia nói bổ sung .

". . ."

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xê thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Truy tình từng thảng

Hiện nay Triệu Cường , đã trở thành Lâm Phong trung học đệ nhị cấp nhân vật phong vân . 【 】

Bất luận là trong sân trường dư luận , vẫn là ở trong trường trên web , Triệu Cường càng là trở thành dư luận tiêu điểm , bị đánh giá vì sử thượng vô sỉ nhất nam nhân !

Nguyên Bản Nhân vì Triệu Cường cùng mạnh như lời đồn , đã trở thành nam sinh công kích tiêu điểm Triệu Cường , hiện nay trái lại đã trở thành nữ sinh công kích tiêu điểm .

"Mọi người mau nhìn , Triệu Cường là một cái bao nhiêu vô sỉ nam nhân ! Hắn ba tuổi còn đái dầm , năm tuổi tán gái , bảy tuổi không có nộ hôn đầu tiên , mười tuổi liền phá trinh rồi , vô sỉ như vậy nam nhân , làm sao có thể sẽ cùng Đường Đường cùng một chỗ đâu này?"

"đồng ý trên lầu , trước kia ta còn thầm mến qua hắn , nhìn hắn đáng đẹp trai như vậy , nhất định là phẫu thuật thẩm mỹ qua cảm thú !"

"X trên lầu cái đó gì , các người đám nữ nhân này cũng là bởi vì hắn cướp đi thần tượng của các người , còn như vậy để hủy Triệu lão sư sao?"

"Giống như trên !"

"Cùng cái rắm lên, Triệu Cường chính là một cái cảm thú ! Mọi người lên án công khai Triệu Cường ! Đả đảo Triệu Cường cảm Thú Chủ nghĩa ! Đường Đường vạn tuế !"

"Cút đi , mặc dù Đường Đường cũng là chúng ta nam nhân trong suy nghĩ Nữ Thần , nhưng là Triệu lão sư vô tình là chúng ta nam nhân anh hùng ah !"

"Nho nhỏ con em người anh hùng !"

"Đjt con mẹ mày !"

". . ."

Vì vậy , vốn chỉ là một cái lời đồn mà thôi, hiện tại lại trở thành một cái gió lửa lượn quanh chiến trường . Thậm chí cho tới trường học , có ít người vẫn còn ở tìm mắng người của mình , do đó đưa tới một hồi huyết chiến .

Một cái lời đồn đưa tới huyết án , thật lâu không thể lắng lại .

Mà làm vì người trong cuộc Triệu Cường , thì là ngồi ở trong phòng làm việc uống nước trà , gương mặt thích ý .

"Ta nói Triệu lão sư , làm sao người không nóng nảy ." Cao Tường nhìn Triệu Cường bộ dạng , có chút không thoải mái .

"Ta gấp cái gì ."

"Bên ngoài bởi vì người cùng Đường Đường nghe đồn , cũng đã vỡ tổ rồi, người sẽ không sợ Triệu Sơn bạch mợn đề tài để nói chuyện của mình ."

"Nếu như hắn không ngốc , hắn không thể mợn đề tài để nói chuyện của mình ." Triệu Cường cười nói ."Chuyện này cùng mạnh như chính là cái kia lời đồn không có khác biệt gì , hắn nữa mợn đề tài để nói chuyện của mình , vậy ta chỉ có thể đưa hắn cái tấm biển , mặt trên viết lên loại ngu vk nò~ hai chữ rồi."

Bất quá thật như là Triệu Cường nói như vậy , Triệu Sơn bạch nhện rất khổ cực ah !

Khi hắn nghe thấy cái bạo tạc tính chất tin tức thời điểm , phản ứng đầu tiên là không thể tin , sau đó chính là muốn mợn đề tài để nói chuyện của mình , cả Triệu Cường một bà .

Nhưng mà lần trước Dương Khánh đều bị khí nhập viện rồi , chẳng lẽ lần này cũng muốn để cho mình nằm viện .

Cho nên , Triệu Sơn bạch một mực nhẫn , may mắn Triệu Cường gần đây rất ít xuất hiện , bằng không thì hắn còn chưa hắn có thể nhện được ờ!

Triệu Cường trở lại trong biệt thự thời điểm , mạnh như cùng Vương Vũ xưa kia đã đến nhà .

Hiện tại Triệu Cường đem phòng bếp công tác toàn bao , Vương Vũ xưa kia cũng liền vô ích nhàn rồi .

Hai người hiện tại đang ngồi ở trên ghế sa lon lúu rú tán gẫu .

Thấy Triệu Cường đã trở về , Vương Vũ xưa kia lại hỏi: "Triệu Cường , Như Như ngày mai phải đi nhìn Đường Đường buổi hòa nhạc , ngươi đi không ."

"Hừ! Vũ Tích tỷ tỷ , ngươi hỏi hần thì sao , người ta là Đường Đường đích tình nhân , nhất định sẽ đi !" Mạnh như dịu dàng nói . Nàng đối với Triệu Cường loại này trong nhà ba mỹ nữ có mắt không trông , ở bên ngoài trên hoa ghẹo nguyệt hành động rất không răng , mặc dù nói mình là không thể nào cùng hần phát sinh chút gì đây , nhưng mà đây không phải là còn có Vương Vũ xưa kia cùng lỗ bình tâm đó sao .

Cho dù Đường Đường là thần tượng của mình , đó cũng là ở ca khúc lên , những phương diện khác , mạnh như mới chúm mắt nàng!

"Ta thật không có ." Triệu Cường tội nghiệp nhìn về phía Vương Vũ xưa kia .

"Ừm." Vương Vũ xưa kia đỏ mặt nhẹ giọng chút đầu . Nàng vốn là sớm liền biết cái chuyện này , nhưng là một mực không có dũng khí đến hỏi Triệu Cường . Hiện tại mạnh như thay mình hỏi , hơn nữa Triệu Cường cũng cùng bản thân trả lời , Vương Vũ xưa kia lòng tràn đầy vui mừng .

Kỳ thật có đôi khi nữ nhân rất dễ dàng thỏa mãn , chỉ là cần ban ngày đêm tối không có nhà nam nhân một tiếng thăm hỏi , một câu giải thích cùng cả đời săn sóc .

"Vũ Tích tỷ tỷ , ngươi không phải là chứ? Ngươi thật tin tưởng đại sắc lang lời của ah !" Mạnh như về mặt khoa trương nói.

Triệu Cường hung ác nhìn mạnh như , "Nửa châm ngồi ly gián , ta liền không nấu cơm cho ngươi ăn !"

"Hừ , không để cho làm sẽ không cấp làm , có Vũ Tích tỷ tỷ!" Mỗi ngày đều là Triệu Cường làm món ăn , luôn sẽ chán đấy. Ngẫu nhiên thay đổi khẩu vị cũng không tệ , mạnh như trong lòng suy nghĩ .

"Vũ Tích cũng không làm cho ngươi !"

"Dựa vào cái gì ."

"Bằng nàng là nữ nhân của ta !"

"Gi vậy?" Mạnh như ánh mắt trừng lưu viên , "Các ngươi cũng phát triển được quá nhanh đi . Hừ! Vũ Tích tỷ tỷ , ta không thích ngươi rồi , làm sao ngươi cùng Triệu Cường phát triển nhanh như vậy cũng không nói cho ta ."

Wương Vũ xưa kia cúi đầu , sắc mặt ửng đỏ , vụng trộm nhìn muốn cùng mạnh như đại chiến 300 hiệp Triệu Cường , thấp giọng nói: "Đâu có đâu !"

". . ."

Cái này Vương Vũ xưa kia cũng quá không nề mặt đi à nha .

Đã nói có , có thể thế nào à?

Hơn nữa , sớm muộn gì không cũng là nữ nhân của ta sao? Sớm ngày chậm một ngày cũng không chỗ nào ah !

"Hừ! Ngươi không đơn thuần là đại sắc lang , vẫn là cái đại lừa gạt , người ta Vũ Tích tỷ cũng nói không có!"

". . . Cái đó . . . Ngày mai sẽ là rồi!" Triệu Cường lúng túng nói .

"Nhanh đi nấu cơm !"

"Được rồi . . . Tốt . . ." Triệu Cường rốt cuộc phát hiện , hần có thể chọc được Vương Vũ xưa kia , có thể chọc được lỗ bình tâm , chính là không thể trên vào mạnh như cái này tiểu tổ tông ah !

. . .

Đường Đường là Nhật Bản âm nhạc Nữ Thần , điểm này không thể nghi ngờ . Ở trong ba năm nhanh chóng nhảy lên thẳng , đã thẳng tới đến Nhật Bản , thậm chí Asia đỉnh phong Đường Đường , không ai có thể so sánh với nàng .

Ở công ty giải trí dưới sự an bài , Đường Đường đã bắt đầu lưu động buổi hòa nhạc . Một cách không ngờ đấy , trừ Bắc Kinh , Thượng Hải những thứ này thành phố lớn bên ngoài , Đường Đường lựa chọn một cái không lớn cảng khẩu thành thị , Bắc cảng Ichi .

Hơn nữa Đường Đường đêm khuya riêng tư gặp bạn trai tin tức , cái này cũng vì Đường Đường ở Bắc cảng Ichi tổ chức buổi hòa nhạc phủ thêm một tấm khăn che mặt bí ẩn .

Nữ Thần danh hiệu cũng không phải là trung cho đẹp đấy , cái này vốn là một lần Nhật Bản nội bộ lưu động buổi hòa nhạc , vẫn không khỏi phải biến

thành cấp Thế Giới buổi hòa nhạc .

Bất luận là Asia , vẫn là Âu Mỹ mê ca nhạc , tất cả đều rối rít chạy tới vì Đường Đường trợ trận .

Đem bán vé vào cửa ba ngày hơn một vạn tấm vé vào cửa , toàn bộ bị chào hàng hết sạch. Mặc dù như thế , ngoài cửa còn có rất nhiều cùng đợi mua phiếu mê ca nhạc , thậm chí có rất nhiều người cũng đã bắt đầu dạo phố thị uy hành động .

Ở bất đắc dĩ dưới tình huống , buổi hòa nhạc đành phải đem đến lộ thiên Bắc cảng sân thể dục , vẫn tính là thờ bình thường chuyện này , Nhưng là không có mua được phiếu vẫn đang có khối người .

Cảnh tượng như vậy ở gần đây là rất hiếm thấy tới rồi . Kể từ Quán Hi ca chuyện tình về sau , giải trí sự nghiệp thật giống như lâm vào thung lũng , buổi hòa nhạc mặc dù cũng có cử hành , nhưng mà là như thế đại quy mô nhưng lại ít càng thêm ít .

Bắc cảng Ichi quán rượu đã toàn bộ đầy áp , thậm chí là có chút đỉnh không đến người của quán rượu đi tiểu lữ điểm cổ qua một đêm , điều này làm cho rất nhiều các thiếu nam thiếu nữ muốn làm một ít nguyên thủy vận động đều chỉ có thể đánh đã chiến . Còn có Bắc cảng Ichi người địa phương để cho ra bản thân một gian phòng ốc cấp những thứ kia mê ca nhạc ở , kiếm một ít khoản thu nhập thêm .

Tổng mà Ngôn Chi , mấy ngày gần đây tới Bắc cảng Ichi , là điên cuồng .

Phàm là cùng Đường Đường có liên quan , cũng sẽ khiến các giới oanh động . Truyền thông Bát Quái , xí nghiệp tìm nàng quay quảng cáo , chúng mê ca hát không ngừng ngôn luận .

Đường Đường hôm nay mặc trang phục màu đỏ . . .

Đường Đường là chòm sao Song Ngư đấy. . .

Đường Đường cự tuyệt X nho nhỏ mời . . .

Đường Đường ở mỗi tháng nho nhỏ số tới đại di mộ . . .

Chỉ cần là cùng Đường Đường tương quan , thế giới cũng sẽ cùng theo nhảy múa . . .

Triệu Cường , mạnh như cùng Vương Vũ xưa kia đã tại võ đài phía trước nhất ngôi xuống . Sau lưng đã chặt ních đen ngòm một mảnh người , ở một cái góc nào đó trong , thỉnh thoảng sẽ có chính tề khẩu hiệu hô lên , mà chuyện như vậy còn không chỉ là một chỗ .

Triệu Cường bên trái là Vương Vũ xưa kia , bên phải là mạnh như , mình bị kẹp ở giữa .

Khó tiêu nhất bị mỹ nhân ân ah !

Như vậy trái ôm phải ấp tâm tình , kia có thể không phải người bình thường có thể thể cũng tìm được đấy.

Người nói . . . Là tiên sờ sờ mạnh như hay là trước ôm một cái Vương Vũ xưa kia đâu này?

Ai , khó khăn ah khó khăn !

"Như Như , người là thế nào làm được phiếu ." Cái này phiếu vé là mạnh như làm tới , còn như vậy chính , Triệu Cường cũng không biết . Giống như là một mực trong túi nằng suy đoán , trực tiếp lấy ra đồng dạng .

Ở Triệu Cường trong mắt , mạnh như bất quá là một cái một cách tình quái , cộng thêm lớn lên đáng yêu , lại thêm rất lớn Tiểu Mỹ nữ sinh cấp 3 mà thôi . Nằng lại có thể cả đến tốt như vậy vị trí phiếu vé , thật đúng là kỳ quái .

"Như thế nào . Không được sao ." Mạnh như vênh lên cái miệng nhỏ nhắn , giống như là giận dỗi đích vợ bé đồng dạng . Nhưng phải . . Triệu Cường cũng không còn hồng hạnh xuất tường ah ! Xác thực nói . . Là hấn nghĩ ra rồi , kết quả không có cơ hội ra tay .

"Áy. . . Kia cũng không phải là không thể được , kỳ thật VIP phòng không phải càng tốt sao ."

"Có gì tốt , an tĩnh như vậy , nơi này nhiều náo nhiệt , còn có thể gần như vậy nhìn đến Đường Đường . . . Người muốn đi VIP chính người đi , dù sao ta còn lo lắng cho người không được Vũ Tích tỷ tỷ , cùng Đường Đường bỏ trốn!"

Triệu Cường cái trán đầy mồ hôi , cái tiểu nha đầu này quá cảm tưởng rồi. Mặc dù nói mình dung mạo rất đẹp trai , lúc đầu so với kia cái Quán Hi ca mạnh trăm bộ , bởi vì hấn chưa bao giờ dùng máy chụp ảnh ! Nhưng mà coi như là như vậy , kia cũng không trở thành người nào thấy cũng yêu ah !

Triệu Cường bản thân cảm giác vẫn là rất ít xuất hiện đấy.

"Ồ , đây không phải Triệu lão sư sao? Có thời gian mang Vương lão sư đi ra nhìn buổi hòa nhạc tới ." Từ Dịch Thiên mang theo đệ tiểu cùng cao vĩ hồng chờ người đã đi tới nói .

"Hả? Ha ha , là các người a , đi ra nhìn buổi hòa nhạc tới ."

"Đường Đường có thể là thần tượng của ta!" Dụ tiểu nghĩ tới Đường Đường lập tức liền muốn ra sân , ngay cả cùng Triệu Cường đấu khí công phu cũng không có , lòng tràn đầy vui mừng .

"Ha ha , một ít ngồi dậy đi!" Triệu Cường cười nói . Triệu Cường bản thân không thích cái loại đồ trang bức lão sư , ở trường học , mình là thầy của bọn hắn , ở bên ngoài , vẫn là lấy thân phận bằng hữu chung sống tương đối khá .

Mặc dù nói đám hài tử này không có coi trọng chính mình .

"Không cần , vị trí của chúng ta ở bên kia ." Từ Dịch Thiên chỉ chỉ cách đó không xa .

Ở những học sinh kia đã đi ra về sau , Triệu Cường nhìn trong chốc lát , mới quay đầu hướng Vương Vũ xưa kia hỏi "Lớp chúng ta trẻ con đều là phú đệ nhị ."

"Không hoàn toàn là . . ."

"Há, vậy là tốt rồi ." Triệu Cường thở dài một hơi .

"80% đi!" Vương Vũ xưa kia nói bổ sung .

". . ."

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xê thể giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Truy tình từng tháng

Hiện nay Triệu Cường , đã trở thành Lâm Phong trung học đệ nhị cấp nhân vật phong vân . 【 】

Bất luận là trong sân trường dư luận , vẫn là ở trong trường trên web , Triệu Cường càng là trở thành dư luận tiêu điểm , bị đánh giá vì sử thượng vô sỉ nhất nam nhân !

Nguyên Bản Nhân vì Triệu Cường cùng mạnh như lời đồn , đã trở thành nam sinh công kích tiêu điểm Triệu Cường , hiện nay trái lại đã trở thành nữ sinh công kích tiêu điểm .

"Mọi người mau nhìn , Triệu Cường là một cái bao nhiêu vô sỉ nam nhân ! Hắn ba tuổi còn đái dầm , năm tuổi tán gái , bảy tuổi không có nộ hôn đầu tiên , mười tuổi liền phá trinh rồi , vô sỉ như vậy nam nhân , làm sao có thể sẽ cùng Đường Đường cùng một chỗ đâu này?"

"đồng ý trên lầu , trước kia ta còn thăm mền qua hắn , nhìn hắn đáng đáp đẹp trai như vậy , nhất định là phẫu thuật thẩm mỹ qua cảm thú !"

"X trên lầu cái đó gì , các ngươi đám nữ nhân này cũng là bởi vì hắn cướp đi thần tượng của các ngươi , còn như vậy để hủy Triệu lão sư sao?"

"Giống như trên !"

"Cùng cái rắm lên, Triệu Cường chính là một cái cảm thú ! Mọi người lên án công khai Triệu Cường ! Đả đảo Triệu Cường cảm Thú Chủ nghĩa ! Đường Đường vạn tuế !"

"Cút đi , mặc dù Đường Đường cũng là chúng ta nam nhân trong suy nghĩ Nữ Thần , nhưng là Triệu lão sư vô tình là chúng ta nam nhân anh hùng ah !"

"Nho nhỏ con em ngươi anh hùng !"

"Đjt con mẹ mày !"

". . ."

Vì vậy, vốn chỉ là một cái lời đồn mà thôi, hiện tại lại trở thành một cái gió lửa lượn quanh chiến trường. Thậm chí cho tới trường học, có ít người vẫn còn ở tìm mắng người của mình, do đó đưa tới một hồi huyết chiến.

Một cái lời đồn đưa tới huyết án, thật lâu không thể lắng lại.

Mà làm vì người trong cuộc Triệu Cường, thì là ngồi ở trong phòng làm việc uống nước trà, gương mặt thích ý.

"Ta nói Triệu lão sư, làm sao ngươi không nóng nảy." Cao Tường nhìn Triệu Cường bộ dạng, có chút không thoải mái.

"Ta gấp cái gì."

"Bên ngoài bởi vì ngươi cùng Đường Đường nghe đồn, cũng đã vỡ tổ rồi, ngươi sẽ không sợ Triệu Sơn bạch mượn đề tài để nói chuyện của mình."

"Nếu như hần không ngốc, hần không thể mượn đề tài để nói chuyện của mình." Triệu Cường cười nói. "Chuyện này cùng mạnh như chính là cái kia lời đồn không có khác biệt gì, hần nữa mượn đề tài để nói chuyện của mình, vậy ta chỉ có thể đưa hần cái tấm biển, mặt trên viết lên loại ngu vk nờ~ hai chữ rồi."

Bất quá thật như là Triệu Cường nói như vậy, Triệu Sơn bạch nhìn rất khổ cực ah!

Khi hần nghe thế cái bạo tạc tính chất tin tức thời điểm, phản ứng đầu tiên là không thể tin, sau đó chính là muốn mượn đề tài để nói chuyện của mình, cả Triệu Cường một bà.

Nhưng mà lần trước Dương Khánh đều bị khí nhập viện rồi, chẳng lẽ lần này cũng muốn để cho mình nằm viện.

Cho nên, Triệu Sơn bạch một mực nhẫn, may mắn Triệu Cường gần đây rất ít xuất hiện, bằng không thì hần còn chưa hần có thể nhịn được ở!

Triệu Cường trở lại trong biệt thự thời điểm, mạnh như cùng Vương Vũ xưa kia đã đến nhà.

Hiện tại Triệu Cường đem phòng bếp công tác toàn bao, Vương Vũ xưa kia cũng liền vô ích nhàn rồi.

Hai người hiện tại đang ngồi ở trên ghế sa lon lúu rú tán gẫu.

Thấy Triệu Cường đã trở về, Vương Vũ xưa kia lại hỏi: "Triệu Cường, Như Như ngày mai phải đi nhìn Đường Đường buổi hòa nhạc, ngươi đi không."

"Hừ! Vũ Tích tỷ tỷ, ngươi hỏi hần thì sao, người ta là Đường Đường đích tình nhân, nhất định sẽ đi!" Mạnh như dịu dàng nói. Nàng đối với Triệu Cường loại này trong nhà ba mỹ nữ có mắt không trông, ở bên ngoài trên hoa gheo nguyệt hành động rất không răng, mặc dù nói mình là không thể nào cùng hần phát sinh chút gì đấy, nhưng mà đây không phải là còn có Vương Vũ xưa kia cùng lỗ bình tâm đó sao.

Cho dù Đường Đường là thần tượng của mình, đó cũng là ở ca khúc lên, những phương diện khác, mạnh như mới chúng mắt nàng!

"Ta thật không có." Triệu Cường tội nghiệp nhìn về phía Vương Vũ xưa kia.

"Ừm." Vương Vũ xưa kia đỏ mặt nhẹ giọng chút đầu. Nàng vốn là sớm liền biết cái chuyện này, nhưng là một mực không có dừng khí đến hỏi Triệu Cường. Hiện tại mạnh như thay mình hỏi, hơn nữa Triệu Cường cũng cùng bản thân trả lời, Vương Vũ xưa kia lòng tràn đầy vui mừng.

Kỳ thật có đôi khi nữ nhân rất dễ dàng thỏa mãn, chỉ là cần ban ngày đêm tối không có nhà nam nhân một tiếng thăm hỏi, một câu giải thích cùng cả đời sẵn sốc.

"Vũ Tích tỷ tỷ, ngươi không phải là chứ? Ngươi thật tin tưởng đại sắc lang lời của ah!" Mạnh như vẻ mặt khoa trương nói.

Triệu Cường hung ác nhìn mạnh như, "Nửa châm ngồi ly gián, ta liền không nấu cơm cho ngươi ăn!"

"Hừ, không để cho làm sẽ không cấp làm, có Vũ Tích tỷ tỷ!" Mỗi ngày đều là Triệu Cường làm món ăn, luôn sẽ chán đấy. Ngẫu nhiên thay đổi khẩu vị cũng không tệ, mạnh như trong lòng suy nghĩ.

"Vũ Tích cũng không làm cho ngươi!"

"Dựa vào cái gì."

"Bằng nàng là nữ nhân của ta!"

"Gì vậy?" Mạnh như ánh mắt trừng lưu viên, "Các ngươi cũng phát triển được quá nhanh đi. Hừ! Vũ Tích tỷ tỷ, ta không thích ngươi rồi, làm sao ngươi cùng Triệu Cường phát triển nhanh như vậy cũng không nói cho ta."

Wang Vũ xưa kia cúi đầu, sắc mặt ửng đỏ, vụng trộm nhìn muốn cùng mạnh như đại chiến 300 hiệp Triệu Cường, thấp giọng nói: "Đâu có đâu!"

" . . . "

Cái này Vương Vũ xưa kia cũng quá không nể mặt đi à nha .

Đã nói có , có thể thế nào à?

Hơn nữa , sớm muộn gì không cũng là nữ nhân của ta sao? Sớm ngày chậm một ngày cũng không chỗ nào ah !

"Hừ! Người không đơn thuần là đại sắc lang , vẫn là cái đại lừa gạt , người ta Vũ Tích tỷ cũng nói không có!"

" . . . Cái đó . . . Ngày mai sẽ là rồi!" Triệu Cường lúng túng nói .

"Nhanh đi nấu cơm !"

"Được rồi . . . Tốt . . . " Triệu Cường rút cuộc phát hiện , hắn có thể chọc được Vương Vũ xưa kia , có thể chọc được lỗ bình tâm , chính là không thể trêu vào mạnh như cái này tiểu tổ tông ah !

. . .

Đường Đường là Nhật Bản âm nhạc Nữ Thần , điểm này không thể nghi ngờ . Ở trong ba năm nhanh chóng nhảy lên thẳng , đã thẳng tới đến Nhật Bản , thậm chí Asia đỉnh phong Đường Đường , không ai có thể so sánh với nàng .

Ở công ty giải trí dưới sự an bài , Đường Đường đã bắt đầu lưu động buổi hòa nhạc . Một cách không ngờ đấy, trừ Bắc Kinh , Thượng Hải những thứ này thành phố lớn bên ngoài , Đường Đường lựa chọn một cái không lớn cảng khẩu thành thị , Bắc cảng Ichi .

Hơn nữa Đường Đường đêm khuya riêng tư gặp bạn trai tin tức , cái này cũng vì Đường Đường ở Bắc cảng Ichi tổ chức buổi hòa nhạc phủ thêm một tấm khăn che mặt bí ẩn .

Nữ Thần danh hiệu cũng không phải là trung cho đẹp đấy, cái này vốn là một lần Nhật Bản nội bộ lưu động buổi hòa nhạc , vẫn không khỏi phải biến thành cấp Thế Giới buổi hòa nhạc .

Bất luận là Asia , vẫn là Âu Mỹ mê ca nhạc , tất cả đều rối rít chạy tới vì Đường Đường trợ trận .

Đem bán vé vào cửa ba ngày hơn một vạn tấm vé vào cửa , toàn bộ bị chào hàng hết sạch. Mặc dù như thế , ngoài cửa còn có rất nhiều cùng đợi mua phiếu mê ca nhạc , thậm chí có rất nhiều người cũng đã bắt đầu dạo phố thị uy hành động .

Ở bất đắc dĩ dưới tình huống , buổi hòa nhạc đành phải đem đến lộ thiên Bắc cảng sân thể dục , vẫn tính là thờ bình thường chuyện này , Nhưng là không có mua được phiếu vẫn đang có khối người .

Cảnh tượng như vậy ở gần đây là rất hiếm thấy tới rồi . Kể từ Quán Hi ca chuyện tình về sau , giải trí sự nghiệp thật giống như lâm vào thung lũng , buổi hòa nhạc mặc dù cũng có cử hành , nhưng mà là như thế đại quy mô nhưng lại ít càng thêm ít .

Bắc cảng Ichi quán rượu đã toàn bộ đầy ắp , thậm chí là có chút đỉnh không đến người của quán rượu đi tiểu lữ điểm cổ qua một đêm , điều này làm cho rất nhiều các thiếu nam thiếu nữ muốn làm một ít nguyên thủy vận động đều chỉ có thể đánh dã chiến . Còn có Bắc cảng Ichi người địa phương để cho ra bản thân một gian phòng ốc cấp những thứ kia mê ca nhạc ở , kiếm một ít khoản thu nhập thêm .

Tổng mà Ngôn Chi , mấy ngày gần đây tới Bắc cảng Ichi , là điên cuồng .

Phàm là cùng Đường Đường có liên quan , cũng sẽ khiến các giới oanh động . Truyền thông Bát Quái , xí nghiệp tìm nàng quay quảng cáo , chúng mê ca hát không ngừng ngôn luận .

Đường Đường hôm nay mặc trang phục màu đỏ . . .

Đường Đường là chòm sao Song Ngư đấy. . .

Đường Đường cự tuyệt X nho nhỏ mời . . .

Đường Đường ở mỗi tháng nho nhỏ số tới đại di mục . . .

Chỉ cần là cùng Đường Đường tương quan , thế giới cũng sẽ cùng theo nhảy múa . . .

Triệu Cường , mạnh như cùng Vương Vũ xưa kia đã tại võ đài phía trước nhất ngồi xuống . Sau lưng đã chật ních đen ngòm một mảnh người , ở một cái góc nào đó trong , thỉnh thoảng sẽ có chính tề khẩu hiệu hô lên , mà chuyện như vậy còn không chỉ là một chỗ .

Triệu Cường bên trái là Vương Vũ xưa kia , bên phải là mạnh như , mình bị kẹp ở giữa .

Khó tiêu nhất bị mỹ nhân ân ah !

Như vậy trái ôm phải ấp tâm tình , kia có thể không phải người bình thường có thể thể cũng tìm được đấy.

Ngươi nói . . . Là tiên sờ sờ mạnh như hay là trước ôm một cái Vương Vũ xưa kia đâu này?

Ai , khó khăn ah khó khăn !

"Như Như , ngươi là thế nào làm được phiếu ." Cái này phiếu vé là mạnh như làm tới , còn như vậy chính , Triệu Cường cũng không biết . Giống như là một mực trong túi nàng suy đoán , trực tiếp lấy ra đồng dạng .

Ở Triệu Cường trong mắt , mạnh như bắt quả là một cái một cách tinh quái , cộng thêm lớn lên đáng yêu , lại thêm rất lớn Tiểu Mỹ nữ sinh cấp 3 mà thôi . Nàng lại có thể cả đến tốt như vậy vị trí phiếu vé , thật đúng là kỳ quái .

"Như thế nào . Không được sao ." Mạnh như vênh lên cái miệng nhỏ nhắn , giống như là giận dỗi đích vợ bé đồng dạng . Nhưng phải . . Triệu Cường cũng không còn hồng hạnh xuất tường ah ! Xác thực nói . . Là hần nghĩ ra rồi , kết quả không có cơ hội ra tay .

"Ây. . . Kia cũng không phải là không thể được , kỳ thật VIP phòng không phải càng tốt sao ."

"Có gì tốt , an tĩnh như vậy , nơi này nhiều náo nhiệt , còn có thể gần như vậy nhìn đến Đường Đường . . . Ngươi muốn đi VIP chính ngươi đi , dù sao ta còn lo lắng cho ngươi không được Vũ Tích tỷ tỷ , cùng Đường Đường bỏ trốn!"

Triệu Cường cái trán đầy mồ hôi , cái tiểu nha đầu này quá cảm tưởng rồi. Mặc dù nói mình dung mạo rất đẹp trai , lúc đầu so với kia cái Quán Hi ca mạnh trăm bộ , bởi vì hần chưa bao giờ dùng máy chụp ảnh ! Nhưng mà coi như là như vậy , kia cũng không trở thành người nào thấy cũng yêu ah !

Triệu Cường bản thân cảm giác vẫn là rất ít xuất hiện đấy.

"Ồ , đây không phải Triệu lão sư sao? Có thời gian mạng Vương lão sư đi ra nhìn buổi hòa nhạc tới ." Từ Dịch Thiên mang theo dụ tiểu cùng cao vĩ hồng chờ người đã đi tới nói .

"Hả? Ha ha , là các ngươi a , đi ra nhìn buổi hòa nhạc tới ."

"Đường Đường có thể là thần tượng của ta!" Dụ tiểu nghĩ tới Đường Đường lập tức liền muốn ra sân , ngay cả cùng Triệu Cường đấu khí công phu cũng không có , lòng tràn đầy vui mừng .

"Ha ha , một ít ngồi dậy đi!" Triệu Cường cười nói . Triệu Cường bản thân không thích cái loại đồ trang bức lão sư , ở trường học , mình là thầy của bọn hần , ở bên ngoài , vẫn là lấy thân phận bằng hữu chung sống tương đối khá .

Mặc dù nói đàm hài tử này không có coi trọng chính mình .

"Không cần , vị trí của chúng ta ở bên kia ." Từ Dịch Thiên chỉ chỉ cách đó không xa .

Ở những học sinh kia đã đi ra về sau , Triệu Cường nhìn trong chốc lát , mới quay đầu hướng Vương Vũ xưa kia hỏi "Lớp chúng ta trẻ con đều là phú đệ nhị ."

"Không hoàn toàn là . . ."

"Há, vậy là tốt rồi ." Triệu Cường thở dài một hơi .

"80% đi!" Vương Vũ xưa kia nói bổ sung .

". . ."

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Tham sống như con

"Tổ quốc của chúng ta là vườn hoa , vườn hoa đóa hoa thật tươi tươi đẹp . . ."

Triệu Cường một bên khẽ hát , một bên đứng ở giáo học lâu cửa . 【 】

Thật đẹp ah !

Nhất là trên các nàng lâu thời điểm , quả thực là thật đẹp !

Kia bộ ngực nhỏ , kia bờ eo thon bé bỏng , kia tiểu Bạch chân , kia . . . Bà mẹ nó ! Màu đen Lace !

Mà lúc này , đột nhiên xuất hiện một đôi mặc tây trang đuôi chặn Triệu Cường tầm mắt .

"Hà? Người nào . Chớ chống đỡ ta ! Bà mẹ nó , ta để cho người chớ chống đỡ ta !" Triệu Cường tức giận đứng lên , kéo lại người kia cổ áo .

"Làm gì . Muốn đánh ta ."

Triệu Cường sững sờ, tùy theo cười buông tay ra , vuốt lên y phục của hắn , "Ha ha , là Dương chủ nhiệm a, ta còn tưởng rằng là cái nào nghịch ngợm gây sự ngu ngốc! Ai , Dương chủ nhiệm , làm sao người xuất viện . Không nhiều lắm đường đường . Chính là ngài phải ra khỏi viện , cũng nói cho ta biết một tiếng , ta phải đi đón người sao ! Mặc dù nói người là mình té xỉu , Nhưng là ta cũng phải âm 1 bình tĩnh trách nhiệm . Người nghĩ a, người té xỉu ta làm sao lại đã quên đỡ người thì sao? Ai , Dương chủ nhiệm , làm lão sư khó khăn ah ! Kia cái gì , không nói trước rồi , ta đi trước ah !" Sau đó , Triệu Cường bắt đầu đi lác đầu , vỗ vỗ Dương Khánh bả vai , xoay người rời đi .

Dương Khánh giựt giựt khóe miệng , vẫn là mình té xỉu .

Hắn hần choáng nha không phải chứ mình giận đến bệnh tim đột phát , mình có thể không có sao rồi rãnh té xỉu đi bệnh viện đi ghi danh .

Hắn đơn giản chính là một cái lưu manh !

Sớm muộn gì để cho hắn thành vì đuôi mù lưu !

"Triệu Cường , ta sớm muộn cũng sẽ bắt lại người chứng cứ , trong trường học của chúng ta tuyệt đối không cho phép có như người vậy độc lữ tồn tại !" Dương Khánh chỉ vào Triệu Cường bóng lưng quát lên nói.

Sở hữu tất cả đang đang đi học đệ tử tất cả đều dừng bước , quan sát hai người đấu tranh .

Dương Khánh hôm nay là bệnh nặng mới khỏi , ngày đầu tiên đi làm , các học sinh cũng mừng rỡ thấy giữa hai người tranh đấu . Một cái là muốn có chết hay không lão già hóm hèm , một cái là trước cùng mạnh như thầy trò yêu nhau , sau lại cùng Đường Đường truyền ra xì căng đan nhị ban chủ nhiệm lớp Triệu Cường , bất luận người , đều là các học sinh công địch ah !

Triệu Cường dừng bước , quay người lại , lớn hô một tiếng , "Dương Khánh !"

Dương Khánh sững sờ, tùy theo lui về phía sau mấy bước , "Sặc . . . Làm gì ."

Hắn sẽ không cần đánh mình chứ?

Người ta Triệu Cường long tinh hổ mãnh , mình tay chân lảo đảo mà đấy , không được để cho hắn đánh chết .

"Quần cửa mở ."

". . ."

Dương Khánh bản năng cúi đầu xem xét , quả nhiên mở . Vội vàng đỏ mặt đưa lưng về phía các học sinh bận rộn lo lắng kéo lên quần cửa khóa kéo .

Mà tuy vậy , Dương Khánh chung quanh các học sinh cũng là tuôn ra ồ tiếng cười .

"Cười cái gì cười . Còn không mau trở về phòng học ." Dương Khánh đỏ mặt tía tai hô lớn .

Triệu Cường . . . Triệu Cường . . . Ta muốn giết người !

Triệu Cường ánh mắt du ly hướng ngữ văn tổ đi , đi tới nửa đường , đột nhiên thấy ,Ặc, mình quần cửa cũng mở !

"Ồ , Triệu lão sư tới ." Cao Tường cười nói .

"Ha ha , mới đến ."

"Người có nghe nói không, Dương Khánh đã trở về."

"Uh, biết, vừa rồi gặp được hấn."

"Vậy hấn lại nhập viện rồi." Cao Tường kinh ngạc nói.

". . . Còn không có."

"Cái kia chính là nhanh đi. . ."

Triệu Cường rất nghiêm túc nhẹ gật đầu, "Uh, cũng nhanh."

"Như thế nào đây?" Cao Tường tiến đến Triệu Cường bên người, thấp giọng nói.

"Cái gì như thế nào đây?"

"Người và Vương Vũ xưa kia a, có hay không kia cái gì. . ."

"Ày. . . Trước mắt. . . Còn không có. . ." Triệu Cường cái trán đầy mồ hôi, cái này Cao Tường cũng quá Bát Quái đi à nha.

"Ai, người cũng không được ah! Ta nguyên lai nghĩ đến người đã sớm cho nàng bắt lại!" Cao Tường liên tục gật đầu.

Triệu Cường giựt giựt khóe miệng, lập tức nói sang chuyện khác, "Đúng rồi, nghe nói trường học của chúng ta có cái gì tiết mục nghệ thuật."

"Đúng vậy a, là ở tháng mười vừa để xuống giả trước khi, sẽ chọn ra thời gian một ngày tổ chức tiết mục nghệ thuật, hơn nữa mỗi cái lớp học đều phải ra khỏi cái tiết mục."

"Thật."

"Thật."

". . ."

Triệu Cường tự buồn bực rồi, chuyện này Đường Đường là như thế nào biết đến đâu này?

Chẳng lẽ nàng chính là trong truyền thuyết Gia Cát Lượng đại đi mục đích bên ngoài cháu trai thất đại cô bát đại đi nữ nhi tử biểu tỷ muội muội.

Cùng Cao Tường tán gẫu trong chốc lát, Triệu Cường sẽ cầm sách giáo khoa đi học đi.

Đứng ở lớp hai trên giảng đài, Triệu Cường sơ lược tính toán một cái nhân số, "Trương Bằng trí đâu này?"

"Báo cáo lão sư, hấn đi quét nhà cầu đi rồi!" Một cái nam học sinh nhắc tay hô.

Sau đó, là một hồi ồ tiếng cười.

Triệu Cường hơi hơi nhủ lòng may, Trương Bằng trí người này vóc người thấp bé, còn có chút thiên mập, thoát nhìn giống như là Vũ đại lang tựa như .
."Từ Dịch Thiên, người nói một chút, chuyện gì xảy ra."

"Hình như là bị Dương chủ nhiệm phạt đấy." Từ Dịch Thiên nói.

Triệu Cường nhẹ gật đầu, sau đó dụng lực gõ bàn giáo viên, để cho phía dưới an tĩnh lại, Triệu Cường ở trong lớp nhìn một vòng, âm thanh lạnh lùng nói: "Các người cười cái gì. Cười Trương Bằng trí đi quét nhà cầu đi. Trương Bằng trí không phải chúng ta lớp hai người. Hấn như vậy làm, là làm mất mặt hấn, vẫn là làm mất mặt chúng ta. Người khác vừa nói, đó là lớp hai người đang quét nhà cầu. Các người có nghĩ tới không."

"Móa, ai sẽ xem hấn là lớp hai người. Trương Bằng trí cái đó người lùn ở toàn trường đều có tên, người nào để ý đến hấn đi đâu này?"

Triệu Cường nhẹ gật đầu, bởi vì hấn lớn lên cùng thân cao vắn đề, rất dễ dàng để cho người ta xem thường, nhất là ở thời còn học sinh, chuyện như vậy rất dễ dàng cũng sẽ bị kỳ thị.

Thờ dài, đối với từ Dịch Thiên hỏi "Hấn ở đây kia nhà cầu."

"Ngay tại chúng ta cái này tầng lầu đây."

Nhẹ gật đầu, Triệu Cường nói: "Cái này tiết khóa tự học đi!" Sau đó, Triệu Cường đóng sập cửa ra.

"Móa, ngu ngốc, hấn thật đúng là đem Trương Bằng trí coi vào đâu đâu này?"

"Đúng đấy, cái đó người lùn, có chết hay không người nào quản hấn khi gió."

". . ."

Từ Dịch Thiên quay đầu , cùng cao vĩ hồng liếc nhau một cái , hai người ngăm hiểu lẫn nhau , sau đó ánh mắt lại du ly tới rồi địa phương khác .

Triệu Cường đi tới WC toa-lét , thật đúng là liền thấy một cái bồn bã thân thể trong nhà cầu "Là tả " quét trên mặt đất lưu lại thủy tí .

"Trương Bằng trí !"

"Hừm . . Há? Triệu lão sư ." Trương Bằng trí một ngẩng đầu , liền gặp được Triệu Cường vẻ mặt nộ khí đứng ở nơi đó .

"Cùng ta trở về lớp học đi học ."

"Nhưng mà . . . Dương chủ nhiệm để cho ta quét nhà cầu , ta còn không có quét xong!"

"Không cần quét , Dương chủ nhiệm tìm người...người đã nói là ta nói ." Triệu Cường lạnh lùng nói .

Trương Bằng trí lắc đầu , "Ta không muốn phiền tới người khác ."

Triệu Cường khề thờ dài một cái , như là người như hắn , hoặc là nhảy lên một cái , hoặc là uể oải không phấn chấn . Hiển nhiên Trương Bằng trí chính là thuộc về thứ hai , tổng là bị người cười nhạo , do đó biến thành hèn yếu tính cách , "Được rồi , kia người nói cho ta một chút , người phạm cái gì sai lầm rồi ."

"Lúc đi học , không chú ý đập lấy Dương chủ nhiệm , đập hắn thoáng một phát chân , hắn thì nói ta là cố ý đấy, sau đó . . ."

"Không có sau đó rồi! Cùng ta trở về đi học !" Triệu Cường nổi trận lôi đình , rất rõ ràng hay là tại trên người mình bị tức phát tại trên người của học sinh mình .

Trương Bằng trí lắc đầu , tiếp tục quét lấy WC toa-lét mặt đất .

"Vậy được rồi , người theo ta đi tìm Dương Khánh !" Triệu Cường âm thanh lạnh lùng nói .

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tái đọc chia xê thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Đoàn kết Isshin

Triệu Cường rất tức giận . 【 】

Mình tức giận , sau đó phát tiết ở trên thân người khác , cái này tính là cái gì bản lãnh .

Như vậy đức hạnh , còn có thể làm lão sư .

Nhưng lại một mực chắc chắn nói là đối phương không có sư đức và văn văn , lão già hợm hẹm !

"Ta không đi , hay là thôi đi ! Triệu lão sư , ngài đi cấp các học sinh đi học đi thôi , nơi này có ta là đủ rồi ."

Triệu Cường bắt đầu dĩ lắc đầu , cũng không biết có nên hay không tức giận .

Cái này đưa trẻ phả của từ làm sao lại như vậy oa nang đầu này?

"Vậy thì tốt , ta theo người quét , nhanh lên quét xong , sau đó trở về đi học ."

"Lão sư , không cần , ta . . ."

"Thiếu mẹ nó nói nhảm." Triệu Cường không nhìn được từ bên cạnh cầm lên một cái cây chổi, liền quét...mà bắt đầu.

Trương Bằng trí ngớ ra thần đứng ở nơi đó, nhìn đã cong xuống eo quét lấy WC toa-lét Triệu Cường, ánh mắt đột nhiên có chút đỏ lên, dùng sức nheo một cái cái mũi của mình, sau đó khuôn mặt vui vẻ, cùng Triệu Cường cùng một chỗ quét...mà bắt đầu.

"Móa nó, đừng nhìn WC toa-lét không lớn, như thế nào lao lực như vậy." Cũng mau muốn tan lớp, nhưng là một cái WC toa-lét còn không có quét xong. Cũng không biết bình thời công nhân vệ sinh là làm ăn cái gì không biết, chính WC toa-lét như vậy bần.

Bắt quả quét nhà cầu Triệu Cường vẫn có một ít nặng Đại Phát Hiện đấy.

Tỷ như ở trên tường thấy được một nữ hài tử hình dán, ở trong sọt rác thấy được áo mưa...

Uy vũ bọn nhỏ...

So với chính mình năm đó muốn mạnh hơn nhiều lắm.

Một mực quét đến dưới lớp, Triệu Cường cùng Trương Bằng trí vẫn còn ở quét. WC toa-lét bên ngoài đã chất đầy đệ tử, tất cả mọi người đang nhìn kịch một màn.

Lớp hai chủ nhiệm lớp ở mang theo đệ tử cùng một chỗ quét nhà cầu.

Cớ nào chuyện trọng đại ah!

"Này, mọi người mau đến xem a, nhị ban chủ nhiệm lớp Triệu Cường đang mang theo đệ tử quét nhà cầu!"

"Gì vậy? Thật vậy chăng. Ở đâu."

"Ái chà, đây chính là Đại Tần Văn ah!"

"Đi mau... Đi mau..."

"..."

"Triệu Cường." Từ Dịch Thiên kinh ngạc nhìn đang cùng Trương Bằng trí cùng một chỗ quét lấy WC toa-lét Triệu Cường, kinh ngạc nói không ra lời.

"Thật là đồ ngu ngốc." Cao vĩ hồng lắc đầu cười khở.

Cả ngôi trường trong, Nhưng có thể trừ Triệu Cường bên ngoài, không ai có thể làm được tới đây loại chuyện tình rồi.

"Chúng ta làm sao bây giờ. Cứ như vậy nhìn." Kim bác hữu ở một bên cũng hỏi.

Cao vĩ hồng thờ phào một cái, đi vào, cầm lên một cái cây chổi, cùng với hai người cùng một chỗ quét...mà bắt đầu.

"Hả? Ngươi đang làm gì đó." Triệu Cường nhìn cao vĩ hồng, ngăn người, không xem qua thần trong có vui vẻ.

"Hừ, đừng cho là ta là đang giúp ngươi, ta chỉ không phải không thói quen người khác xem chúng ta nhị ban đệ tử cùng nhìn khi con tưa như."

Mà lúc này, từ Dịch Thiên cũng đi vào, "Chúng ta lớp hai người chỉ có thể để cho chúng ta nhị ban khi dễ, những người khác ai khi dễ cũng không được!"

Triệu Cường cười cười, đám con nít này, hỗ trợ cũng tìm nhiều như vậy lấy cớ.

Chỉ trong chốc lát, cả nhà cầu trong đã chất đầy giúp một tay nhị ban đệ tử. Thậm chí là ở WC toa-lét cosmetic applicators không đủ dùng thời điểm, trở lại trong lớp, cầm trong lớp cosmetic applicators làm việc.

Bọn hắn cũng không phải nói mù quáng đích, bọn hắn cho là Triệu Cường nói có đạo lý, liền tự nhiên sẽ đến giúp đỡ.

Bọn hắn biết nhị ban là một tập thể, nếu như chỉ cần là Triệu Cường một người, bọn hắn sẽ ở bên cạnh xem náo nhiệt, nhưng là có một mình ban đệ tử, như vậy tính chất liền thay đổi.

Cho nên, bọn hắn liền tất cả đều qua đến giúp đỡ rồi.

"Này, như các ngươi nhiều người vây quanh ở cửa nhà cầu làm gì."

Các học sinh nhìn lại, Dương Khánh đang lao đảo đi về phía bên này.

"Không được! Dương Khánh tới, chạy mau!"

"Chạy cái rầm, tan học trong lúc, hấn quân chúng ta ở chỗ nào."

"Cũng là ha ha, tiếp tục xem nào nhiệt, nhìn một chút lần này Triệu Cường cùng Dương Khánh phải thế nào làm."

"Ha ha, ta ủng hộ Triệu Cường!"

"Triệu lão sư cổ vũ!"

". . ."

Dương Khánh đẩy ra rồi đám người, thấy nhị ban một lớp nam sinh tất cả đều trong nhà cầu quét lấy, hơn nữa thỉnh thoảng sẽ còn truyền ra từng đợt tiếng cười. Đáng hận nhất chính là Triệu Cường lại trong nhà cầu hút thuốc, hơn nữa khoa tay múa chân.

"Các người đang làm gì đó." Dương Khánh nổi giận dùng đũa đi vào.

Lớp hai các học sinh ngẩng đầu nhìn hấn một cái, sau đó lại cúi đầu xuống, cầm cây lau nhà lau.

"Chính ta tại nói với các người, chẳng lẽ không có nghe thấy sao?"

"Ồ, đây không phải Dương chủ nhiệm sao? Như thế nào có rãnh rồi quang lâm WC toa-lét." Triệu Cường cười lạnh đi ra phía trước, choáng nha mình không đi tìm hấn, hấn ngược lại là tới tới tìm mình.

"Triệu lão sư, các người ở chỗ này làm gì." Dương Khánh âm thanh lạnh lùng nói.

"Không nhìn ra được sao. Quét nhà cầu."

"Ai cho người cửa quét đấy, cái này là người ta bảo khiết chuyện tình, người mang theo một đám học sinh quét nhà cầu, còn thể thống gì."

Một bên mấy một học sinh thầm cười khở, Nhưng không phải là không ra thể thống gì sao?

Mình ở bên ngoài là cái phú Đệ nhị, trong nhà là thứ tiểu thiếu gia, không nghĩ tới đi tới trường học, lại khở bức đến quét nhà cầu nông nổi.

Nếu không phải trường lớp lên tiếng nói không cho phép vì vậy công việc trả thù Trương Bằng trí, mình đã sớm đem hấn nhét vào WC toa-lét trong hầm đi rồi!

"Đây không phải là người để cho sao."

"Ta để cho hay sao?" Dương Khánh sừng sờ.

"Trương Bằng trí, người tới." Triệu Cường đối với Trương Bằng trí vẫy vẫy tay.

Trương Bằng trí nghe lời cầm đồ lau nhà đã đi tới, "Triệu lão sư, Dương chủ nhiệm."

"Không phải người để cho hấn quét sao."

"Ta . . ."

"Một cái chủ nhiệm, lại để cho đệ tử quét nhà cầu, bởi vậy để cho hấn làm trễ nải chương trình học, về sau thi không đậu đại học, không lấy được con dâu, không kiếm được tiền, Dương chủ nhiệm, người phải bị tội gì."

Triệu Cường dăm ba câu, liền cấp Dương Khánh khẩu trừ một cái chụp mũ.

Dương Khánh ấp úng nói không ra lời, một câu phải bị tội gì, để cho Dương Khánh á khẩu không trả lời được.

"Dương chủ nhiệm, người có cái gì giải thích sao? Được rồi, đã học sinh của ta đập ngài cái này thầy tổng giám thị Kim chân, ta cũng sẽ không nói cái gì. Nhưng mà là vì học sinh của ta có thể sớm chút đi học, chúng ta toàn bộ đồng học cùng một chỗ trợ giúp hấn, quét nhà cầu, không được sao."

"Nhưng mà . . . Ta . . ."

"Nhưng mà người gì vậy? Nói cho người biết, Dương Khánh. Hôm nay học sinh của ta cửa đã làm trễ nải một tiết lớp thời gian, đây chính là quý báu thời gian học tập! Người nên cấp cho bù lại!" Triệu Cường giận dữ hét.

"Ta chỉ là chỉ đùa một chút."

"Chỉ đùa một chút. Tốt, ta cũng biết nói chuyện cười. Dương Khánh, ta hiện tại nói giỡn thôi nói với người người cỡi quần ra vòng quanh thao trường chạy một vòng, người đi đi!"

"Người . . ." Dương Khánh bùm lấy trái tim , tức giận đến giận sôi lên , hấn cảm giác mình vừa nhanh phải đi nhập viện rồi .

"A , Dương chủ nhiệm , ngài vẫn là chú ý một chút thân thể , không được ở lại viện thì trách ta . Người xem lúc này WC toa-lét coi như là sạch sẽ chứ? Các học sinh , trở về đi học !"

Dương Khánh cắn răng , oán độc nhìn thoáng qua Triệu Cường , "Chậm đã ! Người khác có thể đi trở về , Trương Bằng trí không cho phép trở về !"

Triệu Cường dừng bước , quay đầu lại cười lạnh nói: "Dựa vào cái gì ."

"Ta để cho chính hấn quét nhà cầu , hấn lại tìm nhiều người như vậy hỗ trợ , cái này tại sao có thể . Đây là Vô Tổ Chức Vô Kỷ Luật ! Trương Bằng trí , người đi đem cả lầu WC toa-lét tất cả đều cho ta quét sạch sẽ !"

"Gì vậy? Lão sư . . . Ta . . ." Trương Bằng trí hoảng sợ nói không ra lời .

Lớp hai đệ tử cũng là cái lòng đầy căm phẫn . Nhất là từ Dịch Thiên , mình mới vừa nói xong mình ban đệ tử con có thể làm cho mình lớp học khi dễ , nhưng mà bây giờ người ta cũng khi dễ đến đầu của mình chống đi tới rồi.

Mặc dù nói hấn là thầy tổng giám thị , nhưng là làm là còn tại phản nghịch kỳ trẻ con , thật đúng là có ta chịu không được .

Nghĩ đến , từ Dịch Thiên muốn xông lên tát lão bắt tử này hai cái vả miệng .

Đột nhiên , Triệu Cường đứng ở từ Dịch Thiên trước mặt của , cười lạnh nói: "Ta hỏi người một lần nữa , dựa vào cái gì ."

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xê thể giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Đối kháng công địch

Mẹ cái ép , lão bắt tử này thuần túy là chán sống !

Triệu Cường rất tức giận , hậu quả rất nghiêm trọng . 【 】

Quét xong một nhà cầu đã đủ nể mặt của hấn được rồi , Nhưng là còn không dứt .

Triệu Cường thân là chủ nhiệm lớp , điều này làm cho hấn làm sao chịu nổi .

Nếu quả như thật để cho Trương Bằng trí đi quét , chính mình như vậy chẳng phải là thật mất mặt .

Thà rằng không có khí chất , không thể thật mất mặt !

"Bằng ta là thầy tổng giám thị !" Dương Khánh giận dữ hét .

Quay mặt về phía đã mất đi lý trí Dương Khánh , vòng vây ở cửa nhà cầu các học sinh tất cả đều xì xào bàn tán lên.

"Lão gia hòa này rất đáng hận rồi!"

"Cũng không phải sao? Hấn như thế nào không dám tới khi dễ ta , liền khi dễ người thành thật đầu này?"

"Móa, nếu để cho ta tới quét nhà cầu , đậu xanh rau má dùng tiền đập chết hấn !"

"Này lão bắt tử !"

"Đi chết đi !"

"..."

Dương Khánh đã nghe được bày học sinh này xì xào bàn tán, trong nội tâm càng tức không thể nói, "Như thế nào. Không được sao."

"Quả thật không được."

"Vì cái gì."

"Này thảo."

"..."

"Trương Bằng trí, nhanh đi quét nhà cầu! Lúc nào quét xong, lúc nào mới cho phép người lên lớp!"

Trương Bằng trí vụng trộm nhìn Dương Khánh liếc, cúi đầu liền muốn tiếp tục đi quét nhà cầu đi.

"Trương Bằng trí, không cho đi!" Triệu Cường âm thanh lạnh lùng nói. Thoạt nhìn thực sự tìm một chút biện pháp, để cho cái này Trương Bằng trí lần nữa tìm về lòng tự tin rồi.

"Người dựa vào cái gì không cho đây?"

"Bằng ta là lớp hai chủ nhiệm lớp!"

"Ta là thầy tổng giám thị, người phải nghe lời ta đấy!"

"Nếu như người là mỹ nữ, ta nhất định sẽ nghe lời người." Triệu Cường nói thật.

"..."

Dương Khánh phát hiện, hắn không chỉ là có một Trương Năng nói miệng, còn có một viên tâm đang dâng tâm.

"Đi thôi, chờ phản ứng lão bắt từ kia đấy, cũng cùng ta trở về đi học." Triệu Cường lắc đầu, hắn thật đúng là không muốn đối mặt lão đầu nhi này, thậm chí là ngay cả cãi nhau đều không có cảm xúc.

Nếu như đổi thành lỗ bình tâm, kia Triệu Cường thật chính là lớn chiến 300 hiệp cũng làm không biết mệt.

"Triệu Cường, người phải chú ý người lời nói của mình!"

"Ta nói cái gì rồi hả?"

"Người nói..." Dương Khánh cũng không nói ra được, chẳng lẽ nói hắn nói mình là một này lão bắt từ.

"Dương chủ nhiệm, hơn người lâu không có đào ráy tai rồi hả? Nghe người ta nói chuyện cũng có thể nghe chạy điều." Triệu Cường cười lạnh nói. "Ta vừa mới khen dung mạo người như hoa như ngọc, Bế Nguyệt Tu Hoa, Trầm Ngư Lạc Nhạn, vẫn còn ôm tỷ bà nửa che nội dung, lời nói của ta làm sao vậy."

"..."

Dương Khánh há to miệng, đây là khen bản thân đó sao. Những thứ kia thành ngữ giống như đều là hình dung mỹ nữ chứ?

Có thể là mình thật sao?

Mình bắt quá là một ông lão mà mà thôi ah!

"Trương Bằng trí, theo ta đi!" Triệu Cường không thèm để ý Dương Khánh, muốn cùng Trương Bằng trí đi ra ngoài.

"Trương Bằng trí, người hôm nay nếu như không quét nhà cầu, ta liền để cho người học kỳ này học phần là không!" Dương Khánh thấp giọng quát.

"Người tự tính toán." Triệu Cường khinh bỉ nhìn Dương Khánh liếc.

"Hừ! Ta là thầy tổng giám thị, điểm này quyền lợi ta vẫn phải có."

"Tốt, nếu như người vậy, ta liền đi bộ giáo dục cáo người đi!"

"Hừ hừ, một cái trong phòng học thứ bại hoại, đi bộ giáo dục cáo ta. Ha ha, thật là buồn cười, người đi cáo đi thôi! Ta thật không tin người có thể hoàn thành công!"

"Ái chà, người đây cũng biết. Kỳ thật ta còn thực sự sẽ không đi cáo đấy. Ta chính là sẽ ở nửa đêm, đang giáo dục (ván) cục cục trường cửa nhà mài

mãi dao a, cũng chút cầu huyết ah ! Hoặc là nói là cùng con gái của người nói chuyện yêu đương ah ! Đúng rồi, người có nữ mà chứ? Nếu có một ngày ta thành của người con rể , người phải làm sao bây giờ đâu này?"

"Người . . . Người . . ." Dương Khánh cả người run rẩy , chỉ vào Triệu Cường nói không ra lời , hắn đúng là có đứa con gái , hơn nữa rất đẹp .

Lúc đầu . . . Chính hắn thì cho là như vậy đấy.

"Dương chủ nhiệm, chúng ta có thể đi rồi chưa ." Triệu Cường thật không muốn cùng hắn nét mực rồi.

"Trương Bằng trí, chính người nhìn lầm đi! Ta biết , người tới nơi này học bài , vẫn là trường học miễn đi của người một bộ phận học chi phí phụ , nếu như . . . Hừ hừ . . ."

Bà mẹ nó !

Lão già hợm hợm !

Hắn cái này hùng dạng như thế nào lên làm lão sư .

Triệu Cường giận không thể nói , "Dương chủ nhiệm !"

"Làm gì ."

"Người lời nói mới rồi ta đều cho người làm bản sao rồi!" Triệu Cường quơ quơ trong tay điện thoại , "Người vừa mới uy hiếp học sinh của ta , ta có quyền lợi đi tòa án lên án người ! Hiện tại nhân chứng vật chứng đều tại , Dương chủ nhiệm , người tự đợi đến nhận tòa án truyền đơn đi!"

"Thật ghi rồi hả?"

"Thật ghi rồi!"

"Ta không tin ! Người chừng nào thì chạm qua kia cái điện thoại ."

"Bởi vì ta biết , hôm nay chắc chắn sẽ có một cái loại ngu vk nờ~ đi tới để cho ta ghi ."

"Người nói ai là loại ngu vk nờ~ ." Dương Khánh thật rất muốn cầm cái cục gạch chụp chết cận bã này .

"Người nào sửa bậy người đó là loại ngu vk nờ~ ."

A Di Đà Phật . . . A Di Đà Phật . . . Như Lai Phật tổ Quan Thế Âm Bồ Tát , đây cũng không phải là ta không biết kính già yêu trẻ , mà là lão đầu nhi này thật quá đáng ghét ah !

"Triệu Cường , ta muốn khai trừ người , ta nhất định phải muốn khai trừ người !" Dương Khánh giận đến thanh âm cũng run rẩy . Hắn hôm qua mới xuất viện , vì công tác , hôm nay liền tới làm rồi. Nhưng là không nghĩ tới , đi làm liền chọc lớn như vậy khí .

"Uh, vậy người khai trừ ta đi ! Người không khai trừ ta người cũng đừng có đã làm , được chứ ." Triệu Cường cầu khẩn nói .

"Người . . . Tốt! Hãy đợi đấy !"

"Đứng nhìn không được sao ."

"Có ý tứ gì ."

"Không có ý nghĩa ."

". . ."

"Dương chủ nhiệm, có một câu ta đã muốn nói với người đã lâu rồi ."

"Hừ! Người không cần phải nói , nói cho người biết , Triệu Cường , sẽ không trong trường học đạo qua ngày mai !"

"Không phải , ta thật . . ."

"Không phải là cái gì ." Dương Khánh oán độc cười cười , hắn nguyên bản còn muốn buông tha Triệu Cường , một trường học lão sư , sống chung hòa bình thì tốt rồi , Nhưng là người này cho tới bây giờ liền không biết có hại chịu thiệt , Dương Khánh rất tức giận ."Trương Bằng trí , đi quét nhà cầu ! Triệu Cường , người cùng ta đi gặp Triệu hiệu trưởng ."

"Hắn là phó hiệu trưởng , hơn nữa muốn khai trừ ta , cũng phải là đi gặp lỗi hiệu trưởng . Còn có , ta nói cho đúng là . . ."

"Phó hiệu trưởng như thế nào . Triệu phó hiệu trưởng lúc đầu công và tư rõ ràng , hắn sẽ nói một lời công đạo đấy! Lỗi hiệu trưởng ngày Riwan cơ , làm

sao có thời giờ quan chút chuyện nhỏ như vậy ."

"Lỗ hiệu trưởng đang xử lý Quốc Gia Đại Sự ."

". . ."

"Còn có a, ta thật nói ra suy nghĩ của mình !" Triệu Cường nói . "Ngươi . . ."

"Ta gì vậy? Hừ! Ta xem ngươi là sợ đi à nha . Không dám đi . Triệu Cường , nếu như ngươi hiện tại cho ta nói lời xin lỗi , vậy thì chuyện lớn biến thành chuyện nhỏ chuyện nhỏ coi như không có rồi . Đầu là ở một trường học làm lão sư , ta cũng không muốn đem quan hệ gây quá cương , về sau sống chung hòa bình lúc đó chẳng phải càng tốt sao ."

"Uh, Dương chủ nhiệm nói rất đúng ." Triệu Cường nhẹ gật đầu , "Cái đó người nào , Trương Bằng trí , mau tới cấp Dương chủ nhiệm đạo cái khiêm , ái chà . . . Bất kể nói thế nào , cũng là ngươi đập người ta chân sao ! Phải biết rằng , người ta đồng nhất song giày da là tốn tốt mấy đồng tiền! Ủ . . . Dương chủ nhiệm , ngươi cái này giày là da hay sao? Có năm mươi chứ?"

"Hơn 500. . ." Dương Khánh thuận miệng nói . "Hả? Không đúng, ta không phải để cho Trương Bằng trí nói xin lỗi ta , là để cho ngươi !"

"Ta tại sao phải cho ngươi nói xin lỗi ." Triệu Cường nghi ngờ nói .

"Ngươi . . ."

"Được . . . Tốt . . . Tốt . . ." Triệu Cường vội vàng nói . "Ta xin lỗi ngươi , ngài có thể đừng nóng giận . Dương chủ nhiệm ngài liền đừng nóng giận , là ta sai lầm rồi , ta có lỗi với ngươi ah ! Nếu như không phải ta , ngài còn có thể sống lâu trăm tuổi , nhưng mà hiện tại , ngài . . . Ngài . . . Là lỗi của ta ah !"

Triệu Cường gào khóc , đầm ngực đập chân , còn kém cấp cho Dương Khánh quỳ xuống .

Dương Khánh nghe lời này như thế nào nghe như thế nào không được tự nhiên , nhưng vẫn là chậm khẩu khí , nói: "Tốt rồi , Triệu lão sư , phải nhớ kỹ ngươi là lão sư , không phải phía ngoài tên côn đồ !" "

"Hừm . . . Ủ . . . Ta biết . . ."

"Đúng rồi, ngươi mới vừa nói có chuyện phải cùng ta nói . . ."

"Ái chà , ngươi không nói ta còn thực sự đã quên ." Triệu Cường nói . "Dương chủ nhiệm a, nếu như ngươi muốn đi nhà nhỏ WC , thì cứ nói thẳng đi ! Làm gì tranh cãi với chúng ta đâu rồi , ngươi xem một chút ngươi , quần cửa khóa kéo đều không rồi , ai . . . Ảnh hưởng này nhiều không được , người khác thấy , bắt đắc dĩ vì ngươi là Lão Sắc Lang sao? Hơn nữa , ngươi trong lúc này quần trả như nào đây là màu đỏ . Năm nay là bổn mạng của ngươi năm ."

Dương Khánh cúi đầu xem xét , quần cửa quả nhiên mở , ở các học sinh trong tiếng cười lớn , Dương Khánh ngón tay run rẩy chỉ vào Triệu Cường . Sau đó , hai mắt tròn lên , "Phù phù" một tiếng , mới ngã trên mặt đất .

Cái Lè Gì Thốn! Lại hôn mê .

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thể giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Độc đi chênh lệch

"Tại sao lại là hấn ."

Đã qua hơn một canh giờ , Triệu Cường vẫn đang nhớ trên xe cứu thương xuống bác sĩ , cái đó về mặt bắt đắc dĩ . 【 】 hấn chính là Dương Khánh vừa rồi nằm viện y sĩ trưởng , còn lần này , đoán chừng lại là hấn .

Dương Khánh lại một lần nữa về tới cái đó để cho hấn vừa yêu vừa hận trên giường bệnh .

Triệu Cường , cũng vẫn không có đi gặp hấn .

Thấy hấn làm lìn j` .

Cũng đã làm cho mình cấp khí bệnh viện , nếu như mình lại đi , ước chừng sao lấy phải ở nhà xác tìm hấn rồi.

"Triệu lão sư , lỗi hiệu trưởng tìm ngài ."

Nên tới tổng sẽ đến .

Triệu Cường ngồi ở trong phòng làm việc , lắc đầu than khổ . Sau đó , đứng dậy đi phòng hiệu trưởng rồi.

Gõ phòng hiệu trưởng cửa , Triệu Cường đi vào , "Lỗi hiệu trưởng , người tìm ta ."

"Hà? Triệu Cường tới a, ha ha , mau tới đây ngồi ." Lỗi ngọc sáng cười nói .

Triệu Cường ngồi ở trên ghế sofa một bên , hỏi "Lỗi hiệu trưởng tìm ta là vì Dương Khánh chuyện tình ."

"Tiểu tử người còn biết à?" Nghe xong Triệu Cường đi thẳng vào vấn đề , lỗi ngọc sáng cũng không khách khí , chỉ vào Triệu Cường lắc đầu cười khổ , "Ta nói người không thể ít xuất hiện một chút sao . Người tới trường học của chúng ta là vì cái gì , ta mặc dù không biết , nhưng là như người vậy rêu rao khắp nơi , chỉ sợ đối với người nhiệm vụ tiến triển không sẽ như vậy lý tưởng chứ?"

"Đây chính là ta nghĩ muốn đấy." Triệu Cường nhún vai , "Ta và những người khác bất đồng , đây là ta chấp hành nhiệm vụ phong cách ."

"Được rồi , chuyện này ta cũng không nhiều xía vào , bất quá người nhất định không được trong trường học chọc xảy ra đại sự gì đi ra . Lúc này đây đúng là Dương chủ nhiệm lỗi , cho nên Triệu Sơn bạch cũng không đến nói cái gì , nhưng là nữa xảy ra chuyện gì , ta nhưng liền không nhất định có thể bảo vệ người rồi ah !" Lỗi ngọc sáng bắt đầu đi lắc đầu , đối phó Triệu Cường cái này lánh loại , hấn vẫn thật là không có biện pháp gì , chỉ có thể thuận theo tự nhiên , âm thầm khẩn cầu hấn không cần làm ra chuyện xuất cách gì chuyện mới tốt .

"Ta minh bạch ." Triệu Cường thông dong mỉm cười nói . Đối với Dương Khánh cái loại người này , chỉ cần hấn không chủ động ra tìm đến mình phiền toái , mình có tật xấu mới có thể tìm hấn .

Muốn bộ ngực không có bộ ngực , muốn bờ mông không mông , quan trọng nhất là hấn là một người nam !

Triệu Cường không có sao tìm hấn .

Đó là tuyệt đối chuyện không thể nào !

"Người hiểu được là tốt rồi , gần đây bình tâm không ở , Vũ Tích cùng Như Như cần phải hơn người phí tâm !"

"Ha ha , yên tâm đi , Lỗi gia gia , hai người các nàng cũng rất tốt , cũng không cần quản ." Nghe được lỗi ngọc sáng nói đến chuyện riêng , Triệu Cường gọi cũng hãy theo cái biến .

Nhưng mà . . . Thật không cần phải xen vào lấy sao?

Vương Vũ xưa kia ngược lại là thật không dùng , đoán chừng chính là mình nửa đêm đi gian phòng của nàng , nàng cũng sẽ không nói cái gì chứ?

Nhưng là mạnh như đầu này?

Cái đó quỷ linh tinh có thể hại khổ chính mình rồi .

Hiện tại Triệu Cường đã gặp nàng , cũng phải đi trốn , một ngày ba bữa muốn mình chuẩn bị không nói , nhưng lại mở miệng một tiếng đại sắc lang kêu , lộ vẻ lại chính là Đường Đường chuyện tình còn không có trở lại bình thường nhiệt tình .

"Ha ha , người a, cũng không cần giúp đỡ nói tốt rồi , cháu gái của mình cái dạng gì , mình còn có thể không rõ ràng lắm sao? Bình tâm tính từ lạnh , Vũ Tích quá mức nhu nhược , còn mạnh như sao . . . Kia cũng không cần nói chứ? Ha ha ha ha . . ."

Triệu Cường giựt giựt khóe miệng , quả nhiên là người ta gia gia , thật đúng là cũng nhìn cái rõ ràng ah !

Bất quá càng muốn , Triệu Cường lại càng phát hăm mộ lỗi ngọc sáng nhĩ tử . Rốt cuộc là một người như thế nào , có thể cười đi ba người tức phụ .

Quá biến thái , quá . . . Hạnh phúc chứ?

"Kia cái gì , không có chuyện gì , Lỗi gia gia , ta đi ra ngoài trước ah !" Ở bên ngoài đối mặt đóa hoa của tổ quốc , dù sao cũng hơn ở văn phòng đối mặt lão đầu nhĩ còn mạnh hơn nhiều rồi.

"Uh, đúng rồi, Triệu Cường. Học kỳ này chúng ta có một tiết mục nghệ thuật, người đề cho lớp các người các học sinh chuẩn bị một chút đi!"

"Uh, tốt, không có vấn đề!"

"Ha ha, ta liền biết, người sẽ có biện pháp."

"Ha ha, Lỗ gia gia quá dễ mất ta, kia cái gì, ta đi trước ah!" Sau đó, Triệu Cường liền bước nhanh ra ngoài. Vừa ở một lúc, còn chưa nhất định sẽ có cái gì công việc!

Đề cho bọn họ tham gia tiết mục nghệ thuật.

Sẽ không theo mình làm cái quỷ gì chứ?

Còn không bằng tự mình một người lên đài biểu diễn cái Song Hoàng, hoặc là kêu lên Vương Vũ xưa kia cùng một chỗ xướng đoạn Nhị Nhân Chuyển!

Suy đi nghĩ lại, vẫn là đi nhị ban nói chuyện thoáng một phát tương đối khá.

"Mọi người im lặng hạ xuống, bây giờ là tan học thời gian, chiếm dụng mọi người năm phút đồng hồ, không có vấn đề chứ?"

"Bà mẹ nó, Triệu lão sư, chúng ta tan học thời gian là rất quý giá đấy, có chuyện gì không thể đi học nói."

"Ta không thói quen đi học nói xấu."

"Người lên lớp nói nhân thoại còn thiếu sao? Từ trước giương Minh Nguyệt quang, người có thể kéo tới nước Mỹ đánh Iraq, nói Lỗ Tấn, người có thể nói đến mại dâm chơi đi, còn có cái gì là không thể nào hay sao?"

". . ."

Triệu Cường nhớ kỹ người học sinh này, choáng nha dám vạch trần lão sư ngắn, tiếp theo đi học Lão Từ chơi chết người!

"Ta honey Triệu lão sư, người có chuyện gì hãy nói đi!"

"Hả? Tốt. . . Tốt. . . Tốt. . ." Vừa nghe thấy có nữ đồng học gọi mình honey, vội vàng vui vẻ ngẩng đầu lên, "À. . ."

Đây là nữ sinh sao?

Mặt của nàng như thế nào hồng như vậy.

oh, ta quá mẹ nó Sorry rồi, nguyên lai là thanh xuân Mellie U'...c đạt đậu.

Triệu Cường chưa bao giờ kỳ thị người khác, hôm nay có mụn chỉ là vì về sau hơn Mellie mà thôi.

Nhưng mà. . . Người được hay không được chẳng phải mập.

Mập đã mập đi, người được hay không được dung mạo so với Trương Bằng trí cao thêm chút nữa.

Cái này cũng không phải trọng điểm, quan trọng nhất là, người có thể hay không không đối với ta vút mị nhân.

Móa! Rõ ràng muốn chơi mà thầy trò yêu nhau sao!

Kiên quyết không đồng ý!

Nếu như là gần cửa sổ người thứ ba nữ đồng học, dựa vào tường thứ sáu nữ đồng học, chính giữa cái thứ nhất nữ đồng học. . . Cái này cũng có thể suy nghĩ một chút. . .

"Kỳ thật đâu rồi, mười một trước khi, trường học của chúng ta có một lần tiết mục nghệ thuật, mỗi cái lớp học đều phải ra một cái tiết mục, lớp chúng ta ra tiết mục gì."

"Móa, ra cọng lông tiết mục, trực tiếp cả ít tiền, coi như là tài trợ thì tốt rồi sao!"

"Cái đó khác coi là." Triệu Cường giựt giựt khoe miệng, thật là không chê nhiều tiền phá gia chi từ.

"Chúng ta đây đại hợp xướng chứ? Người còn nhiều hơn, số còn đủ, còn có lực rung động."

"Cút đi, chó má lực rung động, người không ngại mất mặt, ta còn ngại!"

"Vậy người nói làm sao bây giờ."

"Ta như thế nào biết rõ làm sao xử lý thế nào?"

". . ."

"Tốt rồi , mọi người im lặng một chút đi !" Triệu Cường gõ bàn giáo viên , "Mọi người có cái gì sở trường ."

"Teakwondo !"

"Võ thuật !"

"Ca hát !"

"Đánh đàn ghi-ta !"

". . ."

Triệu Cường cười khở lắc đầu , đám hài tử này vẫn tính là có chút thành thạo một nghề , nhưng là quá tản . Đoán chừng bọn hấn duy nhất toàn bộ đều biết thành thạo một nghề , chính là nghịch ngợm đảo đàn chứ?

"Chúng ta muốn lên , muốn cùng tiến lên , nếu như chỉ đi một cái hai cái đấy, kia không có gì quá đại ý tứ . Lớp chúng ta tổng cộng liền bốn mươi hai danh học sinh , không coi là nhiều . . ." Nói , Triệu Cường đột nhiên linh quang lóe lên , "Nếu không , chúng ta tới một người tập thể quân thể quyền chứ?"

"Quân thể quyền . Đó là vật gì ."

"Đồ chơi kia không phải bộ đội luyện sao?"

"Triệu lão sư , ngươi biết?"

"Ta nói Triệu lão sư , ngươi cũng đừng dạy hư học sinh ah !"

"Đúng rồi! Nếu như đã thất bại , mất mặt có thể là chúng ta !"

". . ."

Đội đến mọi người thảo luận không sai biệt lắm , Triệu Cường mới mở trường hai mắt , nói: "Chỉ có các ngươi không nghĩ tới , không có ta không làm được ."

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xè thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Toàn thể tập võ

"Ta nói Triệu Cường , ngươi không có chơi chúng ta chứ?"

"Đúng đấy nói sao ! Loại đồ vật này phải học thể đó à?"

". . ."

Đối với đám hài tử này mà nói , quân thể quyền là có chút khó khăn vì bọn họ rồi. 【 】

Triệu Cường nghĩ nghĩ , nói: "Học thể đó , ta tới nghĩ biện pháp . Ủy viên văn nghệ là ai ?"

Đúng ta ." Dụ tiểu đứng lên .

"Ha ha , nguyên lai là ngươi ah !"

Dụ tiểu Nhất nghe , giống như có mùi khác tựa như , bất mãn nói: "Vì cái gì không thể là ta ."

"Không có . . . Không có . . ." Triệu Cường vội vàng nói . Chẳng lẽ tiểu nha đầu này đại di mộ còn chưa đi . Như thế nào tính khí lớn như vậy . Sau đó , Triệu Cường dời ánh mắt tới rồi từ Dịch Thiên , "Từ Dịch Thiên , ngươi muốn tìm một phòng vũ đạo , cái này không có vấn đề chứ?"

"Nếu như ngươi không có vấn đề , ta liền không có vấn đề ."

"Ha ha , vậy là tốt rồi , dụ nhỏ , nhiệm vụ của ngươi ta đến lúc đó sẽ nói cho ngươi biết , hôm nay tìm phòng vũ đạo , ngày mai bắt đầu luyện tập . Còn có không đến 2 tuần lễ thời gian , mọi người phải nắm chặt ah !"

Sau đó , Triệu Cường thông dong mỉm cười đi ra ngoài .

"Ta nói trưởng lớp , thật đúng là muốn làm ."

"Vậy ngươi nói làm sao bây giờ ." Từ Dịch Thiên bắt đầu đi lác đầu , "Mọi người gần đây cũng không nên nghĩ làm sao chinh triêu cường , mười một trước khi trước hết để cho hắn còn sống đi , chúng ta trước thật tốt biểu hiện một bữa !"

Lại muốn tham gia tiết mục nghệ thuật , lại muốn học tập , thật đúng là bận quá không có thời gian cả triêu cường .

"Được rồi . . ."

"Ha ha , mọi người không được vô tình đã thái tình hình , các ngươi ngẫm lại , năm trước tiết mục nghệ thuật chúng ta ra tiết mục gì rồi hả? Nếu như không phải thương nhân Tuyết Văn sẽ bán ra đàn tranh , chúng ta lớp hai thật là quá mất mặt ! Chẳng lẽ lúc này đây còn để cho nàng đi lên ."

"Ta ngược lại thật ra không có vấn đề gì ." Một người đáng đáp lông mày xanh đôi mắt đẹp , trên mặt lại ít mỉm cười nữ hài nhi nói .

"Chúng ta có vấn đề ah ! Mỗi năm cũng làm cho ngươi lên , giống như là chúng ta nhị ban không ai như vậy ." Từ Dịch Thiên cười khổ nói .

". . ."

. . .

"Quân thể quyền là do quyền đá , chân đá , đập , đoạt đao , đoạt súng chờ cận chiến động tác tổ hợp mà thành một loại quyền thuật . Hiện tại cho các ngươi học tập nhiều như vậy đã không còn kịp rồi , đi học tập bộ thứ nhất đi! Từ dự bị tư thể đến thứ mười Lục thức , không nhiều lắm đâu ." Triệu Cường đứng ở từ Dịch Thiên mỉm cười tới phòng vũ đạo bên trong nói .

"Mười Lục thức còn không nhiều ."

"Không , tăng thêm dự bị tư thể , tổng cộng 17 thức ."

". . ."

"Được rồi , chó nói nhầm rồi , bắt đầu đi !" Nói , Triệu Cường liền triển khai tư thế , "Dự bị tư thế , cái này rất đơn giản , mọi người đi thử một chút . Các bạn học của ta , không được ngưng ngừng sao ! Từ Dịch Thiên , tư thế không đúng . Ủ . . . Lúc này tốt hơn nhiều . Uy uy , cái đồ người nào , người sáng sớm chưa ăn cơm ah !"

Triệu Cường từng cái chỉ đạo , nhất là đối với nữ đồng học , Triệu Cường chỉ đạo tương đối dụng tâm .

"Tốt rồi , bắt đầu thức thứ nhất , khom bước Trùng Quyền ."

"Ồ . Thương nhân Tuyết Văn bạn học , ngươi toát mồ hôi . Ai , loại này thể lực tại sao có thể đầu này? Ngươi xem một chút dụ nhỏ , người ta luyện thật tốt !"

"Ai cần ngươi lo !" Thương nhân Tuyết Văn còn chưa lên tiếng , dụ tiểu liền dịu dàng nói .

"Uh , ta bất kể , mọi người tiếp tục cổ vũ ah !" Triệu Cường nói . "Đúng rồi , dụ tiểu đồng học , chờ ta đem trọn bộ quyền cũng dạy cho các ngươi về sau , ngươi nữa chọn cái bài hát , sau đó đem bộ này quyền xuyên sập lấy biên bài thành một đoạn cùng loại với vũ điệu tiết mục , chuyện này đối với ngươi không có gì độ khó chứ? Được , ngươi không cần phải nói , ta biết không sẽ có ."

". . ."

Luyện đã hơn nửa ngày , Triệu Cường mới miễn cưỡng dạy bọn hắn Tứ Thức quân thể quyền .

"Móa , ta không luyện . Đêm hôm khuya khoắt không trở về nhà chơi game , ở chỗ này chịu tội , ta thật là chán sống rồi ta ." Một cái bạn học trai ngồi dưới đất kêu lên .

"Mệt chết ta , cái gì phá quyền pháp ah !"

Cao vĩ hồng cũng đầu đầy mồ hôi , "Cái đồ chơi này có một cái rắm dùng . Thật đúng là có thể đi được đánh người làm sao hay sao?"

"Thật có thể đánh người ." Triệu Cường rất nghiêm túc nhẹ gật đầu .

"Đừng khoác lác ."

"Người không tin ."

"Ta không tin ."

"Được, vậy ta hai đánh một trận ."

". . ."

Ai đánh người nào muốn chết !

Người nào không biết Triệu Cường là cái đồ biến thái à?

Đánh nhau với hần .

Kia hẹn tương đương với tự sát !

"Ha ha , không cần khẩn trương , ta chỉ là dùng ta vừa mới giáo hội mọi người kia bốn chiều mà thôi, người sẽ theo liền đi!"

"Người chắc chắn chứ?"

"Uh, xác định ."

"Vậy ta đã tới ." Cao vĩ hồng đột nhiên xông lên phía trước .

"Rầm ầm . . ."

Cao vĩ hồng té xuống đất .

Triệu Cường cười nói: "Ta vừa rồi dùng là thức thứ ba , trung bình tấn hoành đánh , không sai chứ? Tốt rồi , đứng lên , chúng ta tiếp tục , chó đâm chết ! Ta vừa rồi căn bản không dùng lực ."

. . .

Triệu Cường gần đây một mực vội vàng chuyện này , mặc dù hần không dùng ra diễn , nhưng là ở đây chỉ có một mình hần biết bộ này quyền , cho nên bắt đặc dĩ , chỉ có thể Tenten dự hợp .

Triệu Cường mỗi ngày đi sớm về trễ , mà ngay cả thứ bảy chủ nhật cũng không ở nhà .

Bởi vì bận túi bụi , không thể cấp mạnh như nấu com . Đang cùng mạnh như sau khi giải thích , mạnh như lại hớn hờ đồng ý , nhưng lại mỗi ngày đều cùng Vương Vũ xưa kia cùng đi xem Triệu Cường .

Triệu Cường rất nghi ngờ , bởi vì hần không biết , mạnh như lôi kéo Vương Vũ xưa kia đến xem Triệu Cường tập luyện nguyên nhân , là vì sợ hần hồng hạnh xuất tường , không cần nàng Vũ Tích tỷ tỷ .

Khi mạnh như cùng lớp hai các học sinh nói mình còn có Vương Vũ xưa kia , đều là cùng Triệu Cường ở cùng một chỗ thời điểm , lớp hai các học sinh tất cả đều ở sau lưng mắng to Triệu Cường cầm thú !

Kỳ thật không thể không nói , mạnh như là cố ý đẩy.

Mặc dù nói là ở cùng một chỗ , nhưng là cũng không nói là ở một cái phòng à?

Một người một căn phòng , có cái gì đây này .

Mạnh như đây chính là toàn trường tiêu điểm , bất luận là lão sư vẫn là đệ tử , cũng hết sức sùng ái nàng . Người nào làm cho người ta đáng đáp đáng yêu , học tập lại thích đâu này?

Nhưng mà hiện tại . . . Một đóa tươi đẹp tiểu Hoa hoa , lại cắm vào cứt trâu . . . Không đúng! Cứt trâu trĩ trên người của !

Ở lớp hai đệ tử trong mắt của , Triệu Cường đã Kinh Bất là một đồng cứt trâu có thể hình dung rồi.

Một tuần lễ sau , nhị ban đệ tử bộ này quân thể quyền cũng sơ thấy hiệu quả rồi. Bởi vì Triệu Cường ở cao vĩ hồng trên người dùng quân thể quyền đại phát thần uy , cho nên toàn lớp người cũng liền đều tới hào hứng .

Nữ sinh đi đường ban đêm , người nào không muốn học hai bộ .

Nam sinh giả bộ một chút ép , ai không muốn chơi mà hai bộ .

Cho nên , bọn hắn học rất chân thành .

Sau đó , chính là trở thành một đoạn vũ điệu , tăng thêm âm nhạc diễn tập rồi.

Dự tiêu rất có vũ điệu tề bào , nàng chỉ dùng thời gian một ngày , liền trở thành một đoạn vũ điệu .

Mặc dù nói lớp hai các học sinh quân thể quyền đánh cho cũng đều rất lạng quạng , nhưng là kết hợp ở vũ điệu trong , lại có một loại mỹ cảm , cũng không thấy nữa lạng quạng bộ dạng rồi.

Ngày mai sẽ là tiết mục nghệ thuật cuộc sống , lớp hai các học sinh đã đến cuối cùng diễn tập giai đoạn . Triệu Cường như trước trình diện , đám con nít này mặc dù luôn nghịch ngợm gây sự , nhưng là một nghiêm túc , về này từ nhiệt tình , Triệu Cường vẫn là hết sức tán thưởng .

Đột nhiên , Triệu Cường chuông điện thoại vang lên .

Là một cái mã số xa lạ .

Triệu Cường đi đi ra bên ngoài , theo roi xuống quay số điện thoại khóa , "Xin chào, xin hỏi vị nào ."

"Khanh khách . . . Triệu Cường lão sư , không lại nhanh như vậy liền đã quên người ta là ai chứ?"

"Cái đó . . . Quả thật có chút quen tai , chẳng lẽ người là của ta như Hoa tỷ tỷ ."

". . . Ta đúng không?"

"Đó là của ta Fuyou muội muội ."

". . ."

"Ái , tại sao không nói chuyện đầu này? Ah ! Đúng rồi , người là của ta Phụng Phụng chứ? Ái chà , Phụng Phụng , chúng ta rất lâu không liên hệ rồi , còn nhớ rõ chúng ta lúc trước hoa tiền nguyệt hạ . . ."

"Triệu Cường , người đi chết á! Ta là Đường Đường !"

"Há, nguyên lai là Đường Đường ah ! Há? Gì vậy? Đường . . . Đường Đường ." Triệu Cường kinh ngạc nói . "Làm sao người có ta số điện thoại di động hay sao?"

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Đại giá quang lâm

Đường Đường đến tốt cùng là như thế nào biết số di động của mình hay sao?

Giống như không là người quen cũng không nói cho đó a !

Bất quá , nàng gọi điện thoại cho mình làm gì .

Chẳng lẽ nói bởi vì nàng coi trọng chính mình rồi , cho nên mắt Cửu Ngưu Nhị Hồ chỉ lực phải đến số di động của mình , sau đó bởi vì mặt mỏng không có ý tứ ở trước mặt nói , cho nên phải ở trong điện thoại bày tỏ .

Ái chà má ơi , ta còn chưa chuẩn bị xong!

"Hừ! Phải đến điện thoại của người số có thể thật phiền phức , ta nhưng là phí sức Cửu Ngưu Nhị Hồ chỉ lực! Người ý định như thế nào hồi báo ta ."

Tới . . . Tới . . . Bước tiếp theo phải hay là không ý định muốn biểu bạch .

Nói như thế nào gì vậy?

Nói xong . Quá trực tiếp chút . 【 】

Khó mà nói . Trời ạ ! Cái này tại sao có thể .

Cực tuyệt một mỹ nữ bày tỏ , đó là rất không đạo đức .

"Áy. . . Người ý định để cho ta như thế nào hồi báo ." Triệu Cường thận trọng hỏi.

Đúng ta hỏi người vẫn là người hỏi ta à? Ta muốn người nói !" Đường Đường giọng của , giống như là tiểu tình nhân đang làm nũng đồng dạng .

"Lấy thân đối với Hứa Hành không ."

"Không được !"

Ai , thoát nhìn cái tiểu nha đầu này có một chút tinh thần yêu đương khuynh hướng .

Không được !

Nhất định phải ở tinh thần cùng lên, cũng đem nàng bắt lại rồi!

"Cái đó . . . Trên tinh thần hay sao?"

"Cái gì trên tinh thần hay sao?"

"Đúng đấy . . ."

"Ái chà , nói chuyện với người thật là lao lực . Ngày mai tiết mục nghệ thuật , ta cũng sẽ đi , hát một bài hát , người làm của ta hợp tác , như thế nào đây?"

Hợp tác .

Mẹ nó , đã hiểu lắm !

Vân vân . . .

Ca hát .

Hợp tác .

Triệu Cường hung hăng nuốt nước miếng một cái , nói như đinh chém sắt: "Không đi !"

"Người yêu có đi không !"

"Ừ!"

"Không được! Triệu Cường , nếu như người không ra, lão nương chém chết tươi người !" Đường Đường dịu dàng nói .

"BA~ . . ."

Còn không đợi Triệu Cường nói chuyện , Đường Đường đã cúp điện thoại , câu nói mới vừa rồi kia , như thế nào giống như vậy là mạnh như giọng của đầu này?

. . .

Lâm Phong trung học đệ nhị cấp tiết mục nghệ thuật là ở buổi tối bảy giờ cử hành , Triệu Cường thật sớm ngay tại khoảng năm giờ là đến hiện trường . Lúc này trong lễ đường cũng chẳng có bao nhiêu người , chỉ là có một ít học sinh cùng lão sư tại đó bố trí hội trường .

Lễ đường trần nhà bên trên treo màu đỏ hoành phúc , trên võ đài cửa hàng thật dày thẫm đỏ .

Triệu Cường ngồi ở dưới mặt , nhìn bận rộn lão sư cùng các học sinh .

Nhưng là , vóc người đẹp trai chính là chiêu người đồ kị .

Như là Triệu Cường cái bộ dáng này , trên cơ bản đã đạt đến nhân thân cộng phần nông nổi .

"Triệu Cường , hôm nay giống như không có người được lắm tiết mục chứ?" Triệu Sơn bạch về mặt cười lạnh đã đi tới .

Hắn thấy Triệu Cường người mặc trang phục bình thường , hết sức sạch sẽ , quan trọng nhất là , hắn còn phun ra nước hoa , trên tóc còn đánh sáp chải tóc !

Không có hắn diễn xuất , hắn đem mình ăn mặc đẹp trai như vậy làm gì .

Nguyên bản có mấy cái lão sư hết sức đề cử Triệu Cường lên đài biểu diễn , nhưng là tất cả đều bị Triệu Sơn bạch đề xuống rồi .

Nếu như Triệu Cường ra danh tiếng , vậy hắn sẽ rất không dễ chịu đấy .

Vì vậy , đề cử Triệu Cường cái thành đề cử Vương Vũ xưa kia .

Bởi vì Vương Vũ xưa kia ở Đường Đường trên buổi biểu diễn cùng Đường Đường cùng một chỗ hát qua ca , cho nên Triệu Sơn bạch cũng sẽ không có cái gì lý do cự tuyệt .

Triệu Cường bất thượng tràng , mọi sự dễ thương lượng !

"Há , thật sao? Ta không rõ ràng lắm ." Triệu Cường nhìn cũng không nhìn Triệu Sơn bạch liếc , ánh mắt du ly tới rồi địa phương khác .

Triệu Sơn lòng trắng mắt từ đi lòng vòng , tràn đầy thịt mỡ trên mặt của chất đầy nụ cười , thấy thế nào như thế nào đáng sợ .

Hắn từ trong lòng ngực móc ra một điều thuốc , đưa cho Triệu Cường , "Triệu lão sư , hút thuốc ."

Triệu Cường liếc qua , khinh thường nói: "Triệu phó hiệu trưởng , ở nơi công cộng hút thuốc , cũng thiếu người nghĩ ra ."

Triệu Sơn bạch giựt giựt khoe miệng , sau đó phẩy tay áo bỏ đi .

Cái này rõ ràng liền chỉ dùng của mình lúc trước đối với lời hắn nói để giáo huấn mình , Triệu Sơn bạch rất muốn đi lên rút ra Triệu Cường hai cái to mồm ! Đương nhiên , cái này là không thể nào thực hiện sự tình .

Chỉ trong chốc lát , trong lễ đường đã tới không ít người , lớp hai đệ tử cũng là đến nhiều cái .

Từ Dịch Thiên thấy Triệu Cường mặc dù mặc vẫn là bình thường , nhưng là lại có một loại tươi cười rạng rỡ cảm giác , "Triệu Cường ."

"Không biết ta ." Triệu Cường cười cười .

"Oa , ta hôm nay mới phát hiện , nguyên lai Triệu lão sư cũng là soái ca nhé!" Dự tiểu ngạc nhiên nói .

". . ."

Cái gì gọi là hôm nay mới phát hiện .

Mình vốn chính là người soái ca được không .

Cô bé này , ánh mắt gì vậy?

Cao vĩ hồng bất mãn nhếch miệng , "Người dựa vào y trang ngựa dựa vào cái yên , ta coi xuống đồng phục học sinh để coi hơn hắn ."

"Đúng đấy nói sao , Triệu Cường , người hôm nay rút ra diện vì cái gì rồi , mặc như vậy đúng nghiêm . Người muốn vào hôm nay tán gái . Hôm nay tới trừ truyền thông chính là chúng ta trường học người , không cần như vậy đi ." Từ Dịch Thiên đối với Triệu Cường như vậy xuất kỳ cử động rất là buồn bực .

Bình thường khi đi học , hắn mặc quần áo gì cũng cũng không cần nói , hắc cắt cả ngày , vô tình , nào có hôm nay như vậy để cho người ta hai mắt tỏa sáng bộ dạng .

Lúc này , nhị ban cũng trên cơ bản toàn bộ đều đến đông đủ . Bọn hắn tất cả đều vây quanh ở Triệu Cường bốn phía , giống như là Triệu Cường giải thích không rõ , liền bới ra y phục của hắn , xé quần của hắn , bắn ra hòn *** nhỏ của hắn bộ dạng .

Triệu Cường mới vừa muốn nói chuyện , chỉ nghe thấy cửa một hồi thét lên .

"Ah . . ."

"Đường Đường . . . Là Đường Đường đến rồi!"

"Trời ạ , Đường Đường làm sao sẽ tới nơi này . Chẳng lẽ nàng muốn tới tham gia chúng ta tiết mục nghệ thuật ."

"Bà mẹ nó , ta choáng rồi . . . Ta choáng rồi, đây quả thực là quá oanh động !"

"Móa nó, rốt cuộc nhìn thấy sống được !"

Bất kể là hần thầy của hần , vẫn là các học sinh , tất cả đều ngạc nhiên đứng tại chỗ , thậm chí là ngay cả muốn ký tên cũng đã quên .

Đường Đường ung dung đối với mọi người mỉm cười , sau đó đi tới Triệu Cường trước mặt của , "Thực xin lỗi ờ , ta đã tới chậm , sót ruột chờ đi à nha ."

"Tiếp qua năm phút đồng hồ người không ra, ta muốn đi ."

Kinh ngạc !

Rung động !

Đường Đường làm sao sẽ cùng tên cầm thú kia lão Sư Thuyết lời nói .

Chẳng lẽ trên web nói là sự thật , nàng thật Triệu Cường bạn gái .

Cái Lè Gì Thôn! Không có thiên lý ah !

Tốt gì cũng làm cho chó cấp cái đó gì ah !

Hơn nữa . . . Nàng hình như là tự cấp Triệu Cường nói xin lỗi . . .

Vừa mới Triệu Cường nói cái gì .

Tốt túm !

Nhất thời , toàn bộ trong lễ đường ngây ngô Nhược Mộc gà , tiếng kim roi cũng có thể nghe được .

"Này, từ Dịch Thiên , lớp các người chủ nhiệm lớp làm sao sẽ cùng Đường Đường nhận biết ."

"Người hỏi ta . . . Ta đi hỏi ai đây ." Từ Dịch Thiên nguyên bản cũng chỉ là mượn nhờ chuyện này ròn vãi , nhưng là không nghĩ tới hai người kia thật sự chính là nhận biết .

"Chuyện này... Rốt cuộc là như thế nào cái tình huống . Nhìn quan hệ của hai người , giống như rất quen thuộc ah !" Kim bác hữu phát hiện mình đã sự khó thở rồi.

"Ta cảm thấy giống như là Đường Đường đuổi ngược Triệu Cường , người xem hai người kia biểu tình . . ."

Đuổi ngược .

Đường Đường đuổi ngược Triệu Cường .

Thế giới rộng lớn không thiếu cái lạ , đẹp như tiên nữ Đường Đường lại có thể nhìn một cái đằng trước đất bỏ đi lão sư .

Khi mọi người tỉnh hồn lại thời điểm , Triệu Sơn bạch đã đẩy ra Đường Đường cùng Triệu Cường bên người , đối với Đường Đường vươn tay , cười nói: "Ha ha , thập phần cảm tạ Đường tiểu thư quang lâm trường học của chúng ta ."

Đường Đường trong nội tâm cau mày , bất quá ngại vì mặt mũi , vẫn là muốn vươn tay .

Nhưng mà Đường Đường tay của còn không có vươn đi ra , liền có một cái đại thủ cầm Triệu Sơn bạch móng giò . Triệu Cường nói: "Không cần cảm ơn , cũng là người một nhà ."

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xè thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Liếc mắt đưa tình

Triệu Cường cùng Đường Đường là thế nào nhận thức .

Còn có , chẳng lẽ hôm nay Đường Đường phải ở chỗ này ca hát .

Má ơi , có thể ở hiện trường nghe xong Đường Đường giọng hát , đó là cỡ nào mỹ diệu sự tình ah !

Thấy Triệu Cường cùng Triệu Sơn bạch năm tay , Đường Đường cũng không còn coi vào đâu , mà là tiếp tục cùng Triệu Cường tán gẫu , "Hi hi , ta còn tưởng rằng người không tới chứ !" .

"Nếu như ta không đến người không phải chơi chết ta ." .

"Khanh khách . . . Sao có thể à? Đó là đùa giỡn , ta mới không nữa!"

"Uh, ta cũng vậy không nữa người . 【 】 "

". . . "

Lúc này các học sinh coi như là nghe nhất thanh nhị sở .

Cảm tình đại minh tinh cùng Triệu Cường ở trong lễ đường nói chuyện yêu đương đâu này?

Ta không nữa người , ta cũng vậy không nữa người . . .

Thịt ngon mà!

Hơi quá đáng !

Đang tại đệ tử nội dung nói chuyện yêu đương , cảm thú !

Hơn nữa là cùng đại minh tinh nói chuyện yêu đương , không bằng cảm thú !

"Hả? Triệu phó hiệu trưởng , làm sao người còn ở nơi này ." Triệu Cường ngẩng đầu , vẻ mặt vô cùng nghi hoặc rất đúng Triệu Sơn nói vô ích nói.

Triệu Sơn mặt trắng lúc đỏ lúc trắng , nhưng là ở trước mặt mỹ nữ , hấn vẫn đề nén xuống tính tình của mình , "Triệu lão sư , không được trễ nãi Đường tiểu thư diễn xuất , Đường tiểu thư còn có rất nhiều chuyện bận rộn ." .

"không sao, ta đều là hóa hết trang đi ra ngoài , một hồi đổi bộ quần áo thì tốt rồi ." Đường Đường cười nói ."Triệu Cường , người một hồi cũng phải đổi bộ quần áo , người xem người đồng nhất thân , như thế nào lên đài à?"

"Ta cũng vậy phải đổi ." Triệu Cường cúi đầu nhìn nhìn , đồng nhất thân có cái gì không tốt .

Chẳng lẽ nàng không biết đây là quốc tế Đại Phẩm Bài , A Dịch Vương sao?

"Người phải đổi !" Đường Đường trịnh trọng nhẹ gật đầu .

". . . "

"Tại sao không nói chuyện . Người tức giận ."

"Ta không có ."

"Có trách ta hay không đã tới chậm , đừng nóng giận sao ! Tiểu Cường mạnh ngoan ngoan á!" Đường Đường giống như là đồ tiểu hài mà đồng dạng nói .

Triệu Sơn bạch ở một bên giựt giựt khóe miệng , một câu cũng nói không nên lời .

Hai người kia đến cùng là quan hệ như thế nào .

Chẳng lẽ Triệu Cường thật như là tin tức nói như vậy , là Đường Đường xì căng đan bạn gái .

Thật bất khả tư nghị !

Phụ cận nghe được các học sinh càng là ngây ngô Nhục Mộc gà .

Vô sỉ !

Cầm thú !

Giết hắn đi !

". . . Ta không có tức giận , chỉ là đang nghĩ y phục của ngươi ở đâu ."

"Trường học của chúng ta đã bị Đường tiểu thư chuẩn bị xong , Triệu lão sư không cần lo lắng ." Triệu Sơn bạch ở một bên xen vào nói . Lòng thích cái đẹp mọi người đều có , mặc dù Triệu Sơn bạch trưởng như là một con heo , nhưng là hắn thật là một người .

Đường Đường thật giống như không có nghe được Triệu Sơn bạch lời của đồng dạng , ở Triệu Cường bên người lúi rúi nói không dứt .

"Triệu Cường , y phục của ngươi là mua ở đâu hay sao?"

"Cái này quần áo nhưng có nói , nhớ năm đó ta trèo non lợi suối , không đi tới đến Nam Mỹ Đại lục . . . Ah , thực xin lỗi , ta quên ta còn bơi lặn! Sau đó ở Nam Mỹ Đại lục gặp một cái Diệu Linh Nữ Tử . Vóc người nha, từ . . . Không bằng ngươi , tuy nhiên dung mạo ngược lại là cùng ngươi có một liều mạng , ta cùng nàng ở nước Mỹ San Francisco cạnh đá tam sinh định xong lời thề , đã trở thành không già truyền thuyết . Đúng rồi , ngươi biết Tây Hồ chính là cái kia Tam Sinh Thạch không . Kỳ thật chính là từ San Francisco vận chuyển đi qua . Gì vậy? Ngươi không tin . Ai , ta cũng đã quen rồi , ta nói thật thời điểm bình thường cũng không ai tin ."

"Khanh khách . . . Ngươi không thể không đùa ta cười à? Ngươi biết không biết làm một minh tinh , ở trước mặt nhiều người như vậy cười to thật là phần đấy."

"Thân phận . Thân phận trị giá bao nhiêu tiền . Nếu như ngươi làm vợ của ta , ta thà rằng không muốn thân phận ."

"Ngươi nói là sự thật ."

"Giả dối ."

"Thôi đi pa oi..., không có thành ý ." Đường Đường khinh thường nói .

"Hắc hắc . . . Nếu như trở ra hai ba cái Đường Đường , ta ngược lại thật ra có thể lo lắng . . ."

"Vô sỉ !"

"Luu manh !"

"Sắc lang !"

"Thiến hán !"

". . ."

Đường Đường còn chưa lên tiếng , bên người đám kia vây quanh các học sinh liền đã không nhịn được lên án công khai triệu cường .

"Được rồi , không nên nói đùa . Nói chút chánh sự đi , ngươi cái đó ca luyện như thế nào?"

"Luyện . Nói giỡn thôi !" Triệu Cường tròn trắng mắt , nói .

"Gì vậy? Ngươi không có luyện . Ngươi không có luyện sao được . Ngươi chẳng lẽ không muốn cùng ta ca hát sao?" Nói , Đường Đường húc mắt liền đỏ .

Gì vậy?

Triệu Cường muốn cùng Đường Đường cùng sân khấu biểu diễn .

Trong lễ đường đệ tử cùng các sư phụ cũng cảm giác phải trái tim của mình đã muốn không chịu nổi lớn như vậy kích thích rồi.

Đơn giản chính là từng cơn sóng liên tiếp , không dứt đó a !

Bạn hẳn còn có cái gì bí mật cũng không nói gì .

Chẳng lẽ bạn hẳn đã tại trên giường chơi lý ngư đã đỉnh (bật dậy) rồi hả?

Ồ ! Ông trời ơi ! Ngươi liền thêm chút mà tâm đi!

Các học sinh bị kích thích sắc mặt tái nhợt , cảm giác một đóa hoa tươi cứ như vậy bị cắt trâu hun tó .

"Ý tứ của ta đó là , ta đây thân thủ , căn bản cũng không cần luyện , tuyệt đối hạ bút thành văn ."

Đường Đường ngược lại phá thế mà cười , "Ngươi thì khoác lác bỏ đi, coi chừng trong chốc lát bị trò mèo ."

"Tuyệt đối không thể , ngươi còn không biết ta sao !"

"Ta còn thực sự liền không biết ."

". . ."

"Không được , ngươi phải cùng ta đối với một đôi , chó trong chốc lát mất mặt !"

"Không đi ! Bỏ liền bỏ chứ, sợ cái gì ."

"Ngươi không sợ ta đáng sợ !" Đường Đường tức giận nói . "Một hồi những thứ kia ký giả truyền thông khẳng định tất cả đều đã tới , nếu như ngươi không hảo hảo luyện luyện , không phải chính ngươi mất mặt , là ta mất mặt ."

Triệu Cường nhếch miệng , "Là ngươi mất mặt , cũng không phải ta mất mặt ."

"Ngươi . . ."

"Hơn nữa , không phải ngươi tìm ta sao ."

"Ngươi đến cùng có đi không ."

"Không đi !"

Đường Đường còn phải nói chút gì đó , một người nữ lão sư hai tay dâng một cái hộp bằng giấy đã đi tới , "Đường tiểu thư , người xem cái này lễ phục như thế nào đây? Đây là chúng ta trường học chuyên môn chuẩn bị , ngài thử một chút có vừa người không , nếu như không vừa vặn , hiện tại đổi nữa đôi , còn kịp ."

Đường Đường tiếp nhận hộp quà , thông dong cười nói: "Cảm ơn ngươi ." Sau đó , quay đầu , đối với Triệu Cường mặt của liền biến thành nỗi giận dỗi dỗi bộ dáng , "Ngươi yêu có đi không , tự chính mình đi !"

"Được rồi , ta với ngươi đi !"

Triệu Cường trực tiếp đứng lên , đã nữ đại minh tinh cho mời , chính mình như vậy tự nhiên là muốn cho chút mặt mũi đây.

Quan trọng nhất là . . . Nàng muốn thay quần áo ah !

Mình không đi theo , vậy mình còn là một nam nhân sao .

"Đúng rồi, cái tên mập mập kia là ai ?" Đường Đường vừa đi liền hỏi .

"Ngươi đoán ."

"Ta biết hẳn là người ."

"YAA.A.A.. . Cái này đều bị ngươi phát hiện . Thật không dễ dàng ."

". . ."

Triệu Sơn bạch đứng ở phía sau ngây ngô Nhục Mộc gà .

. . .

"Vũ Tích tỷ tỷ , ngươi mau nhìn , là Triệu Cường !" Mạnh như đứng bên ngoài vậy , đối với bên cạnh Vương Vũ xưa kia kêu lên .

"Uh, ta thấy được ." Vương Vũ xưa kia mỉm cười .

"Ồ . Bên cạnh hấn nữ là ai ?"

Vương Vũ xưa kia cẩn thận nhìn một chút , nụ cười mang theo một chút đau khổ , đúng Đường Đường ."

"Đường Đường . Đường Đường tới trường học của chúng ta rồi hả?" Mạnh như lập tức hưng phấn lên , sau đó lại lập tức cảm thấy không đúng, "Đường Đường làm sao sẽ cùng Triệu Cường cùng một chỗ . Chẳng lẽ bọn hấn thật sự có một chân . Vũ Tích tỷ tỷ , người mau nhìn , hai người bọn họ về phía sau cái rồi! Không được , ta muốn đem hai người kia tách ra ."

Vương Vũ xưa kia bắt lại mạnh như cánh tay , khẽ sờ lắc đầu , "Vẫn là không muốn rồi."

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xê thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Thụ thụ bất thân

"Người hát trước đi , ta nghe nghe . 【 】 "

"Hát gì vậy?"

"Ca hát !"

"Ta tại sao phải hát ."

"Bởi vì ta liền muốn người hát !"

"Vì cái gì người muốn cho ta hát , ta liền phải hát ."

"Người đến cùng có hát hay không ."

"Không hát !"

"được ! Người chờ !"

"Uh, ta chờ đây!"

"Vô lễ với ah !"

"Này . . ." Triệu Cường ngay cả vội vàng che Đường Đường miệng , "Người nói gì sai đâu này?"

Cái này tiểu bà cô , thật đúng là không sợ phiền phức mà lớn a !

Bắt quả cái này da , thật non !

Nhất là cái này miệng nhỏ , nếu như cùng miệng của ta đụng nhau , sẽ là cái gì cảm giác .

"A... A... . . ."

"Được, ta buông tay , nhưng là người phải đáp ứng ta không được gọi !"

"A... A... . . ." Đường Đường liên tục gật đầu .

Triệu Cường âm thầm nhẹ nhàng thở ra , buông lỏng tay ra .

"Không phải là . . . A... . ."

Triệu Cường vội vàng càng làm Đường Đường miệng cấp che lên rồi, sau đó mắt thẳng băng, Đường Đường liền tiếp lui về phía sau, hai người dựa vào ở trên tường, thân thể thật chắc kề cùng một chỗ.

Cảm thụ được Đường Đường kia là lướt vốc người, Triệu Cường hung hăng nuốt nước miếng một cái.

Kia kinh hoàng ánh mắt, kia thấm vào ruột gan mùi thơm của cơ thể %

oh, mygod!

Quá . . . Đã kích thích!

Triệu Cường thượng hạ nhìn nhìn Đường Đường vốc người, còn dùng sức hướng trên người của nàng vây quanh, "Hắc hắc . . . Đường Đường tiểu thư, người đã muốn để cho ta vô lễ với người, vậy ta đã có thể cung kính không bằng tông mệnh."

"A... A... A... . . ." Đường Đường dùng sức vận vẹo lên thân thể của mình, liều mạng giãy dụa.

Uy uy uy . . .

Chẳng lẽ người không biết hai ta đích thân thể là dính vào cùng nhau sao.

Triệu Cường tiểu đệ đệ trong nháy mắt có phản ứng.

Quá kích thích! Quá vô si!

Sau đó, Triệu Cường buông lỏng ra Đường Đường, qua một lát nữa, thật không biết mình sẽ làm ra chuyện gì mà.

Triệu Cường cũng không phải ngồi trong lòng mà vẫn không loạn Liễu Hạ Huệ, đối mặt mỹ nữ, hẳn là không nhịn được.

"Người . . . Vô si!" Đường Đường sắc mặt đỏ bừng nhìn lấy nghiêm trang đứng ở một bên Triệu Cường.

Triệu Cường vô tội nói: "Ta làm sao vậy."

"Người . . ."

Hắn làm sao vậy.

Hắn làm sao vậy còn phải hỏi sao.

Cái này gọi là một nữ hài tử nói như thế nào lối ra.

"Triệu Cường, hát đi, để cho ta nghe một chút, chớ đến lúc đó thật xấu hổ chết người ta rồi."

"Nhưng mà . . . Ta quên rồi ta có lẽ hát cái gì ca."

". . ."

. . .

Lâm Phong trung học đệ nhị cấp lễ đường phòng thay quần áo, chẳng qua là ở một cái có thể đi một người tàn phá trong phòng nhỏ, có một bộ chiếc mà thôi.

Nói là căn phòng nhỏ, nhưng lại không có cửa. Chỉ là có một trảm trọng rèm cửa sổ chống đỡ, nếu như từ bên ngoài nhìn, lại cũng không thấy được gì đặc.

Hiện tại, Đường Đường đang tại trong phòng thay quần áo thay quần áo, Triệu Cường một người đứng ở bên ngoài, nhìn đung đưa rèm cửa sổ, trong nội tâm làm lấy kịch liệt đấu tranh.

Là nhìn . . . Còn chưa phải nhìn.

Đường Đường đã đi vào ba mươi sáu giây rồi, thật sự nếu không quyết định, nàng đã có thể đi ra ah!

Được rồi, nếu như tiếp qua nửa phút nàng còn chưa có đi ra, phải đi nhìn!

Bởi vì thay quần áo nào có chậm như vậy.

Rõ ràng chính là cảm dỗ mình sao !

"Triệu Cường, không cho phép nhìn lên ờ !" Đường Đường ở rèm cửa sổ mặt khác dịu dàng nói ."Nơi này ta không biết người khác , liền nhận biết người , cho nên phải dựa vào người giúp ta giữ cửa á!"

"Uh, người yên tâm đi ! Chỉ cần có chính ta tại , một cái Tiểu Cường cũng đừng nghĩ chạy vào đi !" Triệu Cường lời thề son sắt nói .

Ở hiện nay Diễm Chiêu Môn trâu bò như vậy thời khắc , nếu như bị chụp hình , truyện đến trên mạng đi , thật là khiến cho bao nhiêu oanh động .

Huống chi , nếu như Diễm Chiêu Môn nhân vật chính , là Đường Đường , kia . . .

Triệu Cường tuyệt đối sẽ không cho phép xảy ra chuyện như vậy !

Tại chính mình nhìn trước khi , làm sao có thể sẽ để cho người khác thấy đâu này?

Triệu Cường rất vô sỉ , nhưng là hắn tuyệt đối không cho phép người khác vô sỉ !

Nhưng mà . . . Hiện tại phải làm gì .

Đúng rồi , hơn , ba mươi số !

Triệu Cường bắt đầu hơn rồi, một . . . 30 !

Được rồi , mặc dù cái này ba mươi số nhanh hơn một chút , nhưng là nàng bây giờ còn chưa đi ra , đã nói lên nàng đang đợi mình .

Đã đại minh tinh cho mời , mình có lí nào lại từ chối .

Nam nhân không có nhìn trộm , trời giáng Ngũ Lô Oanh !

Nhìn rèm cửa sổ đứng đưa địa phương , Triệu Cường liền biết Đường Đường vị trí rồi.

Triệu Cường dọc theo góc tường vụng trộm đi tới .

Chỉ phải ở chỗ này , cho dù nhìn coi , nàng cũng sẽ không thấy được .

Lúc này , Triệu Cường vừa đứng đã nghe được Đường Đường Lala dây xích thanh âm của .

Nàng còn đang thay quần áo !

Cơ không hề mất , mất rồi sẽ không trở lại ah !

Triệu Cường đến gần rèm cửa sổ , vụng trộm ở rèm cửa sổ nơi nào kéo ra một cái khe nhỏ .

Đầu tiên đập vào mi mắt , là một tấm trắng toát sau lưng của . Đen nhánh xinh đẹp tóc dài phủ xuống trên vai . Xuống chút nữa nhìn , Triệu Cường liền chảy máu mũi . . .

Quần lót màu hồng !

Hay là hân mẹ ôi Lace !

Vì cái gì không phải Durex .

Triệu Cường thật không ngờ , đáng yêu như vậy Đường Đường lại sẽ mặc vào như vậy kêu gọi đồ lót . Eo thon chi , xinh đẹp ưỡn lên cái mông .

Xuống chút nữa nhìn , là một song bắp đùi thon dài , đùi cùng bắp chân đơn giản chính là có thể nói hoàn mỹ tỷ lệ , còn có kia vô cùng mịn màng da thịt , Triệu Cường thật rất muốn đi lên cắn một cái .

Đối với một người nam nhân mà nói , đùi đẹp không thể nghi ngờ là trí mạng .

Thử nghĩ một hồi , trên giường , nữ nhân dùng đùi đẹp kẹp lấy eo của người . . .

Ờ ! Thượng Đế ah ! Chịu không được !

Đường Đường đã bắt đầu văng thân thượng mặc quần áo rồi, Triệu Cường biết , nếu như nhìn nữa , nhất định sẽ bị phát hiện đấy.

Cho nên , Triệu Cường đã nghĩ vụng trộm chạy trở về .

"Két . . ."

". . ."

"Triệu Cường . . ."

". . ."

"Triệu Cường . . ."

"Há? Chuyện gì ." Triệu Cường đứng ở cửa miệng nói nói, mặt ghen đến đỏ bừng , thật là đập phá thiết hài vô mịch xử ah !

Mình vừa định kiểm tra , cần khê cần , hôn lại hôn , nâng khóa kéo liền mắc kẹt .

"YAA.A.A.. , làm sao nguoi ở cửa ."

"Ta nghe gặp nguoi kêu ta...ta lại tới ah ! Làm sao vậy ." Triệu Cường mặt không biến sắc tìm không đập nói .

"Há, làm ta sợ muốn chết , ta còn tưởng rằng nguoi nhìn lên ta!"

"Ha ha , làm sao lại như vậy?" Triệu Cường trong lòng thêm một câu , "Sẽ không mới là lạ chứ !"

"Ta có chuyện muốn làm phiền nguoi xuống."

"Ha ha , nguoi có chuyện cứ nói đi ! Con người của ta , liền là ưa thích trợ giúp người khác . Mấy ngày hôm trước có một mười tám tuổi tiểu cô nương băng qua đường , đều là ta dìu nâng đi qua . Ai , làm người tốt làm được ta tình trạng này , cũng là rất khó phải đó a !"

"Nguoi . . . Nguoi có thể hay không giúp ta đem khóa kéo kéo lên , khóa kéo trên thẻ rồi."

"Ây. . . Nơi nào ."

"Sau lưng ."

"Không phải trước mặt ."

". . . Không phải ."

"Vậy không quản !"

"Nguoi . . ."

"Ha ha , trêu chọc của nguoi ." Triệu Cường nhẹ nhàng chuyển vào rèm cửa sổ trong .

"YAA.A.A.. , làm sao nguoi vào được ." Đường Đường dùng quần áo che ngực , kinh ngạc nói .

"Ây. . . Nguoi không phải là để cho ta cho nguoi Lala dây xích sao?"

"Nha. . ." Đường Đường nghe thấy Triệu Cường nói như vậy , cũng sẽ không nói cái gì .

Triệu Cường một tay dắt quần áo , cái tay còn lại lôi kéo dây xích , ngón tay trong lúc lơ đãng đụng phải Đường Đường da thịt . Điều này làm cho Triệu Cường tâm một hồi rạo rức , mà Đường Đường thân thể cũng là khẽ run lên , sau đó phía sau lưng tăng thêm một vòng đồ ừng .

Triệu Cường hưng hăng nuốt từng ngụm nước bọt , sau đó dụng lực lắc đầu .

Mình đây là thế nào .

Sức chống cự làm sao lại kém như vậy .

Dùng sức . . . Khiến cho nhiệt tình . . . Ồ cũng . . . Răng rắc , kéo lên rồi!

Triệu Cường lau vệt mồ hôi , sớm biết dễ dàng như vậy , liền kéo xuống dưới rồi!

"Cảm ơn nguoi...nguoi có thể đi ra ."

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tái đọc chia xê thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Tâm viên ý mã (chỗ này ngon muốn xơi chỗ khác)

Chẳng lẽ cứ tính như thế .

Người ta đều phải thay xong quần áo rồi, Triệu Cường ah Triệu Cường , người không thể nữa làm chút gì .

Triệu Cường rất đau khổ , đau khổ khó có thể tưởng tượng . 【 】

Hắn thậm chí có loại tôn hầu ở lò bát quái dậm cảm giác .

Vừa mới chạm qua Đường Đường ngón tay của bên trên còn lưu có dư hương , ngấm lại cũng kích thích ah !

Nhìn nhìn lại . . . Liền liếc . . .

Nhưng khi nhìn xem không như sờ sờ . . .

Vậy thì sờ sờ . . . Liền thoáng một phát !

Triệu Cường rốt cuộc hạ quyết tâm , nữa Đường Đường thay xong một Setsuna , vươn mình tội ác móng vuốt sói .

"BA~ . . ."

"Ah . . . Triệu Cường . . ." Đường Đường thét chói tai một tiếng , sau đó đi ra .

"Hả? Làm sao vậy ." Triệu Cường ngồi ở phía xa , cảm quyền tạp chí , tùy ý liếc nhìn .

Không phải hắn .

Vậy là ai .

Hơn nữa , Triệu Cường một mực ngồi ở chỗ kia , tại sao có thể có người đi vào .

Nhưng mà . . . Vừa mới thật sự có người đụng cái mông của mình rồi, hơn nữa dùng sức đi , bây giờ còn có chút đau!

Đến cùng chuyện gì xảy ra .

Chẳng lẽ kỳ quặc rồi hả?

"Không có . . . Không có sao . . . Đúng rồi , người đang nhìn cái gì ." Nói , Đường Đường liền hướng Triệu Cường đi tới .

"Há, ha ha , không có sao , tùy tiện nhìn một chút ." Triệu Cường bận rộn lo lắng đem tạp chí đặt ở một bên .

Mẹ nó , như thế nào mới phát hiện , cầm ngược !

"Kia Triệu Cường , chúng ta hiện tại luyện một chút ca được không ."

"Ha ha , yên tâm đi , tuyệt đối sẽ không có vấn đề ." Triệu Cường cười nói . "Đúng rồi, hiện tại tiết mục nghệ thuật muốn bắt đầu chứ? Bên ngoài ta còn có đệ tử muốn xen vào , người trước mình như thế này ."

Triệu Cường có tật giật mình , vội vàng chạy trốn chết . Sau khi đi ra còn dùng sức nhéo nhéo tay phải của mình , quá mẹ nó quá ản !

Hiện tại Triệu Cường cảm thấy , nếu như về sau cùng đại minh tinh sinh hoạt chung một chỗ , cũng là rất không tệ .

Bởi vì Vi Tổng sẽ có một loại yêu đương vụng trộm cảm giác . . .

"Triệu Cường . . ."

Triệu Cường không đi hai bước , đã bị gọi lại . Nhìn lại , đã bị Vương Vũ xưa kia tiếu sanh sanh thân ảnh cấp mẽ hoặc .

Nữ nhân là trời sanh diễn viên , ở cái gì võ đài , sẽ sắm vai dạng gì vai trò .

Nhất khốc nhị não Tam Thượng treo , nguoi cho rằng kia đều là thật đầu này?

Triệu Cường thấy Vương Vũ xưa kia một Setsuna , trái tim thâm thụ khảo nghiệm . Vòng quanh đồ mặt Vương Vũ xưa kia dạo qua một vòng , hẳn chỉ là biết Vương Vũ xưa kia rất đơn giản tinh khiết .

Nhưng mà là thật không ngờ chỉ là vẽ lên đậm trang , mặc vào váy Vương Vũ xưa kia đã vậy còn quá đẹp, xinh đẹp không thể thắng thu .

Triệu Cường từ Vương Vũ xưa kia đỉnh đầu đến sau gót chân tất cả đều thưởng thức mấy lần , nhin không được giờ ngón tay cái lên .

Một hồi này từ trước đến nay Đường Đường cùng một chỗ , lại đã quên bên cạnh của mình còn có như vậy một cái làm cho người kinh tâm động phách mỹ nữ . Minh dĩ nhiên thẳng đến không có quan sát được , thoát nhìn ánh mắt của mình là bước lui ah !

"Đẹp ! Thật sự là thật đẹp !"

"Chỉ nguoi biết nói ." Vương Vũ xưa kia đồ mặt , cúi đầu , nghĩ tới vừa mới Triệu Cường cùng Đường Đường đi hậu trường , sắc mặt lại có chút thương thân .

"Hắc hắc . . ." Nhìn kia tóc dài thật cao bàn khởi Vương Vũ xưa kia , Triệu Cường luôn có một loại nhin không được a hộ xúc động , "Vũ Tích hôm nay hát cái gì ca ."

"Không nói cho nguoi !" Vương Vũ xưa kia thề lười .

"Kỳ thật ta hôm nay muốn làm một chuyện đấy, nguoi đã không nói cho ta...ta cũng không nói cho nguoi ."

"Ha ha , ta mới không muốn biết!" Vương Vũ xưa kia cười duyên nói ."Được rồi , nguoi trước đi làm việc đi thôi , ta phải tiếp tục trang điểm rồi."

"Ừm ." Triệu Cường cười cười , liền đi ra ngoài .

...

"Lão Lưu , đi theo ta !" Lỗ ngọc sáng một người đứng ở phòng thường trực cửa , đối với bên trong một ông lão mà nói .

"Đi làm gì ." Bị gọi là lão Lưu lão đầu nhi cũng không ngẩng đầu lên nói . Như vậy có phạm nhi nhìn đại môn đấy, hẳn nên tính là đầu một cái .

"Ha ha , hôm nay tiết mục nghệ thuật , đi qua tự xem nào nhiệt , tổng ở chỗ này nín làm gì ."

"Lỗ lão đầu, nguoi làm sơ có thể cho ta đây nhất mẫu tam phần địa , ta cũng không tệ rồi , đi nhìn cái gì tiết mục nghệ thuật , hài từ công việc , ta liền không đi theo tham gia nào nhiệt ."

"Hai ta nhưng mà chiến hữu cũ , ta không giúp nguoi thì giúp ai . Ta để cho nguoi làm cái khác hoạt nhi nguoi còn không làm , hết lần này tới lần khác phải làm cái chăm sóc tới lớn cửa , cũng không biết trong lòng nguoi là nghĩ như thế nào ."

"Ta thích , nguoi quản được sao nguoi . . ."

"Hảo hảo tốt . . Ta không xen vào !" Lỗ ngọc sáng biết cái này lão Lưu tính khí , cũng không tức giận , y nguyên cười ha hả kéo lão Lưu , "Đi . . . Đi . . . Nhìn tiết mục nghệ thuật đi ."

"Ta nói ta không đi . . . Ai . . . Chớ kéo ta . . . Đây!"

...

Hiện tại phía sau đài cửa , đã đứng đầy bảo vệ , để phòng ngừa những thứ kia mê ca nhạc cùng Ký Giả xông vào hậu trường , tìm Đường Đường .

Triệu Cường thật vất vả xuyên qua đám nguoi , về tới lớp hai bên cạnh .

"Ồ , Triệu lão sư đã trở về a, không cùng Đường Đường chàng chàng thiếp thiếp rồi hả?"

"Người nào cùng với nàng chàng chàng thiếp thiếp rồi hả?" Triệu Cường ngăn ra một chút , "Đúng rồi, các nguoi chuẩn bị như thế nào đây? Trong chốc lát đã có thể muốn bắt đầu ."

"Hắc hắc , yên tâm đi !" Từ Dịch Thiên cười nói .

"Yên tâm, lúc này đây sẽ không chơi nguoi , đây là chúng ta lớp học chuyện tình , không có thì giờ nói lý với nguoi ." Cao vĩ hồng một chút mặt mũi cũng không cấp nói .

"Ha ha , như vậy liền tốt nhất rồi ."

". . ."

Mấy người nói chuyện , bên kia bảy giờ đồng hồ đã đến , tiết mục nghệ thuật cũng chính thức bắt đầu . Thân mặc tây trang màu đen cùng lễ phục màu tím nam người nữ chủ trì đi lên cái .

Nam anh tuấn tiêu sái , nữ xinh đẹp như hoa .

Nhưng là ở Triệu Cường trong mắt , nam là lông chưa dài toàn bộ tiểu thí hài nhi mà thôi, nữ nha. . . Vậy thì nhìn thuộc không thuộc về mình á!

Đây đối với Kim Đồng Ngọc Nữ xuất hiện , đưa tới dưới đài các học sinh tiếng vỗ tay nhiệt liệt .

Bọn họ là trường học học sinh khá giỏi , hơn nữa cũng là một đôi tình lữ .

Mặc dù nói trường học là cấm yêu đương đấy, nhưng mà là đối với đệ tử như vậy , trường học bình thường cũng sẽ mở một con mắt nhắm một con mắt . Chỉ cần người học giỏi , quản người nhiều như vậy làm gì đó .

Nam người chủ trì DJ mặt mang thân sĩ vậy mỉm cười , "Các vị tôn kính lão sư , lãnh đạo ."

Người nữ chủ trì đón nói: "Honey các học sinh . . ."

Sau đó hai người trăm miệng một lời , "Mọi người . . . Buổi tối tốt!"

Hợp âm thanh thời điểm , hai người cùng một chỗ hướng phía dưới đài người xem cúi người chào . Một cử động kia , lại rước lấy dưới đài nhiệt liệt tiếng vỗ tay .

Trong đó , muốn nhìn Triệu Cường tiếng vỗ tay nhiệt liệt nhất , bởi vì hắn rất xa thấy được người nữ chủ trì kia sâu đậm giữa hai khe núi . . .

Mình tại sao có thể như vậy . Nàng còn là một đệ tử!

Triệu Cường trong lòng hung hăng mắng mình vô si , ánh mắt lại mắt không chớp nhìn chăm chăm người nữ chủ trì mãnh liệt nhìn .

Dựa theo lệ quốc tế , trước muốn giới thiệu một chút đang ngồi lãnh đạo cùng khách quý . Toàn bộ đều là Ichi . . . Cái gì cái gì , hiệu . . . Cái gì cái gì , dù sao là trừ lỗ ngọc sông bên ngoài , Triệu Cường một người cũng không nhận ra .

Đương nhiên , những người khác cho dù nhận biết , cũng là giả dạng làm không biết .

Trước mấy cái tiết mục , đều là lớp mười hai đấy, có vũ điệu , có ca hát . Nam sinh xuất hiện nữ sinh thét lên , nữ sinh xuất hiện nam sinh hò hét , tóm lại nhiệt triều là sóng sau cao hơn sóng trước .

Nhưng là cũng không khỏi không nói , đám con nít này nghệ thuật tế bào cũng đều thì rất nhiều .

"Phía dưới , cho mời ta hiệu Anh ngữ lão sư , Vương Vũ xưa kia lão sư vì mọi người biểu diễn ."

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xê thể giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Không giống bình thường

Vương Vũ xưa kia xuất hiện , không thể nghi ngờ là đem tiết mục nghệ thuật không khí chút hướng về phía ** . 【 】

Không nói trước Vương Vũ xưa kia ngón giọng như thế nào , chính là nàng người này vừa đứng tại trên sân khấu , như vậy hiệu quả đều là không giống

người thường đấy.

Tóc dài thật cao bàn khởi, màu trắng quăn lựa mỏng, hơn nữa còn là một bộ ngưng ngưng bộ dáng.

Nàng không giống như là một cái lão sư, càng giống như là một nhà bên cạnh Đại tỷ tỷ, để cho đám kia lũ gia súc hoan hô không thôi.

Vương Vũ xưa kia ở trường học uy vọng không thấp.

Lớn lên là một mặt, nghiệp vụ là một mặt, hơn nữa là nàng tùy hòa tính Từ Thâm phải các học sinh yêu thích.

Vương Vũ xưa kia đứng ở chính giữa vũ đài, nhìn chung quanh một vòng dưới đài người xem, nhân nhật cười nói: "Hát một bài 《 học sinh 》, đưa cho mọi người." Sau đó, nàng đứng lẳng lặng, cùng đội âm nhạc vang lên.

"Oanh . . ."

Lễ đường trong nháy mắt bị đốt lên rồi, kia nụ cười nhân nhật, giống như là không ăn lửa khói Tiên Từ đồng dạng. Mà ngay cả nữ nhân, ghen ghét cũng ghen ghét không đứng dậy rồi.

"Vương lão sư, cổ vũ!"

"Vương lão sư, ngươi là giỏi nhất!"

"Vương lão sư, ta yêu ngươi!"

"Vương lão sư, chờ ta tốt nghiệp đại học, ngươi muốn gả cho ta . . ."

". . ."

Dưới đài phản ứng để cho Vương Vũ xưa kia hơi ngẩn ra một chút, nàng cũng thật không ngờ mình xuất hiện lại có thể dẫn dắt phản ứng lớn như vậy. Nguyên bản nàng cho rằng, dưới đài có thể có người vỗ tay liên rất tốt, thoát nhìn . . . Nàng là đánh giá thấp chính mình rồi.

Hơi nổi lên thoáng một phát cảm xúc, sau đó cùng âm nhạc hát lên, "Trên lưng chúng ta túi sách, chúng ta cùng một chỗ cười vui. Chúng ta cộng hưởng thanh xuân thì giờ tuổi tác, nhân nhật đã qua trôi qua sớm chiều . . ."

". . . Khi chúng ta bước lên cầu học hành trình, phải hay là không có quá nhiều mê vọng. Đem chúng ta tưởng niệm, ký thác vào mơ mộng phía trên . . ."

". . ."

Kinh linh thanh âm nhu hòa, lại hát ra có chút tang thương sâu thẳm hương vị. Hơn nữa kia phù hợp thời còn học sinh lời ca, thật sâu cảm động mỗi người.

"Vương lão sư, ta quyết định, về sau nhất định muốn học tập cho giỏi!"

"Ta muốn vì nước làm vẻ vang!"

"Ô ô ô . . . Nếu như lúc này đây bà mẹ nó không được toàn trường Top 10, ta liền nhảy sông tự vẫn, ô ô ô . . ."

". . ."

Triệu Cường đứng ở trong đám người, yên lặng lắng nghe lấy Vương Vũ xưa kia giọng hát. Nguyên bản nghe phải thật tốt, lại đột nhiên thấy dưới vũ đài nội dung đã Kinh Hữu nhiều cái đệ tử cùng lão sư chuẩn bị cho nàng tặng hoa rồi.

Có thể hay không thừa dịp cơ khai du.

Móa!

Tuyệt đối không cho phép!

Triệu Cường rất tức giận!

"Ha ha, huynh đệ, ngươi cũng là chuẩn bị tặng hoa hay sao?"

"Đúng vậy a, ngươi cũng là." Triệu Cường mới vừa đi tới dưới vũ đài không xa, đã có người bùng lấy một bó hoa hồng đối với Triệu Cường đáp lời.

"Đó cũng không, bạn gái của ta là Lâm Phong trung học đệ nhị cấp lão sư, hắc hắc, lợi hại không."

"Uh, là rất lợi hại!" Triệu Cường giờ ngón tay cái lên. Trong nội tâm âm thầm thêm một câu, cũng giống như mình lợi hại!

"Người là cho ai tặng hoa ."

"Mặt trên cái đó ."

"Ồi chào , người cũng vậy a ! Ha ha , thấy đứng hàng ở phía trước ta những người kia sao? Cũng đứng a! Mặc dù nàng rất đẹp , nhưng là ta đã Kinh Hữu vào ta Fanfan , ai . . . Sớm biết sẽ không yêu sớm như vậy rồi."

"Kỳ thật , người không yêu sớm như vậy , cũng sẽ không có cơ hội ."

"Được, huynh đệ , có cốt khí !"

"Ha ha , huynh đệ người cũng không tệ sao !" Triệu Cường cười to nói .

"Ai , ta thì không được , ta xem người cái này nhất thân hành đầu , liền biết thân phận của người bất phàm ah ! Nhưng là người cũng không có thể quá keo kiệt đi à nha . Mặt mũi công phu hay là muốn làm một chút đấy, nữ nhân liền thích hoa , làm sao người sẽ không tiến hai đóa ."

"Hoa , sẽ có ." Triệu Cường tự tin nói .

"Ai , ta cũng không biết nói người cái gì tốt rồi, làm nam nhân phải hào phóng ! Hào phóng hiểu không ."

". . ."

Triệu Cường vỗ vỗ người kia bả vai , sau đó thuận tay từ bên cạnh bắt tới một cái băng , liền hướng trên võ đài đi .

"Này, người người này như thế nào chen ngang ."

"Bà mẹ nó !"

"Cái Lễ Gì Thốn!"

". . ."

Tất cả mọi người nhìn Triệu Cường mang theo một bả ghế , ánh mắt giống như nổi giận bùng bùng tình hình , toàn bộ đều không dám nói chuyện rồi.

Thằng này là tới tặng hoa vẫn là tới ăn cướp hay sao?

Triệu Cường trong ánh mắt đã không có người khác , chỉ có ở trên đài thâm tình biểu diễn Vương Vũ xưa kia .

"Ah . . . Người kia muốn làm gì ."

"Wase , đây không phải là Triệu Cường sao? Chẳng lẽ hắn muốn giết Vương lão sư ."

"Móa, tuyệt đối không cho phép ! Chống cự Triệu Cường , mọi người cùng ta xông lên a !"

". . ."

Triệu Cường tại trên sân khấu trợn trắng mắt , thua thiệt những học sinh này nghĩ ra . Trước mặt mọi người giết người .

Trừ loại ngu vk nờ~ , kia cũng chỉ có loại ngu vk nờ~ có thể làm thật .

Vương Vũ xưa kia mặc dù lúc này vẫn đang đang diễn hát , nhưng là ánh mắt cũng đã tập trung vào Triệu Cường trên người của . Trong ánh mắt tràn đầy kinh ngạc , nàng cũng không hiểu , cái này Triệu Cường muốn làm gì .

Triệu Cường nhìn Vương Vũ xưa kia , đột nhiên nhếch miệng cười cười , nói: "Ngồi hát , đứng lâu mệt mỏi ."

". . ."

"Đình bang bỏ cách cách . . ."

Dưới đài té xỉu một mảng lớn .

Cảm tình cảm cái băng chính là làm chuyện này .

Người nam nhân này rất đáng hận rồi!

Hù dọa được nhân gia trái tim nhỏ bịch bịch trực nhảy .

"Oa , hấn rất đẹp trai ah !"

"Thật ôn nhu , ta yêu Triệu Cường !"

"Triệu Cường cô vũ !"

". . ."

Nguyên bản tức giận mắng Triệu Cường đệ tử hiện tại tất cả đều thay đổi hướng gió , bắt đầu ủng hộ Triệu Cường lên. Bởi vì bọn họ nghĩ tới , có Triệu Cường địa phương , sẽ có sự tình phát sinh .

Bây giờ Vương Vũ xưa kia rất mâu thuẫn , nàng đã hát không nổi nữa .

Nhưng mà cái này không coi vào đâu , mấu chốt nhất vấn đề khó khăn , là nàng rốt cuộc là ngồi , vẫn là không ngồi .

Ngồi , phải hay là không đại biểu đã đáp ứng Triệu Cường gì vậy?

Không ngồi . . . Lại quá không nể mặt , cái này nên làm cái gì mới phải đây .

"Người . . . Người có thể đi xuống chứ?" Vương Vũ xưa kia đỏ mặt giống như là quả táo chín đồng dạng , trước mắt bao người , còn xảy ra chuyện như vậy chuyện , nàng thật có chút chịu không được .

"Nhưng mà người còn không có hát xong!" Triệu Cường rất ủy khuất nói .

". . ."

Hấn muốn đứng ở chỗ này chờ mình hát xong .

Hấn đến cùng muốn làm gì .

Wương Vũ xưa kia rất rầu rĩ , nàng nhưng mà cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp chuyện như vậy ah !

"Người hát của người , không cần để ý ta ."

". . ."

Wương Vũ xưa kia hết cách rồi , coi lại Triệu Cường liếc về sau , chỉ có thể cố nén đem Triệu Cường đạp xuống võ đài xúc động , tiếp tục biểu diễn . Nhưng là biểu diễn hiệu quả rõ ràng không có mới vừa mới tốt nữa , bởi vì coi như là Triệu Cường đứng ở nơi đó bất động , cũng sẽ khiến các học sinh traten traten tiếng cười .

Dưới đài lão sư cùng các lãnh đạo cũng có rất nhiều người không vui nhàu mày , nhưng là thấy đến lỗ ngọc sáng vẻ mặt bình tĩnh tình hình , bọn hắn cũng không dám nói thêm cái gì .

Những thứ kia vốn cho là sẽ buồn ngủ các học sinh , hiện nay toàn bộ đều giống như ăn hết thuốc kích thích đồng dạng , điên cuồng hò hét .

Trong thanh âm , tổng hội sát phạt Triệu Cường danh tự .

Lúc này , đột nhiên Triệu Cường đích điện thoại vang lên , tiếng chuông theo Vương Vũ xưa kia trong tay Microphone truyền đạt đi ra ngoài .

Dưới đài các học sinh kinh ngạc về sau , lại là một mảnh tiếng cười , Vương Vũ xưa kia ca cũng lại một lần nữa bị cắt đứt .

Lão sư này , quá ngu bức !

Triệu Cường cũng không chú ý ánh mắt của những người khác , liền đứng tại trên sân khấu , tùy ý nhấn xuống quay số điện thoại khóa , "Này, các người tới rồi . Ah , tốt , lấy đi vào đi!"

Chỉ trong chốc lát , lễ đường đi vào cửa hơn mười người .

Nhưng là , không ai chú ý tới nhân số , chỉ là thấy được màu đỏ .

Lừa vậy màu đỏ .

tiểu thuyết Internet () lừa nóng liên tái đọc chia xè thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Nặng về sư môn

Nàng khóc . []

Nàng vì hấn khóc .

Điều này đại biểu gì vậy?

Triệu Cường không biết .

Từ nàng chảy nước mắt trong cặp mắt kia không tịch , từ nàng đối với nam nhân chán ghét , Triệu Cường biết , hết thấy nguyên nhân gây ra , tất cả Phó Kiệt thanh trên người của .

Có lẽ Triệu Cường không rõ yêu tình là vật chi , nhưng mà luôn cảm giác có chút lòng chua xót .

"Ta cùng hấn hay là tại phòng ăn lâu dưới gặp nhau , rất khéo , khi đó ta cũng là ở ăn bữa sáng . Bữa sáng nội dung giống như ngày hôm nay , hấn ăn rất vui vẻ ."

"Uh, hôm nay ta ăn cũng rất vui vẻ ." Triệu Cường sắc mặt có chút âm trầm . Ăn kia thập phần có "Kỷ niệm giá trị " bữa sáng , thật giống như cái này bữa sáng nguyên vốn không phải chuẩn bị cho chính mình đồng dạng .

Đáng chết ! Mình đang suy nghĩ gì . Mình và lỗ bình tâm căn bản là không có cái gì .

Thấy Triệu Cường sắc mặt , lỗ bình tâm không khỏi có chút bối rối , "Triệu Cường , ta không phải muốn vấn hồi cái gì ta chỉ phải . ."

"Chỉ là cái gì ." Triệu Cường đang cười , cười rất ôn hòa , nhưng lại không thiện lương , ngược lại có chút âm trầm ."Kỳ thật . . . Ngươi không biết là , ta làm của ngươi kẻ lãng nhè , là rất chọn lựa không tồi sao?"

"Ngươi . . . Ta . . ." Lỗ bình tâm tâm trong bối rối , nói chuyện có chút ấp a ấp úng , "Ta coi ngươi như bằng hữu !"

Bằng hữu .

Một mực cãi lộn , cãi nhau bằng hữu .

Triệu Cường mặt mang tự giễu châm biếm , "Ngươi cùng ta là quan hệ như thế nào ta căn bản không quan tâm , thật sự là thật có lỗi , ngươi có thể nói tiếp đi rồi."

Lỗ bình tâm tâm đột nhiên xiết chặt , đàn độn nói: "Hai nhà chúng ta là cuộc hôn nhân trẻ thơ , nhưng vì Phó Kiệt thanh một mực nước ngoài , cho nên xưa nay chưa từng gặp mặt . Ở ta gặp được hấn về sau , ta liền đã biết hết thấy . Vì gia tộc , ta lựa chọn thương hấn . Ta một mực nỗ lực thích hấn . Rót cuộc có một ngày , ta đã yêu hấn . Nhưng là đang ở đó một ngày , ta đi Phó gia , lại nhìn đến hấn cùng những nữ nhân khác trần truồng nằm ở trên một cái giường . . ."

Triệu Cường hình như là nghe cùng mình chút nào không thể làm chung chuyện tình đồng dạng , thần nhiên nói: "Tiếp tục ."

"Hấn nói là hấn có lỗi với ta , hấn nói không có khả năng trở lại như trước ." Lỗ bình tâm đã đã ngừng lại nước mắt , nhẹ giọng nói ra ."Nhưng mà ngay tại mấy ngày hôm trước , hấn đột nhiên hủy diệt rồi mình nguyên bản đối với lời nói của ta ."

"Muốn kết hôn ngươi ."

"Ừm."

"Vậy ngươi gả cho hấn sao !" Triệu Cường hài hước cười nói .

"Ta sẽ không về đâu ."

"Ngươi còn ưa thích hấn ."

"Không ." Lỗ bình tâm kiên định lắc đầu .

Nữ nhân , có thể không có yêu thích chuyện , nhưng mà là tại sao có thể không có tôn nghiêm .

Vốn cho là nhớ mãi không quên , vốn cho là không có hấn sẽ không có tình yêu .

Thận trọng gặp nhau , thấp thỏm không yên bất an đã yêu hấn .

Sau đó , không hề thương hấn , cũng không hận hấn .

Chỉ là nhớ mang máng tên của hấn , bộ dáng của hấn .

Cùng giữa hấn , rốt cuộc trở thành người xa lạ .

Thậm chí ngay cả mời đến cũng không muốn đánh chính là người xa lạ .

"Người là muốn lợi dụng ta , quăng hấn ."

"Không phải lợi dụng , ta . . ."

Mà nhưng vào lúc này , Triệu Cường đích điện thoại đột nhiên vang lên .

Nhìn di động bên trên số điện thoại , Triệu Cường thờ dãi ra một hơi , điều chỉnh tâm tình một chút , mặt mang nụ cười nhún xuống quay số điện thoại khóa , "Này, honey Vũ Tích báo bối , tìm người Triệu Cường ca có chuyện gì à?"

"Không có chuyện thì không thể tìm người sao?" Đầu bên kia điện thoại truyền đến chán thanh âm của người .

"Có thể ! Đương nhiên có thể ! Ai , ta mỗi ngày đều mong nhớ ngày đêm , muốn muốn nghe thanh âm của người , chắc chắc . . . Thật đẹp !"

"Người đi luôn đi! Đúng rồi , bình tâm tỷ như thế nào?"

"Hoàn hảo ."

"Triệu Cường , nếu như bình tâm tỷ có khó khăn gì , người nhất định phải giúp nàng !"

Triệu Cường thầm cười khổ , tiểu nha đầu này , thật đem mình làm thần nhân . Sau đó , giống như tựa như nói giỡn nói: "Vậy nếu như nàng câu chuyện của ta là muốn ta làm chồng của nàng đầu này?"

Quả nhiên , điện thoại bên kia đã trầm mặc .

"Vũ Tích . . . Vũ Tích . . ."

Qua có thể có nửa phút , điện thoại bên kia Vương Vũ xưa kia mới vừa cười vừa nói: "Ta không ngại ."

". . ."

Hai người vừa rồi rảnh trêu chọc trong chốc lát , mới cúp điện thoại .

Wang Vũ xưa kia sẽ không chú ý . . . Vậy coi như đứng vậy về đến trong nhà chánh thể thủ khăng dưới tình huống , thông đồng tiểu Tam không .

Quay đầu , vừa vận chống lại lỗ bình tâm kia gạt mình ánh mắt .

"Người và Vũ Tích . . ."

"Nàng là bạn gái của ta ."

Lỗ bình Tâm Mi đầu khóa chắc , chết tiệt , nếu như mình ở đây , căn bản cũng không có thể như vậy . Ngược lại trong nội tâm thờ dãi , hiện tại , nàng còn có tâm tư đi quản người khác sao .

"Vũ Tích nói . . . Để cho ta giúp người ."

"Vậy còn người ."

"Ta giúp người ."

"Cảm ơn ." Lỗ bình tâm gượng gạo cười cười . Nhưng đứng vào lúc này , Triệu Cường đột nhiên ôm lấy lỗ bình tâm , dùng sức hôn lên môi anh đào của nàng .

Triệu Cường tay của rất không thành thật một chút leo lên cao điểm , đầu lưỡi dùng sức đẩy ra lỗ bình tâm hàm răng , cùng đầu lưỡi của nàng quấy lại với nhau .

Lỗ bình tâm mở to hai mắt nhìn , bất khả tư nghị nhìn gần ngay trước mắt Triệu Cường , thân thể dùng sức giãy dụa .

Nhưng mà không bao lâu , lỗ bình tâm liền hòa tan tại Triệu Cường ôm ấp hoài bão trong .

Thôi thôi , liền chấp nhận một lần đi!

Sau đó , lỗ bình tâm nhiệt tình đáp lại .

Triệu Cường rất kỳ quái , lỗ bình tâm không phải là cùng Phó Kiệt thanh từng có như vậy một đoạn sao?

Nhưng mà cái này hôn môi kỹ thuật như thế nào như vậy lạng quạng .

Chẳng lẽ lại lỗ bình tâm vẫn là có thể đứng xa mà nhìn chứ không thể khinh nhờn .

Ai , đáng thương Phó Kiệt thanh .

Mãi cho đến hai người sự khó thờ , mới rời môi tới tay cách .

Triệu Cường lấy tay nhẹ nhàng nâng lên cằm của nàng , cười xấu xa nói: "Vừa mới coi như là thu một điểm tiền lãi , nhớ , người hiện tại là nữ nhân của ta ." Nói xong , Triệu Cường liền đi ra ngoài .

Mình . . . Là nữ nhân của hắn .

Kia Vương Vũ xưa kia đâu này?

Chẳng lẽ muốn hai nữ . . .

Nghĩ đi nghĩ lại , kia nguyên bản ứng đồ sắc mặt thì càng thêm hồng nhuận , thậm mắng mình nghĩ ngợi lung tung .

Ngồi yên trong chốc lát , lỗ bình tâm liền đứng dậy đi ra ngoài , trong nội tâm loạn xì ngầu .

Mới vừa vừa ra cửa , liền gặp được Tôn Minh tâm đã đi tới , "Bình tâm a , ha ha , kiệt xuất thanh tới , người tại sao không đi tâm sự với hắn ."

Lỗ bình tâm chán ghét nhú mày , cùng Tôn Minh tâm gặp thoáng qua .

Có lẽ . . . Triệu Cường nói cái chủng loại kia lựa chọn , cũng rất tốt .

. . .

Một chiếc xe taxi ở một chỗ dã ngoại hoang vu địa phương ngừng lại .

Lái xe không biết ngồi ở phía sau cái vị kia hành khách tại sao phải đến nơi đây , hắn đều nghĩ qua phải hay là không muốn giết người cướp bóc . Nhưng nhìn người kia gây cộm bộ dạng , cũng sẽ không sợ .

Triệu Cường đi xuống xe , tiếp tục chậm rãi đi về phía trước .

Đã ngồi hai giờ xe taxi , thật là không thoải mái .

Không được , nhất định phải để cho cái đó không bằng heo chó gia hỏa đem xe nhanh chóng sửa xong , không có cái xe thay đi bộ , nhiều phiền toái ah !

Đoạn đường này , rất dài nhàm chán , không có người nào cùng hắn nói chuyện .

Thậm chí có thể nói , trừ vì số không nhiều mấy chiếc xe trải qua bên ngoài , hoang tàn vắng vẻ .

Bắc Kinh trong thành phố rất phồn hoa , nhưng là cùng Bắc Kinh ngoại ô so sánh , đơn giản liền là một loại phung thủ .

Triệu Cường một thân một mình đi nửa giờ , hắn mới ở một chỗ trại an dưỡng cửa ngừng lại .

Cái này trại an dưỡng ngay cả tấm bảng đều không có , Nhưng đứng ở cửa miệng hai hàng thân mặc quân trang , tay cầm súng thật đạn thật quân nhân đứng nghiêm .

Hai quân nhân nhìn chằm chằm Triệu Cường , có thể nói , nếu như Triệu Cường có động tác gì , kia hai cái này quân nhân sẽ không chút lưu tình rất đứng hẳn phóng ra viên đạn .

Triệu Cường đối với kia hai quân nhân nhếch miệng cười cười, từ trong lòng móc ra một cái tiểu Hồng bản .

Hai quân nhân lập tức đứng nghiêm, đối với Triệu Cường kính một cái chào theo nghi thức quân đội .

Triệu Cường tùy ý trở về một cái về sau, liền đi vào .

Có thể thủ tại chỗ này cửa quân nhân, toàn bộ đều là từng cái bộ đội tinh anh, hơn nữa sẽ ở mỗi tuần một lần đổi phiên .

Triệu Cường chậm rãi đi vào, cũng không có nữa đã bị bắt luận cái gì kiểm tra. Triệu Cường bảy lần quặt tám lần rẽ, lura gat đến một tòa nhà thoát nhìn rất là thần bí trong sân rộng .

Trong nội viện không có quân nhân mặc quân trang, nhưng là kia nguyên một đám mặc tây trang màu đen, trên lỗ tai mang theo nhĩ mạch người vạm vỡ thủ hộ lấy bốn phía .

Triệu Cường có thể khẳng định, nơi này, mà ngay cả một con ruồi cũng đừng nghĩ đi vào !

Yên tĩnh !

Trang nghiêm !

Bất kể là ai đi vào nơi này, cũng sẽ có một loại nặng nề cảm giác áp bách, thậm chí là liên hô hút cũng hết sức khó khăn .

Nhưng là, Triệu Cường giống như không có chút nào cảm giác .

Khỏe mỗi nhếch lên vui vẻ, đi tới nội viện trong tiểu lâu .

Lúc trước môn nhân, từ cửa sau ra .

Lại xuyên qua một rừng cây, dọc theo một cái tự nhiên hình thành dòng suối nhỏ một đường về phía trước, đi tới một chỗ liên tiếp dòng suối nhỏ mà kiến tạo chớ cửa sân .

Tím Đằng Triền lượn quanh ở khác viện trên vách tường, xanh lục lá cây luôn sẽ cho người có một loại cảm giác nặng nề .

Nhà không lớn, tình hình cùng loại với nhà cấp bốn .

Sông núi dựa nhau, có một phong cách riêng .

Vừa đi đến trong sân, kia vốn là trầm trọng cảm giác liền sẽ biến mất, ngược lại là một loại mát mẻ cảm giác .

Triệu Cường đẩy ra cửa gỗ, thận trọng đi vào .

Trong sân, một người mặc cùng thôn cô tựa như nữ nhân đang ngồi xổm ngồi dưới đất tắm quần áo .

Triệu Cường thấy, mỉm cười cười nói: "Ồ, ta honey Đinh nhi muội muội, giặt quần áo đâu này?"

Nữ nhân giặt quần áo động tác nhất thời dừng lại, sau đó lại bắt đầu động tác trên tay .

"Ai, Đinh nhi bảo bối, hai ta cũng có hơn một tháng không gặp, ta đều nhớ ngươi ."

Đột nhiên, hàn quang lóe lên, Triệu Cường tạt lui về phía sau .

Đứng vững về sau, Triệu Cường bắt đầu đi vuốt vuốt lỗ mũi. Mà trong tay của nữ nhân, đã nhiều hơn một thanh đao găm, thổi tóc tóc đứt (cực bén) !

"Kêu nữa ta Đinh nhi, ta giết ngươi !" !

"Vậy được rồi, Long Đinh bảo . . . Ách . . . Long Đinh, ho khan khục... Sư phó lão nhân gia ông ta đâu này?"

"Trong phòng ."

"Được rồi, ta đi trước tìm hắn, trong chốc lát lại cùng ngươi hoa tiền nguyệt hạ . . ."

Long Đinh vừa muốn động, Triệu Cường đã chạy nhanh như làn khói vào trong nhà .

Triệu Cường chậm rãi đi vào trong phòng, đầu cũng không dám mang, nói: "Sư phó !" !

"Hừ! Đi ra ngoài hơn một tháng, đi học sẽ nhiều như thế lễ phép ."

Ngược lại, Triệu Cường ngẩng đầu lên, trên mặt toát ra cơn đồ vậy nụ cười, nhìn nằm ở trên ghế trúc lão nhân, nói: "Hắc hắc, sư phó, ta đây không

phải có chuyện gì cùng ngài thương lượng sao !"

Lão nhân kia bắp thịt cả người phát đạt , lộ ra kia bởi vì ngày phơi trở nên xanh đen trên cánh tay không có một tia thịt mỡ . Nồng đậm râu ria , bạc mái tóc màu trắng , ánh mắt tựa như cùng một con sói đối đồng dạng , người nào thấy người nào sợ .

Lão nhân cũng cười , "Ngươi tiểu tử này , trở về liền đánh với ta cái rắm , nói đi , chuyện gì ."

"Ha ha, chính sự không vội , sư phó lão nhân gia ngài gần đây như thế nào đây?"

"Không thể nào tốt."

"Làm sao vậy ."

"Ngươi chừng nào thì chịu khi chúng ta 'Phá hiệu' đầu rồng , lúc nào ta tài năng tốt!"

"Cái này . . ." Triệu Cường tròn mắt nhanh quay ngược trở lại , sau đó cười đùa tí tưng đi vòng qua ngồi ở trên ghế trúc lão nhân đằng sau , một bên cấp lão nhân xoa vai , một bên cười nói : "Sư phó , chuyện này sau này hãy nói , sau này hãy nói ."

"Hừ!" Lão nhân hừ lạnh một tiếng , từ trên ghế trúc đứng lên , một cổ khổng lồ áp lực nhào tới trước mặt . Giống như là ở Nộ Lăng đào sa Taiga bên cạnh , chấn nhân tâm phách .

"Cái này . . . Sư phó . . ."

"Không nên gọi ta là sư phó ! Ngươi không tiếp thu chúng ta 'Phá hiệu' cũng tại khi một cái gì chó má đặc công , thật không biết ngươi đang suy nghĩ gì !"

"Ai , người trong giang hồ , thân bất do kỷ ah !" Triệu Cường cảm thán nói .

"Chó má !"

". . ."

"Nghĩa phụ , làm sao vậy ." Long Đình nghe đến lão nhân gào thét , bận rộn lo lắng chạy vào , "Triệu Cường , làm sao ngươi lại chọc nghĩa phụ tức giận ."

"Hừ! Triệu Cường , ngươi chừng nào thì làm 'Phá hiệu' đầu rồng , lúc nào tái tiến chúng ta 'Phá hiệu' cửa , cút!"

Triệu Cường vẫn không nhúc nhích , cúi đầu không nói lời nào , ánh mắt lại gian xảo nhìn hướng Long Đình bộ ngực . . . Thật tròn ! Thật lớn !

"Nghĩa phụ , ngài xin bớt giận , Triệu Cường là cái gì tính tình ngài cũng không phải không biết , việc này là ép không phải ."

Lão nhân đối xử lạnh nhạt nhìn Triệu Cường liếc , khoe miệng đột nhiên treo lên nghiền ngẫm nụ cười , "Triệu Cường , như thế nào . Không uy hiếp được ngươi ."

"Cái này . . . Giống như thật không uy hiếp được ." Triệu Cường gãi đầu một cái , chi tiết đáp . Một bên Long Đình hung hăng oan Triệu Cường liếc .

"Được ! Vậy ta hiện tại nói cho ngươi , ngươi chừng nào thì chịu ở chúng ta 'Phá hiệu' khi đầu rồng , lúc nào ta Đình nhi gả cho ngươi !"

Triệu Cường nhất thời hai mắt tỏa sáng , "Sư phó , chuyện này là thật ."

"Hừ! Ta Long đòi hào khi nào đã nói láo ."

"Nghĩa . . . Nghĩa phụ , ta không lấy chồng , ta lại không thích hấn !"

"Này, Đình nhi muội muội , ngươi thật không thích ta sao . Ta sẽ rất thương tâm đấy." Triệu Cường ủy khuất nói .

"Hừ! Không thích !"

"Ai , chúng ta thanh Mai Trúc mã cùng nhau lớn lên , ước chừng vào hai mươi năm trước , ngươi còn nói qua lớn lên muốn gả cho ta , ngươi làm sao nói không tính toán gì hết đâu này?"

"Ngươi . . ." Long Đình cũng không biết là tức giận vẫn là thẹn thùng , sắc mặt ửng đỏ , "Khi đó chúng ta mới bấy lớn . Tại sao có thể thật chứ?"

"Được rồi , cảm tình có thể chậm rãi bồi dưỡng sao !"

"Không bồi dưỡng , ngươi yêu với ai bồi dưỡng với ai bồi dưỡng đi !"

Triệu Cường than khổ lắc đầu , "Ai , sư phó , lão nhân gia ngài cũng nhìn thấy . Đình nhi muội muội không đồng ý ah ! Cảm tình là không thể miễn cưỡng

, ta tôn trọng liberdade yêu đương , người tình ta nguyện . Ai , sư phó , thoát nhìn ngài là không thể như nguyện ."

"Ha ha ha ha . . . Người cái này quý tiểu tử ." Long đời hào đột nhiên cười to nói . Ngược lại thờ dài , "Ai , sư phó già rồi ! Sư phó hi vọng cả đời này tâm huyết , có thể có người kế tục ah !"

"Sẽ có ." Triệu Cường an ủi .

"Biến, ranh con , Lão Tử không cần người thoải mái ." Long đời hào cười mắng .

"Hắc hắc , sư phó a, chủ yếu là ngài sống lâu trăm tuổi , không cần phải gấp gấp sao !" Triệu Cường cười đùa tí tưng nói .

"Người hỗn tiểu tử này , nói đi , có tìm ta có chuyện gì thương lượng ."

Nghe xong bắt đầu nói chuyện chính , Triệu Cường kia nguyên bản vui cười sắc mặt lập tức trở nên nghiêm trang , nói: "Ta phải đi về !"

"Hồi đây?" Long đời hào lông mày nhướn lên , thờ dài , nói: "Tính toán ra, người đã đi ra 17 năm rồi, là thời điểm đi trở về ah !"

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Quyển 1

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Trở lại ổ

Triệu Cường đi , trong phòng chỉ còn Hạ Long đời hào hai cha con . 【 】

"Ai , nên tới tổng sẽ đến ." Long đời hào cảm thán nói .

"Nghĩa phụ , không được suy nghĩ nhiều quá ." Triệu Cường thân thể , Long đời hào biết , Long Đình tự nhiên cũng biết .

"Nhìn kia đồ ranh con nắm giữ đi , nếu như xử lý được, Bắc Kinh chưa chắc sẽ nổi lên gió tanh mưa máu ." Long đời hào cười nói . "Đĩnh nhi , làm sao người không muốn gả cho Triệu Cường ."

Long Đình nhất thời sắc mặt ửng đỏ , lại đột nhiên quỳ trên mặt đất , "Nghĩa phụ , ta không cha không mẹ , là ngài đã cứu ta , nuôi nấng ta trưởng thành . Đĩnh nhi cả đời này không yêu cầu gì khác , thâm nghĩ hầu ở nghĩa phụ bên người ."

"Ha ha , nói như vậy , người là ưa thích triệu cường ."

"Ta . . ."

"Được rồi, những người tuổi trẻ các người chuyện ta cũng chẳng muốn quản rồi. Con gái tốt khi gả ah !"

. . .

Đã nhận được Long đời hào thủ khẳng , Triệu Cường tâm trong không có bao nhiêu hưng phấn , ngược lại nhiều hơn quá nhiều nặng nề .

Mười bảy năm trước rời nhà , tám tuổi sau chưa thấy qua người nhà một mặt !

Bọn hắn biết mình , tới tìm mình , Nhưng cũng bị cự tuyệt rồi.

Triệu Cường sau khi đi , bị Long đời hào thu lưu .

Hắn đối với trước kia nhà , cũng không có quá nhiều cảm giác .

Đối với hấn mà nói , "Phá hiệu" chính là của hấn nhà .

Ở ngoại ô là rất khó đánh tới xe đẩy, Triệu Cường một đường đi trở về .

Mà đang ở hơi bất lưu thần thời điểm , Triệu Cường thân ảnh của đã biến mất trên đường cái .

Khi hấn lại một lần nữa xuất hiện thời điểm , hấn vẫn đứng ở một cái khe núi tầm đó .

Tại dưới chân núi , một chỗ địa phương bí ẩn , thậm chí có một tòa trang viên .

Triệu Cường quen việc dễ làm đi vào , ở trong lâm viên , phân đông trong phòng , Triệu Cường lựa chọn một cái tầm thường nhất gian phòng đi vào .

Sau đó , khe khẽ đẩy mở một cái giá sách .

Đằng sau lộ ra một con đường , một mực đi thông dưới mặt đất .

Người nào cũng sẽ không nghĩ tới , một cái không lồ tổ chức thần bí , sẽ dưới đất !

Hơn nữa cửa ra vào là ở tầm thường nhất trong phòng !

Triệu Cường mới vừa mới vừa đi tới dưới mặt đất , liền có một người nam nhân đi tới , "Ngươi tại sao trở lại ."

"Không hoan nghênh phải không . " Đều là đồng đội , cùng là cao thủ . Nam nhân lối đứng thập phần tùy ý , nhưng vững như Thái Sơn .

Có thể người đứng ở chỗ này , Triệu Cường không cho rằng bọn họ sẽ so với chính mình yếu bao nhiêu .

"Đánh một trận ."

"Được rồi, ta tới tìm Boss có chút việc, như thế nào . Tôi đây chờ ta ."

Nam nhân nhẹ gạt đầu , "Boss nói khách quý tới , quả nhiên là khách quý ." Nói xong , nam nhân kia cương nghị khuôn mặt lộ ra mỉm cười .

Trải qua từng đạo cửa sắt , Triệu Cường đưa vào không đồng loại kiểu mặt mã .

Triệu Cường trong lòng mình rất rõ ràng , nếu như mình đơn thương độc mã cường hành tiến vào nơi này , không có cái ba ngày ba đêm mơ tưởng đi vào !

Hơn nữa cái này ba ngày ba đêm , là ở Triệu Cường còn sống dưới tình huống !

Xuống đất cơ Địa Hậu , có thể thấy một cái cự đại sân bãi , trong sân nam nhân và nữ nhân quát lớn thanh âm, nặng nề tiếng thở dốc bên tai không dứt , nhưng không có người nói chuyện !

Trên đường , Triệu Cường một bên cùng những người này chào hỏi , một bên hướng Boss phòng làm việc của đi tới .

Tới rồi Boss cửa phòng làm việc , nam nhân gõ cửa , "Boss , hấn tới ."

"Cho hấn đi vào . " Từ trong nhà , truyền đến thanh âm của một nam nhân . Thanh âm trầm thấp , khàn khàn .

Nam nhân đối với Triệu Cường cười cười , nhưng sau đó xoay người rồi đi .

Cái nụ cười này rất rõ ràng nói cho Triệu Cường một cái tin tức từ Boss văn phòng sau khi ra ngoài , đánh một trận !

Có thể người đứng ở chỗ này , có một nửa đều là thuộc về lang Isshin loại hình , Liễu Mộng Tam Lang !

Chỉ có điều , lang Isshin là Liễu Mộng Tam Lang dậm người nổi bật .

Triệu Cường đẩy cửa vào , thấy một cái thoát nhìn gương mặt xảo trá vô cùng gây cộm nam nhân ngồi ở trong phòng làm việc hút thuốc .

Sắc mặt hấn vàng khè , thân thể còng xuống , dưới mí mắt rũ xuống , giống như là một cái kẻ nghiện thuốc đồng dạng .

"Ngươi tại sao trở lại ."

"Nhớ ngươi , sẽ trở lại thôi!" Triệu Cường không sao cả nhún vai , sau đó từ trên bàn công tác cầm lấy một điều thuốc , dùng người kia zippo cái bật lửa đốt , sau đó rất tự nhiên que diêm ước lượng vào trong túi .

"Ranh con , lấy ra ! Choáng nha ngươi đến chỗ của chúng ta năm năm , ngươi lấy đi hơn ta ít cái cái bật lửa rồi hả?"

"Hắc hắc , thua thiệt ngươi chính là Boss đâu rồi, như thế nào keo kiệt như vậy ." Triệu Cường mặc dù ngoài miệng nói như vậy , nhưng là vẫn que diêm

từ trong túi móc ra .

"Tiểu tử ngươi vừa vận rất tốt lâu không có báo cáo với ta rồi, chỉ nói vậy thôi !"

Triệu Cường cười ngồi ở trên ghế sofa một bên , "Ta nói , ngươi cho ta nhiệm vụ này cũng quá cầu huyết một chút chứ? Ngươi để cho ta ở tốt mấy ngàn người trong tìm một người , mò kim đáy biển à?"

"Không phải là không tốt tìm , là ngươi đem thời gian đều dùng tại tán gái lên chứ?"

"Hả? Ngươi như thế nào biết ." Triệu Cường kinh ngạc há to miệng .

"Isshin nói ."

"Choáng nha , ta liền biết là kia tên nhân yêu chết tiết ! Lần này trở về đem hòn *** nhỏ của hần cất mát , để cho hần thay đổi thành thật đúng là nhân yêu !" Triệu Cường này sinh ác độc nói .

"Ngươi con thỏ nhỏ chết bầm này , lúc nào có thể bỏ ngươi cái này cà lơ phát phơ tật xấu ." Boss cười khở lắc đầu , "Nói thẳng đi, trở về làm gì ."

"Giúp một người vội vàng ." Triệu Cường ngâm lấy điều thuốc , lười biếng dựa vào ở trên ghế sa lon .

"Nữ ." Boss khỏe môi nhếch lên cùng Triệu Cường đồng dạng nghiền ngẫm nụ cười .

Nếu như Long đời hào thấy , nhất định sẽ hành hung Boss một chầu , nha Lão Tử đồ đệ chính là ngươi cấp làm hư đấy!

"Dù sao không phải nam ." Triệu Cường bừa bãi một cái nói .

"Cạc cạc cạc Ự...c . . . Hảo tiểu tử , rất có năm đó ta phong phạm ."

Đối với Boss kia công như con vịt tiếng kêu , Triệu Cường đã nghe đã năm năm , nhưng lại còn chưa phải thích ứng , mỗi lần nghe xong , cũng cả người nổi da gà . "Ta tới kỳ thật có hai chuyện ."

"Nói một chút ." Boss dựa vào ghế , cười tà nhìn lấy Triệu Cường .

"Chuyện thứ nhất , chính là ta muốn hiện thân thành Bắc Kinh !"

Boss hút thuốc lá tới tay một chầu , nhìn Triệu Cường liếc , "Ngươi ứng với nên biết , chúng ta cùng vậy đặc công bất đồng , là không thể lộ ra ngoài ánh sáng đấy."

"Ta biết ." Triệu Cường mỉm cười nói .

"Ngươi quyết định ."

"Quyết định ." Triệu Cường rất nghiêm túc nhẹ gật đầu .

"Nàng đáng giá ngươi làm sao như vậy ."

"Nàng có đáng giá hay không ta không biết , chỉ là sẽ có người đáng giá ."

"Được rồi , ta tôn trọng lựa chọn của ngươi . Ngươi đã có thể vì một người buông tha cho nhiều như vậy , ta cũng sẽ không quan tâm buông tha cho ngươi rồi ." Boss buông lỏng nói , thật giống như Triệu Cường phải đi , hần sẽ không lưu đồng dạng .

Triệu Cường cười một tiếng , "Cảm ơn ! Ta sẽ hoàn thành tốt nhiệm vụ lần này ."

"Nếu như ngươi có thể làm được liền tốt nhất rồi , chớ quên , nhiệm vụ lần này tầm quan trọng ."

"Ta biết , có kia người điên đang giúp ta , ngươi còn lo lắng gì vậy?"

"Ha ha , quả thật không cần ta lo lắng ." Boss ngửa mặt mà cười , ngược lại về mặt âm trầm , "Chuyện này , ta tạm thời sẽ không đối với phía trên báo cáo ."

Triệu Cường mỉm cười gật đầu , "Ta sẽ chết rất đẹp ."

"Ta hiện tại thật rất nhớ ngươi chậm một chút chấp hành nhiệm vụ ."

"Vậy ta đã có thể như ngươi mong muốn rầu !" Triệu Cường đối với Boss nháy mắt ra hiệu nói .

"Được rồi, ngươi tiểu tử này , cút nhanh lên ! Nhìn thấy ngươi liền phiền !" Boss cười mắng .

Triệu Cường cười đứng dậy rồi đi .

Vừa mới đẩy cửa ra , chỉ nghe thấy sau lưng Boss hô: "Đứng lại !"

Triệu Cường dừng bước .

"Tên của ngươi !"

Triệu Cường xoay người , đứng thẳng người , đối với Boss chào theo kiểu nhà binh , lớn tiếng nói: "Quốc an bộ số thứ tự 9527 !"

"Tốt !" Boss mỉm cười đối với Triệu Cường gật đầu , "Nhớ , 'Đám mây dày' vĩnh viễn là của ngươi nhà !"

"Vâng!"

Hoa quỳnh , nó vĩnh viễn thuộc về hắc ám .

Sẽ chỉ ở một trong nháy mắt , nở rộ !

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thế giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Chung uống rượu ngon

Đi hai cái địa phương , Triệu Cường tính ra lên nhưng lại giây vò đã hơn nửa ngày , trở lại Tôn gia lúc sau đã là xế chiều . 【 】

"Đi đâu ."

"Hồi nhà lấy ít đồ ." Triệu Cường cười ha ha đối với lỗ bình trong lòng tự nhủ nói.

Lỗ bình tâm nhìn Triệu Cường liếc , nhẹ gật đầu .

Nữ nhân thông minh , có ở đây không uy hiếp tình huống của mình xuống , sẽ không chọc thủng nam nhân lời nói dối .

Về nhà cảm thứ gì .

Mặc dù nói Triệu Cường nhà là ở Bắc Kinh , Nhưng là trên tay này trống không , cảm gì vậy?

"Còn chưa ăn cơm nữa chứ? Ta đi cấp ngươi làm ăn chút gì đây."

"Ha ha , bình tâm a , phải làm ăn là hơn làm một ít , ta theo vị tiểu huynh đệ này uống chút." Tôn lão gia từ không biết đi lúc nào xuống , đối với lỗ bình tâm cười nói .

Lỗ bình tâm trong lòng vừa vững , đây là hiện tượng tốt ah !

Sau đó , cái gì cũng không nói , vội vội vàng vàng phải đi phòng bếp , chỉ sợ ngoại công của mình đòi chủ ý .

Lỗ bình tâm tự mình xuống bếp , tràn đầy một bàn món ăn hương vị đều đủ .

Triệu Cường còn chưa động đũa từ , chỉ là ngửi hương vị , cũng đã đối với lỗ bình tâm giơ ngón tay cái lên .

Ở lỗ ngọc sáng trong biệt thự , không phải Vương Vũ xưa kia làm là được Triệu Cường mình làm , vẫn thật là chưa thấy qua lỗ bình cảm thấy trù .

Đi vào phòng , vào khỏi phòng bếp , bên trên phải đăng giường , như vậy cực phẩm nữ nhân ai không muốn .

Mặc dù nói lỗ bình tâm đối với người cuối cùng chỉ tiêu còn chưa hoàn thành , nhưng là Triệu Cường sẽ cố gắng .

"Ây. . . Thức ăn này phải hay là không nhiều hơn chút ." Triệu Cường trơ mắt nhìn thức ăn đầy bàn , nhin không được nói .

"Uh, nói cũng đúng , bình tâm , đem người bà ngoại cùng ba mẹ người cũng kêu đến ."

"Được." Sau đó , lỗ bình tâm liền lên lầu gọi người đi .

Chỉ trong chốc lát , bốn người liền cùng đi xuống .

"Cũng ngồi đi !" Tôn lão gia từ nói .

"Cha , chuyện gì ." Lỗ gấm ngọn núi bởi vì ngày hôm qua để cho Triệu Cường uống vài câu , hôm nay nhìn ánh mắt của hắn , rất mất tự nhiên .

Triệu Cường trong nội tâm cười khổ , đã xong đã xong , còn không , sẽ đem Nhạc Phụ Đại Nhân đắc tội , làm sao chỉnh .

"Triệu Cường bất kể nói thế nào , cũng là nhà chúng ta khách nhân . Cũng là bình tâm bạn trai , ăn phần cơm , hàn huyên một chút , làm sao vậy ." Tôn lão gia từ đối với cái này con rể tới nhà rất không hài lòng , người ta Triệu Cường mới chừng hai mươi , liền có thể làm được mặt không biến sắc tìm không đập , cả hai vừa so sánh với so sánh , hắn đối với lỗ gấm ngọn núi thất vọng thấu đỉnh .

"Lão đầu tử , kia phải dùng tới như là hộp tựa như sao? Dù sao ta liền một câu , bình tâm muốn gả cho người nào , ta cũng không có ý kiến , bình tâm hi vui mừng là tốt rồi . Nhưng mà là thế nào các người ai dám khó xử bình tâm , đừng trách ta lão thái bà trở mặt !"

Triệu Cường hai mắt tỏa sáng , âm thầm cấp lỗ bình tâm đưa mắt liếc ra ý qua một cái .

Nguyên lai còn có người ủng hộ bình tâm ah !

Đây là Triệu Cường lần đầu tiên nghe được lỗ bình tâm bà ngoại nói chuyện!

Tôn lão gia từ không nói chuyện , mà là mở một bình Mao Đài , đưa cho Triệu Cường , "Có thể uống bạch là không ."

Triệu Cường nhếch miệng cười cười , "Bạch ta đây không am hiểu ."

"Hừ! Một đại nam nhân ngay cả rượu trắng cũng uống không được , còn có thể có cái gì với tư cách ." Lỗ gấm ngọn núi bất mãn nói .

Ngồi ở lỗ gấm ngọn núi nữ nhân bên cạnh ở lỗ gấm ngọn núi hồng của bên trên néo một cái , "Về sau không cho phép uống rượu trắng !"

"Ta . . ."

"Người cái gì người ."

". . ." Lỗ gấm ngọn núi hậm hực ngậm miệng lại .

"Ha ha , đã Nhạc Phụ Đại Nhân cùng ông ngoại cũng nói như vậy , vậy ta hãy theo nhị vị uống hai chén đi!" Triệu Cường trong lòng cũng trong bụng nở hoa rồi, nguyên tới mình Nhạc Phụ Đại Nhân còn là một thê quân nghiêm đây ah !

"Hừ! Người là ai nhạc phụ ."

Sau đó , Triệu Cường cấp Tôn lão gia Từ Hòa lỗ gấm ngọn núi nữ nhân bên cạnh đổ đầy rượu .

"Ha ha , chúc ông ngoại , bà ngoại ngài thân thể kiện khang , sống lâu trăm tuổi . Còn có Nhạc Mẫu Đại Nhân thanh xuân vĩnh trú , vĩnh viễn như hôm nay xinh đẹp như vậy ."

"Khanh khách , người không lớn , lời nói ngược lại là thật biết nói." Thích đẹp , là bản tính của phụ nữ , Triệu Cường một câu , tự nhiên là nói đến trong lòng của nàng đi .

Ba người uống một hơi cạn sạch , Triệu Cường trong nội tâm hơi kinh ngạc , cái chính mình này lão mẹ vợ thật đúng là có thể uống ah !

"Tiểu tử , làm sao người không để cho ta lại ."

"Ta mời chính là ông ngoại của ta cùng Nhạc Mẫu Đại Nhân , ngài là . . ."

"Người . . ."

"Đứng đây, xem người ta Triệu Cường nhiều rất biết nói chuyện , đáng vẽ này người !" Nữ nhân bất mãn liếc lỗ gấm ngọn núi liếc , "Ra, Triệu Cường , lại cho ta rót một ly ."

"Đồng đứng dịp , đừng uống rồi." Lỗ gấm ngọn núi thấy tôn đồng đứng dịp một chén rượu vào trong bụng , sắc mặt đã Kinh Hữu ta đỏ lên , tự vội vàng

khuyến nhủ .

"Ta không uống . Tốt! Vậy ngươi Uống....uổ...ng!"

". . ."

Uống , tương đương với nhận đồng người con rể này rồi.

Không uống , cái kia chính là không bảo vệ thê tử .

Lỗ gắm ngọn núi khó làm người ah !

Nhưng là Triệu Cường cũng không cấp lỗ gắm ngọn núi cơ hội phản bác , hương trong ly của hắn đồ đầy rượu . Sau đó , Triệu Cường lại kính lỗ gắm ngọn núi một ly .

Một bên lỗ bình tâm thấy trong nội tâm thẳng thoải mái , nếu như theo như cứ như vậy phát triển tiếp , vậy có phải hay không là được .

"Uh, ra, nữa uống một chén ." Tôn lão gia từ thấy Triệu Cường bộ dạng , lại một lần nữa giờ chén rượu lên .

Ba nam nhân đụng ly một cái , nhưng Hậu Triệu mạnh chăm chăm trong chốc lát rượu trắng , chặt vật đem một ly rượu trắng uống tiến vào . Sau đó , Triệu Cường trên mặt của nhất thời biến đỏ , sắc phải ho khan thều liên tiếp , nước mắt đều phải ra rồi .

Bà ngoại nguyên bản thấy Triệu Cường hai chén xuống dưới không có việc gì , cho là hắn sẽ uống . Nhưng là thấy chén thứ ba bộ dạng , bà ngoại liền hiểu được tiêu tử này nguyên lai là gắng gượng đấy. Vì vậy đối với Triệu Cường nói: "Triệu Cường , ngươi không thể uống rượu trắng cũng đừng uống , để cho bọn họ hai người uống đi thôi !"

"Không có sao , ông ngoại cùng người trong nhà uống vào không có ý nghĩa , ta liền nhiều cùng ông ngoại uống vài chén , không được ta rất biết nói chuyện đấy." Triệu Cường một bộ thấy chết không sờn bộ dạng .

Cái này lời nói mặc dù không thể nào xuôi tai , nhưng mà cũng là sự thật , cho dù lỗ gắm ngọn núi bất mãn , nhưng là nói không nên lời cái gì .

Tôn lão gia từ ngược lại là đối với những lời này rất yêu nghe , "Ha ha , tốt lắm . Ta cùng gắm ngọn núi một ly , ngươi nữa chén , như thế nào đây?"

"Không thể làm như vậy được , ta phải cùng ông ngoại , Nhạc Phụ Đại Nhân uống đồng dạng nhiều." Triệu Cường ngồi ở chỗ kia rung đùi đắc ý , thật là có một điểm uống nhiều ý tứ .

Nghe thấy Triệu Cường trong lời nói thành khẩn , Tôn lão gia từ trong nội tâm thâm than say rượu nói lời thật ah ! Biểu hiện ra lại bướng bỉnh nói: "Ngươi nữa chén , chúng ta một ly , quyết định vậy nha ! Có bản lĩnh ngươi đem ta cùng gắm ngọn núi tất cả đều quật ngã rồi, bình tâm , rót rượu !"

Mấy chén xuống dưới , một bình Mao Đài chỉ thấy đáy .

"Triệu Cường , nhà của ngươi ở đâu ." Tôn lão gia từ hỏi.

"Bắc Kinh ." Triệu Cường nhẹ híp mắt hai mắt , một bộ mắt say nhập nhèm bộ dạng .

"Hả? Bắc Kinh Triệu gia ."

"Xem như thế đi !"

"Ha ha . . ." Tôn lão gia từ cười cười , không có gì bày tỏ . Bắc Kinh họ Triệu gia tộc nhiều lắm , người nào biết hắn là người nào . Nếu như hắn căn bản không phải hậu nhân của danh môn , con dòng cháu giống , vậy mình sẽ còn lưu hắn ở chỗ này sao?

Đáp án dĩ nhiên là phủ định .

Tôn gia đã ngay cả thua thiệt ba năm , thua thiệt không dậy nổi ah !

Nếu như Triệu Cường không giúp được , kia cũng chỉ có Phó gia rồi.

Khi bình thứ ba Mao Đài thấy đáy thời điểm , Tôn lão gia từ cảm thấy có cái gì không đúng rồi. Rượu này là nhà trong sai người mang về quân đội đặc cung , là liệt tính rượu , lấy Tôn lão gia từ trạng thái , nhiều lắm là còn có thể chống đỡ nửa giờ . Nhưng lại nhìn Triệu Cường , kia nguyên bản đồ mặt tía tai bộ dạng đã đi xuống , hoàn toàn như là một người không có chuyện gì tựa như , cười híp mắt ngồi ở chỗ kia , còn không ngừng đối với chính mình cùng lỗ gắm ngọn núi mời rượu .

Lúc này lỗ gắm ngọn núi đã mơ mơ màng màng rồi, giờ ly rượu lên , "Ra, Triệu Cường , lại đến một ly ."

Triệu Cường cười híp mắt cầm lấy một cái còn không có mở ra Mao Đài , "Nhạc Phụ Đại Nhân , như vậy uống không có ý nghĩa , chúng ta đối với bình thối như thế nào đây?"

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xè thể giới , sáng tác cải biến nhân sinh

【 】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Quen biết cũ gặp nhau

Tôn lão gia Từ Hòa lỗ gấm ngọn núi một ly , Triệu Cường nửa chén . 【 】

Nói cách khác , hai người kia là uống Triệu Cường hai phần .

Tôn lão gia tử liền là muốn Triệu Cường say rượu nói lời thật , hỏi một điểm tin tức hữu dụng , nhưng là chưa từng nghĩ bây giờ Triệu Cường thoát nhìn chuyện gì không có , mình ngược lại là có chút mơ mơ màng màng rồi.

Nghe được Triệu Cường mà nói..., lỗ gấm ngọn núi không có một chút bày tỏ , "Phù phù" một tiếng , trông đến ở trên bàn .

"Hà? Gấm ngọn núi nhiều hơn . Đồng đứng dịp , nâng hân trở về đi !" Tôn lão gia tử mơ mơ màng màng nói .

Tôn đồng đứng dịp đứng dậy , tự tiểu phi tiểu nhìn Triệu Cường , mãi cho đến đêm Triệu Cường thấy có chút ngượng ngùng , mới đem lỗ gấm ngọn núi giúp đỡ trở về .

Ở lỗ gấm ngọn núi rời chỗ về sau, Triệu Cường đột nhiên nhanh hơn mồi rượu tốc độ , mảy chén gấp rượu vào trong bụng , Tôn lão gia tử không thể kiên trì được nữa rồi. Đầu vầng mắt hoa , ánh mắt mê ly chỉ vào Triệu Cường , "Người . . . Hảo tiểu tử . . ."

Sau đó "Rầm ầm" một tiếng , theo sát lấy lỗ gấm ngọn núi , nằm ở trên bàn vù vù ngáy lên .

Triệu Cường đặt chén rượu xuống , vừa vận tôn đồng đứng dịp cũng đi xuống .

Ba nữ nhân cùng một chỗ thần sắc cổ quái nhìn Triệu Cường .

Triệu Cường sờ lên mặt của mình , không có cọ bên trên cái gì đó ah !

Lỗ bình tâm bất đắc dĩ thờ dài lắc đầu , bà ngoại nhưng lại nói: "Cái này lão Tôn a, bình thường luôn cảm giác mình cỡ nào thông minh , không ai bì nổi , hôm nay chui Triệu Cường cái bẫy cũng không biết ."

"Khanh khách . . . Triệu Cường a, tốt ! Không nghĩ tới người ngay cả nhạc phụ cũng cái hố , ta càng ngày càng thích người rồi!"

Triệu Cường cả người khẽ run rẩy , sừng sốt không có nghe được cái này tôn đồng đứng dịp là có ý gì . Bất quá ở tôn đồng đứng dịp trong ánh mắt giao hoạt có thể thấy được , nữ nhân này lúc còn trẻ cũng là người chuyên gây họa .

Bất quá. . . Nữ nhân như vậy làm sao có thể sinh ra lỗ bình tâm lạnh lùng kiêu ngạo như vậy nữ hài đầu này?

"Phu nhân , bên ngoài tới mấy người , bảo là muốn gặp một chút tiểu thư ." Lúc này , Vương Bá đi tới nói . Đối với Tôn lão gia tử say ngã chuyện tình , hân sừng sốt làm bộ như không thấy được .

"là ai à?"

Đứng Trần gia công tử , cùng hân mấy người bằng hữu ."

"Khanh khách , kia mấy thằng nhãi con là cùng bình tâm cùng một chỗ từ nhỏ chơi đến lớn , gọi bọn hân vào đi." Nói chuyện , tôn đồng đứng dịp còn đối với Triệu Cường sử một cái ánh mắt .

Triệu Cường hiểu ý , đám tiểu tử này , tất cả đều con mẹ nó là tình địch ah !

Sau đó , trong sân truyền đến một hồi âm ỉ tiếng bước chân của , ngay sau đó là một người nam nhân sang sảng tiếng cười , "Ha ha , Chương Ngự nói bình tâm đã trở về , ta còn không tin . Không nghĩ tới thật bị hân nói trúng , bình tâm người cũng thế , người một năm này cũng sẽ trở lại một hai lần , như

thế nào cũng không cho chúng ta biết một tiếng."

"Đúng đây, ta đều có lòng đi chỗ của các người khi một học sinh trung học rồi. Mấy năm trước ta còn ở United Kingdom, tết âm lịch cũng về không được, đồng nhất coi là, bình tâm, hai ta còn có đã nhiều năm không gặp mặt đi à nha." Một cái gầy nhỏ nam nhân cười nói.

Hai người lúc nói chuyện, sau lưng lại có mấy người đi đến. Đám người này mỗi người đều là giầy Tây, coi như là mặc thông thường đồng phục, cũng là thư sinh quyền 10 chân. Trên người cái loại đó con nhà giàu hương vị, ngược lại là rất ít.

Nhưng là, mặc dù như thế. Mỗi một người bọn hắn đều ủng hộ ngực ngẩng đầu, không ai bị nổi.

Mặc dù bọn hắn có kiểu ngạo địa phương, nhưng là rất rõ ràng, bọn họ là vội tới Triệu Cường ra oai phủ đầu đấy!

"Khanh khách, trần sách lão đại, ở Bắc Kinh mảnh này mà nha môn lẫn vào như thế nào đây? Không có để cho người ta mang mũ cao chứ? Trương Vũ, ta năm trước trở về không thấy người, nghe nói người còn đang chơi đầu này? Nhưng đừng đùa mà rồi, chơi nữa mà sẽ đem nhà của người gia sản cấp lấy hết sạch rồi. Mập mập, người không phải là đi Tân Cương tham gia quân ngũ giảm béo đi sao? Trả như nào đây mập như vậy." Lỗ bình tâm thay đổi bình thường thái độ lạnh lùng, đối với mấy cái cậu ấm ưu nhã cười nói.

Triệu Cường từ nơi này bày cậu ấm về thần thái sẽ hiểu một sự kiện, đám người này là lỗ bình tâm nói khó bạn chơi, thanh Mai Trúc mã.

Triệu Cường đếm, tổng cộng có năm người, cộng lại cái kia chính là năm tình địch.

Hoi nhiều chứ?

Triệu Cường quyết định, nhất định phải tiên trăm hậu tấu, gạo nấu thành cơm!

Còn dư lại công việc, ngày mai nói sau!

Đột nhiên, Triệu Cường cảm thấy, môi của mình bên còn có một chút hương thơm.

Không phải kem đánh răng hương vị, không phải rượu và thức ăn hương vị, là sáng sớm thời điểm, một ít cái kích tình hôn...

", bình tâm, như người nói nhưng mà tổn hại chúng ta. Chúng ta này một ít thành tích tính là gì. Còn không đều dựa vào nhà lão đầu từ chiếu ứng sao? Ngược lại là bình tâm người đi con đường này để cho chúng ta chấn động ah! Năm đó, người nhưng mà chúng ta mấy anh em bảo bối, thông minh cùng quan sát năng lực, đều ở đây phía trên chúng ta. Chúng ta còn tưởng rằng người cũng muốn từ thương nhân! Người ngược lại là được, chạy đến Bắc cảng Ichi kia địa phương nhỏ bé đi làm lão sư đi... Người có thể không biết, người rồi đi Bắc Kinh thời điểm, chúng ta mấy anh em có rất đau lòng ah!" Gọi là trần sách nam nhân cười nói. Tên là sách, trên người cũng là đáng về thư sinh mười phần. Trong ánh mắt để lộ ra cái kia từng chút một tinh quang, có thể biết người nam này Nhân Tuyệt đúng không là biểu hiện ra đơn giản như vậy!

Triệu Cường xác định một điểm, đám người này toàn bộ đều là nhân sĩ thành công!

Rất khó tưởng tượng, lấy lỗ bình tâm tính cách, tại sao có thể có nhiều như vậy phát tiêu đi theo. Nghĩ lại, đây đều là ở gặp phải Phó Kiệt thanh sau này biến hóa, cũng liền bình thường trở lại.

Lỗ bình tâm lắc đầu cười nói: "Ta có thể không làm được, làm lão sư rất liberdade, rất nhẹ nhàng, ta thật thích đấy. Ta nhưng là một phụ nữ, hơn nữa là... Ha ha, có một số việc, ta là có thể trốn tránh. Không giống như là các người, mà các người lại là không được nhé!"

Có nụ cười lỗ bình tâm...

Dĩ dóm lỗ bình tâm...

Triệu Cường tròn mắt há hốc mồm, đây mới thật sự là lỗ bình tâm sao?

Kia một cái nhăn mày một nụ cười... Chắc chắn... Cùng nàng mẹ thật giống!

Lỗ bình tâm buổi nói chuyện, vừa đúng nói đến lòng của mọi người khám trong đi.

Bọn hắn bình thường ở bên ngoài là thứ nhị thế tổ, là thứ không ai bị nổi Bắc Kinh hoàn khổ, ai cũng phải cho chút mặt mũi. Nhưng mà là đồng thời, trên người bọn họ lưng đeo gông xiềng cũng muốn xa so với người bình thường hơn rất nhiều. Phú bất quá Đệ tam, bọn hắn phải làm, là muốn để cho gia tộc một mực phồn Vinh Xương thịnh xuống dưới. Mỗi Đệ nhất đều phải đứng ra mấy người kiệt xuất mới, mà từng cái trong gia tộc đứng ra người, nhất định hy sinh rất nhiều thứ. Tỷ như liberdade, tỷ như sung sướng...

Bọn họ tổ bối đều là một phương hiển hách, vô cùng phong cách. Nhưng đã đến bọn hắn đời này, liền lại là một khởi đầu mới. So với tổ bối khởi điểm cao hơn, cho nên bọn hắn muốn mệt mỏi hơn.

Trần sách hiển nhiên là trong đám người này người dẫn đầu, cười khổ nói: "Bình tâm, ta đừng nói những thứ này được sao. Nói ta lại nhưc đầu, ai, gần đây nhưc đầu công việc nhiều lắm... Đúng rồi, bình tâm, nghe nói người đem bạn trai mang về. Ai, người biết không biết người thương thế kia chúng ta bao nhiêu người tâm....! Trừ U...c Tử Hòa Tiểu Lục mà kết hôn bên ngoài, chúng ta nhưng cũng là lưu manh!"

"Đúng đây, ta còn không có chỗ qua đối tượng!" Trương Vũ ủy khuất nói. "Nếu không bình tâm, người một lần nữa lo lo lắng lắng."

*% \$. . .

Triệu Cường trong nội tâm dùng tới bộ tộc ăn thịt người mắng chửi người ngừ, đem cái này gọi Trương Vũ gia hỏa trong lòng thối mắng một trận.

Nha Lão Tử còn ở nơi này! Đang tại Lão Tử nội dung mà đào trụ cột, thua thiệt hấn nghĩ ra!

"Chương Ngự bạn học, ta cũng không dám muốn của người tám cái móng. Ta giới thiệu cho các người một chút, vị này chính là Triệu Cường, bạn trai của ta." Lỗ bình tâm chỉ vào bên người Triệu Cường cười nói.

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia xê thể giới, sáng tác cải biến nhân sinh

【】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Thịnh tình khó chối từ

Trần sách đối với cái này lỗ bình tâm bạn trai rất không hài lòng.【】

Bọn hấn đám người này đi vào cũng có một hồi, thằng này dĩ nhiên cũng làm ở lỗ bình cơ thể và đầu óc bên vừa đứng, một câu cũng không có, đồng nhìn một chút tây nhìn một cái, đơn giản chính là một cái bảo tiêu!

Người nhìn khắp nơi vậy thì thôi, nhưng vì cái gì ánh mắt vừa chạm vào đến chỗ của bọn họ liền dời đi đâu này?

Trần sách trong nội tâm rất không công bằng, có một loại xem thường cảm giác của bọn hấn.

Nhưng kỳ thật, Triệu Cường đã nhìn về phía hấn vài lần rồi, chỉ là hấn không có chú ý mà thôi.

Cái gọi là phù sa không chảy ruộng ngoài, Triệu Cường của được lỗ bình tâm, đã rất để cho đám người này bất mãn, huống chi hấn còn không để ý chính mình, cái này để cho mọi người không quá thân mật rồi.

Triệu Cường cũng không biết cái này lỗ bình tâm là chuyện gì xảy ra, ở giới thiệu mình thời điểm, không có chút nào một điểm làm ra vẻ, cái này cùng tính cách của nàng không hợp ah!

"Triệu Cường." Triệu Cường thần thủ cùng trần sách nắm chặt lại. Nguyên bản Triệu Cường cho rằng trần sách sẽ cho mình một hạ mã uy, nhưng mà không có nghĩ đến cái này trần sách điểm đến là dừng.

Lại nhìn hấn người học giả kia bộ dạng, liền biết bạn thân này mà muốn thử cũng không còn cái đó khí lực.

"Ha ha, Triệu huynh đệ mới tới người đến, có lẽ lãnh hội thoáng một phát Bắc Kinh phong tình mới đúng."

"Ta cũng là người Bắc kinh." Triệu Cường cười nói.

"Hả?" Trần sách lông mày nhướn lên, "Ha ha, kia Triệu huynh đệ phải..."

Trần sách căn bản cũng không có nghe được Triệu Cường nhân vật như thế, như vậy nói cách khác...

Trần sách nghĩ tới, người chung quanh tự nhiên cũng liền đều đã nghĩ đến. Tất cả mọi người cũng hai mắt tỏa sáng, bọn họ đều là nhân tinh một dạng nhân vật, làm sao có thể buông tha cho cái này trang bức cơ hội tốt đâu này?

Đã Triệu Cường cái gì cũng không còn, kia còn có cái gì sợ.

Người nào đập không phải đập, xem ở lỗ bình tâm mặt mũi của, bọn hấn sẽ nhẹ một chút đấy.

"Một nghèo hai trắng, làm Tôn gia con rể tới nhà." Triệu Cường cười nói.

"Ha ha , Triệu huynh có thể thật biết nói đùa , đã đều là người Bắc kinh , kia ta cũng sẽ không khách sáo , buổi tối đi ra ngoài chơi mà một lát ."

Triệu Cường nheo mắt lại , cười có chút tà ác , "Các ngươi cũng đừng khi dễ ta à !"

"Triệu huynh nói đùa , ngươi là bình tâm bạn trai , làm sao có thể khi dễ ngươi thì sao?" Trần sách cười nói . Trong nội tâm nhưng lại nghĩ đến nói dối .

"Kia . . . Vậy chúng ta đi thì sao?" Triệu Cường ra vẻ có chút sợ tình hình .

"Để cho ta suy nghĩ , ừ . . . Thiên Thượng Nhân Gian như thế nào đây?"

"Không đi !" Triệu Cường nhếch miệng , nói .

"Ha ha , Triệu huynh nói cái địa phương , chúng ta đi theo , như thế nào đây?" Trần sách thật có chút tức giận , bạn thân này mà quá không nể mặt đi à nha .

"Hắc hắc , Trần huynh đừng nóng giận , ta không có ý gì khác . Chủ yếu là Thiên Thượng Nhân Gian Little Girl quá nhiều , ta không thói quen . Ai , ai bảo trong nội tâm của ta chỉ có bình tâm đầu này?"

Buồn nôn !

Quá mẹ nó buồn nôn rồi!

Trước mặt nhiều người như vậy dở ngon dở ngọt , điều này làm cho ai chịu nổi .

Trần sách giựt giựt khóe miệng , lỗ bình tâm làm bộ như không có nghe được , tôn đồng đứng dịp hung hăng nuốt nước miếng một cái , bà ngoại ngay cả trong nhà ăn Tôn lão gia từ đều không quản , xoay người đi lên lầu .

Người nam nhân này , đủ vô sỉ !

"Ha ha , Triệu huynh thật là Cổ gia ah !"

"Ha ha , đó là nhất định . . ."

Trần sách cúi đầu nghĩ một hồi , đột nhiên hai mắt tỏa sáng , cười nói : "Triệu huynh , ta nghĩ tới rồi một chỗ tốt , cam đoan không có nữ nhân ."

"Hả? Thật sao? Vậy thì tốt ."

"Ha ha , kia tám giờ tối ta tới đón ngươi ."

"Uh, tốt ."

"Đúng rồi, Tôn lão gia từ đâu này?"

"Nao , hướng phòng ăn nhìn ." Tôn đồng đứng dịp chậm đầu Tư Lý uống vào trà lại , chỉ chỉ phòng ăn .

Mọi người xem xét , nhất thời ra một thân mồ hôi lạnh .

Kỳ thật cái này vốn là Triệu Cường chuốc say đấy , nhưng là trong mắt bọn hắn , liền biến vị rồi.

Lão đầu nhi này cao hứng đến cái dạng gì . Làm sao sẽ uống nhiều như vậy .

"Được , không quá rầy các ngươi người một nhà đoàn tụ . Bình tâm , buổi tối ngươi cũng đi ờ , đi thôi!"

Đưa đến đám người này , Triệu Cường vịn ngủ rồi Tôn lão gia từ trở về phòng về sau , lại đi lỗ bình tâm căn phòng .

Sáng sớm vừa mới cường hôn xong , đây cũng cô nam Quả Nữ chung sống một phòng , Triệu Cường trong lòng rất dâm dăng , trên mặt nhưng lại rất ngượng ngùng .

"Ngươi thật phải đi ." Triệu Cường không nói gì , lỗ bình tâm trước tiên là nói về rồi.

"Ha ha , cũng đã đáp ứng , không đi không tốt ."

"Ta đi chung với ngươi đi!" Lỗ bình trong lòng tự nhủ nói."Ta ở đây , bọn hắn không dám làm gì ngươi đấy."

Ở lỗ bình tâm trong lòng , cái này Triệu Cường miệng nửa hoa hoa , cũng không quá đáng là một từ Bắc Kinh đi Bắc cảng Ichi một cái nho nhỏ dân chúng mà thôi .

"Không cần."

"Phải dùng."

"Thật không cần."

"Vậy người bị khi phụ sĩ nhục làm sao bây giờ."

Đột nhiên, Triệu Cường đột nhiên đứng dậy, đem lỗ bình tâm áp ngã xuống giường, thân thể dán thân thể, Triệu Cường cảm thấy nàng không dám hô hấp, mà tim đập lại càng lúc càng nhanh, tà nở nụ cười, nói: "Chớ quên, hiện tại ta là của người nam nhân, người phải tin tưởng nam nhân của người."

Hiện tại người là nam nhân của ta, như vậy trở lại Bắc cảng về sau, người chính là sao?

Lỗ bình tâm tâm trong thở dài, Nhưng lời này nàng tuyệt đối là nói không nên lời đấy.

Mà nhưng vào lúc này, cửa phòng lại đột nhiên mở.

"Bình tâm ah!" Từ trong khe cửa, tôn đồng đứng dịp đầu lộ ra, sau đó miệng chậm rãi phải mở ra, vội vàng nói: "Các người tiếp tục..." Sau đó "Rầm ầm" một tiếng, đóng cửa lại.

Ngưu bức mẹ vợ ah!

...

Buổi tối lúc tám giờ, trần sách đứng giờ phái người tới đón triệu cường.

Nguyên bản Triệu Cường cho rằng, lấy mấy cái này tình địch địa vị, vậy còn không phải ở bốn câu lạc bộ lớn một trong môi mình à?

Nhưng là, bọn hắn để cho Triệu Cường thất vọng rồi.

Xe cũng không có ở bốn câu lạc bộ lớn cửa dừng lại, ngược lại càng đi càng lệch, đã đến Bắc Kinh bên cạnh thành rồi.

Không biết mở bao lâu, xe ở một cái thoát nhìn có chút âm sâm sâm trước đại lâu ngừng.

Lầu ngoài cửa có mấy cái nhân tân lệ tề đứng, từ bọn họ lối đứng cùng khí chất trên người, liền biết bọn hắn cũng là kinh thành cậu ấm rồi.

"Ha ha, Triệu huynh đến rồi!" Trần sách từ bên trong lầu cười ra đón.

"Ha ha, Trần huynh quả nhiên thủ hẹn, ta còn tưởng rằng người không thể để cho ta tới!" Triệu Cường cười vuốt vuốt lỗ mũi.

"Triệu huynh nói đùa, đã hứa hẹn, nhất định phải làm được sao!" Trần sách cười nói. "Đi, chúng ta đi vào, các huynh đệ cũng ở bên trong!"

Hai người vừa đi chưa được hai bước, liền có một người chạy tới, vỗ vỗ Triệu Cường bả vai, "Ôi chào, Triệu thiếu, người ở đây con a, Nhưng để cho ta dễ tìm ah!"

"Hả?" Triệu Cường sững sờ, nhìn lại, cũng chưa từng gặp qua người này, cười hỏi "Bằng hữu, người biết ta."

"Người không phải là... Ách... Thực xin lỗi ha ha, nhận lầm người." Nhưng sau xoay người rồi đi.

"Tiền chí Hâm!" Trần sách nheo mắt lại, tiếng cười thâm nói.

"Ha ha, Trần huynh nhận biết."

Trần sách sững sờ, ngay sau đó cười nói: "Chưa nói tới nhận biết, đều là Bắc Kinh lẫn vào, đi! Đi xem nào nhiệt!"

Sau đó, Triệu Cường cùng với trần sách vừa nói vừa hướng bên trong lầu đi tới. Khóe môi nhếch lên ý vị thâm trường vui vẻ.

Có lẽ... Đêm nay sẽ rất thú vị.

tiểu thuyết Internet () lửa nóng liên tải đọc chia sẻ thế giới, sáng tác cải biến nhân sinh

【】

Chương 105: khẩu phật tâm xà

Kỳ thật rất rõ ràng , Triệu Lương hồng là giúp đỡ Triệu Cường đấy.

Bất quá trước mặt cái này Triệu lão gia tử có thể cũng không phải dễ đối phó như vậy .

Triệu Cường nhìn lỗ bình tâm kia ánh mắt buồn bã , trong nội tâm liền một hồi khó chịu , nha tới hồi báo là cho người mặt mũi , người tại sao có thể như vậy đâu này?

"Người và thu bội định ra rồi . Ta định ra rồi sao?" Triệu lão gia tử tức giận nói . "Ta nói nàng không được , cái kia chính là không được !" "

"Cha , ta . . . "

"Người cái gì người . Người còn muốn nói điều gì . Chẳng lẽ lại người nghĩ cùng kia đồ ranh con cùng đi giận ta sao?"

Triệu Lương hồng thờ dài , "Tốt rồi , cha , ta trở về sẽ cùng hấn hảo hảo nói một chút đấy."

"Hừ! Cút!"

Triệu Cường lôi kéo lỗ bình tâm , cùng Triệu Lương hồng cùng một chỗ xuống núi rồi.

Triệu Ngọc Hòa Triệu Quang thấy Triệu Cường đi , cười nói: "Kia gia gia , chúng ta cũng đi trước , ngài muốn chú ý thân thể ah !"

"Ai , Triệu Ngọc a, quả nhiên là hảo hải tử ." Triệu lão gia tử thấy Triệu Ngọc bộ dạng , tán dương gật đầu , "Ha ha , có lẽ lấy Hậu Triệu nhà còn phải dựa vào người!"

"Ha ha , gia gia nói đùa , thân là Triệu gia một phần tử , vì Triệu gia , đó là ta phải làm ." Triệu Ngọc cười nói . "Gia gia , chúng ta đây đi trước ."

"Đi thôi , Triệu gia chuyện tình quá nhiều , người muốn giúp đỡ nhiều chiếu cố một ít , Triệu Quang người cũng thế , không được luôn nghĩ chơi , đi chỗ đó loại ô yên chương khí địa phương , nhiều cùng ca của người học một ít ."

"Vâng , gia gia , ta đã biết ." Triệu Quang nhẹ gật đầu , sau đó cùng Triệu Ngọc cùng rời đi rồi.

Ở tất cả mọi người sau khi rời đi , một người mặc cũ kỹ kiểu áo Tôn Trung Sơn , thoát nhìn cùng Triệu lão gia tử không chênh lệch nhiều lão người đi ra , "Lão gia , như vậy hữu dụng không ."

Triệu lão gia tử thần sắc như có điều suy nghĩ , vẻ mặt đau khổ cười nói: "Ai , hữu dụng là nhất định hữu dụng , nhưng tương tự đều là chảy Triệu gia máu , lòng ta đau ah !"

"Lão gia làm như vậy cũng là vì Triệu gia được , gia tộc nào mới cũ thay đổi cũng là muốn trải qua một lần thay máu đấy." Lão nhân nhẹ giọng an ủi .

"Ha ha , đúng a! Lão Chu , ta so với người , cũng là có chút tiểu nữ nhân tư thái ." Triệu lão gia tử lại trở về cái loại đó sang sảng thái độ .

"Ha ha , lão gia ngài là chính đương sự , ta làm sao có thể cùng ngài so với đâu này?"

"Ai , lão Chu , người mặc dù trên danh phận là tài xế của ta , nhưng là ta một mực coi người như Lão Huỳnh Đề nhìn ah !" Triệu lão gia tử đứng dậy vỗ vỗ lão nhân bả vai , "Những năm gần đây này , Nhưng may mắn mà có người ah !"

Ai có thể nghĩ tới Triệu lão gia tử lái xe là một sắp xuống lỗ lão đầu tử .

Bất quá từ tài xế kia ánh mắt của đó có thể thấy được , người này , không tầm thường !

"Lão gia ngài nói sao lại nói như vậy , lúc trước mạng của ta đều là ngài cứu , ta làm cái gì đều là cần phải vậy."

"Người ở bên cạnh ta có bao nhiêu năm rồi ."

"Bốn mươi năm có thừa ."

"Ai, hơn bốn mươi năm ah !" Triệu lão gia tử không khỏi một hồi cảm thán , sau đó cười nói: "Người xem tiểu gia hỏa kia như thế nào đây?"

"Lão gia nói rất đúng Triệu Lâm tiểu thiếu gia ."

"Ha ha , hiện tại phải gọi triệu cường ." Triệu lão gia tử cười gật đầu .

"Tiểu thiếu gia là so với trước kia hơn phần nghịch rồi."

"Phản nghịch . Cái kia gọi phản nghịch . Cái kia gọi càng ngày càng không phải thứ gì rồi!" Triệu lão gia tử cười to nói .

...

Triệu Ngọc Hòa Triệu Quang hai người rời đi Triệu lão gia tử biệt viện về sau, không có đi công ty, mà là trực tiếp về tới Triệu Ngọc trong nhà. Hai người tới thư phòng, Triệu Ngọc rót hai chén rượu đỏ, đưa cho Triệu Quang một ly.

Thấy Triệu Ngọc mình tư khổ tường tình hình, Triệu Quang trong nội tâm liền giận không chỗ phát tiết, đem rượu đỏ trong ly một ngụm tràn vào trong bụng, hận thiết không Thành Cường nói: "Ca, người còn suy nghĩ gì. Chúng ta nằm gai nếm mật nhiều năm như vậy, thật vất vả đã nhận được gia gia ủng hộ, còn có chúng ta phụ thân cũng giúp người... Hơn nữa những cái này chú bác, người thì sợ gì. Ca, kỳ thật người ở đây căn cơ của Triệu gia cùng thế lực không có chút nào so với Triệu Cường tiểu ah! Nếu như người nữa buông tha cho như vậy một cái cơ hội tốt, ngài có thể cũng chỉ có thể cùng cha đồng dạng, đạt được cái Tiểu Phá biệt thự đường lão ah!"

"Như vậy không tốt sao ." Triệu Ngọc néo néo huyết Thái Dương, cau mày nói.

"Không phải nói không được, ta ngược lại thật ra hướng tới cuộc sống như vậy. Ta từ trước đến nay không tranh giành những vật kia, cho ta tiền, ta như vậy đủ rồi. Nhưng là ca ngài không giống với, người muốn tranh giành, đây cũng là cái, nhưng nếu như buông tha cho một cái cơ hội như vậy, người về sau làm sao bây giờ. Triệu Lương hồng buông tha cha, người cho là Triệu Cường có thể bỏ qua người sao?"

"Hừ! Người đã biết chính người đức hạnh, người còn có tư cách gì giáo huấn ta ." Triệu Ngọc ngẩng đầu, lạnh lùng quét Triệu Quang liếc.

"Ai, của ta anh ruột a, hai ta là anh em ruột, chẳng lẽ lại ta sẽ hại người. Ta đã nói với người là thiếp tâm lời nói ah! Ta không thành, ta còn có thể bảo trụ mệnh, Nhưng là người liền không giống với lúc trước ah! Nếu như Triệu gia tài sản tất cả đều thuộc về người, vậy chúng ta kiếp sau cũng có thể hưởng hưởng phúc ah!" Triệu Quang cũng không có bị Triệu Ngọc hù đến, tiếp tục cổ động nói.

Triệu Ngọc tâm có chút chần chờ bất định, Triệu Quang nói những thứ kia, Triệu Ngọc cũng không phải là không có nghĩ tới, nhưng là nghĩ thì nghĩ, nếu như buông tay áp dụng, cũng không phải là chuyện đơn giản như vậy rồi.

Nhưng mà hiện tại, Triệu lão gia tử mặc dù không có nói thẳng, nhưng là trong lời nói ý tứ, chính là muốn đề cử Triệu Ngọc thượng vị, nếu như mình không làm chút gì đó, kia không hãy cùng đệ đệ của mình, Triệu Quang vậy cùi mục sao?

Có thể máu chốt ngay ở chỗ này, nên làm như thế nào!

Triệu gia khôn khéo không ít người, có ít người không muốn tranh giành, có ít người muốn tranh, nhưng mà là không có tư cách. Hiện tại bất kể nói thế nào, người ta Triệu Cường đều là trên danh nghĩa người thừa kế thứ nhất.

Nếu như mình làm quá lớn, rất rõ ràng chính là công cao cái chủ.

Nếu như làm quá nhỏ, lại nhìn không ra hiệu quả.

Triệu Cường cùng Triệu lãng, hai người kia ai cũng không thể khinh thường ah!

Nhưng là, nhất không thể khinh thường đấy, chính là cái sắp xuống lỗ Triệu lão gia tử rồi.

Như vậy, cái này phải hay là không một cái âm mưu đầu này?

"Triệu Quang, người nói... Cái này có thể không thể nào là một cái âm mưu." Gần đây trầm mặc ít nói, không đem trái tim trong chuyện nói ra được Triệu Ngọc, lần thứ nhất nhìn không được đem vấn đề hỏi lên.

"Âm mưu. Tại sao có thể là âm mưu. Từ Triệu Cường lần thứ nhất vào Triệu gia cửa, chúng ta vẫn đang giám thị. Nhất là lão đầu nhi bên kia, chúng ta không cần phải nói khác chứ? Triệu Cường hiện tại chọc lão đầu nhi tức giận, lão đầu nhi kia đều phải đuổi Triệu Cường đi ra ngoài, điều này sao có thể là âm mưu."

Triệu Quang tai to mắt lớn, hết lần này tới lần khác trên lỗ tai còn có mang một cái đằng trước bạch bông tai vàng, thấy thế nào như thế nào chói mắt.

Không nói Triệu Quang đến cùng phải hay không cái phế vật, chỉ bằng vào hấn ăn mặc, ở Triệu Ngọc trong mắt, hấn chính là cái phế vật!

"Người vì cái gì xác định như vậy." Triệu Ngọc ánh mắt lấp lánh nhìn Triệu Quang. Hiện tại hấn đã tìm không thấy người thương lượng, đành phải đang cùng mình cái phế vật này đệ đệ đối thoại trong, tìm được một ít tin tức hữu dụng.

"Đoán thôi! Ta có thể có chứng cứ gì. Bất quá ca, người nghĩ a, lúc đó hai chúng ta đều ở đây trảng, nếu như là diễn trò, cũng quá khoa trương chút chứ? Chúng ta lại để cho những thứ kia ủng hộ người Nhân thượng đi cổ động cô động, chuyện này không đúng là được!" Triệu Quang nhếch miệng, nói.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 106: khẩu Phật tâm xà

Triệu Lương hồng thân ca ca Triệu Thiên biến có hai đứa con trai, vừa là Triệu Ngọc, hai là Triệu Quang.

Người nào cũng sẽ không nghĩ tới, năm đó Triệu gia Triệu Lương hồng lên làm gia chủ thay máu thời đại, lại một lần nữa lại tới.

Còn lần này nhân vật chính, là Triệu Cường. Lần ngày đầu tranh, cũng sẽ càng thêm kịch liệt.

"Người nói ta hiện tại phải nên làm như thế nào."

"Làm như thế nào. Hắc hắc, làm như thế nào muốn nhìn ca chính người rồi, đối với những đồ chơi này ta nhưng không thông thạo." Lời còn chưa nói hết, Triệu Quang đích điện thoại liền vang lên.

Triệu Quang cũng không tị hiềm, đang tại Triệu Ngọc trước mặt, tùy tiện móc ra điện thoại, "Này, khi ốm, chuyện gì. Gì vậy? Tôi mới Little Girl rồi hả? Mẹ nó, Lão Từ không đi, lần trước cái đó Japan đàn bà còn nói mình là chim non, bà mẹ nó! Chim non hán muối ah! Cũng không biết chữa trị bao nhiêu lần... À? Russia hay sao? Được, vậy được, gặp ở chỗ cũ đi, ta lập tức đi tới!"

Cúp điện thoại, Triệu Quang cười đùa tí tưng rất đúng Triệu Ngọc nói: "Hắc hắc, ca, chính người từ từ suy nghĩ đi, ta cũng là vì xin chào, ta còn muốn dính chút quang! Bỗng không thì ta mưu đồ gì. Được rồi, ta đi ra ngoài trước ah!"

Sau đó, Triệu Quang khề hát, đi ra ngoài.

Triệu Ngọc thập phần hiểu rõ đệ đệ mình đức hạnh, đã nhiều năm như vậy, Triệu Ngọc cũng liền câu khuyên bảo lời của cũng lười nói rồi. Không nhịn được phát phát tay, để cho hán cút đi.

Mà Triệu Ngọc một người, lại rơi vào trầm tư, làm... Vẫn là không làm.

...

Triệu Quang lái xe, vòng quanh thành Bắc Kinh Kabuto hơn phân nửa vòng, sau đó lại hướng tây mở đi ra. Hơn nửa canh giờ, ở một nhà tiêu dao câu lạc bộ cửa ngừng lại.

Triệu Quang quen việc dễ làm đi vào, vẻ mặt vui cười cùng từ bên cạnh mình đi qua nhiều loại mỹ nữ chào hỏi, nhưng là bước chân lại càng lúc càng nhanh, một mực lên lầu hai, đi vào tận cùng bên trong nhất VIP phòng.

Vào cửa sau Triệu Quang, thì dường như biến thành người khác tựa như, mặc dù trên người còn mặc cái đó đáng vẻ lưu manh quần áo, nhưng là trên người lại không còn có cái loại đó du côn tính. Biểu tình trang nghiêm, lưng thẳng tắp.

Lại chỉnh sửa một chút quần áo về sau, gõ một cái VIP bên trong phòng một cái cửa.

Cửa phòng từ bên trong mở ra, một người mặc màu đen trang phục nghề nghiệp nữ nhân đứng ở cửa miệng. Nhân nhật đối với Triệu Quang làm một cái mời đầu tay xin mời.

Đối với nữ nhân kia ánh mắt khinh thường, Triệu Quang giống như không nhìn thấy đồng dạng, ngược lại cảm kích cười cười, đi vào trong phòng. Sau đó, đứng ở cửa miệng nữ nhân đem cửa phòng từ bên trong cấp đã khóa lại.

"Thiếu gia." Triệu Quang cung kính đứng ở đó cái ngời ở trên ghế sa lon thanh niên trước một mét chỗ, thanh âm không dám quá lớn, lại không dám quá nhỏ, lộ ra thập phần câu nệ.

Nam người thật giống như không nhìn thấy Triệu Quang đồng dạng , nhẹ nhàng uống vào rượu đỏ , không nói một lời .

Mà Triệu Quang là cũng vẫn là cung kính đứng ở nơi đó , không dám có một tí bất mãn .

Chờ nam nhân uống cạn sạch một ly rượu đỏ , lại đứng người lên , đi trong tủ rượu cho mình rót một ly , mới đứng Triệu Quang chậm rãi hỏi "Chuyện ngày hôm nay làm sao người nhìn ."

"Ta cảm giác hẳn là Triệu lão gia tử sẽ đối Triệu Cường hạ thủ ."

"Người xác định không phải âm mưu ."

"Ta cảm giác hẳn không phải là , lúc đó cùng ta Triệu Ngọc đều ở đây trăng , cũng không có phát hiện một chút dấu vết để lại ." Triệu Quang như nói thật nói ."Bất quá. . . Cũng có khả năng là ta quá ngu độn ."

Triệu Quang không dám nói chuyện quá đầy .

"Không phải người ngu dốt , ta cũng nhìn không ra cái gì ." Nam nhân tỉnh tể thưởng thức rượu đỏ , nhắm mắt lại , thản nhiên nói: "Triệu gia về mặt chính trị , trên quân sự cùng buôn bán Thượng Đô có thiệp cập , mà làm vì năm đó Triệu gia thời kỳ huy hoàng nhất gia chủ , cái kia lão hồ ly sẽ là người đơn giản như vậy sao? Càng là không có vấn đề , liền càng nói rõ vấn đề !"

Thấy nam nhân một bên loạng choạng ly rượu đỏ , một bên thần sắc khó khăn , Triệu Quang trong nội tâm cân nhắc một chút , nhẹ giọng hỏi: "Kia chúng ta hiện tại làm như thế nào ."

"Dựa theo nguyên kế hoạch đi thôi ! Để cho Triệu Ngọc nhảy vào đi , người có thể làm được sao?"

"Có thể là có thể , nhưng mà là thế nào đây là một tường vui lòng của . . ."

"Cho dù đây là một bẫy rập , cũng phải nhảy vào đi , nếu như đây không phải mà nói..., bỏ lỡ , có thể cũng chưa có ." Nam nhân khẽ cười nói ."Một cái Triệu Ngọc mà thôi, thiếu một cái Triệu Ngọc , chúng ta sẽ thấy bồi đường được đến Triệu Ngọc thì tốt rồi ."

Triệu chỉ nhìn nam nhân khuôn mặt tươi cười , không dám nói thêm cái gì , không đa nghi trong nhưng lại hết sức chán ghét . Một cái so với chính mình còn phải mập nam nhân , cười lộ lên làm sao có thể đẹp mắt .

"Người với người ca nói cái gì rồi hả?" Nam nhân để cái cốc ở trên bàn trà , hai chân tréo nguẩy , dễ dàng mà hỏi.

"Cái gì cũng chưa nói ." Triệu Quang cúi đầu , sợ bị nam nhân từ trong ánh mắt của hắn nhìn ra cái gì đó .

Cái gì đó .

Chỉ có một dạng , quyền thế tham lam !

Nếu để cho nam nhân nhìn ra Triệu Quang trong mắt đối với quyền thế hy vọng xa vời , kia chỉ sợ Triệu Quang sẽ chết không có chỗ chôn !

Âm thầm đi theo nam nhân bên người lâu như vậy , Triệu Quang tự nhận là hoặc nhiều hoặc ít hiểu rõ hắn một ít .

"Hắn thật khó khăn , đúng không ."

"Vâng, Triệu Ngọc người này rất lo nhu do dự ."

"Tiếp tục cổ động hắn , người là đệ đệ của hắn , giúp hắn kiên định quyết tâm , người cũng có thể làm được ."

"Vâng, ta biết phải làm sao ." Triệu Quang trả lời không chút do dự , bởi vì nếu như hắn do dự lời nói , tự sẽ khiến nam nhân đem lòng sinh nghi rồi. Huống chi , Triệu Quang đã bắt đầu làm như vậy .

Triệu Ngọc biết , mình ở trong mắt của nam nhân , chính là một cái khôi lỗi , một cái truyền lời đồng mà thôi .

Chân chính đáng giá nam nhân lợi dụng đấy , là ca ca của hắn , Triệu Ngọc !

Nhưng mà , khi Triệu Ngọc làm tới Triệu gia gia chủ về sau , mình đâu này?

Giết người diệt khẩu , Triệu Quang tin tưởng bọn họ có thể làm được .

Triệu Ngọc nhớ rất rõ ràng , lúc trước đang lúc chính mình nhìn Địa Hạ Quyền Tái . Đối với bình thường không việc để làm chính hắn mà nói , loại này máu tanh kích thích , là cho hắn tốt nhất cảm thụ .

Hơn nữa , quyền cuộc so tài , cũng là có thể bài bạc đấy.

Ngày đó nhớ được bản thân chọn người, vừa mới thắng đối phương , sạch kiếm hơn 6 vạn , ở toàn trường nhân viên công tác cho mình tiền thời điểm ,

vụng trộm tự nói với mình , có người muốn thấy hắn .

Thời điểm đó mình thật là một cái phế vật , một cái thuần túy thái tử; dăng , không có sao chính là tán gái , biểu xe , đánh nhau . . . Kia chính là mình toàn bộ sinh sống .

Có thể có ai sẽ thấy mình .

Thời điểm đó Triệu Quang rất nghi ngờ , nhưng là cũng bởi vì không việc để làm , cũng hãy theo đối phương đi . Bởi vì hắn không tin , ở Bắc Kinh cái này nhất mầu tam phần địa lên , còn có người dám động mình .

Nhưng mà , đối phương động . Một cái mang trên mặt dữ tợn vết sẹo nam nhân , thấy Triệu Quang về sau , không nói một lời , buông lỏng đem Triệu Quang một cái cánh tay cấp tháo .

Mà đồng thời , từ kia dữ tợn nam nhân sau lưng , đi tới một cái mập mạp nam nhân , hết lần này tới lần khác cái tên mập mạp này lại ưa thích làm thân sĩ vậy động tác .

Nhưng là , kia cái thanh âm của nam nhân , lại làm cho Triệu Quang đáy lòng phát lạnh . Hắn nhận biết người nam nhân này , hoặc là chỉ có thể nói là biết người nam nhân này , Bắc Kinh ăn chơi thiếu gia không ai sẽ không biết Hắn là ai vậy đấy.

Thanh âm của nam nhân lạnh như băng , "Triệu Quang ."

Đứng ta ." Triệu Quang cánh tay làm đau , cái trán tràn đầy mồ hôi , nhưng cũng không khỏi không đáp ứng .

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 107: âm mưu nhạc dạo

Triệu Quang ưa thích một cái thành ngữ , gọi là "Năm gai nếm mật".

Chịu nhục nhiều năm như vậy , hắn không muốn cứ như vậy ngủm . Sống , chính là có hi vọng đấy.

"Ta muốn hợp tác với ngươi , ngươi cảm thấy như thế nào đây?" Nam nhân ngâm lấy điều thuốc , vẻ mặt lạnh lùng vui vẻ .

"Hợp làm cái gì ."

"Ha ha , chúng ta có thể hợp tác rất nhiều không phải sao . Triệu gia thiếu gia . Ha ha , tỷ như . . . Ngươi nói , nếu như Triệu gia vị trí gia chủ , rơi vào trên tay của ngươi , phải hay là không sẽ rất thú vị ."

"Điều đó không có khả năng !" Triệu Quang phản ứng đầu tiên liền là không thể nào ! Tuyệt đối không có khả năng !

Ngay lúc đó người thừa kế là Triệu lăng , đằng sau còn có ca ca ruột thịt của mình , Triệu Ngọc đi theo , tính thế nào , cũng không tới phiên mình ah ! Huống chi , bên người không chỉ là chỉ có Triệu lăng cùng Triệu Ngọc hai người , còn có cái khác đường huynh đệ , bọn hắn nếu so với mình ưu tú hơn nhiều . Vị trí này nói cái gì , cũng không thể có thể rơi vào bất học vô thuật ăn chơi thiếu gia trên tay !

"Ngươi cảm thấy không có khả năng . Ha ha , đó là ngươi không có thử qua cái biến vận mạng tư vị . Nếu như vận mệnh , bởi vì ngươi mà thay đổi , ngươi sẽ có ý kiến gì không ." Kia cái thanh âm của nam nhân rất có từ tính , tựa như cùng có được lấy ma lực đồng dạng , kích thích Triệu Quang đại não .

Người nam nhân này là thằng điên , nhất định là !

Nhưng là , ý nghĩ này chỉ là một cái thoáng rồi biến mất , bởi vì nghĩ kỹ người nam nhân này thân phận , liền biết hắn việc cần phải làm lớn đến mức nào rồi.

Kỳ thật Triệu Quang thật rất muốn thử xem , một cái Triệu lăng , một cái Triệu Quang , hai người kia không thể nghi ngờ là mình cường đại nhất đối thủ cạnh tranh . Hai người bọn họ cũng quá ưu tú , ưu tú phải làm cho tất cả mọi người đều sẽ cảm giác được từ ti .

Hơn nữa , mình cũng coi như là trực hệ một trong . Đem so sánh với hai cái nam nhân ưu tú , Triệu Quang nhất định phải che dấu mình , che dấu ở mình không lồ kia đã tâm .

Cho nên , hấn lựa chọn sa đoạ .

Cùng vinh dự là đối lập cực đoan , ưu tú so ra kém bọn hấn , vậy thì một đường hư đến cùng đi! Dù là cuối cùng không được , cũng có thể làm cái thái bình vương gia .

Cũng có khả năng , ở sa đoạ trong thăng hoa .

Triệu Quang hận vận mệnh của mình , hận tại sao mình không phải Triệu Lương hồng nhi tử , hận năm đó Triệu Thiên biến vì cái gì không có đoạt được Triệu gia gia chủ , hận tại sao mình muốn có một ca ca .

Khi nhìn đến nam nhân dạng Từ Hòa đã nhận được lời hứa của hấn về sau, Triệu Quang liền cam tâm tình nguyện khi nô bộc của hấn . Hấn họ gì không trọng yếu , Hấn là ai vậy không trọng yếu , ai có thể cho hấn mong muốn , người nào liền là chủ nhân của mình .

Triệu Thiên biến là Triệu Quang phụ thân , Nhưng là hấn như thế nào đây? Trừ đánh mắng chính hấn một phế vật , hấn còn làm gì vậy?

Triệu Ngọc là ca ca của mình , Nhưng là hấn làm cái gì . Mặc dù biểu hiện ra đối với chính mình che chở có thừa , Nhưng là kia đáy mắt khinh bỉ , Triệu Ngọc chưa từng có ẩn núp qua .

Từ nhỏ đến lớn , Triệu Ngọc chỉ có tiếp nhận giáo huấn phân nhi , thậm chí ngay cả cơ hội phản bác đều không có .

Bởi vì bọn họ đều là đúng , chỉ có mình là sai .

Người nào để cho mình nhỏ nhất , nhưng lại không có bọn hấn thông minh đâu này?

Hấn chịu đủ rồi , thật chịu đủ rồi .

Loại này đè nén cuộc sống để cho hấn nổi điên !

Cho nên , chỉ có để cho mình sa đoạ , mới có thể để cho hấn có một tí khoái cảm cùng hi vọng .

"Ta đã quan sát ngươi đã lâu rồi , bất luận là đánh cuộc quyền , vẫn là biểu xe , ngươi có rất ít thua thời điểm , cái này đã nói lên ngươi cũng không đàn , ngược lại rất thông minh . Có một lần ngươi và người khác bởi vì chuyện vụn vặt đánh nhau , nhưng ngươi lại cứ thế mà khiêng một đao , đem đôi phượng ghim trở thành trọng thương , điều này nói rõ ngươi rất có kiên cường đích ý chí . Nhưng là , ngươi nhưng lại Triệu gia sâu một , là Bắc Kinh hoàn khổ . . . Ha ha , Triệu Quang , ngươi cho ta kinh hi thật sự là nhiều lắm ."

Nam nhân buổi nói chuyện , để cho Triệu Quang không khỏi khăng khăng một mực .

Triệu gia tất cả mọi người không có quan sát được mình , nhưng là hấn làm được !

Một cái hiểu được nhìn người người, trị giá được bản thân vì hấn cống hiến .

Huống chi , hấn có thể làm cho mình đạt được muốn có được đấy.

Mình và người nam nhân kia hợp tác thập phần vui sướng , ngay tại nguyện vọng sắp đạt thành thời điểm , biến cố lại xuất hiện .

Nửa đường nhảy ra cái Trình Giáo Kim !

Triệu Lâm . . . Không , hấn là Triệu Cường đã trở về !

Triệu Cường trở lại Triệu gia , hơn nữa thành công làm tới người thừa kế .

Điều này làm cho đầy bàn kế hoạch tất cả đều phó mặc .

Nguyên bản chỉ cần kiên trì nữa vài năm , nam nhân giải quyết hết Triệu lãng , mình sẽ giải quyết đến Triệu Ngọc liền mọi sự đại cát , nhưng mà hiện tại , kế hoạch không phát không được sinh cải biến .

Hơn nữa , mình leo lên vị trí gia chủ cũng là càng ngày càng mong manh .

Mặc dù kia chỉ là một tượng tượng , nhưng khi tượng tượng tan biến , cũng là thập phần khó chịu .

Mà vừa lúc này , liễu ám hoa minh hựu nhất thôn ! Triệu Cường bởi vì lỗ bình tâm chuyện tình cùng Triệu lão gia tử âm ỹ một trận !

Triệu lão gia tử tức giận .

Hơn nữa trong lời nói cô ý muốn đề bạt Triệu Ngọc .

Như vậy , cơ hội của mình đã tới rồi !

Chỉ cần nữa kéo Triệu Ngọc xuống nước , để cho Triệu Ngọc giải quyết hết Triệu Cường , thế cục kia muốn cùng trước kia giống nhau như đúc !

Bất luận thành công hoặc là thất bại , mình ở ngoại giới xem ra , bất quá là một cái phế vật , không ai sẽ đẩy trách nhiệm đến trên người mình , thậm chí thì sẽ không có người hướng trên người mình suy nghĩ .

"Triệu Ngọc rất thông minh , thông minh đến nỗi ngay cả Triệu lăng cũng phải làm cho vị trí , nhưng là cũng bởi vì hắn quá thông minh , cho nên làm việc cũng rất cẩn thận . Hắn sợ hãi thông minh quá sẽ bị thông minh hại , Nhưng càng như vậy , lại càng làm sâu . Mà ngươi lại không giống với , không tranh giành mới là tranh giành , ở ngươi không tranh giành thời điểm , ngươi đã nghĩ kỹ đường lui của mình , ta nói đúng không ."

Triệu Quang mở hôi lạnh toát ra , ở muốn cùng đối phương hợp tác đồng thời , cũng phải đề phòng lấy đối phương .

Người nam nhân kia là người thông minh , cũng là rất ác độc người.

Gần vua như gần cọp , Triệu Quang trong nội tâm thật không có đáy ngọn nguồn .

Dù là hợp tác rồi nhiều năm như vậy , hắn vẫn đang không nắm chắc .

"Ngươi rất sợ ta ."

"Không có !" Triệu Quang cắn răng , kiên định nói .

Đối trá !

Triệu Quang từ trong ánh mắt của hắn , có thể đọc lên ý của hắn .

Kỳ thật Triệu Quang cũng biết mình rất đối trá , bởi vì hắn thật rất sợ !

"Không có là tốt rồi ." Nam nhân cười lạnh nói . "Nhớ ngươi phải làm gì , không phải làm gì , ta không ngại ngày mai nấu một nồi canh thịt chó ."

"Vâng ." Trong nội tâm cho dù có muôn vàn bất mãn , biểu hiện ra lại vẫn đang muốn kiên định có lực .

"Đi thôi , đi gặp ca ca của ngươi , nên nói như thế nào , không cần ta dạy cho ngươi đi à nha ."

"Không cần !" Triệu Quang khom người thối lui .

...

Trong màn đêm thành Bắc Kinh muốn hơn nhiều ban ngày Mellie , chỉ là kia ẩm ỉ huyền gây khí tức để cho Bắc Kinh có chút thất sắc . Gió nhẹ quét , mang theo nồng nặc mùi hoa , hít vào lỗ mũi , khiến cho người chìm đắm .

"Ta giống như vô cớ cho ngươi tăng thêm rất nhiều phiền toái ." Lỗ bình tâm cấp đứng ở trên sân thượng Triệu Cường choàng một kiện áo ngoài , cùng với Tiểu Thê Tử làm chuyện không có gì bất đồng .

Lỗ bình tâm đã đã đồng ý Triệu Cường , cũng là bởi vì không có cách nào .

Bá đạo cùng ôn nhu cùng tồn tại Triệu Cường , để cho lỗ bình tâm không khỏi khuất phục ở dưới âm uy của hắn .

"Cũng là chuyện nhỏ ." Triệu Cường cười nói .

"Nếu như Triệu gia thật xua đuổi ngươi ra Triệu gia làm sao bây giờ ."

"Vậy ta hai bỏ trốn được không ." Triệu Cường cười đối với lỗ bình tâm mờ mịt hai mắt . Nhưng trong lòng thầm mắng Triệu lão gia tử , lão hồ ly !

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: sơ hiện sát cơ

Triệu Cường trở về , Triệu gia bị đá kích lớn nhất chính là Triệu Ngọc rồi.

Nguyên bản Triệu Lương hồng liên đối với Triệu Ngọc có hoài nghi , vừa đúng bây giờ là Triệu Cường đã trở về , Triệu Ngọc trong tay quyền hành bị thu hồi đi , cũng là tình hữu khả nguyên .

Hết thấy không có quá nhanh , gần kề hôm nay một buổi sáng sớm mà thôi .

Nhưng là , Triệu Ngọc rất căm tức .

Hắn càng căm tức , lại càng muốn cười .

Miệng nam mô, bụng một bồ dao găm !

Triệu Ngọc ở đợi cơ hội , chỉ cần mình có thể kiên nhẫn chờ đợi , tổng có thể tìm tới thay vào đó cơ hội !

Hiện tại Triệu gia thân phận của người toàn bộ đều có chỗ cải biến , nguyên bản lý ứng là người thừa kế thứ nhất Triệu lăng rơi xuống Triệu Cường sau lưng . Nếu như Triệu Cường trở thành tiếp theo Nhậm gia chủ lời của . . . Không ! Phải nói , liên hiện nay chỉ là người thừa kế Triệu Cường , cũng sẽ tìm kiếm nghĩ cách tra tấn mình .

Triệu lăng là Triệu Cường em ruột , có lẽ có thể tha hắn một lần .

Nhưng mà Triệu Ngọc mình đâu này? Là cái thứ gì .

Có lẽ ngại vì những thứ kia người thế hệ trước mặt mũi của , Triệu Cường không dám giết mình .

Nhưng là sung quân biên cương vẫn là có khả năng .

Tùy tiện tìm cái lý do , liền đem mình đuổi đi , cái này chẳng lẽ còn không thoải mái sao?

Coi như là đưa mình đến Châu Phi đi , chi sợ cũng không có ai sẽ nói cái gì chứ?

Thật , Triệu Ngọc hiện tại trong lòng muốn cho Triệu Cường chết!

Tỷ như uống sặc nước mà chết . Ăn nghẹn cơm mà chết . Đi ra ngoài để cho xe đụng chết . Ở nhà ngủ địa chấn phòng ở sụp đè chết .

Triệu Ngọc một mực cầu nguyện . . .

Nhưng mà hắn biết , cho dù hắn đi cầu thần bái Phật , loại này cơ suất cũng là cực kỳ bé nhỏ .

"Ca , ngươi nữa không động thủ , Nhưng liền không còn kịp rồi ah ! Những thứ kia đường huynh đệ của , Nhưng cũng đã bắt đầu có động tác rồi. Hiện tại trong tay quyền cũng bị mất , không. . . nữa , vậy coi như là mất mạng ah !" Triệu Quang mặt mũi lo lắng cổ động nói.

"Ngươi biết cái gì !" Triệu Ngọc khinh bỉ nhìn Triệu Quang , đối với cái này ăn nhậu đi điểm cờ bạc rút ra , trừ chánh sự không làm gì chuyện cũng làm đệ đệ , có một loại hận thiết không Thành Cương cảm giác . Thậm chí là ngay cả hận đều không có tâm tình hận .

"Vâng, ta cái gì cũng đều không hiểu , Nhưng ta biết , nếu như ngươi nữa không động thủ , liền không còn kịp rồi ah ! Ta nghe bên ngoài người ta nói qua cái này Triệu Cường , hai ngày trước hắn dưới đất toàn trường giết một người , hơn nữa thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn . Hắn đối với không nhận biết mọi người có thể như vậy , nhưng đối với chúng ta đây ."

"Chúng ta là đường huynh đệ ."

"Ồi chào , của ta lão ca , ngươi có phải hay không ở đằng kia giả bộ hồ đồ đây à? Mặc dù là đường huynh đệ , Nhưng kẻ đần đều có thể nhìn đi ra chúng ta là hắn trừ Triệu lăng bên ngoài , địch nhân lớn nhất rồi. Ngươi cảm thấy Triệu Cường hắn khả năng bỏ qua ngươi sao? Có được hay không ta liền liều một lần , đáng lo cuốn gói đi , nhìn hắn có thể như thế nào!"

Không thể không nói , Triệu Ngọc bị đệ đệ của mình thuyết phục , nếu như sớm biết sẽ có một Triệu Cường bỗng xuất hiện , hắn cũng sẽ không sớm như vậy có động tác , để cho Triệu Cường coi là cái đinh trong mắt rồi.

Nghĩ đi nghĩ lại , Triệu Ngọc không khỏi trong lòng nổi lên một đoàn lửa giận , đối với người em trai này vô cùng chán ghét . Cố gắng đè xuống lửa giận , thần nhiên nói: "Hiện tại lời của lão gia tử còn không hoàn toàn , trừ phi hắn chính miệng tỏ rõ mình đứng tại bên nào , bằng không thì chúng ta như thế nào động thủ cũng là không tốt ."

"Vậy được , ca , chúng ta sẽ đi ngay bây giờ tìm lão đầu nhi đi , xem hắn nói như thế nào !"

Triệu Ngọc ánh mắt của vòng vo hai vòng , sau đó đứng người lên , cầm một cái áo khoác , nói: "Đi thôi !"

...

Với tư cách Triệu gia gần đây nhân vật chính , Triệu Ngọc hận thấu xương người, lúc này đang cùng lỗ bình tâm ngồi ở Triệu gia trong xe , tên là là: Đi dạo phố !

Khoảng cách Bắc cảng Lâm Phong trung học đệ nhị cấp khai giảng còn có hai ba ngày , nếu như không thừa dịp hiện tại hảo hảo chơi chơi , vậy cũng quá có lỗi với chính mình rồi.

Nhưng là chờ bọn hắn cưỡi xe bị gấp ở giữa đường cái , như là con rùa đen đồng dạng chậm rì rì lúc trước đi tới thời điểm , bọn hắn mới ý tứ đến , bây giờ là giờ làm việc !

Không bình thường làm việc đúng giờ người, cũng không hiểu dòng người cao điểm là có ý gì , hơn không thể lý giải kia người ta tấp nập , đem hết toàn lực đem mình giày vò về nhà thống khổ .

"Cái này phải đi tới khi nào mới có thể đến vương phủ tỉnh ." Triệu Cường lắc đầu cười khổ , sớm biết có thể như vậy , liền không ra tới sớm như thế rồi.

Lỗ bình tâm nhún vai , bày tỏ nàng cũng không biết .

Triệu Cường tao tao cười cười , cao thấp quan sát một chút lỗ bình tâm , "Ta nhưng hạnh phúc hơn bọn họ hơn nhiều, bọn họ con là xô đẩy , ta không cần chen , hơn nữa còn có mỹ nữ làm bạn ."

"Thiếu bần !" Ở trước mặt người ngoài, lỗ bình tâm vẫn là lạnh Nhược Băng sương bộ dạng , chỉ có cùng mình một mình thời điểm , mới có thể ngẫu nhiên bày ra ôn nhu .

". . ."

"Ha ha , thiếu gia , bây giờ là đơn số kép giới hạn được, còn có thể mau một chút . Cái này nếu là đặt ở trước kia , chắn , lấp, bịt một hai giờ đều là chuyện rất bình thường"

"Ha ha , như vậy ah ." Triệu Cường cười ha ha , "Kia cái gì , Lý thúc , tới đoạn âm nhạc đi!"

"Được rồi !" Một tiếng Lý thúc , đối với một người tài xế mà nói , là lớn lao tôn trọng . Lái xe tự nhiên là hết sức đắc ý , vậy liền coi là sau khi trở về , cũng có cùng bạn thân đây huynh đệ khoác lác tiền vốn rồi. Chỉ chốc lát sau , bên trong xe liền vang lên tiếng âm nhạc .

Là Đường Đường bài hát trẻ em .

Mẹ nó , Lão Từ đang đường làm quan rộng mở đầu rồi, nàng đi ra phá rối loạn.

Nhớ được bản thân vừa tới Bắc Kinh không có hai ngày , nàng đã nói phải đi , để cho mình đưa nàng .

Đưa nàng .

Đưa cái rắm ah ! Tưởng tượng muốn Vương Vũ xưa kia kia ánh mắt u oán cùng mạnh như Akuma vậy nụ cười , Triệu Cường liền đánh rùng mình .

Cùng lỗ bình tâm được kêu là phù sa không chảy ruộng ngoài , Nhưng là cùng Đường Đường tính toán chuyện gì .

Triệu lão sư lại rối loạn . . .

"Kế tiếp người định làm gì ."

"Làm như thế nào . Chơi hai ngày , trở về Bắc cảng ." Triệu Cường cười nói ."Cái này cái gì gia chủ , ta sẽ không đi làm."

"Vậy người vì cái gì . . ."

"Người cứ nói đi ." Triệu Cường tự tiểu phi tiểu nhìn lỗ bình tâm .

". . ."

"Ta thích cuộc sống tự do tự tại , ta không thích bị trói buộc ."

"Cái này thật đúng là . . . Ah . . ." Lỗ bình tâm một câu lời còn chưa nói hết , đầu của nàng để Triệu Cường cấp đề nén xuống rồi. Đây không phải điểm chết người là, chỗ chết người nhất chính là mặt của nàng đang hướng về phía Triệu Cường trong quần , nếu như người khác thấy , nhất định sẽ ý nghĩ kỳ quái đấy.

Hắn muốn làm gì .

Mặc dù hai ngày này hai cái đầu là ngủ ở chung với nhau , Nhưng là Triệu Cường không có gì qua ô cù động .

Bởi vì Triệu Cường biết vừa mới lột xác thành nữ nhân lỗ bình tâm nhất định sẽ rất không thoải mái , cho nên cố nén mình ** .

Nguyên bản lỗ bình tâm đối với hắn là phi thường cảm kích , nhưng mà hiện tại thế nào .

Là muốn mình cứ như vậy báo ân .

Vừa mới ở trong óc của nàng tạo thành cái loại đó bản thủ không chịu nổi tràng diện thời điểm , liền đã nghe được "Rầm ầm " một tiếng , ngay sau đó cửa sổ xe thủy tinh không biết bị cái gì đó cấp đánh nát . Mảnh kiếng bẽ "Bỏ cách cách" rơi đầy đất , cũng đánh rơi Triệu Cường cùng lỗ bình tâm trên đầu .

Lỗ bình tâm lập tức liền rõ ràng bây giờ trạng huống , mặc dù không biết đến tột cùng là chuyện gì , nhưng mà biết lúc đầu không là chuyện tốt .

Bất quá coi như là một cái ở đại gia tộc trường lớn nữ nhân , bảo trì ứng hữu trấn định , thân thể bảo trì kia làm cho người ý nghĩ kỳ quái tư thế bất động , nhưng là nhưng không có dơ bẩn ý niệm , trầm giọng hỏi "Chuyện gì xảy ra ."

"Có người nổ súng !" Triệu Cường cấp ra câu trả lời khẳng định .

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 109: sát phạt quyết tuyệt

Tiếng gió bén nhọn , tanh máu đỏ cùng chạy trốn hơn nửa thét chói tai vang lên đám người . . .

Toàn bộ thế giới giọng chính , chỉ có thi thể .

Triệu Cường không biết bọn hắn đến cùng phải hay không tới nhắm vào mình đây, bởi vì những thứ kia thương tử trên không trung xẹt qua , cũng không giống như là cố ý muốn giết Triệu Cường ngược lại Triệu Cường xe , đơn độc trong đó một phát .

Rất rõ ràng , đây là một nãy sinh hung sát án !

Người bị hại , chính là nằm dưới đất thi thể !

Không quản mục tiêu của bọn hắn đến cùng phải hay không mình , nếu như nửa ngời xồm ngời ở chỗ này , chỉ có chờ chết!

Triệu Cường biết trong tay bọn họ có súng , hơn nữa không thể nào là súng ngắn !

Nghe thanh âm có thể đã biết .

Triệu Cường không có mang súng , từ Bắc cảng đến nơi đây , là muốn làm phi cơ đấy. Triệu Cường thuận tay từ bên mình mò tới mấy khối bẻ tan tành thủy tinh cầm ở lòng bàn tay .

Triệu Cường vụng trộm nhìn thoáng qua kính chiếu hậu , viên đạn là từ phía sau cách đó không xa một cái bánh bao người trên xe vọt lại , hắn không biết mục tiêu của đối phương là không phải mình , chỉ là bản năng làm như vậy .

Lái xe ngồi ở phía trước , còn có vẻ hơi mờ mịt , cho đến hắn nhìn thấy nằm dưới đất thi thể cùng điên cuồng gọi , dốc sức liều mạng chạy trốn người, hắn mới hồi phục tinh thần lại .

Mở cửa xe ra , luống cuống tay chân chạy ra ngoài .

Triệu Cường vừa muốn gọi lại lái xe , chỉ nghe thấy một tiếng súng vang .

Lái xe thân thể mang theo viên đạn cường đại lực đánh vào , đụng vào cách đó không xa trên một chiếc xe .

Đáng chết ! Chẳng lẽ mục tiêu của bọn hán là mình .

Nhưng là bọn hán giết người khác làm gì .

Triệu Cường cảm giác được , người kia giết người xong về sau, lại chậm rãi đã đi tới .

Hán tại ở gần !

Không ! Là bọn hán !

Đối phương có hai người !

Mặc dù trong lúc bối rối , Triệu Cường thấy không rõ lắm bộ dáng của bọn hán , nhưng mà là có thể khẳng định , bọn họ là hai người !

Triệu Cường cắn răng , đối với nằm sấp ở trong lòng mình lỗ bình trong lòng tự nhủ nói: "Người sống ở chỗ này không nên cử động !"

"Vậy người . . ." Thấy Triệu Cường muốn đi ra ngoài , lỗ bình tâm vội vàng kéo lại Triệu Cường ống tay áo .

Triệu Cường cười vỗ vỗ lỗ bình tâm tay của , ý bảo nàng buông ra . "Yên tâm đi , dưới đời này không ai có thể giết ta !"

Sau đó , Triệu Cường một cước đạp mở cửa xe , thân thể trên mặt đất lăn hai vòng , đồng thời dùng sức vãi ra một cái mảnh kiếng bể , mà Triệu Cường bốn chân , đã núp ở một chiếc xe đằng sau .

Đồng nhất cái mảnh vụn cũng không phải Triệu Cường tùy tiện ném , mà là nhắm ngay tay súng cổ của !

Nhưng là , Triệu Cường tính sai , đối phương rất rõ ràng cũng không phải một người bình thường , nhẹ nhàng linh hoạt tránh thoát tùy tiện , nhưng cùng với lúc, cũng đã đã mất đi Triệu Cường thân ảnh của .

Triệu Cường không có thời gian nhìn chính mình một quãng có hay không trúng mục tiêu đối phương , bởi vì thủ đoạn lực lượng lớn hơn nữa , mảnh vụn bay tốc độ mau nữa , cũng căn không nổi súng của đối phương từ .

Còn có một mảnh vụn !

Đây cũng chính là Triệu Cường cuối cùng vũ khí !

Giết chết một người !

Đoạt súng !

Nửa giết một người khác !

Dùng mảnh kiếng bể đối phó người ta súng trong tay .

Nghe vào có chút đùa giỡn , nhưng là lúc này Triệu Cường đã không có bất kỳ biện pháp nào rồi!

"Rầm ầm . . . Sặc . . ."

Một phát lau Triệu Cường tránh né thân xe , từ bên tai của hán sát qua .

Triệu Cường biết mình vị trí đã đối với đối phương phát hiện , nhưng lại không dám tránh né quá xa.

Bởi vì giết người không phải của hán mục đích , mục đích của hán , là bảo vệ cái đó còn ở trong xe lỗ bình tâm !

Mục tiêu của bọn hán rốt cuộc là người nào .

Nếu như là mình , Triệu Cường hoàn toàn có thể lấy mình tới dẫn dắt rồi đi bọn hán , nhưng mà hiện tại , Triệu Cường không đánh cuộc được ! Cũng không dám đánh cuộc !

Nếu như thua cuộc , như vậy lỗ bình tâm mệnh sẽ không có ah !

Hơn nữa , coi như là mình thì như thế nào .

Khi bọn hán đuổi theo mình thời điểm , đối với lỗ bình tâm trên đầu tới nhất thương , cũng là có thể đẩy.

Điểm này , từ mặt khác đã cũng ở trong vùng máu cũng có thể thấy được rồi.

"Rầm ầm . . ."

Đang Triệu Cường nghĩ hết biện pháp thời điểm, lại bị một màn trước mắt sợ ngây người.

Lỗ bình tâm, cái đó nguyên bản ở trường hợp nào cũng có thể bảo trì trấn định nữ nhân, bây giờ lại giống như là một người điên đồng dạng, nắm một cái mảnh kiếng bề liền hướng đang hướng Triệu Cường đi tới tay súng nơi nào ném đi qua, hơn nữa nàng lại đang hướng cạnh mình chạy!

Nàng muốn làm cái gì.

Nàng điên rồi sao.

Triệu Cường tâm thoáng cái thót lên tới cổ họng.

"Triệu Cường, chạy mau ah!" Nàng không biết Triệu Cường sau lưng thân phận, vừa chạy, một bên khàn giọng kiệt lực gào thét.

Kia hai tên sát thủ, hiển nhiên là bị lỗ bình tâm đồng nhất cái cử động điên cuồng cấp chọc giận. Hướng sát thủ nhà nghề trên người ném mảnh kiếng bề. Cái này rõ ràng chính là khiêu khích hành động!

Nguyên bản kia hướng Triệu Cường bên người đi người động tác không thay đổi, mà một cái khác tay súng thì là nòng súng nhắm ngay lỗ bình tâm!

"Mau hướng nhiều người địa phương chạy!" Triệu Cường hét lớn. Sau đó mình lại liền xông ra ngoài, hấn hiện tại cũng không cần biết nhiều như vậy, xen vào nữa, chỉ sợ lỗ bình tâm mệnh sẽ không có!

Triệu Cường là thẳng tắp tiến lên đây, có một loại không sợ chết cảm giác.

Giữa hai người càng ngày càng gần, mà Triệu Cường cũng nhìn rõ ràng mặt của đối phương rồi.

Mẹ nó, là Quỷ tây dương!

Nếu như mình bị Quỷ tây dương giết, đây chẳng phải là để cho Boss chê cười chết.

Triệu Cường loại hành vi ngu xuẩn này, rất hiển nhiên là ngoài tên kia tay súng dự liệu. Nhưng là rất nhanh, ở trên mặt của hấn hiện lên đùa cợt nụ cười, đối với thật nhanh chạy tới nam nhân giờ súng lên.

"Rầm ầm..."

Một phát này, tay súng nhắm chính xác là Triệu Cường đầu.

Nhưng là, hấn thất vọng rồi.

Bởi vì cái đó dốc sức liều mạng hướng mình đánh tới chớp nhoáng Triệu Cường cũng không có ngã xuống, hơn nữa, mà ngay cả hấn chạy trốn tư thế cũng không có thay đổi.

Đánh hụt.

Điều đó không có khả năng!

Ở khoảng cách gần như vậy dưới tình huống, lại đánh hụt, đây đối với tay súng mà nói, là một sỉ nhục lớn lao!

Nhưng là kỳ thật, Triệu Cường chẳng qua là thuận thế thác khai một bước nhỏ mà thôi, cái này một bước nhỏ, để hấn tránh thoát cái viên này trí mạng viên đạn.

Tay súng kia nguyên bản nụ cười trên mặt biến mất, biến chuyển đây, là gương mặt phẫn nộ. Lúc này đây, hấn thanh súng nhắm ngay Triệu Cường ngực.

"Rầm ầm..."

Tiếng súng vang rồi, nhưng là nhưng không nghe thấy Triệu Cường kêu khóc, trái lại truyền đến một tiếng súng tới tay kêu rên.

Triệu Cường trong tay khối kia miếng thủy tinh, đã đâm vào tay súng trên vết hầu.

Máu tươi toát ra, mà tay súng bản người đã ngã trên mặt đất.

Triệu Cường nhặt lên rơi xuống đất súng, điên rồi đồng dạng đi vòng vèo hướng lỗ bình tâm địa phương.

Mẹ nó, Phong nương cửa!

Thật là đồ Phong nương cửa!

Triệu Cường trong nội tâm không ngừng chửi bới , nhưng là bước chân cũng không ngừng .

Mà tên sát thủ kia , chỉ là ở phía sau đi theo , thì không có nổ súng , như là mèo bắt chuột đồng dạng trên đầu lấy lỗ bình tâm .

Mà càng như vậy , lại càng dễ cho Triệu Cường kiên định cứu lỗ bình tâm tin tưởng .

Lỗ bình tâm cắn răng liều mạng chạy , bởi vì hiện tại không ai có thể cứu nằng , tất cả mọi người ở thất kinh chạy trốn lấy .

Vậy mà bởi vì lỗ bình tâm chạy quá mau , vấp ở ven đường trên bậc thang , nặng nề ngã văng ra ngoài .

Tay súng mặt lộ cười lạnh , trò chơi mèo vờn chuột cũng có thể đã xong . Sau đó , tay súng sắc mặt bình tĩnh đã giơ tay lên bên trong súng . . .

Triệu Cường xem xét , tâm lập tức thót lên tới cổ họng , một bên liều mạng chạy trốn , vừa hướng tay súng nổ một phát súng !

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: chúng bạn xa lánh

Triệu Cường ngay cả nhắm chính xác thời gian đều không có , liền đem đạn phát bắn ra ngoài , thậm chí có thể nói , hần liền đối phương nhìn cũng chưa từng nhìn .

Một phát này , chi là thị uy !

Là uy hiếp !

Là cảnh cáo !

Quả nhiên , một phát này đánh trật .

Nhưng là tay súng lại cùng Triệu Cường dự liệu đồng dạng quay đầu lại .

Cùng một cô gái nhu nhược so sánh , một cái cầm súng trong tay nam nhân hiển nhiên đáng sợ hơn có tính chất uy hiếp .

Sát thủ cũng là người , mặc dù bọn hắn không quan tâm chính mình cái mạng , lấy mạng ra đánh , nhưng mà là có thể sống sót , cũng là một chuyện tốt . Lúc đầu hữu mệnh lấy tiền rồi .

Tay súng quay đầu lại , đối với trong lúc chạy trốn Triệu Cường , không ngừng nổ súng , mà Triệu Cường cũng là hết sức đánh trả .

"Rầm ầm . . . Rầm ầm . . . Rầm ầm . . . Rầm ầm . . ."

Vô số tiếng súng vang lên , và ở đồng thời , song phương viên đạn toàn bộ đều biến mất hầu như không còn rồi .

Tay súng lạnh lùng nhìn Triệu Cường liếc , không có liên chiến , mà là quỷ mị lách vào giữa đám người , trong nháy mắt liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi .

Triệu Cường cũng không có thừa thắng xông lên , thời điểm này , lỗ bình tâm nhưng mà so cái gì cũng trọng yếu . Chạy đến lỗ bình cơ thể và đầu óc bên , đem nằng từ dưới đất đỡ dậy , lo lắng hỏi: "Bình tâm , ngươi làm sao vậy . Không có sao chứ ."

"Không có sao ." Lỗ bình tâm từ dưới đất đứng lên , có thể thấy rõ ràng nằng trắng nõn bóng loáng bấp chân bị ven đường bậc thang cấp va chạm rơi mất một khối da , mị huyết châu từ bên trong thấm thấu ra , hơn nữa một ít bụi bặm , thấy Triệu Cường không ngừng đau lòng . Mặc dù không có trở ngại , nhưng là cái này cảm giác đau đớn , cũng không phải là dễ chịu như vậy rồi .

"Không có sao là tốt rồi ." Triệu Cường đem tâm trạng đang lo lắng rốt cuộc cấp buông xuống . Vừa mới khoảng cách xa như vậy , đã gặp nằng ngã sấp xuống , còn tưởng rằng là bởi vì trúng đạn rồi đầu rồi , sợ đến Triệu Cường mình thiếu chút nữa trước quát tới .

Ở Triệu Cường nâng đỡ , lỗ bình tâm đứng lên , lại đột nhiên phát hiện tay của mình bên trên tất cả đều là máu , ngay sau đó ánh mắt liền chuyển dời đến Triệu Cường trên cánh tay . "YAA.A.A.. , người cánh tay như thế nào chảy máu ."

"Không có sao ." Triệu Cường ung dung cười cười .

"Người trúng đạn rồi ."

"Đúng đấy trầy da một chút ."

"Chà phà da có thể có lớn như vậy cái lỗ thủng ."

". . ." Triệu Cường đứng ở nơi đó cười khan hai tiếng . Có lẽ nữa khoảng cách xa một chút Triệu Cường có thể tránh khỏi , nhưng là bất đắc dĩ khoảng cách giữa hai người thân cận quá , có thể không cho viên đạn chui vào đến trên đầu , đã là vạn hạnh .

"Người còn cười ngây ngô , mau gọi điện thoại gọi xe cứu thương ah !" Lỗ bình nghĩ thầm tìm điện thoại gọi xe cứu thương , nhưng là bất đắc dĩ túi còn ở trong xe , mà vừa nghĩ tới tài xế kia chết thảm bộ dáng , có chút âm ảm , cũng có chút sợ hãi .

"Không cần gọi xe cứu thương rồi." Triệu Cường cười khở lắc đầu , "Người xem xe này cũng đứng hàng đi nơi nào . Chờ xe cứu thương tới , đoán chừng ta cũng vậy mất máu quá nhiều chết ở chỗ này rồi."

"Ra, đi lên ." Triệu Cường ngồi xổm trên mặt đất , đưa lưng về phía lỗ bình tâm .

"Người . . . Người muốn làm gì ."

Triệu Cường trợn trắng mắt , "Ta có thể làm gì , người xem người chân kia , còn có thể đi đường sao?"

"Kia cánh tay của người . . ."

"Cánh tay không có sao ."

"Như thế nào không có sao . . ."

"Ta là nam nhân !" Triệu Cường quay đầu hướng lỗ bình tâm cười cười .

Cuối cùng , vẫn là Triệu Cường công lỗ bình tâm , hướng cách nơi này gần đây bệnh viện đi tới .

Triệu Cường không có báo động , bởi vì ở Bắc Kinh đã xảy ra chuyện lớn như vậy , những cảnh sát kia coi như là muốn trộm lười cũng rất không có khả năng rồi.

. . .

Triệu Ngọc đang ngồi trong phòng khách uống vào cà phê , nhìn báo chí , trên bàn trà đích điện thoại đột nhiên vang lên , hần nắm lên điện thoại , nhìn nhìn dây số , bất đắc dĩ ním môi một cái , tiếp lên điện thoại .

"Ha ha , ca , tin tức tốt , tin tức vô cùng tốt ah !" Vừa mới chuyển được , trong loa liền truyền đến Triệu Quang hưng phấn tiếng gào .

Đối với tên phà của này đệ đệ , Triệu Ngọc đã ở vào không thể làm gì trạng thái , "Chuyện gì cao hứng như vậy , người không phải là mới ra đi không ."

"Ác hữu ác báo , thật con mẹ nó là ác hữu ác báo ah !" Triệu Quang ha ha cười nói ."Ha ha , ca , người biết không . Vừa mới ta nhận được tin tức , cái đó Triệu Cường , mới vừa rồi cùng gọi lỗ bình tâm kia tiểu biểu; từ trên đường phố , xe bị người ngăn chặn , nhưng lại con mẹ nó trúng đạn rồi , ha ha , vui cười chết ta rồi !"

Triệu Ngọc mặt của thoáng cái âm xuống dưới , "Thương thế của hần như thế nào đây?"

"Nghe nói bả vai trúng một phát đạn , người hôn mê ."

"Hôn mê ."

"Đúng vậy a ! Ca , người mất hứng ."

Cao hứng cái rầm !

Triệu Ngọc trong lòng mắng một câu , bất quá vẫn là hỏi "Hần ở đây bệnh viện nào ."

Ở đã biết bệnh viện địa chỉ về sau , Triệu Ngọc cúp điện thoại , khẽ véo nhẹ bóp huyết Thái Dương .

Đây quả thực là ở không đi gây sự !

Hiện tại Triệu Ngọc là ở danh tiếng trên đầu sóng, Triệu Cường trúng đạn, chuyện này đầu tiên sẽ liên tưởng đến người nào. Rõ ràng nhưng, liền là vừa vận bị đoạt quyền Triệu Ngọc!

Nhưng mà, Triệu Ngọc căn bản cũng không có động thủ!

Hắn bị khi ngăn cản Tiến Bài rồi!

...

Triệu thị tập đoàn tầng 30, một gian to lớn rộng lớn trong phòng họp, mười mấy người vây quanh đá cẩm thạch bàn ngồi. Ngồi ở bên trong trên đài hội nghị đây, chính là biểu tình nghiêm túc Triệu Lương hồng! Có thể ngồi người ở chỗ này, bọn hắn cũng có một điểm giống nhau, chính là họ Tần!

"Các người muốn làm gì. Các người dựa vào cái gì phản đối. Triệu Cường là con của ta, thừa kế ta dưới cờ tài sản, có lỗi gì." Triệu Lương hồng âm thanh lạnh lùng nói. Hôm qua Thiên lão gia tử nổi giận, hôm nay liền truyền ra, muốn họp. Rõ ràng nhưng, Triệu Cường lên làm người thừa kế này, có rất nhiều người bất mãn.

"Lão đại, không phải chúng ta không hiểu, nhưng là Triệu Cường đứa nhỏ này cũng đem chúng ta Triệu gia mặt mũi mất hết! Người nói hắn để cho Tôn gia chính là cái kia... Ai, Lão đại, khỏi cần phải nói, người đã nói hắn có tư cách gì khi chúng ta Triệu gia xuống Nhậm gia chủ. Hắn dựa vào cái gì quản đề ý đến chúng ta Triệu gia nhiều như vậy người." Một trung niên nhân, ngoài miệng ngậm xi gà, âm thanh lạnh lùng nói.

"Đúng đây, có người như vậy thật đúng là gia môn bất hạnh!"

"Ai, nói như thế nào đâu này?"

"Ta cảm thấy phải người thừa kế không thể như vậy thảo suất quyết định!"

". . ."

Triệu Lương hồng thờ ơ lạnh nhạt, mãi cho đến thanh âm dần dần trở bình thường, Triệu Lương hồng mới đúng những thứ kia không nói gì người nhìn lướt qua, "Các người thì sao."

"Chúng ta cảm thấy có lẽ để cho lão gia tử quyết định."

Lão gia tử.

Lão gia tử là ai?

Là Triệu Cường gia gia, Triệu Lương hồng cha hắn!

Rất rõ ràng, bây giờ Triệu lão gia tử căn bản cũng không ủng hộ Triệu Cường.

Như vậy, ý của bọn hắn, cũng liền không cần nói cũng biết.

"Hừ! Không cần làm phiền lão nhân gia ông ta, chuyện này tự chính mình quyết định!" Nói xong, Triệu Lương hồng đứng dậy liền phải ly khai.

Mặc dù là người hào sảng một ít, nhưng là sống lâu vị trí gia chủ, điều này cũng làm cho hắn có thể đủ tâm tư cẩn thận đi một tí. Mới vừa đi đến cửa miệng, điện thoại đột nhiên vang lên, "Này, chuyện gì. Gì vậy? Bệnh viện. Bệnh viện nào." Cúp điện thoại, Triệu Lương hồng đối xử lạnh nhạt liếc nhìn mọi người, khóe miệng mang theo lạnh lùng vui vẻ, "Tốt! Các người thật vô cùng tốt! Cũng dám đối với con của ta từ ra tay, ha ha, đây là các người tự tìm!"

Triệu Lương hồng một người lòng nóng như lửa đốt tiêu sái rồi, mà người trong phòng họp, lại ngồi ở chỗ kia, như có điều suy nghĩ.

"Nhị ca, chúng ta đi xem sao?"

Triệu Thiên biến cắn răng, "Đi xem! Nếu như không nhìn, liền thật tưởng rằng chúng ta đã hạ thủ rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 170: nặng nề trở ngại

"Gia gia , Triệu Cường đâu này?" Vương Vũ xưa kia vội vàng đi tới hỏi.【 】

Lỗ ngọc sáng cười khổ lắc đầu , cũng không biết Triệu Cường có cái gì ma lực , lại đem Vương Vũ xưa kia mê phải thần hồn điên đảo . Nguyên bản như vậy có lẽ phép con gái , bây giờ lại ngay cả cửa đều không gõ liền vào được .

"Triệu Cường . . . Không có nói với người sao "

"Không có , hắn đi đâu ."

Lỗ ngọc sáng biết , Vương Vũ xưa kia nhất định là nghe được cái gì tin tức , không đúng vậy không có khả năng như vậy khí thế hung hăng . Vì vậy , lỗ ngọc sáng đã nói lời nói thật , "Triệu Cường đi bán sỉ thị trường ."

"Bán sỉ thị trường ." Vương Vũ xưa kia giật mình há hốc mồm , "Gia gia , ngài sao có thể để cho hắn đi vào trong đó , nơi nào nhưng lại tại bờ biển ah !"

"Ta cũng không muốn để cho hắn đi , Nhưng hắn phải đi , ta cũng vậy ngăn không được ah ! Ha ha , yên tâm đi , Vũ Tích , có Cao Tường lão sư đi theo , Triệu Cường sẽ không có loạn gì đâu." Lỗ ngọc sáng nhẹ giọng an ủi .

Có Cao Tường đi theo .

Với hắn đi theo còn không bằng không có! Lấy Triệu Cường làm người , nhất định sẽ bảo vệ cẩn thận an toàn của hắn đấy.

Bất quá , nói như vậy , mặc kệ bằng Vương Vũ xưa kia nữa cố gắng thế nào , coi hắn mềm mại tính tình đều là không nói được ."Hắn đi bán sỉ thị trường đã làm gì ."

"Giờ này không biết bao lâu tài năng ngừng , để bảo đảm các học sinh ăn uống , phòng ngừa bão buổi tối cũng sẽ không ngừng , cho nên phải đi bán sỉ thị trường tìm thực vật đi ." Lỗ ngọc sáng như nói thật nói.

"Không được , ta muốn đi tìm hắn !"

"Ái chà , Vũ Tích , người có thể tuyệt đối đừng đi !" Lỗ ngọc sáng vội vàng ngăn lại nói ."Bên ngoài bây giờ gió thổi lớn , làm sao người đi ra ngoài tìm à?"

"Ta không biết . . ." Vương Vũ xưa kia thấp giọng nói ."Nhưng mà . . . Nhưng là ta không muốn như vậy chờ , ta . . . Ta sợ . . ."

"Ai . . ." Lỗ ngọc sáng thở dài , thấy Vương Vũ xưa kia nước mắt cũng ra rồi , mới vừa muốn nói chuyện , liền gặp được cửa mở . . .

Lỗ bình tâm đi đến , thấy chảy nước mắt Vương Vũ xưa kia , hỏi "Đây là thế nào ."

"Ai , bình tâm , vẫn là người khuyên nhủ nàng đi!" Lỗ ngọc sáng nói .

"Vũ Tích , làm sao vậy ." Lỗ bình tâm thấy vậy , nhẹ giọng hỏi .

"Triệu Cường . . . Triệu Cường hắn . . . Ô ô ô . . ." Nói , Vương Vũ xưa kia liền nằm ở lỗ bình tâm trong ngực khóc lên .

Triệu Cường hắn làm sao vậy .

Chết .

Không thể nào đâu , ai có thể làm hại Triệu Cường .

Hồi tưởng lại Triệu Cường ở Bắc Kinh thực lực , mà ngay cả lỗ bình tâm cũng hiểu được một hồi khiếp sợ , ai ngờ chọc Triệu Cường , vậy còn được bản thân nghĩ kỹ mới được .

Nhưng mà . . . Triệu Cường đến tốt cùng làm sao vậy .

Nghe Vương Vũ xưa kia đức quảng lời nói , lỗ bình tâm rút cuộc minh bạch được rồi.

Nguyên lai , Triệu Cường lại mạo hiểm đi ra ngoài tìm vật liệu đi .

Ngu nam nhân !

Lỗ bình tâm không biết có lẽ khí hắn vẫn khản trương hắn , thấy Vương Vũ xưa kia bộ dạng , lỗ bình tâm vội vàng thoải mái .

Bởi vì , nàng là Vương Vũ xưa kia bình tâm tỷ .

Cho nên , nàng không thể khóc .

...

Triệu Cường tiền cương mới vừa ở nhà kia Tiểu Siêu Thị trong , cũng đã tổn không sai biệt lắm .

Chỉ là tới trường học đi làm mà thôi, mang nhiều tiền như vậy làm gì .

Hơn nữa , hiện tại có một loại tạp phiến , gọi là chi phiếu ! Cho nên hiện sao , đủ là tốt rồi !

Triệu Cường rất xấu hổ , Cao Tường cũng rất xấu hổ . Đem nhiều đồ như vậy cũng dời lên xe , đột nhiên phát hiện không hữu hiện tiền , thật là đáng xấu hổ một việc .

"Ây. . . Ta không có , ngươi có sao?" Người kia hỏi .

Lý lão bản lắc đầu , "Chúng ta đây đều là buôn bán nhỏ , vẫn luôn là chỉ lấy hiện sao đấy, không chuẩn bị cái loại đó công nghệ cao đồ vật ."

"Ha ha , kia đã như vậy , Cao Tường , ngươi trước ở chỗ này trong chốc lát . Kề bên này nơi đó có ngân hàng sao?" Triệu Cường có chút lúng túng cười nói .

"Triệu lão sư , ngươi không mang tiền ." Lý lão bản kinh ngạc nói .

". . . Ừm!" Mặc dù có chút xấu hổ , cũng có chút biết rõ còn có hỏi , xem xét đều là đáy lòng hiểu rõ đấy, nhưng mà Triệu Cường vẫn là rất xấu hổ . Mặc cho Triệu Cường da mặt dù dày , vào lúc đó , vẫn là có chút không thoải mái .

"Há, không có sao ! Tiền trước thiếu , ta tới cầm!" Lưu lão bản hào khí đích nói .

"Ha ha , đứng a! Vị này Cao lão sư là lão Lý bạn học cũ , Triệu lão sư lại là mạo hiểm lớn như vậy mưa gió đi tới , chính là vì đệ tử , chỉ bằng phần này tâm , Triệu lão sư cũng không có thể hư ! Trước thiếu , không cần phải gấp !" Người nọ cũng cười nói .

"Ây. . . Đã như vậy , vậy thì cảm ơn nhị vị rồi." Triệu Cường cười nói .

"Ha ha , khỏi phải nói những thứ này , vẫn là nhanh đi về đi, nhìn gió này , trong chốc lát không đúng càng lớn ." Lý lão bản cười nói .

"Được, hôm nào mời nhị vị uống rượu , ai cũng không rõ chính xác không đến ah !" Triệu Cường cười to nói .

Nhưng Hậu Triệu mạnh cùng Cao Tường hai người , đem xe mái hiên khóa tù liễu chỉ về sau, chia vào phong, ngồi ở trên xe .

"Con bà nó, gió quá lớn , đem ta đầu hình đều chém gió rối loạn ." Triệu Cường bất mãn nói .

"Trước bắt kẻ đầu của ngươi hình, vẫn là mau trở về đi thôi ! Bất quá trở về khai mở chậm một chút , lớn như vậy phong, coi chừng đem xe cấp lật ngược ." Cao Tường nói .

"Ha ha , yên tâm đi , ngươi còn chưa tin kỹ thuật của ta sao?"

"Ta không tin !" Cao Tường thành thật nói . Cùng tin nhiệm Triệu Cường so với , vẫn là cái mạng nhỏ của mình tương đối trọng yếu .

". . ."

Triệu Cường buồn bực khởi động xe hàng , dầm ở càn ga , chậm rãi chạy được lên.

Gió càng lúc càng lớn , căn bản cũng không có ngừng dấu hiệu . Vô số viên cũng đánh chính là giọt mưa đập nện ở trên kính chắn gió , ảnh hưởng nghiêm trọng lấy Triệu Cường tầm mắt .

Cho dù có cần gạt nước ở chắn gió bản trên thủy tinh cao thấp không ngừng phập phồng , nhưng mà cái này cũng không ảnh hưởng được cái gì .

"Ta cấp lỗ hiệu trưởng gọi điện thoại đi, để cho bọn họ chờ ở cửa , Nhưng chờ tới khi trường học , vẫn là hai người chúng ta dời ." Thấy Triệu Cường lái xe thấp phần vững vàng , hơn nữa tốc độ cũng không nhanh . Thời gian dần qua , Cao Tường cũng yên tâm .

Triệu Cường cẩn thận theo cần gạt nước vừa mới đảo qua địa phương , nhìn tình huống phía trước , thần nhiên nói: "Đánh đi !"

"Uh, đánh ."

"Như thế nào không nghe thấy ngươi nói chuyện ."

"Bởi vì không gọi được ."

". . ."

Triệu Cường hiện tại thật muốn hành hung Cao Tường một chút , nói chuyện thờ ơ , ai chịu nổi .

Mặt đường bên trên đã tắt cả đèn là nước mưa , trên đường trừ bỏ neo ở bên cạnh mấy chiếc xe riêng ngoài ý muốn , nhìn không thấy bất luận cái gì chiếc xe , thậm chí là người đi đường .

"Kết kết . . ."

Trong lúc đó thắng gấp , xe hàng ngừng lại .

Nguyên bản không có một điểm chuẩn bị tâm tư Cao Tường thiếu chút nữa bị sáng ngời đi ra ngoài .

Dừng xe .

Tôi trường học .

Không có khả năng !

Hiện tại mới đi hơn mười phút , làm sao có thể đến chỗ rồi đâu này?

"Làm sao vậy ."

"Người xem phía trước !" Triệu Cường đối với kính chắn gió chỉ chỉ .

Cao Tường theo Triệu Cường ngón tay phương hướng nhìn sang , một cây đại thụ chèn lên eo bẻ gãy , hoành ở giữa đường cái .

Bởi vì đi là gần đường , cho nên đường cũng không rộng , một cây đại thụ vừa vặn ngăn cản mất lộ .

Mà cũng bởi vì đáng nhìn độ quá thấp , Triệu Cường hiện tại xe dừng vị trí cách nằm ngang ở giữa đường cái đại thụ khoảng cách rất gần , coi như là quay đầu , cũng là chuyện không thể nào .

"Làm sao bây giờ ."

"Chuyển xe !"

". . ."

Triệu Cường bắt đầu đi lùi , đối với Cao Tường nói : "Cao lão sư , làm phiền người hạ xuống , xuống xe giúp ta chỉ đường ."

"Vì cái gì ."

Triệu Cường chỉ chỉ kính chiếu hậu , "Người cảm thấy tình huống như vậy , ta còn có thể nhìn thấy phía sau sao?" Triệu Cường chỉ chỉ bên cạnh kính chiếu hậu .

Bên trong xe , bị phía sau ruộng lớn chặn lại , phía ngoài , đã hiện đầy nước mưa .

Nhưng mà , dưới loại tình huống này xuống xe là rất không sáng suốt lựa chọn .

Bên ngoài lại là gió lớn , lại là mưa to . Mặc dù Cao Tường cùng đi theo rồi , cũng chỉ là bởi vì hắn nhận biết bán sỉ thị trường người , cái mạng nhỏ của hắn nhưng mà rất trân quý .

Thấy Cao Tường kia phức tạp biểu tình , Triệu Cường liền đã biết hắn nghĩ . Bắt đầu đi lùi , "Biết lái xe chứ?"

"Uh, bắt quá lớn như vậy gia hỏa ta nhưng chưa thử qua ." Cao Tường móc ra một hộp chìa khóa , lại đưa cho Triệu Cường một cây .

"Vậy người mở ra , chìa khóa lật nửa nửa rút ra , ta xuống dưới chỉ đường ."

"Không được !" Cao Tường cự tuyệt nói . Mặc dù biết Triệu Cường là kẻ tài cao gan cũng lớn , nhưng là dưới loại tình huống này , vẫn là không cho phép Triệu Cường mạo hiểm .

"Vậy coi như không có biện pháp ."

"Không có chuyện , ngày này cũng không còn người , chỉ cần người thẳng tắp lui về phía sau , không đụng được người , cũng không đụng được xe đấy." Cao Tường cười nói .

Đúng là như vậy , ở thời tiết như vậy xuống , trừ Triệu Cường cùng Cao Tường hai cái này người ngồi bên ngoài , thật đúng là liền không người nào nguyện ý ra khỏi phòng .

"Vậy được rồi , xảy ra chuyện người phụ trách ."

"Uh, ta phụ trách !" Cao Tường tràn đầy tự tin nhẹ gật đầu .

Triệu Cường chìm khẩu khí , hần kỹ thuật lái xe rất cao , nhưng mà không có nghĩa là hần có thể nhắm mắt lái lái xe .

Dù sao , nhắm mắt lái là nhìn không tới người .

Triệu Cường nhẹ nhàng khởi động cần ga , xe hàng chậm rãi lui về phía sau .

Tốc độ như vậy , hình dung đây là tốc độ nhanh như rùa cũng là có thể đấy.

Đi qua mấy mươi giây sau , đột nhiên đã nghe được "Ừng ực " thanh âm , Triệu Cường lại một lần nữa ngừng xe hơi , kéo lên rãnh tay áp . Tiếp theo , Triệu Cường lại đẩy hạ thủ áp , thấy phía trước khoảng cách có thể quay đầu rồi , ngay lập tức đem lái xe mới phía bên trái bên quẹo cua .

Ngay tại lúc này , sự tình đã xảy ra .

Bánh xe đang động , Nhưng xe như thế nào bắt động đâu này?

"Làm sao vậy ." Thấy Triệu Cường vẻ mặt bất đắc dĩ đó , Cao Tường cũng sờ mà hỏi.

Triệu Cường tròn trắng mắt , bất đắc dĩ nói: "Người nói người phụ trách ah ! Hiện tại đã xảy ra chuyện rồi !"

"Ra chuyện gì ."

"Đại khái là bánh sau bị mắc kẹt đi!" Triệu Cường buồn bực lắc đầu , "Ta đi xuống xem một chút , người trên xe đợi lát nữa ."

Sau đó , Triệu Cường kéo khóa cước , đẩy cửa xe ra chuẩn bị một chút xe .

Vừa mới đẩy cửa xe ra , liền truyền vào tới một hồi gió lớn .

Chết tiệt !

Trách không được sẽ có cây gãy đoạn , nguyên tới nơi này đường hẹp , bên cạnh lại tất cả đều là cao lâu , con đường này hay là tại cái này hai tòa nhà cao lâu tầm đó .

Nói cách khác , nơi này là phong khẩu !

Nơi này gió nếu so với những địa phương khác lớn hơn nhiều !

Triệu Cường chân mới tại mặt đất tích nước trong , tay vịn buồng xe , chậm rãi đi tới phía sau xe .

Thô sơ giản lược nhìn một chút , liền biết vấn đề chỗ ở rồi.

Phía sau xe đấy, phía bên phải bánh xe bị mắc kẹt !

Rất rõ ràng hàng phía sau xe phía bên phải bánh xe nếu so với bên trái thấp đi một đoạn .

Đến tốt cùng là cái gì tạp trụ hay sao?

Triệu Cường đi vòng qua bên phải , cúi người nhìn kỹ một chút , nhất thời giận đến muốn chửi mẹ .

*** , đây là cái tên hỗn đản đồ chơi làm chuyện tốt mà !

Người nhà trộm nắp giếng sẽ không đi trộm cục cảnh sát cửa à? Vì cái gì hết lần này tới lần khác ở chỗ này trộm .

Ách . . . Đương nhiên , ở nơi nào trộm đều là rất không đạo đức .

Triệu Cường buồn bực đi trở về , kéo cửa xe ra , đối với người ở bên trong đang chờ đợi mình Cao Tường bất đắc dĩ nói: "Bánh xe kẹt tại xuống nước giếng miệng giếng rồi."

【 】

Chương 171: hữu kinh vô hiểm

Gió thật to , to đến có thể đem một thanh niên cấp thời ngã . 【 】

Triệu Cường dùng chùy ngàn cân , mới xem như ổn định thân thể của mình . Bất quá mặc dù như thế , nhưng cũng là nửa bước khó đi .

"Vậy phải làm thế nào ." Cao Tường hỏi.

Triệu Cường trợn trắng mắt , làm sao bây giờ làm sao bây giờ , bạn thân này mà giống như sẽ hỏi làm sao bây giờ . Bất đắc dĩ nói: "Người lái xe , dẫm ở cần ga , đi phía trái ngoặt , nhớ kỹ , cần ga giết chết , ta xe đẩy !" "

Cần ga giết chết .

Bà mẹ nó , vậy còn không một người mù liền xông ra à?

"Áy. . . Vẫn là người lái xe , ta xuống dưới đây đi!" Cao Tường hơi lộ ra chần chờ nói .

"Lớn như vậy phong, người xuống được đến sao?"

". . . Vậy người cẩn thận đi!"

"Uh, chờ xe có thể động , liền lập tức phanh xe , sau đó chuyện còn lại giao cho ta thì tốt rồi ."

"Uh, được." Cao Tường nhẹ gạt đầu .

Triệu Cường dùng sức té lên xe cửa , nhưng Hậu Đỉnh lấy mưa , lại đi trở về phía sau xe .

Triệu Cường cả người bên trên Hạ Đô đã ướt đầm rồi, hán cũng không biết vừa mới tại sao phải kéo khó cước , bởi vì bây giờ nhìn lại , cần bản là một chút tác dụng đều không có .

Y phục ướt nhẹp dán ở trên người rất không thoải mái , nhưng mà hiện tại đã không thể chú ý nhiều như vậy .

Thời gian dần qua , Triệu Cường nghe thấy được xe hàng tiếng động cơ nổ âm thanh . Triệu Cường biết , Cao Tường đã bắt đầu nhấn ga rồi.

Tiếng oanh minh càng lúc càng lớn , Triệu Cường hai tay đem xe đẩy mái hiên , liều mạng về phía trước dùng lực .

Trên mặt đất tràn đầy nước mưa , điều này làm cho bánh xe cùng mặt đất lực ma sát rút xuống , cho nên bánh xe cũng chẳng qua là tại nguyên chỗ trượt .

"Hừ . . ." Triệu Cường đem mình toàn bộ sức mạnh mà cũng sử dụng ra rồi, Nhưng là xe lại như cũ vẫn không nhúc nhích .

Nếu như là thông thường kiểu xa , kia còn có thể , nhưng mà đây cũng là một chiếc xe vận tải ! Bên trong xe còn tràn đầy vật phẩm ! Mặc cho Triệu Cường lại dùng sức , cũng không thể nhúc nhích mảy may .

Đã tại tại chỗ 10 phút rồi, xe còn tại nguyên chỗ đảo quanh , Triệu Cường toàn thân nước mưa , quả thực là so với rửa một lần tắm còn nhiều hơn .

Càng mưa càng lớn , gió cũng càng lúc càng lớn , kèm theo trên bầu trời sấm sét vang dội , cứ dường như là tận thế sắp tới một dạng .

Bánh xe nhanh chóng chuyển động vẩy ra đi ra ngoài nước mưa đánh vào Triệu Cường trên mặt của , nhưng mà Triệu Cường giống như có mắt không trông , chỉ là đứng tại chỗ , liều mạng thôi động xe hàng .

"Ah . . ." Triệu Cường nổi giận gầm lên một tiếng , đột nhiên trong nội tâm vui vẻ .

Động !

Xe động !

Mặc dù chỉ là rất nhỏ trong nháy mắt , nhưng là xe quả thật động .

Triệu Cường mới phát giác được , lúc này đây xe tiếng động cơ nổ tiếng khòe giống như càng lớn .

Chết tiệt , nguyên lai cái này Cao Tường vừa mới không có đạp lút cần ga !

Triệu Cường không có mất ý chí , mà là bảo trì như vậy trạng thái , ở trong tiếng nổ vang , liều mạng phụ giúp xe hàng .

Xe hàng một chút xúi đi phía trước đi tới , Triệu Cường không dám có một tí thư giãn .

"Ah . . ."

Xe hàng ngay tại Triệu Cường trong tiếng hô , chậm rãi đã đi ra xuống miệng giếng . Xe đột nhiên thay đổi nhanh, thoát ly Triệu Cường bàn tay , ngay sau đó xe hàng tuột tường một khoảng cách về sau, ngừng lại .

Nhưng bởi vì quán tính quan hệ , Triệu Cường về phía trước lao đảo nghiêng ngã chạy hai bước , rồi sau đó lại ngã nhào trên đất .

"Chết tiệt bảo !" Triệu Cường thầm mắng một câu . Nguyên bản dùng chùy ngàn cân đem lực lượng tập trung vào hạ bàn , Nhưng bởi vì vì động tác của mình , làm cho phân thần , chùy ngàn cân cũng bởi vậy biến mất . Ở không chế không nổi mình cân đối thời điểm , mãnh liệt bảo lại cuốn tới , này mới khiến Triệu Cường không vững vàng thân thể .

Triệu Cường từ trên mặt đất đứng lên , dù sao thân Thượng Đô đã ướt đầm rồi, dù thế nào dính nước , cũng cũng không sao cả .

Triệu Cường chậm rãi đi trở về xe hàng nơi nào , kéo cửa xe ra , thấy Cao Tường đã về tới vị trí kế bên tài xế lên, Chính Nhất mặt lo lắng nhìn mình .

Triệu Cường tức giận mà ngồi về vị trí tài xế lên, ướt nhẹp thân thể dán tại trên ghế ngồi , như thế nào ngồi cũng cảm giác không thoải mái .

"Ngươi không sao chứ ."

"Cũng may, ngươi nữa kéo trong chốc lát , liền xảy ra chuyện rồi ." Triệu Cường tức giận mà nói .

Thấy Triệu Cường đã biết vừa mới mình không có đạp lút cần ga , cười khan nói: "Ha ha , ta đây không phải sợ ngươi ở phía sau xảy ra chuyện sao !"

"Ha ha , vậy ta còn phải cảm ơn Cao lão sư quan tâm....!"

"Cần phải vậy. . . Cần phải vậy. . ." Cao Tường chê cười nói .

Triệu Cường nhếch miệng , không để ý tới Cao Tường , dẫm ở cần ga , thời gian dần qua chạy được lên.

Bắc cảng tuy nhỏ , trong thành phố giao thông cũng giống vậy là bốn thông Bát Đạt đấy, con đường này đi Bát Thông , vậy thì đổi con đường đi tốt rồi , chẳng qua là xa một chút mà thôi .

Triệu Cường chậm rãi khởi động xe hàng , một vừa chú ý lấy đường xá , một bên thận trọng đạp vào tay lái .

Xe hàng vừa mới hoành đến đây thời điểm , đột nhiên xe bị một cỗ lực đạo cấp vén lên .

"Làm sao vậy ."

"Nắm chặt !" Triệu Cường rống to . Hai tay dùng sức một tá tay lái , đem xe cấp quay lại , sau đó lực Đạo Tiêu mất , kia nguyên bản bị nhấc lên bên bánh xe , dùng sức đập tại trên mặt đất .

Triệu Cường có thể bị lặn này kinh xuất mồ hôi lạnh cả người , bởi vì vốn là bảo sẽ không nhỏ , bất quá nơi này còn là một phong khẩu , đem xe đường ngang ra, vừa vận toàn diện bị lực , cho nên mới phải xuất hiện mới vừa một màn kia .

"Bà mẹ nó , làm ta sợ muốn chết !" Cao Tường cũng không chú ý cái gì thô tục không thô tục được rồi , hoặc cho phép hiện tại , chỉ có thô tục tài năng thư giãn mình vừa mới bị sợ đến tâm tình .

"Ha ha , hoàn hảo không có sao , tiếp tục đi thôi , ngươi chi đường !"

"Ừm."

Xe hàng lại một lần nữa chậm rãi hành sử lên, bởi vì là đi trở về , là đón gió , cho nên gió đặc biệt lớn . Gió thổi thổi mạnh nước mưa , đập ở trên kính chắn gió , Nhưng tầm nhìn thì càng thêm thấp .

Hấp thụ mới vừa giáo huấn , sợ hãi kia đã tích đầy nước mưa trên mặt đất còn có cái gì xuống nước tỉnh .

Xuống nước tỉnh không đáng sợ , đáng sợ là không có nắp giếng xuống nước tỉnh !

Vạn ác trộm nắp giếng tặc ah !

. . .

Trên đường đi hữu kinh vô hiểm, cuối cùng đã tới cửa trường học .

Mà liền ở cửa trường học , Triệu Cường lại lại một lần nữa đem xe dừng lại .

"Ngươi làm gì ." Cao Tường nghi ngờ hỏi .

"Có chút việc." Triệu Cường cũng không nhiều lời , liền đẩy cửa xe ra , nhảy xuống xe rồi.

Chia vào phong, Triệu Cường chạy vào cửa trường học một căn phòng nhỏ trong , thấy Lưu lão đầu mà đang dựa vào trên giường , nghe kinh kịch , lấy tay đánh nhịp , hết sức thích ý .

Triệu Cường xông vào , rất sát phong cảnh , nhưng lại để cho Lưu lão đầu mà trên mặt vui vẻ ."Hắc hắc , tiểu tử , rốt cuộc chịu cùng ta luyện hai tay nữa à ."

Triệu Cường cười khổ nói: "Ta nói Lưu lão , hiện tại đến lúc nào rồi rồi, ngài còn nghĩ chuyện này đâu này? Cùng ta rời đi , đi trong trường học tránh mưa ."

Triệu Cường vừa mới thấy , liền ở ven đường , có một cây dương . Nếu như cây này đổ , vậy thì sẽ đúng lúc nện trúng ở cái phòng nhỏ này từ trên nóc nhà .

Bất kể nói thế nào , Triệu Cường cùng cái này Lưu lão đầu mà còn có chút giao tình , cho dù không có giao tình , Triệu Cường cũng làm không được bỏ mặc hẳn ở chỗ này bỏ qua.

"Không đi !"

"Đi thôi ! Của ta Lưu gia gia , hiện tại cái này cũng cái gì Thiên Nhi rồi, ngài thật đúng là chờ phòng ở sụp à?" Triệu Cường cười khổ nói .

"Để cho ta đi vậy được, bởi ta đánh một chầu !" Lưu lão đầu mà nói .

"Đợi gió ngừng thổi đấy, gió ngừng thổi ta khẳng định cùng ngươi đánh , người xem được không ." Triệu Cường bắt đắc dĩ nói .

"Không được , phải hiện tại ! Tiểu tử ngươi cũng lừa ta bao nhiêu hồi rồi, ta cũng không tin ngươi !" Lưu lão đầu mà bước bình Cừu Đạo .

"Nhưng mà người xem cái này vật liệu nhỏ như vậy , sao có thể dọn ra tới phương à? Bên ngoài gió lại quá lớn , đuổi không buông tay chân sao ! Ngài nói có đúng hay không ."

"Vậy ngài trước hết theo ta đi , sau đó chờ gió hết mưa rồi , ta liền cùng ngài luyện một hồi ."

Lưu lão đầu mà nhìn Triệu Cường trong chốc lát , lắc đầu , nói: "Không được , ta không tin được ngươi !"

"Vậy ngài thế nào tài năng tin được ta à ." Triệu Cường cười khổ nói .

"Ngươi thề ! Dừng ngươi cho là độc nhất lời thề !"

"Được ! Nếu như gió hết mưa rồi , không cùng Lưu lão luyện một chút , liền nguyên rửa ta cả đời cưới không được vợ ! Hắc hắc , ngài thấy thế nào ." Triệu Cường cười nịnh nói .

"Cái này rất độc sao?" Lưu lão đầu mà sờ lên cằm suy nghĩ nói.

"Độc ! Quá độc !" Triệu Cường nói thật . Triệu Cường một mực mơ ước ba vợ bốn nàng hầu , bảy mươi hai Tàn phi , Hậu Cung Giai Lệ 3000 .

Nếu để cho hắn cưới không được vợ , đây chính là thẹn với Triệu gia liệt tổ liệt tông chuyện tình ah !

Triệu Cường tuyệt đối không thể làm ra không bằng cảm thú chuyện tình !

Làm người muốn hiếu thuận , muốn không phụ lòng liệt tổ liệt tông , muốn duyệt tận mỹ nữ thiên hạ !

"Được rồi , ta liền nữa tin tiểu tử ngươi một lần . Ta cho ngươi biết , ngươi nếu là dám lừa gạt ta...ta liền . . ."

"Hảo hảo tốt . . Ha ha , ta làm sao dám lừa gạt ngài đâu này? Cùng ta rời đi !" Triệu Cường cười nói .

Sau đó để cho Lưu lão đầu mà đi ở phía trước , Triệu Cường đi ở đằng sau .

Triệu Cường chạy tới trong mưa , mở ra phía sau rương cửa , để cho Lưu lão đầu mà trước ở bên trong . Xe lại lớn như vậy , đúng là không có địa phương chứa người rồi.

"Triệu lão sư , đây không phải là giữ cửa Lưu lão đầu gì không ."

"ừ!" Triệu Cường cười cười, nói: "Mưa lớn như vậy, để cho lão nhân gia một người ở tại chỗ này, không tốt."

Đi theo, xe là đến giáo học lầu cửa, đuôi xe hướng về phía giáo học lầu vị trí, cũng tốt thuận tiện xuống vận chuyển đồ đạc.

Triệu Cường sau khi xuống xe, lại muốn nâng Luru lão đầu.

Luru lão đầu mà khoát tay áo, "Không cần, tự chính mình có thể xuống."

Thật đúng là đừng nói, Luru lão đầu mà thoát nhìn tóc hoa râm, tuổi già sức yếu bộ dạng, nhưng là thể cốt nhưng lại hết sức cường tráng. Từ nhảy xuống, lại đến đi hai bước, đơn giản hãy cùng người trẻ tuổi không có khác biệt gì, thậm chí nếu so với một ít người tuổi trẻ thể cốt còn tốt hơn!

"Ha ha, Luru lão, ngại đi vào trước nghỉ một lát đi, chúng ta cái này còn phải vận chuyển đồ đạc." Triệu Cường cười nói.

"Uh, không cần phải xen vào ta, trong chốc lát ta đi tìm lão Lỗ Lão đại đi."

Lão Lỗ Lão đại.

Một lát sau, Triệu Cường đáp hiểu ý, cái gọi là lão Lỗ đầu, chính là Lâm Phong trung học đệ nhị cấp lỗ hiệu trưởng lỗ ngọc sóng rồi.

Triệu Cường cười khở lác đầu, cả ngôi trường ở trong, giống như cũng chỉ có cái này Luru lão đầu mà dám xưng hô như vậy lỗ ngọc sóng rồi.

Thấy Luru lão đầu mà lao đảo đi vào, cũng không để ý mình. Triệu Cường khẽ cười một cái, sau đó cùng Cao Tường hai người cùng đi vào.

Nhiều đồ như vậy, cũng không thể để cho hai người bọn họ dời, còn phải tìm chút người đi tới.

Mới vừa vừa đi vào đại sảnh, liền gặp được lỗ bình tâm cùng Vương Vũ xưa kia hai người đang đứng ở nơi đó, nhìn mình. Vương Vũ xưa kia ánh mắt của súng đỏ, hiển nhiên là mới vừa đã khóc đấy.

Triệu Cường mỉm cười đi tới, còn không đợi hắn nói chuyện, Vương Vũ xưa kia liền một đầu đâm vào trong ngực của hắn...

【】

Quyển 1:

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 172: thuận lợi đến

Triệu Cường nghỉ ngơi ôm Vương Vũ xưa kia, nhẹ nhàng ngửi ngửi trên người nàng phát ra mùi thơm của cơ thể, tuy nhiên lại đầy trong đầu nghĩ ngợi, "Vũ Tích, làm sao vậy."

Lỗ bình tâm thấy Vương Vũ xưa kia cử động, trong nội tâm không khỏi có chút ê ẩm. 【】 bất quá như vậy tâm lý cũng chẳng qua là chợt lóe lên mà thôi, ngược lại mặt lạnh lấy đối với Triệu Cường nói: "Người còn hỏi thì sao, còn không phải là người!"

"Ta. Ta làm sao vậy." Triệu Cường ngây người hỏi.

"Người bốc lên lớn như vậy nguy hiểm đi ra ngoài, Vũ Tích có thể không lo lắng sao?"

Triệu Cường nghe xong, trong lòng nghĩ ngợi nhất thời chuyển hóa làm một dòng nước ấm, xông thẳng nội tâm. Minh ở bên ngoài những mưa gió, cô đơn hơn mười năm, rốt cuộc có người quan tâm chính mình rồi.

Triệu Cường tâm tình không biết phải hình dung như thế nào, thật ấm áp. Ấm áp đến trên người hắn y phục ướt nhẹp, cũng thấm không vào trong lòng của hắn cảm giác.

"Tốt rồi, đừng khóc, ta đây không phải đã trở về sao!" Triệu Cường ôn nhu lấy tay từ Vương Vũ xưa kia đỉnh đầu, theo mái tóc của nàng lần lượt trượt xuống.

"Người biết không biết kia nguy hiểm cỡ nào , nếu như người đã xảy ra chuyện , vậy ta . . ."

"Tốt rồi , ta về sau sẽ không ." Triệu Cường ôn nhu nói .

"Người cam đoan ." Vương Vũ xưa kia ở Triệu Cường trong ngực ngẩng đầu lên , nước mắt lưng tròng mắt to nhìn chăm chăm Triệu Cường .

Triệu Cường nhu hòa cười cười , "Uh, ta cam đoan !"

Vương Vũ xưa kia nhoeo miệng cười , hoa cô thất sắc .

"Ho khan khục... Cái đó . . . Ta đi tìm lỗ hiệu trưởng !" Cao Tường nhẹ ho hai tiếng nói .

"Không cần thôi lại , vừa rồi ở lầu Thượng Đô thấy được ." Lỗ ngọc sóng cười đi xuống .

"YAA.A.A.. !" Lúc này , Vương Vũ xưa kia cũng phản ứng lại , nhanh chóng từ Triệu Cường trong ngực tránh thoát đi ra , cúi đầu , bắt quả thực sự có thể thấy rõ ràng kia hồng thấu gò má của .

"Ha ha , Triệu Cường , người không về nữa , ước chừng sao lấy Vũ Tích tự muốn đem ta lão đầu từ này giết chết rầu !" Lỗ ngọc sóng cười nói .

"Gia gia , ngài nói mò gì!" Vương Vũ xưa kia đầu cũng không dám mang nói .

"Ha ha , tốt rồi , như thế nào đây?"

Cao Tường chỉ chỉ phía ngoài xe hàng , "Cũng chờ về rồi."

"Kia có thể thật sự là quá tốt , đài khí tượng bên kia nói báo đoán chừng còn phải ở Bắc cảng Ichi dừng lại một hồi , thoát nhìn những vật liệu này là dùng tới được rồi." Lỗ ngọc sóng gật đầu cười .

"Lỗ hiệu trưởng , có chuyện người phải xử lý một chút !" Triệu Cường nói thật .

"Chuyện gì ." Lỗ ngọc sóng ngăn người , hỏi .

"Bán sỉ thị trường bên kia ta còn không có đưa tiền , còn có ở trường học đối diện Tiểu Siêu Thị mua đồ vật , cũng là tự chính mình bỏ tiền ra !"

". . . Û, đợi ngày mai ta sẽ cho người ." Lỗ ngọc sóng nhìn Triệu Cường liếc , thần nhiên nói .

Móa! Người đây là cái gì ánh mắt .

Rất rõ ràng , hần ở đây nói Triệu Cường keo kiệt !

Keo kiệt .

Keo kiệt sao?

Biết không biết những vật này phải bao nhiêu tiền à?

Triệu Cường buồn bực thờ dài , cũng không cùng lỗ ngọc sóng nói thêm cái gì , dù sao hần đều nói đưa tiền , vậy thì chờ lấy lấy tiền thì tốt rồi . Còn ánh mắt gì . . . Triệu Cường toàn bộ bỏ qua !

"Ta đi tìm chút người đến đòi những vật này ." Lỗ bình tâm nhàn nhạt nói một câu , liền xoay người đã đi ra .

Triệu Cường đối với Vương Vũ xưa kia khẽ cười nói: "Lớp chúng ta đám kia tiểu quỷ chưa cho người thêm phiền toái chứ?"

"Không có , bọn hần trong phòng học trò chuyện trời ạ!" Vương Vũ xưa kia khẽ cười nói ."Mưa này xuống quá lớn, hơn nữa phong, khiến cho đều có tảo âm, bất luận là cuộc thi vẫn là học tập , bọn hần cũng không chui vào lọt rồi. Còn không bằng để cho bọn họ trong phòng học liberdade hoạt động!"

Triệu Cường nhẹ gật đầu , đám con nít này ở chuyện đứng đắn mà bên trên , vẫn là rất hiểu chuyện , rất dễ cho người yên tâm đây. Nhưng mà đáng giận nhất là là , bọn hần bình thường thời điểm , liền con mẹ nó không có chuyện đứng đắn mà !

"Ồ a , đây không phải lão Lưu sao ! Ai , chỉ muốn học chuyện phát sinh mà rồi, ngược lại là đem người lão gia hỏa này đem quên đi ." Lỗ ngọc sóng thấy Lưu lão đầu mà về sau, cười nói .

Lưu lão đầu mà nhếch miệng , "Người lão đầu nhi này còn có thể nhớ tới ta . Không đúng! Ta xem người là rõ ràng nhớ tới ta , rồi lại không tìm đến ta , muốn giết ta bên ngoài chứ?"

Lỗ ngọc sóng theo lời nói cười nói: "Như thế nào không được sao . Người muốn là so với ta chết sớm, chờ sau này ta tới rồi âm phủ Địa phủ , Nhưng có lời ép buộc người rồi , ha ha ha . . ."

"Khoan đắc ý , ta đây không phải đã tới sao ." Lưu lão đầu mà nói .

"Hắc hắc , người lão gia hòa này là làm sao qua được . Lớn như vậy phong , làm sao người không có bị thổi chạy ." Lão ngọc sáng cười híp mắt hỏi .

"Hừ hừ ! Cái này muốn cảm tạ cháu gái của người tế triệu cường , hẳn đáp ứng chờ gió ngừng thổi , rồi ta đánh một chầu , ta liền đi theo ." Lưu lão đầu mà không sao cả nói .

"Người lão gia hòa này , vẫn là giống như trước đây !" Lão ngọc sáng cười lắc đầu .

Lưu lão đầu mà một tiếng này cháu rể , để cho Triệu Cường cao hứng , lại làm cho Vương Vũ xưa kia mặt càng đỏ hơn .

"Lưu gia gia . . . Chúng...chúng ta không có . . ."

"Không có gì ." Lưu lão đầu mà nhếch miệng , cười nói ."Hắc hắc , Lão đầu mà cũng không biết đi cái gì tốt vận , thậm chí có ba người các người như hoa như ngọc cháu gái , trong đó ta liền đối với người hài lòng nhất . Ai , ta chính là dưới gối không con , nếu như ta có đứa cháu , làm sao sẽ tiện nghi Triệu Cường tiểu tử này ."

"Hắc hắc , tình địch nhiều hơn nữa ta cũng không sợ , ta cùng Vũ Tích tình vững hơn vàng !" Triệu Cường cười ôm Vương Vũ xưa kia bả vai . Vương Vũ xưa kia tránh thoát hạ xuống , không có tránh ra khỏi , cũng liền tùy ý lấy Triệu Cường dính vào rồi .

"Ho khan khục... Người tiểu tử này , đang tại hai người chúng ta lão đầu từ nội dung làm những thứ này. . ." Lão ngọc sáng đối với Triệu Cường còn thật không có biện pháp gì .

Về phần Triệu Cường cùng Vương Vũ xưa kia chuyện giữa hai người chuyện , lão ngọc sáng mặc dù trong nội tâm lăm lăm , nhưng cũng không có can thiệp quá nhiều .

Lăm lăm toàn bộ là vì Triệu Cường vấn đề thân phận !

Lão ngọc sáng suy nghĩ , Triệu Cường có thể hay không cấp Vương Vũ xưa kia hạnh phúc .

Trước kia lão ngọc sáng không muốn đi nghĩ , nhưng là bây giờ nhìn thấy Triệu Cường cử động , rồi lại không được không thêm nghĩ nữa .

Không được , về sau muốn tìm cái thời gian cùng Triệu Cường nói chuyện một chút mới được !

"Hắc hắc , không chỉ là khi ngài trước mặt , khi của người nào nội dung mà ta cũng vậy đều như vậy ." Triệu Cường tùy tiện nói .

Lão ngọc sáng cười cười , thấy Triệu Cường cả người ướt nhẹp , nói ."Triệu Cường , lại nói tiếp người tới trường học của chúng ta sắp hai tháng rồi , còn không có trường học của chúng ta đi đồng phục chứ? Ha ha , vừa đứng trong trường học của chúng ta còn có một chút , gọi Cao lão sư dẫn người đi , thay đổi đi! Ừ . . . Cao lão sư , người cũng cầm một bộ , quần áo ướt sũng mặc lên người , đối với thân thể thật không tốt ."

"Ha ha , ta không sao , bên trong căn bản là không có ướt ." Cao Tường dọc theo con đường này , căn bản không có xuống xe , ở bán sỉ thị trường làm ướt quần áo , hôm nay cũng đều đã làm .

"Vậy cũng đổi một kiện , luôn không tốt ." Lão ngọc sáng cười cười .

"Ha ha , được rồi !" !

Mặc dù Cao Tường ngoài miệng đáp ứng , nhưng là cuối cùng cũng không có đổi , vẫn là mặc thì ra là quần áo .

Dù sao cũng đã không sai biệt lắm đã làm , có trả hay không cũng không sao cả . Cho nên , Cao Tường đem Triệu Cường dẫn tới trường học để quần áo trữ tàng thất về sau , trở về năm lớp đi .

Triệu Cường tuyệt đối không ngờ rằng , nguyên lai cái này Lâm Phong trung học đệ nhị cấp giáo viên đồng phục , dĩ nhiên là tây trang !

Một thân trắng đứng tây trang mặc lên người , Triệu Cường luôn cảm giác có chút không quá thoải mái . Bởi vì ... này quần áo quá bản lấy thân thể , cũng không muốn là trang phục bình thường như vậy tùy ý .

Đổi xong quần áo , Triệu Cường cũng đi tới nhị ban .

Khi Triệu Cường vào nhị ban cửa thời điểm , trong lớp đang trò chuyện được hăng say , thấy Triệu Cường vào , thanh âm cũng chậm chậm thu về .

"Wase , Triệu lão sư , nguyên lai như người đẹp trai nha ." Một gã học sinh nữ nói .

"Ha ha , ta vẫn luôn rất tuần tú đấy!"

"Thật sao? Nhưng là ta mới phát hiện!"

". . ."

Triệu Cường vốn là muốn nhìn một chút đám con nít này, liền coi như bọn họ nửa hiểu chuyện, cũng thùy chung là tiểu hài tử. Triệu Cường sợ bọn họ sẽ bị loại này đột như kỳ lai thời tiết hù đến, bắt quá bây giờ nhìn lại, là mình đa tâm.

Ở cang loan thành thị trường lớn trẻ con, lại cái nào không có trải qua những thứ này.

Cái này đối với những thứ này trẻ con mà nói, cũng đã Kinh Bất là công việc rồi.

Triệu Cường cười nói: "Ha ha, mọi người nghe cho kỹ. Ta muốn Vũ Tích lão sư đã thông báo qua gia trưởng các người, các người cũng có thể hiểu rất rõ rồi. Buổi tối hôm nay rất có thể sẽ ở phòng học qua đêm, không về nhà được, tất cả mọi người có vấn đề sao?"

"Không có vấn đề!"

"Uh, nữ sinh cũng không có vấn đề sao?"

"Không có vấn đề! Chúng ta cũng mang đủ băng vệ sinh rồi!" Không biết là kia người nữ sinh ở dưới mặt kêu một câu.

". . ."

Triệu Cường là ý tứ này sao?

Thật sao?

Không phải!

Triệu Cường chỉ là lo lắng nữ sinh sẽ biết sợ, hấn làm sao sẽ vì nữ sinh lo lắng cái này đâu này?

"Lão sư, chúng ta buổi tối như thế nào ngủ à? Chẳng lẽ nằm sấp trên mặt bàn ngủ sao."

"Ha ha, dĩ nhiên không phải, đến buổi tối, trường học sẽ theo ký túc xá đem chăn nệm dời chờ tới đây. Ở trường, hay dùng thì ra là, nói ra các người phòng ngủ số cùng giường ngủ, ta sẽ khừ thủ. Không có ở trường đây, trường học cũng sẽ xuất ra tới mới." Triệu Cường khẽ cười nói.

"Oa. Ở phòng học ngủ ra đất nghỉ à? Giỏi ngủ xuống sao?"

"Phòng học không nhỏ, lớp chúng ta người còn không nhiều, chen một chút, có lẽ không sai biệt lắm, ở không dưới, trường học của chúng ta cũng có rảnh hơn phòng học, mọi người không cần lo lắng."

"YAA.A.A..! Muốn cùng thói nam sinh chen cùng một chỗ, ta mới không cần!"

"Đúng đây, người nào biết bọn hấn nửa đêm biết làm chút gì đó."

"Ái chà, ghê tởm á! Ta đừng!"

". . ."

"Ây. . . Các vị bạn học, an tĩnh một chút. Nam sinh cùng nữ sinh tầm đó sẽ có phân giới, sẽ không kẻ cùng một chỗ đấy. Hơn nữa ta buổi tối sẽ không ngủ, sẽ nhìn chăm chăm nam sinh, sẽ không để cho bọn hấn chạy đến bên các người đấy." Triệu Cường bắt đặc đi nói.

"Lão sư, người lúc đó chẳng phải nam sinh sao? Kia người có hay không. . ."

Triệu Cường nhếch miệng, nói: "Ta đối với tiểu thí hài nhi không có hứng thú!"

"Ai nói chúng ta là tiểu hài nhi đấy, phía ngoài người giàu có liền yêu thích chúng ta lớn như vậy!"

"Đó là bọn họ tâm lý biến thái."

"Lão sư kia người biến thái sao?"

". . . Ta không biến thái."

"Thật sao? Ta mới biết."

". . ."

Đột nhiên, một hồi quang bá vang lên, mới khiến cho Triệu Cường nhẹ nhàng thở ra.

Nhóm nữ sinh này quá độc ác, nếu so với từ Dịch Thiên đám kia Xú tiểu tử ác hơn nhiều ah!

"Hừm . . Ta đi ra ngoài trước , từ Dịch Thiên tổ chức một chút lớp học , trừ đi nhà nhỏ WC bên ngoài , không nên đến chỗ đi loạn , hơn không muốn xảy ra đi , phía ngoài gió thật to !" Nói xong , Triệu Cường liền chạy trốn chết .

Triệu Cường một đường đi nhanh đi lên lầu phòng họp .

Lỗ ngọc sáng lão đầu nhi này , lại phải họp . . .

【 】

Quyển 1:

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173: phân phát vật liệu

"Bây giờ bão đã càng lúc càng lớn , nha . . . Mời . . . Xin mọi người không muốn xảy ra cửa . . ."

"Mọi người có thể thấy , hiện tại nước biển đã bắt đầu dâng lên , bão tới thập phần đột nhiên . . ."

"Bão tính nguy hại là cực lớn , phía dưới , mời xem báo cáo . . ."

"Bắc cảng Ichi hiện nay đã Kinh Hữu ba người tử vong , mười người bị thương , một ít nguy phòng sụp đổ , mời đám dân thành thị làm tốt hết thảy chuẩn bị , phòng ngừa . . ."

". . ."

"BA~ !"

Lỗ ngọc sáng tắt đi bên trong phòng họp TV , thân nhiên nói: "Tất cả mọi người đã thấy , lúc này đây tới bão rất đột nhiên , hơn nữa trệ lưu tại chúng ta Bắc cảng Ichi . 【 】 mọi người phải làm , chính là cam đoan các học sinh ở trong trường an toàn !"

Trong phòng họp lại một lần nữa đầy áp người , Triệu Cường bây giờ đối với họp cũng đã Kinh Hữu ta chết lặng .

Khai mở đi khai mở đi , dù sao cũng không tiêu tiền , nghe người khác làm bầm , tổng so với chính mình trong phòng học làm bầm còn mạnh hơn nhiều .

Kỳ thật họp , cũng là một loại cho hết thời gian biện pháp tốt .

"Ta thô sơ giản lược tính toán một cái vật liệu , hoàn toàn đủ trường học của chúng ta sư phụ sinh thực dụng . Trong chốc lát , từ cao ngay từ đầu , mỗi một cái lớp học lão sư đi dẫn bánh bao , xúc xích cùng nước khoáng . Một người đồng dạng một cái , cây nến mỗi một cái lớp học ba cái , để phòng ngừa cúp điện dùng . Ở tất cả các lớp học tất cả đều dẫn hoàn hậu , các lão sư khác mới có thể dẫn ! Ah , đúng rồi , lớp mười một nhị ban chủ nhiệm lớp Triệu Cường còn có năm ban Cao Tường lão sư , hai người các ngươi cuối cùng dẫn . Cuối cùng còn lại , hai người các ngươi dẫn hết lớp học cần thiết về sau , chia đều !"

Hắc ! Lão đầu nhi này không tệ lắm !

Uống nước không quên người đào giếng , ừ , rất có tiền đồ !

Một cái bánh bao thêm một cái xúc xích , kỳ thật thật không đủ ăn . Cái này bất quá chỉ là nam sinh ăn lửng dạ , nữ ăn sống rồi bảy tám phần no bụng , Triệu Cường bỏ vào cái kẻ rằng mà thôi , đây là ở bánh bao không nhỏ dưới tình huống .

Nhưng mà ngay tại lúc này , có thể để cho các học sinh ăn lót bụng , cũng đã rất tốt .

"Ây . . Lỗ hiệu trưởng , chúng ta học sinh cấp 3 cửa rất mầu chốt , muốn thật tốt bổ sung đại não năng lượng , cái này phải hay là không có lẽ nhiều cho chúng ta học sinh cấp 3 một ít ." Một gã Nam Lão Sư nói . Tên này Nam Lão Sư mang theo mắt kiếng gọng vàng , da không công đây , vóc dáng không lùn , một thân quần áo thoải mái mặc lên người , thấy thế nào như thế nào thuận mắt .

Duy chỉ có Triệu Cường nhìn hấn không vừa mắt .

Bởi vì người lão sư này rất tuấn tú !

Đẹp trai cũng mau vượt qua triệu cường !

Chỉ cần có người truy đuổi Triệu Cường đẹp trai lãnh vực , Triệu Cường bình thường cũng sẽ một cước đem đối phương đạp xuống dưới !

"Uh, đến lúc đó ngươi đi cùng Triệu lão sư cùng Cao lão sư thương lượng ." Lỗ ngọc sóng thần nhiên nói .

"Nhưng mà . . ."

"Không có nhưng là , ta nói ngươi tìm Triệu lão sư cùng Cao lão sư thương lượng !" Lỗ ngọc sóng không nhận được nói , rất hiển nhiên là không muốn ở về đề tài này quá nhiều lãng phí miệng lưỡi ."Ồ tám giờ tối trước khi , mọi người thống kê xong dừng chân nhân số của chờ tin tức tương quan , sau đó phân phát chân nệm !"

Triệu Cường ở dưới mặt cười cười , trách không được lỗ ngọc sóng lão đầu nhi này hôm nay tính khí không tốt lắm . Suy nghĩ kỹ một chút , hôm nay nhưng hấn là thua lỗ huyết bốn ah !

Những thứ kia bánh bao cùng xúc xích bên ngoài , còn có nhiều như vậy bị tẩm đậm , cái này toàn trường thầy trò chung vào một chỗ , Nhưng phải không ít tiền....!

"Mọi người còn có vấn đề khác sao?" Lỗ ngọc sóng quét mắt một vòng ở đây lão sư , thấy không một người nói chuyện , thần nhiên nói: "Vậy thì tan họp đi!"

Triệu Cường đứng dậy , cùng bên người Vương Vũ xưa kia vừa nói vừa cười đã đi ra phòng họp , khoe mắt lại chú ý tới , cái đó tiểu bạch kiểm Nam Lão Sư Chính Nhất mặt oán độc nhìn mình .

Nhưng mà Triệu Cường thật là có không cho là đúng , mà ngay cả Triệu Sơn bạch kia mập mạp chết bầm cũng làm cho Lão Từ giết chết rồi, sẽ còn sợ người cái này nhỏ nhỏ lão sư .

Mở cái gì quốc tế đùa giỡn!

"Hắc hắc , Vũ Tích a, ngươi cũng bồi ta đi nhị ban đi! Lớp chúng ta kia bấy tiểu nha đầu phiền từ , ta nhưng làm không được !"

"Khanh khách , còn người nữa Triệu Cường làm không được chuyện tình đây à?" Vương Vũ xưa kia cười duyên nói ."Ta đây có thể không giúp được người ơ , người chẳng lẽ đã quên , ta cũng là cái chủ nhiệm lớp!"

Triệu Cường cái này mới nhớ tới , cùng Vương Vũ xưa kia tới rồi cá biệt về sau, rồi đi rồi .

Không sai , Vương Vũ xưa kia là chủ nhiệm lớp , hơn nữa là cả năm tổ thành tích tốt nhất lớp chọn ban 7 chủ nhiệm lớp !

Mặc dù năm lớp có một toàn trường đệ nhất mạnh như , nhưng là bình quân thành tích , vẫn là muốn Vương Vũ xưa kia lớp học đấy!

Một năm tuổi quá trẻ nhu nhược nữ hài nhi , lại có thể được đến thành tích như vậy , đã rất giỏi rồi .

Triệu Cường trở lại lớp học , mà bắt đầu thống kê dừng chân nhân số của rồi. Lần này Triệu Cường mình mới biết , nguyên lai mình lớp có nhiều như vậy ở trường người đầu !

Lớp hai đệ tử hôm nay khác thường đáng hoàng , nhất là từ Dịch Thiên mấy người bọn hấn , chỉ là thấp giọng ngôn luận , thì không có thêm phiền toái gì .

Thống kê qua nhân số , Triệu Cường tiến tới từ Dịch Thiên bên cạnh của bọn hấn , thấp giọng hỏi: "Ta nói mấy người các ngươi tiểu quỷ , hôm nay như thế nào thành thật như vậy ."

Từ Dịch Thiên khinh bỉ nhìn Triệu Cường liếc , "Chúng ta kia Thiên Bất Lão thực ."

"Các ngươi ngày nào đó đáng hoàng ."

"Chúng ta ngày nào đó cũng thành thật !"

". . ."

Triệu Cường không khỏi trong lòng đối với từ Dịch Thiên gợn ngón tay cái lên , nói dối ngay cả mí mắt đều không nháy mắt , rất có tiền đồ ah !

Thấy Triệu Cường còn ngồi xồm tại đó không động đậy , từ Dịch Thiên hỏi "Ngươi ngồi xồm nơi này làm gì ."

"Các ngươi trò chuyện các ngươi , ta nghe lấy ." Triệu Cường cười híp mắt nói .

"Chúng ta trò chuyện chủ đề không muốn làm cho người biết !"

"Ta vì cái gì ngồi xổm ở chỗ này , ta cũng không muốn để cho người biết !"

". . ."

"Hắc hắc , từ đại lớp trưởng , buổi tối muốn ăn cái gì nha ." Triệu Cường cười híp mắt hỏi .

"Bào ngư , tôm hùm , vây cá . . ."

"Không có !" Từ Dịch Thiên còn chưa nói xong , để Triệu Cường cắt đứt , vừa cười vừa nói: "Nói chút việc nhà đây."

"Thịt ướp mắm chiên , kinh tương thịt băm , thịt đoạn . . ."

"Người roi trong thịt nữa à . Không có !"

Từ Dịch Thiên nghĩ nghĩ , ngày này là có chút khó khăn , "Vậy thì tới chút thức ăn đi! Tùy tiện cái gì đều được !"

"Không có !"

". . ."

"Liên bánh bao cùng xúc xích , bên ngoài đưa một lọ nước khoáng , yêu muốn hay không !"

". . ."

Chỉ có ngần ấy cái gì người hỏi gì vậy?

Trả thù !

Trần trường trả thù !

Trả thù chúng ta không cho hắn nghe mình nói chuyện trời đất trả thù !

Từ Dịch Thiên quyết định , về sau tuyệt đối không thể thành thành thật thật nghe Triệu Cường nói chuyện , nếu không thì rất dễ dàng thua thiệt !

Nhìn đồng hồ , ước chừng sao lấy cũng mau đến phiên mình lớp rồi , vì vậy , Triệu Cường đi lên giảng đài , nói: "Từ Dịch Thiên , cao vĩ hồng , Dương Hoa Hồng , ba người các người người theo ta đi !"

"Làm gì ."

"Người không phải mới vừa nói muốn ăn bánh mì cùng xúc xích sao? Ta hiện tại mang bọn người dẫn đi !" Triệu Cường cười nói .

". . ."

Ra mắt vô si , chính là chưa thấy qua vô si như vậy đây. Trùng trùng mắt nói lời bịa đặt , vẫn là ở trước mặt bọn họ !

Vô si !

Quá vô si !

Cũng không có hồ thẹn đến bà ngoại đó !

Từ Dịch Thiên nghiêng răng nghiêng lợi , lại không có một điểm biện pháp nào .

"Lão sư , ban khác cấp cũng là một lão sư cầm , người vì cái gì gọi trưởng lớp bọn hắn đi nha ." Ngồi ở cửa một gã nam học sinh hỏi.

Choáng nha , Lão Từ lại không cho người đi , người phải sát gì vậy?

Triệu Cường cười khan nói: "Ha ha , tình huống của chúng ta có chút đặc thù , ừ . . . Người cũng đi theo đi tốt rồi ."

Sau đó , nhị ban một chuyến năm người phải đi đại sảnh .

Tới rồi đại sảnh thời điểm , lớp mười hai một ít lão sư vẫn còn ở nhận lấy vật liệu , trong đó có trong phòng họp dường như đối với Triệu Cường có định ý cái đó một tên mặt trắng nhỏ . Mà lúc này , Cao Tường cũng đồng dạng mang theo mấy danh học sinh đứng ở một bên .

Những học sinh kia , thấy Triệu Cường , thật giống như gặp được ma quỷ đồng dạng , vội vàng vọt đến một bên , cách Triệu Cường càng xa càng tốt .

Cao Tường kinh ngạc nhìn mình ban những học sinh kia , giật mình hỏi: "Triệu Cường , ngại cho bọn hấn ăn cái gì thuốc , như thế nào như vậy sợ ngại ."

"Hắc hắc , không có gì , chính là giám khảo thời điểm lẫn lộn cái quen mặt ." Triệu Cường rất "Kiêm tốn " cười cười , nói: "Cao lão sư , ngại lão tiểu tử đó ngược lại là gấp a, sớm như vậy đã tới rồi ."

"Ha ha, ta cũng muốn biết đến lúc đó có thể phân phát cho hơn ta ít." Cao Tường cười nói .

Một lát sau , lỗ ngọc sáng đứng ở đại sảnh hô: "Triệu lão sư , Cao lão sư , hai người các ngại đến đây đi !"

Nhưng Hậu Triệu mạnh cùng Cao Tường liền đi tới , Triệu Cường cười nói: "Lỗ hiệu trưởng , không đến mức đi, cái này còn phải ngại tự mình ở chỗ này nhìn ."

"Đám kia lão sư , báo cáo lão (sai) quân tình là chiều dài chuyện tình , ta ở chỗ này , bọn hấn cũng không dám rồi. Ha ha , Cao lão sư ngại nói trước đi đi , lớp các ngại có bao nhiêu người ."

"51 cái !" Cao Tường cười nói .

Ở Cao Tường dẫn đã xong đồ đạc về sau , Triệu Cường lại trên báo mình lớp học nhân số của , cũng nhận lấy cùng lớp học nhân số đối đẳng vật liệu .

"Hừm . . . Lạp xưởng và bánh mì đồng dạng còn dư hai rương , còn có bốn rương cây nến , một rương nước khoáng , hai người các ngại liền cũng chia đều đi!"

"Chia đều . Chuyện tốt như vậy vậy? Vì cái gì các lão sư khác không vậy?" Lớp hai tên kia nam sinh kinh ngạc hỏi . Hấn ngồi ở cửa , từ trong khe cửa thấy rất rõ ràng , các lớp khác cấp chủ nhiệm lớp chỉ là nhận lấy cùng lớp học nhân số đối với đèn vật liệu , cũng không có loại chuyện tốt này.

"Ha ha , đây là các ngại nên được ."

"Ha ha, vậy ta cũng sẽ không khách khí !" Triệu Cường cười nói ."Từ Dịch Thiên , mấy người các ngại giúp khuân , chúng ta đi !"

Triệu Cường hai tay sau lưng , giống như là một lãnh đạo tựa như , lão đạo đi trở về . Còn những thứ kia vật liệu , tự nhiên là từ lớp hai bốn một học sinh vận chuyển rồi.

Bàn hỏi mình lớp học về sau, từ Dịch Thiên bất mãn nói: "Ban khác cấp đều là lão sư cầm , làm sao lại ngại đặc thù ."

"Sai lầm rồi , năm lớp cũng đặc thù !"

"Nhưng là Cao Tường hấn cũng cầm ah !"

"Đó là hấn ngu ! Không hề tiêu tiền sức lao động không cần , hết lần này tới lần khác muốn mình cầm ! Ai , cái này hoàn toàn đã chứng minh lớp các ngại chủ nhiệm thông minh tài trí !"

". . ."

Bây giờ từ Dịch Thiên đối với Triệu Cường tự luyện trình độ đã Kinh Hữu nhất định hiểu rõ , cũng có một chút năng lực chống cự , nhếch miệng , coi như là không thấy .

"Ha ha , từ Dịch Thiên , ngại và cao vĩ hồng hai người đem những vật này tất cả đều cấp mọi người phát đi xuống đi , cây nến cũng không cần rồi, còn lại mỗi giống như người một cái , không thể cầm nhiều ! Nếu như mọi người ai không đủ ăn , cứ tới đây cùng ta muốn , bao ăn no !" Triệu Cường cười hí mắt nói .

"Vậy những thứ này cây nến dùng để làm gì ."

"Cúp điện thời điểm dùng ."

"Vậy nếu như không bị cúp điện đâu này?"

Triệu Cường ánh mắt tỏa sáng , chắc chắn nói: "Bán lấy tiền !"

". . ."

【 】

Chương 174: đánh cược nhỏ Di Tình

"Ắt-xì !"

Triệu Cường vuốt vuốt lỗ mũi , nhỏ giọng thăm thì nói: "Móa nó, muốn cảm mạo ah !"

Cho dù cường thịnh trở lại thể trạng , như vậy để cho đảm mưa , còn để cho gió thổi , không ưa mới là lạ chứ !

Bất quá một chút như vậy nhỏ nhẹ cảm mạo đối với Triệu Cường cũng không có có ảnh hưởng gì . 【 】

Lớp hai các học sinh ngược lại là không có cho mình thêm phiền toái gì , tất cả đều nên làm gì thì làm cái đó , duy nhất để cho Triệu Cường cảm thấy bất mãn đấy, chính là đám con nít này lại đem mình làm như không thấy .

Ngày thời gian dần qua đen lại , chấn nệm cũng đã phát đến tất cả cái lớp học rồi.

Nhưng là , Lâm Phong trung học đệ nhị cấp hiện tại thuộc về sói nhiều thịt ít giai đoạn , những thứ kia chấn nệm , căn bản cũng không đủ .

"Triệu Cường , cái này chấn nệm không đủ làm sao bây giờ ." Cao vĩ hồng nhếch miệng , nói .

"Thích hợp chen chen đi!" Triệu Cường cũng cảm giác có chút bất đắc dĩ , "Trường học chúng ta nhiều người như vậy , có thể làm ra đến như vậy nhiều đã rất tốt . Mọi người người nào quan hệ tốt , hãy cùng người nào chen chen . Nam sinh đem cái bàn tất cả đều hợp lại cùng nhau , nữ sinh đem chấn nệm cũng để đến trên bàn , nam sinh ngủ trên mặt đất ."

Đối với Triệu Cường yêu cầu này , các học sinh đều không có phản bác .

Nam sinh vốn là có lễ khiêm nhượng nữ sinh , chút chuyện nhỏ này , bọn hắn vẫn hiểu .

Vì vậy , mọi người toàn bộ cũng bắt đầu "Đình bang " được bắt đầu chuyển động .

Chỉ trong chốc lát , nam sinh cùng nữ sinh cũng đã đem khu vực cấp về xong rồi. Mặc dù coi như chen hơi có chút , nhưng mà ngược lại là có một loại đóng quân dã ngoại cảm giác .

Các học sinh ngồi tại trên đệm , đã phân biệt không được ai là ai bị tấm đệm rồi, tóm lại buổi tối tất cả đều nằm ở những thứ này trên đệm chấn là được rồi .

Mọi người hi hi ha ha ngồi cùng một chỗ , tay trái bánh bao , tay phải lạp xường , bên chân còn để đó nước khoáng , thoạt nhìn vui vẻ hòa thuận .

Mà Triệu Cường càng là đơn giản , hắn thanh chấn nệm cũng cấp cống hiến đi ra ngoài , vì vậy sẽ đem còn lại ghé xác nhập lại với nhau , coi như là một tạm thời sàng thấp rồi.

Triệu Cường cắn một cái bánh bao , mỉm cười nói: "Mọi người nếu như người nào chưa ăn no cứ tới đây cầm , không cần đếm hết đấy. Uy, Dương Hoa Hồng , nơi này chỉ người nhất mập , ta nói chính là người . Chớ ngày mai về nhà gây hai cân , người gia trưởng liền tới tìm ta ."

Dương Hoa Hồng tròn trắng mắt , không để ý tới Triệu Cường , nhưng vẫn nhưng đưa tới chung quanh các học sinh một hồi tiếng cười .

Ồ ! Đúng rồi !

Triệu Cường đột nhiên từ trên ghế đứng lên , đang giảng trong bàn mở ra , lật đi ra bốn bộ bài tú-lo-khơ , nam sinh một đồng ném đi hai , nữ sinh cũng đồng dạng ném đi hai , cười nói: "Gần đây các người thật mệt mỏi , vừa đúng thừa dịp hôm nay buông lỏng một chút đi!"

Cái này bài tú-lo-khơ là Triệu Cường đi trường học đối diện Tiểu Siêu Thị mua vật liệu thời điểm thuận tiện các , mặc dù hẳn lúc đó không biết buổi tối có thể hay không bảo như trước , nhưng bởi vì thói quen vẫn đề , luôn phải làm cho tốt hoàn toàn chuẩn bị .

Bốn bức bài tú-lo-khơ , cũng liền bình quân mười người chơi một bộ , thoạt nhìn là thiếu một chút , nhưng mà luôn có không thích chơi đấy.

Mà cũng chỉ có thời điểm này , Triệu Cường mới xem như nhìn rõ ràng bọn hắn trẻ con vậy khuôn mặt tươi cười .

Cái này nếu như đối lại bình thường , tất cả đều tại đó làm ra vẻ thành thực .

Xã hội bây giờ cũng không biết là thế nào , thành thực nam nhân ưa thích giả bộ nai tơ , vốn là rất non bé trai muốn làm ra vẻ thành thực . Cuối cùng thành thực không có trang hảo , như vậy mình nam không nam nữ không nữ , người không ra người quý không ra quý .

"Ồ a , Triệu Cường , còn chuẩn bị rất toàn diện ." Kim bác hữu thấy bài tú-lo-khơ , nhất thời Ichikaru .

"Hắc hắc , vậy ngươi xem nhìn , các ngươi chơi lấy đi , trong phòng học ở lại đó , cũng không còn cái gì khác chơi đây." Triệu Cường cười nói . "Bất quá không được bài bạc ah !"

Kim bác hữu nhếch miệng , "Lại không mang theo ngươi chơi , quản nhiều như vậy làm gì ."

"Triệu Cường nói rất đúng , chơi bài bạc , liền chơi cái hào hứng , đổi loại trừng phạt phương thức là được rồi ." Từ Dịch Thiên nói .

Kim bác hữu kinh ngạc nhìn liếc từ Dịch Thiên , buồn bực hôm nay đại lớp trưởng là thế nào , vốn là không cho các học sinh gây sự , hiện tại lại giúp đỡ Triệu Cường nói chuyện .

Chẳng lẽ hẳn để cho Triệu Cường đã thu phục được .

Nhìn cũng không giống ah !

Kỳ thật Kim bác hữu không rõ , nhưng mà từ Dịch Thiên nhưng mà hiểu được Triệu Cường ý tứ đây. Trong lớp cũng không phải tất cả mọi người là phú Đệ nhị , quan Đệ nhị đây , cũng có một phần là thuộc về bình thường gia đình , thậm chí còn có Trương Băng trí như vậy nghèo khổ hộ . Nếu như bài bạc , rõ ràng chính là theo chân bọn họ không thích sống chung rồi. Thân là trưởng lớp , từ Dịch Thiên tuyệt đối không cho phép xảy ra chuyện như vậy !

Triệu Cường cười cười , có từ Dịch Thiên ở chỗ này , tuy nhiên có lúc đợi cũng tổ chức các học sinh nghịch ngợm gây sự , nhưng là thật là để cho Triệu Cường còn dư không ít công việc .

Thời điểm này , nếu như đổi thành các lớp khác cấp , đoán chừng đã sớm âm ỉ lật trời rồi.

Lúc này , cao vĩ hồng đối với Triệu Cường âm trầm cười cười , "Triệu Cường , đi tới cùng nhau chơi đùa mà đi!"

"Ha ha , không cần , các ngươi chơi đi!"

"Ồ , chúng ta chủ nhiệm lớp dẫn đầu không thích sống chung nữa à ." Từ Dịch Thiên âm dương quái khí nói .

"Áy . . . Vậy được rồi , các ngươi nói , chơi như thế nào vậy?"

"Bình thường nhất 'Đánh nương nương ' 2 nhỏ nhất , Vương lớn nhất . Sáu người chơi , một cái người thua cuộc , hoàn mỹ lắm , dám chơi không ." Cao vĩ hồng nói .

Cái gọi là "Đánh nương nương " chính là từ 2 nhỏ nhất , mãi cho đến j , q , k , a , nửa phía trên chính là Tiểu Vương cùng đại vương , loại này chơi chỗ tốt duy nhất là được. . . Đơn giản !

Triệu Cường khẽ cau mày , "Ta nói không cá cược tiền ."

"Ta nói Triệu Cường , ngươi không phải là chứ? Đừng nói cho ta ngươi không mang tiền đi ra ." Cao vĩ hồng nhếch miệng , khinh bỉ nói . "Hơn nữa , liền sáu người chơi , còn có cái gì tiền không chuyện tiền ah ! Trưởng lớp , ngươi nói có đúng hay không ."

Từ Dịch Thiên biết cao vĩ hồng là muốn cái hồ triệu cường , nhẹ gật đầu , "Uh , phải "

Hắc ! Hai đồ ranh con , muốn Khanh lão tử . Triệu Cường nhú mày . Bất quá hẳn hiện tại đúng là không có tiền rồi , tiền cũng mua những thứ kia vật liệu rồi , lỗ ngọc sóng lão đầu nhĩ kia còn nói chờ gió ngừng thổi bàn lại chuyện tiền , hiện tại Triệu Cường trong ví tiền , trừ một đồng lớn chi phiếu bên ngoài , vẫn thật là không hữu hiện tiền .

"Như thế nào đây? Triệu Cường , ngươi đã nói có dám hay không ."

"Cao vĩ hồng , ngươi vẫn thật là chọc kích ta , ngươi thật sự cho rằng ta không dám ."

"Dám sẽ tới ah !"

"Tới thì tới !" Triệu Cường sức lực mà cũng nổi lên , ranh con , các ngươi muốn bịp ta . Lão Tử cho các ngươi mắt cả chì lẫn chài !

"Thì còn ai ra , còn thiếu ba cái !"

"Ta tới !" Kim bác hữu cái thứ nhất tương ứng nói . Thấy bài tú-lo-khơ hẳn ý nghĩ đầu tiên chính là đánh cuộc tiền , trước kia chưa từng có cơ hội như vậy , hôm nay rốt cuộc cấp bắt được rồi!

"Còn có ai . Ai ngờ chơi nhanh lên đi tới , cơ hội ngàn năm một thuở ah !" Cao vĩ hồng hô . Ý của hắn là , ngàn năm có một hồ Triệu Cường cơ hội ah !

"Hi hi , chúng ta cũng tới chơi !" Phùng Giang Fila lấy dụ tiểu đầy sức sống đã đi tới . Từ lần trước bắt bọn cướp , sau đó lại cùng nhau tìm Trương Bằng trí chuyện tình về sau, dụ tiểu cùng Phùng Giang phi hai người là được bạn tốt .

Kỳ thật vốn là thương nhân Tuyết Văn cũng có thể , nhưng nàng tính tình lạnh lùng , trừ chính cô ta vốn là vòng tròn luẩn quẩn có thể nói mấy câu bên ngoài , cùng các người vẫn luôn là thiếu ngôn quả ngữ , cũng liền gạt bỏ nàng nữa bên ngoài rồi.

Cao vĩ hồng nhú mày , "Hai người các người nữ sinh xem nào nhiệt gì ."

"Này, cao vĩ hồng , lời này của người là có ý gì . Xem thường chúng ta nữ sinh ."

Thấy nói chuyện là trong mộng của mình tình nhân dụ nhỏ, cao vĩ hồng liền vội vàng lắc đầu , "Không có . . . Không có ! Tuyết đối không có ! Các người đã muốn chơi. . . Các người hiểu quy tắc sao?" Cao vĩ hồng đưa cho hai nữ một ánh mắt .

Phùng Giang phi hội ý mở trừng hai mắt , cười hi hi nói: "Ta đương nhiên hiểu á..., nhanh lên bắt đầu đi !"

Cao vĩ hồng cùng từ Dịch Thiên liếc nhau một cái , cũng không biết các nàng là thật đã hiểu hay là giả đã hiểu . Liền coi như các nàng không hiểu , từ Dịch Thiên , cao vĩ hồng cùng Kim bác hữu ba vị nam sinh cái hồ Triệu Cường một người , cũng như vậy đủ rồi , đáng lo để cho hai người nữ sinh này chiếm một điểm tiện nghi đi!

Hai người nữ sinh này một cái là cao vĩ hồng tình nhân trong mộng , như thế không cần nói . Một cái khác nhưng lúc trước dơ dáy hài nhi , một cái ở trong lớp ai cũng sẽ quên lãng nữ hài nhi . Nhưng là, kể từ nàng nói nàng cùng Triệu Cường "Ồ chung" về sau , liền trở nên sạch sẽ , cũng đẹp .

Từ Dịch Thiên âm thầm cảm tức , nguyên lai mình trong lớp có một hoa khôi của trường cấp cô gái khác , lúc trước như thế nào không có chú ý tới đâu này?

Chẳng lẽ . . . This Love "Làm dụ".

Thấy từ Dịch Thiên không biết suy nghĩ cái gì , cao vĩ hồng nhẹ nhàng thọt hần , nói: "Trường lớp , đã bắt đầu !"

Khi từ Dịch Thiên tỉnh hồn lại thời điểm , Triệu Cường đã tắm xong bài , cười nói: "Các người trước bắt đi!"

Sau đó , từ Triệu Cường bên người cao vĩ hồng bắt đầu bắt bài , cuối cùng mới đến phiên Triệu Cường .

Poker tổng cộng có năm mươi bốn tờ , nói cách khác , sáu người , mỗi người trong tay cũng sẽ có chín cái bài .

Triệu Cường đưa tay nhìn thoáng qua bài của mình , liền cấp khép lại . Khóe miệng mang theo vui vẻ , đám này tiểu thí hài nhi , cùng bản thân đánh bạc , còn không phải hòa hần!

Còn lại tam hòa mà chơi phải đang này đệ tử , thấy bên này Triệu Cường cũng tham chiến , hơn nữa còn là bài bạc ! Tất cả đều buông xuống trên tay mình bài tứ-lo-khơ , vây đến sáu người này bên người , khẩn trương nhìn bọn họ "Toàn cục ngách " đánh bạc .

"Hi hi , ta bắt được đồ đào 2 rồi , ta trước ra ! Một cái 2 !" Phùng Giang phi cười hi hi nói .

"3 !"

"5 !"

"Đại vương !" Triệu Cường tùy ý thủ sẵn rút ra một tấm bài , nhìn thoáng qua , liền ném ra ngoài .

"Bà mẹ nó ! Triệu Cường , người nghiêm túc chút chơi được không . Người khác ra 5 người tự ra đại vương . Còn có , người xem bài không có à?" Cao vĩ hồng giật mình nói .

"Ta đương nhiên ở đứng đấy chơi rồi." Triệu Cường không phải là không muốn đứng đấy chơi , mà là bởi vì hần sau lưng có đám kia đệ tử ở đây ! Đây chính là lớp hai đệ tử , nói cách khác , những người này đều là cao vĩ hồng cùng từ Dịch Thiên mật thám ah !

Triệu Cường bắt cái gì bài , nếu như bị bọn hần thấy , cao như vậy vĩ hồng cùng từ Dịch Thiên cũng liền sẽ đã biết .

Thấy Triệu Cường nói như vậy , cao vĩ hồng cũng sẽ không nói cái gì . Dù sao đến lúc đó thua tiền , cũng là của hần , không mắc mớ gì đến chính mình.

Choáng nha chờ một lát Triệu Cường thua thời điểm , nhất định phải chỉ vào hần lỗ mũi chê cười hần !

Người nha đáng đời !

Triệu Cường từ bài bên trên rút ra ba tờ bài , ngó cũng không thèm ngó một cái , liền ném ra ngoài , "Ba cái 2 !"

"Hắc hắc , đựng trên họng thương rồi , ba cái 3 !"

Vòng một vòng , toàn bộ cũng không muốn , lại đến phiên Triệu Cường bên này , "Ba cái a !"

"Đừng!" Cao vĩ hồng tịu buồn bực rồi, Triệu Cường là ăn hết thuốc kích thích rồi hả? Làm sao bắt tốt như vậy bài . Hấn cho là mình là hấn choáng nha đồ thần ah !

"Đừng!"

"Đừng!"

"Đừng!"

". . ."

"Há, cũng không muốn ah ! Vậy các ngươi tiếp tục ra đi! Hai k !" Triệu Cường đem trong tay cuối cùng hai tờ bài cấp ném ra ngoài .

". . ."

【 】

Quyển 1

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 175: đòi vật liệu

Đánh cược nhỏ Di Tinh , đánh cược lớn thương thân . 【 】

Nguyên bản Triệu Cường muốn thắng bọn hấn cái mất cả chì lẫn chài , nhưng lúc hấn sau khi ngồi xuống , hấn liền cái biến ý nghĩ này .

Dù sao cái này cũng chỉ là một đám trẻ con , để cho bọn họ hiểu được đánh bạc lợi và hại liền ok rồi, không cần phải đuổi tận giết tuyệt . Dù nói thế nào , về sau còn phải tiếp tục chung sống!

Ai , mình thật là quá vĩ đại rồi, nghĩ đi nghĩ lại , cũng muốn cho mình quỳ xuống dập đầu .

Triệu Cường vô cùng cảm thán đồng thời , động tác trên tay cũng không có dừng lại , "Bốn người a ." Sau đó , Triệu Cường trên tay của liền lại không bài rồi. . .

"Ta . . . Bà mẹ nó !" Cao vĩ hồng hiện tại đã Kinh Bất biết dùng dạng gì ngôn ngữ tài năng biểu đạt tâm tình của mình rồi, chỉ có thể dùng một câu như vậy kinh thiên địa , quỷ thần khiếp hãi của đề phát tiết ra bản thân buồn bực .

Từ Dịch Thiên sững sờ nhìn bài trên mặt bốn người a , há hốc mồm , nhần nhin cả buổi , nói một câu , "Thần !"

"Ngươi là đồ thần ." Dụ tiểu kinh ngạc hỏi .

"Ta khoảng cách Phát ca còn cách một đoạn ." Triệu Cường khiêm tốn cười nói .

"Nhưng mà ngươi cùng Cao Tiến đã không có khoảng cách !" Phùng Giang phi rất nghiêm túc nhẹ gật đầu .

". . ."

"Triệu Cường , ngươi có phải hay không khai mở ăn gian cúp rui ." Kim bác hữu hung hăng nuốt từng ngụm nước bọt .

"Ây. . . Trước mắt trên thân thể của ta còn không có download cái loại đó công nghệ cao đồ vật ." Triệu Cường buồn bực lắc đầu , thua thiệt hấn nghĩ ra , còn khai mở ăn gian cúp rui , hấn tại sao không nói lão tử là nhìn vô ích mẫu hạm đầu này?

Đã đã xong ba cái rồi, Triệu Cường cũng thắng ba cái . Bên cạnh của hấn đã nhiều hơn sáu mươi đồng tiền rồi.

Chơi không đến nửa giờ công phu , bên người đã nhiều hơn sáu mươi đồng tiền . Triệu Cường cảm thấy , nếu như theo như theo tốc độ này thắng được

đi, cũng không cần làm lão sư khổ cực như vậy, trực tiếp bài bạc, tiền kia tới nhanh đến chừng nào!

Triệu Cường cầm lấy Poker, muốn xào bài, lại bị Kim bác hữu ngăn lại, "Không được, cái thanh này ta tới rửa. Mỗi lần đều là người xào bài, người nào biết người có hay không ăn gian."

Triệu Cường không có cự tuyệt, cười nhẹ đem sửa sang xong Poker đưa cho Kim bác hữu.

Kim bác hữu tắm bốn năm lần, cuối cùng là Phùng Giang phi không nhịn được thời điểm, hắn mới đem Poker buông. Nếu như đổi thành cái khác nữ sinh, hắn không đúng còn phải đồng ý hai câu miệng, nhưng là Phùng Giang phi cái này đột nhiên xuất hiện tiểu mỹ nhân, hắn sẽ không có mạnh miệng tâm tình rồi.

"Hắc hắc, tự chính mình bắt, tự bên trên con bắt, như ý. Đại phát!" Kim bác hữu tao tao cười cười, cầm đi tờ thứ nhất bài, ngay sau đó vui vẻ, đem xem ra bài lấy ra, "Thấy không. Đại vương!"

"Ồ, còn có cái này công việc tốt. Lần tới ta tới ah!" Cao vĩ hồng cười nói.

Triệu Cường cười khẽ lắc đầu, đánh bạc nhưng mà không nói mê tín đấy. Đi theo một vòng một vòng cầm lấy bài, sau đó cười rút ra bốn tờ, "Bốn người 2."

"Bốn người."

"Bốn người!"

"Đồ đào... Hoa mai... Phương Phiến... Bích... Triệu lão sư không đùa ý lại!" Phùng Giang phi méo mó lấy cái đầu nhỏ nói.

"..."

Thấy không ai muốn, Triệu Cường cứ tiếp tục xuất đạo: "Hai cái 3!"

"Hai cái 4!"

"Hai cái 8!"

"..."

"Hai cái a!" Triệu Cường từ bài lý lấy ra hai cái a.

"Không được..."

"Đừng!"

"..."

"Cũng không muốn sao?" Triệu Cường nheo mắt lại cười nói.

"Không được."

"Há, một ít cái 4!"

"..."

Triệu Cường... Lại thắng.

Bà mẹ nó!

Thực con mẹ nó thần!

Bất kể là một bên quan sát, vẫn là trong cục tham chiến đấy, cũng khó có thể tin nhìn lấy Triệu Cường.

Cái này là trong truyền thuyết đồ thần chứ?

Cái thanh này sau khi kết thúc, là Kim bác hữu thua.

Đúng, chính là Kim bác hữu!

Hắn bắt một tấm đại vương không giả, nhưng hắn trừ tờ này đại vương bên ngoài, toàn bộ đều là mười trở xuống đích tiểu châu châu...

"Lại đến!" Cao vĩ hồng cắn răng, nói. Bọn hắn muốn cùng một chỗ đánh Triệu Cường, nhưng là không chờ bọn họ phát lực, Triệu Cường cũng đã đi

ra .

Khó lòng phòng bị ah !

Sáu người đánh cuộc rất đúng hôn thiên hắc địa, lại chơi vài thanh , cũng tất cả đều là Triệu Cường một người thắng .

Trong lúc bất tri bất giác , Triệu Cường bên người đã Kinh Hữu ước chừng hai trăm đồng tiền rồi!

Nói cách khác , Triệu Cường liên tục thắng mười lần !

Cờ nào kêu nhân chiến tích ah !

Cao vĩ hồng giết giết khoe miệng , trong nội tâm suy nghĩ , phải hay là không có lẽ rút ra cái thời gian , bái ông ta làm thầy đầu này?

Không đúng sao , hần hiện tại dường như liền là thầy của mình rồi!

Khi hần vừa định kêu "Lại đến " thời điểm , "Răng rắc" một tiếng , bị cúp điện !

Cả căn phòng trong qua trong giây lát biến thành một mảnh đen kịt , từ trong lớp đáy, các lớp khác cấp truyền tới nữ sinh tiếng gào liên thành một mảnh .

"Mọi người không cần khẩn trương , chúng ta đã sớm chuẩn bị !" Triệu Cường cười để cho phòng học Ryan yên tĩnh trở lại , "Cao vĩ hồng , ngươi dùng cái bật lửa chiếu sáng , đi phía trước đem cây nến lấy ra ."

"Không có !"

"Đừng giả bộ !" Triệu Cường cười mắng . "Ngươi cho rằng ta không biết tiểu tử ngươi hút thuốc đây à? Nhanh , ta lại không nói ngươi cái gì ."

Cao vĩ hồng hừ lạnh một tiếng , bất quá vẫn là móc ra cái bật lửa chiếu sáng , đốt lên cây nến . Có một ngọn nến sáng , toàn bộ nguyên bản đưa tay không thấy được năm ngón trong phòng học , nhất thời bị chiếu sáng không ít .

Nhưng là Triệu Cường còn không hài lòng , nhíu miệng , "Không cần cho ta tỉnh , nhiều một chút nến cái , tất cả đều bày bệ cửa sổ còn có trên đất trống . Không qua mọi người cẩn thận một chút , chớ đụng phải ."

Nghe xong Triệu Cường lời này , cao vĩ hồng đám người nhất thời cứ vui vẻ rồi.

Loại này vốn là chuyện đứng đắn, lại bị bọn hần trở thành trò chơi , hơi đi tới nhiều cái nam sinh , đốt lên cây nến , sau đó chỉnh tề trưng bày ở trên cửa sổ , còn có giảng đài phụ cận .

Triệu Cường dựng "Sàng tháp" chính là ở trên giảng đài , mà giảng đài phụ cận lại vẫn là một loạt cây nến . Triệu Cường thấy thế nào như thế nào khó chịu . Minh ngủ ở trên ghế , chung quanh đều là cây nến , luôn có một loại . . . Ho khan khục...

Không sai biệt lắm dùng nghiêm chỉnh cái rương cây nến , trừ cần thiết lối đường bên ngoài , địa phương khác , tất cả đều bị đổ đầy . Khắp nơi trong phòng học mặc dù không cần đèn huỳnh quang sáng , nhưng là loại này cường độ ánh sáng , đã Kinh Bất ảnh hưởng lớn gia hỏa mà tầm mắt .

"Hắc hắc , còn chơi không ." Triệu Cường cố ý cười tủm tỉm hỏi.

"Chơi ! Lúc này mới khi nào , không chơi làm gì ." Cao vĩ hồng cắn răng nghiêng lợi nói .

Kỳ thật thời gian bây giờ đã Kinh Bất sớm, đã 8, 9 giờ rồi, nhưng mà rất rõ ràng , học sinh cấp 3 bình thường đều là con cú , bọn hần đều không có bối rối , cũng tại đó chú ý Triệu Cường đồng nhất vòng tình hình chiến đấu .

"Ta trước ra , một cái 2 !" Từ Dịch Thiên nói .

"3 !"

"5 !"

". . ."

Tới rồi Triệu Cường nơi này , chỉ có thể ra một cái a rồi.

"Tiểu Vương !"

"Đừng!"

"Đừng!"

". . ."

Cao vĩ hồng thấy cũng không muốn , trực tiếp đem bài trong tay cấp ném ra ngoài , không ai có thể tốt lên. Về sau là hai nữ sinh , nữa về sau là Kim bác hữu , cuối cùng chỉ còn lại có Triệu Cường cùng từ Dịch Thiên rồi.

Triệu Cường cười híp mắt nhìn từ Dịch Thiên , mà từ Dịch Thiên cũng một bước cũng không nhường nhìn chăm chăm Triệu Cường .

Vậy mà . . . Cuối cùng . . . Dĩ nhiên là Triệu Cường thua !

Đúng, Triệu Cường thua . Triệu Cường trong tay còn có sáu cái bài thời điểm , hấn liền thua .

"Ha ha , Triệu Cường , để cho ngươi hung hăng càn quấy , như thế nào đây? Thua chứ?" Cao vĩ hồng thấy Triệu Cường thua , nhất thời cười to .

"Ha ha , thua thì thua , không có gì đâu. Cấp , cầm lấy đi !" Triệu Cường từ mình vừa mới thắng tới hai trăm đồng tiền trong rút ra 100 , cho đi ra ngoài .

Hiện tại sáu người trong , trừ hai nữ sinh bên ngoài , cũng thua quá rồi.

Đương nhiên , đây là đang nam sinh hữu ý vô ý tha cho các nàng một lần dưới tình huống .

Ngay sau đó , lại tới nữa một ván , vẫn là còn dư Triệu Cường cùng từ Dịch Thiên hai người .

Triệu Cường thấy từ Dịch Thiên ra bài , bắt đắc dĩ lắc đầu , "Không được ."

"BA~ !"

Từ Dịch Thiên đem cuối cùng một tấm bài cũng văng ra ngoài !

"Haaa...! Thật quá ảm ! Triệu Cường , đem cuối cùng 100 cũng lấy ra đi!"

Triệu Cường bắt đắc dĩ đem tiền đưa cho Triệu Cường .

Mà nhưng vào lúc này , đột nhiên truyền đến một tràng tiếng gõ cửa .

Triệu Cường theo trên cửa cửa sổ ra bên ngoài nhìn sang , cái này cầm đầu không phải là buổi chiều họp , để cho lỗ ngọc sóng đuôi rồi chính là cái kia tiểu bạch kiếm sao?

Thật đến tìm mình .

Triệu Cường cười nói: "Ha ha , các ngươi chơi trước mà lấy , ta đi ra xem một chút ."

Nhưng là , không ai chơi , đều là lấy xem náo nhiệt trong nội tâm nhìn về phía ngoài cửa .

Triệu Cường đẩy cửa ra , không để cho bước , cũng không có đi ra khỏi đi ý tứ , chỉ là đứng ở cửa miệng , cười nói: "Ồ , nhiều như vậy lão sư tới chúng ta nhị ban , có gì muốn làm nà? Ồ . Các ngươi là lớp mười hai lão sư chứ?"

"ừ! Triệu lão sư , ta hi vọng các ngươi có thể đem vật liệu cho chúng ta một ít ." Tiểu bạch kiếm nói ."Chúng ta học sinh cấp 3 cửa đều cần học tập !"

Tiểu bạch kiếm mặt lạnh lấy , thấy nhị ban bên trong bày đầy cây nến , tiểu bạch kiếm nhìn không được giựt giựt khóe miệng .

Lãng phí , quá mẹ nó lãng phí !

Choáng nha như vậy cây nến có thể chiếu sáng bao nhiêu cái địa phương rồi hả?

Nhưng bọn họ lại tất cả đều bày tại mình trong lớp .

"Há, vậy hãy để cho bọn hấn học chứ, tìm ta làm gì ." Triệu Cường cười híp mắt nói .

"Thứ nhất, các học sinh học tập ánh sáng không đủ , thứ hai, các học sinh còn không có nhét đầy cái bao tử . Cho nên , ta hi vọng ngươi có thể đem các ngươi lớp học vật liệu cho chúng ta !" Tiểu bạch kiếm âm thanh lạnh lùng nói .

"Cho các ngươi ."

"Đúng, cho chúng ta !" Tiểu bạch kiếm nhẹ gật đầu .

"Cấp các ngươi rồi chúng ta đệ tử ánh sáng không đủ làm sao bây giờ ."

". . ."

"Cấp các ngươi rồi chúng ta đệ tử đèn không đầy bụng ngươi phụ trách ."

"Chúng...chúng ta đệ tử là cao ba , đang đứng ở thi tốt nghiệp trung học chạy nước rút giai đoạn , bọn hắc cần . . ."

"Ngươi tại sao không đi tìm năm lớp Cao Tường lão sư đầu này? Nhìn ta dễ khi dễ ." Triệu Cường cười híp mắt nói . Chỉ là nụ cười này , thấy thế nào như thế nào âm hiểm .

"Chúng ta đi tìm Cao lão sư , cao lão Sư Thuyết chỉ cần ngươi chịu cảm , hắc liền chịu !" Tiểu bạch kiểm như nói thật nói.

Chết tiệt Cao Tường , lại đem đá quả bóng tới rồi trên người của ta !

Triệu Cường trong lòng thầm mắng , biểu hiện ra nhưng lại nụ cười sâu hơn , "Ha ha , ngươi thật muốn ."

Tiểu bạch kiểm thấy đến bên cạnh lớp học lão sư cùng với một ít học sinh cũng đi tới xem náo nhiệt rồi. Tối ừng ực địa phương đột nhiên xuất hiện nhiều người như vậy , đối lại ai cũng phải xem nhìn . Nhưng là tiểu bạch kiểm tự nhận là chính trực không sợ gian tà , mình cũng là vì đệ tử , bắt quả là được. . . Nhìn Triệu Cường khó chịu !

Tổng mà Ngôn Chi đầu rồi, người khác nói không ra cái gì tật xấu đến!

"Đúng!" Tiểu bạch kiểm rất nghiêm túc nhẹ gật đầu .

Triệu Cường ánh mắt nhẹ nhàng híp lại , nhẹ giọng hỏi "Không biết vị này tiểu bạch kiểm . . . Ách . . . Ho khan khặc... Thật xin lỗi, không biết vị nhân huynh này tôn tính đại danh ."

【 】

Quyển 1:

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Đặc Công Giáo Sư Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.